

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

PROP & KAPSEL

Socialdemokratiet og fagbevægelsens karruseltur omkring EF-pakken svækker tilliden og troværdigheden til både partiet og fagbevægelsen.

1/86

MEDLEMSBLAD FOR DANSK BRYGGERI-, BRÆNDERI- OG MINERALVANDSARBEJDER FORBUND

PROP & KAPSEL

ISSN 0900-8446

Medlemsblad
for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Preben Mortensen (ansvarsh.)

Forbundets adresse
Lindevangs Allé 6, 1.
2000 København F.
Tlf. (01) 86 09 77

Forbundsformand
Preben Mortensen

Næstformand
Arthur Jensen

Hovedkasserer
Jytte Hansen

Forbundssekretær
Lone Christensen

Provinssekretær
Thomas Olsen

Konsulenter
John Pedersen
Henrik Hansen

Journalist
Steen Cadan

Sats, layout og montage
Holbæk Fotosats ApS
Tryk: SP-Tryk, Slagelse

INDHOLD

Udtalelser	2
Leder	3
Hvorfor stiger kontingetet	4
Ny ølkam på Carlsberg	6
Nyt fra konsulenttjenesten	8
Bryggeribesøg i Hamburg	9
Bistandsklienter, faste takster	10
Luk dørene op	12
Etablering i Fredericia	14
Hjælp over Atlanterhavet	15
Dreng dominerer dataundervisning	16
RAS-kurset	17
Her bestemmer vi!	19
Fra forbundet	22
Sommerkursus '85	22
Ny NNS-formand	23
40 års jubilæum	23
Holger Foss 60 år	24
Personalia	24

Udtalelse

fra medlemmerne af
bryggeriarbejdernes
forretningsudvalg,
Odense afdeling
den 9. december 1985:

Atter en gang er det den del af Danmarks befolkning, som virkelig arbejder (og også de 250.000, som hellere end gerne ville arbejde), der må stå for skud for denne omvendte Robin Hood af en statsminister og hans ideer. Han stjæler nu yderligere ca. 2.000 kr. årligt fra den almindelige dansker. Dette til trods for, at han efter overenskomstindgrebet i foråret havde lovet ikke at komme med flere stramninger. Det viser lidt om, hvor meget vi kan regne med den »herre«. Den vej, han bør gå (og den bør der virkelig trampes på), er at beskutte luksusforbruget blandt andet biler over en vis prisklasse, ekstraskat på de virkelige store formuer – altså tage fra dem, der har rigeligt.

**Vi har ikke tillid til dig
Schlüter!
Gå af nu - Schlüter!**

Udtalelse

fra det nuværende
depotudvalg i
Nordjylland

På grund af den seneste udvikling i kredsen og i »visse afdelinger« med hensyn til HB-medlemmer, som betyder, at vi kan få lov til at lave det arbejde, som visse afdelingsformænd ikke mener tilhører dem.

Dette betyder, at vi kan rage lidt i gløderne – men vi har overhovedet ingen indflydelse.

Under disse omstændigheder føler vi ikke, at vi er forpligtet til at bruge vores fritid på depotmøder. Vi, nuværende medlemmer, ønsker at trække os tilbage lige så snart, afdelingen eller kredsen har fundet andre medlemmer, der vil arbejde under disse forhold.

*Bjarne Jørgensen, Viborg
Bjarne C. Pedersen, Silkeborg
Søren D. Jacobsen, Randers
John B. Evers, Skive
Finn Holm, Aalborg
Arne Møller, Hjørring*

FORSIDEBILLEDET:

Læs lederen side 3.

Enheds- fagbevægelse!

Igennem hele fagbevægelsens historie i Danmark har LO (Landsorganisationen i Danmark), eller som det tidligere hed DSF (De samvirkende Fagforbund), erklæret sig som en ubrydelig del af det danske Socialdemokrati.

Dette havde i slutningen af forrige århundrede og i de første 25 år af dette århundrede sine fordele, men efter den første socialdemokratiske regering 1924-26 viste dette samarbejde, at disse bånd mellem parti og fagbevægelse var for snævre til at kunne optræde med en nødvendig handlefrihed – politisk som fagligt. Efterhånden som organisationerne fik indflydelse og magt på en lang række samfundsforhold, blev båndene så stramme mellem fagbevægelsen og Socialdemokratiet, at det sidst er endt i, at parti og fagbevægelse er blevet en klods om hinandens ben.

Fagbevægelsen i Danmark er en enhedsfagbevægelse, hvilket klart er en styrke for arbejderklassen.

Fagbevægelsen bør også have et samarbejde med de partier, der varetager fagbevægelsens inte-

resser, men en fagbevægelse bør være fri af partimæssige, statslige eller religiøse interesser. Kun hvis fagbevægelsen er en fri bevægelse, kan den varetage sine medlemmers interesser på en ordentlig måde.

Socialdemokratiet og fagbevægelsens karruseltur omkring EF-pakken svækker tilliden og troværdigheden til både partiet og fagbevægelsen.

Selvom man ikke kan adskille tingene 100 procent må principerne være, at lige så vel som fagbevægelsens medlemmer fastholder, at politikerne ikke skal bestemme eller fratage fagbevægelsen deres aftaleret og suverænitet, lige så vel skal fagbevægelsen ikke diktere politikerne eller et bestemt parti, hvilken holdning eller stilling, de skal have eller tage omkring politiske forhold.

Hvis fagbevægelsen i Danmark ønsker at være en enhedsfagbevægelse, ønsker at bevare sin suverænitet og selvstændighed og fortsat ønsker at være en fri fagbevægelse, må den frigøre sig for de bindinger, der netop forhindrer, at den er fri og uafhængig.

Hvorfor stiger kontingentet?

»PROP & KAPSEL« har denne gang søgt ned til årsagerne, hvorfor kontingentet hele tiden stiger. Er det forbundets skyld? Eller kan grunden til en stigning i kontingentet findes et andet sted?

Ser vi på kontingentudviklingen fra 1. oktober 1982, hvor det månedlige kontingent var fastsat til 269 kr., og til i dag, hvor kontingentet er 402 kr. om måneden, er der tale om en stigning på omkring 50 procent. I sig selv er der her tale om en ret kraftig stigning, men da kontingentet består af to dele, en til forbundet og en til Arbejdsløsheds-kassen, er det rimeligt at undersøge, hvordan udviklingen af de to dele har fundet sted i løbet af tiden fra 1. oktober 1982.

Den borgerlige regering kommer til magten

I begyndelsen af oktober 1982 fandt den netop tilkommende borgerlige regering, under ledelse af statsminister Poul Schlüter, med partiet Venstre (som i parentes bemærket altid har haft et yderst negativt forhold til arbejderbevægelsens medlemmer) ud af, at det offentlige skulle spare, og at arbejderne skulle bære nogle aldeles kraftige byrder.

Vi husker sikkert alle sammen de store protestdemonstrationer over hele landet, hvor arbejderne sagde fra over for regeringens indefrysning af dyrtidsportionerne, indførelse af karensgdagen på den første sygedag, nedsættelse og fastfrysning af dagpengesatserne fra 90 til 80 procent (335 kr. pr. ledighedsdag), nedsættelse af efterlønnen samt bortfald af dagpenge til unge under 21 år, men ikke mindst en klækkelig forhøjelse af dagpengekongentet.

Jo, statsminister Poul Schlüter lagde ud med en ganske væsentlig forhøjelse af arbejderne bidrag til arbejdsløshedsforsikrin-

gen. Dette steg straks fra 1. januar 1983 med 71 procent fra 98 kr. til 168 kr. – men forbundets del af kontingentet forblev uændret. Denne skat på arbejdsløshedsforsikring viser sig nu at være den væsentligste årsag til, at du skal betale så mange penge i kontingent hver måned.

Som det fremgår af illustrationerne til denne artikel udgør A-kassekontingentet en stadig stigende del af hele kontingent-indbetalingen. Den 1. oktober 1982 drejede det sig om 42 procent, 1. januar 1983 om 54 procent, 1. januar 1984 53 procent. Den 1. januar 1985 udgjorde A-kassekontingentet 55 procent af den samlede kontingentindbetaling, og procentsatsen er fortsat 55, selv om kontingentbeløbet atter steg den 1. januar i år.

A-kassekontingentet er steget 209 procent

Det vil sige, at der har været en 209 procentstigning i A-kassekontingentet siden 1. oktober 1982 eller mere end det dobbelte. I den samme periode er kontingentet til forbundet kun steget med 17 procent eller knap en femtedel, set ud fra det beløb, som du betalte den 1. oktober 1982. Men forbundets andel i den samlede kontingentindbetaling er i samme tidsrum faldet fra 58 procent til 42 procent, for eksempel er Strejkefondens andel af kontingentet faldet fra 37 procent til 25 procent, idet beløbet hele tiden har været 101 kr. Det er således bestemt ikke forbundet, der belaster kontingentbidraget med stigninger – det er

Pr. 1. oktober 1982

Pr. 1. januar 1983

Pr. 1. januar 1984

alene den borgerlige regerings skyld.

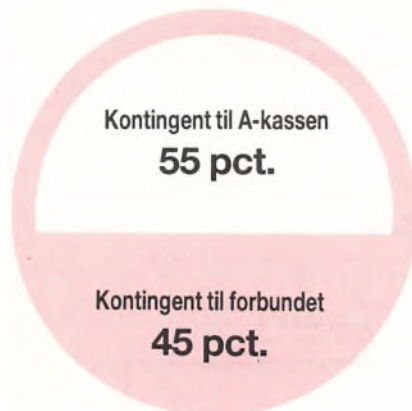
Nu kunne man måske indvende, at forbundet kunne nedsætte sin kontingent-andel, men det er svært med stigende priser på de varer og tjenesteydelser, som forbundet forbruger i sin virksomhed, når vi samtidig ønsker, at forbundets aktiviteter skal fastholdes eller udvides (her tænkes især på udvidelsen af forbundets kursusvirksomhed).

Kontingentstigningen skyldes den borgerlige regering

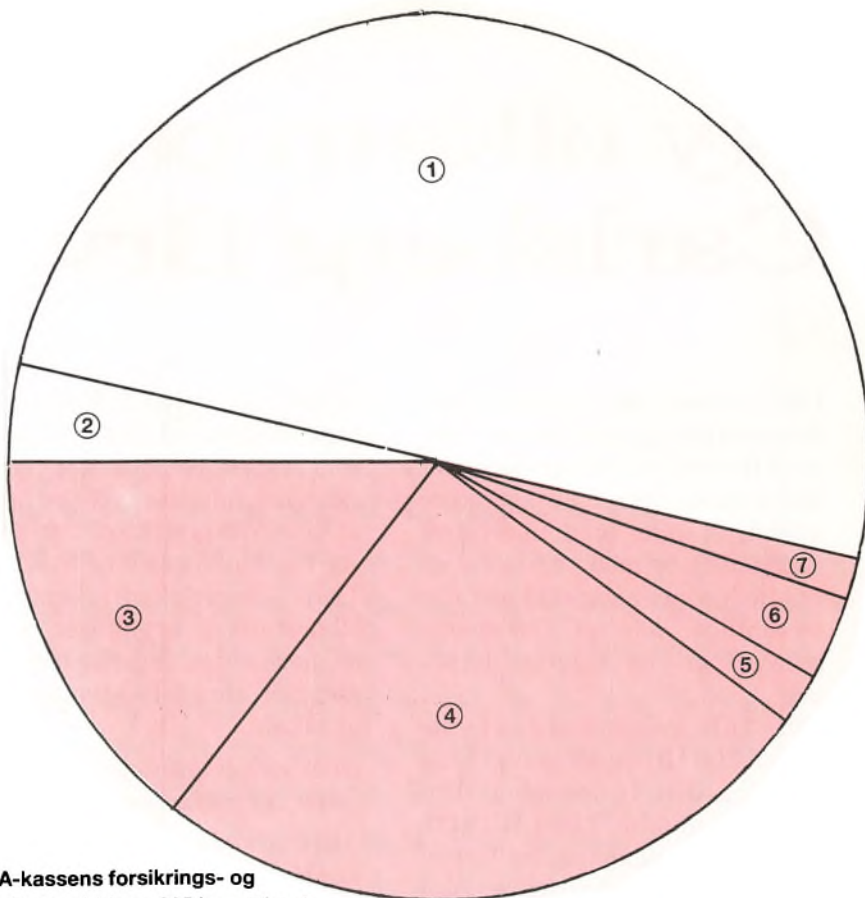
Vi kan således konkludere, at grunden til, at din samlede kontingentindbetaling er steget, alene skyldes den borgerlige regering, der med en nu yderligere forhøjelse af A-kassebidraget har påført forbundets medlemmer en indirekte skattestigning, samtidig med at den truer med stramninger på A-kasseområdet, hvor det igen er medlemmerne, der kommer til at betale.

Pr. 1. januar 1985

Pr. 1. januar 1986

- ① A-kassens forsikrings- og efterlønsbidrag: 205 kr. = 51 pct.
- ② A-kassens administrationsbidrag: 15 kr. = 4 pct.
- ③ Forbundets administrationskasse: 53,25 kr. = 13 pct.
- ④ Strejkefonden: 101 kr. = 25 pct.
- ⑤ Socialhjælpesfonden: 7,15 kr. = 2 pct.
- ⑥ Oplysningsfonden: 17,60 kr. = 4 pct.
- ⑦ Kongres- & reservefonden: 3 kr. = 1 pct.

Der er selvfølgelig ikke taget hensyn til, at medlemmerne også betaler et lokalt fagforeningskontingent samt klubkontingent, idet artiklen alene har haft det formål at vise, hvad den samlede kontingentindbetaling på 402 kr. pr. 1. januar 1986 går til, samt vise hvem, der mest bestemmer, hvad der skal betales mere i kontingent.

Morgendagens teknologi

AOF har for nylig udsendt en mappe med titlen »På højde med morgendagens teknologi«. Mappen indeholder fire letlæselige temahæfter.

Formålet med temahæfterne er ikke at tage stilling til eller informere i detaljer om den ny teknologi, men derimod at give et grundlag for deltagelse i debatten om, hvordan vi i fællesskab skal indrette morgendagens samfund.

AOF's afdelinger landet over hjælper gerne med til at sætte kurser og lignende igang på grundlag af mappens materiale. »På højde med morgendagens teknologi« koster 35 kr. og bestilles hos AOF, Teglværksvej 27, 2100 København Ø. Telefon 01 - 29 60 66.

Ny ølkam på Carlsberg Bryggerierne

I DfB-Avisen, der udgives af De forenede Bryggerier, skrives der i nr. 2 fra den 28. januar i år om et MB-projekt, som med nye store udendørstanke, med nye filtre-ringsanlæg og med yderligere en række hjælpeanlæg skal erstatte væsentlige dele af Carlsbergs gamle gær- og lagerkælderanlæg.

Efter DfB-Avisen skal den første af ni 5.200 HL tanke tages i brug omkring den 1. december i år, mens 16 mindre 2.000 HL stål-tanke, der indgår i anden fase af projektet, MB2, skal opføres, når projektet er færdigforhandlet i en bemandingsaftale med arbejderne. – En del randprojekter kan falde bort, hvis MB2-projektet kan følge lige efter MB1-projektet, skriver avisen.

Derfor har »Prop & Kapsel« op-søgt tillidsmand Per K. Larsen, som repræsenterer det mand-skabsområde, der vil blive berørt af hele MB-projektet. Det drejer sig om klubområdet for KVAL-TEK (kvalitetskontrollen, altså laboratorier), bryghuset, svale- og gærkælder, lagerkælder, fad-ølshuset, tankbilsektionen og en ny ølkam.

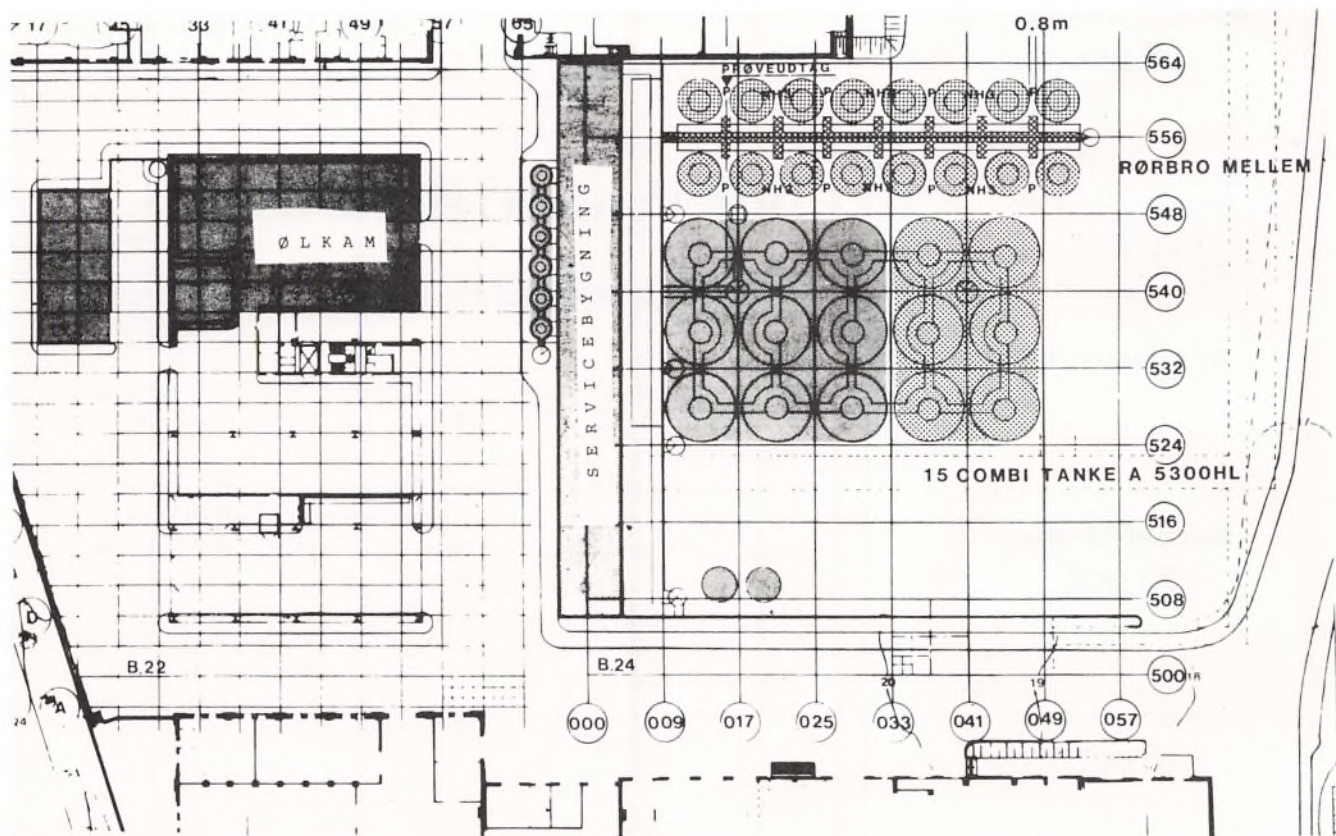
Hvor stor betydning vil MB-projektet få for klubben?

– Der vil ske en ret så kraftig ned-skæring af mandskabet på vort klubområde ved MB1-projektet, altså første fase i hele MB-projektet. – Reduktionen vil blive på omkring 100 af de 270 arbejdere, som jeg repræsenterer, siger Per K. Larsen.

Vi fik en netto-bemandingsaftale

– Da vi underskrev bemandings-aftalen den 21. december 1984, var vi med til at bevare, at der stadig er arbejdspladser på Carlsberg. Vi har fået nogle relativt gode ting med i den nye aftale, som blandt andet går ud på, at bryggeriet i vid udstrækning er forpligtet til at have det mand-skab, der er aftalt i netto-beman-dingen. Det betyder, at brygge-riet skal sørge for, at bemandin-gen skal være tilstede, og at bryg-geriet selv skal beregne sygefra-vær, ferie og lignende. – Det er bryggeriets ansvar, at MB-pro-jektet kan »køre«.

– Jeg mener helt klart, at det er en fordel med en netto- i stedet for en brutto-bemandingsaftale,

Her er en grundtegning af det samlede MB-projekt, som det er gengivet i BfB-Avisen.

som ellers består i, at man låser sig fast på et bestemt antal mennesker, som skal kunne dække arbejdet ind i tilfælde af sygdom, fravær, ferie osv., siger tillidsmand Per K. Larsen.

Vægten blev lagt på det psykiske arbejdsmiljø

– I forbindelse med vort arbejdsområde lagde vi ved bemandingsforhandlingerne stor vægt på det psykiske arbejdsmiljø. Og det betød, at vi i MB1-projektet ikke ville acceptere ene-pladser, hvor bryggeriarbejderne i længere tid ville komme til at sidde alene, for eksempel i kontrolrum.

Skulle MB2-projektet have været startet så tidligt, som bryggeriet nu ønsker?

– Nej egentlig ikke. Men fra bryggeriets side har man efter en revidering af hele projektet samt, som man siger, på grund af fallende stålpriser til MB2's seks store lagertanke på 5.300 HL og 16 små tanke på 2.000 HL besluttet at »køre« MB2-projektet igennem nu. – Når man så samtidig sparer randprojekterne og overfører dem til MB2, så vil det næsten være en ren guldgrube for bryggeriet at starte MB2 op nu.

Hvad skal man producere i den nye ølkam?

– På vore forespørgsler har bryggeriet sagt, at man fortrinsvis skal lave HGB-øl, som er en øl med en høj indbrygningsprocent på omkring 14 procent.

– Med hensyn til det nye anlægs kapacitet vil det vel nok komme til at betyde noget for de mindre bryggerier i form af manglende løntapning, som der bliver mindre og mindre af. – Og med de gærings- og brygmetoder, som man kender i dag, vil der ikke ske nogen forøgelse af årsproduktionen ved det MB-anlæg, der bliver bygget nu. Dog kan man let forestille sig, at ændres gærings- og brygmetoden ligesom i Japan, hvor man for eksempel kan lave øl i løbet af 24 timer, vil årsproduktionen kunne forøges.

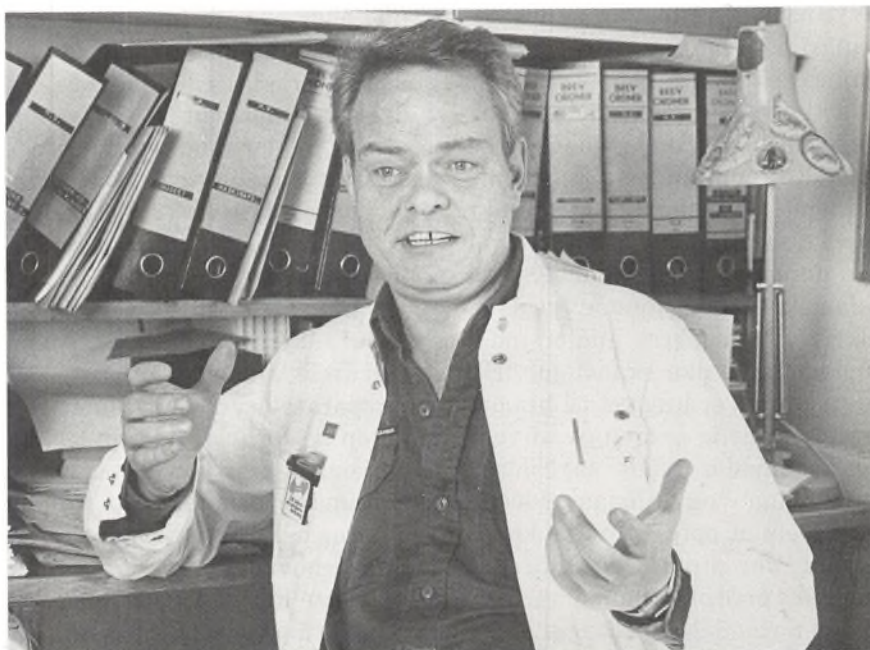
Besparelserne skal øge bryggeriets afkast

– Bryggeriets besparelse ligger i, at »handlingen« af produktet bliver nemmere, og derved sparer man mandskab, og ved at arbejde med større enheder kan bryggeriet også spare energi til fremstilling af det enkelte produkt.

– Det er heller ikke uvæsentligt, at ved at bygge et nyt bryggeri ind i det gamle, får man en hel masse »know-how«, som man kan sælge til andre bryggerier. Så der kommer sikkert et hav af mennesker for at se anlægget og købe et lignende system.

– Dem er vi netop startet på. Og i forbindelse med MB2-projektet kan jeg nævne, at fordi man har fået bevillingerne igennem hos direktionen, så ophører randprojekterne. Heriblandt skal gærkældererne med 57 mand lukkes, da gæringsprocesserne også kommer ind i selve MB2 fasen. Det betyder, at mandskabsredueringen bliver på 150, inden vi begynder at forhandle selve MB2.

– Bryggeriet er i øvrigt kommet tilbage med en revurdering af bemandingen på MB1. Disse forhandlinger har vi netop taget hul

Tillidsmand Per K. Larsen.

– Fra bryggeriets side siger man, at et af formålene med MB-projektet er at få produceret en øl, der er stabil hele vejen igennem.

– Men bryggeriet lægger heller ikke skjul på at få et rentabelt bryggeri ud af det. – Og taler man i bryggerikredse om rentabilitet, så er det ikke blot for, at bryggeriet skal kunne hvile i sig selv, men for at det skal kunne give et rimeligt stort afkast.

De videre bemandingsforhandlinger er startet

Hvornår gå I i gang med at forhandle bemandingsaftalerne på MB2?

på, idet vi indtil nu her først i februar har haft to møder.

– I øvrigt er jeg glad for, at forbundet og forbundets blad »Prop & Kapsel« nu viser interesse for Carlsberg Bryggeriernes MB-projekt, som har været undervejs i lang tid. For det er jo nok noget, der vil interessere alle bryggeriarbejdere, siger tillidsmand Per K. Larsen i en afsluttende bemærkning.

Skal forbundet analysere kemikalier?

I forbindelse med, at der kommer flere og flere kemikalier ind på vore arbejdspladser, vokser usikkerheden omkring deres mulige skadelige virkninger.

Nye rengøringsmidler, båndsmøringmidler, limtyper. Listen vokser hver dag.

Usikkerheden knytter sig til kollegernes manglende viden om de enkelte kemikalier – til de mange tilfælde af gener efter kontakt med disse midler, og især til leverandørernes manglende lyst til klart, tydeligt og *forståeligt* at beskrive, hvad deres midler indeholder og hvilke skadelige virkninger, der er knyttet til præparatet. Endelig er mange af vore virksomheder pænt sagt langsommelige og tilbageholdende med selv at oplyse, hvilke kemikalier, der direkte og indirekte indgår i produktionen.

I den forbindelse modtager vi fra tid til anden forespørgsler fra afdelinger og sikkerhedsrepræsentanter om, hvorvidt forbundet kunne forestå, at der blev taget prøver af kemikalier, som anvendes i produktionen og til rengøring. Og om disse prøver kunne blive analyseret med henblik på at få oplyst om deres sammensætning og farlighed.

Selvom noget sådant på mange måder kunne være ideelt, er der to årsager til, at vi ikke er tilhængere af en sådan praksis:

For det første er der iøjnefaldende praktiske og økonomiske problemer forbundet med en sådan ordning.

At analysere et givent præparat kemisk er meget svært og besværligt. Samtlige kemikalieproducenter har store udviklingsaf-

delinger beskæftiget alene med at analysere konkurrenternes produkter for at aflokke de nye produkter deres hemmeligheder. De forskellige anerkendte offentlige eller private institutter, der foretager kemiske analyser, er dels overbelastede og dyre, og dels vil de normalt kun søge efter visse, på forhånd specificerede stoffer. Endelig er der hele problemet med, hvad vi skulle stille op med en sådan analyse, hvis vi fik den lavet.

En ting er at konstatere, hvad der er i et givent præparat. Noget helt andet er at vurdere, hvorvidt præparatet er farligt under lige netop de forhold, hvorunder det anvendes. Hertil behøver vi en helt anden form for eksperter, og disse er bestemt ikke billige, hvis de overhovedet findes.

Alt dette kunne for så vidt være underordnet, hvis det ikke havde været for det andet hovedargument:

I Arbejdstilsynets bekendtgørelse om Stoffer og Materialer (2. september 1982) og udpenslet i »Bemærkninger til bekendtgørelse om stoffer og materialer« fremgår der tydelige og anvendelige regler for, hvorledes såvel leverandør som brugende virksomhed skal oplyse om skadelige virkninger af et givent stof, og for hvorledes virksomheden skal inddrage sikkerhedsorganisationen og rådspørge denne før et produkt tages i anvendelse.

Specielt § 19 om substitution af farlige stoffer med mindre farlige og § 20 om bruganvisninger giver en række retningslinier, der forpligter virksomheder til et udstrakt samarbejde med sikker-

hedsorganisationerne omkring netop farlige stoffer og materialer.

De officielle regler giver således sikkerhedsrepræsentanterne store muligheder for at vurdere et givent kemikalies farlighed, og det er virksomhedens ansvar, at et sådant samarbejde kan foregå. Dermed forpligtes virksomhederne også til at fremskaffe alt relevant materiale om et givent præparat og med baggrund heri at lade sig vejlede af sikkerhedsorganisationen, omkring hvilke kemikalier man ønsker at anvende. Disse officielle regler er selvfølgelig lagt fra ideelle, og der er en række huller i reglerne. Men der klare forpligtelse til at vurdere et givent stofs farlighed sammen med sikkerhedsorganisationer giver de ansatte gode muligheder for at danne sig et indtryk af hvilke kemikalier, der indeholder farlige komponenter.

Denne mulighed må udnyttes så langt som muligt, før man ensidigt forsøger at inddrage udefrakommende instanser.

Når alt dette er sagt, er det selvfølgelig stadig muligt at inddrage konsulentafdelingen omkring vurderingen af et givent stofs farlighed, hvis man ikke føler sig overbevist om virksomhedens oplysninger. Men det kræver, at ved nøjagtigt hvilket stof, der er tale om. I sådanne tilfælde kan v udnytte forskellige officielle og uofficielle kontakter til at fremskaffe materiale, som belyser et givent stofs farlighed.

Det må dog understreges, at det ofte er yderst svært at komme med en nøjagtig vurdering af et stofs farlighed. Stoffers farlige

egenskaber er ofte usikkert beskrevet og bygger måske på modstridende oplysninger. Ofte vil de såkaldte eksperter være uenige, og de officielle grænseværdier afhængig af mer eller mindre tilfældige økonomiske konsekvensberegninger.

Endvidere varierer alle stoffers egenskaber og farlighed meget ud fra under hvilke forhold, de an-

vendes i. Koncentration, kombinationsvirkning med andre kemikalier, anvendelsesmetode og så videre betyder, at et stof udmærket kan være sikkert at anvende i en situation, mens det, brugt på en anden måde, udgør en alvorlig risiko.

Den eneste tommelfingerregel, vi kan anbefale er at kræve, at ledelsen udførligt dokumenterer et

given stofs *ufarlighed*, før det tages i anvendelse.

Er man fortsat utryg ved et stof, så kræve, at virksomheden anvender et andet, og måske bedre kendt, stof eller kræve, at arbejdsmetoden ændres, således at det farlige stof helt kan udelades.

Konsulentafdelingen

Bryggeribesøg i Hamburg

I bededagsferien rejser et hold på omkring 45 danske bryggeriarbejdere på venskabsbesøg til Bavaria Brauerei i Hamburg, der blandt andet står for TUBORG's produktion i Nordtyskland.

Arrangementet er kommet i stand efter at tillidsmand Steen Hansen, Odense, og provinssekretær Thomas Olsen har deltaget i flere tillidsmandsstævner, som har været gennemført af det vesttyske levnedsmiddelarbejderforbund NGG. Her har vore kammerater truffet Reiner Ackerhans fra »Bavaria«, og fælles har de fået bededagsarrangementet op at stå.

Der bliver fælles bustur for 45 medlemmer fra Albani Bryggerierne i Odense og fra Fredericia Bryggeri A/S med afrejse 25. ap-

ril og hjemkomst to dage senere. Fredag eftermiddag skal de danske bryggeriarbejdere besøge Bavaria Brauerei, idet St. Bededag ikke er en helligdag i Tyskland. Lørdag formiddag spiller et udvalgt dansk hold fodbold mod et udvalgt hold fra »Bavaria«, om eftermiddagen er der to muligheder for de danske deltagere på dette arrangement, enten kan man se den sidste kamp i Bundesliga (Hamburger Sports Verein – HSV mod Eintracht Frankfurt) eller tage på et besøg i Hagenbeck Tierpark, der er Europas største Zoologiske Have.

Tidligt søndag morgen går turen til Fischmarkt, og bagefter er der byrundtur i Hamburg, inden det atter går hjemad over Kiel-Baggenkop Ruten, hvor der er lejlig-

hed til at nyde det store »Ta' selv bord«.

Fredag og lørdag er der kammeratligt samvær sammen med kammeraterne fra Bavaria Brauerei. »Vi håber, at dette må blive starten til nogle gensidige besøg, som kan føre til en positiv kontakt mellem kammeraterne i Hamburg og på Albani og Fredericia bryggerierne«, siger Thomas Olsen til »Prop & Kapsel«.

Telefonservice om kemiske produkter

Sikkerhedsrepræsentanter, tillidsfolk, organisationer og bedriftssundhedstjenester kan fra den 1. februar pr. telefon i Arbejdstilsynet få informationer om kemiske produkter.

Den nye telefonservice, der har telefonnummer (01) 42 33 55 og alle hverdage er åben kl. 9-15, kan for eksempel give oplysninger om et bestemt produkts farlighed, hvis man kender produktets navn og helst også importør eller producent.

Arbejdstilsynets produktregister har informationer om mere end 24.000 kemiske produkter og telefonservicen kan trække på Arbejds miljøinstituttets og Arbejdstilsynets viden.

Steen Hansen, Odense (tv) og Rainer Ackerhans, Bavaria Brauerei, Hamburg.

Nu skal bistandsklienterne have faste takster!

I over et år har 35.000 danske bistandsklienter været »forsøgskaniner« for socialministerens tanker om at genindføre begreberne »værdigt/ikke-værdigt« trængende inden for det sociale system.

14 kommuner har siden 1. oktober 1984 deltaget i socialministerens kontanthjælpsforsøg, og resultatet af dette arbejde vil nu udmønte sig i et lovforslag, som påregnes at skulle træde i kraft fra den 1. januar 1987.

Dansk Socialrådgiverforening har med sine medlemmers hjælp gennemført en undersøgelse i de 14 forsøgskommuner. Her viser det sig, at var en og samme familie taget på rundrejse til de 14 forsøgskommuner, ville bistandshjælpen have varieret med op til 1.500 kr. om måneden.

Derfor har Dansk Socialrådgiverforening i december 1985 udsendt en pjeces »Kontanthjælpsforsøg«, hvor der redegøres for ydelser efter den nuværende bistandslov, det kommende kontanthjælpsforslag og foreningens eget forslag til bistandshjælp.

De faste takster vandt

Det socialministerielle »kontanthjælps«-udvalg er kommet med to forslag til, hvordan hjælpen efter bistandsloven kan ændres: En dagpengelignende ydelse til folk, der af en eller anden grund ikke kan klare sig selv i en periode.

Eller et system med faste takster – med en fast grundydelse til almindeligt underhold og alle faste udgifter bortset fra bolig, et bolig-tillæg til dækning af de faktiske boligudgifter og et børnetillæg efter antal børn.

Det var de faste takster, der vandt og nu officielt er blevet afprøvet i de 14 kommuner.

Ensartet grundydelse

Dansk Socialrådgiverforening giver udtryk for, at går man væk fra bistandslovens oprindelige skønsprincip i tildelingen af hjælp, må det være i retning af faste takster med en ensartet grundydelse til alle uanset alder, erhvervs erfaring, og hvor længe man har fået bistandshjælp. Den lave ydelse til både hjemme- og udeboende unge uden særlig erhvervs erfaring er efter Dansk Socialrådgiverforenings mening fuldstændig uacceptabel. Det er den nedsatte grundydelse – fat-

standsklienter findes i aldersgruppen 18-25 år. Ligesom 102.000 ud af i alt 278.000 familier i 1984 var omfattet af den nedsatte bistandshjælp efter paragraf 37. Ligeledes var der i 1984 10.000 familier, der modtog »varig hjælp« efter bistandslovens paragraf 41, som i pengebeløb er identisk med den hjælp, som man får efter ni måneder på paragraf 37.

På denne måde får man, skrives det i pjecen, splittet bistandskli-

tighjælpsparagraffen (lovens paragraf 37) – efter ni måneders hjælp også.

I pjecen gør man en bemærkning om, at over 40 procent af alle bi-

enterne op i det, som man i »gamle dage« kaldte »værdigt/ikke-værdigt trængende«. Dette er efter Dansk Socialrådgiverforening helt uværdigt, og den varige hjælp må helt afskaffes. For enten opfylder klienterne lovens

betingelser for at få bistandshjælp, eller også gør de det ikke. I en pressemeddelelse fra Socialministeriet i efteråret 1985 om vurderingen af kontanthjælpforsøget loves der værdighed og selvrespekt for bistandsmodtagere. Dette kan sikres alene ved enkle og overskuelige ydelser. – Dansk Socialrådgiverforening protesterer mod dette, idet man siger, at kendskab til den ydelse, som man kan få, ikke automatisk er lig med værdighed.

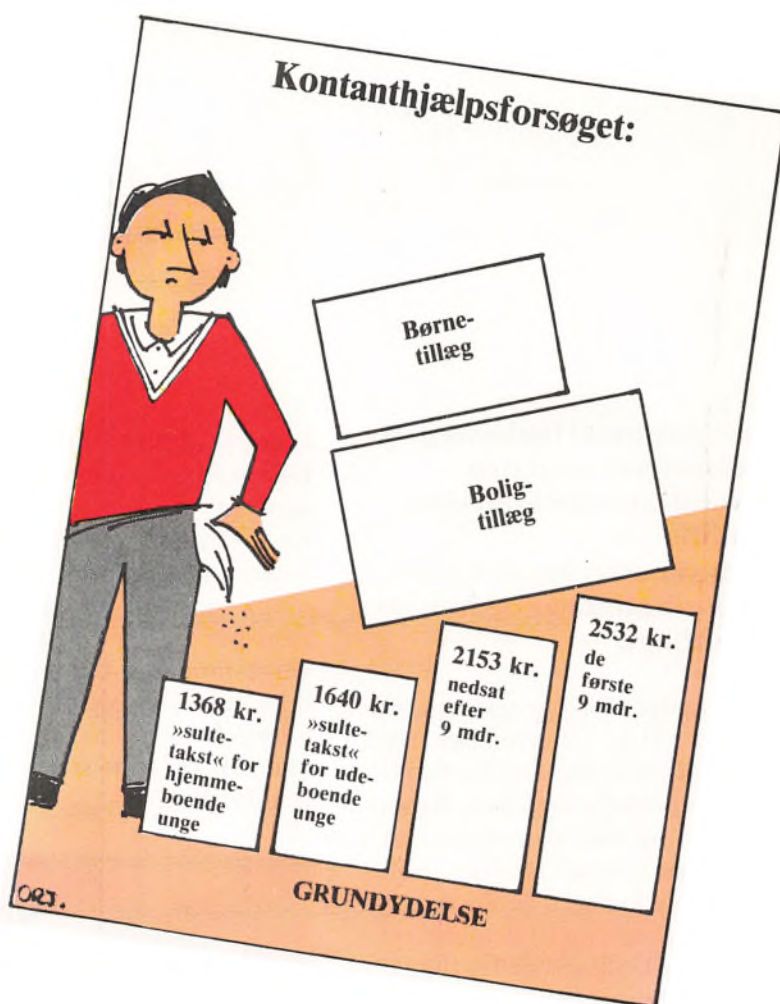
Ikke plads til det faglige kontingent

I forskellige små-artikler beskriver pjecen mangler ved det skønsmæssige princip og kontanthjælpforsøget (det som nok ender med at blive kontanthjælpforslaget). For eksempel rummer de faste takster ikke plads til at bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet, så man af sin grundydelse kan betale *fagforenings- og A-kassekontingent*.

En anden artikel handler om »straffen efter ni måneder« og beskriver bistandslovens paragraf 37, stk. 4, som handler om, at grundydelsen nedsættes med

15 procent efter, at man har været på bistandshjælp i mere end ni måneder. – Denne regel, som den borgerlige regering indsatte i

bistandsloven med ikrafttræden fra 1. januar 1983, bør efter Dansk Socialrådgiverforenings mening også fjernes.

Familieforsikring

Præmieeksempel:

Indboforsikringssum kr. 287.600,-
(selvrisiko kun kr. 422,- ved tyveri).

Postnumre indtil 2599 . fra kr. 871,-

Postnumre 2600-2999,

8000-8280 fra kr. 742,-

Øvrige land fra kr. 518,-

Pensionister over 60 år samt

efterlønsmodtagere

hele landet kr. 273,-

1986 Præmier.

ALKA forsikring

- dit eget forsikringselskab.

— luk dørene op

International fagbevægelse protesterer mod den multinationale koncerns politik. Kræver stop for virksomhedsslagtninger og halsløs profitjagt.

Forbundet arbejder også internationalt. Den 1. november 1985 deltog Inge Jensen og Torben Olsen fra hovedbestyrelsen, København, i en stor demonstration i Rotterdam, vendt mod den multinationale koncern Unilever.

En af årsagerne til demonstrationen var Unilever's offentliggjorte nye koncernpolitik af 5. marts 1985 »Koncentration af kerneaktiviteter«.

Det væsentligste formål med denne strategi er at opretholde, henholdsvis forøge det allerede meget store udbytte.

Ifølge den nye strategi skal alle virksomhedsområder og produktgrupper, som ikke passer i de nye planer, afvikles.

Med en sådan ensidig profit-orienteret politik i form af:

- investering i højteknologi
- tilbagetrækning af de såkaldte kerneaktiviteter
- salg af virksomhedsområder (produktgrupper)
- Flytning af produktion og forskning til andre verdensdele.

udviser Unilever en kynisk personalepolitik i mange europæiske lande.

På trods af en verdensomspændende eksplosion i udbytte (i 1984 en stigning på 12 pct.) bliver virksomheder indstillet, produktioner flyttet, virksomhedsområder sammenlagt eller overdraget til fremmede firmaer, og rationaliseringen forstærkes.

Også Unilever har et beskæftigelsesmæssigt ansvar

En virksomhedspolitik, hvor »udbytte går frem for omsætning«, gør aktionærerne rigere, men går ud over arbejderne og deres familier. Det harmonerer ikke med det social- og økonomiskpolitiske ansvar, som en koncern af denne størrelse og betydning har.

Det er af afgørende betydning for fagbevægelsen at få kontrol med de multinationale selskaber, idet disse selskaber har en stadig voksende indflydelse på – og dermed magt over – vore arbejdspladser og deres fremtid.

En stadig stigende del af verdenshandelen foregår inden for rammerne af de multinationale selskaber. Sammen med de internationale banker har de en dominerende indflydelse på verdensøkonomien. De multinationale selskaber har i dag kontrol over vore samfunds centrale erhvervs-

sektorer. Det begrænser i høj grad den nationale indflydelse på udviklingen i både i-lande og u-lande.

Gennem denne beherskelse af store dele af arbejdsmarkedet og kapitalen har de multinationale selskaber også stor indflydelse på arbejdsforholdene verden over. De kan nedlægge eller flytte arbejdspladser fra et land til et andet efter forgodtbefindende, og

derved eventuelt spare lønomkostninger.

Fagbevægelsen står både nationalt og internationalt over for denne enorme magtkoncentration af kapital og arbejdsgiverinteresser, som må og skal bringes under politisk og faglig kontrol.

Og så regnede det

Og i silende trøstesløs regn blev kravene så fra den europæiske fagbevægelse afleveret foran den hollandsk/britiske koncern Unilevers hovedkontor i Rotterdam.

- *Ophør af nedlæggelse af arbejdspladser hos Unilever.*
- *Stop for personale- nedskæringer.*
- *Flere arbejdspladser i stedet for maksimalt udbytte.*
- *Udvidelse af produktionen og bedre service i stedet for nedlæggelse af produktion,*
- *samt en ændring af forretningsmetoder.*

Med baggrund i nedlæggelsen af 30.000 arbejdspladser inden for koncernen i Europa sidste år, mødte 3600 af fagbevægelsens medlemmer fra Danmark, Sverige, Holland, Belgien, Storbritannien, Østrig, Vesttyskland og Spanien op foran hovedkvartaret for at aflevere tusinder af underskrifter fra kollegerne på arbejdspladserne i de respektive lande.

Hård politik

Om kravet om en rimelig politik inden for koncernen vinder genklang er en anden sag. Underskrifterne blev afleveret til en af direktørerne i koncernen *M. van Mens*, der samtidig fik at vide, at en profitjagt som den, Unilever koncernen udøver, tåles ikke af fagbevægelsen længere. Den internationale solidaritet blev markeret i form af sympatitilkendegivelser til demonstrationen fra fagbevægelsen i Japan, USA og New Zealand.

Åbn dørene

Det kan ikke fortsætte, fastslog demonstrationen. Det gennemgående krav fra de forskellige talere var: »Åbn dørene for vore internationale organisationer og drøft en fornuftig planlægning med os«. Hidtil har Unileverkoncernen ikke ønsket at forhandle med de internationale organisationer IUL, den verdensomspændende levnedsmiddelar-

bejderorganisation og EAL, den europæiske. Kun gennem sådanne drøftelser om en *overordnet* politik kan koncernen komme videre – og mest af alt – medarbejderne få det minimum af tryk, de fortjener og har krav på. Koncernen har tjent sine profiler på grund af dygtige og trofaste arbejdere og den udvikling *kan* fortsætte, hvis disse tages med på råd om fremtiden. Ikke som nu, kynisk kastes på porten.

Politisk og faglig kontrol

Fra dansk side deltog en tværfaglig delegation fra Specialarbejderforbundet, Kvindeligt Arbejderforbund, Nærings- og Nydelsesmiddelarbejdernes Forbund, Tjenerforbundet og Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund. Forretningsfører *Palle Nielsen*, SiD's fabriksgruppe tolker den store tilslutning til demonstrationen som et udtryk for at fagbevægelsen internationalt står sammen mod koncernens kyniske metoder og

håber, at dette er trængt ind for alvor, så organisationerne i fremtiden deltager i drøftelser, der på længere sigt vil styrke fagbevægelsen overfor de multinationale selskaber.

Vi må, lige som de multinationale gør det, arbejde på tværs af landegrænserne for at sikre vore

medlemmer den bedst mulige løn og de bedste arbejdsvilkår. Kapitalen kender ingen grænser, det skal vi lære af og så handle derefter.

*Inge Jensen,
Torben Olsen.*

Etablering i Fredericia

Forbundets provinssekretær, Thomas Olsen, flyttede den 3. februar ind i et ny-etableret kontor i Fredericia.

Oprindeligt var lejemålet i Kongensgade 57 en forretning, men

efter istandsættelsen har Thomas Olsen nu fået eget kontor samt et godt lokale, så han kan afholde mindre møder med 10-12 personer, hvis det er mere belejligt at mødes hos ham end andre steder.

Da arbejdet som provinssekretær bevirker, at Thomas Olsen ikke altid er hjemme, når man ringer ham op på telefon, har han fået installeret en automatisk telefonsvarer. Denne kan han så ringe på fra det sted, hvor han befinder sig, og aflytte telefonsvareren, så han kan ringe op til den, der har afgivet en besked om noget sådant.

Der er udsendt orientering til afdelingerne om Thomas Olsens kontor-etablering i Fredericia, hvor adressen er Kongensgade 57, 7000 Fredericia. Kontorets telefonnummer er (05) 91 07 13.

Hjælp over Atlantehavet

20 tons dansk bygningsudstyr, lige fra en betonblander, to tromler el-kabler, søm, skruer og beslag til værktøj samt en 5-ton lastbil, er nu på en bananbåd fra Gent i Belgien fragtet over Atlanterhavet til brug ved bygningen af den faglige landarbejderskole i Matagalpa i Nicaragua.

Dette udstyr er et kontant bevis på det solidaritetsprojekt, som Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund og 12 andre faglige organisationer samt det kooperative Blikkenslagersvendenes A/S er gået sammen om at gennemføre til fordel for de nicaraguanske landarbejderforbund, ATC, Asociaci-

on de Trabajadores del Campo, i Nicaragua.

I Nicaragua har landarbejderforbundet med sin 78.000 lavtlønnede medlemmer (med en dagløn på omkring 15 kroner) brug for at dygtiggøre sig både på det arbejdsmæssige og faglige plan, derfor er der et stort behov for at få opført landarbejderskolen. Denne skole skal ligge uden for Matagalpa ca. 150 kilometer nord for Nicaraguas hovedstad, Managua.

Landarbejderskolen bliver på 850 m² bebygget areal med undervisningslokaler, sovesale, spisesal, køkken m.v., så landarbejderforbundet hvert år kan huse

og undervise omkring 575 medlemmer på kortere eller længere kurser.

Det dansk-nicaraguanske byggehold

På byggepladsen venter man kun på at komme i gang med samarbejdet med de 9 danske bygningshåndværkere, som søndag den 12. januar i lufthavnen i Kastrup sagde farvel til familie og venner samt den bidende danske kulde. I 30-35 graders varme skal de to byggehold i fællesskab udføre den praktiske del af solidaritetsprojektet, som ventes at stå færdigt til ibrugtagning den 15. juli.

I begyndelsen af januar kørte fem store bulldozere ind på byggepladsen, så det nicaraguanske byggehold kunne have ryddet og planeret det sted, hvor den faglige landarbejderskole skal opføres.

– Således forventer vi allerede hurtigt efter ankomsten til Nicaragua at kunne komme igang med arbejdet på byggepladsen, sagde SiD's internationale sekretær Claus Jensen ved afrejsen i Kastrup. Claus Jensen, der er hovedansvarlig for solidaritetsprojektets gennemførelse, udtalte samtidig, at projektet vil blive gennemført til tiden, selvom arbejdsbetingelserne for de danske bygningshåndværkere er anderledes end i Danmark, hvor vi blandt andet ikke har de varme grader og mangel på varer, som man har i Nicaragua.

9 danske bygningshåndværkere fløj den 12. januar fra Kastrup til Nicaragua for i det næste halve år at være med til at opføre en faglig landarbejderskole i Matagalpa-provinsen.

Pigerne på vej til at tabe kampen om den ny teknologi:

Drenge dominerer dataundervisning i folkeskolen

Af Vagn Petersen

Drengene er godt på vej til at skubbe pigerne til side, når det gælder kampen om fremtidens arbejde med den ny teknologi. Lykkes det ikke at gi' pigerne et mere trygt forhold til teknikken, så kommer drengene som voksne til at dominere dette meget vigtige område med masser af arbejdspladser. Dette skræmmende billede tegner sig klart efter et forsøg, som er foretaget blandt 5., 6. og 7. klasserne på Gistrup skole ved Aalborg. Her har eleverne i en periode på 3 år fået obligatorisk undervisning i datalære, og selv om både piger og drenge forventer, at data- og computerteknik kommer til at præge deres fremtidige uddannelses- og erhvervssituation, så reagerede de vidt forskelligt på EDB-udfordringen i skolen.

Pigerne tøver

Pigerne tøver, mens drengene er aggressive overfor den ny teknik og nærmest kaster sig over den. Pigerne virker skræmte, ikke mindst af den hæmningsløse iver, drengene lægger for dagen i deres bestræbelser på at suge så megen data-viden til sig som overhovedet muligt.

I forsøget på Gistrup skole har man arbejdet specielt med pigedreng problematikken, og i den daglige undervisning viste det sig hurtigt, at ligestillingen mellem kønnene havde trange kår.

Drengene lærer lynhurtigt at betjene maskinerne. De begyndte omgående at arbejde praktisk med dem. Selv i frikvarteret gav de ikke slip på maskinerne.

Efter skoletid var der fri adgang til at benytte datamaskinerne,

men det var kun drengene der brugte deres fritid til at trænge ind i datalogiens forunderlige verden.

Under hele forsøgsperioden var der ikke en eneste pige, der brugte fritid på at arbejde med computere.

diktare hvad der skulle skrives, udpege tasterne og kommandere.

Tryghed

I stedet følte pigerne sig trygge og i social balance. For dem var det ikke kun et spørgsmål om at nå

Klassen opdeles

Først da lærerne bag Gistrup-forsøget greb til at opdele de enkelte klasser i rene drenge- og pigeklasser lykkedes det at få pigerne til at prøve kræfter med datamaskinerne. Selv om en sådan opdeling strider imod ånden i folkeskolen, så stod det hurtigt klart, at pigerne følte sig befriet for drengenes ødelæggende dominans.

Pigerne havde nu ikke en rand af utålmodige drenge omkring sig til at latterliggøre, komme med gode råd, overtage maskinerne,

så langt som muligt. De gik mere op i at de sociale problemer fra frikvarteret blev løst, inden de gik til datamaskinen. Og her blev ingen skubbet til side. Alle skulle være med og alle skulle forstå, før man gik videre i programmet.

Stik modsat var det i den rene drengegruppe, hvor enhver var sig selv nærmest. Her var der ikke tid til at drage omsorg for de »svageste«

Opdelingen af klasserne blev mildt sagt en succes, og flere piger blev så interesserede i data, at de nu har valgt det i 8. klasse.

Ikke håbløse

De to lærere bag Gistrup-forsøget, Mogens Groes og Henning Hjort Jensen, lægger ikke skjul på, at resultatet af deres forsøg umiddelbart tegner et skræmmende billede af pigernes fremtid med den ny teknologi. Men de mener ikke, at situationen er håbløs. Selv om den teknologiske udvikling stormer frem overalt, så kan det lade sig gøre at ligestille drenge og piger, så de går deres fremtidige uddannelses- og erhvervssituation i møde med de samme data-forudsætninger.

– Vi skal knytte dataundervisningen til det samfund eleverne oplever til hverdag. Datalogien

skal gøres human og mere menneskelig. Den skal fjernes fra den kolde teknik, som hidtil har været og vel fortsat er drengenes domæne, fastslår Henning Hjort Jensen. Ved at inddrage datalogien som et positivt hjælpemiddel i andre fag mener han, at det er muligt at gøre både drenge og piger fuldstændig fortrolige med computer-området.

Her og nu

Som en nødvendig »her og nu løsning« peger Henning Hjort Jensen på, at datalære skal gøres obligatorisk fra 5. klasse og opefter, så man så tidligt som muligt får ligestillet drenge og piger i deres

forhold til den ny teknologi, som uvægerligt bliver en væsentlig del af deres voksenliv.

De spændende resultater fra Gistrup-forsøget blev i øvrigt drøftet på et ligestillingsudvalgsmøde, som ligestillingsudvalget under Fællesorganisationen i Aalborg arrangerede den 5. februar 1986 hos HK Aalborg, Hasserisvej 124, Aalborg.

Henning Hjort Jensen og Mogens Groes uddybede forsøget og gav et bud på, hvordan man kommer videre i retning af ligestilling på det teknologiske område.

Højt niveau på RAS-kurset

Rapport fra RAS-kursus i Middelfart 13.-17. og 27.-31. januar 1986.

Vi mødte op 14 m/k søndag aften kl. 20 – friske og udhvilede. Finn Brunse AOF, og kursusleder Niels Skyggelund bød os velkommen og orienterede os om kursusforløbet, derefter var der kaffe og ostemad.

Vi startede mandag morgen med regnskab og regnskabsforståelse ved Steen Halvorsen.

Regnskaberne blev kørt igennem på en letforståelig og afslappet facon. Hvor vi alle fik et lille indblik i, hvordan et regnskab bliver opbygget og hvilke oplysninger man kan fremdrage ud fra et givet regnskab. Dog var alle enige om, at vi godt kunne have brugt mere tid. Tirsdag formiddag fortsatte med regnskab.

Tirsdag eftermiddag startede vi med samarbejde og lønforhold. I den anledning var Erik Østerberg fra Bryggeriforeningen og forbundsformand Preben Mortensen indbudt. Erik Østerberg indledte med at fortælle om Bryggeriforeningen og om samarbejdsaftalen og oplyste endvidere om SU og SU's opgaver samt om

forskellen på medindflydelse og medbestemmelse. Dernæst fik Preben Mortensen ordet. Han mente ikke, at medbestemmelsen er meget værd, og at Arbejdsgiverforeningen har indtaget en skærpet holdning til de ansatte – også tillidsfolk. Preben mente også, at vores løn er blevet udhulet i forhold til andre, og at vi ikke kan finde nogen forståelse for dette hos arbejdsgiverne.

Han ser også sort på fremtiden med hensyn til samarbejde og aftaler og mener ikke, at der foreligger noget reelt tilbud fra arbejdsgiverne. – Derefter udspandt der sig en livlig debat om emnet.

Onsdag formiddag afsluttede vi så regnskabet, og alle var enige om, at vi nu havde fået et lille indblik i regnskaber, og at vi nu ikke mere har den samme skræk, når vi får et regnskab i hånden.

Onsdag eftermiddag var vi så nået til kultur og fritid ved Lars Jørgensen, som startede med at fortælle os om teatrets historie. Om aftenen var vi i Odense Tea-

ter for at se »Genboerne« af Hostrup. Vi blev afhentet i god tid, så vi kunne nå en rundvisning på teatret og få en forklaring på dets funktioner og historie. Vi talte også med en af stykkets hovedpersoner, Eddie Karnil. Efter stykket var det så hjem i bus efter en lang, men spændende dag. Torsdag startede vi igen med Lars Jørgensen til gennemgang og kritik af »Genboerne«. Kl. 10 gik turen til Fredericia Bryggeri A/S. Her blev vi modtaget af administrerende direktør Nis Juhl, teknisk direktør Sv. G. Petersen og tillidsmand Erik Michelsen. Bryggeriet har 429 medarbejdere, heraf er de 300 bryggeriarbejdere. Alle maskiner og edb-anlæg er opbygget, så de kan betjenes af bryggeriarbejdere, hvilket var et krav til leverandørerne, selvom disse mente, at der skulle ansættes nogle mellemteknikere.

Ved at udnytte de nyeste tekniske metoder, herunder brugen af automatik og datamaskiner, har bryggeriet opnået en høj effekti-

vitet. Produktionen er ca. fem gange højere pr. medarbejder end på andre danske bryggerier. Især bryghuset, hvor hele produktionen er edb-styret, adskiller sig fra andre bryggerier. Der produceres 32 bryg à 105 m³ koncentreret øl om ugen, hvortil der sættes ca. 35 % vand før tapningen.

Tappehallerne ligner lidt mere de traditionelle bryggerier. Der er 3 tappehaller, som hver har en gennemsnitkapacitet på 45.000 flasker/timen. Produktionen er udelukkende Hof og Tuborg. Der er ingen eksport, idet produktionen hovedsagelig afsættes vest for Storebælt og Bornholm. Besøget foregik i en hyggelig atmosfære, hvor der åbent og velvilligt blev fortalt om bryggeriet. Vi kunne dog godt have ønsket lidt mere tid, så vi også var kommet i kantinerne for at tale med arbejderne.

Nu gik turen til Fredericia rådhus, hvor vi blev modtaget af byrådsmedlem Inger Davidsen (A), som fortalte os, hvordan Fredericia byråd er sammensat – endvidere fik vi en samtale om miljø og om forurening. Vi fik også berørt punkter som kommunestyre i al almindelighed, kommunale fritidsaktiviteter, medborgerhus, institutionspladser og samarbejdspartner i byrådet. I øvrigt fik vi gode og ærlige svar på vores spørgsmål.

Fredag: Kultur og fritid med Lars Jørgensen, hvor vi talte om de forskellige former for teater.

Vi sluttede ugen med Kirsten Vestergård, der fortalte os om vores muligheder for videre uddannelse og tilbud om andre kurser.

Vi mødte atter friske og udhvilede søndag den 26. januar efter en uge hjemme i familiens skød.

Mandag morgen startede vi med edb ved Hugo Schwabe. Vi startede i det små med at gennemgå lidt om talsystemer og om talforståelse, som alle forstod, men så gik det pludselig stærkt. Vi blev introduceret for en datamat og fik derefter udleveret en computer til to personer. Vi fik så lov til at arbejde med disse computere,

og med Hugo's kyndige vejledning fik vi dem faktisk til at fungere. Dette var så et lille indblik i computerverdenen. Meget interessant og relevant, men desværre lidt for kort.

Tirsdag var turen så kommet til arbejdsmarked og industri, ved en ny lærer ved RAS-kurserne, nemlig Kirsten Vestergård. Vi talte om, hvad vi kunne bruge en regnskabsanalyse til, likviditet i et firma, nulpunktsomsætning og hvor vigtigt og interessant det er at læse bemærkningerne i et regnskab. Vi talte også om firmafinansiering, soliditet og budgetter. Endvidere fik vi en kraftig debat om magtstrukturen i Danmark og om statistikker. Onsdag var det igen K. V., der måtte holde for, denne gang i samfundsøkonomi, hvor vi hørte om det økonomiske kredsløb, betalingsbalance og om konjunkturerne i samfundet.

Senere havde vi Svein Grundt i socialøkonomisk og teknologisk udvikling – et uhyre interessant foredrag. Svein fortalte os meget levende om de problemer, der kan opstå ved indførelse af nye teknologiske hjælpemidler, både fordele og ulemper. Vi så blandt andet en skitse over de tænkte teknologiske fremskridt, der ville være sket ved årtusindskiftet,

struktur contra det sociale.

Derefter var der lejlighed til at stille spørgsmål, og dette afstedkom selvfølgelig en heftig og livlig debat.

Torsdag måtte Kirsten Vestergård igen holde for. Vi startede i stor stil med gruppearbejde. Emnet var, hvordan afskaffer vi arbejdsløsheden, og havde vores debatter ikke været hede før, så blev de det altså nu – den fik en ordentlig tur lige fra højre, hen over midten og så til venstre. Vi så også på en model udarbejdet af afdøde Inge Fischer Møller med et forslag til en strukturændring i vores samfund, dette førte til endnu en kraftig debat. Og dermed slut på en, vel og mærke på ingen måde en kedelig dag.

Fredag var der evaluering og afslutning ved Niels Skyggelund og Finn Brunse.

Til sidst vil vi gerne her igennem rette en tak til Odense Teater, Fredericia rådhus og Fredericia Bryggeri for en velvillig modtagelse og en kyndig forklaring for forholdene på de respektive steder. Endvidere vil vi også gerne rette en varm tak til underviserne og kursusleder for deres måde at være på og deres facon at tackle det hele på.

Hans, Tommy, Bent og Ralf

Her bestemmer vi!

Uden for enhver sydafrikansk by bor de sorte i deres township. Sådan er der to verdener. Når man kører ind i Port Alfred på Sydafrikas østkyst, kan oven for bakken lige skimte de tætliggende, lave huse – township

Fokus på Sydafrika:

Af Peter Tygesen

Port Alfred er en gammel, smuk by; hvide træhuse langs floden, røde blomster smykker hovedgaden, og hvor floden munder ud i det blå Indiske Ocean, går turisterne tur på Sydafrikas fineste badestrand.

Der er kun få uden for Port Alfred, der nogen sinde har hørt tale om Nomzano, og sikkert også adskillige i byen, der ikke aner, at det er navnet på den grå township oppe bag bakkerne. De har aldrig været der, men måske lagde nogle i byens udkant sidste år mærke til, at politiets panservogne af og til kom rumlende. Men »der var vist også noget med, at børnene deroppe ikke ville gå i skole«, og »den slags giver jo altid ballade«.

Fredag den 16. november sidste år fik de et chok: Alle sorte arbejdere, stuepiger, postbude, opvaskere og håndlangere – udeblev fra arbejde. Den lokale avis, *The Kowie Announcer*, bragte en hel side om borgernes kamp for at komme gennem dagen: Hotelejer Wessel vaskede selv op, benzintankejer van Rensburg betjente selv kunderne »med et smil«, og på selve avisen måtte Peggy Doyle optræde som »sekretær, receptionist, renskriver, frimærkeslikker, opvasker og rengøringsdame«. Hun afbildes med støvsuger – også smilende.

En anden verden

Det var en frygtelig dag. Især oppe i Nomzano, hvor politiets jagtgeværer bragede. Men det kunne man ikke høre nede på

avisen. Der var heller ingen i Port Alfred, der havde hørt de skud, der 10 dage forinden dræbte 16-årige Madodane, der nu blev begravet.

Forud var gået års fortvivlelse og ugers terror. Den 8. oktober udvandrede alle skoleelever fra Mtyobo Private Realskole. De havde fået nok af rektors tyranni. De fik følgeskab af Dambuza Realskole. Denne skole var så elendig, at eleverne blev undervist bl.a. i nærliggende kirker. I årevis var forældre og elever blevet lovet en ny skole, men intet var sket.

Politiet kom, tævede dem med ridepiske og fik endelig børnene spredt med tåregas. Ved dagens slutning havde alle elever forladt begge realskoler og byens gymnasium.

Et par dage efter holdt de et møde med deres forældre, hvor de gjorde rede for deres krav, der strakte sig lige fra fyring af rektor, som både bar pistol, skød i klasserne og forgreb sig på pigerne – over krav om en ny skole til krav om elevråd, afskaffelse af revsesretten og ansættelse af uddannede lærere.

Der kom flere sammenstød med politiet, især efter byens værts-hus blev brændt af og der blev smidt sten efter fru Mtyobos hus og bil. Så stormede politiet Nomzano; klædt i camouflauniformer brugte de flittigt deres ridepiske, lange flodhestepiske, haglgeværer og gummikugler. Døre blev sparket ind, voksne som børn gennembanket og skudt; en sort betjent stod en lørdag eftermiddag efter arbejdstid og snak-

kede med sin nabo, da to hvide betjente steg ud af deres bil, »hævede deres haglgeværer, og skød os«, ifølge politibetjentens edsvorne anmeldelse. Terroren varede en fuld uge.

Chok

Den 6. november kommer en ung dreng hjem fra arbejde og bliver skræmt af de mange betjente. Han løber. Politiet løber efter ham. Han gemmer sig hjemme. Søstéren fortæller: »Politiet sparkede døren ind. De så min brors fod stikke ud under sengen, hvor han havde gemt sig. De trak ham ud, beskyldte ham for at være skoleelev og gennembankede ham. Så trak de ham ud i baghaven. Der var en hvid betjent og en sort, hvis navn er Mcanda. De var i camoufla. Jeg hørte den hvide betjent sige: »Skiét hom« (skyd ham). Jeg kunne se dem alle. Så skød den sorte betjent ham med et gevær. Han faldt. Betjenten skød ham igen, medens han lå på jorden. De læssede ham ind i en politibil og kørte væk med ham. Næste morgen fortalte de mig, at han var død.«

Nomzano var chokeret: Det var det første politiske mord i deres lille by. Som for at understrege lektien forbød politiet familien at begrave Madodane den følgende weekend. Begravelsen *skulle* finde sted på en hverdag. Familien fortvivlede. Ved en sort begravelse deltager alle, familie, naboer og venner.

De blev alle hjemme fra arbejde fredag den 16., da Madodane blev begravet. På vej hjem fra kirkegården angreb politiet med hagl-

geværer den »ulovlige forsamling«. Alle 16 sårede, der senere blev behandlet på den lokale skadestue, blev arresteret og sigtet for gadeuorden og vold mod embedsmand i funktion.

Alle dømtes senere og fængsledes, ingen under tre måneder.

Nede i Port Alfred var folk rasende. »De kan blive suspenderet i tre måneder – mon de så ikke er parate til at arbejde?« lød det anonymt i The Kowie Announcer, der samtidig oplyste, at de sorte risikerede at få deres hjem brændt af, hvis de ikke deltog i den organiserede »arbejds-boycot«. Avisen fortalte ikke en lyd om Medodanes død og begravelse.

»Befriet område«

– Selv på dette tidspunkt udviste folk i Nomzano en utrolig disciplin, fortæller Gugile Mkwinti, der er formand for township'ens beboerorganisation.

– Vi vidste, at vi i virkeligheden havde fat i den lange ende.

– Vi forklarede det sorte byråd, som de hvide oprettede nogle år før til at administrere vor township, at vi ikke havde råd til at føde på dem, og at vi i øvrigt ikke ønskede noget som helst samarbejde med apartheid-regeringen. De fik en måneds betænkningstid. Så var der ikke længere noget sort byråd.

– Den hvide værtshusejer begyndte at genopbygge værtshuset. Vi forklarede ham, at vi ikke ville have et nyt værtshus. I Nomzano er 70-80 pct. arbejdsløse, og værtshuset skabte bare mere elendighed. Vi besluttede at boykotte det, hvis det blev åbnet.

Igennem det næste halve år lykkedes det langsomt Mkwinti og beboerforeningen af vriste kontrollen fra politiet: Til sidst kom de der næsten ikke mere. Der var ingen uro og dermed ingen anledning til indgreb. Ingen større børn gik i skole, i stedet afpatruljerede de i grupper alle gader døgnet rundt, så man ikke skulle opleve det samme som i andre små byer i Østkap-provinsen: At sorte

politiprovokatører startede uro eller likviderede beboerforeningens ledelse.

Værtshuset blev aldrig genåbnet. Både ejeren og politiet fik forklaret, at »man ikke kunne garantere for roen«, hvis det åbnede.

Da sikkerhedspolitiet i foråret fængslede Mkwinti, svarede Nomzano omgående igen: Port Alfreds hvide butikker blev boy-

ne... « Det gik også pludselig op for handelstandsforeningen, at den ikke anede, hvem den skulle kontakte for at forhindre butiksdøden.

Triviell historie

Ovenstående historie ligner til trivialitet så mange andre historier fra Østkaps »befriede områder«, som sorte i Soweto kalder dem. Historien nåede heller al-

Børnene og de unge er for alvor ved at tage tålmodigheden i Sydafrika. Efter at en dreng var blevet myrdet af det hvide politi i Nomzano tog beboerforeningen sagen i egen hånd og drev hæren og politiet ud af den sorte bydel.

kottet. Det var den første forbrugerboycot i Østkap, og den blev først hævet efter, Mkwinti var løsladt.

Port Alfred var en lille søvning by med mange pensionister, og kun 4000 indbyggere. Det gik lige pludselig op for hver og én af dem, at der var 13.000 vrede sorte i Nomzano, »oppe bag bakker-

drig avisernes spalter, for »befrielsen« foregik langt vildere andre steder: I Uitenhagen var drabstallet ikke 1, men over 40, i Craddock blev lederen ikke fængslet, men fire blev likvideret, i Duncan Village blev samtlige skoler brændt ned; overalt dræbtes byrådsmedlemmer, sorte betjentes hjem blev jævnet med jor-

den, og formodede politistikkere blev overhældt med benzin og brændt.

Østkap-provinsen blev således gennem 1984/85 ledende i kampen mod apartheid. Befrielsesorganisationerne ANC og PAC har, ligesom fagbevægelsen, gamle og dybe rødder i de små industribyer. Deres størrelse gør dem lettere at organisere end f.eks. millionbyen Soweto, og deres landlige karakter rummede en fattigdom, der blev nærmest desperat, da arbejdsløsheden i hele regionen steg til omkring 70 pct.

Provinsen er i dag den stærkeste bastion for anti-apartheid-organisationen UDF, hvis kendetegn har været at sammenkæde forskellige lokale organisations aktioner til store fælles kampagner.

Revolutionerende resultater

Hvis udviklingen i Port Alfred således var typisk, så var metoderne det ikke.

– Min taktik har været for enhver pris at undgå splittelse, forklarer Mkwinti.

– Jeg lyttede meget til de gamle, for jeg tænkte, at så længe vi har de gamle med, så har vi også de unge bag os. De gamle sagde: »Vi kan ikke lide det der med at brænde skoler af. Vi kan bruge bygningerne«. Derfor er der ikke knust én rude i *vore* skoler, selv om børnene stadig boykotter undervisningen.

Vi angreb heller ikke byrådsmedlemmerne eller betjentene: De har alle naboer, venner og familie, der holder af dem. Vi talte dem over på vor side eller væk og undgik splittelsen.

Resultaterne blev siden, da de sydafrikanske aviser fik øje på dem, kaldt »revolutionerende«.

Kort efter, Mkwinti blev løsladt, havde handelstandsforeningen gennem nogle sorte præster fundet ud af, at det var ham, de sorte betragtede som deres leder. Det lykkedes handelstandsforeningen at opnå tilladelse hos den lokale domstol til at holde møde med Mkwinti og den øvrige ledelse. De medbragte en liste med 20 krav til de hvide.

– De reagerede meget positivt, siger Mkwinti. – Der var en lang række overordnede krav, de ikke kunne gøre noget ved, det vidste vi naturligvis godt, men de var villige til at ændre lokalt, hvad de kunne.

– Efter de grusomme oplevelser, vi havde været igennem, var jeg meget imponeret over Nomzanos reaktion, fortsætter han. 6500 indbyggere deltog, da Mkwinti fortalte om mødet med de hvide. De vedtog at afblæse boykotten, og forhandlingerne kunne starte. I løbet af de næste uger førte forhandlingerne til konkrete forbedringer for de sorte: Pensionisternes huslejer blev omgående halveret, og alle restancer eftergivet; bygningen af den ny skole blev sat i gang; raceadskillelse af indgange til butikkerne blev afskaffet. Port Alfreds fire mio. kr. til arbejdsløshedsbekæmpelse blev stort set fuldt overført til beskæftigelse af sorte, styret af de sorte selv: 900 skal nu i arbejde i Nomzano. Byen skal endelig gøres ren, og der skal bygges nye boliger og lokaler for lokal handel og håndværk. De hvide har også bidraget til township'ens »befrielse«: Gennem venner og familie i politiet er der lagt en yderligere dæmper på deres opførsel i Nomzano.

Forsoning og forandring

Det mest revolutionerende resultat er imidlertid, at alle større beslutninger vedrørende *hele* Port Alfred, d.v.s. Nomzano inkluderet, nu diskuteres i et fælles sort/hvidt forum.

– Det har selvfølgelig nogle umiddelbare resultater, siger Mkwinti. – Desuden lærer de hvide, at vi ikke er blodtørstige og hævngerige. Hos de sorte er der først og fremmest en ny stolthed: *Her bestemmer vi!*

– Men først og fremmest viser det både sorte og hvide, at ingen af os i virkeligheden kan forandre ret meget på grund af de grundlæggende apartheid-love. Vi sorte skal stadig bo i elendige huse i township'en, stadig have en elendig uddannelse, stadig bære pas og har stadig ingen politiske rettigheder. Og vi sorte glemmer heller ikke, at hæren eller sikkerhedspolitiet kan knuse det hele hver dag, de vil – måske i Morgen? Port Alfred er ingen ø, vi er en del af den samlede kamp for demokrati i Sydafrika.

– Botha bliver ved med at påstå, at forandringer er meget vanskelige at gennemføre. I Port Alfred har vi vist, hvor let det i virkeligheden er.

Politiet forbød forældrene at begrave drengen en lørdag, for så ville der komme alt for mange mennesker. I stedet fandt begravelsen så sted en fredag, og den dag udeblev alle Nomzanos borgere fra deres arbejde i de hvides by Port Alfred ved siden af. Det var den dag, Port Alfreds indbyggere egentlig blev klar over, at der lå en sort bydel oppe på bakken, som havde langt flere indbyggere end deres egen.

Forbundet har siden sidst udsendt to plakater og en pjeces til afdelingerne og fagforeningerne. Den ene plakat var »Boykot Sydafrika« fra LO. Siden fagbevægelsens boykot af varer fra Sydafrika startede, har Folketinget drøftet en stærkere fordømmelse af Apartheid-regimet i Sydafrika, hvorefter den oprindelige boykot-aktion er blevet indstillet. Men det er stadig op til hver enkelt at boykotte varer fra Sydafrika.

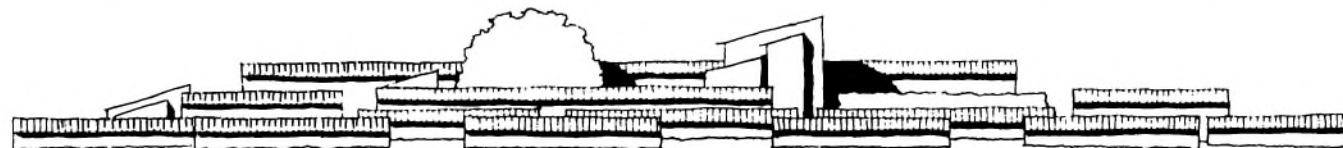
Den anden plakat er fra arbejdergruppen i BSR 9 (Branchesikker-

hedsrådet for Nærings- og Nydelsesmiddelindustrien), og den hedder »Hvad siger brugsanvisningen?«. Denne plakat handler om brugen af farlige stoffer på arbejdspladsen og oplyser om, at brugsanvisningen skal være informativ, og om hvad man skal gøre, hvis man er i tvivl.

LO-pjecen »Julegaven der blev væk« beskriver de gode intentioner, der fandtes i miljøloven, og som den borgerlige regering sparede væk i kortsynet politik, der ikke tog hensyn til mennesker eller samfundets økonomi. En bor-

gerlig politik, der kun har et mål – at gøre miljøloven så billig for arbejdsgiverne som muligt.

Om arbejdsmiljøloven og de gode intentioner der blev kvalt af kortsigtede besparelser

Sommerkursus '85

Prøv en spændende familieferie på LO-Skolens sommerkursus

Fra lørdag den 28. juni 1986 til fredag den 11. juli 1986, afvikles LO-Skolens årlige sommerkursus.

Kurset henvender sig til voksne, unge og børn over 6 år. På kurset er der plads til ca. 200 personer, der i 14 dage kommer til at beskæftige sig med de aktiviteter, der er omtalt på de næste sider.

Prisen for kurset er 2.400,- kr. for voksne og kr. 1.600,- for deltagere under 17½ år. Der er mulighed for at søge tilskud fra stat og kommune.

Når man er optaget på kurset, tilsender LO-Skolen dig vejledning og de nødvendige blanketter.

Alle LO-Skolens værelser er enkeltværelser med bad og toilet, og alle voksne får enkeltværelse. Har man mere end et barn med, vil børnene komme til at dele værelse. Familien vil få værelser ved siden af hinanden.

Desværre er der ikke mulighed for at medbringe husdyr.

LO-Skolen ligger tæt ved skov, strand og Helsingør by. Dette giver gode muligheder for familien, når der ikke er undervisning. Når du har besluttet dig til at ville deltage på LO-Skolens sommerkursus 1986, så ring til LO-Skolen og få tilsendt en tilmeldingsblanket.

Hvad sker der på LO-Skolens sommerkursus 1986?

Der er undervisning alle hverdage samt den første søndag fra kl. 9.15 til kl. 12.00. Det gælder for børn, unge og voksne.

Nogle eftermiddage vil der være forskellige aktiviteter, der henvender sig til alle deltagerne. Aktiviteterne vil f.eks. være familieteater - film - dramatik - orienteringsløb - små udflugter m.m.

Ligeledes vil der være forskellige aktiviteter om aftenen. I den mellemliggende weekend vil der blive holdt en stor fælles aktivitet, hvor LO-Skolen vil blive omdannet til en *markedsplads med gøgl*.

Deltagerne får mulighed for selv at komme med forslag til yderligere aktiviteter, f.eks. bordtennis, billard, boldspil m.m.

LO-Skolens placering gør, at der er masser af muligheder for aktiviteter i det fri.

Tilbud til voksengruppen

Ved tilmelding til kurset, skal du vælge hvilken undervisningsgruppe, du vil deltage i, og denne gruppe følger du hele kurset igennem.

Ingen af grupperne kræver specielle forudsætninger!

Gruppe 1 - Massemedier

Gruppe 2 - Dramatik

Gruppe 3 - EDB

Gruppe 4 - Faglige og politiske forhold i Danmark

Gruppe 5 - Politik, samfundsøkonomi og spil

På de to næste emnegrupper er der mulighed for, at både voksne og børn kan deltage.

Børn fra 6-9 år dog kun sammen med forældre.

Gruppe 6 - Dukketeater

Gruppe 7 - Keramik med raku brænding

I den normale undervisningstid fra kl. 9.15 til kl. 12.00, vil der være specielle aktiviteter for børne- og ungdomsgrupperne.

Tilbud til gruppen 6-12-år

Børnene vil blive delt i 3 grupper, primært efter alder. Til hver gruppe er der tilknyttet en voksen med en pædagogisk uddannelse. Aktiviteterne vil om formiddagen fra kl. 9.15 til 12.00 foregå på Stauninggården, som er DUI - Leg og verkes kursus-ejendom, der ligger i forbindelse med LO-Skolen. Vi vil beskæftige os med hyttebygning, bål og vævning. Endvidere vil der være mulighed for boldspil, strandture, film (i dårligt vejr), og meget andet. Herudover forventer vi, at børnene selv kommer med forslag og ideer til aktiviteter.

Tilbud til gruppen 13-17½ år

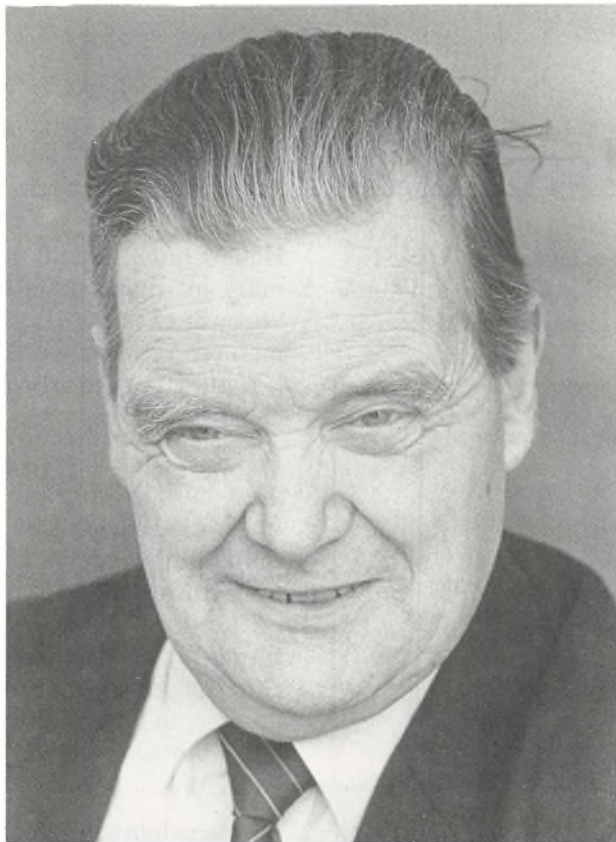
Vi vælger sammen det, gruppen skal beskæftige sig med. Det kan være mange forskellige ting, men det skal dog være noget, der har med samfundsspørgsmål at gøre.

Ny NNS-formand

På årsmødet den 9. januar i NNS (Nærings- og nydelsesmiddel- samt Hotel- og Restaurantarbejdernes Samvirke) nedlagde Samvirkets hidtidige formand, næstformand i Tjenerforbundet, Bent Sørensen, sin formandspost på grund af arbejdspress i sit eget forbund.

Som ny formand valgtes Samvirkets næstformand, næstformand i Nærings- og Nydelsesmiddelarbejdernes Forbund (NNF), Eigil Pedersen, hvorefter forbundsformand Preben Mortensen blev valgt til ny næstformand i NNS.

I øvrigt diskuterede man kongressen i EAL/IUL (den europæiske gruppe af det internationale levnedsmiddelarbejderforbund). Der var ikke udelt tilfredshed med forløbet og indholdet af kongressen, som var blevet afholdt i Nice i oktober sidste år, hvilket man har meddelt både EAL/IUL i Bruxelles og IUL i Geneve.

40 års jubilæer hører nu til sjældenhederne, men tillidsmand, kasserer i Brænderiarbejdernes Fagforening, Karl W. Madsen, kan den 8. marts fejre 40 års jubilæum som ansat på De Danske Sprit Fabrikker.

Kort efter sin ansættelse fik Karl W. Madsen efter eget ønske arbejde i distributionsafdelingen, hvor han i enspænder-hestevogn fra 1947 kørte med gær til kunderne, til man i 1952 overgik til at distribuere varerne med bil.

Fra 1959 var han apparatpasser, det vil sige var med til at passe de apparater, hvor man fremstillede sprit på DDSF's virksomhed på Amager, indtil lukningen i 1972. Siden da har Karl W. Madsen været ansat ved DDSF's aftapning på Amager.

Allerede som apparatpasser blev Karl W. Madsen valgt som talsmand (tillidsmand) for sine kammerater, og i dag er han talsmand for de »hjemmearbejdende« mandlige arbejdere.

Den 8. maj 1968 valgte hans kammerater ham til den betroede post som kasserer i Brænderiarbejdernes Fagforening. Dette hverv har han forvaltet til alles store tilfredshed; selv ved hovedrevisioner er han blevet rost for sin akkuratse og orden med regnskaberne.

Da Karl W. Madsen i begyndelsen af november fylder 67 år og derfor holder op på DDSF, bliver Brænderiarbejdernes Fagforening på sin generalforsamling den 29. april desværre nødt til at vælge en ny kasserer. I festlige lag er han skrap til at underholde alle, hvilket han ikke finder vanskeligt, da han er en god sangskriver.

Brænderiarbejdernes Fagforening ønsker rigtig hjertelig til lykke med 40 års jubilæet.

P.f.v. *Bent Embo, formand*

I anledning af Karl W. Madsens 40 års jubilæum afholdes der »åbent hus«-reception i hjemmet, Skærbækvej 46, Rødovre, på jubilæumsdagen lørdag den 8. marts kl. 7-11. Her kan venner og kammerater få lejlighed til at hilse på DDSF's 40 års jubilar.

Indlæg
til
næste
nummer af
PROP & KAPSEL
skal være
redaktionen
i hænde
senest
6. marts
1986

Holger Foss 60 år

Mandag den 10. marts fylder Københavns Mandlige afdelings formand, Holger Foss, 60 år.

Samtidig trækker han sig tilbage efter 28 år i formandsstolen.

Holger har i alle 28 år været en markant figur, ikke alene i den københavnske fagbevægelse, men også i hans virke som medlem af Bryggeriarbejderforbundets ledende organer.

Hvad der har medvirket til at gøre ham så markant, er hans ubestikkeligthed. Har man i en forsamling været med til at træffe beslutninger om en linje eller en konkret aktivitet, har man forpligtet sig til at arbejde derfor. Det har tit givet anledning til gnister, når han følte andre gav køb eller sparede for meget på energien.

Som modpart til nøgle af Danmarks skrappeste arbejdsgivere,

har han ofte været i stormens centrum. Men hans evne til, gennem aktivitet og debat, at mobilisere medlemmerne, betød en styrke for organisationen, der under hans ledelse har opnået mange bemærkelsesværdige resultater, der har haft afsmittende effekt for andre arbejdergrupper.

For alle dem, der ønsker at lykønske Holger med 60 års dagen og samtidig sige farvel og tak til formanden, er der en mulighed, idet forretningsudvalget har besluttet at afholde reception mandag den 10. marts mellem kl. 10-13 i fagforeningen, Lindevangsgade 6.

personalia

VI GRATULERER

40 års jubilæum på
Carlsberg Bryggerierne

4. marts

Helge Ove Torben Nielsen
H. V. Rolstedes Vej 10, 3. th.
2450 København SV

25 års jubilæum på
Carlsberg Bryggerierne

21. marts

Alfred Holmgaard Jensen
Ulsøparken 1, 13 C
2660 Brøndby Strand

25 års jubilæum på
Tuborgs Bryggerier

2. marts

Kristian Nielsen
Horsevænget 228
2610 Rødovre

9. marts

Verner V. Jespersen
Odensegade 3, 2.
2100 København Ø

20. marts

Anders Laust P. H. Christensen
Ejbytoften 19
2600 Glostrup

25. marts

Edvard Larsen
Hvidovrevej 226, st. th.
2650 Hvidovre

25 års jubilæum på

Albani Bryggerierne, Odense

10. marts

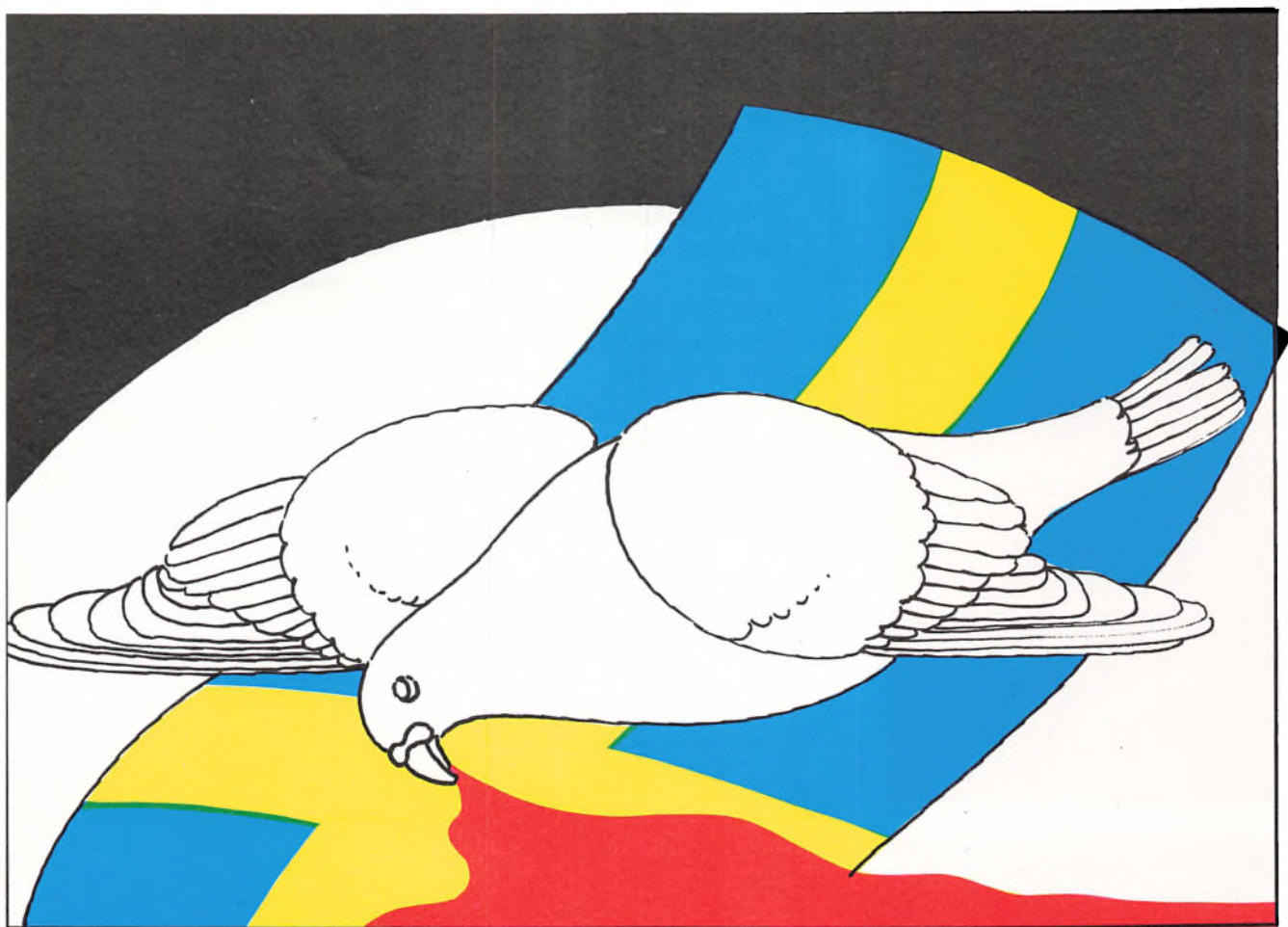
Karl Emil Petersen
Grønvej 10
5260 Odense S

Geneve- skolen

Fra den 25. maj-5. juli 1986 holder den nordiske folkehøjskole i Geneve sit 51. kursus. Formålet med Geneve-skolen er at give undervisning i nordiske og internationale spørgsmål, hvor hovedvægten bliver lagt på den internationale fagbevægelses struktur og arbejdsopgaver, samt at følge ILO's arbejdskonference i Geneve.

Nærmere oplysninger om pris samt ansøgningskema fås hos AOF, Teglværksgade 27, 3. 2100 København Ø. Telefon 01-29 60 66.

PROP & KAPSEL

Det var et hårdt slag mod hjertet af den internationale arbejderbevægelse, da den svenske fredsdue, Olof Palme, brutalt blev myrdet.

2/86

MEDLEMSBLAD FOR DANSK BRYGGERI-, BRÆNDERI- OG
MINERALVANDSARBEJDER FORBUND

DBBMF

PROP & KAPSEL

ISSN 0900-8446

Medlemsblad
for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Preben Mortensen (ansvarsh.)

Forbundets adresse
Tomsgårdsvej 19, 1.
2400 København NV.
Tlf. (01) 19 05 77

Forbundsformand
Preben Mortensen

Næstformand
Arthur Jensen

Hovedkasserer
Jytte Hansen

Forbundssekretær
Lone Christensen

Provinsssekretær
Thomas Olsen

Konsulenter
John Pedersen
Henrik Hansen

Journalist
Steen Cadan

Sats og montage
Holbæk Fotosats ApS
Tryk: SP-Tryk, Slagelse

personalia

VI GRATULERER

*25 års jubilæum på
Tuborg Bryggerierne*

2. april
Paul Erik Larsen
Lille Strandvej 18 E, 2. th.
2900 Hellerup

24. april
Erik Helmuth Andreassen
c/o Thora Møller
Prisholmvej 56
2500 Valby

*25 års jubilæum på
Carlsberg Bryggerierne*

5. april
Arne Ejler Christiansen
Strandholms Allé 44 B
2650 Hvidovre

12. april
Peter Madsen
Vinkelhuse 17, 5. tv.
2770 Kastrup

*40 års jubilæum på
Carlsberg Bryggerierne*

14. april
Wilfred Aage Martin Nilsson
Lillekær 6, 1. th.
2610 Rødovre

**25 års jubilæum på DDSF,
Amager**

13. april
Eli Olsen
Sognegårds Allé 36, st.
2650 Hvidovre

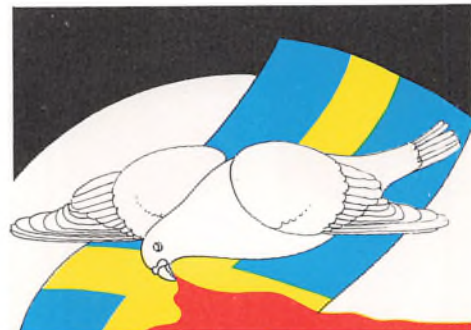
**Reception i klublokalerne
på DDSF
mandag d. 14. april kl. 10-12.**

INDHOLD

Personalia	2
Leder – Mordet	3
Unge tror, det er lyv!	4
Levestandarden forringet ...	8
Brænderiarbejdernes Fagforening fylder 90 år	10
Familiens sorte får	13
Forbundets ferielegater	15
Forbundsconference om arbejdsmiljø	17
Pjecer	19
Forbundet flyttet	20

FORSIDEBILLEDET:

Læs lederen side 3.

MORDET

Det ondskabsfulde mord på den svenske statsminister og det svenske socialdemokratis leder, Olof Palme, er et hårdt slag mod hjertet af den internationale arbejderbevægelse, for hvilken han var en fremstående politisk leder.

Hensigten med mordet er at undergrave demokratiet, hvis virkeliggørelse ville sikre social lighed, frihed og menneskelig værdighed.

Det var de ting, Olof Palme kæmpede for, og som han for en hel verden blev et symbol på.

IUL, Den internationale Levnedsmiddelunion, deler det svenske folks sorg over mordet på Olof Palme og udtrykker sin fulde støtte og solidaritet med den svenske arbejderbevægelse og dens beslutsomhed om, nu mere end nogensinde, at fortsætte sin kamp for de værdier, som Olof Palme stod for.

I levende live var han en utrættelig forkæmper for Frihed, Lighed og Fred, både i nord, syd, øst og vest.

Det er idealer, vi altid må og skal slås for. Vi, der sidder tilbage med sorgen over at have mistet en ven og kammerat, må vise ham den ære at kæmpe videre for de ideer, han gennem hele sit liv kæmpede for, for kun derved kan vi vise, at han ikke kæmpede og levede forgæves.

Unge tror, det er lyv!

Sådan sagde to gamle forbundsmedlemmer, da de tørnede sammen i en spændende diskussion om, hvordan det tidligere var at arbejde indenfor faget.

Prop & Kapsel havde sat den nu 81-årige Christian Hansen, »Christian 71«, fra Bryggeriet »Vestfyen« til at diskutere fordums arbejdsdage med den 79-årige Orla Nielsen fra Albani Bryggerierne i Odense.

Christian (CH) startede inden for faget den 1. maj 1920 i en alder af 15 år, og Orla (ON) begyndte 14 år gammel den 2. maj 1921.

Christian Hansen: *Og så gav direktøren mig 5 kr. mere om ugen.*

CH: Når jeg fortæller unge mennesker, hvordan vi tidligere rensede flasker, så siger de gerne »Det er løgn, det passer ikke!«.

ON: Ja, det var primitivt, når vi lagde flaskerne ned i det varme vand i skyllemaskinen.

CH: Det var nu ikke en skyllemaskine, men et skyllehjul, som var rund. Og det vand var så varmt, at vi ikke kunne have fingrene nede i det.

ON: Det er rigtigt nok. Hos os lagde vi et brædt ned i skyllehjulet, så flaskerne gled over på den anden side i maskinen eller hjulet, som du siger. Der tog vi dem så op. Så havde vi en rund børstemaschine, hvor vi satte dem ind med den ene hånd og tog dem ud med den anden. Derpå placerede vi flaskerne ovenpå nogle stænger, hvor der sprøjtede varmt vand op i dem. – Det var den eneste rensning, flaskerne fik dengang, inden de gik videre til tapning.

CH: Vi lagde fire flasker ad gangen ned i skyllehjulet, men inden vi gjorde det, lugtede vi til dem. Var der en benzin- eller petroleumflaske imellem, blev de kasseret. Røg der en sådan flaske med i skyllehjulet, måtte vi tømme det, fordi alt vandet blev ødelagt. Vi skulle have alle flaskerne op og finde den skyldige, hvorefter alle flaskerne skulle skylles om i helt rent varmt vand.

Slemme terpentinflasker

ON: Det værste, vi kunne få, var terpentinflasker, idet man meget ofte brugte patentflasker, som var nemme at lukke og holde tæt, til sådan noget som terpentin, eller som du siger til benzin eller andet. De pletflasker, som ikke kunne renses i skyllemaskinen, blev renses med en børste, som vi jog ned i flasken og på den måde rengjorde.

CH: Sådan var det også hos os. De flasker, som blev taget fra, og som ikke var rene efter »håndrensningen«, blev kasseret. Det var nu ikke mange.

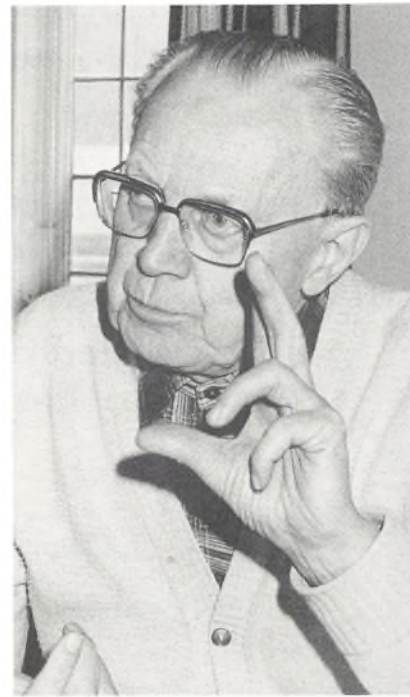
– Men du har ret, det var næsten ikke til at få terpentin af flaskerne. I dag er det helt anderledes, hvor flaskerne kommer hurti-

gere hjem og ikke er så snavsede, som dengang vi startede. Og nu betyder det heller ikke så meget med snavset, særlig med de rengøringsmidler, som man har i dag.

– *Men var flaskerne så rene dengang?*

ON: Ja, de kunne ikke blive mere rene.

CH: Jeg må dertil sige, at det var

Orla Nielsen: *Understøttelsen i 1965 var knagme ikke stor, og vor kasse var hurtig tom.*

ikke så ringe. Flaskerne var temmelig rene, og efter rensningen tog en mand to flasker ad gangen op foran ansigtet og »lyste« dem. Vi havde næsten aldrig snavsede flasker. Især når vi også lugtede til dem, før vi lagde dem ned i skyllehjulet.

ON: Hvem ved i dag, at det var på den måde, man rensede flasker. Det var primitivt. Men senere er

det blevet til rengøring i større og bedre maskiner og selvfølgelig med bedre rensedmidler.

CH: Ja, for søren. I dag kan vi ikke tåle at få fingrene i rensedmidlet – så går huden af.

ON: Vi brugte noget, der hedder kaustrisk soda. Når vi havde fyldt en sådan bøttefuld op i rensedmaskinen, var det rigtignok med at komme væk.

CH: Ja, hvis man ikke passede på, så kogte det lige op i hovedet på os.

ON: Tænke sig, at i dag behøver man ikke at lugte til flaskerne, for nu er der aldrig noget i vejen med dem. Det skyldes, at rensedmidlerne i dag er så skrappe, at de tager alle former for urenheder.

CH: Det er også lige det, at jeg har forklaret dig. Der er himmelvid forskel på »i gamle dage« og »i dag«. I dag bliver flaskerne heller ikke brugt til så meget skidt som i fordums dage.

Tapningen

ON: Efter skylningen stod man med hånden nede i saften (ekstrakten) og pumpede lige netop den portion saft, der skulle være i flaskerne, inden de gik videre til tappemaskinen.

CH: Der havde vi et andet system. Vi havde en beholder med måler, så flaskerne fik lige præcis den mængde saft, som der skulle være i flaskerne. Derefter gik de over til tappemaskinen, hvor der kom kulsyre på.

ON: Ja, det var lige det samme, som hos os.

– *Hvor tidligt startede I inden for faget?*

ON: Jeg blev ansat på De forenede Mineralvandsfabrikker efter en annonce i Fyens Stiftstidende, og mit første job bestod i at løfte en sodavandskasse med 50 fyldte flasker.

– Jeg blev blandt andet sat til på bare knæ i den brændende sol at ligge ude på gårdspladsen og luge græs væk mellem brostenene, for dengang havde vi heste, som kom ind fra landet. Ellers blev jeg som dreng sat til alt forefaldende arbejde – også voksenarbejde.

Blandt andet blev jeg sat til at lave patentflasker – vi havde forøvrigt ikke andet dengang.

CH: Det har jeg også været med til.

Korkpropning

ON: Vi skulle montere patentflaskerne med propper og metal, hvilket vi brugte tænger til. Som dreng måtte jeg også være med til at proppe sodavandsflasker med korkprop. Propperne var nede i en spand med varmt vand, så tog jeg dem op en ad gangen og satte dem ned i et hul, hvorefter tapperen med den fyldte flaske under hullet slog proppen ned i flasken. På den måde blev flasker med korkprop proppet. Det var min sandten primitivt, og jeg skulle passe på at få fingrene til mig, ellers kunne de gå med i købet.

CH: Det samme system havde vi også. Og propperne skulle være i varmt vand, for ellers kunne de ikke glide ned i flasken.

ON: Bagefter blev der sat ståltråd rundt om proppen, for at den ikke skulle springe af, idet der var kulsyre i flasken.

CH: Det brugte vi nu ikke. Vi havde en kapsel, som vi satte henover proppen. Denne kapsel kunne vi så skrue af, når flasken havde været igennem pasteuriseringen, for ellers sprang proppen måske af.

ON: Det kunne vi ikke med sodavand'erne, aldrig!

CH: Nej, men jeg arbejdede jo også med øl. Den tid, jeg taler om, ligger før brugen af den nuværende ølkapsel, som vi fik på bryggeriet, da jeg var omkring 27 år, altså i begyndelsen af trediverne.

På det tidspunkt i samtalen opdagede Christian pludselig, at Orla kun havde arbejdet med sodavand og mineralvand, hvilket Christian kun havde gjort i de første halvandet år på »Vestfyen«.

Patentflasker

ON: Jeg holder mig kun til sodavand, og der brugte vi patentflasker, som vi sad og lavede i hånden. Og med gummiskiven mel-

lem proppen og flasken blev den lukket helt tæt.

CH: Hvad brugte I under krigen, hvor I ikke kunne få gummi? Brugte I da korkskiver?

ON: Nej, jeg kan ikke mindes, at vi brugte andet end gummiskiver, som vi pillede af og kogte.

– *Hvornår holdt I op med at bruge patentflasker?*

ON: Det kan jeg ikke huske helt præcis, men mon ikke det var omkring 1960. Det er jo ikke det, man har hæftet sig så forfærdeligt meget ved.

– Jeg må lige nævne, at en af mine arbejdsopgaver også var at reparere sifonflasker. Det var sådan set et interessant arbejde. Jeg tappede dem også ved 10 atmosfæres tryk, og så skulle jeg have jernmaske på.

CH: Ja, når sådan en sifonflaske sprang, var det livsfarligt.

ON: Uha, ja, de kunne som ingen ting springe.

– *Hvordan startede du inden for faget, Christian?*

CH: Jeg blev ansat på en to-årig kontrakt i sodavandsfabrikken, som lige var startet med tre mand. Derefter skulle jeg over i øltapperiet, men det gik nu noget hurtigere. Efter halvandet år i sodavandsfabrikken manglede man en øltapper, og da man brugte de ganske unge til dette arbejde, sagde man, at jeg skulle komme over og stå ved den halvautomatiske øltappemaskine. Det gjorde jeg i seks år.

Kørsel med øl

– Da man så i førstningen af trediverne stod og manglede en afløser til at køre øl ud, blev jeg imidlertid sat til det. Jeg kørte i nogle år, inden jeg reagerede, og så sagde jeg til direktøren »Hvornår skal jeg løses af med at køre øl? Jeg vil ikke køre øl!«. »Vil De ikke køre øl?«. »Det vil jeg ikke«. »Så har jeg ikke brug for Dem«, sagde han. Så måtte jeg fortsætte, selvom det ikke var min mening at køre.

ON: Jeg har også kørt varer ud. Men det var mest i travle tider med ringe-orderer, op til jul og sådan noget.

Christian kom pludselig til at tænke på en vanskelig tid, da han kørte med øl.

Under Den anden Verdenskrig

CH: Nu skal jeg lige fortælle dig en ting. Det var et kolossalt arbejde at køre med øl under krigen. Jeg kunne ikke få øl, hvis jeg ikke havde emballage med hjem. Så for at få flasker med hjem fra købmændene, som godt ville købe mit øl, men ikke have mine kasser, var jeg nødt til at pakke mine flasker over i en Albani eller Carlsberg kasse, så jeg kunne få mine flasker med hjem i min egen kasse. Uden kasse og flasker kunne jeg ikke få øl på bryggeriet til mine kunder. Det var et kolossalt ekstra-arbejde, for bryggeriet kunne ikke få nye kasser og flasker.

– Har du også haft arbejdsproblemer under krigen, Orla?

ON: Ja, det havde jeg. Jeg arbejdede på sodavandsfabrikken Slots Bryggeriet i Nørregade, hvor jeg havde meget overarbejde med at rense skyllemaskinerne. Da vi var nødt til at tappe hele dagen, var der for mit vedkommende kun overarbejde tilbage til at rense skyllemaskinerne i. Og da det var mørkelægningsstid, var det ubehageligt at gå hjem ved 11-12 tiden om aftenen, når man hørte, at der sprang en bombe rundt omkring. For det gjorde der jo dengang, og jeg vidste jo aldrig, om det var vores lille virksomhed, det en skønne dag ville gå ud over. Og jeg gik helt mutters alene rundt på bryggeriet.

– Har I altid arbejdet på den samme arbejdsplads?

ON: Både ja og nej. Egentlig startede jeg på De forenede Mineralvandsfabrikker, som lå i Holsedore, og der lå Odense Bryggeri også. Vores fabrik lå ud mod Filosofgangen, hvor bryggeriet lå ud mod Holsedore. (For ikke-odenseanere skal det siges, at de nævnte steder udgør Odenses centralkerne – red.)

– Da der i 1934 skete en sammenslutning af bryggerivirk-

somheden i Odense under Albani Bryggerierne, solgte man grunden ved Filosofgangen og Holsedore, som var rigtigt meget værd; sodavandsfabrikken flyttede til Nørregade. I 1968 flyttede sodavandsproduktionen ud til Albani i Tværgade, og her arbejdede jeg så i 10 år, til jeg holdt op i 1978.

æresmedlem af Odense afdelingen. Men da jeg nu var med i det faglige arbejde i så mange år, må jeg lige nævne en anden ting, som de unge vel heller ikke tror er sandt.

CH: Hvad er det?

ON: Jo, Christian, kan du huske strejken i 1965?

Jamen, Christian, jeg har altid kun arbejdet med sodavand og mineralvand. (Foto: Jørgen Outzen).

Fagforeningsarbejde

CH: Jeg har altid været på bryggeriet »Vestfyen«. Og da man dengang skulle være 18 år for at komme med i fagforeningen, blev jeg først medlem i 1923.

– Jeg har i øvrigt siddet i fagforeningsbestyrelsen flere gange, et par gange som formand eller kasserer, og i en periode har jeg både været formand og kasserer. Sidste gang jeg var formand var i 1956-58, samtidig med at jeg var tillidsmand på bryggeriet. I 1959-66 var jeg revisor i afdelingen. Da jeg i 1972 blev 67 år, holdt jeg op med at arbejde.

ON: Jeg blev medlem af fagforeningen den 2. november 1925. I 1954 kom jeg ind i afdelingsbestyrelsen, og allerede året efter blev jeg kasserer, hvilket jeg fortsatte med at være lige, til jeg holdt op i 1978. Da jeg gik af, var man så venlig at udnævne mig til

CH: Om jeg kan! Og strejkeunderstøttelsen var jo ikke stor dengang.

Strejker

ON: Nej, vi fik 162 kr. om ugen eller 27 kr. om dagen i de tre første uger, og så var kassen tom – skønt der var en fra København, som havde sagt »Bare hold ud kammerater, vi skal nok klare det!«. Det var bare løgn altsammen, for i de tre sidste uger fik vi kun 60 kr. pr. uge.

CH: Ja, og det var bestemt ulovligt, når nogle hos os gik ud på roearbejde. En strejke er en strejke, og så skal man ikke tage arbejde fra andre, mens man strejker. I øvrigt var strejken dengang ikke noget værd, for vi fik ikke noget ud af den – det synes jeg i hvert fald.

ON: Det er jeg enig med dig i. Københavnerne foregøglede os, at vi

bare skulle holde ud, så ville vi nok vinde strejken.

CH: Ja, og kan du så huske strejken i 1924, der var jeg også med.

ON: Ja, og den fik vi heller ikke noget ud af. Ud fra disse strejker må man vel kunne drage den konklusion, at det ikke kan betale sig at strejke, hvis man på forhånd ved, at man ikke får det store ud af den.

Teknologikompensation

CH: Joh, og derfor mener jeg også, at kommer teknologien ind og bortrationaliserer folk i virksomhederne, bør disse og samfundet give dem, der bliver skubbet ud, kompensation. Disse mennesker skal ikke svigtes, fordi teknologien vinder indpas, så der ikke bliver brug for arbejderne. Kompensationen skal være et løbende beløb fra både virksomhederne og samfundet, vel ikke helt så meget som en arbejds løn men større end dagpengeunderstøttelsen, så arbejderne kan leve og eksistere af beløbet.

ON: Det, du siger dér, Christian, er et rimeligt krav. Men det er bare ikke noget, som du kan gennemføre med den nuværende regering.

CH: Nå, men i mine unge dage, da jeg var aktiv fagforeningsmand, har jeg nu været med til at kræve det!

Ugelønnen

Da Christian og Orla blev ansat først i tyverne, var arbejdstiden på alle hverdage kl. 6-16 med en halv times frokost og en halv times middagspause. Lidt efter lidt nedsattes arbejdstiden til den, som vi kender i dag. Men hvordan var lønudviklingen?

CH: Jeg fik 25 kr. om ugen, da jeg var 15 år.

ON: Nøjagtigt det samme fik jeg, og i 1925 var lønnen 68 kr. om ugen.

CH: Nu skal du bare høre, hvordan det gik mig.

– Da jeg havde været ansat en måned, gik jeg ind til direktøren og sagde »Jeg ville blot høre, om De er tilfreds med mig«. »Det er jeg da«. »Det er sådan, at var De

tilfreds med mig, kunne jeg få 5 kr. mere om ugen«. »Har jeg sagt det?«. »Ja, det siger min far«. »Nå, men jeg er tilfreds med dig, så du får 5 kr. mere«.

ON: Så fræk har jeg aldrig været.

CH: Jeg synes nu ikke, at jeg var fræk – nej, jeg syntes, at jeg var pengene værd, så jeg kunne tillade mig at bede om mere. Derefter gik der et stykke tid, så gik jeg igen ind til direktøren, og da fik jeg et pålæg på endnu 10 kr., og så var jeg oppe på 40 kr. om ugen.

Problemer med ledelsen

– *Det lyder interessant, men har I aldrig haft problemer med ledelsen efter så mange års arbejde på samme arbejdsplads?*

CH: Jo, det har der selvfølgelig været, og det behøver vi ikke at tale så meget om. Jeg har heldigvis mange hyggelige minder, men der har også været problemer.

ON: Jeg har faktisk kun haft en eneste uoverensstemmelse med min modpart på Albani Bryggerierne, og der blev jeg knagme godt vred.

– På et eller andet tidspunkt var der indgået en aftale med ledelsen, hvorefter en arbejder, som forlod virksomheden efter flere års ansættelse, skulle have et bestemt beløb et vist antal uger fremover. Men det fragik direktør Niegel på en eller anden måde, idet han ikke mente, at det

var kutyme, selvom det stod i vor lokalaf tale. Han var formand for A-siden i samarbejdsudvalget, og jeg formand for B-siden.

– I det konkrete tilfælde drejede det sig om en arbejder, som havde været på virksomheden i 40 år eller sådan noget lignende. Jeg syntes, at det var uretfærdigt, at vedkommende ikke skulle have dette beløb. Jeg skændtes så forfærdeligt med direktør Niegel, hvilket jeg aldrig tidligere havde gjort.

– Resultatet blev, at jeg besluttede at træde ud af samarbejdsudvalget. Og i to år var jeg uvenner med direktøren, og i samme periode på to år lå alt arbejde i samarbejdsudvalget helt stille. – Det er den eneste uoverensstemmelse, jeg har haft med ledelsen, men grundlaget for den var en helt igennem uretfærdig behandling af en bryggeriarbejder, som holdt op efter så mange års arbejde for Albani.

CH: Jo, men forholdene på arbejdspladsen er ellers blevet forandret til noget væsentligt bedre end i 1920.

ON: Det kan jeg nok give dig ret i, når man tænker på de mange sociale goder, som bl.a. er opnået gennem vort samarbejdsudvalg.

CH: Men vi begyndte primitivt.

ON: Ja, det gjorde vi, men de unge tror, at det er lyv, hvis vi ikke fortæller dem det.

Indkaldelse!

Århus mdl. afd. afholder
ordinær generalforsamling
lørdag den 19. april 1986 kl. 9.30

i Århus Kongreshus, Amaliegade

Forslag, der ønskes behandlet, skal være
bestyrelsen i hænde
senest den 11. april 1986.

Dagsorden ifølge lovene!

På afdelingens vegne
Bjarne Frandsen

Levestandarden forringet for familien, der bor til leje

Hvis samme familie i stedet havde ejet deres bolig, ville levestandarden stort set være opretholdt uændret. Det viser nye beregninger fra lovmodelkontoret omfattende perioden 1979-1985.

Økonomiminister Anders Andersen har leveret et særdeles interessant bidrag til en debat med sin partifælle Anders Fogh Rasmussen, som har slået til lyd for øgede huslejer i kølvandet af skattereformen.

I en publikation fra Anders Andersens ministerium er nemlig foretaget beregninger, som entydigt dokumenterer, at der siden 1979 er sket en kraftig forskydning til ugunst for den lønmodtagerfamilie, der bor til leje, sammenlignet med en tilsvarende familie, som har eget hus.

Beregningerne viser, at en LO-familie med to indkomster og to børn, som har boet i en 4-værel-

ses almennyttig lejlighed fra 1969, har mistet ikke mindre end 1/4 af deres forbrugsmuligheder i perioden fra 1979 til 1985. Hvis den samme familie i 1979 i stedet var flyttet ind i et nyopført parcelhus, ville forbrugsmulighederne stort set være uændrede i 1985 sammenlignet med udgangspunktet.

Tallene er i mange sammenhænge rystende læsning. Det er rystende, at der har været en så voldsom levestandardforringelse for mange af vore beboere. Det kan naturligvis ikke undgå at skabe problemer. Men det er også rystende, at forskydningen mellem lejerfamilien og ejerfamilien har været så kraftig. Det sætter unægtelig hele debatten om skattereformen i et særligt lys.

Regeringens egne tal

Det interessante ved beregningerne er ikke mindst den kends-

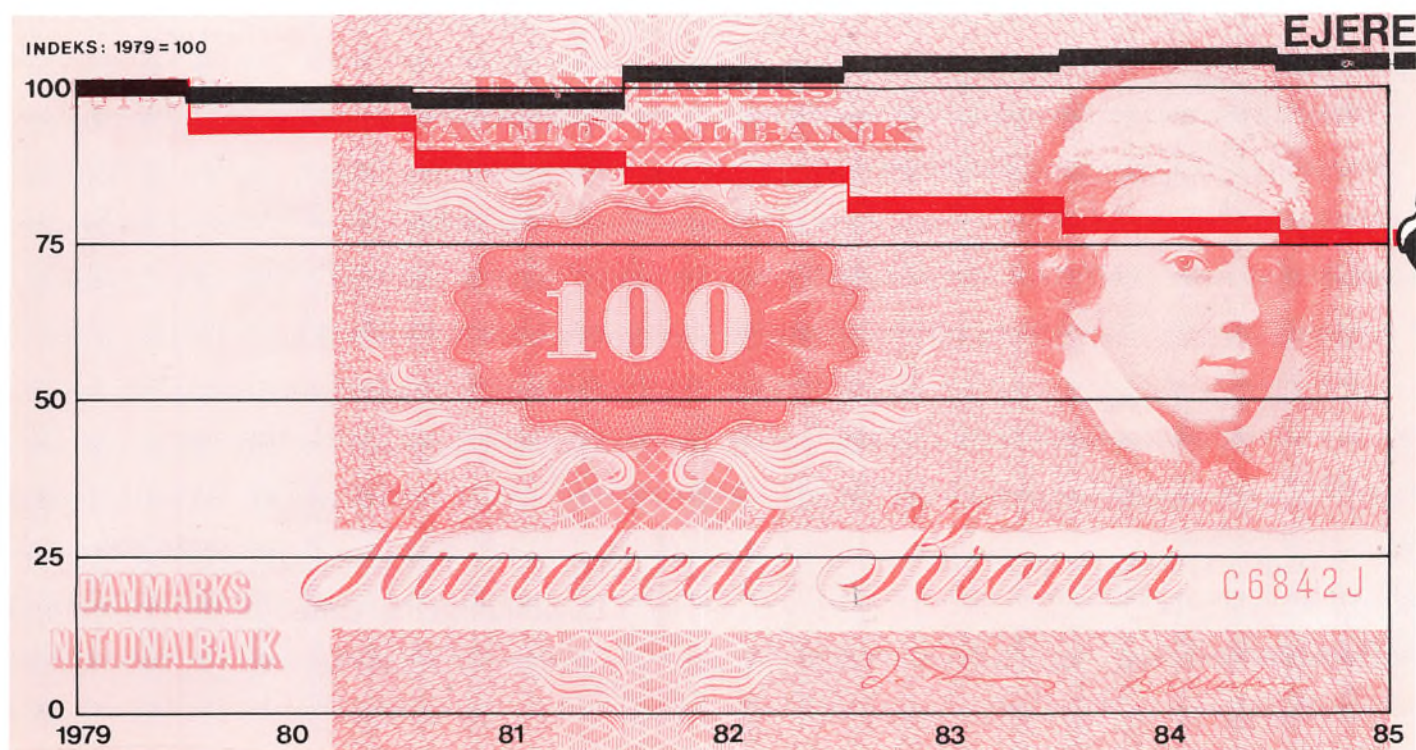
gerning, at det er regeringens egne tal. Beregningerne er udført i det såkaldte lovmodelkontor i økonomiministeriet og er indeholdt i en publikation, som egentlig handler om pensionisternes økonomiske vilkår.

For at kunne sammenligne pensionisternes situation med andre befolkningsgrupper har man imidlertid også foretaget beregninger for en standard-lønmodtagerfamilie bestående af to udearbejdende med to børn, hvoraf det ene går i vuggestue og det andet i børnehave.

Og denne lønmodtagerfamilie er altså forudsat dels at have boet i en almennyttig lejlighed og dels at have haft eget hus.

Det har næppe været regeringens hensigt at foretage denne dokumentation af forskydningen til ugunst for lejerne, men tallenes tale er klar. For en sjældn gang skyld er vi derfor i den gun-

Udviklingen i levestandarden 1979-1985 for lejere og ejere (disponibel realindkomst efter bolig, daginstitution m.v.)

stige situation i debatten, at vi blot kan citere økonomiministeren.

Hvis Boligselskabernes Landsforening selv havde udført tilsvarende beregninger, ville mange have forsøgt at drage sandfærdigheden i tvivl.

Resultaterne er vist i figuren her på siden i form af søjler, der år for år viser et indeks for levestandarden i vores familie som lejer og som ejer.

Levestandarden er det, som teknisk kaldes den reale disponible indkomst efter fradrag af udgifter til bolig og daginstitution. Den fremkommer ved at opgøre den faktiske bruttoindtjening inklusive eventuelle børnetilskud. Fra dette beløb trækkes skat og en række udgifter, som er ens for lejer og ejer (A-kasse, fagforening, ATP, bidrag til uddannelsesfond samt daginstitutionsbetaling). Herudover fratrækkes faktisk betalte indkomstskatter. For lejerfamilien fratrækkes endelig husleje, medens der for ejerfamilien fratrækkes renteudgifter.

I ejerens indkomstskat er indregnet virkningen af rentefradrag samt i en periode fuldt afdrag for

ejendomsskatter og senere delvist fradrag.

De beregnede indkomster efter fradrag af skat, bolig samt diverse andre fælles udgifter for ejere og lejere er herefter korrigeret for prisstigningerne i perioden for at kunne sammenligne med udgangspunktet. Det er sket ved at korrigere med det såkaldte forbrugerprisindeks excl. boligposten.

Smukt polit.-arbejde

Det er et smukt cand. polit.-arbejde udført efter alle kunstens regler. Vi vil dog ikke beskyldes for en letsindig omgang med tallene, og derfor må vi i anstændighedens navn gøre én saglig indvending imod beregningen af den store levestandardforskydning:

Man burde nok for fuldstændighedens skyld også have medregnet en virkning af stigningen i en række andre driftsudgifter i ejerboligen, som er indregnet i den almenyttige husleje.

Det drejer sig om stigninger i udgifter til forsikringer, vand, renovation og vedligeholdelse, men det kan under ingen omstændigheder forrykke hovedkonklusionen.

Selv under den forudsætning, at der i ejerboligens øvrige driftsudgifter er sket en stigning på 5.000 kr. fra 1979 til 1985, så vil resultatet ikke se meget anderledes ud.

Indeks for vores lejerfamilie er på 75,8 pct. i 1985 sammenlignet med 1979. For ejerfamilien er indekset i økonomiministeriets beregninger 103,1 pct. i 1985 sammenlignet med 1979. Hvis vi nu indregner virkningen af en stigning i øvrige driftsudgifter på 5.000 kr., vil ejernes indeks kun falde fra de godt 103 pct. til ca. 98 pct. Der vil altså fortsat være en meget betragtelig forskel i forhold til lejerfamilien.

I anstændighedens navn må vi også gøre opmærksom på, at ejernes såkaldte disponible realindkomst efter bolig m.v. ikke fuldt ud er til aktuelt forbrug, fordi en del skal bruges til den form for opsparing, som består i forøgelse

af afdragene i ejerboligen i takt med renteudgifternes faldende andel af de samlede ydelser.

Formuegevinsten oveni

I økonomiministeriets tal kan konstateres en forøgelse af afdragene med godt 7.000 kr. fra 1979 til 1985, som altså ikke er en aktuel forbrugsmulighed i 1985 for ejeren. Korrigerer vi yderligere for dette, så vi udregner et indeks for ejerens aktuelle forbrugsmulighed på ca. 90 pct. af den aktuelle forbrugsmulighed i 1979, idet forøgelsen af afdraget svarer til de knap 8 pct., som er forskellen mellem de 98 pct. (efter korrektion for stigende driftsudgifter) og de 90 pct.

Men der er fortsat langt til lejerfamilien.

Og naturligvis kan ejerens afdrag ikke betragtes som en udgift, fordi afdraget jo forøger formuen og dermed forøger senere forbrugsmuligheder.

Til dette skal så yderligere lægges ejerfamiliens almindelige formuefremgang, som er fremkommet ved husets værdistigning.

I økonomiministeriets beregninger er forudsat, at parcelhuset blev købt til en kontant anskaffelsessum på 543.000 kr. i 1979. På grund af ejendomsprisstigningen har dette hus en kontantværdi i 1985 på ca. 800.000 kr. Altså en skattefri kapitalgevinst på ca. 250.000 kr., som kommer oven i den forskellige udvikling i levestandarden, som klart fremgår, uanset, hvordan man end vender og drejer tallene.

Denne skattefrie formuegevinst kan man naturligvis ikke bare uden videre lægge til indkomsten, fordi den kun giver forbrugsmuligheder i forbindelse med salg eller ved yderligere belåning i ejendommen. Og det gør det vanskeligt med en total sammenligning af situationen for ejer og lejer.

Her må man også være opmærksom på, at ejeren normalt vil sidde hårdere i det de første år end lejerens, og det fremgår da

Fortsættes side 19

Brænderiarbejdernes Fagforening fylder 90 år

Allerede ved 50-års jubilæet for de københavnske brænderiarbejdere fik fagforeningen problemer med at finde frem til den helt nøjagtige stiftelsesdag. Af de tidligste protokoller fremgår det nemlig ikke, hvornår man stiftede fagforeningen, men så besluttede man at holde fast ved den dato, som var opgivet på fanen, og her stod »Brænderiarbejdernes Fagforening, stiftet den 25. april 1896« – så var det nok den dag.

I dag, hvor organisationsprocenten blandt brænderiarbejderne er hundrede, har man svært ved at tænke tilbage på, hvor vanskeligt det var at få organiseret folk i slutningen af sidste århundrede. Brænderiarbejdere var der mange af i københavnerområdet, for så sent som i år 1900 var der alene i hovedstaden 52 brænderier; til gengæld var de ganske vist ikke store, men de havde relativt mange ansatte. For at få brænderiarbejderne til

at slå sig sammen og gå ind i fagbevægelsen var et hårdt og til tider træls arbejde for datidens organisationsfolk og pionerer. Trods ringe arbejdsvilkår for arbejderne blev de faglige agitatorer ofte mødt med en »kold skulder«, hvis de da ikke blev smidt ud fra arbejdspladsen. Man kæmpede den gang dels mod uvidenhed og dels mod en anderledes livsindstilling hos brænderiarbejderne, som visse steder arbejdede under rimelige, men stærkt patriarkalske forhold.

Brænderiarbejderne stod i starten i Arbejdsmandsforbundet

De organiserede brænderiarbejdere i København stod hos Lager- og Pakhusarbejderne under Dansk Arbejdsmandsforbund. Og efter oprettelsen af Aktieselskabet DDSF i 1881, hvor produktionen af sprit, brændevin og gær blev centraliseret og henlagt til store og mere moderne fabrikker, tog de organiserede brænderiarbejdere initiativ til at oprette deres selvstændige fagforening i 1896, stadig under Arbejdsmandsforbundet. Man begyndte ligesom alle de andre fagforeninger i det små med et kontingent på 50 øre om måneden, og i de følgende år var der hyppige udskrivninger af ekstrakontingent til strejkende eller lockoutede fag.

Fagforeningen havde to hovedopgaver – for det første at agitere for at få nye medlemmer, dernæst at få indført kollektive overenskomster til gavn for de organiserede medlemmer. – Allerede året efter fagforeningens stiftelse stillede man med lønkrav på 20 kr. om ugen på de store brænderier og 18 kr. på de små. Men om man fik kravene

igennem vides ikke, for af den ældste, trykte overenskomst, der er i fagforeningens besiddelse, og som er fra 1900, fremgår det, at lønnen er 20,50 kr. pr. uge og 40 øre pr. overarbejdstime. Arbejdstiden var 12 timer om dagen med to timers spisepause.

Kamp mod uhumske spise- og opholdsrum

I de følgende år lykkedes det at få organiseret en meget stor del af arbejderne, og med en god medlemsopbakning gik fagforeningen i gang med også at skaffe ordentlige spise- og opholdsrum samt en kortere arbejdstid. At det første var særdeles tiltrængt fremgår af et generalforsamlingsreferat fra 1901, hvor der står:

»Folkene klager over, at i de rum, hvortil de er henvist at spise deres mad, vrimler det med kakerlakker, og der er så uhumst, at man skal have træskostøvler på for at komme ind.»

I en aftale fra 1904 er dette forhold dog ordnet, idet der i denne står, at der skal være hensigtsmæssige (!) spise- og opholdsrum, som om vinteren opvarmes på fabrikkens regning. – Jo, forholdene har ændret sig siden dengang.

Bent Embo.

Først med i DBBMF i 1934

Organisatorisk følte man sig stærkt knyttet til Dansk Arbejdsmandsforbund ikke mindst på grund af fagforeningsformandens – Jens Andersen – tætte forbindelser til Arbejdsmandsforbundet. Først efter hans død – Jens Andersen havde da været formand for Brænderiarbejdernes Fagforening i mere end 30 år – var tiden inde til at melde sig ind i Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund, hvor provinsens brænderiarbejdere allerede var organiserede.

Ser man tilbage i protokoller og lignende historiske dokumenter for de københavnske brænderiarbejdere er det tema, som går

Formanden Bent Embo og kasserer Karl W. Madsen med brænderiarbejdernes fane.

igen, nemlig beskæftigelsesproblematikken sat i relation til prisen på snaps. Der er klager over de evindelige og stigende spiritus-afgifter, som for eksempel ved jubilæumsomtalen i »Prop & Kapsel« i 1956, hvor der stod:

»Det, at snapsen i dag er blevet luksus for almindelige mennesker, i kraft af den hårde beskatning, beklager brænderiarbejderne, fordi det forringer vore beskæftigelsesmuligheder; men mon ikke det kan erkendes i dag, at også ud fra fiskale hensyn er beskatningen af et godt dansk produkt, der kan sætte kulør på en mindededag, gået over gevind«.

Og siden da har afgiftsskruen fået adskillige vrid.

Beskæftigelsesmæssig tilbagegang

Kun én gang, siden man i 1918 begyndte at afgiftsbeskatte den danske spiritus, fik man beskæftigelsesmæssig fremgang – og det var under og lige efter Anden Verdenskrig, hvor Aktieselskabet DDSF havde 700 beskæftigede, hvilket er omkring 50 procent mere end før 1940. Så byggede man på Amager, og i 1958 blev DDSF-afdelingerne i Snaregade og på Strandboulevarden nedlagt. Og i dag rekrutteres Brænderiarbejdernes Fagforening kun fra eksportfirmaet Danisco i Glostrup og virksomheden på Ama-

ger, som ikke mere er en produktionsvirksomhed, men blot en fabrikk med egen aftapning og distribution.

Ved jubilæet for fem år siden skrev Bent Embo, som har været formand for de københavnske brænderiarbejdere siden 1964, at fagforeningen naturligt har måttet følge udviklingen indenfor Spritfabrikkerne. I dag har fagforeningen kun 75 medlemmer, hvoraf de 22 er kvinder.

Et ønske om overskudsdeling

Den tekniske udvikling de senere år har bevirket nedgang i antallet af medlemmer.

Desværre må det nok ses i øjnene, at denne udvikling endnu ikke er afsluttet – for

de planer, der er forelagt for brænderiarbejdernes tillidsrepræsentanter for de næste 3-5 år, vil medføre yderligere reduktion af antallet af brænderiarbejdere på afdelingen i København – når de føres ud i livet. I takt med denne udvikling – hvor DDSF også har ændret sig til at være en koncern – har der fundet en betydelig økonomisk udvikling sted.

Med denne økonomiske fremgang i sigte er det mit håb, at vore arbejdsgivere vil forstå og erkende, at tiden er inde til at dele den økonomiske fremgang med os brænderiarbejdere, der har været med til at skabe denne. Derfor må en eller anden form for overskudsdeling snart se dagens lys.

Disse fremhævede linier kunne lige så godt have været skrevet til dette jubilæum, siger Bent Embo, idet han dog tilføjer, at han stadig håber på en medlemsfremgang. Men at det, at DDSF opkøber flere andre arbejdspladser, ikke skaber flere jobs for brænderiarbejderne og alene styrker koncernens position, hvor den hellere skulle styrkes for medlemmerne af Brænderiarbejdernes Fagforening.

I anledning af 90-års jubilæet afholdes der den 24. april kl. 12-15 reception i klublokalerne, DDSF Amager. Samme dag holdes der samme sted fest for fagforeningens medlemmer kl. 16.30.

Brænderiarbejdernes Fagforening

fejrer sit

90 års jubilæum

med en reception

torsdag den 24 april kl. 12-15

i klublokalerne på DDSF Amager

Familiens sorte får

Besøg på bryggeriet »Vestfyen« i Assens

Torsdag den 6. februar besøgte kredsformanden på Fyn, Jens Olsen, og jeg bryggeriet »Vestfyen«. Vi havde to formål med besøget, nemlig at se virksomheden, som ingen af os tidligere havde besøgt, og så få en sludder med direktør Bent Bach Sørensen om udviklingen indenfor vor branche, set i lyset af, at bryggeriet har meldt sig ud af kontrahentaftalen i Bryggeriforeningen.

»Vestfyen« har i de senere år satset meget på mærkekørsel, som nu udgør langt den største del af produktionen. Det er en udvikling, som også sker på andre små bryggerier, og som vækker bekymring og usikkerhed om branchens fremtid – ikke bare omkring bryggeri-strukturen men også omkring den nuværende distributionsform. En usikkerhed, der er forøget ved »Vestfyen«s farvel til fastprisaftalen og bryggeriet »Harboe«s udmeldelse af Bryggeriforeningen.

Mærkevaresalget er stigende

For tiden udgør det samlede mærkevaresalg 10 procent af det samlede ølsalg, og det er stadig stigende. Det er et spørgsmål om, hvor længe de store koncerner undlader at gå ind på dette marked, som de stort set ingen indflydelse har på.

Man må regne med, at den grænse snart er nået, hvor der er tale om så store salgstal, at for eksempel De forenede Bryggerier føler sig tvunget til »at springe på vognen«. En sådan beslutning vil medføre, at der opstår en enorm priskonkurrence, hvor de små bryggerier næppe har kapital til at klare sig, hvorved bryggeristrukturen i Dan-

mark bliver slået i stykker. Samtidig med en ændret bryggeri-struktur (læs: færre bryggerier) vil distributionsområdet undergå voldsomme ændringer i retning af få depoter og direkte levering på paller fra bryggeri til kunde. Vi var derfor spændt på at høre Bach Sørensens vurdering af udviklingen.

Direktør Bach Sørensen siger tingene ligeud

Vi blev godt modtaget af Bach Sørensen og afdelingsformand Gurli Hansen, som i dagens anledning var blevet frigjort fra arbejdet.

Både Jens Olsen og jeg har tidligere haft Bach Sørensen som nærmeste chef på henholdsvis Albani Bryggerierne og Fredericia Bryggeri, og vi kender ham som en åbenhjertig fyr, der siger tingene ligeud – på det punkt har han ikke forandret sig spor.

Bent Bach Sørensen kom til »Vestfyen« for cirka fire år siden på et tidspunkt, hvor bryggeriets regnskaber så alt andet end gode ud. Fire måneder efter hans ankomst mistede bryggeriet en meget stor mærkevarekunde, og »Vestfyen«s eksistens var virkelig truet. Gennem en målrettet indsats fik man andre kunder og erkendte, at det kan være farligt at satse på en enkelt stor aftager, idet man så er afhængig af denne. Nu sørger man for at levere til en række kunder, så man ikke må lukke på grund af en enkelt mistet kontrakt.

Ved at satse på mærkevarekørsel fremstår bryggeriet i dag som en virksomhed med tilfredsstillende regnskaber, da omkostningerne er betydeligt lavere ved direkte

pallelevering end ved normal distribution. Der har også været penge til en række nye investeringer, blandt andet en ny stor lastvogn, en ny lagerhal og flere nye maskiner.

Direktør Bach Sørensens politik på »Vestfyen« og ikke mindst bryggeriets farvel til kontrahentaftalen har ikke gjort ham populær i familien (Bryggeriforeningen), hvor han betragtes som det »sorte« får. Han gav os en interessant og barsk skildring af den behandling, som han har været udsat for. Men hans styrke er, at bestyrelsen i Assens står bag hans dispositioner.

Kæft, trit og retning i Bryggeriforeningen

Vi undrer os over, at man i Bryggeriforeningen kunne optræde sådan over for et af deres egne medlemmer; men man har hidtil været vant til kæft, trit og retning, når De forenede Bryggerier sagde, hvad de ville.

Man var for eksempel vant til, at havde et af de mindre bryggerier noget, som de ville fremføre på bestyrelsesmøder eller generalforsamlinger, så skulle det fremlægges skriftligt i god tid, så »de store« kunne nå at forholde sig til det.

Det er ikke Bach Sørensens stil, og han gjorde opmærksom på, at han ville have ret til at sige, hvad han ville.

Efter »Vestfyen«s farvel til kontrahentaftalen

Efter »Vestfyen«s udmeldelse af kontrahentaftalen, har Bent Bach Sørensen fået at vide, at han kan betragte sig som »fred-

løs«. Og her kan jeg give et godt eksempel på, at man mener det. Bryggeriet »Vestfyen« er stadig medlem af Bryggeriforeningen og A/S Dansk Coladrik. Dette selskab står for fordelingen af Jolly Cola, og det er sådan, at bryggerierne tapper den Jolly Cola, der sælges af alle depoter inden for bryggeriets område. I »Vestfyen«s område er det nu andre bryggerier, der leverer de Jolly-produkter, som for eksempel Carlsberg og Tuborgs depoter sælger.

Bach Sørensen mener, at det er en overtrædelse af vedtægterne i A/S Dansk Coladrik, og han har engageret en kendt københavnsk advokat for at få leveringen tilbage. Han føler sig sikker på at vinde sagen; og det ser ud, som Bryggeriforeningen ved, at den står på svag grund – idet man har meddelt, at man sender en højtstående person til Assens for at drøfte sagen.

Direktør Bach Sørensen har meddelt Bryggeriforeningen, at det bedste ville være, at man gav ham leveringen tilbage og undgik en retssag. Han har endvidere meddelt, at han overvejer at rette henvendelse til Monopoltilsynet for at gøre opmærksom på De forenede Bryggeriers reelle monopol i branchen. En sådan

henvendelse kan medføre krav om en ændret struktur i bryggeribranchen eller en underkendelse af det lovlige i kontrahentaftalen.

Det bliver spændende at se, hvad det hele ender med!

Mærkevaresalg et nødvendigt skridt for at overleve

»Vestfyen«s direktør erkender faren for, at de store bryggerier går ind i konkurrencen om mærkevarekunderne. Så længe det kun er et par enkelte bryggerier, der har sat sig uden for »systemet«, har de en fordel, som andre ikke har, og kan leve godt af det. Går »de store« ind på markedet, forsvinder denne fordel, men Bach Sørensen håber, at det forspring, som for eksempel »Vestfyen« har fået ved at bryde ud først, betyder, at man kan overleve den kamp om priser og kunder, der så vil komme. Bach Sørensen gjorde klart opmærksom på, at de skridt, som man havde foretaget på det lille bryggeri, nøje var overvejet, og at man havde fundet dem nødvendige for at bevare livet.

Frygten for, at Bryggeriforeningen »overreagerer« og totalt ophæver kontrahentaftalen, lurar i

Assens, men man håber, at der bliver »slået koldt vand i blodet«, så de alvorlige konsekvenser undgås. – Det er bestemt forhåbninger, som vi deler, for krig på dette marked vil betyde tab af forfærdelig mange arbejdspladser.

Selvom vi står i en alvorlig situation, kan man ikke andet end beundre bryggeriet »Vestfyen« for det mod, som man her udviser ved at udfordre giganterne i et forsøg på at sikre bryggeriets eksistens.

Støjsvag dansk pallemaskine til den halve pris

Efter denne udveksling af synspunkter var vi på rundtur på bryggeriet. – Meget af det, som vi så, var meget gammelt, men med mekanisk og bryggeriteknisk snilde, har man formået at øge produktionen så meget, at det er rentabelt at »køre« videre.

Man var ved at installere en ny pallemaskine, som virker meget imponerende. Støjniveauet ligger på 72-73 dbA, omstillingen til tre palletyper og fem kassestørrelser sker på få sekunder. Prisen for denne maskine ligger på cirka halvdelen af det normale, idet den ikke er indkøbt på en af de store maskinfabrikker – men konstrueret og opsat af en dansk »Ole Opfinder« ved navn Simonen. Billig, effektiv og støjsvag – et eksempel til efterfølgelse for andre små bryggerier.

Besøget sluttede med en diskussion om bryggeriet »Vestfyen«s fremtid, og vi fornemmede klart, at der både fra ledelsens og de ansattes side var lyst til at gøre et stykke arbejde for at bevare denne lille lokale virksomhed.

Thomas Olsen

Sommertid

Der indføres »sommertid« kl. 02.00 natten mellem
*lørdag den 29. og søndag den 30. marts
til natten mellem 28. og 29. september.*

I den anledning er der indgået aftale med LO og Dansk Arbejdsgiverforening. For indførelse af sommertiden er følgende aftalt:

»Der var enighed om, at der i forbindelse med overgangen til sommertid den 30. marts skulle ydes betaling for den i øvrigt gældende fulde normale arbejdstid, hvor den effektive arbejdstid på grund af overgangen til sommertid bliver en time mindre. Denne time betales med sædvanlig betaling for timelønsarbejde inklusive dyrtidstillæg«.

Forbundets ferielegater

Med deltagelse af gæster, repræsentanter fra Dansk Folke-Ferie og den daglige ledelse i forbundet blev ferielegatet 1986 udtrukket i forbundets nye lokaler på Tomsgårdsvej 19 i København.

Kjeld Nilsson, tidligere hovedbestyrelsesmedlem og tillidsmand på Tuborg i 15 år, udtrak de heldige vindere af ferielegaterne.

Traditionen tro ønsker vi de heldige vindere hjertelig tillykke med ønsket om, at legatet må være et godt supplement til en dejlig sommerferie.

Ib Børge Berggreen
P. Knudsensgade 14, 2. th.
2450 København SV.

Leif Pedersen
c/o Müller
Marienlyst Allé 5
3000 Helsingør

Heinrich Kawaler
Østerled 17
6510 Gram

Bent R. Jensen
Gustav Wiedsvej 47
8600 Silkeborg

Karen Margrethe Fleron
Slesvigsgade 14, 5. - 505
1762 København V.

Herluf Viggo Kjeldgård
Ringparken 32, 1. tv.
4000 Roskilde

Leif Christensen
Ådalsvej 12
9210 Aalborg SØ.

Anni Møller
Lundebjerggårdsvej 22, 1. tv.
2740 Skovlunde

Sonja Sommerby
Brahesborgvej 32
7000 Fredericia

Walther Tønnesen
Havrevej 10
7130 Juelsminde

Esben Paaske Larsen
Fiskedamsgade 20, 4. th.
2100 København Ø.

Glenn Louis Mejnert
Brorsonsvej 1, kld.
3000 Helsingør

Gretha Christensen
Frederiksborg Allé 12
3900 Randers

Hans Gunnar Jensen
Læbyvej 50
2610 Rødovre

Bjarne Elgaard Rasmussen
Smutvej 6
4300 Holbæk

Kurt Juul Christensen
Ægirsgade 36, 2. tv.
2200 København N.

Jette Iversen
Rosenvej 7
7000 Fredericia

Leif Elith Hansen
Gersagerparken 44, 2. th.
2670 Greve Strand

Svend Åge Andresen
Lyøvej 37
6100 Haderslev

Kirsten Nielsen
Volmer Kjærs Allé 15
2770 Kastrup

Finn Evers
Storskovvej 62, Ormslev
8260 Viby J.

Anita Irene Carlsen
Lyrskovgade 21, 5.
1758 København V.

Arne K. M. Hansen
Landlystvej 33
2650 Hvidovre

Jens Jørgen Eriksen
Ndr. Fasanvej 239, st. tv.
2200 København N.

William Jensen
Lyshøjgårdsvej 101, 2. tv.
2500 Valby

Ib Bøg Pedersen
Niels Ebbesensvej 7, st. tv.
1911 Frederiksberg C.

Lis Huttig
Nygårdsvej 4
4293 Dianalund

Ove Peter Hou
Tomsgårdsvej 59, 1. th.
2400 København NV.

Kirsten E. R. Jørgensen
Gurrevej 170
3000 Helsingør

Inga Truelsen
Mariendalsvej 56, st.
2000 København F.

Ole Stryhn
Vennemindevej 17, 3. th.
2100 København Ø.

Jette Krohn Jakobsen
Fruevej 15
2860 Søborg

Johnny Sahbye Jensen
Ærtevangenget 4
3250 Gilleleje

Hanne Schou
Tranumparken 23
9220 Aalborg Ø.

Lone Dueholm
Skærsøvej 4
2665 Vallensbæk Strand

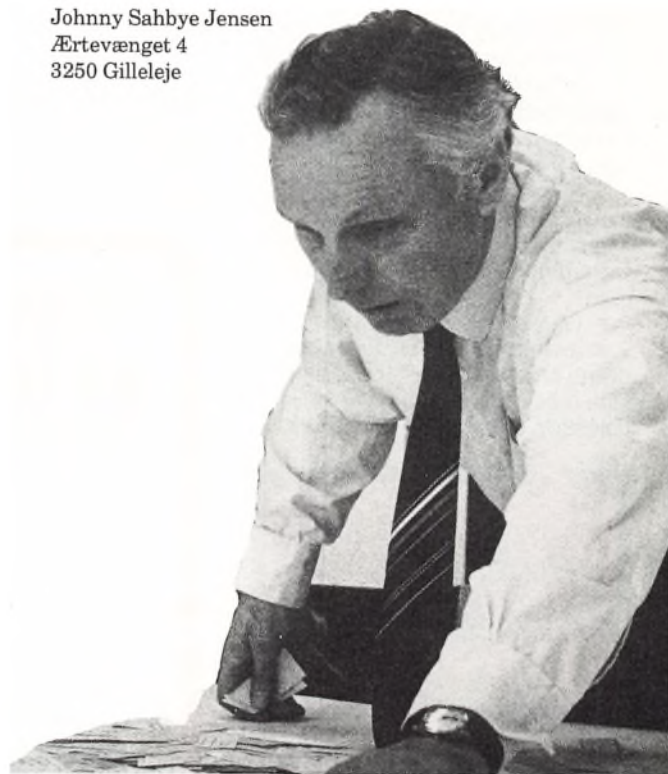
Finn Harry Olsen
Nyhøjsvej 1
2630 Tåstrup

Hans Jørgen Madsen
Enghavevej 31, 3., dør 28
1674 København V.

Inga Jørgensen
Ved Andebakken 6, 1. th.
2000 Frederiksberg

Marinus Bager
Stationsvej 14
8981 Spentrup

Arne Christensen
Nørre Allé 29., st. tv.
8900 Randers

Ferie på Malta i forbundets egne huse

Dagfly
fra Kastrup
og Billund

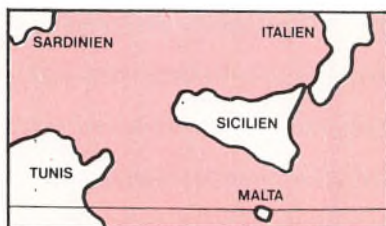
Forbundet har i samarbejde med Dansk Folke-Ferie muliggjort det for medlemmerne at holde ferie i Mellieha Feriecenter, til en meget favorabel pris.

Her er Malta.

Solskinsøen i det sydlige Middelhav, er en selvstændig stat som består af 3 små øer: Malta, Gozo og Comino.

Her bor 300.000 maltesere, som udover deres eget sprog også taler engelsk.

Ø-gruppen ligger på samme breddegrad som Tunis og har dermed en behagelig temperatur i vinterhalvåret.

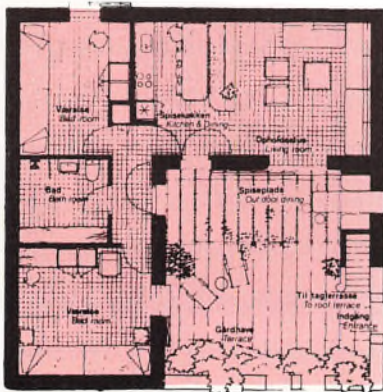
Mellieha Feriecenter.

150 dejlige gårdhavehuse på den spændende Middelhavsø Malta. Feriecentret ligger på den nordlige del af øen på en skråning ned mod Malts bedste badestrand, med en storslået udsigt over Middelhavet og til den gamle by Mellieha, som ligger kun 5 minutters buskørsel fra centret.

Få minutters kørsel fra centret ligger ligeledes den lille havn, hvorfra færgen går til nabøen Gozo flere gange om dagen.

Feriecentret består af: Supermarked, møntvaskeri, restaurant, barer, hobbyrum, bordtennis, stor swimmingpool og soppebassin for børn.

Gårdhavehusene består af 2 soveværelser, bad og toilet, moderne spisekøkken, stor opholdsstue med direkte adgang til dejlig gårdhave og skyggefuld pergola.

Hvorfra en indvendig trappe går op til det private soltag med milevid udsigt over det blå Middelhav.

Klima.

Ideelt klima hele året. Selv i vintermånederne januar og februar kan man opleve dagtemperaturer omkring 17-18° og 5-6 timers solskin.

Den varmeste tid er fra midt i juli til midt i september med max. temperatur i august omkring 33°.

Den friske brise fra Middelhavet gør, at varmen ikke føles generende trykkende.

Sådan kommer man til Malta.

Fly hver tirsdag og lørdag fra Kastrup og Billund.

Behagelige fly som på 3 timer og 30 minutter sørger for din transport. Ombord på flyet får du serveret en lille anretning inden du lander på solskinsøen Malta.

Priser for fly:

Kastrup: Hver tirsdag og lørdag
Billund: Hver tirsdag og lørdag

Tirsdag kr. 1390 t/r
Lørdag kr. 1490 t/r

Herudover kommer statsafgift, kr. 185,- samt eventuelle olietillæg.

Børnerabatter til alle under 15 år.

Børn mellem 0- 2 år gratis
Børn mellem 2-15 år kr. 200,- rabat

Priser for bungalow.

Ugepris pr. hus max. 6 personer incl. linned el og rengøring		
1395,-	4. marts	- 22. marts
2195,-	22. marts	- 5. april
1395,-	5. april	- 17. maj
1695,-	17. maj	- 14. juni
2895,-	14. juni	- 9. august
1995,-	9. august	- 27. september
1695,-	27. september	- 11. oktober
1995,-	11. oktober	- 18. oktober

Priser der er til at betale

Priseksempel:

6 pers. fra Kastrup 2 voksne + 4 børn
afrejse tirsd. 8/4. i 2 uger:
Bungalow i 2 uger à kr. 1395,- 2.790,-
Fly, far 1.390,-
Fly, mor 1.390,-
Storesøster 14 år 1.190,-
Storebror 12 år 1.190,-
Lillesøster 7 år 1.190,-
Lillebror 1½ år GRATIS -
9.140,-
Statsafgift 185,- x 5 925,-
10.065,-

Eller 1678,- pr. person for 2 uger incl. statsafgift

OBS: De angivne priser er specialpriser og gælder kun for forbundets medlemmer.

Udfyld kuponen med ferieønsket og send den til forbundet snarest.

Mærk kuverten i nederste venstre hjørne med "Malta".

Alle praktiske oplysninger vedr. rejsen bedes henvendt til Dansk Folke-Ferie, tlf. 01 - 13 91 50.

Ansøgninger ekspederes i den rækkefølge de modtages, efter princippet "Først til mølle..."

Ansøgning om et feriehus på Malta

Ansøgningen gælder i perioden 04.03-18.10 1986.

Navn: _____ Tlf. dag: _____

Adresse: _____ Tlf. aften: _____

Postnr.: _____ By: _____

Cpr. nr.: _____ Afdeling: _____

ønsker et hus i Mellieha Feriecenter Afrejse tirsdag lørdag
fra den / til den / - eller fra den / til den /

Fly fra Kastrup Billund

Antal voksne _____ Antal børn _____ alder _____

Antal flysæder _____ (Børn over 2 år skal have deres eget flysæde).

Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund

Lindevangs Alle 6, 1., 2000 Frederiksberg

Forbundskonference om arbejdsmiljø

Så er forbundets 3. arbejdsmiljøkonference afholdt

På konferencen deltog sikkerhedsrepræsentanter fra næsten alle landets produktionsvirksomheder samt en række repræsentanter fra depoterne. Derudover var kredsbestyrelserne og forbundets daglige ledelse repræsenteret.

Konferencens hovedemner var, hvorledes det gik med arbejdsmiljøindsatsen, hvordan møderne for sikkerhedsudvalgsmedlemmer og -suppleanter skulle fortsættes, hvordan man skulle uddanne nye sikkerhedsrepræsentanter, samt hvorledes den nye teknologi vil påvirke arbejdsmiljøet, og hvilken holdning forbundet skulle have hertil.

Af vigtige beslutninger som konferencen tog kan nævnes:

Sikkerhedsuddannelse til nye sikkerhedsrepræsentanter

Alle nye sikkerhedsrepræsentanter skal tilbydes 1 1-uges kursus, hvor forbundets holdning til arbejdsmiljøspørgsmål skal gennemgås.

2-dages møder for sikkerhedsudvalgsmedlemmer og -suppleanter

Konferencen tilsluttede sig et forslag fra Hovedbestyrelsen om at holde to møder to gange om året for sikkerhedsudvalgsmedlemmer og -suppleanter. Møderne skal holdes opdelt i de forskellige koncerner og depotarbejderne holder møder særskilt. Herudover afholdes der et 1-dags

møde i forbindelse med den årlige arbejdsmiljøkonference, hvor koncernerne brydes op, således

at der kan udveksles erfaringer på tværs af de vante rammer.

Ole Laursen, Aalborg.

Fast sikkerhedsudvalg til overordnet ledelse af arbejdsmiljøindsatsen

Konferencen vedtog at indstille til hovedbestyrelsen, at der ned-sættes et fast udvalg på linie med depotudvalg og udviklingsudvalg.

Udvalget skal bestå af repræsen-tanter fra koncernerne og depo-terne.

Konferencen diskuterede endvi-dere den nye teknologi, og den be-tydning teknologien vil få på ar-bejdsmiljøet. Der var almindelig enighed om, at der må gøres en indsats specielt omkring det psy-kiske arbejdsmiljø. En indsats, der indeholder udvidede krav til en grundlæggende uddannelse for bryggeri- og brænderiarbej-dere og krav om mere indholds-rige jobs.

Konferencen kritiserede arbejds-miljøartiklerne i »Prop & Kap-sel« for at være for kedelige og op-fordrede til, at specielle arbejds-miljøspørgsmål blev grundigere

behandlet i form af pjecer. Disse pjecer skulle så sendes ud som indstik i »Prop & Kapsel«.

Konsulenttjenesten

Vejledning i erstatningssager

- *Hvordan skal man reagere, når forsikringsselskabet med-deler, at det ikke selv vil an-melde ens arbejdsskade til Sikringsstyrelsen?*
- *Hvad er Sikringsstyrelsen overhovedet?*
- *Hvad skal der til for at få er-statning for en arbejdsskade?*
- *Og hvordan definerer loven en arbejdsskade og en erhvervs-sygdom?*
- *Hvad gives der erstatning for?*
- *Forholdet mellem bistands-hjælp og arbejdsskadeerstat-ninger?*
- *Hvilke former for erstatning bliver beskattet?*

Dette er blot nogle af de emner, der tages op i forbundets nye vejledning om arbejdsskadeforsikringsloven.

Når sikkerheden på en arbejds-plads har svigtet, og en kollega er kommet til skade eller blevet syg, så står han eller hun overfor at skulle føre en sag for at få erstatning.

Forbundets nye vejledning tager fat på den jungle af bestemmelser, bureaukratiet, papirusseri og dyneløfteri, der tilsammen gør det til et forhindringsløb uden si-destykke, hvis man skal igennem systemet for at få erstatning for en arbejdsskade.

Vejledningen gennemgår en række af de problemer, en tilskadekommet kommer ud for i løbet af en sag.

Vejledningen skal ses som en »førstehjælp« til den tilskadekomne, der skal gennemføre en

DANSK BRYGGERI-, BRÆNDERI- OG MINERALVANDSARBEJDER FORBUND

sag. Desuden henvender vejledningen sig til den sikkerhedsrepræsentant, tillidsmand eller afdelingsrepræsentant, som påtager sig at hjælpe en tilskadekommet kollega.

Den giver langt fra svar på alle problemer eller forklarer alle bestemmelser. Det vil derfor ofte være nødvendigt med hjælp fra en kollega eller måske en socialrådgiver, der har erfaring med arbejdsskadesager, hvis et godt resultat skal nås.

Vejledningen er udarbejdet af socialrådgiver Marie Gjerum på baggrund af hendes erfaringer med konkrete arbejdsskadesager hos københavnske bryggeriarbejdere.

Vejledningen er udsendt til afdelingerne. Har man brug for at få fat i en vejledning, må man henvende sig til sin tillidsrepræsentant eller direkte til afdelingen.

Konsulenttjenesten

Levestandarden forringet - fortsat fra side 9

også klart af tallene, at lejeren har flere penge til forbrug ved indflytningen end ejeren.

Det er jo det velkendte fænomen med »vandgrøds-effekten« for ejerne imod at de bliver så rigeligt belønnet senere hen bl.a. i form af den omtalte skattefrie kapitalgevinst.

Det interessante i tallene fra økonomiministeriet er imidlertid, at der uanset alle disse mange forbehold er tale om en klar forskydning som må indgå med betydelig vækst, når nogle taler om huslejestigning efter skattereformen. Og så er det ikke bare interessant, men direkte rystende, at levestandarden er blevet så kraftigt forringet for en del af vore beboere.

Børnetilskud til ejere, men ikke til lejere

Når der fremkommer så klare resultater, skyldes det først og fremmest, at huslejerne i almen-nyttigt byggeri har været stigende i hele perioden, mens lejeværdien i ejerboligerne i nogle år holdt sig nogenlunde uændret.

En anden interessant oplysning, som fremgår af beregningerne, er virkningerne af rentefradraget på børnetilskuddene. I beregningerne får vores lejerfamilie slet ikke børnetilskud (bortset fra et symbolsk beløb første år), fordi summen af de to normale

indtægter i familien bringer den samlede indkomst så højt op, at børnetilskuddene er fuldt aftrappede, og det giver sig selv, at denne familie heller ikke kan få boligsikring. I parcelhuset derimod ydes i hele perioden børnetilskud, selv om der i de seneste år sker en vis nedtrapning i takt med renteudgifternes faldende andel af ydelserne.

De indkomster, som er forudsat, er gennemsnitslønninger for voksne LO-arbejdere inden for Dansk Arbejdsgiverforenings område, så der er på ingen måde tale om særligt velstillede grupper, men om den helt normale lønmodtagerfamilie.

Årsagen til den store reelle levestandardforringelse for lejerfamilien ligger ikke i særlig stor huslejestigning. Huslejestigningen svarer næsten på komma til den almindelige prisstigning. Derimod har der været stigende skattetryk og almindelig real-lønsnedgang. Dette reallønsfald har ejerfamilien naturligvis også været udsat for, men forskellene i boligudgifternes udvikling giver den store forskydning.

Økonomiminister Anders Andersen fortjener virkelig ros for at have leveret disse interessante tal til den skattepolitiske debat.

Gert Nielsen, BL

Pjecer

Forbundet har fremsendt følgende pjecer til afdelingerne:

»Fællesordning for arbejde i holddrift med hovedorganisationernes kommentarer« og LO's pjecer »Tryghed: Dine sociale og ansættelsesmæssige rettigheder 1986«.

»Fællesordningen« beskriver de almindelige og særlige arbejdstidsbestemmelser, betaling for holddriftsarbejde og overarbejde, manglende varsel samt manglende varighed og afbrydelse af holddriftsarbejde, overflytningsproblematikken, arbejde på eller forskydning af fridage, lokalaftaler og meget mere.

»Tryghedspjecen« er en revideret udgave af en tidligere pjecer, hvor indholdet i alfabetisk rækkefølge går på følgende hovedpunkter:

Afskedigelser af større omfang, arbejdsløshed, arbejdsskader, bi-standshjælp, boligstøtte, børne- og ungdomsydelser, efterløn, ferielov, funktionærlov, gruppeliv, invaliditet, pension før/efter 67. år, retshjælp, rettigheder over for det offentlige, sygdom, virksomhedsstop/-overdragelse og værnepligtsorlov.

Et meget væsentligt afsnit hedder »Sådan bærer man sig ad«, og her beskrives konkret, hvad man skal foretage sig i nogle helt klare tilfælde, der angår ens sociale og ansættelsesmæssige forhold.

Indlæg
til næste
nummer af
PROP & KAPSEL
skal være
redaktionen
i hænde senest
6. april
1986

**Forbundet er flyttet til:
Tomsgårdsvej 19, 1.
2400 København NV.
Telefon (01) 19 05 77**

**I midten af dette
nummer af
Prop & Kapsel
finder du
forbundets love,
som de blev
vedtaget på
kongressen
1985**

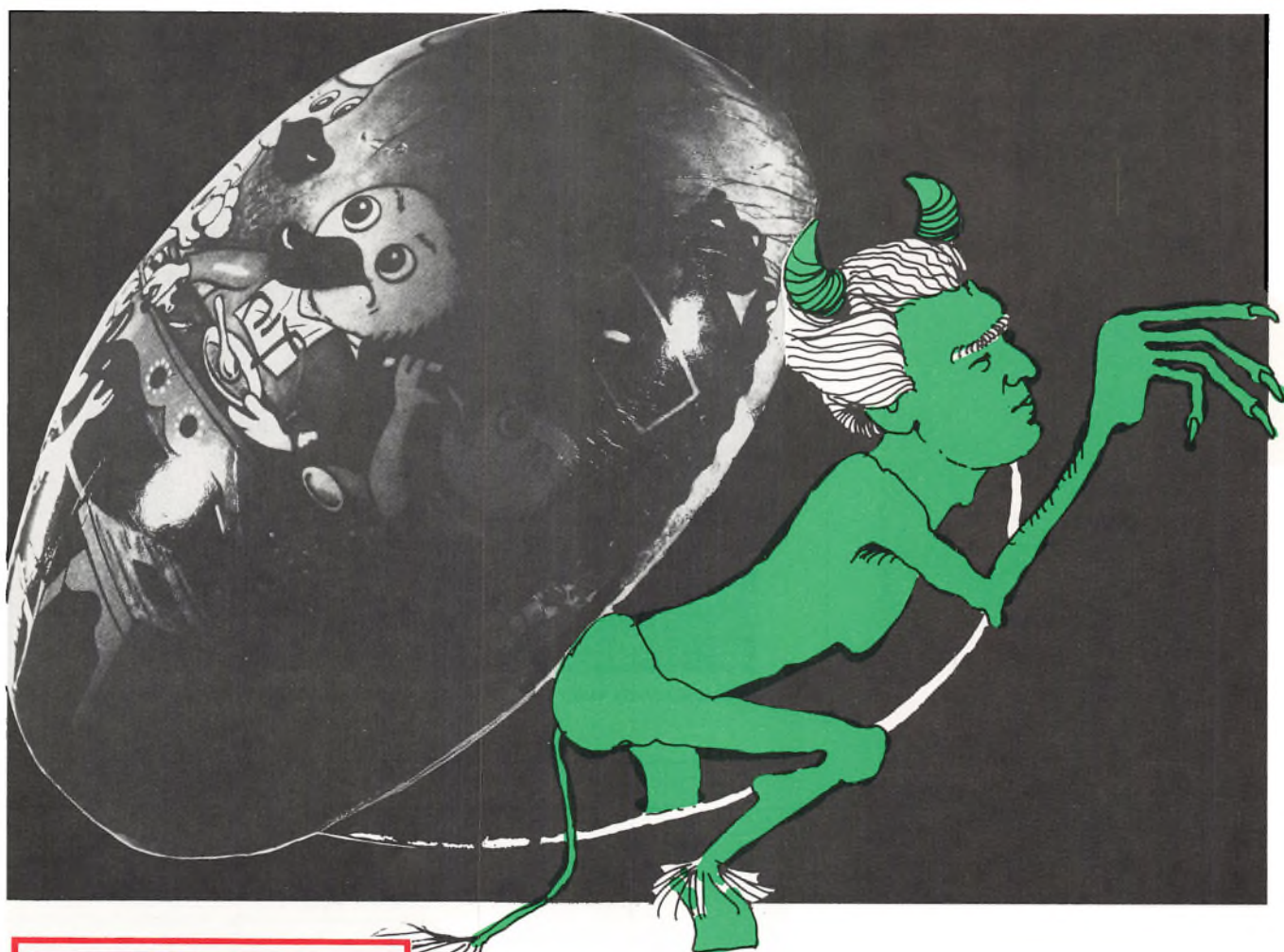
LOVE

**for Dansk Bryggeri-, Brænderi-
og Mineralvandsarbejder
Forbund**

Vedtaget på kongressen 1985

DBBMF

PROP & KAPSEL

Det var fæle ting, der kom ud af det påskeæg, som den borgerlige regering, med Poul Schlüter i spidsen, havde ruget ud.

3/86

MEDLEMSBLAD FOR DANSK BRYGGERI-, BRÆNDERI- OG
MINERALVANDSARBEJDER FORBUND

DBBMF

PROP & KAPSEL

ISSN 0900-8446

Medlemsblad
for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Preben Mortensen (ansvarsh.)

Forbundets adresse
Tomsgårdsvej 19, 1.
2400 København NV.
Tlf. (01) 19 05 77

Forbundsformand
Preben Mortensen

Næstformand
Arthur Jensen

Hovedkasserer
Jytte Hansen

Forbundssekretær
Lone Christensen

Provinssekretær
Thomas Olsen

Konsulenter
John Pedersen
Henrik Hansen

Journalist
Steen Cadan

Sats og montage
Holbæk Fotosats ApS
Tryk: SP-Tryk, Slagelse

INDHOLD

Derfor 1. maj	2
Leder	3
Temasider: Nicaragua ..	4, 5, 6, 7
Internationalt fagligt samarbejde	8, 9
A-kasse dagpengekortet ..	10, 11
Samhandel eller mishandel ..	12
Faxe Storkøbenhavn	13
Konsulenttjenesten	14, 15
Boganmeldelse - Personalia ..	16
Ann. »Arbejdsskader«	17
Lønstatistik	18
Ny arbejdsminister	18
Udtalelser	19

Derfor fejrer vi 1. maj!

Amerikanske arbejdere arrangerede en 8 timers generalstrejke den 1. maj 1886.

Generalstrejken forløb fredeligt. 2 dage senere gik politi og agenter fra et privat vagtværn til angreb mod demonstranter uden for en fabrik i Chicago. Der indkaldtes derfor til en massedemonstration på Haymarketpladsen. Ukendte (sandsynligvis politiprovokatører) kastede en bombe, hvorpå politiet åbnede ild mod den forsamlede menneskemængde.

8 venstreorienterede og fagforeningsledere blev tiltalt for at have stået bag bombeterroreren. De fire blev henrettet, og én døde under mystiske omstændigheder i sin celle.

For at mindes ofrene fra Chicago blev den 1. maj herefter »udnævnt« til en international arbejderdag.

Illustrationen viser henrettelsen af de fire martyrer fra Chicago.

FORSIDEBILLEDET:

Læs lederen side 3.

Ingen sociale hensyn

Endnu en gang har den borgerlige regering vist, at den ikke agter at føre en økonomisk social retfærdig politik.

Den nye afgiftsbuket eller »Påske-pakken« er klart et løftebrud fra et tidligere tilsagn fra regeringen ved overenskomstsituationen 1985, hvor den borgerlige regering dengang sagde, at med et overenskomstindgreb og fastsættelse af lønrammer i de 2 overenskomstår på henholdsvis 2 og 1½% vil der ikke i overenskomstperioden frem til 1987 komme skatteforhøjelser eller afgifter, der vil forringe købekraften.

Det er naturligvis uacceptabelt at køre videre med et kæmpeunderskud på betalingsbalancen, og visse foranstaltninger var nødvendige, ligesom det store underskud på statens finansbudget også krævede foranstaltninger til nedbringelse af dette.

Den borgerlige regering har i hele sin regeringsperiode fra efteråret 1982 lagt sin politik an på, at erhvervslivet skulle have fremgang, og samfundets øvrige borgere, herunder de arbejdsløse, syge, pensionister, lavtlønnede osv., måtte så betale for dette.

Den borgerlige regering har ikke taget sociale hensyn, når der skulle foretages politiske indgreb og stramninger.

Hele arbejderbevægelsen kan mærke den stærke højredrejning i dansk politik, og det, der engang var et såkaldt velfærdssamfund med en vis social retfærdighed, smuldrer bort.

Det er ofte påpeget i dette blads leder, at vi må have en anden politik, der har social retfærdighed og økonomisk lighed som hovedmål. – Dette kan kun ske ved en regering bestående af arbejderpartierne.

Vi må derfor endnu en gang opfordre arbejderpartierne til at finde sammen og finde et fælles politisk grundlag, således at hele den arbejdende befolkning, når valget engang kommer, har det rette alternativ.

Sådan bor en landarbejder

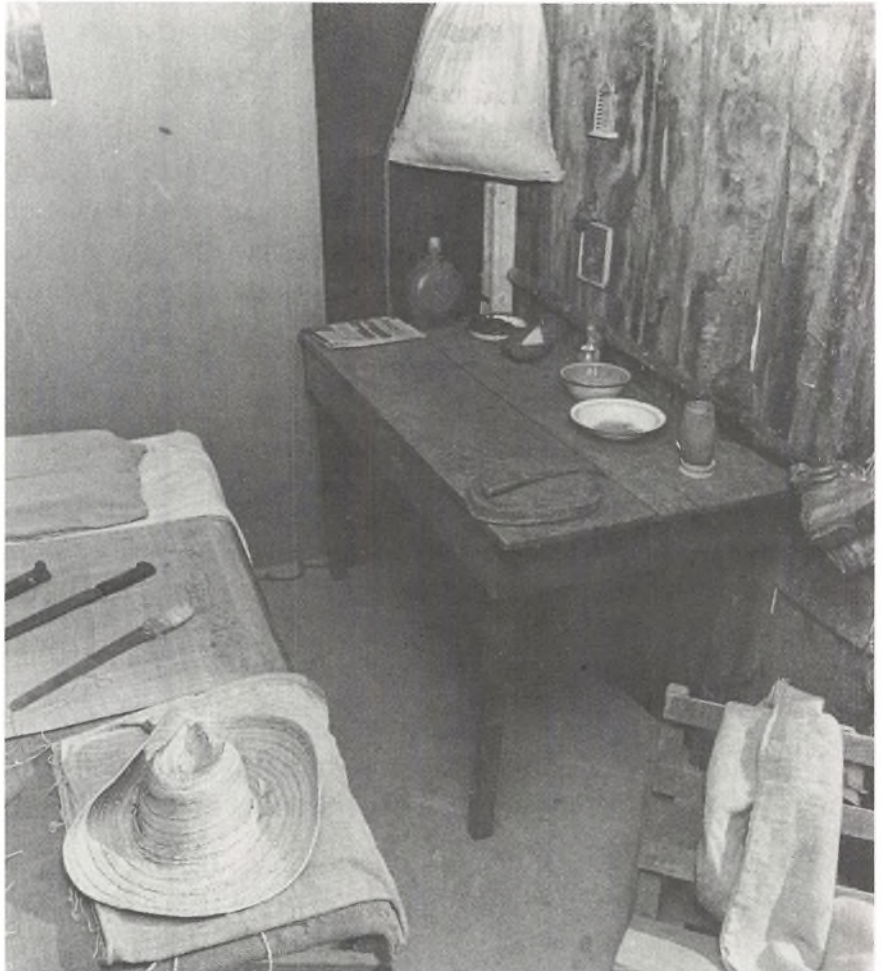
Et landarbejderhus fra Nicaragua udstilles nu forskellige steder i Danmark for at vise, hvordan nicaraguanske landarbejdere bor, når daglønnen kun ligger på 10-15 kroner.

Solidaritetsprojektet »En faglig landarbejderskole til Nicaragua« har i nærheden af landsbyen Diriamba købt den 89-årige Jose Maria Romero Ramo's bolig med inventar samt hans daglig arbejdsredskaber.

Den ringe dagløn giver ikke landarbejdere muligheder for luksus, hvilket tydeligt ses af de meget enkle møbler, køkkenudstyret og de meget fattige, men »værdifulde« personlige egendele.

Udstillingen fremstår ganske virkelighedstro, som om boligens ejer netop har forladt sit hus for en kort stund. De slidte og hullede arbejdsbukser ligger pænt til side, den blå skjorte er hængt op på skabet. De nødvendige og bedste økseknive, macheter, ligger på afslapningsbriksen under hængeskøjlen. Der har i øvrigt tidligere været flere hængeskøjler i det lille landarbejderhus, da Jose Maria Romero Ramo har været gift og har otte børn.

De enkle, noget tunge arbejdsredskaber står uden for boligen klar til brug, når nogen skulle få brug for deres ejeres arbejdskraft. – Af de 78.000 organiserede landarbejdere i Nicaragua har mere end 15.000 kun beskæftigelse i to relativt korte perioder af året som sæsonmedarbejdere. Den udstilling, der i 1986 skal på turné rundt i hele Danmark, beretter sammen med nogle gode og oplysende plancher og en dias-serie om, hvorfor det er så nødvendigt at være international solidarisk. Hvilket også er det egentlige mål med dansk fagbevægelses projekt »Byg en faglig landarbejderskole i Nicaragua«.

Det »levende« nicaraguanske landarbejderhus, opført af brædder og med bliktag, som sammen med plancher og en dias-serie udstilles forskellige steder i Danmark for at forstå nødvendigheden af at støtte solidaritetsprojektet »Byg en faglig landarbejderskole i Nicaragua«.

Trods forsinkelser er landarbejderskolen færdig til tiden

Lederen på byggepladsen for landarbejderskolen i Matagalpa-provinsen, Kurt Lange, var i Danmark i april, hvor han af-lagde rapport om forholdene på byggeriet, og om hvordan det gik de danske bygningshåndværkere.

– Skønt byggeriet startede med mere end en måneds forsinkelse, har både det nicaraguanske og danske byggehold arbejdet så godt, at vi regner med at holde rejsegilde i midten af maj. Og da jeg er optimist, vil indvielsen af landarbejderskolen også finde sted til tiden, siger Kurt Lange.

Hvorfor er byggeriet blevet forsinket?

– Da vi ankom til Nicaragua i midten af januar, havde byggeledelsen endnu ikke indsendt ansøgninger om tildeling af byggematerialer til de billige, regulerede og kontrollerede statspriser. Det var et væsentligt problem, da der stort set er mangel på alle byggematerialer i Nicaragua.

– Derfor blev det private arkitektfirma fra Managua fyret efter aftale med det nicaraguanske landarbejderforbund, ATC, og vi indgik en kontrakt med en lokal entreprenør, som straks satte 40 mand på opgaven.

– Således var vi nødt til at gå ud på det frie marked for at finde byggematerialerne, hvilket er dyrere og mere omstændeligt. For er der ikke planlagt en ekstra kvote til et specielt byggeri, så må man søge at finde frem til de private byggematerialefirmaer, som får tildelt mindre kvoter til almindeligt salg ved siden af kvoterne til de officielle byggerier.

– Det næste problem var at skaffe lastbiler til transporterne. Vi havde for eksempel brug for 250 vognlæs sand og grus, hentet 140 km fra byggepladsen. Men problemet er blevet løst.

Hvordan går samarbejdet mellem det danske og nicaraguanske byggehold?

– På byggepladsen er arbejdet planlagt, så holdene hver har deres arbejdsopgaver. Endvidere arbejder man parallelt, fordi vi på forhånd ikke vidste, hvordan betingelserne ville være, og hvem vi skulle arbejde sammen med. Men væsentligt var det også, at danskerne ikke talte spansk. Og da byggemetoderne er så forskellige, vil der uvægerligt komme en masse konkrete problemer.

Forskellige arbejdsmetoder

Hvad mener du med forskellige byggemetoder?

– En forskel er for eksempel, at nicaraguanerne ved støbningen af en bygning tilrettelægger arbejdet for folk, der alene arbejder med skovl. Det vil sige, at hele arbejdspladsen ret hurtigt fyldes med jordbunker, for nicaraguanerne bruger efter støbningen jorden til opfyld og vil derfor helst ikke flytte den for langt væk. Men da danskerne er vant til at benytte arbejdsmaskiner og køretøjer, vil de organisere en arbejdsplads på en helt anden måde og for eksempel køre al jorden væk for plads til at arbejde.

– Man bukkes også jern på forskellig måde, og skal nicaraguanerne for eksempel skære 1/2 tomme stål over, sker det med nedstrygere, og 1/4 tomme jern

hugger man over med økser; men nu har vi lånt dem vore boltsakse samt andet værktøj, så de kan få det lettere i deres arbejde.

Hvordan har danskerne taget det varme nicaraguanske klima?

– Klimaet er hårdt, for eksempel er temperaturen hen på eftermiddagen 44° C ved den vandtank, som danskerne støber. Endvidere bliver man enormt tørstig i varmen, og da vandet er forskelligt fra det danske, samtidig med at maverne bliver udsat for mange nye påvirkninger, har dette medført 3-4 sygedage for alle; men det er en overstået tilvænningstid, som tog på kræfterne.

Hvordan har det nicaraguanske samfund modtaget danskerne?

– De første dage efter vor ankomst blev vi på alle gadehjørner stoppet af immigrationspolitiet, som ville se vore papirer, men efter en uge var vi så godt kendt, at det nu ikke mere var nødvendigt.

– Selvom der bor 30-40.000 indbyggere i provinshovedstaden Matagalpa, så ved folk, at det er os, der bygger landarbejderskolen i Santa Emilia, som stedet hedder efter et kooperativ i nærheden. Folk kender os, og vi har fået mange venner, som vi slapper af sammen med i ledige stunder, og nu glæder vi os til at vise dem den færdige landarbejderskole i juli måned.

Større solidaritet med Nicaragua

Trods en del vanskeligheder for solidaritetsprojektet »Byg en landarbejderskole i Nicaragua« forløber byggeriet af skolen planmæssigt. Murene er nu rejst, ligesom vandtankene og fliserne er blevet støbt. Derfor regner projektledelsen fortsat med, at den faglige landarbejderskole i Matagalpa kan overdrages til det nicaraguanske landarbejderforbund, ATC (Asociacion de Trabajadores del Campo) senest den 15. juli. Landarbejderforbundet har allerede startet mindre kurser for sine medlemmer forskellige steder i Matagalpa-provinsen. Det vil sige, at finansieringen af landarbejdernes uddannelse er i orden, og at man er klar til at flytte disse kurser ind på landarbejderskolen, lige så snart den står færdig og er afleveret til ATC.

Vanskeligheder for byggeprojektet

Mangel på el-artikler i Nicaragua og et regeringsdekret har bevirket, at byggeholdet selv har måttet sørge for el-forsyning de sidste 600 meter frem til byggepladsen. El-selskabet har ikke kunnet klare denne opgave, hvilket man fra projektets start havde regnet med. Derfor har byggeholdet skulle investere tid og arbejdskraft på noget, som man ikke havde forudset. – Det manglende kabelmateriale er nu indkøbt i nabostaten Costa Rica. Byggeholdet har også måttet påtage sig andre arbejdsopgaver, som man havde troet var aftalt. Således har man selv skulle sørge for at indkøbe og hente lokale byggematerialer. – Den Volvo-lastbil som man har fået med til Nicaragua, har i denne forbindelse været til uvurderlig hjælp. Der har således været mindre uforudsete vanskeligheder for

byggeholdet i dets dagligdag, men problemerne har dog ikke været større end, at de har været til at overvinde.

Situationen i Nicaragua

Da SiD's internationale sekretær, Claus Jensen, der er hovedansvarlig for solidaritetsprojektets gennemførelse, var i Nicaragua i januar, førte han flere samtaler med repræsentanter for Sandinist-regeringen. Om disse samtaler og situationen i Nicaragua siger han:

– I modsætning til tidligere ses der nu generelt mindre militær i hele landet, idet den militære koncentration findes i den nordvestlige del af Nicaragua, altså i grænseområderne op til Honduras og ud mod Stillehavet, hvorfra de USA-støttede modrevolutionære contra'er opererer ind i Nicaragua.

– De regeringsrepræsentanter, som jeg talte med, mente, at contra'erne nu reelt var ved at blive slået. I alle tilfælde har de ikke militært fodfæste i selve Nicaragua. Måske er det derfor, at præsident Reagan har været så desperat for at få bevilget penge til de modrevolutionære contra'er i dette forår.

– Ganske vist ses militæret ikke i dagliglivet, men det generer dagliglivet, da over 50 procent af statsbudgettet bruges på militæret, og det belaster muligheden for at kunne foretage en hurtig udvikling af samfundet. Der er således enorme problemer på det økonomiske område, hvor inflationen stiger og stiger.

– Regeringen prøver at regulere lønudviklingen, så det lidt, der er til rådighed, bliver lidt bedre fordelt. Det er vel også en væsentlig forudsætning for at kunne fastholde den store folkelige opbak-

ning, som Sandinist-regeringen stadig har. Men der er ingen tvivl om, at der er grænser for, hvor lang tid man kan holde folk hen med snak.

– Og kan befolkningen ikke inden for en overskuelig fremtid se forbedringer i levevilkårene samt på sundheds- og uddannelsesområdet, så falder Sandinist-regeringen. Derfor er det så vigtigt, at vi er med til at støtte, så befolkningen ikke får en Somozalignende regering igen,

Landarbejderskolen har flere afsmittende virkninger

– Ser vi på det beløb, som vort solidaritetsprojekt koster, er det pebernødder i forhold til de hundredvis af millioner kroner, som USA yder til contra'erne. Forskellen er, at deres midler skal benyttes til at ødelægge landet med, og vore penge giver en større økonomisk og social afsmittende virkning for befolkningen, idet vi er med til at skabe midlertidige og permanente arbejdspladser, hvilket så igen smitter af på landets økonomi.

– Den langsigtede virkning bliver jo også, at nogle ganske almindelige landarbejdere, som kun har været vant til at knokle i marken, nu får udvidet deres faglige, holdningsmæssige og landbrugs-mæssige horisont samt en ganske almindelig skolemæssig uddannelse. Disse ting kan ikke direkte måles, men de udspringer dog af, at vi bygger denne faglige landarbejderskole til dem.

– I øvrigt er dansk skolebyggeri i Nicaragua ret udbredt. Nicaragua-Komiteen bygger en del skoler, og Danske Gymnasieelevers Sammenslutning vil sammen med andre uddannelsesorganisationer også til at bygge en skole i

**Dansk fagbevægelses solidaritetsprojekt:
»En faglig landarbejderskole til Nicaragua«**

◀ *Danskerne i arbejde ved vandtanken.*

*Herunder:
Nicaraguanerne er meget flittige.*

*I dette hus ved byggepladsen sover
de nicaraguanske arbejdere.*

Nicaragua. DSU og den tilsvarende svenske ungdomsorganisation SSU har lige bygget en skole til den sandinistiske ungdomsorganisation.

– Kvindeligt Arbejderforbund støtter et oplysningsprojekt fra den nationale nicaraguanske

kvindeorganisation, AMNLAE, om kvinders juridiske og sociale rettigheder. Endvidere er andre danske organisationer på en eller anden måde engageret i udviklingen i Nicaragua. Således arbejder Mellemløkeligt Samvirke også på at komme i gang med et

projekt i Nicaragua. Så samlet må man sige, at den danske bistand til Nicaragua er støt voksende, efter at dansk fagbevægelses solidaritetsprojekts »Byg en faglig landarbejderskole i Nicaragua« er startet, slutter international sekretær Claus Jensen.

Internationalt fagligt samarbejde

På forbundets hovedbestyrelsesmøde i januar 1986 drøftede man det internationale faglige samarbejde.

Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbunds internationale aktiviteter har i de sidste år været stærkt stigende, og forbundet har med en række initiativer været med til at starte en diskussion i den internationale fagbevægelse om arbejdsforholdene på nordisk og europæisk plan.

I begyndelsen af 1980'erne havde Københavns mandlige afdeling fået opbygget et ret så omfangsrigt kontaktnet til en række europæiske fagforeninger og bryggerier.

Formålet med dette kontaktnet var at få drøftet en fælles holdning og strategi overfor de multinationale bryggeriselskaber.

I de vesteuropæiske lande så man meget klart en stærk tendens til virksomhedskoncentrationer indenfor bryggeribranchen, og en fælles handlingsplan for den europæiske fagbevægelse var derfor nødvendig.

Koncentrationen af bryggerivirksomhederne betød lukning af mange, hovedsagelig mindre bryggerier, og anvendelse og indførelse af ny teknologi betød samtidig bortfald af mange arbejdspladser.

De multinationale bryggeriselskaber opkøbte og opkøber stadig mindre selvstændige bryggerier, og det foregår dels indenfor egne landegrænser, og dels i andre lande.

De multinationale selskaber kender ikke til landegrænser og opkøber bryggerier eller laver licensaftaler overalt på jorden, uanset de enkelte landes politiske systemer.

Hvis fagbevægelsen skal kunne varetage sine medlemmers inte-

resser, er den nødt til internationalt at samarbejde, uanset geografiske eller politiske afstande og holdninger.

I 1982 tog forbundet derfor den beslutning at gå mere aktivt ind i internationalt arbejde, udenfor de officielle internationale organer eller institutioner.

IUL (International Levnedsmiddel Union) afholdt i efteråret 1982 en international bryggerikonference i Paris, hvor der var deltagere fra hele Vesteuropa, Nordamerika, Det fjerne Østen og Asien. Man drøftede udviklingen i de enkelte lande, men konferencen havde ikke som målsætning at finde frem til en konklusion og en fælles international holdning og handlingsprogram overfor de multinationale selskaber.

I forbindelse med konferencen deltog forbundet sammen med Københavns mandlige afdeling i nogle drøftelser med den franske kommunistiske fagbevægelses (CGT) levnedsmiddelaafdeling.

Årsagen til dette møde var, at Københavns mandlige afdeling gennem nogle år havde haft kontakter med fagforeningsrepræsentanter for bryggerier i Frankrig, der tappede øl fra DfB, Carlsberg-Tuborg i Danmark.

Disse drøftelser var absolut positive ud fra en gensidig respekt for hinandens holdninger og tilknytning til henholdsvis den socialistiske og kommunistiske internationale fagbevægelse.

Efter konferencen i Paris tog den københavnske mandlige afdeling sammen med det franske CGT og det engelske Transportarbejderforbund (TGWU) et initiativ til forberedelse af en europæisk bryggerikonference med det formål at finde frem til et fælles europæisk handlingsprogram for den europæiske fagbevægelse,

der organiserede bryggeriarbejdere.

I sommeren 1983 afholdtes det første kontaktmøde i København, hvor også forbundet deltog, og hvor en fælles holdning til en konference og faglig politisk målsætning blev diskuteret.

Det engelske Transportarbejderforbund, som også er medlem af IUL – som DBBMF – tilkendegav klart, at udviklingen indenfor bryggeriindustrien beskæftigelsesmæssigt var så faretruende, at der uden for de normale internationale organer måtte tages nogle initiativer.

Problemer for de specielle brancher, herunder bryggeribranchen, kan ikke løses alene gennem de internationale organisationer, men kræver også initiativer branchemæssigt og de enkelte lande og fagbevægelser imellem.

Der blev afholdt nye møder i Paris, London og igen i Danmark, og forbundet tilkendegav undervejs, at man ikke kun ønskede at deltage som observatør, men ønskede at deltage på lige fod med de andre forbund, således at forbundet kunne øve indflydelse på udviklingen.

I 1984 enedes forbundet, den københavnske mandlige afdeling, det franske CGT og det engelske TGWU om at tage et konkret initiativ til en fælles europæisk bryggerikonference.

For ikke at møde modstand i de internationale faglige organisationer skulle disse orienteres og også anmodes om økonomisk støtte.

I maj 1984 var IUL's internationale sekretær Dan Gallin i Danmark til NNF's kongres, og i den forbindelse fik DBBMF's formand mulighed for en samtale med Dan Gallin om en europæisk bryggerikonference med delta-

gelse af repræsentanter for organisationer og lande fra hele Europa, vest som øst, kommunistisk, socialistisk som kristelig fagbevægelse.

I samtalen med Dan Gallin blev det gjort klart, at konferencen ikke skulle tage stilling til et fælles fagligt handlingsprogram, som brød med de holdninger, vi havde som medlem af IUL. Meningen med konferencen var heller ikke at opbygge en ny alternativ europæisk international faglig organisation, eller at der skulle tages beslutninger, som ville gøre det uforeneligt for DBBMF fortsat at være medlem af IUL. Meningen med konferencen var heller ikke at vedtage udtalelser, der kritiserede de bestående internationale faglige organisationer.

Meningen med konferencen var at skabe et kontaktnet mellem europæiske bryggeriarbejdere og fagforeninger, som skulle have et forum til at drøfte deres problemer og finde frem til en fælles faglig holdning overfor de multinationale bryggeriselskaber. Vi kunne ikke fortsat acceptere, at bryggeriarbejdere i Europa ikke kunne tale sammen, lave fælles aktioner eller have et samarbejde, fordi de ikke var medlem af den samme faglige internationale.

De faglige internationale organisationer kan afholde konferencer og fastlægge den overordnede faglige målsætning og strategi, men det rent praktiske, faglige arbejde, som skal foregå på lokalt plan, og som skal skabe resultaterne, skal have de samme ressourcer og muligheder på internationalt plan, som de konferencer der holdes på topplan.

Den faglige internationale fagbevægelse på topplan og det konkrete faglige internationale sam-

arbejde på gulvplan er ikke hinandens modsætning, men hinandens forudsætning. De har hver sin opgave, som kun kan udføres tilfredsstillende, hvis de samarbejder og hjælper hinanden.

Dan Gallin tilkendegav, at han ikke var uenig i disse synspunkter, men at et formelt samarbejde med organisationer under den kommunistiske faglige internationale var uacceptabelt for IUL. Imidlertid ville en europæisk bryggerikonference med et konkret indhold kunne accepteres med deltagelse af fagforeninger og forbund uden for IUL, hvis konferencen blev holdt inden for de skitserede rammer, som DBBMF's formand havde fremlagt. Dan Gallin havde dog et ønske, som lå ham meget på sinde, nemlig at konferencen ikke nedsatte et permanent sekretariat med deltagere fra IUL og organisationer udenfor, specielt organisationer der var medlem af den kommunistiske faglige internationale. Endvidere ønskede Dan Gallin, at DBBMF også tog kontakt til andre forbund i Frankrig end det kommunistiske CGT.

Formanden for DBBMF gav Dan Gallin det tilsagn, at man ville gå imod et permanent sekretariat for europæiske bryggeriarbejdere, og hvis konferencen alligevel vedtog dette, ville DBBMF ikke deltage i et sådant.

DBBMF lovede også Dan Gallin, at man ville kontakte den franske socialistiske faglige organisation, som også var medlem af IUL (CFDT).

Med denne samtale mellem DBBMF og IUL's internationale sekretær Dan Gallin var mulighederne for en fælles europæisk bryggerikonference rykket betydeligt nærmere.

I efteråret 1984 vedtog så de danske, franske og engelske kontak-

ter at udforme konkrete planer til en gennemførelse af en sådan konference.

Konferencen blev i foråret 1985 diskuteret på et kontaktudvalgsmøde på Roskilde Højskole, og her blev man enige om, at konferencen skulle afholdes i marts-april 1986 i Danmark.

Det aftaltes parterne imellem at underrette de forskellige internationale organisationer, og gennem det europæiske faglige levnedsmiddelarbejderforbund at søge tilskud fra EF til omkostningerne, specielt til tolkningsomkostningerne.

IUL skulle i april 1985 have kongres, hvor mulighederne ville være til stede for at få en anbefaling til afholdelse af en sådan konference.

Imidlertid var visse kræfter indenfor IUL begyndt at få betænkeligheder ved en fælles europæisk bryggerikonference, og pludselig i forsommeren 1985 blev DBBMF gjort opmærksom på, at der var stærke kræfter indenfor IUL, der ville modarbejde eller boykotte konferencen, medens andre var af den opfattelse, at DBBMF's deltagelse i forarbejdet til en sådan konference var så skadeligt for IUL, at DBBMF's medlemskab kunne diskuteres. Hermed var der taget hul på en diskussion omkring internationalt arbejde, som nok i flere år havde ligget og ulmet, men som aldrig var kommet op til overfladen.

Det gav dønninger, ikke kun i forholdet til det danske bryggeriarbejderforbund og det engelske transportarbejderforbund, men det spredte sig også til andre europæiske lande, herunder Skandinavien og Sydeuropa.

*Mere om dette
i næste nummer af
PROP & KAPSEL.*

Nyt fra A-kassen

Dit navn skrives
her!

Vejrlig

Har arbejdet været helt eller delvis indstillet på grund af vejret, anføres dette i det skraverede felt ud for ugedagen ved at skrive «V» og det antal timer medlemmet har arbejdet eller måtte have fået udbetalt løn for ventetid.

For at kunne oppebære dagpenge for sådanne dage skal arbejdsgiveren eller den han bemyndiger dertil i rubrikken «arbejdsgiverens navn og adresse» ud for vejrligsdagen attestere vejrligsdagen ved underskrift eller firmaets stempel.

Fremmøde på arbejdsformidlingskontoret skal finde sted, hvor arbejdet på grund af vejret har været standset i mere end 3 på hinanden følgende arbejdsdage.

Oplysningspligt

QBS! Arbejdsløse medlemmer er, uanset om de er dagpengeberettigede, i henhold til vedtæglets bestemmelse forpligtede til at meddele arbejdsløsheds-kassen/afdelingen oplysning om ethvert forhold, der har betydning for bedømmelsen af medlems- og dagpengebet.

- Overtagelse af alt arbejde (lønnat eller ulønnet), herunder også bideskæftigelse.
 - påbegyndelse af selvstændig virksomhed (forretning, jordbrug eller lignende), uanset om virksomheden drives i medlemmets eller ægtefællens navn, og uanset om den giver indtægt.
 - hvorvidt medlemmet er selvbygger.
 - hvorvidt medlemmet er under uddannelse.
 - pensionsindtægt eller lignende ydelse.
 - indgivelse af begæring om folke- eller invalidepension, erstatning eller erstatning i henhold til arbejdsskade- eller sikringsloven samt
 - løvrigt al indtægt, uanset om denne hidrører fra arbejde eller er erhvervet på anden måde.
- Afgives uretlige oplysninger eller undlader et medlem at give oplysninger om foranstående forhold vil dette kunne medføre tab af medlemsret eller dagpengebet og eventuelt politianmeldelse.

Vedtægten forefindes i kassen/afdelingen

AR 271/04-90

LOUSETRYK A/S GREVE

DE STATSANERKENDETE ARBEJDSLØSHEDSKASSER DAGPENGEKORT

Arbejdsløsheds-kassens (afdelingens) stempel

Medlemmets navn

Fremmøderegler

Medlemmet skal give møde på arbejdsformidlingskontoret på den dag (dage) og indenfor de klokkestre, der er fastsat af kontoret. Disse er angivet inden i kortet. Er medlemmet forvigt forhindret i at møde til fastsat tid, f.eks. på grund af arbejde, ferie eller sygdom, skal pågældende så vidt muligt give arbejdsformidlingen meddelelse herom og **dermæst give møde så snart årsagen til udeblivelsen ophører.**

Udeblivelse kan få følger for dagpengeudbetalingen. Medlemmet KAN IKKE give møde på andet arbejdsformidlingskontor end det anførte, medmindre der forud er indhentet tilladelse hertil fra kontoret.

Husk at få stemplet kortet på mødedagen. Kort og medlemsbevis skal medbringes ved enhver henvendelse til arbejdsformidlingskontoret eller kassen/afdelingen.

Kortet skal i udfyldt og underskrevet stand fremsendes til kassen/afdelingen ved udgangen af hver periode.

Læs om oplysningspligten på bagsiden af kortet.

Vejledning i udfyldelse af dagpengekortet

For hver dag i ugen, på hvilken der har været udført arbejde, angives antal arbejdstimer og arbejdsgiverens navn og adresse. Medlemmet der får beregnet dagpenge under hensyn til arbejdsløshed, samt løvrig medlemmer, der ikke kan opgøre medgået tid ved arbejdets udførelse, skal anføre den indtjente løn.

Har der ikke været arbejdet på grund af arbejdsløshed, men medlemmet har kunnet påtage sig arbejde, skal grunden hertil anføres i det skraverede felt (ferie eller sygdom eller forhindret).

Såfremt medlemmet på grund af flere arbejdsgivere samme dag, anføres timer, løn og samtlige navne adskilt ved skråstreg.

Om dagpenge på vejrligsdage henvises til bagsiden.

Undgå at tilsende kortet

Nyt fra A-kassen

Disse felter udfyldes af Af. Vær opmærksom på, at AF udfylder sidste felt med den ulige uge først og den lige uge sidst

Skriv for hver dag antal timer eller »0« for nul timer, eller »S« for sygdom eller »F« for ferie i ugen før

Skriv dit CPR-nr. tydeligt! Hvis du har haft arbejde, skal du også opgive indtægtten samt navn og adr. på arbejdsgiver

Hvis du har haft arbejde, skal du også opgive indtægten for det givne antal timer samt navn og adr. på arbejdsgiveren

Er første ledighedsuge »ulige« – se øverste linie, der er udfyldt af AF – skriver du her for hver dag antal timer ell. »0« for nul timer ell. »S« for sygdom ell. »F« for ferie i den ulige uge

Er første ledighedsuge »lige« – se øverste linie, der er udfyldt af AF – skriver du her for hver dag antal timer ell. »0« for nul timer ell. »S« for sygdom ell. »F« for ferie i den lige uge*)

Denne dato må ikke være en tidligere end den søndagsdato, der er udfyldt af AF øverst på kortet

HUSK AT UNDERSKRIVE DAGPENGKORTET!

*) Samtidig skal du også huske at udfylde alle rubrikkerne i ugen forinden med de samme oplysninger som i de røde felter.

Fra MANDAG den		Til SØNDAG den		Uge nr. og	
AF-KONTORET					
Hvis du ikke har modtaget dagpenge i ugen før, skal du udfylde rubrik for hver dag i ugen før angive antal arbejdstimer eventuelt					
man	tirs	ons	tors	fre	lør
Indtægt hele krøner					
Mødetid klokken		Løn-arbejde		Bierhverv	
		Timer		Løn-arbejde	
		Timer		Selvst. virks. Timer	
				Timer i alt	
Dato angiver næste fremmedag					
Mandag					
Tirsdag					
Onsdag					
Torsdag					
Fredag					
Lørdag					
Søndag					
Evt. overskydende timer:					
Mandag					
Tirsdag					
Onsdag					
Torsdag					
Fredag					
Lørdag					
Søndag					
Evt. overskydende timer: I alt					
Underrettede erklærer på tro og love, at de ovenfor anførte oplysninger er rigtige, at jeg på de anførte ledige dage har været ledig og kunnet tage arbejde på fuld tid (for deltidsforsikrede 30 timer), at der ikke er sket ændringer i de forhold, der er oplyst, den senest afgivne ledigheds erklæring, samt at eventuelle arbejdsophør i perioden har været fyldestgørende begrundet.					
Date (Husk at skrive navn på forsiden)		Medlemmets underskrift			

Til statistisk brug: Hvis du har en fastere tilknytning til en arbejdsgiver (dvs. at din ledighed skyldes fast nedsat arbejdstid, arbejdsfordelingsordning, midlertidig hjemsendelse, ferielukning eller lign.), sættes X i ☐ ud for de enkelte uger	
(Støt X)	Heldtidsforsikret
	Deltidsforsikret
CPR nr.	dag måned år - nr.
Arbejdsgiverens navn og adresse	
Mandag	
Tirsdag	
Onsdag	
Torsdag	
Fredag	
Lørdag	
Søndag	
☐	Mandag
☐	Tirsdag
☐	Onsdag
☐	Torsdag
☐	Fredag
☐	Lørdag
☐	Søndag
Udfyldes af kassen (ald.)	
Bierhverv * antal timer	Antal timer** ialt
Sats	Kr.

Samhandel eller mishandel?

— for en solidarisk u-landspolitik!

U-landspolitik er andet end nødhjælp og bistand. Det er også udenrigspolitik og handel. Og handelen vejer tungt. Her henter vi langt mere ind, end vi giver ud. Der må arbejdes for en solidarisk u-landspolitik – forstået som Danmarks samlede forbindelser til u-landene og ikke kun bistanden. Dét er kernen i en kampagne, som Mellemløst Samvirkes lokalgrupper gennemførte i marts under titlen »Samhandel eller mishandel?«.

I praksis er det svært at adskille bistand og handel. Halvdelen af u-landsbistanden går nemlig til at købe varer og tjenesteydelser herhjemme. På den måde bliver bistanden en del af støtten til erhvervslivet, og Danmark bliver det vigtigste modtagerland for dansk u-landsbistand.

U-landene sælger blandt andet råvarer til den rige verden, og de dårlige råvarepriser er en af årsagerne til sulten i Afrika. Mange afrikanske lande har forsøgt at løse deres økonomiske problemer ved at producere mere til eksport. For eksempel har de dyrket mere kaffe. Men dermed er der også blevet mindre jord til fødevarer til dem selv. Havde de rige lande derfor betalt mere for de billige råvarer, havde u-landene også bedre kunnet mætte deres egne munde!

Kaffe er et eksempel på en u-lands-råvare, som Danmark importerer. Her har vi verdensrekord. Hver dansker drikker i snit fem kopper om dagen. Det er 10 kg om året. Og det svarer igen til, at hver dansker har 20 kaffebuske stående i u-landene. Set fra landarbejdernes side slipper vi billigt fra dén service. For af de 45 kr., en pose koster herhjemme, går kun godt to kr. til landarbejderen. Resten går til godsejere,

Børn i Ulandene må ofte arbejde med i kaffeplantagerne, så familierne kan overleve.

mellemandlere, kaffeselskaber, fragt, ristning og afgifter.

Men samhandelen omfatter ikke bare råvarer. Vi benytter os også af u-landenes underbetalte arbejdere til at sikre vor velstand. For eksempel er den populære Ecco-sko ikke så dansk, som man skulle tro. Godt nok foregår produktudvikling og design herhjemme. Men skindet købes i u-landene, og det meste af produktionen foregår også dér, hvor man kan drage fordel af den billige arbejdskraft. Sådan kan et par »danske« sko fremstilles for 20-50 kr., og sådan fastholdes u-landene samtidig i en international arbejdsdeling, hvor de ikke får udviklet en selvstændig industri ud fra egne behov.

Samhandelen omfatter også gift. Vesten eksporterer endda sprøjtemidler, som er forbudt hos os selv, fordi de er for farlige. Hvert minut forgiftes et menneske af sprøjtemidler i u-landene. Hver anden time dør et menneske heraf. Det er blandt andet de fallende priser på landbrugsvarer, som har tvunget u-landene ud i et storforbrug. For på kort sigt fører sprøjtemidler landbrugspro-

duktionen. Men det sker med liv og sundhed som indsats, og eksportindtægterne forøges ikke.

Danske virksomheder *producerer* ikke gift i u-landene. Men danske kemikaliefabrikker som Cheminova og Kemisk Værk Køge sælger gift for millionbeløb. Og dét er noget svineri – både for u-landene, for arbejderne på fabrikkerne og for de danske forbrugere, som gennem importerede fødevarer får giften retur på middagsbordet!

Danmark er med til at skabe u-landenes problemer. Danmark må også være med til at løse dem. En solidarisk u-landspolitik er blandt andet

- at ligestille u-landene i verdenshandelen og fjerne toldgrænser,
- at handle direkte med u-landene uden om de store selskaber,
- at støtte u-landene i at opbygge industri efter deres egne behov,
- at pålægge danske virksomheder ude samme miljøkrav som hjemme,
- at stoppe eksporten af forbudte stoffer til udlandet.

Skønt 25 fyres, får forbundet flere medlemmer

Den 30. april får samtlige 140 ansatte på Faxe Storkøbenhavn beskik på, at de er afskediget med udgangen af oktober måned. Af disse 140 ansatte er 25 medlemmer af Mineralvandsarbejdernes Fagforening, 12 er truckførere og 13 ansat i distributionen.

Allerede den 11. marts blev der på alle opslagstavler slået en meddelelse op om, at samtlige ansatte skulle stille til et møde torsdag den 13. marts kl. 16.30. Her meddelte ledelsen, at det centrale distributionslager i København skulle lukke inden for det næste halve år, da Faxe ville erstatte distributionslageret med 18 selvstændige depoter inden for området.

Det er bestemt en kedelig meddelelse at få, siger tillidsmand og formand for Mineralvandsarbejdernes Fagforening Kaj Knudsen. Der er altid nogle, som kommer i knibe, da det ikke er alle, der kan køre øl ud fra depoterne eller blive depotindehavere. Og han fortsætter:

– De 12 truckførere, som ikke har det store kørekort og ikke kan komme til at slæbe øl, har faktisk ingen mulighed for en fortsat beskæftigelse hos Faxe og må ud og finde andet arbejde.

Kamp om arbejdet

– Bryggeriet vil ikke garantere en fortsat ansættelse til vore 25 medlemmer, idet det er de 18 nye depotindehavere, der selv skal ansætte deres eget personale. – I dag har vi 13 ferieaflødere, som er vant til at køre øl, og de vil naturligvis søge ansættelse på de nye depoter, men konkurrencen om jobbene vil blive hård, idet en del af de nuværende 63 depotindeha-

vere også kan tænkes at ville søge ansættelse hos de nye depotindehavere.

Hvorfor har Faxe taget dette skridt til at nedlægge det centrale distributionslager i København?

– Det er vel ønsket om at gennemføre en strukturændring, så den ligner den, der findes i det øvrige Danmark. Tidligere havde Faxe også store centraler i hele landet, men det er man nu gået væk fra, så man i dag har en masse små depotindehavere.

Fyringerne kom uventet

Havde I imødeset denne udvikling for Faxe Storkøbenhavn?

– Nej, det havde vi bestemt ikke, idet vi »kører« omkring to trediedele af Faxe's indenlandske produktion igennem denne central til salg i Storkøbenhavn.

– Bryggeriets plan er, at der skal oprettes 18 lokale depoter, hvor der døgnet rundt kan ske aflæsning fra trailere, som kommer til depoterne fra bryggeriet. Derved sparer man truckførerne væk, idet truckarbejdet vil blive foretaget af trailerens chauffør, og således vil der på depoterne ikke blive andet truckarbejde end det, som salgschaufførerne skal foretage.

– Til gengæld skal der ansættes omkring fire mand på hvert depot, idet vi ikke regner med, at antallet af de 63 biler, som udgår fra Faxe Storkøbenhavn, og som hver repræsenterer et depot, også skal reduceres.

Faxe's folk skal organiseres hos os

– Slutfacit bliver så, at Mineralvandsarbejdernes Fagforening og dermed forbundet får flere

Formanden for Mineralvandsarbejdernes Fagforening Kaj Knudsen.

medlemmer, idet Bryggeriet Faxe ved et møde i slutningen af marts måned er gået ind på, at depotarbejderne på de 18 depoter skal organiseres hos os og ikke i andre forbund.

Foreligger der en aftale om fratrædelsesløn i forbindelse med nedlæggelsen af Faxe Storkøbenhavns distributionslager?

– Nej, det gør der ikke. Bryggeriet har tilbudt os en fratrædelsesløn, som vi ikke kan acceptere. Derfor har vi overladt det til forbundet at videreforshandle den med Faxe, slutter arbejdernes tillidsmand Kaj Knudsen.

På et møde den 2. april har ledelsen for Faxe Storkøbenhavn givet udtryk for, at man ikke regnede med, at alle bygningerne var færdige til de 18 nye depoter, så der forelå en mulighed for at beskæftige nogle medlemmer af Mineralvandsarbejdernes Fagforening også efter den 1. november. Men i alle tilfælde skulle distributionen fra Faxe Storkøbenhavns bygninger ophøre senest med udgangen af året, da man regnede med at have dem solgt til den tid.

Asbest – også et problem, når lofterne er taget ned

Den senere tids debat om kræftfare ved asbestholdige loftsplader, specielt i skoler og børnehaver, har afsløret et velkendt, men alt for længe negligeret arbejdsmiljøproblem.

Asbestfibre kommer ikke alene fra loftplader og vægbelægning, selvom det er alvorligt nok.

I vor branche er der mulighed – og desværre sandsynlighed – for asbestfibre i luften fra en lang række af de maskiner, vi omgives af på arbejdspladsen.

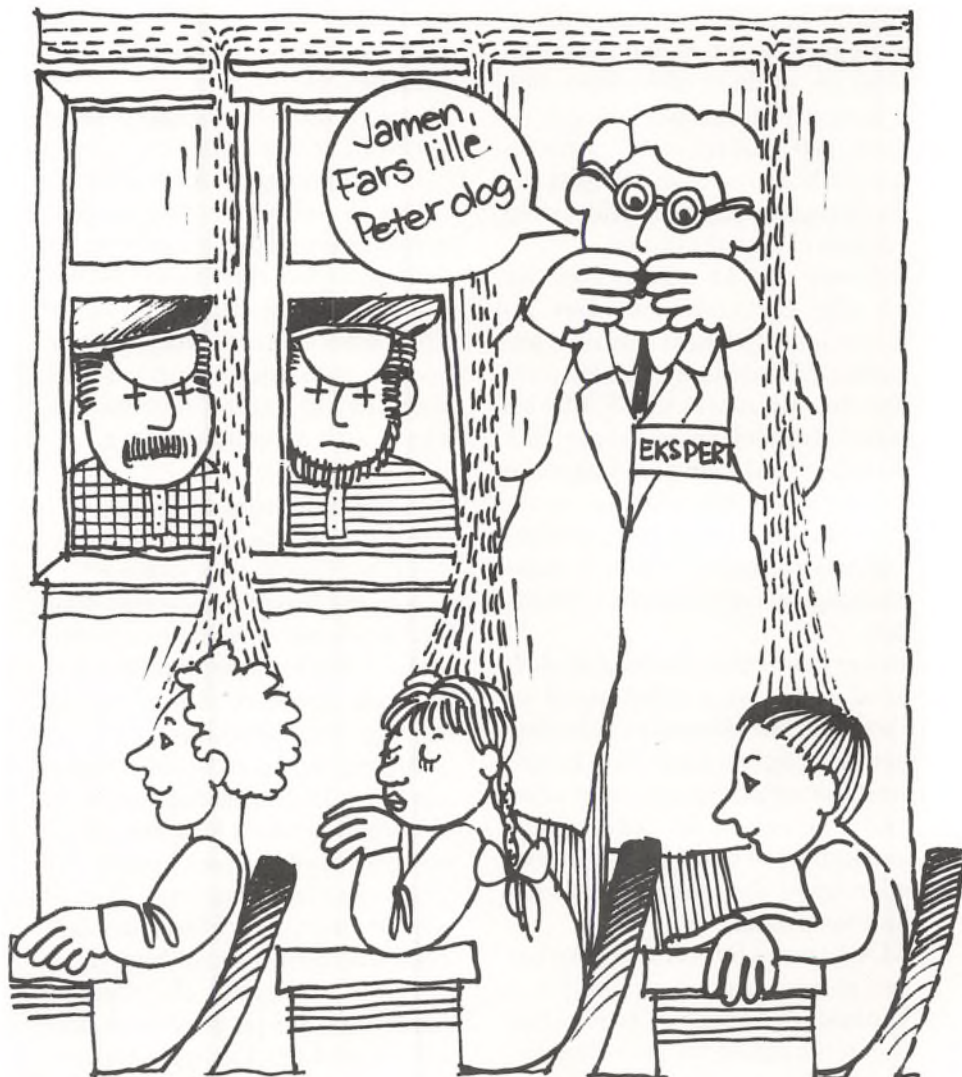
De meget udbredte elmotorer, som driver maskiner og bånd, kan være forsynet med bremseanordninger med asbest. Når disse bremser slides, udskilles der asbeststøv, som kan komme ud i luften.

Der er mulighed for, at ventilationsanlæg er indvendigt beklædt med asbest – og at der derfra kan komme fibre ud i luften. Endelig ved vi, at formentlig alle gaffeltrucks og lastbiler er forsynet med asbestholdige bremsebelægninger. Disse belægninger afgiver støv, som kommer ud i luften.

Problemet med asbest er således alvorligt nok også i vor branche.

Det må derfor være naturligt, at virksomhedernes sikkerhedsudvalg tager fat på problemet. Dette kunne ske gennem en systematisk kortlægning af, hvor der findes asbestholdige materialer samt en grundig diskussion af, hvorledes asbesten fjernes fra vort arbejdsmiljø.

Uden at male fanden på væggen må det ikke glemmes, at der ikke findes nogen nedre grænse for, hvornår asbestfibre kan være kræftfremkaldende.

En personlig bemærkning:

Det må være bittert for arbejderne på »Eternitten« i Ålborg, på Roulunds fabrikker, for isolerings- og bygningsarbejdere, for automekanikere og alt for mange andre. De har i årevis måttet arbejde i asbeststøv, uden at nogle har skredet ind, på trods af at alle eksperter og lignende godfolk vidste, at asbestfibre var stærkt kræftfremkaldende.

Det må være bittert for alle disse

arbejdere, at der først tages fat på problemet, når det rammer børnene i skolerne.

Det er ikke fjern at tro, at når sagen kommer frem nu, så er det fordi det nu går op for eksperterne fra før, at deres egne børn er i fare.

Nu gælder det ikke længere blot nogle industriarbejdere – men deres egne børn – så kom reaktionen. . .

Konsulentafdelingen

Kortlægning af kræftfremkaldende stoffer

En undersøgelse foretaget af Produktregisteret viser, at der rundt om på danske arbejdspladser årligt anvendes over 250.000 tons af de kemiske stoffer, som ifølge danske og internationale undersøgelser må anses for at være kræftfremkaldende.

Kræftsygdomme er i dag en af de væsentligste årsager til, at folk dør. Et ud af hver fire dødsfald skyldes således kræft, og hyppigheden af kræftsygdomme er stadig stigende.

Man kender i dag en del påvirkninger, som kan være kræftfremkaldende – og blandt disse påvirkninger er der også stoffer, som findes i arbejdsmiljøet.

Opgørelsen fra Produktregisteret viser, at næsten alle de 250.000 tons kræftfremkaldende kemikalier, der anvendes herhjemme, udgøres af 10 stoffer.

Det drejer sig i rækkefølge om benzen, stenkulstjære, formaldehyd, DEHP, asbest, blychromat, arsenpentaoxid, chromtrioxid, cadmiumsulfid og zinkchromat.

Opløsningsmidler

Blandt de godt 200 stoffer på Arbejdstilsynets såkaldte »kræftliste« er der en række opløsningsmidler.

Et af dem er *benzen*, der stadig anvendes i mange laboratorier på trods af dets kræftfremkaldende virkning. Stoffet forekommer også i motorbenzin, hvor det udgør mellem 1 og 10%.

Andre kræftfremkaldende opløsningsmidler kan indgå i malinger og lime.

Plastkemikalier

En række af de materialer, som man benytter ved plastproduktion, er kræftfremkaldende. Det drejer sig blandt andet om stof-

fer, der indgår i PVC, acryl og epoxyprodukter (og herunder i mange lime og malinger).

Et af disse stoffer er DEHP, som let kan blive frigjort fra specielt PVC, når dette materiale bliver nedbrudt.

PVC benyttes blandt andet i plasticslanger, blodposer, vinyltæpper, vinyl-gulvbelægnings, skosåler og PVC-folie, ligesom det bruges til isolering i elkabler.

Samtidig anvender man DEHP i maling, lak og lim i koncentrationer på op til 30%.

Bekæmpelsesmidler

Ved imprægnering af træværk benyttes en række kræftfremkaldende stoffer, og først og fremmest *arsenpentaoxid*.

Selve imprægneringen med dette stof foregår i lukkede anlæg på virksomhederne, men der kan være fare for at blive udsat for stoffet, hvis træet ikke er helt tørt, før det bearbejdes.

Uorganiske farvestoffer

Blychromat og *zinkchromat* anvendes i en række malinger og lakker, og her specielt rustbeskyttende maling, autolakker og farver til serigrafier.

Begge stoffer anvendes i produkter, der ofte bliver påført ved sprøjtning, og der må derfor sættes store krav til beskyttelsesforanstaltninger.

Cadmiumsulfat anvendes i store mængder i trykfarver og i plastmaterialer.

Metaller

Røg og damp fra metaller som nikkel, cadmium og chrom anses for at være kræftfremkaldende. Disse dampe kan blandt andet opstå ved forskellige overfladebehandlinger såsom galvanisering og forkromning.

Her er stoffet *chromtrioxid* det eneste, der er registreret til dette formål.

Andre stoffer

Erfaringen med *asbest* har gennem mange år påvist, at stoffet blandt andet er kræftfremkaldende.

Det er nu hensigten, at man over en årrække helt vil afskaffe brugen af dette stof, og at man indtil da vil skabe et sundhedsmæssigt forsvarligt arbejdsmiljø, når man arbejder med asbestholdige materialer.

Formaldehyd anvendes i lime, der bruges ved fremstilling af spånplader og lign. Samtidig bruges det som grundmateriale i kunstharpikser, der anvendes til fremstilling af blandt andet plast, isoleringsmaterialer (UF-skum), appretur til bomuldstekstiler, maling samt til lim- og lakhædere.

Samtidig bruger man formaldehyd til konservering af for eksempel rengøringsmidler, kosmetik og vandbaserede malinger.

Stenkulstjære anvendes i store mængder, idet anvendelsesområderne blandt andet er vejbelægning, rustbeskyttende maling og bekæmpelsesmidler.

Yderligere vurdering

Undersøgelsen viser, at der er en lang række brancher, som er belastede af stort brug af kræftfremkaldende stoffer. Samtidig viser undersøgelsesmateriale, at man stadig bruger farlige stoffer, hvor der ikke længere er teknisk eller økonomisk grund til det.

Det er nu meningen, at de opsamlede oplysninger over forbruget af kræftfremkaldende stoffer i det danske erhvervsliv skal danne grundlag for en vurdering af de enkelte stoffers farlighed samt oplysninger om, hvor mange personer, der arbejder med de kræftfremkaldende stoffer.

Kilde:

Arbejds miljø, marts 1986.

ARBEJDS SKADER

ANNONCE:

Har du ikke allerede forbundets pjece om Arbejdsskader – så få den hos din tillidsrepræsentant eller i din fagforening.

arbejds
skader

7

Giver en tilskadekomst eller et sygdomstilfælde anledning til anmeldelse til Sikringsstyrelsen og eventuelt et krav om dækning af tabt arbejdsfortjeneste, er den dokumentation, de ansatte kan sætte bag sagen, helt afgørende. Mulighederne for en sådan dokumentation er uendelige, og kun fantasien sætter grænser for, hvad der kan tænkes at indgå.

Vigtige punkter kunne være:

- at der er sket mange lignende skader før,
 - at virksomheden på skrift har erkendt et problem, men ikke har »nået« at bringe forholdene i orden,
 - at Bedrifts Sundheds Tjenesten har udarbejdet rapport, der påpeger problemet,
 - at Arbejdstilsynet har udstedt et påbud eller en henstilling,
 - at der kan dokumenteres funktionsfejl på maskineriet,
 - at der findes fotografier, der viser f.eks. manglende oprydning eller måske en u hensigtsmæssig opstilling,
 - at der findes vidneudsagn, der belyser hændelsesforløbet, og at problemet har været rejst i sikkerhedsorganisationen, men virksomheden har afslået at skride ind.
- (Bl.a. derfor er det altid afgørende at have orden i sine papirer, at sørge for, at alle problemer bringes frem i sikkerhedsorganisationen, at de føres til referat og at der gøres indsigelse – skriftligt – hvis referatet ikke er i orden!)

VI GRATULERER

40 års jubilæum på
Tuborgs Bryggerier

6. maj
Thorvald Clausen
Sorgenfrigårdsvej 59, 2. th.
2800 Lyngby

6. maj
Verner Jacobsen
Lundtoftevej 58, 2. tv.
2800 Lyngby

9. maj
Preben Børge Wennerholm
Agerskovvej 41
2610 Rødovre

25. maj
Mogens Jørgen A. Petersen
Stolpehøj 78, 2. th.
2820 Gentofte

25 års jubilæum på
Tuborgs Bryggerier

10. maj
Erik Vilsfort
Vigerslev Vænge 42, st. th.
2500 Valby

20. maj
Robert Ole Nielsen
Lindevangshusene 18, st. th.
2630 Tåstrup

24. maj
Inger Marie Panum
Mariendalsvej 47, 5. th.
2000 Frederiksberg

24. maj
Erik Madsen
Karetmagerporten 62
2650 Hvidovre

25. maj
Knud Josiassen
Markkrogen 3
2860 Søborg

26. maj
Ejvind Krøjgaard Christensen
Vølundsgade 15, 1. tv.
2200 København N

40 års jubilæum på
Carlsberg Bryggerierne

23. maj
Erik Bryde Larsen
Tornskadestien 1, 1. th.
2400 København NV

25. års jubilæum på
Carlsberg Bryggerierne

2. maj
Henning Boserup
Ringtoften 165, 3. tv.
2740 Skovlunde

3. maj
Benny Mogens Petersen
Ny Carlsberg Vej 101
1760 København V

6. maj
Karen Margrethe Holm
Toggangen 15, 1. tv.
2730 Herlev

8. maj
Knud Clausen
Heldbovej 9, 1. tv.
2500 Valby

8. maj
Orla Kratlund Jensen
Godsparken 8
2670 Greve Strand

16. maj
Ib Fritzen Pedersen
Hans Olriks Vej 18, 4. tv.
2450 København SV

17. maj
Bent Andersen
Jerichausgade 61, 3. tv.
1777 København V

17. maj
Kurt Erland Schjødt
Ny Carlsberg Vej 71, 4. tv.
1760 København V

24. maj
Eli Ejvind Pedersen
Platanvej 6, 2.
1810 Frederiksberg C

Økonomi for alle

Hvad forstås der ved den samlede samfundskage? Hvad har vi økonomisk til vores rådighed, og hvad kan vi bruge det til?

Dette og andre økonomiske problemer forklares i en ny bog »Vores økonomi«, som AOF netop har udsendt.

Bogen tager sit udgangspunkt i to familiers hverdag, så læseren mere virkelighedsnært end i andre økonomibøger med lette eksempler kan forstå de økonomiske sammenhænge, og hvordan disse har forbindelse med samfundøkonomien. Desuden giver »Vores økonomi« en virkelig god oversigt over alle de vigtige begreber i den økonomisk-politiske debat og sætter disse i relation til den enkelte hverdag.

For hvilken økonomisk betydning har det for den enkelte, når dollarkursen ændres? Diskontoen sænkes? De offentlige udgifter nedskæres? De ligningsmæssige fradrag er forskellige? eller skatter og afgifter stiger?

I forbindelse med diskussionen om en »påske-afgiftspakke« er der her mulighed for selv at studere, hvad de mange »fine« øko-

nomiske udtryk betyder. Disse udtryk forklares jo ikke tydeligt nok i radio eller på TV, hvor der ofte slynges rundt med store finanspolitiske tal, som ingen dødelig har en chance for at forstå, hvis man da ikke lige netop har studeret den letlæste, nye bog fra AOF.

Bogen indeholder i øvrigt en glimrende gennemgang af alle de økonomiske indgreb, der har været i Danmark fra 1975 og lige frem til dette årsskifte. Desuden findes der bagest i bogen et omfattende tabelmateriale, som spænder fra oversigter over Danmarks import til reallønsudviklingen for arbejdere.

Til forfatterens ros skal det nævnes, at »Vores økonomi« er pænt rensset for distraherende tal eller svære udtryk, så bogen kan anvendes til selvstudium, studiekredsarbejde eller anden form for undervisning uden en højere tematisk/økonomisk forhåndsviden.

»Vores økonomi« af Bent Greve, AOF's Forlag - Pris 70 kr. - 128 sider.

Ny arbejdsminister

Med regeringens forårs-rekonstruktion fik vi en ny arbejdsminister, og det var bestemt tiltrængt. Nu er det så vort håb, at Henning Dyremose må blive bedre end Grethe Fenger Møller – ringere kan han vel ikke blive, når man ser tilbage på alle de stramninger, som den tidligere arbejdsminister har generet Akasserne med.

Men man skal ikke glæde sig for tidligt, for Henning Dyremose er hentet ind til regeringen fra en direktørstilling i den multinationale koncern NOVO. Tidligere har han som medlem af Folketinget været de konservatives politiske ordfører, så mon ikke, at han skulle have de samme politiske ideer og ønsker, som sin forgænger.

I et interview til dagbladet *Politiken* den 6. april siger han, at bekæmpelsen af arbejdsløsheden står meget højt på hans prioriteringsliste, men samtidig udtrykker han, at arbejdsmarkedets parter selv må finde frem til en løsning på overenskomstforhandlingerne i foråret 1987.

– Det må være naturligt for parterne at sikre en fortsat lavinfla-

tion. Vi har beviser for, at det tjener lønmodtagerne bedre end den tidligere højinfla-

Og i samme interview taler arbejdsministeren om nødvendigheden af en fortsat lav løn- og prisudvikling for at sikre den langsigtede forbedring af den konkurrenceevne, der skal sikre fuld beskæftigelse.

Det er ikke lovende bemærkninger for de arbejdsløse og efterlønsmodtagerne, hvis indtægtsmuligheder er blevet så stærkt beskåret siden den borgerlige regering kom til magten i efteråret 1982.

Der er kun en lille lysning på vej for arbejderne, idet de radikale i forbindelse med påskepakken skal have forhandlet sig frem til, at den forhadte Karensdag måske forsvinder med udgangen af dette år. Så nu er der kun eet at håbe på, at arbejdsminister Henning Dyremose ikke følger denne forbedring for arbejderne op med stramninger over for de arbejdsledige. Det var Grethe Fenger Møller ganske ferm til, da hun var arbejdsminister.

Jytte Hansen

Indlæg til næste nummer af PROP & KAPSEL skal være redaktionen i hænde senest 6. maj 1986

Åbningstider i forbundet

Ekspeditionstider:
mandag, onsdag, torsdag, fredag mellem 9.00-12.00.
Der er lukket tirsdag.

Telefontider:
hver dag mellem 9.00-12.00 og 13.00-15.30 på tlf. 01-190577.
Udenfor disse tider: 01-190693.

Lønstatistik

for juli kvartal 1985

Uddrag af Dansk Arbejdsgiverforenings lønstatistik

Område og kategori	Antal arbejdere ved kv. udgang	Akk. timer i % af samtl. timer	Gennemsnitlig timefortjeneste			Forskellige tillæg			Feriepenge og søgnehelligdagsbetal.	Fortjen. i alt 3. kvartal	Fortjeneste i alt ekskl. overtidstill. 3. kvartal		
			Ak-kord-løn	Tid-løn	Til-sammen	Heraf					1985	1985	1984
						I alt	Over-tids-till.	Hold-drifts-till.					
<i>Hovedstaden</i> Bryggeriarb. mænd	2578	99	78,87	70,94	78,82	5,27	0,57	4,04	13,45	97,54	96,97	93,92	
Samtlige ikke-faglærte mænd	27812	42	80,96	69,79	74,53	3,87	1,42	1,75	12,55	90,25	89,53	85,26	
<i>Hovedstaden</i> Bryggeriarb. kvinder	895	99	77,02	68,17	76,97	6,51	0,21	5,81	13,36	96,84	96,63	94,65	
Samtlige ikke-faglærte kvinder	12477	28	74,12	63,32	66,36	1,51	0,31	1,05	10,86	78,73	78,42	75,73	
<i>Provinsen</i> Bryggeriarb. mænd	1139	72	74,42	67,69	72,52	5,48	1,90	3,28	12,48	90,48	88,58	85,83	
Samtlige ikke-faglærte mænd	94392	27	74,55	64,29	67,05	4,07	2,26	1,38	11,38	82,50	80,24	76,24	
<i>Provinsen</i> Bryggeriarb. kvinder	462	81	75,32	66,90	73,75	4,50	0,80	3,57	12,52	90,77	89,97	86,79	
Samtlige ikke-faglærte kvinder	46981	29	65,49	58,93	60,82	1,88	0,49	1,25	10,03	72,73	72,24	69,12	

Udtalelse

fra den ordinære generalforsamling i Bryggeriarbejdernes Fagforening – Odense afd. – den 15. marts 1986:

Vi har netop overstået en afstemning om den såkaldte EF-pakke (union). Og heldigvis så vi, at tilhængernes sejr ikke blev så stor, som de selv havde troet. Altså formåede de borgerlige ikke at splitte enheden i fagbevægelsen – som ellers var målet.

Denne enhed skal vi så forstå at bruge videre frem, for eksempel imod den påskepakke, som Schlüter har påtænkt – samt vende den til at kæmpe imod yderligere reallønsnedgang.

Og vi skal ruste os op til overenskomstforhandlingerne i 1987, hvor vi skal kræve de dyrtidsportioner tilbage, der indtil nu har kostet os 7,20 kr. i timen.

Dette sammenhold i fagbevægelsen skal og må også udmønte sig i større solidaritet imellem de arbejdsløse og de arbejdende. Samt at arbejderbevægelsen viser samarbejdet udadtil – for eksempel ved et fælles fagligt 1. maj-arrangement.

Men forudsætningen for at kæmpe for disse ting er, at vi vinder kampen for freden. Derfor må vi deltage aktivt i fredsarbejdet. Ellers er alt andet tabt.

Udtalelse

Vedttaget på Nordjyllands-kredsens repræsentantskabskonference 4.-5. april 1986

Statsminister Poul Schlüter er en meget utroværdig mand, bl.a. da han solgte hus, og i november 1985, hvor han var dybt forarget over, at et statsmonopol som TV kunne afsløre indholdet af en pakke.

Poul Schlüter bad om personlig at dementere oplysningerne fra TV-Avisen. I december viste det sig, at oplysningerne i TV var rigtige, og at Poul Schlüter løj.

Poul Schlüter har vist sig som en utroværdig mand, men har evnet at sætte mange Danmarks-rekorder.

Underskuddet på betalingsbalancen er 28 mia. kr. – det er ny Danmarks-rekord.

Gælden til udlandet er steget med 90 mia. kr. til 243 mia. kr. – det er ny Danmarks-rekord.

Skattetrykket er for første gang i Danmark-historien kommet over 50 pct.

Benzin- og oliepriserne har aldrig været så høje.

De arbejdsløse, de syge og efterlønsmodtagerne har fået deres forhold forringet med 16%-20%. Alligevel skal de bære hele afgiftspakken.

Kontingenter til arbejdsløsheds-kasserne er steget voldsomt.

Poul Schlüter har vist, at han ikke er statsminister for folket, men kun for kapitalen og de selvstændige.

40 pct. af indkomststigningerne sidste år og forrige år kommer fra renteindtægter og kursgevinster på værdipapirer. Selvstændige erhvervsdrivende har haft en forbrugsstigning, som tegner sig for 1/3 af den samlede stigning i forbruget, selvom de kun udgør 1/10 af befolkningstallet.

Vi måtte ved sidste overenskomst affinde os med en yderst beskeden lønfremgang på 2%. På det tidspunkt hæftede vi os ved politiske forsikringer om, at der ikke i perioden ville blive ind-

greb, der kunne udhule overenskomsten.

Alene forbrugerprisindekset november 84-november 85 udviser en stigning på 3,4%. Altså allerede pr. 1/12 85 har bryggeriarbejderne – og andre lønmodtagere, som til punkt og prikke har overholdt regeringens 2% lønramme – haft en reallønsnedgang på 1,5%.

Som lønmodtagergruppe må vi betragte bryggeri-, brænderi- og depotarbejderne som en gruppe, der rammes meget hårdt, da det er meget sæsonpræget – det vil sige, at en del af året har vi mange medlemmer, som går på dagpenge. Vi har medlemmer i det sydlige Jylland, som mister arbejdspladser eller må gå 15-20% ned i provision, på grund af den store prisforskel på øl i Tyskland og Danmark.

Hvorfor skal vi bøde for regeringens drønende underskud? Vi har ikke haft muligheder for et merforbrug. Vi føler os røvendt. Vi accepterede – omend modvilligt – en stram indkomspolitik for et år siden. Som modydelse herfor gav regeringen et tilsagn om at ville undlade finansielle stramninger. Nu har man lavet en sådan finansiell stramning. Udsigterne til løntilbageholdenhed kan regeringen godt se bort fra på grund af dens egen utroværdighed.

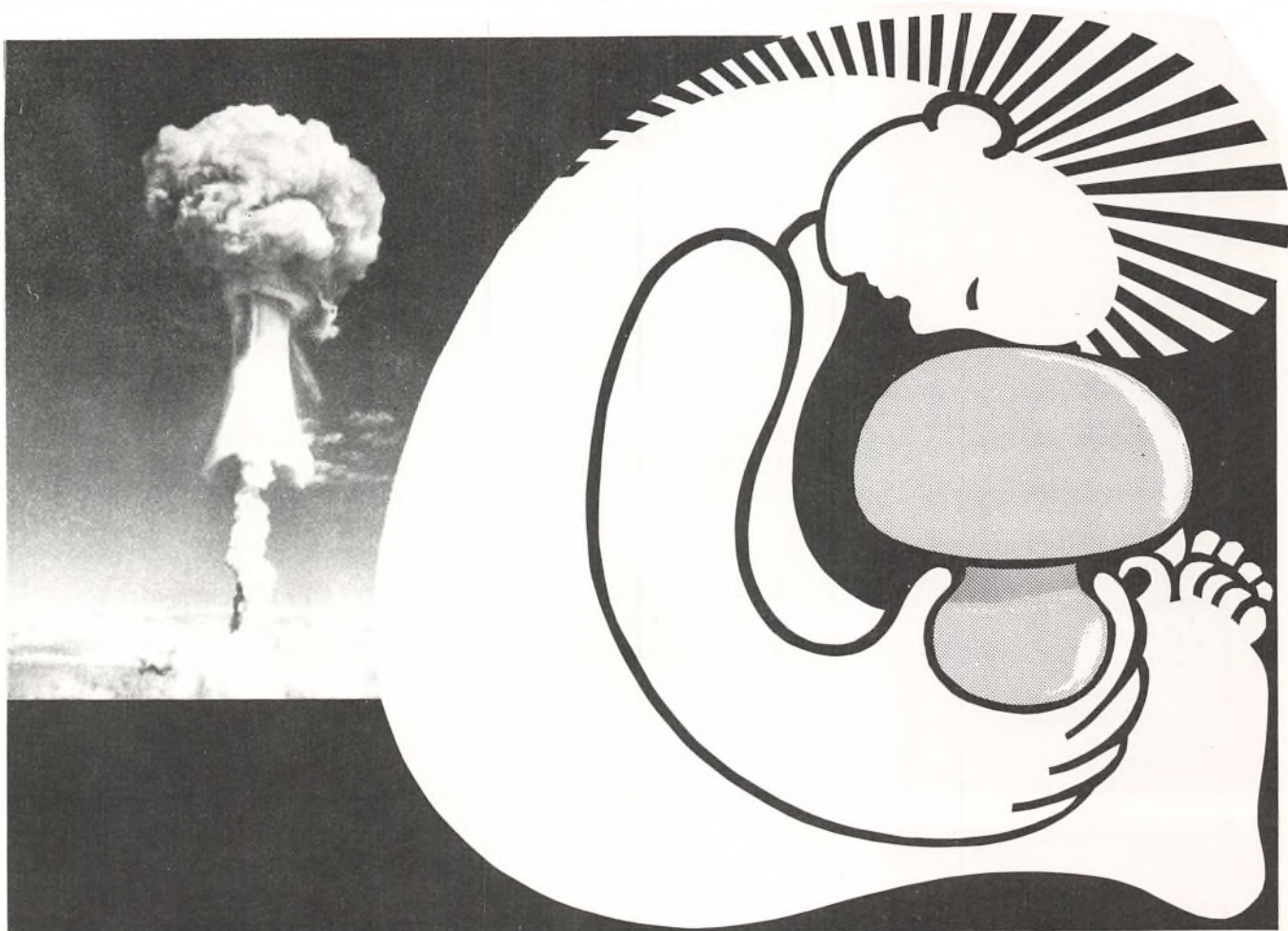
Poul Erik Guldborg

**1. MAJ
for en
arbejderregering!**

PROP & KAPSEL

Man forgifter naturen med radioaktivt nedfald uden at tænke på dem, der skal leve på jorden efter os. Man bomber i øst og i vest eller prøvesprænger atombomber, og uanset hvor alt dette sker berører det os alle sammen.

4/86

MEDLEMSBLAD FOR DANSK BRYGGERI-, BRÆNDERI- OG
MINERALVANDSARBEJDER FORBUND

PROP & KAPSEL

ISSN 0900-8446

Medlemsblad
for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Preben Mortensen (ansvarsh.)

Forbundets adresse
Tomsgårdsvej 19, 1.
2400 København NV.
Tlf. (01) 19 05 77

Forbundsformand
Preben Mortensen

Næstformand
Arthur Jensen

Hovedkasserer
Jytte Hansen

Forbundssekretær
Lone Christensen

Provinsekretær
Thomas Olsen

Konsulenter
John Pedersen
Henrik Hansen

Journalist
Steen Cadan

Sats og montage
Holbæk Fotosats ApS
Tryk: SP-Tryk, Slagelse

personalia

VI GRATULERER

*25 års jubilæum på
Tuborgs Bryggerier*

22. juni
Preben Poul Skernbo
Grantofteparken 370
2750 Ballerup

*40 års jubilæum på
Carlsberg Bryggerierne*

7. juni
Hans Frode Poul Pedersen
Urtehaven 70, 1. th.
2500 Valby

7 juni
Elith Wistrøm
Jerichausgade 61, 2. th.
1777 København V

*25 års jubilæum på
Carlsberg Bryggerierne*

8. juni
Bjarne Brandstrup Andersen
Dryadevej 41 B
2650 Hvidovre

9. juni
Svend Erik Hansen
Leen D 3, 2. tv.
2630 Tåstrup

22. juni
Parly Ove Rasmussen
Smedevænget 11
4690 Haslev

INDHOLD

Personalia	2
Leder	3
Ingen sikkerhed for aerosoler	4-6
Boligsikringstab	7
Mexikanske sodavands- arbejdere	8-10
Nicaraguanske kvinder ..	11-12
Internationalt fagligt samarbejde	13-15
Konsulenttjenesten	15
Tredivernes trange tider ..	16
A-Kassen	17
Arbejdsløshed	18
Aktuelle sager	20

FORSIDEBILLEDET:

Læs lederen side 3.

Ansvaret for freden

Bomberne sprænger i flyvemaskiner, discoteker, i lufthavne, i Rom og Wien, i Nevadas ørken og i Tripolis boligkvarterer.

Vi lever i en konstant frygt og spænding for, hvor det sker næste gang, hvem rammer det næste gang.

Næste gang er det måske ikke en bombe placeret af terrorister eller nedkastet fra bombemaskiner eller udløst ved en underjordisk atombombepøvesprængning.

Næste gang er det måske et til et fredeligt formål A-kraftværk, der får maskinstop, driftsfejl eller bliver jordskælvsramt. Uanset hvor på kloden det sker, bliver vi alle ramt mere eller mindre.

Hvorfor sker det, hvorfor kan alle vi, der frygter det, ikke forhindre det?

Spørgsmålene er mange, men svarene er få.

Politiske ledere, militære fanatikere siger, at terror, terrorbalance er nødvendigt.

Sovjetunionen påstår, at det er nødvendigt at have over 100.000 soldater i Afghanistan for at sikre freden og socialismen. USA kaster bomber i Tripoli for at sikre freden og friheden.

Vi andre har en mistanke om, at det ikke er af hensyn til freden, friheden eller socialismen, stormagterne foretager sig disse ting, men at det er af hensyn til deres egne nationale interesser.

Ingen problemer kan løses ved brug af vold, uanset hvilket formål det end skal tjene, og vold kan heller ikke stoppe vold, især vold der er forårsaget af social nød eller ved reel undertrykkelse og landsforvisning, som Israel udøver overfor det palæstinensiske folk.

Vi må derfor alle føle et ansvar for at søge problemer og konflikter løst ad fredelig vej, og at vi gennem organisationer og bevægelser arbejder for nedrustning og forlanger af stormagterne, at de respekterer de enkelte landes suverænitet og lader det enkelte land eller lande selv løse deres problemer.

Fred og frihed er vores ret og skal ikke gives os af hverken USA eller Sovjetunionen.

I 1986 holdes der verden over, også i Danmark, fredskonferencer og fredsseminarer. Diskussioner vil gå på, hvem af stormagterne der bærer det meste af skylden for oprustningen og ufreden i verden. Hvis denne diskussion ikke kan ændres fra spørgsmålet om, hvem der bærer det meste af skylden til, hvem der har ansvaret for freden og nedrustningen, vil fredsbevægelsernes indflydelse forsvinde og ende i sekteriske grupper.

Ingen sikkerhed for aerosoler

3 kemi-ingeniørstuderende ved Danmarks Tekniske Højskole afleverer i juni en kursusrapport, hvor de beskriver farligheden ved at arbejde med aerosoler på arbejdspladser.

Det begyndte med en henvendelse fra arbejderne på Tuborgs Mineralvandsfabrik til det tværfaglige center, Videnskabsbutikken, på Danmarks Tekniske Højskole (DTH). Da de tre ingeniørstuderende, Jack Bech Nielsen, Torben Rasmussen og Merete Skov, sidste efterår samtidig var i gang med et kursus på Institutet for Arbejds miljø, gav de sig til at studere de problemer, der er forbundet ved anvendelsen af båndsmøringsmidler ved transportsystemer.

»PROP & KAPSEL« har talt med de tre for at høre lidt om de resultater, som de er kommet frem til, inden rapporten afleveres til endelig bedømmelse i juni måned. De unge er blevet handicappet i løsningen af denne arbejdsmiljøopgave, idet de ikke har kunnet komme til at foretage direkte undersøgelser på Tuborgs Mineralvandsfabrik men har været henvist til at forelægge deres vurderinger af aerosolers farlighed ud fra det, der tidligere er skrevet om emnet.

– I afslaget på vor henvendelse om at foretage undersøgelser på »stedet«, fik vi det indtryk, at man på Tuborg havde den indstilling, at folk, der kommer fra DTH, ikke kan lave arbejdsmiljøundersøgelser, idet vor biologiske viden ikke er stor nok. For på Danmarks Tekniske Højskole lærer man jo kun teknik og intet andet, siger Merete Skov. Altså måtte vi i gang med et litteraturstudium, hvis vi ville løse opgaven.

Litteraturen om aerosoler er sparsom

– Der er faktisk ikke skrevet meget om emnet »aerosoler«, og det meste er svært tilgængeligt udenlandsk litteratur. Derfor får

vor rapport to dimensioner, for det første at give videnskabelige oplysninger og for det andet at gøre emnet forståeligt for dem, som i dagligdagen står og arbejder i aerosoler. Og Merete Skov fortsætter:

– Jeg synes at have lagt mærke til, at det er ligesom, at arbejdere skal komme med en videnskabelig redegørelse i baghånden, hvis de vil klage over et eller andet. Med vor letforståelige rapport vil man nu få de oplysninger, som man har savnet.

Af rapporten fremgår det, at aerosoler er farlige, men at problemet omkring dem er noget undervurderet på grund af manglende målemetoder. For eksempel er de grænseværdier, der eksisterer for stoffers koncentration i luften, baseret på stoffernes dampform og ikke aerosolform. Af rapporten fremgår det således, at de studerende mener, at aerosoler optages på en anden måde i kroppen end ved dampe. Det vil sige, at man ikke umiddelbart kan benytte de samme grænseværdier for det samme stof.

Findes der ikke undersøgelser over de påvirkninger, som aerosoler har på det menneskelige legeme?

– Nej, der er ikke mange, siger Jack Bech Nielsen.

– Jeg har dog fundet frem til en rapport, siger Torben Rasmussen. Konklusionen var, at aerosoler fra aethylenglycol i lavere koncentrationer først og fremmest angreb hals og svælg, og dampe af aethylenglycol i større koncentration angriber nyrerne. Dette eksempel er ganske vist ikke aktuelt for vor rapport, men det viser forskellen på aerosolers

og dampes adfærdsform over for det menneskelige legeme, når stoffet forekom i forskellig koncentration.

Det er forkert at bruge en fælles grænseværdi

– En af vore konklusioner er, at man ikke kan tilskrive et stof, som har to tilstandsformer, aerosol- og dampform, samme grænseværdi, når aerosoler optages på en anden måde af kroppen.

– Men man kan dog ikke dermed sige, at aerosoler er farligere end dampe, siger Jack Bech Nielsen. Typisk for aerosoler er, at det drejer sig om bitte små forstøvede dråber, som kan holde sig svævende i luften længe, hvorved muligheden for at indånde dem er ret så stor.

– Aerosoler kan svæve langt væk fra produktionsstedet. Det betyder, at en person – som for eksempel står 10 meter fra det sted, hvor båndsmøringsmidlet forstøves – sagtens kan indånde båndsmøringsmidlet. I den afstand regner de fleste vel med at være i sikkerhed for at indånde stoffer, hvis skadelige virkning på legemet aldrig nogensinde er blevet nøjere undersøgt.

Da aerosoler ikke kan ses, er de farlige

– Dampe er bitte små molekyler, men aerosoler er nummeret større, altså bitte små dråber, fortsætter Jack Bech Nielsen. Det farlige er derfor, at kommer aerosolerne ind i luftvejssystemet, kan de på grund af en mere veldefineret fysisk bane mod de ydre brochiegrene (altså bunden af lungerne) meget let optages i blodet.

– Men problemet med aerosoler findes ikke alene ved båndsmøringsmidler. De findes faktisk

Ved forskellige koncentrationer virker aerosolers og dampes adfærdsmønster forskelligt på den enkelte, siger Torben Rasmussen (i midten). Kammeraterne Merete Skov og Jack Bech Nielsen er enig med ham. (Foto: Erik Nielsen).

over alt, hvor man arbejder med mekanisk forstøvning af vædsker i industrien, ved højtryks-spuling eller ved brugen af deodoranter og parfumer, som sprøjtes på huden, siger Merete Skov.

– Hvadenten man sprøjter deodorant og parfume på kroppen eller lak på sit hår, så gør man dette frivilligt. Langt farligere bliver

det, når man for at opnå en lønindtægt skal opholde sig i et lokale, hvor der svæver aerosoler i luften; så må man til at fokusere på aerosolers farlighed.

– Vi har i den forbindelse set på grænseværdierne for aerosoler, og dem ser det ud til, at der slet ikke er taget højde for.

Grænseværdier er ikke humane

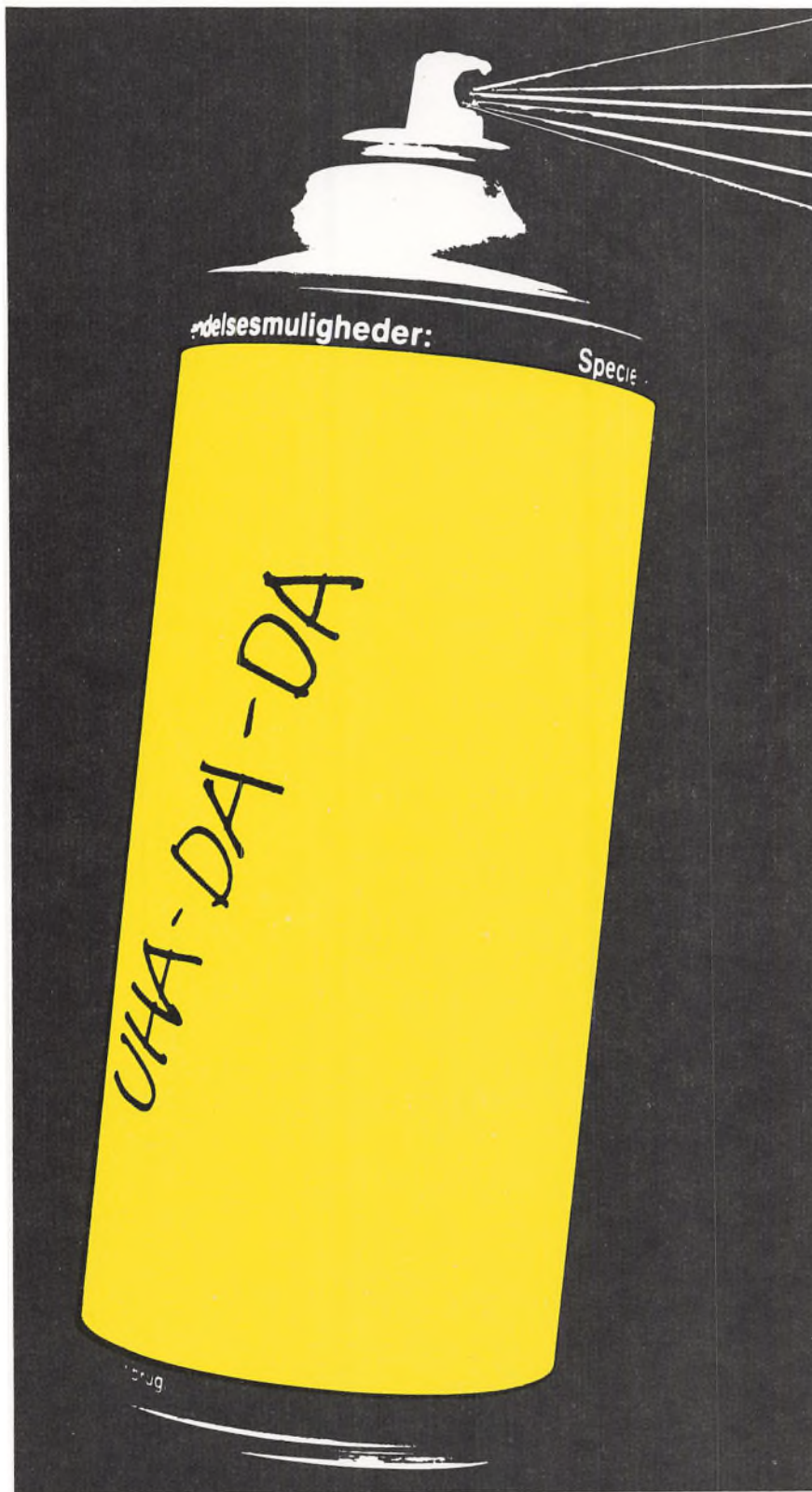
Alle tre udtrykker de deres utilfredshed med den måde, hvorpå grænseværdierne for forskellige produkter fastlægges:

– Grænseværdier er i langt de fleste tilfælde i dag et kompromis mellem arbejdsgivernes og arbejderens øverste repræsentanter, og der er ikke noget særligt humanitært (helbredsmæssigt) ved grænseværdier. Tidligere hed det »hygiejniske grænseværdier«, i dag er ordet »hygiejne« strøget.

– Men årsagen til, at der ikke findes grænseværdier for aerosoler, siger Jack Bech Nielsen, kan også være, at man ikke rigtig måler dem, så har man måske sagt, at så kan man lige så godt lade være med at opstille nogle grænseværdier, og blot lade som om det hele er damp. Men det er ikke rimeligt at have samme grænseværdi for stoffer i aerosol- og dampform, når stofferne optages så forskellige i det menneskelige legeme.

Rapportens hovedkonklusion er derfor, at indtil der er foretaget undersøgelser og fastlagt retningslinier for stoffer i aerosolform, skal man fuldstændig undgå dem i åbne systemer på grund af deres mulige farlighed.

De tre kemi-ingeniørstuderende, som er knapt halvt igennem deres studium, har i rapporten set på det kemiske indhold i båndsmøringsmidler, på indholdets indvirkning på den menneskelige organisme samt på grænseværdierne for båndsmøringsmidlers kemiske indhold og på indholdets funktion ved båndsmøringen, herunder hvilke skadelige stoffer, der kan fjernes – umiddelbart eller i reduceret tilstand – eller slet ikke kan fjernes. Af rapporten fremgår det også, om båndsmøringsmidlet kan bruges på en anden måde, så man ikke får dannet aerosoler, samt om der kan benyttes andre metoder til båndsmøring eller bånd, som ikke kræver smøring.

Udgangspunktet for de nye nedskæringer:

Tab i 1986 på op til 4000 kr. i boligsikring og op til 3000 kr. i boligydelse

Så meget har pristalsfusket kostet boligstøttemodtagerne i 1986.

Udgangspunktet for regeringens nye forslag til forringelser af den individuelle boligstøtte er allerede gennemførte forringelser, som er meget alvorlige med store tab til følge for de fleste.

For boligsikringsmodtagere kan det beløbe sig til op imod 4000 kr. i 1986 og for modtagere af boligydelse til op imod 3000 kr.

Årsagen er fuskeriet med boligstøttelovens automatiske pris- og løntalsregulering af ordningernes satser og beløbsgrænser så flere og flere risikerer at vokse ud af ordningerne.

Det første fuskeri blev gennemført for boligsikringens vedkommende i 1984, hvor den faktiske pris- og lønudvikling blev erstattet med en særlig forhøjelse på 4 pct., og det fortsatte i 1985 og i 1986, hvor såvel boligsikring som boligydelse blev forringet. Det

skete ved i hvert af disse to år at erstatte de faktiske stigninger med 2 pct.

Det koster mange kroner, og tabene er størst for de støttemodtagere, som bor i lejlighederne med den højeste husleje.

Det er udførligt dokumenteret i BL's høringsvar, og her gengives dele af de omfattende beregninger i et særligt tabeluddrag for boligsikring for husstande med forskellig indkomst, husleje og børneantal.

Tabellen viser det tab, som de forskellige husstande faktisk har fået i 1986.

Huslejen er lejen opgjort til boligstøtteberegningen inkl. eventuelle tillæg for delvis indvendig vedligeholdelse m.v. Indkomsten er den samlede socialindkomst i husstanden før fradrag pr. barn. *Læs tabellen nøje igennem! Den viser udgangspunktet for de nye forringelser.*

Gert Nielsen,
Boligselskabernes
Landsforening

Indkomst	Antal børn	Årlig husleje						
		15.000	20.000	25.000	30.000	35.000	40.000	45.000
80.000	0	0	0	0	0	0	552	552
	1	120	108	120	108	120	1.944	1.944
	2	216	228	216	228	600	1.944	1.944
	3	348	336	348	336	1.848	1.944	1.944
100.000	0	0	0	0	0	0	552	552
	1	108	120	108	120	108	1.764	2.724
	2	228	216	228	216	228	1.944	1.944
	3	336	348	336	348	336	1.944	1.944
120.000	0	0	0	204	0	0	552	552
	1	0	756	744	756	744	2.400	3.672
	2	0	492	492	492	492	792	2.880
	3	348	336	348	336	348	1.092	1.944
140.000	0	0	0	0	564	0	552	552
	1	0	0	756	744	756	2.400	3.672
	2	0	0	936	936	936	1.236	4.020
	3	0	1.128	1.128	1.128	1.128	1.128	3.408
160.000	0	0	0	0	0	564	1.644	1.644
	1	0	0	0	756	744	2.400	3.672
	2	0	0	0	936	936	1.236	4.008
	3	0	0	1.128	1.128	1.128	1.128	3.828
180.000	0	0	0	0	0	0	3.888	3.888
	1	0	0	0	0	756	2.400	3.672
	2	0	0	0	0	936	1.236	4.020
	3	0	0	0	1.128	1.128	1.128	3.828

Mexicanske sodavandsarbejdere tog skeen i egen hånd

Af Tune Nyborg
og Kim Hundevadt

Der arbejdes på højtryk i produktionslokalerne på sodavandsfabrikken Pascual i Mexico City. Stemningen er afslappet og godmodig, men entusiasmen står malet i alle ansigter, mens flaskerne med naturdrikke af appelsiner, druer, jordbær, ananas, mango og guayaba passerer forbi på båndet.

For hvad der for tre år siden lød som en utopisk drøm, er nu en realitet: Den forhenværende og hensynsløse ejer er smidt på porten, og de godt 1000 arbejdere har grundlagt et kooperativ, hvor de selv leder og fordeler arbejdet og deles om overskuddet.

Dermed er folkene på Pascual blevet et symbol for Mexicos millioner af underbetalte arbejdere. De har vist, at det *kan* lade sig gøre at stable en produktion på benene – uden at have en kæmpe kapital i ryggen, og at det oven i købet kan vise sig at blive en bragende succes.

Historien om Pascual lyder som et eventyr, og som i andre eventyr måtte hovedpersonerne først gå gruelt meget igennem. I begyndelsen af 80'erne var forholdene på virksomheden under al kritik. Arbejdsdagen var lang – visse dage strakte den sig fra 7 om morgenen til 1 om natten. Alligevel var lønnen kun 15 procent højere end den minimumsløn, staten fastsatte for otte timers arbejde. Og blandt de ansatte voksede utilfredsheden.

I 1982 blev Mexico ramt af en økonomisk krise, der kun gjorde ondt værre. Landet balancerede på kanten af en statsbankerot, og som så mange andre steder, var det arbejderklassen, der kom til at bære de største byrder under den økonomiske genopretning.

– Ejeren af Pascual, Rafael Jimenez, holdt nu helt op med at rette sig efter landets love, og da han slet ikke gad lytte til vores krav, var det slut med tålmodigheden. Den 18. maj 1982 gik vi i strejke, fortæller Salvador Torres Cisneros, som i dag er uddannelseschef på kooperativet.

– Ejeren nægtede at forhandle, før vi gik i arbejde igen, men det kunne vi selvfølgelig ikke acceptere. 14 dage senere hyrede han 400 professionelle slagsbrødre, som gik til angreb på os med knipler og pistoler. Det kostede to arbejdere livet, og sytten andre blev såret. Politiet kom ret hurtigt, men de gjorde mere for at beskytte dem end os.

– Det var en barsk affære, men vi gik alligevel styrket ud af konfrontationen. Vi fik mere mod og et bedre sammenhold, og startede en kampagne i aviser og tidsskrifter. Via den lykkedes det at få den offentlige mening på vores side, fordi alle kunne se, at forholdene på Pascual var urimelige, siger Salvador Cisneros.

Trusler på livet

Mediekampagnen var starten på en arbejdskamp, der kom til at vare i tre år og omfattede strejker, lock out, fysiske blokader, trusler på livet og flere slagsmål. Undervejs opstod ideen om simpelthen at overtage fabrikken.

– I det stille begyndte vi at forberede os på at lave et kooperativ, og vi gik i gang med at studere de tekniske og økonomiske forhold omkring Pascual. Forhandlingerne med myndighederne stod på i lang tid, og det hele endte med, at vi gennem en retssag fik overdraget retten til produktionsmidlerne på grund af den

tidligere ejers misligholdelse. Og den 29. august sidste år fik det nye kooperativ langt om længe de nødvendige tilladelser til at starte en produktion af sodavand, fortæller uddannelseschefen.

Pascual-arbejderne havde dog stadigvæk en del startvanskeligheder at overvinde. Et af problemerne var pengemangel. Men det fik en indsamling blandt de tusindvis af mexicanere, der støtter Pascual, rådet bod på.

Jordskælvet den 19. september sidste år, der kostede næsten 20.000 mennesker livet og ødelagde 9000 bygninger, ramte også kooperativet. En del installationer blev ødelagt, men nu fungerer alt igen. Endelig forsøgte den tidligere ejer, som fortsat kontrollerer fire andre bryggerier, at komme Pascual til livs ved hjælp af en hård priskrig. Forsøget mislykkedes.

– Vi var nød til at starte med kun 170 mand og 17 vogne. Mere var der ikke råd til. Men efter at vi har produceret uafhængigt i tre måneder, har vi 1000 mand i sving og 90 vogne. Det er en meget hurtig udvikling, og jeg synes, vi har vist, at vi er i stand til at styre en fabrik, siger Salvador Cisneros.

Pascual ligger på verdens længste gade, Avenida Insurgente (42 km lang)

Lønstigning

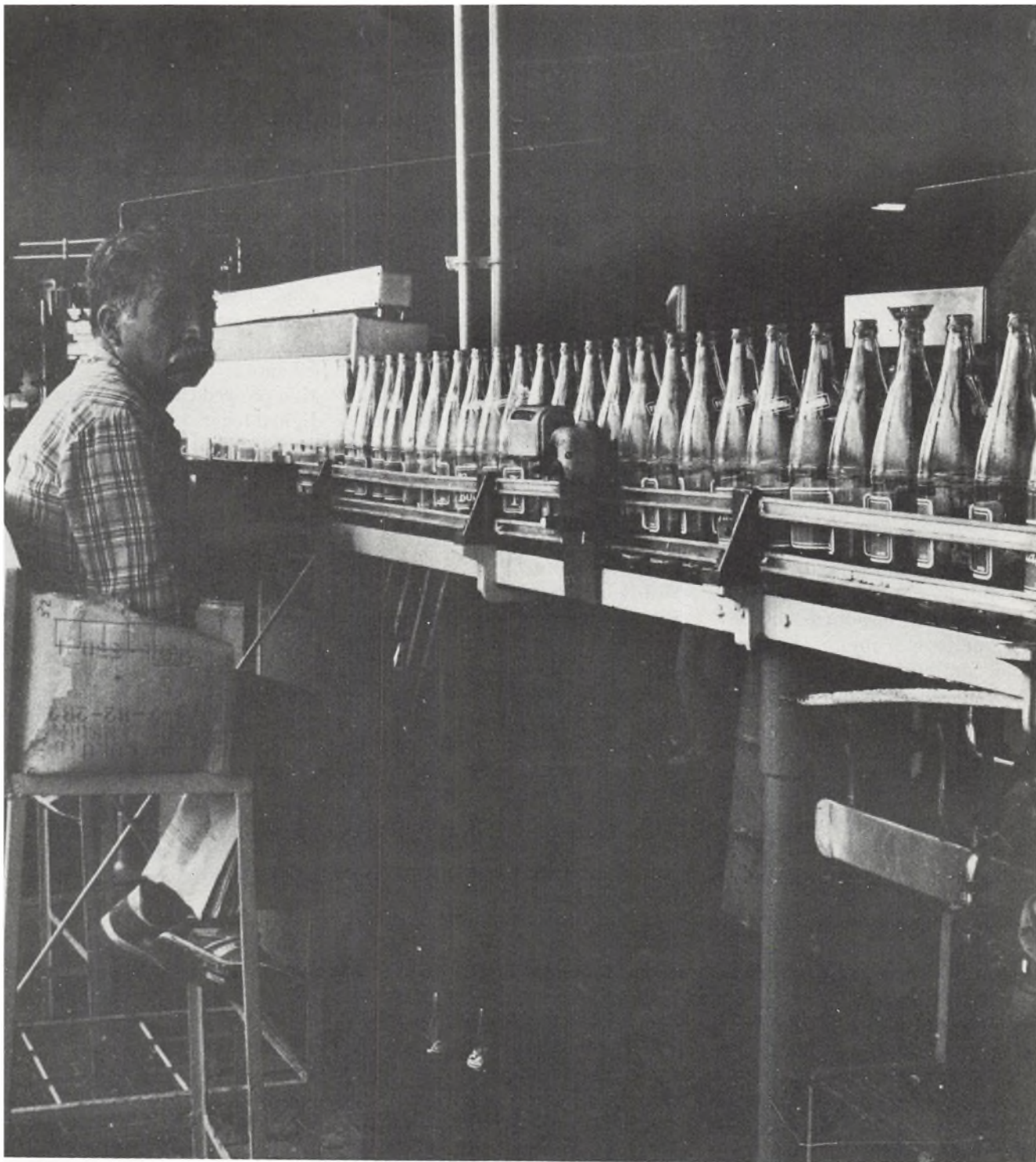
Han indrømmer, at Pascual stadig er inde i en periode, hvor alle må yde ofre, hvis virksomheden skal udvikle sig. Men der er mest tale om ofre i form af hårdt arbejde. Lønnen er steget mærkbart, efter at arbejderne overtog Pascual.

Minimumslønnen i Mexico City er i øjeblikket 50.000 pesos eller ca. 1000 danske kroner om må-

neden. Men på Pascual får ingen under 1250 kroner. Har man ekstra hårdt arbejde, en arbejdsdag, der er længere end de normale otte timer, eller særlige kvalifikationer, kan lønnen stige til 2000 kroner om måneden.

Dertil kommer, at alle arbejdere hver måned får en pakke med basale fødevarer som ris, bønner og mel med hjem til familien, og hver dag serveres der gratis mor-

genmad og frokost i kantinen. Salvador Cisneros er ikke i tvivl om, hvorfor lønforholdene – efter mexicanske forhold – er så gode: – Nu har vi jo ikke længere en ejer, der skal have råd til dyre biler og swimmingpool og til at sende børnene på ferierejser til USA. De værdier, arbejderne skaber, bliver i deres hænder, siger han med stolthed i stemmen.

Arbejderne på Pascual har været igennem en af de længste, hårdeste og mest omtalte arbejdskampe i Mexico.
Foto: Kim Hundevadt.

Salvador Cisneros. Foto: Kim H.

Styret vakler

Sodavandsarbejderne har været igennem en af de længste, hårdeste og mest omtalte arbejdskampe i Mexico. Men også lærere, elektricitetsarbejdere og mange andre faggrupper har på det seneste været ude i en faglig strid, og der går næppe en dag, uden at verdens største by gennemskæres af demonstrationstøg.

Demonstrationerne og protesterne dækker ikke blot over utilfredshed med løn- og arbejdsforhold. Flere og flere mexicanere er begyndt at tvivle på, at regeringen kan tackle de enorme problemer, landet står midt i: Udlandsgæld, inflation, arbejdsløshed, overbefolkning, social elendighed og forurening.

Den voksende uro betyder, at et af verdens mest stabile styre begynder at vakle. Regeringspartiet PRI kom til magten i slutningen af 20'erne og har ledet landet uafbrudt lige siden. Kun Sovjetunionens kommunistiske parti har regeret længere end PRI.

Partiet lagde ud med at gennemføre jordreformer og skabe tålelige forhold for den voksende arbejderklasse. Men allerede i 30'erne gik reformerne i stå, og i dag er mange enige om, at PRI kun snakker om forandringer. I praksis gør regeringspartiet næsten ingenting for det store, fattige flertal. Ifølge kritikerne er det kun ved hjælp af valgsvind

el og korrupktion, at regeringen holder fast ved magten.

Hverken svindel eller korrupktion har dog kunnet forhindre, at det gamle styre begynder at vakle. De sociale problemer vokser i takt med udlandsgælden, som efterhånden nærmer 1000 milliarder kroner. Og ødelæggelserne under jordskælvet gjorde blot situationen endnu vanskeligere for regeringen, som nu presses fra både højre og venstre.

Når de tusindvis af internationale fodbold-entusiaster om få uger invaderer Mexico City for at følge VM-slutrunden, venter nye og funklende hotelværelser på dem i de dyre kvarterer i byens centrum.

Flotte på overfladen, men måske rene dødsfælder bag facaderne. Årsagen er, at mange af de huse, der blev ødelagt under jordskælvet, blot er blevet nødtørftigt repareret. Ingen tør garantere, at de ikke lider af skjulte skader som gør, at de dratter sammen som korthuse, næste gang jorden skælver. Udenlandske eksperter hævder, at kontrollen med genopbygningen er alt for lemfældig, og at boligspekulanterne vælger de billigste løsninger.

Voldsom forurening

Forureningen er et kapitel for sig. De næsten 3 millioner biler og 130.000 fabrikker i Mexico City har fået lov til at svine uden nogen form for tilsyn.

I området omkring Pascual, industri kvarteret langs verdens længste gade, den 42 km lange Avenida Insurgentes, i den nordvestlige del af byen er forureningen ekstra slem. Visse dage er luften så tyk af sod, at bilisterne må tænde lygterne midt på dagen.

Som så mange andre af byens indbyggere må Pascual-arbejderne nyse, hoste og hive efter vejret, og de løber en stor risiko for at pådrage sig alverdens sygdomme. Statistikkerne viser, at antallet af lungekræfttilfælde er steget enormt på få år, og antallet af spontane aborter er chokerende højt. En analyse fra det fy-

siske institut på byens universitet viser, at det at trække vejret i Mexico City svarer til at ryge 40 cigaretter om dagen.

I denne vinter har forureningen været værre end før. Aldrig tidligere er der målt så store koncentrationer af sodpartikler, tungmetaller, kulilte og ozon i nogen storby i verden.

Mexico City er en by med utrolige kontraster. Kun få kilometer fra blikskurene og paphytterne i slumkvartererne suser bilerne ad 8-sporede motorveje på vej mod de rige og grønne middelklassekvarterer og bankerne i centrum. Undergrundsbanen er skinnende ren og lynende effektiv, de otte forskellige TV-kanaler er topprofessionelt lavet, og den rige overklasse kan benytte sig af store golfbaner og den nyeste teknologi fra hele verden. Men gaderne er fyldt med arbejdsløse, tiggere og småhandlende, som kun lige akkurat holder sulten fra døren.

Men på trods af den megen elendighed lever solidariteten, Familier og venner hjælper hinanden, hvis det kniber. Efter jordskælvet fik ofrene ingen støtte fra regeringen. Det gjorde de til gengæld fra den lange række af solidaritetsgrupper, der voksede op overalt i landet. Bønder og arbejdere sendte tømmer, byggematerialer og frivillig arbejdskraft. Også Pascual har mærket, hvad det vil sige at have venner. Det er svært at slå igennem med et nyt produkt på det mexicanske marked, især når man ikke har råd og lyst til at ofre millioner af pesos på dyre TV-reklamer. Derfor har mange forretninger endnu ikke Pascuals læskedrikke på hylderne.

– Men mange af vores venner og sympatisører er nu begyndt at gå fra butik til butik for at spørge efter Pascual. Og denne efterspørgsel gør, at vores produkter dukker op flere og flere steder. Hvis denne opbakning fortsætter, er jeg sikker på, at vores kooperativ nok skal vokse sig stor og stærk, siger uddannelseschefen Salvador Cisneros.

Kvinderne i Nicaragua

Selv om de nicaraguanske kvinder udgør 52 procent af landets befolkning og 62 procent af den samlede vælgerskare, er deres livsvilkår meget hårde, og det er fortsat mændene, der bestemmer i Nicaragua.

Det var det indtryk Inge Jensen, kasserer i Københavns kvindelige afdeling, og jeg fik, da vi den 19. marts havde en samtale med Maria Lourdes Bolanos, som leder afdelingen for kvinders juridiske rettigheder i Nicaragua – afdelingen hører under AMN-LAE, den nationale kvindeorganisation i Nicaragua.

Det nicaraguanske folk ønsker at leve i fred, udbygge sundheds- og skolevæsenet og på den måde genopbygge landet efter at have været udbyttet i den periode, hvor Somoza-familien udmarvede landet med USA's godkendelse. Man har ingen ønsker i Nicaragua om at føre en ekspansiv politik – altså føre revolutionen ud over landets egne grænser. Derfor stiller man sig ganske uforstående over for den politik, som præsident Regan i USA fører med økonomisk støtte til contra'erne (de modrevolutionære).

De nicaraguanske kvinder diskrimineres

Lige siden revolutionens gennemførelse i 1979 har sandinisterne i Nicaragua haft en kolossal folkelig opbakning. Landets kvinder havde dog håbet, at revolutionen med ét slag ville have ændret hele deres situation, hvilket desværre ikke blev tilfældet. De reformer, der er gennemført, har ikke fuldt ud tilgodeset kvin-

Nicaragua i kort og tal

Areal: 139.000 km². Ca. 3 gange Danmarks areal.

Indbyggere: 2,8 millioner.

Sprog: Spansk. I den nordøstlige del tales engelsk og forskellige indianske sprog.

Analfabetisme: 12%.

BNP pr. indbygger: \$900.

Arbejdsfordeling: Jordbrug/fiskeri: 45%, industri: 14%, service/tjenester: 41% (1983).

derne og deres naturlige borgerlige og menneskelige rettigheder. For eksempel er der fortsat stor diskrimination på arbejdsmarkedet, hvor næsten alle indflydelsesrige jobs stadig gives til mænd. Som Maria Lourdes Bolanos udtrykte det:

– Kvinder bliver gravide, skal passe syge børn og meget andet traditionelt i hjemmene. De står faktisk alene om dette ansvar.

Derfor har vi i AMNLAE taget initiativ til at uddanne kvindelige ledere, som kan overtage ledelsesposter i samfundet i forhold til deres repræsentation. (Altså det, at de udgør mere end halvdel af befolkningen og vælgerskaren.)

Der er siden 1979 blevet gennemført en god jordreform, men det er kun mænd, som får tildelt jord – ikke kvinder. Men der er andre

love, som diskriminerer kvinderne, her er det værste eksempel abortlovgivningen. Efter abortloven kan en kvinde ikke selv bestemme, om hun ønsker at få foretaget en abort – der kræves tilladelse fra manden. Er han ikke hjemme, skal enten hans bror eller et andet mandligt familiemedlem give denne tilladelse. Men også skolerne underviser i det gamle kønsrollemønster.

Der er dog sket noget positivt, idet kvinderne er begyndt at blive bevidste om deres situation, hvor de nøje registrerer deres forhold samtidig med, at de beskytter familierelationerne.

Arbejdsgruppe mod diskrimination

I 1983 oprettede AMNLAE en arbejdsgruppe, som skulle tage sig af kvindernes juridiske og sociale rettigheder. Man sikrer, at kvinder bliver aktive, og at der i parlamentet er blevet stillet forslag til forholdsregler mod diskrimination samt forfatningens holdning til kvindernes situation.

Man holder øje med udviklingen – de nye reformer er vigtige, men der er ikke sket nok, synes AMNLAE's arbejdsgruppe. De store sociale hindringer er den cementerede kønsrolle-opfattelse, som også af mange nicaraguanske kvinder opfattet som værende naturlig.

Udover at tale med kvinder, som henvender sig til arbejdsgruppen, driver denne en hel del opsøgende arbejde, under ét benævnt »Projektet«. Her tager man sig af voldtægtssager, varetager retten til at få og udøve et arbejde, ligesom man som noget ganske nyt i Nicaragua er begyndt en systematisk seksualundervisning.

Egentlig startede »Projektet« som et tidsskrift, men på grund af papirmangel måtte det stoppe. Om dette sagde Maria Lourdes Bolanos:

– Det er synd, at tidsskriftet ikke kan udkomme, for det var faktisk et katalog for alle kvinder om, hvor man kunne henvende sig om hjælp i alle hverdagens problemer.

– For at forstå dette kan jeg sige, at »Projektet« har tilknyttet fem jurister, og for tiden har man over 300 retssager mod både myndigheder og enkeltpersoner. Da systemet er meget bureaukratisk, og da juristerne også selv skal løse alle de praktiske problemer i hverdagen, er de meget overbebyrdede.

Kvindearbejdet har fået international støtte

»Projektet« har haft stor støtte fra udlandet, for eksempel har schweiziske kvinder udført praktisk arbejde på en bygning, som man har overtaget. Hollandske kvinder har skaffet penge, så de ansatte har kunnet få løn, engelske kvinder har sørget for en terrængående bil, når der udføres opsøgende arbejde. Og Kvindeligt Arbejderforbund er også med i en del af projektet med økonomisk bistand til oplysningsarbejdet.

Under »Projektet« er der i øvrigt også nedsat en faglig gruppe, som blandt andet gennemfører nogle sociologiske undersøgelser. Denne gruppe har indtil videre undersøgt spørgsmålet om mænds mishandling af koner og kærester.

– Politiet har hele tiden hævdet, siger Maria Lourdes Bolanos, at årsagen til mishandling var alkoholmisbrug. Undersøgelsen afviser dette, idet mishandling finder sted i alle samfundslag samt, at det er et gammelt problem, da kvinder betragtes som en lavere »klasse« end mænd. Og i øvrigt har respekten for kvinder aldrig været særlig høj i Nicaragua. Derfor synes mænd, at det er naturligt at lade deres aggressioner gå ud over kvinderne. Således er mishandling af nicaraguanske kvinder gennem tiderne blevet et »naturligt« led i det sociologiske mønster. – Det nye er, at vor arbejdsgruppe har fået kvinderne til at tale offentligt om mishandlingen af dem.

Vigtigt at bevidstgøre kvinderne om deres situation
I de tre år »Projektet« har eksi-

steret, har man haft 3.000 sager til behandling. Det har betydet, at der er ydet hjælp til omkring 20.000 personer, idet familiedlemmerne er blevet draget ind i løsningen af problemerne. Man forsøger nemlig ikke at adskille mænd og kvinder, men ved samtaler forklares det, at mishandling er et samfundsproblem, og kvinderne får at vide, hvilke hjælpemuligheder de kan bruge i deres situation.

Maria Lourdes Bolanos sluttede med at beskrive, hvor vigtigt det var for arbejdsgruppen »Projektet« at forsvare revolutionen, som havde gjort det muligt for kvinder at bevidstgøre sig om deres situation:

– Tabes revolutionen, vil der ske store tilbageskridt – også på områder, som kvinderne endnu ikke har fået forståelse for. Dette ønsker vi at gøre vore skandinaviske kammerater opmærksom på.

Nicaraguansk ønske om økonomisk støtte

Herefter fremsførte hun et ønske om, at vi støttede »Projektet« økonomisk, idet hun nævnte en lang række ganske simple ting, som man manglede lige fra skrivemaskiner samt farvebånd over til blyanter, linealer, kuglepenne og stempelpuder. Ganske almindelige kontorartikler, som man ikke har midler til at anskaffe, og som i øvrigt er svære at købe i Nicaragua.

Det største og meget presserende ønske var en minibus til transport af de kvinder, som arbejder i centret. De har ofte dagligt 4-6 timers transport for at kunne arbejde i »Projektet« i hovedstaden Managua, idet der hyppigt er kaos i det offentlige transportsystem.

Vi kunne ikke give Maria Lourdes Bolanos nogle konkrete tilsagn om støtte, men vi lovede at holde kontakten vedlige i fremtiden, og vi vil fremover løbende blive underrettet om det fortsatte arbejde, som »Projektet« udfører.

Thomas Olsen

Internationalt fagligt samarbejde

I sidste nummer af Prop og Kapsel bragtes en artikel om et internationalt fagligt samarbejde og de problemer, der var i de internationale faglige organisationer, når visse medlemsforbund ønskede samarbejde på tværs af politiske og geografiske blokdannelser.

Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund har i samarbejde med andre europæiske forbund ønsket at få afholdt en europæisk bryggerikonference for at drøfte det faglige samarbejde især med henblik på de multinationale selskaber. Vanskeligheder ved internationalt samarbejde består i, at de fleste vesteuropæiske forbund under levnedsmiddelbranchen er medlem af IUL, den socialistiske Internationale Levnedsmiddel Union, mens Østeuropa og visse vestlige forbund, herunder det Finske Levnedsmiddelarbejder Forbund er medlem af det kommunistiske Internationale Levnedsmiddel Forbunds afdeling gennem Sofia Internationalen.

DBBMF og det Engelske Transportarbejder Forbund (TGWU) samt det franske forbunds afdeling og levnedsmiddelarbejdere (CGT) havde taget initiativ til en fælles europæisk bryggerikonference.

DBBMF og TGWU er medlem af IUL og CGT medlem af den kommunistiske faglige internationale.

IUL har modsat sig sådanne samarbejdsrelationer, og i juni 1985 måtte DBBMF deltage i et møde i Frankfurt i Vesttyskland for at forklare sine handlinger og samarbejdsrelationer overfor IUL's præsidium.

Inden da var andre begivenheder på nordisk plan medvirkende til at øge hele diskussionsgrundlaget om internationalt fagligt samarbejde.

Nordisk Levnedsmiddel Union afholdt kongres i september 1984 på Gotland i Sverige.

På kongressen behandledes et forslag fra Norge om at gøre det

Finske Levnedsmiddelarbejderforbund til fuldt medlem af Nordisk Levnedsmiddel Union. Det finske forbund er medlem af den kommunistiske Sofia Internationalen, og Nordisk Levnedsmiddel Union har i sine love stående, at kun medlemmer af IUL kan være medlemmer af Nordisk Levnedsmiddel Union.

Da man samtidig kun kan være medlem af en faglig internationale, måtte det give problemer med optagelse af det finske forbund i Nordisk Levnedsmiddel Union.

Det finske Levnedsmiddelarbejderforbund har igennem mange år været observatør i Nordisk Levnedsmiddel Union, og samarbejdet har været særdeles tilfredsstillende.

Forholdene i Norden er specielle, fordi Finland med sin geografiske og historiske tilknytning til Sovjetunionen hele tiden skal sikre sig en ligevægt i balancen øst-vest.

På en lang række områder er Finland tilknyttet Norden, bl.a. gennem Nordisk Union. Det ville derfor være naturligt, at man også fagligt tog konsekvensen af dette og optog det Finske Levnedsmiddelarbejderforbund i Nordisk Levnedsmiddel Union.

I alle lande under Nordisk Levnedsmiddel Union var der enighed om at støtte forslaget, men på kongressen tog IUL's generalsekretær Dan Gallin afstand fra forslaget med henvisning til det finske forbunds medlemskab af Sofia Internationalen.

Det kom til nogle meningsudvekslinger, som klart viste, at der var væsentlige forskelle i opfattelserne af fagligt internationalt arbejde herunder nordiske forhold.

Kongressen vedtog, at det Finske Levnedsmiddelarbejderforbund kunne være et slags associeret medlem af Nordisk Levnedsmiddel Union, som fuldt betalende medlem med taleret i Unionens styrelse og kongres og have fuld medbestemmelse i alle aktiviteter under Unionen.

Den kommende styrelse, som kongressen valgte, skulle fastlægge retningslinierne i et samarbejde mellem Unionen og det finske forbund.

Unionens styrelse, hvor også DBBMF sidder med en repræsentant, vedtog på et møde i begyndelsen af 1985 retningslinierne for samarbejde, som alle forbund i Unionen er tilfredse med.

I IUL's kompetente organer var der imidlertid, og er der stadigvæk kræfter, som er utilfredse med disse ting.

Da den københavnske mandlige afdeling, som dyrker samarbejdsrelationer i øst som vest, havde fået opbygget et samarbejde med det Ungarske Levnedsmiddelarbejderforbund, og på et delegationsbesøg i 1984 fra Ungarn i Danmark, hvor afdelingen stod som vært, fik forbundet mulighed for en samtale med delegationen, og i denne samtale åbnet en begyndende udveksling af synspunkter og tættere samarbejdsrelationer.

Dette var medvirkende til, at forbundet inviterede det Ungarske Levnedsmiddelarbejderforbund til et besøg i Danmark, og at forbundet med en delegation var på genvisit i Ungarn i 1985.

At det specielt blev det Ungarske Levnedsmiddelarbejderforbund, man fik kontakt med, og som det har vist sig, fra begge sider ønsker udvidet og fastholdt, er ikke

helt tilfældigt.

Det startede i begyndelsen af firserne, da DfB indgik kontrakt med bryggeriet Kőbanya i Budapest. Københavns mandlige afdeling, der var stærkt engageret i internationalt fagligt arbejde mellem arbejdere på bryggerier i Europa, hvor DfB havde samarbejde om enten licensproduktion eller direkte ejede bryggerier, rettede hurtigt henvendelse til det Ungarske Levnedsmiddelarbejderforbund for at få kontakt med fagforeningen i Budapest og repræsentanter på Kőbanya bryggeriet.

Det viste sig, at det Ungarske Levnedsmiddelarbejderforbund var meget åben og positiv overfor et samarbejde, og det første besøg fra Danmark til Ungarn blev etableret i april-maj 1982. Siden har der været jævnlige kontakter og gensidige besøg de to lande imellem, og i 1985 blev forbundet inddraget i dette samarbejde.

Det ungarske forbund har ikke kun ønsket at udveksle erfaringer om faglige forhold, men har også ønsket udvekslinger af synspunkter af alle forhold, herunder specielt samfundsudviklingen på de kulturelle, uddannelsesmæssige og sociale forhold. Også sikkerhedspolitiske spørgsmål med henblik på det brede internationale fredsarbejde havde stor interesse for det ungarske forbund.

Drøftelserne og de gensidige besøgsudvekslinger mellem DBBMF og det Ungarske Levnedsmiddelarbejderforbund har været ført i en åben atmosfære og har ikke på noget tidspunkt virket som et forsøg på at pådutte hinanden en bestemt politisk opfattelse, men har i stedet virket som et forsøg på at finde nogle samarbejdsformer, der kunne hjælpe til at mindske spændinger og mistilliden mellem lande og organisationer.

I maj 1985 var den danske delegation i Ungarn, og her fik man mulighed for at drøfte alle forhold politisk som fagligt med personer fra forskellige organisationer og statsinstitutioner.

Delegationen bestod af forbundsformand Preben Mortensen, kredsformand Thomas Olsen og forbundskonsulent John Petersen. Opholdet varede i en uge og gav rige muligheder for at danne sig et nogenlunde indtryk af udviklingen i Ungarn. Forbundsformanden og Thomas Olsen havde tidligere i 1982 været i Ungarn og havde derfor mulighed for at vurdere udviklingen.

Allerede i 1982 var man noget forbavset over at se den åbenhed og decentralisering, der var i gang.

Den store rolle, som vi i vesten tillægger partiets magt i de østeuropæiske lande, er ikke særligt udtalt i Ungarn. Fra 1982-1985 kunne man klart se tendenserne til større åbenhed og til langt større selvforvaltning i virksomhederne og fagforeningerne.

Specielt i bryggeribranchen var der sket store forandringer på disse få år. Dette skyldtes de lovmæssige ændringer omkring virksomhederne, hvor bryggeriindustrien tidligere i Ungarn var samlet i en trustlignende organisationsform, blev dette ophævet i 1978-1979, og virksomheder fik selv ansvaret for produktions- og salgsudvikling.

Hvor man tidligere fra staten styrede investeringer gennem central statspartistyring, skulle virksomhederne nu selv beholde deres overskud og selv stå for det økonomiske og medansvar for udviklingen af virksomheden med en ansvarsfuld investeringspolitik.

Dette havde medført forholdsvis store investeringer i visse bryggerivirksomheder med det til følge, at Ungarns bryggeriindustri næsten kunne forsyne ølbehovet i Ungarn. I 1981 måtte Ungarn importere 30% af deres ølforbrug. På bryggeriet Nagykamizsai i sydvest Ungarn var hele tappetriet udskiftet i perioden 1982-1985, og dermed var også klare arbejdsmiljøforbedringer gennemført. Det var et væsentligt kritikpunkt i 1982 og også i 1985 med de ungarske repræsentanter, at arbejdsmiljøet var så dår-

ligt prioriteret i det faglige arbejde.

Man forklarede igen, at den ungarske økonomi ikke er til en stærk offensiv for at forbedre arbejdsmiljøet på bestående anlæg, men i takt med investeringerne i nye anlæg sikrede man sig også, at der skete væsentlige miljøforbedringer.

På Kőbanya bryggeriet i Budapest, hvor DfB får licensproduceret Tuborg øl, er der stærkt behov for forbedringer på det arbejdsmiljømæssige område. Årsagen til, at det er særligt slemt på Kőbanya bryggeriet, er den, at man under den gamle ordning, hvor det var staten, der bestemte i hvilke virksomheder, der skulle investeres, gik det på tur, således at hvert 6-7 år blev det Kőbanya, der fik midlerne fra staten til at investere.

Netop det år, hvor der skulle placeres midler til investering på Kőbanya, ændrede man loven, og virksomhederne skulle så selv gennem deres overskud finde midler til investering. Da Kőbanya bryggeriet som alle andre i de tidligere år havde måtte aflevere deres overskud til staten, var det selvfølgelig en kolossal ekstra belastning for dette, Ungarns største bryggeri, at skulle skaffe kapital til de omfattende investeringer.

Lidt har det dog hjulpet, at man skulle licenstappe Tuborg øl, da kvalitetskravet fra DfB var af en sådan karakter, at der ved ølbrygning/gæring/lagring og filtrering måtte bygges helt nyt system op.

Vi fik også lejlighed til at besøge andre levnedsmiddelfabrikker, herunder en spritfabrik, som ved gærfremstilling havde fået udbygget en helt ny afdeling, hvor den anvendte teknik var meget lig den, man havde på De Danske Spritfabrikker i Grenå. Man forklarede også, at den nye afdeling var bygget med teknisk bistand fra DDSF.

Overalt i levnedsmiddelbranchen/industrien sker der store forandringer i Ungarn, som med gunstige geografiske forhold har

udviklet sit landbrug til at være storeksporthør af landbrugsvarer. Det bliver derfor spændende i de kommende år at se, hvor langt Ungarn vil kunne udvikle deres samhandel med vestlige lande, hvor det i dag allerede udgør 50% af den ungarske import.

I takt med uddelegering af ansvar fra centrale statsinstitutioner til virksomhederne har fagforeningerne og arbejderne i virksomhederne fået medbestemmelse ved ansættelse af ledelse i virksomhederne. Tidligere blev disse udpeget af staten, men i dag skal arbejderne være med til at vælge direktøren. Det var ikke muligt at vurdere, hvor stor indflydelsen eller medbestemmelsen reelt var, da fagforeningerne har meget stor magt og indflydelse grundet deres samar-

bejde med partiet og staten. Men at det er ved at ændre sig, fik man bevis for i Nagykanizsai, hvor fagforeningsformanden tilkendegav, at han ikke var medlem af partiet, og at han ikke på nogen måde var presset eller kritiseret af parti eller stat af den grund.

Arbejderne på virksomheden bekræftede, at der i dag er frie valg til fagforeningerne, og at det ikke længere kun er partimedlemmer, der kan opstilles. Det er også bevist, som omtalt i den vestlige presse, at også uafhængige kandidater har kunnet opstille til valg til det ungarske parlament. Den udøvede selvkritik og den åbne form, hvorunder man gør det, kan være de nødvendige positive tegn på en åbning overfor frihedsrettigheder, som vil gøre det internationale faglige og poli-

tiske samarbejde lettere mellem mennesker og organisationer i øst og vest.

Netop Ungarns historie, geografiske beliggenhed og positive tegn på større åbenhed gjorde, at DBBMF og det Ungarske Levedsmiddelarbejderforbund var enige om at fortsætte og forstærke samarbejdsrelationerne mellem sig og bruge det som et eksempel på samarbejde arbejdere imellem uanset statslig eller partipolitiske interesser.

Ved hjemkomsten fra Ungarn fik man imidlertid en brat opvågning, da DBBMF skulle deltage i et møde med IUL's styrelse og forklare forbundets relationer med organisationer fra andre faglige organisationer uden for IUL.

Mere om dette i næste nummer af Prop og Kapsel.

Nyt fra konsulenttjenesten

Nye pjecer om ny teknologi

Aktionsgruppen Arbejdere Akademikere har udsendt en serie pjecer om ny teknologi på arbejdspladserne.

Enmerne på de fem pjecer er:

- * Ny teknologi på arbejdspladsen
- * Ny teknologi og uddannelse
- * Ny teknologi og indflydelse
- * Kampen om en teknologiaftale
- * Ny teknologi og registrering.

Pjecerne er hurtiglæste og velegnede som debatoplæg.

Pjecerne kommer rundt om en række vigtige spørgsmål, som rejses, når det drejer sig om ny teknologi.

Måske kunne man dog have ønsket sig en 6. pjece, der behandlede Ny teknologi og faggrupper.

Det er nok så væsentligt at slå fast, at teknologiaftalen og uddannelse er nødvendige, men et afgørende problem er vel også, at mere kompliceret teknologi stiller ændrede krav til dem, der skal betjene udstyret. Dette støder så igen ind i problemer omkring faggrænser mellem ufaglærte, faglærte og teknikere.

Her er nok en del diskussioner, som pjece-serien kunne have taget op.

Pjecerne kan bestilles enkeltvis eller samlet.

Pris kr. 4,- pr. stk. (hele serien kr. 16,- for 4 pjecer samt intro-pjecen).

AAA

v/Benny Christensen
Arnesvej 44
2700 Brønshøj
Tlf. nr. 01-60 26 38.

30'ernes trange tider

Arbejdermuseet i København er endnu en gang dykket ned i de minder, som er så smertelige for dansk arbejderbevægelse. Denne gang drejer det sig om perioden i 30'erne, hvor vi havde stor nød og arbejdsløshed.

Udstillingen »Trange tider« beskriver en ganske almindelig arbejderfamilie, hvor faderen er arbejdsløs, og hvor moderen med nød og næppe holder familien økonomisk i live ved at påtage sig grovere hushjælpsarbejde for andre.

Nøden i hjemmet slår en imøde i de små stuer. I opholdsstuen viser den lyse plet på tapetet, hvor den skænk, som familien en gang har ejet, stod – nu er den væk, gået tilbage til møbelhandleren eller solgt for at få penge til at leve for. På spisebordet i stuen

ligger der besked fra møbelhandleren om, at han nu har overgivet afbetalingshandelen til Kongens Foged, så snart har familien heller ingen møbler. Radioen er også væk, kun en ledning stikker ud fra væggen og viser, at den har eksisteret.

Midt i soveværelset sidder den arbejdsløse far halvt påklædt og sammensunken (måske i tanker om den fortvivlede fremtid for ham og hans familie). Han har kun fået stukket det ene ben i bukserne, inden afmagtsfølelsen, som et tungt pres, har fået ham til at gå i stå. – Bortset fra det daglige møde på kontrollen har der jo heller ikke været meget at stå op efter.

Pladsen er trang, for man har skullet skaffe sengeplads til familiens syv medlemmer, og sengelinnedet er væk, højst sandsynligt også stampet; arbejdsløshe-

dens følgesvend – fattigdommen – har virkelig ramt denne familie.

Det ses også tydeligt i det blåmalede køkken med et aldeles sparsomt udstyr af Glud og Marstrands blå-emaletterede køkken-grej. De få kopper på tallerkenrækken over de to gasapparater viser, at der ikke har været en ekstra kop, hvis der skulle komme gæster.

Lejlighedens små rum virker så deprimerende, knugende, at man næsten kan »lugte« fattigdommen. Og at det også har været økonomisk trange tider, får den besøgende at vide ved i et forlokale at læse de udstillede og i visse tilfælde kommenterede tekster fra 30'erne. Her kan man læse om timelønninger på 1,39 kr. for ufaglærte og om de ganske minimale understøttelser, som de arbejdsløse kunne »hente« efter dagligt at være stillet til kontrol.

Et led i fattigdommen er børnerigelighed, så derfor får den besøgende også information om, hvor ringe det stod til med præventionen i 30'erne. Den gang var det forbudt at reklamere for præventive midler, ligesom lægerne ugerne gav kvinderne det nødvendige pessar for at begrænse fødselstallet. Abortindgreb var kvaksalveri, og lægerne måtte i fængsel, hvis de foretog den slags operationer.

Som vej ud af denne økonomiske og sociale nød valgte nogle at tage deres eget og familiemedlemmernes liv. Forsiden på en udstillet, men samtidig avis beskriver således, hvordan en far og mor havde slået deres fire børn ihjel, fordi de ikke længere så sig i stand til at forsørge dem.

Nøden og elendigheden er tankevækkende beskrevet med denne udstilling »Trange tider«, som nu indgår i Arbejdermuseets faste udstillinger sammen med; Arbejderfamilien i 50'erne« (omtalt i »PROP & KAPSEL« 6/85).

Begge udstillinger kan ses i Arbejdermuseet, Rømersgade 22 i København, som har åbent hver dag 11.00 til 16.00 og om onsdagen til klokken 20.00.

Hvis du bliver ledig, skal alle felter på ledighedserklæringen udfyldes!

HUSK X i feltet for heltidsforsikrede, da alle DBBM's medlemmer er heltidsforsikrede.

Indmeldelsesdatoen ser du på første side i din fagforeningsbog.

Angiv den konkrete årsag. Se i øvrigt de FEDE-TYPER nederst på siden!

Forste ledighedsdag skal du straks gå på Arb.formidlingen. Du får ikke dagpenge, før du er tilmeldt.

Alle felter SKAL udfyldes, se timerne på dine lønsedler.

DE STATSANERKENDETE ARBEJDSLØSHEDSKASSER
 [Kassens /afdelingsens stempel]

Ledighedserklæring
Lønmodtagere 1
 (Udfyldes med kuglepen på hårdt underlag)

CPR nr. dag md år nr
 Indmeldelsesdato dag md år

M.V. (gade, etage, postnr., by) Evt. telefon nr
 Heltidsforsikret (Sæt x) Deltidsforsikret

OPLYSNING OM SIDSTE ARBEJDSFORHOLD 2
 Arbejdsgiverens/virksomhedens navn Arbejdsgiverens/virksomhedens adresse
 Arbejdsstedets adresse
 Arbejdsart
 Årsag til arbejdets ophør (supplerende forklaringer kan evt. vedlægges)

Dato for arbejdets begyndelse dag md år Dato for arbejdets afslutning dag md år Har arbejdsforholdet været etableret i henhold til bistandslovens regler? (Sæt x) Ja Nej
 Dato for første fremmøde hos AF efter arbejdsophøret dag md år Har De selv sagt op? (Sæt x) Ja Nej
 Har De været aflønnet med fast løn? (Sæt x) Ja Nej Hvis „nej“, se næste afsnit

Hvor mange sygedage og andre fraværsdage har De haft inden for de sidste 26 uger? 5

OPLYSNINGER OM FRÅVÆR (UDEN LØN) INDEN FOR DE SIDSTE 12 UDBETALTE UGER 6
 Udfyldes kun, hvis De ikke har været aflønnet med fast løn

Solgt til tilgode timer	Overenskomstmæssige fridage timer	Sygedage timer	Vejr-/ledighed/materiemangel timer	Ledighed i forbindelse med virksomhedslukning på grund af ferie timer	Andet (årsag til fravær oplyses) timer
Ferie timer	Konflikt timer	Kursus med godtgørelse timer	Afspadseringsdage timer		

BONUS/AKKORDOVERSKUD M.V.
 Har De bonus, akkordoverskud, tantieme, provision tilgode? (Sæt x) Ja Nej Hvis „Ja“, udfyldes punkt 1-2
 For hvilken periode er bonus/akkordoverskud m.v. optjent? Fra dag md år Til dag md år Hvilket beløb skønnes bonus/akkordoverskud m.v. at ville udgøre? Ca. kr.

ANDRE OPLYSNINGER 7

Driver De eller Deres ægtefælle/samlever landbrug eller animalsk eller vegetabilsk specialproduktion, som f.eks. skovbrug, gartneri, minkavl m.v.? (Sæt x) Ja Nej Hvis „Ja“, udfyldes bilag IV (blanket AR 294)

Driver De eller Deres ægtefælle/samlever anden selvstændig virksomhed, (herunder forretning), eller er De selvbygger/medbygger? (Sæt x) Ja Nej Hvis „Ja“, udfyldes bilag I (blanket AR 252)

Er De eller Deres nærmeste familie indehaver af andeparter – eller af aktier, der udgør mere end 5% af kapitalen – i det selskab, hvortil De eller Deres ægtefælle/samlever er eller har været beskæftiget? (Sæt x) Ja Nej Hvis „Ja“, udfyldes bilag III (blanket AR 260)

Har De bierhvern (lønnet eller ulønnet) eller modtager De egenpension (dansk eller udenlandsk) eller lignende? (Sæt x) Ja Nej Hvis „Ja“, udfyldes bilag II (blanket AR 253)

Modtager De folke-, invalide-, eller enkepension (eller tilsvarende udenlandske ydelser) eller har De indgivet begæring herom? (Sæt x) Ja Nej Beløb pr. uge/md./år

Modtager De i anledning af ledighed pengehjælp udover dagpenge fra arbejdsløsheds-kassen? (Sæt x) Ja Nej Hvis „Ja“, udfyldes nedenstående rubrik

Skatteoplysninger 10 Trækprocent Frakort Hvis „Ja“, vedlægges inkortet Er De under uddannelse? 11 Uddannelsens art
 Fradrag pr. uge kr. Fradrag pr. 14-dage kr. Fradrag pr. måned kr.

Jeg erklærer på tro og love, at ovennævnte er rigtigt besvaret, jfr. arbejdsløshedslovens § 86, stk. 1 og § 87 stk. 1-2 (se bagsiden).

Dato _____ Underskrift _____
 Skal omgående afleveres udfyldt i arbejdsløsheds-kassen.
OBS: Vedlæg lønsedler for de sidste 12 udbetalte kalendermåneder. 12

AR 251/03-84

Hvis du selv har sagt dit arbejde op p.g.a. sygdom, skal det af dig præciseres – enten på ledighedserklæringen eller på et bilag – at du i øvrigt står til rådighed for arbejdsmarkedet. Hvis du bliver fyret p.g.a. sygdom, så skal dette også præciseres – enten på ledighedserklæringen eller på et bilag – at du i øvrigt står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Arbejdsløse mister deres selvtillid

Socialforskningsinstituttet har offentliggjort en undersøgelse, der viser, at 86 af 100 arbejdsløse angiver et eller flere ubehagelige forhold ved at gå ledig.

Instituttets rapport »Sociale og helbredsmæssige konsekvenser af arbejdsløshed« oplyser, at de mest almindelige virkninger ved arbejdsløshed er: Tab af selvtillid – 35 procent; Lavere indtægt – 34 procent; Tab af kontakt til kolleger – 33 procent; Lediggang og kedsomhed – 31 procent; Angst for fremtiden – 27 procent samt Psykisk belastning ved arbejdsløshed – 22 procent. (Grunden til, at tallene sammenlagt bliver over hundrede procent, er, at 1.165 interviewede arbejdsløse i efteråret 1979 fik mulighed for at afgive tre svar på spørgsmålet om, hvad de syntes var de værste følger af deres arbejdsløshed.)

De interviewede kvinder nævner hyppigere, at problemerne består i forringet selvtillid og en fornemmelse af, at der ikke er brug for dem, samt problemer på grund af manglende kontakt med de tidligere kolleger. Anderledes forholder det sig hos mændene, hvor næsten hveranden som værste problem nævner de økonomiske virkninger ved at være arbejdsløs.

Rapporten konkluderer, at disse forskelle i nogen grad afspejler de mere traditionelle kønsroller, hvor mandens rolle tidligere var at sikre familiens materielle levevilkår, og hvor kvindens rolle var knyttet til de uformelle sociale kontakter. Desuden forholder det sig stadig sådan, at det rent faktisk i mange familier er manden, der får den største indtægtsnedgang i tilfælde af arbejdsløshed.

For unge hjemmeboende enlige er det værste ved arbejdsløshed lediggangen og kedsomheden samt den lavere indtægt i en periode af deres tilværelse, hvor de netop søger økonomisk og social uafhængighed af deres forældre, og som arbejdsløsheden nu sæt-

ter en bremse for. Unge, der bor alene, oplever dog hyppigere en usikkerhed og angst for fremtiden end de hjemmeboende.

Enlige forsørgere nævner ikke uventet særlig mange ubehagelige virkninger ved at være ble-

vet arbejdsløse. Mange af disse ledige forsørgere befinder sig som følge af en stram økonomi og ringe muligheder for aflastning ved børnepasning ofte isolerede i forhold til andre voksne. Det er derfor ikke overraskende, at enlige forsørgere nævner lavere indtægt (44 procent), manglende kontakt til kolleger (36 procent), tab af selvtillid og en fornemmelse af, at der ikke er brug for dem (50 procent) samt en angst for fremtiden (39 procent) som de værste problemer ved arbejdsløsheden.

Familien

Hver femte arbejdsløs oplyser, at på grund af ledigheden er der opstået flere problemer i familielivet, hvorimod kun seks ud af hundrede siger, at problemernes antal er mindsket. Kontakten til venner og bekendte ser imidlertid ud til at være blevet øget, således oplyser 17 procent at have fået hyppigere kontakt, mens hver tiende af de interviewede siger, at kontakten er mindsket, og det drejer sig ofte om de samme personer, som har fået flere problemer i familien.

Socialforskningsinstituttets undersøgelse blev i 1983 fulgt op med interviews af de 1.165 arbejdsløse, som man havde interviewet i 1979. Således havde man en ide om, at arbejdsløshed generelt set ville medføre en større sygelighed blandt de ledige, men undersøgelsen i 1983 har ikke kunnet bekræfte denne antagelse.

Faldet i spædbørnsdødeligheden er fortsat, og befolkningens gennemsnitlige levealder er vokset. Der kan heller ikke påvises en sammenhæng mellem antallet af arbejdsløse og dødeligheden som følge af hjertesygdomme, forhøjet blodtryk eller selvmord. 80 procent af de arbejdsløse oplyser, at de hverken er blevet hyppigere eller sjældnere syge på grund af ledigheden. 12 procent er blevet mere syge og syv procent mindre syge.

M

ed Alka bygningskasko kommer vi ikke ud på det dybe vand

Du kommer altid økonomisk tørskoet ud af en skade med Alka. Hos os dækker en forsikring det, den skal dække. F.eks. for vores bygningskasko også de skjulte vandrør - og det endda uden selvrisiko. Og den koster det, den skal koste - dvs. gennemgående mindre end hos andre selskaber.

Hos Alka er vi alene til for at gi' lønmodtagerne den bedste og billigste forsikring.

Over 1 million danskere ved, at vi har en solid tradition for service - også når skaden er sket. Får du alle dine forsikringer under én hat, er der rigtig mange penge at spare. Og det praktiske med at flytte dem ordner vi gerne helt uden besvær for dig.

Ring til din lokale Alka-assurandør eller vort hovedkontor på 01-11 57 10 og be' om Bygningskasko-Service. Så er du på sikker grund.

ALKA forsikring
- dit eget forsikringsselskab.

Aktuelle sager fra forbundet

Feriepenge af feriepenge til ferieaflødere

Forbundet har ved en faglig voldgift indklaget Bryggeriforeningens medlem Fredericia Bryggeri A/S for *ikke* at overholde overenskomsten mellem forbundet og Bryggeriforeningen for så vidt angår beregning af feriegodtgørelse til sæsonaflødere (ferieaflødere).

Baggrunden for voldgiftssagen var, at Fredericia afdeling lokalt ikke kunne opnå enighed med bryggeriet om, at ferieaflødere i henhold til hovedoverenskomstens § 16, stk. 2, skal have beregnet feriepenge af det af bryggeriet udbetalte skattepligtige lønbeløb.

Sagen blev behandlet ved voldgiftsretten den 25. marts 1986, hvor forbundet nedlagde påstand om:

»at Fredericia Bryggeri A/S er pligtig til, i henhold til praksis omkring hovedoverenskomstens § 16, stk. 2 mellem forbundet og Bryggeriforeningen, at medregne udbetalte feriepenge i beregningsgrundlaget for feriepenge det efterfølgende år, også

for sæsonaflødere, der ikke er ansat på bryggeriet på det tidspunkt, de afholder deres ferie«. De indklagede (Bryggeriforeningen) nedlagde påstand om frifindelse i sagen.

Den faglige voldgiftsopmand har den 4. april 1986 afsagt kendelse i sagen.

Kendelsen lyder:

»Fredericia Bryggeri A/S bør anerkende, at udbetalt feriegodtgørelse fremtidig skal indgå i beregningsgrundlaget for feriegodtgørelsen det efterfølgende år, også for sæsonaflødere, der ikke er ansat på bryggeriet på det tidspunkt, de afholder deres ferie, men som det efterfølgende år påny er ansat på bryggeriet«.

Eksempel på kendelsens betydning:

Optjente feriepenge fra 1985, som udbetales i 1986, skal lægges til det 1986-skattepligtige lønbeløb, og dermed medtages i beregningsgrundlaget for 1986-feriegodtgørelsen, såfremt man som ferieaflødere *har været i arbejde*, både i 1985 og i 1986.

Det er *ikke* en betingelse, at man er i arbejde på det tidspunkt, ferien afholdes.

Nye lønsatser

Ifølge hovedoverenskomsten forhøjes normallønnen pr. 1. maj 1986 med 1,13 kr. pr. time. Forhøjelsen træder i kraft fra og med den uge, hvori 1. maj 1986 indgår. Det vil sige fra og med mandag den 28. april 1986.

Normallønnen

22,32 kr. pr. time

Dyrtidstillæg 25,87 kr. pr. time

Grundlønnen

1. maj 1986 48,19 kr. pr. time

I alt pr. 40 timer

1.927,60 kr.

Såfremt man ikke deltager i akkordarbejde, udgør grundlønnen pr. 1. maj 1986:

Normallønnen

22,32 kr. pr. time

Dyrtidstillæg 25,87 kr. pr. time

Konjunkturtillæg

5,12 kr. pr. time

Grundlønnen

1. maj 1986 53,13 kr. pr. time

I alt pr. 40 timer

2.132,40 kr.

PROP & KAPSEL

Et dejligt billede fra Odense anno 1930. Det er en brydningstid, hvor de naturlige hestekræfter var på vej ud og automobilen og dermed forureningen på vej ind i vort samfund.
På s. 4-5-6 kan du læse om Odense afd.s 90 års jub.

5/86

MEDLEMSBLAD FOR DANSK BRYGGERI-, BRÆNDERI- OG
MINERALVANDSARBEJDER FORBUND

PROP & KAPSEL

ISSN 0900-8446

Medlemsblad
for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Preben Mortensen (ansvarsh.)

Forbundets adresse
Tomsgårdsvej 19, 1.
2400 København NV.
Tlf. (01) 19 05 77

Forbundsformand
Preben Mortensen

Næstformand
Arthur Jensen

Hovedkasserer
Jytte Hansen

Forbundssekretær
Lone Christensen

Provinsssekretær
Thomas Olsen

Konsulenter
John Pedersen
Henrik Hansen

Journalist
Steen Cadan

Tryk: SP-Tryk, Slagelse

INDHOLD

Personalia	2
Leder	3
Odense afdeling fylder 90 år	4
Derfor flyttede vi	7
Forbundets kursustilbud 1986-87	9
Nyt fra A-kassen: Myten om supplerende dagpenge	10
Internationalt fagligt samarbejde 3. artikel i en serie	13
Nye lønsatser	16

personalia

VI GRATULERER

*40 års jubilæum på
Carlsberg Bryggerierne*

13. juli
Karl Erik Nielsen
Nørrebrogade 44 A, 3. tv.
2200 København N

24. juli
Erling Anders Lars Nielsen
Krogager 16
Ny Fløng
2640 Hedehusene

*25 års jubilæum på
Carlsberg Bryggerierne*

1. juli
Anna Radoczi
Hindbærvangen 45
2760 Måløv

31. juli
Arne Chr. Rasmussen
Sorrentovej 42
2300 København S

2. august
Erik Larsen
Langdraget 174
3250 Gilleleje

15. august
Vera Sørensen
Stakledet 14, 2. tv.
2500 Valby

*40 års jubilæum på
Tuborgs Bryggerier*

23. juli
Arne Christensen
Hvidovre Alle 10, 1.
2650 Hvidovre

*25 års jubilæum på
Tuborgs Bryggerier*

15. juli
Palle William Nobel
Randersgade 31, 2. tv.
2100 København Ø

5. august
Rita Anina Crone
Stadionvej 127, st. tv.
2600 Glostrup

*Redaktionen af PROP & KAPSEL ønsker
alle medlemmer GOD FERIE!*

Afskedsreception for Gerda Nielsen

Århus kv. afd.s formand
gennem 20 år er gået af og
vil nu til at nyde sit otium.

*I den anledning afholdes der
reception
i kantinen på Ceres den
31. juli 1986 ml. kl. 10-12.*

Mød op og vær med til
at gøre dagen festlig for
Gerda Nielsen.

pbv
Kirsten Jørgensen

Kommer valget

Folketinget er taget på sommerferie, og regeringen og oppositionen vil nu hele sommeren og en del af efteråret, indtil det mødes igen i oktober, opsende massevis af politiske luftballoner – eller rettere luftkasteller. Det er usikkert, om folketingssamlingen i efteråret 1986 kan ende i et valg, men da de mindre partier i regeringen og det Radikale støtteparti står til tilbagegang, ender det nok med, at regeringen bliver siddende perioden ud.

Et valg i efteråret 1986 vil bestemt ikke være et særligt godt tidspunkt for arbejderpartierne.

Der er flere tiltag mellem Socialdemokratiet og SF om en fælles politisk platform i et regeringssamarbejde, såfremt disse 2 partier fik et folketingsflertal efter et valg.

Der er store meningsforskelle i spørgsmålet om en økonomisk politik. Indkomstpolitik og 3-part drøftelser i forbindelse med en overenskomstfornyelse vil blive et af punkterne, som en SD-SF regering næppe ville kunne blive enige om.

Spørgsmålet om en social genopretningspolitik for de arbejdsløse, syge, invalide og folkepensionister vil også give problemer, da det er et spørgsmål om, hvordan dette skal finansieres. Den traditionelle løsning, at lade finansbudgettet betale dette ved et eller andet underskud, er ikke længere anvendelig. Statens gæld er så stor, at det vil være uansvarligt at gældsætte sig mere i håb om, at man så en gang med tiden kan tilbagebetale denne gæld. Da skattetrykket samtidig er så højt, at det vil være umuligt at øge skatterne, er der kun en økonomisk omfordeling via skatterne tilbage. Her kræves dybe anslyser af de økonomiske mekanismer for erhvervslivet og dermed beskæftigelsen, som man næppe heller ville kunne opnå at blive enige om, med så kort varsel.

Udenrigspolitikken, herunder forsvars- og sikkerhedsspørgsmål om Nato samt spørgsmålet om EF, vil også være en stor belastning for et regeringssamarbejde mellem SD og SF på nuværende tidspunkt. Synspunkterne skal bøjes mod hinanden. Men viljen til at ændre regeringens økonomiske nedskæringspolitik gør det muligt at finde en politisk platform, som kan være det rette alternativ ved et valg. Det kræver tid at udarbejde et politisk handlingsprogram, og arbejderpartierne må mere klart vise deres vilje til samarbejde.

De første skridt er taget, og vi i fagbevægelsen må opmuntre og hjælpe tingene på vej.

Det kan betyde, at der skal fraviges principper for at opnå enighed, men i valget imellem en borgerlig regering eller en regering, ledet af arbejderpartierne, må principper ikke sættes så højt, at det forhindrer arbejderpartierne i at samarbejde.

Et valg i efteråret 1987 vil betyde, at man får god tid til at forberede sig på et fælles politisk handlingsprogram.

Vi må derfor håbe, at SD og SF vil fortsætte, som de er begyndt, at lægge grundlaget til et samarbejde, der vil ændre vilkårene for den danske arbejder.

Odense afdeling fylder 90 år

Skønt forbundets Odense-afdeling den 21. august kan fejre sit 90 års jubilæum, vil afdelingens formand, Jens A. Olsen, i en samtale med PROP & KAPSEL hellere tale om fremtiden for bryggeriarbejderne i den jubilerende afdeling.

Men ét ligger fast »Bryggeriarbejdernes Forbund for Odense & Omegn«, som det hed den gang, blev stiftet den 21. august 1896 under Arbejdsmændenes Forbund og indgik i Bryggeriarbejdernes Forbund for Danmark i maj 1897, hvilket fremgår af den ældste forhandlingsprotokol, som er i afdelingens besiddelse.

19½ øre i timen

Det var den gang, at bryggeriarbejderne måtte slide op til 15 timer dagligt for en ussel løn. Senere blev arbejdsforholdene lidt bedre idet man for 11 timers arbejde om dagen fik 12,93 kr. om ugen og nogle 45 kr. om måneden. Solidarisk sammenhold og dygtige forhandlere har dog fået ændret på dette, så lønnen i dag er noget bedre.

Det var også den gang, at forbundet havde to afdelinger for bryggeriarbejdere i Odense – den mandlige afdeling og den kvindelige – hvor den sidste var blevet stiftet den 2. september 1903. I dag er der kun én afdeling for både kvinder og mænd, om dette siger afdelingsformand Jens A. Olsen:

– Kvinderne var i 1971 bange for at skulle blive »kørt ud« af ALBANI Bryggerierne, som havde taget initiativer til, at den fremtidige bemanning helst skulle ske ved mandlig arbejdskraft. Ved at slå de to afdelinger sammen kunne man måske sikre fortsat beskæftigelse for kvinderne på bryggeriet.

– Den 11. november 1971 afholdt man det første fællesmøde mel-

lem de to afdelingsbestyrelser, efter henvendelse fra den kvindelige afdeling. Her blev en sammenslutning drøftet med de aspekter dette indebar, blandt andet lovændringer og en udvidelse af bestyrelsesmedlemmernes antal fra syv til ni, idet kvindelig afdelings medlemmer skulle have mindst to af bestyrelsesposterne. I øvrigt skulle en eventuel sammenlægning drøftes på mandlig afdelings generalforsamling fire dage senere.

Fællesafdeling i 1972

– Forhandlingerne om en sammenlægning af de to afdelinger gik hurtigt, idet begge afdelingers medlemmer havde en positiv forståelse for at gå sammen i en fælles afdeling. Den 26. februar 1972 var sammenlægningen en realitet, og man kunne afholde det første bestyrelsesmøde i fællesafdelingen.

– Derefter fik afdelingen en sær aftale med ALBANI Bryggerierne, og i denne står der omkring bemanning:

»I tapperierne ophænges hver onsdag bemanningslister for den kommende uge, idet de som til andet arbejde beskæftigede kvinder bevarer de arbejdsfunktioner, som traditionelt er kvindearbejde i henhold til arbejdsbeskrivelserne.«

»Indføres udstyr til erstatning for manuelt kvindearbejde, betjenes dette udstyr af kvinder.«

»Samme forhold gælder for mandlige bryggeriarbejdere.«

– Hermed blev det fastlået, at vi fortsat kunne bevare omkring 80 kvinders beskæftigelse på ALBANI Bryggerierne. Men var den kvindelige afdeling fortsat uden at slå sig sammen med den mandlige afdeling, var bryggeriet nok ikke gået med til denne sær aftale.

Internationalt fagligt samarbejde

Denne og de to tidligere artikler (PROP & KAPSEL nr. 3 og 4) om det internationale faglige samarbejde, som Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund deltager i, er alle skrevet af forbundsformand Preben Mortensen.

De to forrige artikler har omtalt udviklingen i samarbejdet – eller manglen på samme – mellem de to faglige verdensinternationaler på Levnedsmiddelområdet, henholdsvis den socialdemokratiske (IUL) Internationale Levnedsmiddelunion og Sofia Internationalen, den kommunistiske afdeling af levnedsmiddelarbejdere. Dansk Bryggeri-, Brænderi og Mineralvandsarbejder Forbund, der er medlem af IUL, har med specielt henblik på udviklingen inden for bryggeriindustrien i Europa taget initiativ til afholdelse af en bryggerikonference i samarbejde med det engelske Transportarbejderforbund (TGWU), der også er medlem af IUL, og det franske kommunistiske Levnedsmiddelforbund CGT. Initiativet til en sådan konference blev taget af den københavnske mandlige afdeling og senere fulgt op af forbundet. Forbundets formand havde i maj 1984 ved IUL's generalsekretær Dan Gallin orienteret om dette initiativ og blevet enige om forbundets betingelser for at afholde og deltage i en sådan konference, der havde deltagere fra begge internationaler. I artiklerne omtales også det faglige samarbejde på nordisk plan, med optagelse af det finske Levnedsmiddelforbund, og forbundets særdeles gode samarbejdsrelationer til det ungarske Levnedsmiddelforbund. Sidste nummer af PROP & KAPSEL omtaler et delegationsbesøg fra forbundet til Ungarn i 1985 og sluttede med at omtale en helt ændret situation, da delegati-

onen med forbundsformandens deltagelse vendte hjem fra Ungarn. Franskmændene ved CGT englænderne ved TGWU og det danske Bryggeriarbejderforbund og den københavnske mandlige afdeling havde i fællesskab besluttet grundlaget for en europæisk bryggerikonference, fastsat datoen marts 1986 for konferencens afholdelse i Danmark og var i gang med at forberede udsendelse og indbydelser til de deltagende organisationer og lande. Imidlertid var kræfter i IUL begyndt at blive betænkelige ved en konference med deltagere fra de 2 faglige internationaler. På et møde i maj 1985 deltog forbundets næstformand i et styrelsesmøde under (EAL – IUL), den europæiske afdeling af Levnedsmiddelarbejdere under IUL. På mødet tilkendegav man, at man var blevet opmærksom på, at der var en europæisk bryggerikonference under forberedelse, og at der skulle deltage repræsentanter fra både den socialistiske og kommunistiske afdeling af Levnedsmiddelarbejderes internationale organisation. Man tilkendegav, at det var forbundet med problemer, at specielt CGT skulle deltage. IUL har 2 medlemsorganisationer i Frankrig, og det ville give problemer for IUL at skulle acceptere dette. Man påstod endvidere, at IUL's styrelse var uvidende om en sådan konference. Efter en diskussion i EAL's styrelse, hvor englænderne og de øvrige danske organisationer støttede det danske Bryggeriarbej-

derforbunds bestræbelse med at få afholdt en konference, aftaltes det, at det danske Bryggeriarbejderforbund ville få foretræde for IUL's præsidiummøde i Frankfurt i Vesttyskland i juni måned 1985.

Det var ikke blevet sagt helt klart endnu, men trusler om eksklusion ligesom lå i luften, men blev fra andre danske forbund tilbagevist som en mulighed, man ikke kunne eller ville acceptere. På mødet med IUL's præsidium redegjorde forbundet, ved formand og næstformand, for hele situationen.

Først gjorde man nødvendigheden af samarbejde mellem de europæiske landes bryggeriarbejdere klart.

De multinationale selskaber kender ikke til landegrænser, og arbejderes samarbejde må foregå, uanset politiske eller geografiske forskelle.

Samarbejdet kan ikke kun foregå på internationale konferencer med deltagelse af organisationernes ledelse – det er også nødvendigt, at de lokale afdelinger og tillidsrepræsentanterne på virksomhederne får den nødvendige kontakt.

Det er ikke hinandens modsætning med forudsætning.

Samarbejdet vil visse steder foregå mellem arbejdere og tillidsrepræsentanter inden for de enkelte brancher, og i visse tilfælde indenfor et bestemt multinationalt selskab.

DfB får licensproduceret i mange europæiske lande, og derfor er det naturligt at søge kontakt med de lokale organisationer. I Fran-

krig er det, efter det for os oplyste, det kommunistiske Levneds-middelforbund, der har overenskomst på bryggerier, hvor DfB får tappet deres produkter.

Derfor naturligvis denne kontakt mellem det danske IUL's medlem, Bryggeriarbejderforbundet, og det franske CGT.

Derfor naturligvis kontakt med det ungarske Levnedsmiddelforbund, når DfB får licensproduceret på Köbanya Bryggeriet i Budapest.

Derfor skal de naturligvis også deltage i en europæisk bryggerikonference.

Forbundets formand redegjorde for de drøftelser, der var foregået mellem de franske, engelske og danske repræsentanter. Der var ikke tale om, at danne nye internationale faglige institutioner eller organisationsformer. Der var ikke tale om at undergrave eller svigte det grundlag, som det betød for forbundets medlemsskab af IUL.

Det var et konkret initiativ om konkrete problemer, som krævede drøftelser og udvekslinger af erfaringer mellem alle bryggeriarbejdere og deres faglige organisationer i Europa.

Formanden redegjorde endvidere for den samtale, der var foregået mellem ham og IUL's generalsekretær Dan Gallin i maj 1985. Her havde formanden redegjort for indholdet af en bryggerikonference, konferencens formål, og hvem der skulle deltage.

Formanden for Dansk Bryggeri-, Brænderi og Mineralvandsarbejder Forbund havde forstået på IUL's generalsekretær Dan Gallin, at han forstod problemet, såfremt det ikke medførte opbygning af permanente nye internationale institutioner, som f.eks. et fast stående fagligt sekretariat mellem de deltagende lande. Dette tilsagn havde formanden givet Dan Gallin, og herefter skulle IUL ikke modarbejde en sådan konference.

Forbundets formand meddelte derfor IUL's præsidium, at han havde troet siden maj 1984, at

IUL's styrelse var orienteret om initiativet til konferencen, og at IUL's styrelse accepterede en konference på det grundlag forbundets formand havde præciseret og fået accept af på mødet i maj 1984.

IUL's præsident Günter Döring, som også er formand for det vesttyske Levnedsmiddelforbund forstod godt nødvendigheden af en bedre kontakt mellem de europæiske bryggeriarbejdere, Nævnte at IUL ikke havde noget imod, at man inden for bestemte brancher eller under et bestemt multinationalt selskab, driver internationalt fagligt samarbejde uden om IUL's officielle organer.

Det praktiseres, f.eks. mellem lande og organisationer, der har virksomheder i deres land eller overenskomst fra Unilever. Men samarbejdet sker mellem organisationer, der er medlem af IUL. Disse organisationer drøfter og fastlægger en strategi over for et multinationalt selskab. Det er frie faglige organisationer, der er medlem af IUL. De kan ikke inddrage kommunistiske fagforeninger, fordi de ikke selv tager stilling, men styres centralt og for det meste fra Moskva. De deltager ikke i et sådant internationalt arbejde for at samarbejde, men ønsker at deltage i dette arbejde for at sætte sig på organisationsapparatet til gavn for den politiske ideologi. At fremme den sovjetiske kommunistiske bevægelse, at gøre den verdensdominerende – det er de kommunistiske faglige organisationers hovedopgave.

Derfor denne skarpe adskillelse mellem den faglige socialistiske internationale og den faglige kommunistiske internationale. Günter Döring fandt, at der godt kunne foregå tosidige relationer, men det var imod IUL's faglige politik at lave fast fagligt internationalt samarbejde på tværs mellem flere medlemsorganisationer af de 2 internationaler.

Et andet princip for IUL er, at deres medlemsorganisationer ikke dyrker kontakter til andre landes

organisationer uden for IUL, hvor der i de pågældende lande findes IUL medlemsorganisationer. Derfor skelnes der imellem fagligt samarbejde med østeuropæiske landes organisationer og kommunistiske faglige organisationer i vesteuropæiske lande.

I de østeuropæiske lande er der ingen medlemsorganisation af IUL, og derfor er problemet ikke særligt stort for relationer mellem IUL-medlemsforbund og østeuropæiske faglige organisationer. Men man accepterer kun tosidige relationer. Man kan ikke acceptere et direkte samarbejde eller relationer mellem et IUL-medlemsforbund og Sofia Internationalen, som er den faglige kommunistiske internationale levnedsmiddelfdeling.

IUL's præsident Günter Döring kunne derfor også godt acceptere eventuel deltagelse i en bryggerikonference af visse østeuropæiske faglige organisationer.

De 3 østeuropæiske levnedsmiddelfdelorganisationer, man havde ønsket skulle deltage, var det jugoslaviske, ungarske og tjekkoslovakiske.

Det jugoslaviske forbund var en slags associeret til IUL, og dermed gav det ingen problemer.

I Ungarn var der visse liberaliseringer i gang, og fagbevægelsen i Ungarn var ved at frigøre sig fra et statsligt overformynderi, og i Ungarn var man på en lang række områder ved at være nået til frie valg inden for visse områder. Derfor var man positive overfor det danske Bryggeriarbejderforbunds relationer med den ungarske fagbevægelse.

Omkring Tjekkosllovakiet var Günter Döring klart af den opfattelse, at her var partiet dominerende på alle områder, og undertrykkelsen af befolkningens frihedsrettigheder sker på alle områder, og faglige rettigheder findes ikke.

At dyrke faglige relationer med den tjekkoslovakiske fagbevægelse, der fuldstændig er partistyret, er det samme som at acceptere undertrykkelse af de mest almindelige menneskerettigheder.

Forbundets repræsentanter kunne ikke være ret meget uenig med IUL's præsident i hans analyser af forholdene i Ungarn og Tjekkoslovakiet, men kunne ikke være enig i, at det skulle medføre den konsekvens, at der ikke kunne være samarbejdsrelationer af den grund.

De multinationale selskaber er ligeglade med respekten for menneskerettigheder og etablerer sig i alle lande, uanset politiske systemer.

Dette tvinger fagbevægelsen til at søge kontakter over landegrænser.

Et andet argument, forbundet fremførte, var, at det ikke kan skade den frie fagbevægelse eller deres demokratiske institutioner og traditioner at udveksle synspunkter. Tværtimod er det vores styrke med vores respekt for frihed og demokrati at kunne tage dialogen op med alle autoritære lande, partier og organisationer. Vi kan kun bevare vores frihed og demokratiske rettighed ved at påvirke alle for disse ting. Derfor er det til fordel for os at føre en dialog med den østeuropæiske fagbevægelse.

Den europæiske historie viser, at vi geografisk er så tæt forbundet, at en konflikt et eller andet sted i Europa meget let vil sætte hele Europa i brand. Vi kan ikke tvinge modparten til at indtage vores synspunkter, og vi får ikke en ordentlig fred ved blot at aftale den med os selv. Det er de mulige konfliktskabende parter, der skal overbevises, og det kan ikke ske uden visse samarbejdsrelationer og kontakter.

Der var enighed om, at der burde være visse kontakter og relationer, men der var forskellige opfattelser af, hvem og hvordan det skulle ske.

IUL's præsident fortsatte med at forklare IUL's synspunkter om internationalt fagligt samarbejde.

Hvor der kan accepteres samarbejdsrelationer med organisationer i lande, hvor der ikke findes IUL-medlemsforbund, kan det ikke accepteres, at IUL-med-

lemsforbund har direkte samarbejdsforhold med udenforstående organisationer i lande, hvor der findes IUL-medlemsforbund.

Netop i Frankrig findes der 2 IUL-medlemsforbund, og trods dette forbereder det danske Bryggeriarbejderforbund en konference med et medlemsforbund af en anden faglig internationale.

Dette gør, at IUL ikke kan anbefale deres medlemsforbund at deltage i den bryggerikonference, som arrangeres af de 2 IUL forbund – Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund og det engelske Transportarbejderforbund og det kommunistiske franske Levnedsmiddelforbund.

Men endnu en ting gør, at IUL's styrelse må gribe til endnu strengere metoder.

Hvor man kunne lade være at anbefale IUL's medlemsforbund at deltage, tvinges IUL's styrelse til at anbefale deres medlemsforbund at boykotte konferencen.

Årsagen er, at de franske forbund af IUL forlanger af IUL, at de boykotter konferencen i protest mod det danske Bryggeriarbejderforbunds direkte samarbejde med det franske kommunistiske Levnedsmiddelforbund.

Forbundets repræsentanter måtte tilkendegive overfor IUL's præsidium, at hvis IUL's styrelse anbefalede en boykot af bryggerikonferencen, ville deltagerantallet af lande og organisationer indskrænke sig i en sådan grad, at konferencen ingen berettigelse havde.

Man stillede os det forslag, at vi kunne gennemføre konferencen med det grundlag, vi havde fundet frem til og med en neutral holdning fra IUL, hvis vi brød med det franske CGT.

Forbundets repræsentanter forespurgt om konferencen kunne gennemføres, hvis det franske CGT ikke stod som medarrangør og havde observatørstatus på konferencen.

Man meddelte, at hvis det franske CGT ikke var medarrangør og ikke deltog som fuldgyldig del-

tager i konferencen, ville man stille sig neutralt til gennemførelsen af konferencen, men hvis repræsentanter fra det franske CGT var observatør på konferencen, måtte man forvente, at IUL's medlemsforbunds repræsentanter ville forlade konferencen, om ikke andet så i solidaritet med de franske IUL-medlemsforbunds deltagere, der helt sikkert ikke ville deltage.

Bryggeriarbejderforbundets repræsentanter fik en nat til at gennemtænke og gennemdiskutere situationen.

Det var aftalt, at forbundets repræsentanter i løbet af næste dags formiddag skulle have foretræde for IUL's præsident og her givet et svar.

Situationen var vanskelig.

Skulle man koble det franske kommunistiske Levnedsmiddelarbejderforbund af i svinget. De franske repræsentanter havde, i de 2 år de havde været med i disse forberedelser, udvist store diplomatiske evner. De accepterede de vanskelige arbejdsbetingelser, det gav, at vi var medlem af forskellige faglige internationaler. De kendte vores problemer, og IUL's stejle holdning til mulige samarbejdsrelationer mellem os og dem, og de accepterede vores betingelser for konferencens deltagere, som stort set kun dækkede lande og organisationer, hvor IUL stod stærkt.

De accepterede vores krav om, at konferencen kun kunne henstille om mulige internationale faglige samarbejdsformer, og ingen permanente samarbejdsformer kunne vedtages i forbindelse med konferencen.

Det franske CGT er i Vesteuropa fagligt isoleret, og derfor ville udbyttet af konferencen være ret så magert, hvad angik deres mulighed for at blive mere integreret i den vesteuropæiske fagbevægelse.

Det ville være at svigte CGT at lade dem tage en stor del af det praktiske arbejde før konferencen, og så koble dem fra på selve konferencen.

På den anden side var hele appa-

Næste nummer, der er et ekstra-nummer med referater fra FU- og HB-møder, udkommer i slutningen af juli.

Næste ordinære nummer med artikler og indlæg udkommer i slutningen af august.

Indlæg til augustnummeret skal være redaktionen i hænde senest den 6. august.

Internationalt fagligt samarbejde

(fortsat fra side 15)

ratet sat i gang, og års arbejde ville falde på gulvet, hvis vi ikke fandt en løsning.

Forbundets repræsentanter var af den opfattelse, at skulle vi fremover kunne være med til at præge det internationale faglige arbejde, så måtte vi opfattes som troværdige.

Uanset forskellige fagpolitiske opfattelser, måtte troværdighed og selvspekt være afgørende for forbundets stillingtagen.

Selvom vi stærkt ønskede at gennemføre bryggerikonferencen, der var bestilt og fastlagt til gennemførelse i marts 1986 på Roskilde Højskole, så var betingelserne uanstændige over for det franske CGT.

Forbundets repræsentanter meddelte derfor IUL's præsidium, at vi ikke kunne efterkomme deres forslag, og at vi derfor hellere ville aflyse den planlagt bryggerikonference, og så senere forsøge at få etableret en ny bryggerikonference i IUL's regi.

IUL's præsident var tilfreds med forbundets beslutning og fandt den som en tilfredsstillende diplomatisk løsning for alle parter, da ingen kunne siges at have tabt ansigt i denne sag.

Selvom det var en hensigtsmæssig diplomatisk beslutning og handling, måtte det erkendes, at

tempoet i det internationale faglige samarbejde var lidt for langsomt, og forbundets håb og ønske om en bred faglig europæisk bryggerikonference var skubbet langt ud i fremtiden.

De multinationale selskaber vil få et endnu større forspring, grundet alt for dogmatiske doktriner om øst-vest balance. Netop andre kanaler, som dem fagbevægelsen kunne bruge og benytte, ville kunne gavne og forbedre dialogen.

Dansk Bryggeri-, Brænderi og Mineralvandsarbejder Forbund måtte erkende, at skulle det nås, måtte vi først sikre, at man fik disse vurderinger og diskussioner internt i IUL, for dermed at præge udviklingen mod en mindre dogmatisk faglig international organisation, til en mere åben og fremskridtsvenlig faglig international organisation.

Vi mener, at IUL har de muligheder og forudsætninger, fordi den kan hente sine kræfter og styrke i sin kamp for frihed, fordi den, i sin organisationsform er demokratisk og i sin målsætning er socialistisk. Forbundets målsætning og arbejde i de faglige internationale organisationer efter mødet i Frankfurt i juni 1985, omtales i næste nummer af PROP & KAPSEL!

Trykfejl!

To tal havde byttet plads i sidste nummer af »PROP & KAPSEL«, derved blev en af lønsatserne i bagsideartiklen »Nye lønsatser« helt forkert. For at rette fejlen, så den rigtige sats læses i den rette sammenhæng, genoptrykkes artiklen – denne gang uden fejl.

Nye lønsatser

Ifølge hovedoverenskomsten forhøjes normallønnen pr. 1. maj 1986 med 1,13 kr. pr. time.

Forhøjelsen træder i kraft fra og med den uge, hvori 1. maj 1986 indgår. Det vil sige fra og med mandag den 28. april 1986.

Normalløn	22,32 kr. pr. time
Dyrtidstillæg	25,87 kr. pr. time
Grundløn	
1. maj 1986	48,19 kr. pr. time
<i>I alt pr. 40 timer</i>	<i>1.927,60 kr.</i>

Såfremt man ikke deltager i akkordarbejde, udgør grundlønnen pr. 1. maj 1986:

Normalløn	22,32 kr. pr. time
Dyrtidstillæg	25,87 kr. pr. time
Konjunkturtillæg	5,12 kr. pr. time
Grundløn	
1. maj 1986	53,31 kr. pr. time
<i>I alt pr. 40 timer</i>	<i>2.132,40 kr.</i>

PROP & KAPSEL

6/86

MEDLEMSBLAD FOR DANSK BRYGGERI-, BRÆNDERI- OG
MINERALVANDSARBEJDER FORBUND

PROP & KAPSEL

ISSN 0900-8446

Medlemsblad
for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Preben Mortensen (ansvarsh.)

Forbundets adresse
Tomsgårdsvej 19¹
2400 København NV.
Tlf. (01) 19 05 77

Forbundsformand
Preben Mortensen

Næstformand
Arthur Jensen

Hovedkasserer
Jytte Hansen

Forbundssekretær
Lone Christensen

Provinsssekretær
Thomas Olsen

Konsulenter
John Pedersen
Henrik Hansen

Redigeret af
Preben Mortensen

Produktion
Holbæk Fotosats ApS

INDHOLD

Referater af forretningsudvalgs- og
hovedbestyrelsesmøder:

A-kasse møde	14/8 -85
FU møde	14/8 -85
A-kasse møde	30/10-85
FU møde	30/10-85
A-kasse møde	6/1 -86
FU møde	6/1 -86
HB møde	7/1 -86
A-kasse møde	13/2 -86
FU møde	13/2 -86
A-kasse møde	2/4 -86
FU møde	2/4 -86

Forretningsudvalgsmøde- beslutning

vedrørende udsendelse af referater fra forbunds-
møder.

Ordinære forretningsudvalgs- og hovedbestyrel-
sesmøder optages på bånd.

Båndafskrevne referater fra disse møder fra og
med februar 1985 forelægges forretningsudvalget
til godkendelse, uden at der sker en redigering af
det båndafskrevne referat.

Efter forelæggelsen i forretningsudvalget sendes
de godkendte båndafskrevne referater ud til afde-
lingerne og de hovedbestyrelsesmedlemmer, der
ikke er forretningsudvalgsmedlemmer.

Referater af HB-, FU- og A-kassemøder vil blive
redigeret således, at vigtige principielle sager ud-
sendes i fagbladet Prop & Kapsel i referatform.

Forretningsudvalgets sammensætning pr. 14.8.85

Nordjysk Kreds:
Poul Erik Guldborg

Sydjysk Kreds:
Thomas Olsen.

Fyns Kreds:
Jens A. Olsen.

Sjælland-Falster Kreds:
Bent Embo.

Københavns mandlige afdeling:
Holger Foss, Bent Meyer.

Københavns kvindelige afdeling:
Barbara Kryger, Inge Jensen.

Forbundets daglige ledelse:
Preben Mortensen, Anker Skjødt,
Jytte Hansen, Lone Christensen,
Erik Kielberg.

Konsulenter:
John Pedersen, Henrik Hansen.

Hovedbestyrelsens sammensætning pr. 14.8.85

Nordjysk Kreds:
Poul Erik Guldborg, Søren Jacobsen,
Karsten Jensen, Knud Erik Kvor-
trup, Karsten Jensen, Inge Møller.

Sydjysk Kreds:
Thomas Olsen, Bjarne Frandsen, Kaj
Fonnesbæk, Dora Rasmussen, Allan
Lund Nielsen.

Fyns Kreds:
Jens Olsen, Aage Jensen.

Sjælland-Falster Kreds:
Bent Embo, Kaj Knudsen, Søren Jør-
gensen, Verner Johnsen, Ritta Han-
sen.

Københavns mandlige afdeling:
Holger Foss, Bent Meyer, Torben Ol-
sen, Henrik Christensen, Kristian
Nielsen.

Københavns kvindelige afdeling:
Barbara Kryger, Inge Jensen, Kir-
sten Haastrup.

Forbundets daglige ledelse:
Preben Mortensen, Anker Skjødt,
Jytte Hansen, Lone Christensen,
Erik Kielberg.

Konsulenter:
John Pedersen, Henrik Hansen.

FRA FORBUNDET

ORDINÆRT FORRETNINGS- UDVALGSMØDE I A-KASSEN

14. august 1985.

DAGSORDEN:

1. Referat
2. Beretning
3. Forskellige sager

1. Referat

Der var ingen bemærkninger til referatet.

2. Beretning

Jytte Hansen

I beretningen for maj måned er der i forhold til forrige måned et fald i ledigheden på 2%.

I beretningen for juni måned er der til gengæld en stigning på næsten 3%. Stigningen skyldes konflikten på de københavnske bryggerier.

Revisionsprotokollen blev fremlagt.

Beretningen blev godkendt.

3. Forskellige sager

Jytte Hansen

Vi har lavet en administrationsaftale imellem forbundet og A-kassen, som blev oplæst på hovedbestyrelsesmødet, og den er nu godkendt af Arbejdsdirektoratet.

Der har på et tidligere forretningsudvalgsmøde været omtalt et møde, som Preben Mortensen og Erik Nielsen havde med Arbejdsdirektoratet, hvor man påtalte den høje fejlprocent i vor A-kasse. Det var især én sag – en tilbagebetalingssag – vi havde, som gav den meget høje procent. Det var noget med 7%, og den pågældende sag udgjorde langt over 50% af den samlede fejlprocent.

Vi har fået ret i vor vurdering af sagen, således at den fejlprocent, vi har på nuværende tidspunkt i Arbejdsdirektoratet, heldigvis er meget, meget

lav. Det kan vi også se af stikprøver, der er foretaget i A-kassen i den senere tid. Der er positive tilbagemeldinger fra direktoratet.

På kassererkonferencen i 1984 blev det besluttet, at der skulle laves en håndbog for kasserere. Vi er i gang med denne håndbog, og vi forventer, at den er færdig til oktober.

Preben Mortensen

Vi er jo omtalt i Arbejdsdirektoratets rapport til Arbejdsministeriet om administration af A-kassen. Vi bebrejder dem jo, at man inddrog sager om fejludbetaling, så længe sagerne ikke var afgjort, hvorved vi kom i en omtale, hvor vi fandt, at sagernes udfald måtte afventes. Nu fik vi ret, og derfor synes jeg, nu vi gennemgår det, at vi egentlig burde skrive til direktoratet og tilkendegive, at de udtalelser,

som direktoratet har fremsat overfor ministeriet i forbindelse med årsrapporten, burde erstattes med en ny, hvori de tilkendegiver – ikke at fejlprocenten var for stor, for det må vi erkende, at den var – men at fejlprocenten på nogle og fyrre procent var i sager, de behandlede, og at det betød, at folk havde fået forkert udbetaling. Det var omkring udbetalingen, der lå på 7%, og hvor denne ene sag gik ind med den største belastning. Det var netop spørgsmålet om fejludbetalinger, der var steget fra 3% til 7%. Nu får vi ret i vore synspunkter, der gør, at procenten er nede under 1, hvorfor jeg også mener, at vi må forlange, at der fremkommer nogle nye betragtninger fra direktoratet til ministeriet.

Mødet slut.

BERETNING FOR MAJ 1985

Der er i maj 1985 optaget 16 mænd og 5 kvinder, i alt 21 medlemmer. Der er udmeldt 64 mænd og 21 kvinder, i alt 85 medlemmer.

Medlemstallet var ved udgangen af maj 1985 i København 3281 mænd og 1096 kvinder, i provinsen 2259 mænd og 610 kvinder, i alt 7246 medlemmer.

Den 26. april 1985 var anmeldt	593 arbejdsløse
Den 24. maj 1985 var anmeldt	496 arbejdsløse sådan:
200 arbejdsløse mænd i København	6,1 %
167 arbejdsløse mænd i provinsen	7,4 %
72 arbejdsløse kvinder i København	6,6 %
57 arbejdsløse kvinder i provinsen	9,3 %
496 arbejdsløse	6,85%

Indtægter i maj 1985 har været:

Medlemsbidrag	kr. 1.385.670,00
Medlemsbidrag for efterlønsmodtagere	kr. 63.535,00
I alt	kr. 1.449.205,00

Udgifter i maj 1985 har været:

Dagpenge	kr. 4.288.488,00
Feriedagpenge	kr. 76.611,00
Efterløn	kr. 4.457.190,00
Frikontingent	kr. 1.400,00
I alt	kr. 8.823.689,00

BERETNING FOR JUNI 1985

Der er i juni 1985 optaget 36 mænd og 48 kvinder, i alt 84 medlemmer.

Der er udmeldt 31 mænd og 2 kvinder, i alt 33 medlemmer.

Medlemstallet var ved udgangen af juni 1985 i København 3271 mænd og 1094 kvinder, i provinsen 2274 mænd og 658 kvinder, i alt 7297 medlemmer.

Den 24. maj 1985 var anmeldt	496 arbejdsløse
Den 26. juni 1985 var anmeldt	703 arbejdsløse sådan:
326 arbejdsløse mænd i København	9,9 %
252 arbejdsløse mænd i provinsen	11,0 %
76 arbejdsløse kvinder i København	6,9 %
49 arbejdsløse kvinder i provinsen	7,5 %
703 arbejdsløse	9,63%

Indtægter i juni 1985 har været:

Medlemsbidrag	kr.	787.705,00
Medlemsbidrag for efterlønsmodtagere	kr.	74.593,00
I alt	kr.	862.298,00

Udgifter i juni 1985 har været:

Dagpenge	kr.	6.358.072,00
Feriedagpenge	kr.	67.091,00
Efterløn	kr.	6.292.828,00
Frikontingent	kr.	4.025,00
I alt	kr.	12.722.016,00

ORDINÆRT FORRETNINGS-UDVALGSMØDE

14. august 1985

DAGSORDEN

1. Referater
2. Beretning
3. Regnskab
4. Forskellige sager

Dirigent: Thomas Olsen.

1. Referater

Protokol fra:

Forretningsudvalgsmøde den 11. juni, hovedbestyrelsesmøde den 12., 13. og 14. juni, ekstraordinært hovedbestyrelsesmøde den 3. juli.

Godkendt.

2. Beretning

Formanden

I forbindelse med konflikten på Carlsberg-Tuborg Bryggerierne i København tilkendegav DfB, at der – hvis konflikten fortsatte – kunne blive tale om at lade et rengøringselskab overtage bryggeriarbejdernes rengøringsfunktioner i administrationens kontorer på Tuborg.

Efter konflikten blev dette igen nævnt fra Tuborgs ledelses side, hvilket fik den kvindelige tillidsrepræsentant til at rejse forespørgsel overfor Tuborg om, hvilke rengøringselskaber, man havde fået tilbud fra, og hvad tilbuddene indeholdt.

Ledelsen i Tuborgs rengøringsafdeling nægtede at udlevere nogle former for oplysning til tillidsrepræsentanten eller fagforeningen.

Tillidsrepræsentanten var af den opfattelse, at når bryggeriet ville udlicitere arbejdet til et rengøringselskab, der betød bortfald af mange pladser for bryggeriarbejdere, så måtte hun have ret til de samme oplysninger om rengøringselskabernes licitationstilbud som bryggeriernes ledelse.

Da dette blev nægtet, tog tillidsrepræsentanten selv initiativet til at sikre sig disse oplysninger.

Tuborg Bryggeriernes ledelse fandt, at måden tillidsrepræsentanten fik oplysningerne på, var i strid med reglerne for en tillidsrepræsentant og måtte betragtes som en disciplinærsag, som måtte medføre afskedigelse. DfB havde indberettet sagen gennem Bryggeriforeningen som en afskedigelsessag i henhold til overenskomstens § 17.

Det var formandens opfattelse, at man ville tabe sagen ved en faglig voldgift, og at DfB ikke blot ville få ret i sin påstand om, at afskedigelsen var berettiget, men at DfB også ville få ret i, at sagen var af en sådan karakter, at man heller ikke var pligtig til at betale 4 måneders løn, som man normalt skulle i henhold til § 17.

Med en sådan kendelse var § 17 slået i stykker, og beskyttelsen af tillidsrepræsentanter var derfor klart forringet.

Med en sådan kendelse ville dette også medføre en hurtigere afvikling af bryggeriarbejdernes rengøringsfunktioner på DfB, samt muliggjorde

at andre, der havde handlet som tillidsrepræsentanten, kunne afskediges.

Konsekvenserne ville være uoverskuelige, og da formanden fandt, at sagen på forhånd var tabt, anbefalede han i møde med den københavnske kvindelige afdelingsbestyrelse, hvor også den omtalte tillidsrepræsentant var med, at man burde acceptere et forlig, der betød, at tillidsrepræsentanten fik 4 måneders løn ved fratrædelse fra bryggeriet.

Efter at kvindelig afdelingsbestyrelse selv holdt et nyt møde, meddelte man forbundet, at man var blevet enige med DfB om, at tillidsrepræsentanten kunne fratræde bryggeriet med 4 måneders løn.

I et protokollat mellem kvindelig afdeling og DfB blev der endvidere tilføjet, hvad der var nok så vigtigt, at sagen ikke ville få konsekvenser for de i rengøringsafdelingen ansatte kvindelige bryggeriarbejdere.

Da sagen stod meget dårligt, og at forbundet efter formandens opfattelse ville tabe sagen, fandt han, at sagen var løst på den bedst mulige måde.

Formanden fandt dog, at sagen var meget beklagelig for tillidsrepræsentanten, afdelingen og forbundet, og at dette viste, at det var nødvendigt med en konference for tillidsrepræsentanterne, men at det på nuværende tidspunkt ikke var muligt at tage et initiativ til en sådan konference på denne side af kongressen.

Barbara Kryger

Beklagede dybt det, der var sket, at

man var nødt til at sige farvel til en tillidsrepræsentant på et sådant grundlag.

Tillidsrepræsentanten har arbejdet ud fra sine medlemmers interesser og ikke ud fra egen vindings skyld. Godt nok kan man ikke formelt beskrive tillidsrepræsentantens handling som en faglig handling, men tillidsrepræsentanten ønskede med sit arbejde at skaffe den viden, som var nødvendig i de kommende forhandlinger med bryggeriet.

Som situationen stod, var der ikke andet at gøre end at indgå et kompromis med DfB.

Konsekvenserne af en tabt sag ville være fuldstændig uacceptable, både af grunde, som er nævnt af forbundsformanden, men også for afdelingens medlemmer, fordi man hermed giver DfB alle tiders argumentation for at overlade det rengøringsarbejde, bryggeriarbejderne udfører i dag, til andre, som f.eks. et rengørings-selskab. Barbara Kryger ville gerne understrege, at det var en enig bestyrelse i kvindelig afdeling, incl. den omtalte tillidsrepræsentant, der har truffet beslutningen om at lave dette kompromis med DfB. Man var enige om at gøre det på denne måde, netop med begrundelse i de uheldige konsekvenser ved en tabt § 17-sag.

Holger Foss

Nu var det tilfældigvis en kvindelig tillidsrepræsentant, det gik ud over, og der er talt om de uoverskuelige konsekvenser, hvis man havde tabt sagen.

Følte at der var uoverskuelige konsekvenser ved den stillingtagen, som kvindelige afdeling og forbundets daglige ledelse havde taget i denne sag.

Barbara Kryger har netop understreget, at det ikke var for egen vindings skyld, hun foretog sig disse ting. Det var et led i den konflikt, som lige var overstået, idet det handlede om et tilbud fra et rengørings-selskab, som kunne overflødiggøre mange af vore kammerater.

Forstod simpelthen ikke, at man ikke havde kørt denne sag til den bitre ende.

Ikke fordi Holger Foss ønskede, at man skulle foretage en ny arbejdsnedlæggelse på bryggerierne, hvad han i øvrigt fandt berettiget i en sådan situation, men fordi han følte, at det var enhver fagforenings og ethvert forbunds pligt til det yderste at forsvare en tillidsrepræsentant, som med en handling har foretaget dette,

med henblik på at gavne forbundet og dets medlemmer.

Var rystet og yderst bekymret for fremtiden. Venter nu på, hvornår den næste skal fjernes, og Københavns mandlige afdeling frygter dette, især med den manglende støtte fra forbundet, som der her er tale om.

Formanden

Var ikke i tvivl om, at forbundet og afdelingen havde vurderet rigtigt i denne sag, ud fra de konsekvenser der her var nævnt.

Bent Meyer

Var enig i Holger Foss' kritik af forbundets stillingtagen til sagen. Fandt det meget beklageligt og mente, at det havde nogle konsekvenser, men ikke dem formanden pegede på, som er nogle vurderinger om, hvordan det vil gå i fremtiden.

Der er ikke mange af disse vurderinger, der er holdt indtil nu, så hvorfor skulle disse holde.

Var bange for den kommende tid, idet DfB's appetit ville stige med den holdning, som forbundet og kvindelig afdeling her har indtaget. Dette kunne meget let være med til at skærpe disse ting, og der ville ske nogle drastiske ting på bryggerierne fremover.

Barbara Kryger

Kunne ikke forstå, hvilke muligheder Holger Foss eller Bent Meyer så i at køre sagen. Hvordan forestillede man sig, at vi kunne vinde denne sag. Som sagen stod ville det være fuldstændig umuligt at føre den til en sejr, men fandt, at hvis man syntes, at det burde være gjort, så måtte de pege på, hvilke muligheder man havde haft.

Holger Foss

Havde ikke i sit indlæg på noget tidspunkt, og ville heller ikke på nuværende tidspunkt pege eller have kunnet pege på muligheder for at vinde sagen. Havde talt om at gøre det yderste, man kunne og det havde man ikke gjort.

Uanset om man ville tabe sagen eller ej, så var det vores pligt at føre sagen til det sidste.

Det, der kunne være sket var, at hun ikke fik nogen erstatning, og det kunne nok have været løst.

Barbara Kryger

Holger Foss siger, at der skulle være gjort det yderste i denne sag, og det har man pligt til at gøre, og den eneste konsekvens, det kunne give var, at der ikke var nogen erstatning. Det var ikke hendes opfattelse. Der kunne blive mange andre konsekven-

ser, bl.a. den meget alvorlige konsekvens for kvindelig afdeling, at man giver DfB et meget stærkt argument for at indføre rengørings-selskaber på bryggerierne.

Inge Jensen

Man kritiserer forbundet og afdelingen for den løsning, man har fundet frem til i denne sag.

Det er ikke forbundet, der har fundet løsningen, men kvindelig afdelings bestyrelse. Det har de gjort i enighed, og det syntes hun man burde respektere.

Ville afvise kritikken af den måde, sagen er løst på og mente, at kvindelig afdeling havde vurderet rigtigt i denne sag og fandt, at Holger Foss og Bent Meyer vurderede forkert.

DEPOTFORHOLD

Formanden

I forbindelse med strejkerne i påsken omkring regeringsindgrebet i overenskomstfornyelserne, strejkerne på Jyske Bryggerier i forbindelse med afskedigelsen af tillidsrepræsentant på Ceres i Århus, Otto Dehn, og strejkerne på De forenede Bryggerier i København i forbindelse med fornyelsen af rammeaftalen, skete der en lang række hjemsendelser på depoterne på grund af mangel på øl og mineralvand. Man hjemsendte medlemmerne på depoterne, uden overenskomstens opsigelsesvarsel, fordi varemanglen var opstået, grundet overenskomststridige arbejdsnedlæggelser på de virksomheder, man skulle have varerne fra.

Depotindehaverne har arbejdsretligt lov til at gøre dette.

Imidlertid kan depotindehaveren ikke, som det er sket flere steder, indkalde medlemmerne i 1 dag eller flere, når det er lykkedes at få samlet nogle varer sammen, og så igen hjemsende disse uden opsigelsesvarsel.

Når man hjemsender grundet varemangel, der er forårsaget af overenskomststridige arbejdsnedlæggelser, er arbejdsgiveren fritaget for opsigelsesvarsel, men ansætter arbejdsgiveren medlemmer, medens den overenskomststridige arbejdsnedlæggelse foregår, så er der ikke længere tale om ukendskab til forholdene (force majeure), og opsigelsesvarslene er gældende.

De af vore medlemmer, der bliver kaldt i arbejde under sådanne betingelser, har krav på opsigelsesvarslene, og hvis arbejdsgiveren (depotindeha-

veren) ikke vil give dette, har man ret til at nægte at gå i arbejde, før forholdene er normaliseret, altså overenskomsten igen er trådt i kraft.

Forbundet rejste sagen overfor Foreningen af Depotindehavere i Danmark, der ikke var enig med forbundet, og i et møde med repræsentanter fra Dansk Arbejdsgiverforening, tilkendegav man, at sagen måtte afgøres ved en faglig voldgift.

Dette skete, medens der var konflikt på Carlsberg-Tuborg Bryggerierne i København, og da det berørte langt de fleste depoter i Danmark, var det af stor betydning, hvilken løsning man kunne finde frem til.

Arbejdsgiverforeningen tilkendegav, at uanset resultatet af en faglig voldgift, så kunne de blot ansætte nogle andre til at distribuere, hvis forbundets medlemmer nægtede dette.

Under hensyntagen til, at der ville gå nogen tid, inden en faglig voldgift kunne behandle sagen og afgive en kendelse, var det ikke særlig rart, at man tog andre ind og kørte på depoterne.

Man fandt derfor frem til følgende aftale, at hvis man på grund af konflikter havde varemangel, skulle man, hvis man beskæftigede medlemmer på depoterne, beskæftige dem i mindst 40 timer.

Dette betød, at man ikke kunne kalde medlemmer ind på depotet 1 eller 2 dage, og så resten af ugen gå på nedsatte dagpenge.

Som situationen var på det tidspunkt, man lavede denne aftale, var det det mest opnåelige og også det mest rimelige resultat.

På enkelte depoter efter konflikten foretog man afskedigelser, da der var konstateret tilbagegang i salget, nogle steder meget, andre steder så lidt, at indskrænkning var helt ubegrundet.

På Ceres depotet i Vejle afskedigede man en depotarbejder, grundet salgstilbagegang. Depotindehaveren ansatte blot én mindre efter konflikten og meddelte, at det ikke var nødvendigt at give opsigelsesvarsel, da medlemmet var hjemsendt under konflikten.

Forbundet og afdelingen fastholdt, at da man ikke længere var hjemsendt grundet konflikt, så måtte det også betyde, at der blev givet en reel afskedigelse, og at der skulle betales løn i opsigelsesperioden.

Efter konflikten i København opstod der en arbejdsnedlæggelse på Carls-

berg depotet i Vanløse.

Før konflikten beskæftigede man normalt 8 depotarbejdere, men efter konflikten ville man kun starte op med 6 arbejdere.

Dette kunne man ikke acceptere, men depotindehaveren henviste til en tidligere aftale, man havde lavet i forbindelse med ferie.

Efter nogle drøftelser enedes man om at starte op med 6 depotarbejdere, og såfremt der efter den 4 ugers ferieperiode var behov for en arbejdsfordeling, ville parterne tage forhandling herom.

Fra arbejdsgiverside tog man forbehold om at indbringe sagen for Arbejdsretten, men da der er indgået et forlig, må man gå ud fra, at de frafalder sagen.

På Carlsberg depotet i Silkeborg ansatte depotindehaveren i forsommeren en funktionær, der skulle overtage depotindehaverens funktioner. Dette betød, at denne funktionær måtte med ud og køre turene, være med til at læsse vognene, være med til at bære af ude ved kunderne og i øvrigt lave det arbejde, som udføres af depotarbejderne.

Man var lidt skeptisk over for dette og frygtede, at man ville have en ansat som funktionær, der så i perioder med sygdom, ferie eller anden fravær, trådte ind og kørte som depotarbejder.

Efter et stykke tid, hvor i hvert fald oplæringen var færdig, kørte den pågældende fortsat ud i byen og solgte varer og var meget aktiv chauffør under konflikten.

Der var normalt 5 depotarbejdere ansat, men i længere tid havde en af disse været syg, og der blev ikke indkaldt en reserve, men i stedet kørte funktionæren.

Afdelingen bad forbundet om at gå ind i sagen, og tre fra forbundet har kontaktet Depotindehaverforeningen og gjort opmærksom på problemet.

Sagen er ikke endelig løst, men forbundet fik den aftale med Depotindehaverforeningen, at hvis den syge depotarbejder ikke var kommet tilbage inden den 15. september 1985, måtte man betragte funktionæren som oplært, og såfremt depotindehaveren ønskede at bruge ham til depotarbejde, måtte han ansætte ham som sådan.

Forbundet og afdelingen har imidlertid deres tvivl om, hvorvidt depotindehaveren ville overholde en sådan aftale.

Vedrørende aftalen med SID om organisering af depotarbejdere og deri grænseaftalen på de 30 km, har forbundet fra Kolding afdeling modtaget besked om, at depotarbejderne i Vejen, som ligger inden for 30 km grænsen, endnu ikke er overflyttet fra SID til vores forbund.

Formanden havde været af den opfattelse, at forholdene i Jylland forlængst var ordnet.

Denne sag havde tidligere været behandlet i forbundet, men var åbenbart ikke bragt i orden.

Forbundet har skrevet til SID og anmodet dem om at meddele deres afdeling i Vejen, at de i henhold til grænseaftalen mellem SID og DBBMF skal overflyttes til DBBMF's Kolding afdeling.

Fra Kolding afdeling har forbundet endvidere modtaget en sag vedr. Ceres depotet i Kolding.

Den tidligere depotindehaver er rejst, og det var ikke lykkedes at finde en ny depotindehaver.

I stedet var en driftsleder fra Ceres Bryggerierne midlertidigt udnævnt til depotbestyrer. Han mente ikke, at han kunne indgå overenskomst, og derfor var de beskæftigede på depotet ikke længere dækket af en overenskomst.

Forbundet rettede henvendelse til Ceres Bryggeriernes ledelse og gjorde opmærksom på, at såfremt der ikke blev oprettet en overenskomst for de beskæftigede på Ceres depotet i Kolding, ville vi i henhold til de arbejdsretlige regler iværksætte en lovlig blokade overfor depotet.

Ceres Bryggerierne har svaret hurtigt tilbage, at den nuværende depotbestyrer var på ferie, men så snart han kom tilbage, ville han kontakte afdelingen og sørge for, at der blev indgået overenskomst.

Fra depotarbejderne på Tuborg, Holte, har formanden modtaget et brev, hvori man gøre opmærksom på, at de af depotklubben i København havde fået en bøde på kr. 1.000 pr. person, grundet manglende opbakning i forbindelse med en konflikt.

De finder, at boden er uberettiget, da de ikke har handlet imod en beslutning, taget af depotklubben, og at det må bero på en misforståelse. Da de ikke vil betale, har man fra depotklubbens side meddelt dem, at så vil de blive ekskluderet, hvilket betød, at de ikke længere kunne være beskæftiget på depotet.

De har også gjort opmærksom på, at de ikke ønskede at være medlemmer af depotklubben.

Formanden havde svaret medlemmerne, at han ikke forstod, hvorfor de havde fået bod, hvis de intet forkert havde foretaget sig.

Ang. spørgsmålet om eksklusion havde formanden gjort dem opmærksom på, at deres klage først skulle gå til afdelingen, og såfremt de var utilfreds med afdelingens afgørelse, kunne dette indbringes i henhold til forbundets love § 9, stk. i, omkring eksklusion.

Formanden har også gjort medlemmerne opmærksom på, at da depotklubben var obligatorisk for alle medlemmer, der arbejdede som depotarbejdere på de depoter, der dækkede københavnsafdelingen, kunne de ikke udmelde sig af depotklubben.

Også depotindehaverforeningen har kontakten forbundet og gjort opmærksom på, at de ikke ville affinde sig med, at vi nægtede folk arbejde på depoter, fordi de blev ekskluderet af depotklubben.

Formanden havde overfor Depotindehaverforeningen gjort opmærksom på, at det var et internt spørgsmål.

Det er forbundet, der laver overenskomst og deraf følger, at den, der er dækket af overenskomsten på arbejdersiden, naturligvis er medlem af forbundet.

Formanden havde ikke hørt mere til sagen, men forventede, at hvis det medførte de konsekvenser, som tidligere omtalt, så ville forbundet blive underrettet.

Fra Københavns mandlige afdeling har forbundet modtaget brev vedrørende ændrede forsyningsleverancer til depoter fremover.

Afdelingen havde ad visse kanaler fået oplyst, at DfB havde tilskrevet depotindehaverne om, hvordan de skulle forholde sig dertil.

Afdelingen fandt, at denne ændrede leveranceform var så radikal, at den stred imod det tidligere afgivne løfte fra DfB om forhandling med organisationen, før en sådan ændring indføres.

Disse tilsagn var givet skriftligt til afdelingen den 26. februar 1981 og den 22. januar 1982 til forbundet.

Afdelingen anmoder derfor forbundet om at intervenere i sagen, da man er af den opfattelse, at man bør gøre alt for at bevare bryggeriarbejde for bryggeriarbejdere, hvor DfB's hensigt er det stik modsatte.

Formanden havde set DfB's skriftlige orientering til depoterne og havde læst denne orientering sådan, at det var i forbindelse med opstart efter konflikten, at leverancerne ville blive

kørt ud af andre, end det der var normalt, og det derfor også var en omgåelse af det, vi normalt kalder vores medlemmers arbejde.

Forbundet var ikke enig med afdelingen i fremgangsmåden og foreslog afdelingen, at tage sagen op overfor DfB. Det var en alt for langsommelig fremgangsmåde, at forbundet først skulle rejse sagen overfor Bryggeriforeningen. Det ville gå hurtigere for forbundet at komme ind i sagen ved, at afdelingen først kørte sagen overfor DfB.

Forbundet skrev i sit svar til afdelingen bl.a.:

«Afdelingen skal imidlertid nok forvente, at DfB vil gøre opmærksom på, at der er tale om en speciel situation og henvise til referat af 26. februar 1981, næstsidste afsnit, hvor der står: «Der vil kunne blive tale om, som hidtil, at forsyne depoterne med suppleringslæs i spidsbelastningsperioder via fremmede vognmænd». Det fremgår ikke af det udsendte materiale, at der er tale om en permanent ordning, men at der er tale om en situation, hvor leverancerne skal foregå på en bestemt måde for at normalisere forholdene. Såfremt dette er tilfældet, bør man sikre sig, at DfB skriftlige bekræfter dette».

Det var formandens opfattelse, at det var vigtigt at få bekræftet skriftligt, at der var tale om en speciel situation grundet konflikten og den mangel på leverancer, den havde forårsaget.

Forbundet gjorde også i brevet til afdelingen opmærksom på, at man måtte forvente, at DfB ville gøre indsigelse imod afdelingens opfattelse af, at der var givet tilsagn om forhandling af disse ting.

Man havde kun fået tilsagn om, at hvis man gennemfører ændringer, ville sådanne ikke gennemføres uden forudgående drøftelse med afdelingen og forbundet.

Forbundet har ikke siden hørt mere til sagen.

Bent Meyer

Vedrørende aftalen på organisationsmødet om mindst 40 timers beskæftigelse i forbindelse med hjemsendelse grundet konflikt, havde forbundet udsendt cirkulære, hvori man gør opmærksom på dette. Depotindehaverforeningen har også udsendt et cirkulære til depotindehaverne, hvori de giver deres fortolkning af aftalen. Her fortolker de det således, at blot man beskæftiger i 40 timer, behøver man kun at ansætte de folk, man har

brug for. D.v.s. at selvom man normalt er 6 på depotet, kan depotindehaveren godt nøjes med at tage færre ind.

I københavnsområdet protesterede man mod dette og forlangte, at hvis folk skulle tages ind, så var det alle tidligere ansatte på depotet, så forholdene var normaliseret.

Forbundets næstformand, der havde lavet aftalen, havde bekræftet over for Bent Meyer, at det var således cirkulæret skulle fortolkes, man at aftalen slet ikke var beregnet for depoterne i København.

Depotindehaverforeningen fortolkede aftalen således, at den gjaldt for depoter over hele landet.

Det havde givet nogle problemer i københavnsområdet, som man havde fået sat på plads, men man har naturligvis måtte acceptere forskellige løsninger lige fra arbejdsfordeling til, at man selv klarede ferieperioden uden afløsere.

De steder, hvor man har lavet sådanne ordninger, har der været en naturlig forklaring ved tilbagegang i salget.

På Tuborg depotet i Tåstrup måtte man acceptere, at man selv klarede ferien.

Sagen på Carlsberg, Vanløse, er gået i orden. Allerede 3 uger efter protokollatet var lavet, om en prøveperiode på 4 uger, kørte man igen med 8 depotarbejdere, og det gør man stadig.

Tuborg deportet, Sydhavnen, som har været et omstridt problem siden slutningen af januar 1985, er løst.

Problemet er løst, idet man har nedlagt Tuborg, Sydhavnen, og lagt det sammen med Tuborg Valby depot. De folk, som var beskæftiget på Tuborg Sydhavns depot, er kommet over til Tuborg, Valby, undtagen de 2 strejkebrydere, som havde forsøgt at distribuere fra Tuborg Sydhavns depotet under konflikten.

Bent Meyer kunne endvidere oplyse, at Tuborg Vanløse depot er nedlagt og fordelt ud på Tuborg Brønshøj og Rødovre depoter.

Med hensyn til sagen på Tuborg Holte depot var sagen yderligere udvidet med også Carlsberg, Birkerød. Årsagen til boden til medlemmerne på Tuborg Holte depot kan formanden ikke forstå, da de oplyser at have rettet sig efter klubbens beslutninger.

Det skal i sandhedens interesse oplyses, at det var, fordi andre medlem-

mer af depotklubben måtte blokere på depotet for at forhindre deres udkørsel.

Dagen før havde der været et stormøde for depotklubbens medlemmer, hvor man på grund af forholdene havde besluttet ikke at køre ud i et par dage.

Dette rettede man sig ikke efter – derfor boden på kr. 1.000 pr. mand.

Der skal være et nyt møde i depotklubben, og såfremt der ikke findes en løsning, vil afdelingen blive inddraget i sagen, Hvordan den bliver løst, kunne man altså ikke oplyse noget om på nuværende tidspunkt.

Vedr. den ændrede forsyning i leverancerne til depoterne fra DfB, var Bent Meyer enig med formanden i, at DfB nok vil bruge den argumentation, som omtalt af ham.

Efter at have forhørt sig på flere depoter var der noget der tydede på, at man var ved at glide tilbage til de gamle former, så det var nok rigtigt, at der ikke var tale om nogen permanent ændring. Men man ved, at DfB, hvis det er muligt, vil snige en ny ordning ind, hvis man ikke gør indsigelser.

Bent Meyer mente derfor, at forbundet alligevel skulle følge sagen op og bede om at få et organisationsmøde for at få drøftet disse ting.

Formanden

På Usserød Bryggeri har der i de senere år været foretaget en række miljøundersøgelser, både af forbundets konsulenter og af Kredsen for Arbejdstilsynet i Frederiksborg Amt. Efter en række undersøgelser fra forbundets konsulenter, som gjorde at man krævede forbedringer, som virksomheden ikke efterkom, klagede forbundet til kredsen.

Kredsen svarede forbundet, at man havde foretaget undersøgelser på virksomheden, og ud fra disse fandt man, at forholdene var tilfredsstillende. Forbundet bad kredsen om at få undersøgelsesmateriale fremsendt for at konstatere, om forbundets klager var blevet ordnet. Da vi fik undersøgelserne, konstaterede man, at kredsens egne undersøgelser viste, at visse sikkerhedsbestemmelser ikke blev overholdt.

Forbundet klagede derefter til Direktoratet for Arbejdstilsynet over Arbejdstilsynets Frederiksborg Amts Kreds' behandling af forbundets klage og kredsens godkendelse af overtrædelse af sikkerhedsbestemmelser.

Direktoratet for Arbejdstilsynet svarede efter en rykker forbundet, at kredsen havde behandlet sagen god nok.

Direktoratet godkender hermed

- 1) at der sker overtrædelser af sikkerhedsbestemmelser.
- 2) at visse målinger viser, at man overtræder nogle bestemte miljøgrænseværdier.
- 3) at bestemte dampe fra skylleriet ikke, som foreslået af forbundet, behøver at blive målt, da det vil kunne konstateres på arbejderne, f.eks. ved slimhindeirritation.

Forbundet fandt, at når kredsen havde konstateret miljøgener og nægtet at efterkomme målinger af dampe fra skylleriet, så måtte Direktoratet underkende kredsens afvisning af forbundets kritik.

Forbundet fandt, at det var fuldstændig vanvittigt, at offentlige myndigheder kunne godkende brud på sikkerhedsbestemmelser og nægte undersøgelser.

At Direktoratet fulgte kredsen var endnu mere rystende, og forbundet har derfor indklaget Direktoratets godkendelse af kredsens afgørelse til arbejdsministeren.

Forbundet er klar over, at denne sag vil blive behandlet af et eller andet råd under ministeriet, og det vil tage flere år, før der falder en afgørelse i denne sag.

Forbundet er nødt til at gå denne vej, men man vil ikke afvente ministerens afgørelse om flere år, men i stedet på et rigtigt tidspunkt sætte offentlighed på sagen. Dette kan man ikke, hvis man ikke også benytter de klagemuligheder, man har. Det er naturligvis meget beklageligt, hvis dette er med til at ødelægge en arbejdsplads. Det er beklageligt overfor de medlemmer, der er beskæftiget på denne virksomhed, men man kan heller ikke acceptere, at dette får lov at fortsætte.

Ud over dette har forbundet også anmeldt virksomheden til politiet, grundet at visse personer ringer til forbundet og fortæller, at unge mennesker under 18 år arbejder på virksomheden og endda kører trucks.

Efter erfaringerne med Arbejdstilsynet havde forbundet ikke megen tillid til, at de ville gøre noget ved sagen, derfor i stedet politianmeldelse.

Endvidere skal forbundet have organisationsmøde med virksomhedens ledelse, grundet visse brud på overen-

skomsten, herunder beskæftigelse af unge under 18 år.

Umiddelbart før konflikten i København brød ud, modtog forbundet fra mandlig afdeling en forespørgsel vedr. betaling for genetillæg.

Et medlem på Carlsberg havde på en arbejdsdag 2 forskellige arbejdsfunktioner, som begge gav genetillæg.

Bryggeriet fastholdt overfor kravet om betaling af begge tillæg, at de kun var forpligtet til den samme person at betale ét genetillæg, som skulle være det største af genetillæggene.

Afdelingen erkender, at det har været kotyme, at man i sådanne tilælde kun fik det ene tillæg, men ville gerne vide, om man kunne ændre dette.

Forbundet har svaret afdelingen, at fortolkning om betaling for mere end ét smudstillæg pr. dag, er der ingen mulighed for ad fagretlig vej at få medhold i en sådan påstand.

FAGLIGE VOLDGIFTSSAGER

Der ligger 3 voldgiftssager fra København, der skal gøres færdige:

- 1) Bemandingsaftalen på eksportkolonnen på Tap E, Carlsberg.
- 2) Højdetillæg Tap H, Carlsberg.
- 3) Erstatning for ferie ved grundlovsdag.

Sagerne har tidligere været omtalt for forretningsudvalget, men nu er sagerne fastsat til behandling, og afdelingernes og forbundets opmænd har pr. brev modtaget besked om dette.

VALG AF SIKKERHEDSREPRÆSENTANT

Fra Arbejdstilsynet har forbundet modtaget en vurdering af betalt frihed til valg af sikkerhedsrepræsentant.

Vurderingen giver forbundet ret i, at der godt kan foretages valg i arbejdstiden, men at det er inden for det enkelte område, man selv skal afgøre dette, eventuelt ved fagretlig behandling.

Sagen vil i første omgang udelukkende køre omkring Carlsberg-Tuborg Bryggerierne i København.

Reglerne for valg af sikkerhedsrepræsentanter skal normalt følge reglerne for valg af tillidsrepræsentanter.

Dette kan imidlertid ikke gælde i København, da tillidsrepræsentanter har status som klubformænd også, og

derfor skal vælges i forbindelse med en klubgeneralforsamling.

I den forbindelse kan man ikke lave de samme regler for sikkerhedsrepræsentanter.

Loven om valg af sikkerhedsrepræsentanter siger, at alle i området skal have mulighed for at foretage dette valg. Det kan ikke ske ved afholdelse af et andet fagligt møde og sikrer derved ikke, at retten til valg af sikkerhedsrepræsentant sker i henhold til loven.

Forbundet føler, at man står stærkt i en eventuel faglig voldgift omkring disse ting.

Fra Århus mandlige afdeling har forbundet modtaget en anmodning om at afholde et organisationsmøde vedrørende afdelingens forhandlingsret over for Ceres Bryggerierne i Århus. Sagen starter med bemandingsaftaler for en ny lagerhal.

Man kan ikke lokalt blive enige, hvorefter man overgiver sagen fra tillidsrepræsentanten til fagforeningen.

Afdelingen anmoder Ceres Bryggerierne om et organisationsmøde, hvorefter bryggeriet meddeler, at skal udefra kommende indblandes, så skal organisationsmødet afholdes efter overenskomstens bestemmelser, og så skal Bryggeriforeningen indblandes. Når Bryggeriforeningen skal indkaldes, så skal forbundet også indkaldes.

Forbundet skrev til Bryggeriforeningen, hvor vi ikke bestred Ceres Bryggerierne ret til ved et organisationsmøde at tilkalde Bryggeriforeningen. Forbundet gjorde i stedet opmærksom på det u hensigtsmæssige i, at såfremt der var problemer på Ceres i Århus, og man ikke kunne blive enige, så skulle Bryggeriforeningen og forbundet tage til Århus. Det måtte være mest hensigtsmæssigt, at man først gav afdelingen mulighed for at løse problemerne.

Bryggeriforeningen har forelagt Ceres Bryggerierne forbundets skrivelse, men bryggeriet fastholder, at skal der være organisationsmøde, så skal Bryggeriforeningen deltage.

Det var formandens opfattelse, at når Ceres Bryggerierne stod fast på dette, så var det fordi afdelingsformanden i Århus ikke var ansat på Ceres Bryggerierne, og derfor ikke havde fælles interesser for at få problemerne løst på bryggeriet.

Det er imidlertid forbundets opfattelse, at hvis en afdelingsformand hindrede at finde en løsning gennem for-

handling, fordi han havde andre interesser end medlemmerne, så var han ikke afdelingsformand i ret lang tid. Organisationsmøde er fastsat til den 22. august 1985 i Århus, og der vil forbundet endnu engang anmode Ceres Bryggerierne om først at prøve at finde en løsning lokalt og derefter med afdelingen, inden sagen går til hovedorganisationerne.

Med hensyn til de sager, der opstod i forbindelse med konflikten ville formanden tage dem alle under ét.

I forbindelse med konflikten i København, der løb fra den 9. maj til 5. juli, opstod der en række spørgsmål og fortolkninger.

I forbindelse med konflikten ønskede Dansk Arbejdsgiverforening at foretage en boykot overfor de strejkende medlemmer, så de ikke kunne få arbejde andre steder.

For at opnå dette skulle man sende lister over de strejkende bryggeriarbejdere til samtlige medlemmer af DA.

Forbundet sendte et brev til Registertilsynet og klagede over dette og sendte samtidig en kopi af dette brev til DA.

Registertilsynet skrev til DA og meddelte, at man i henhold til registerloven skulle søge om dispensation, og derfor måtte DA først forelægge sagen for Registertilsynet.

Sagen går nu sin gang, men er ret så principiel, og der må findes en afgørelse om, hvorvidt det er tilladt eller ej. Forbundet har fra Registertilsynet modtaget brev, hvori de gør opmærksom på, at så snart de har truffet en afgørelse, så vil forbundet blive underrettet om dette.

I forbindelse med konflikten var der ligeledes problemer med afholdelse af ferie. I starten af konflikten udbetalte DfB feriepenge til afholdelse af ferien, selv om den blev afholdt i konfliktperioden. Senere tilbageholdt DfB feriepengene, hvilket selvfølgelig var et kamptæk fra DfB's side.

Det var imidlertid forbundets opfattelse, at aftalt ferie skulle respekteres af begge parter. Under den ikke overenskomststridige konflikt på det store arbejdsmarked i forbindelse med overenskomstfornyelsen, blev forbundet fra LO-side gjort opmærksom på, at aftalt ferie skulle afholdes og feriepengene udbetales.

Sagen skal fortolkes, men man afventer en konkret sag, som skal behandles ved højesteret.

Sagen drejer sig om en telegrafist,

ganske vist på Grønland, men princippet er det samme.

Her kører sagen på, at man ikke udbetalte feriepenge under konflikt for aftalt afholdt ferie.

Forbundet må afvente denne dom og vurdere præmisserne.

Forbundet bør også afvente de sager, der ligger i LO, og se hvordan de forløber.

Der er ingen tvivl om, at hvis LO ikke kan få ret i disse sager, hvor der er tale om ikke overenskomststridige konflikter, så vil det være helt umuligt for forbundet at komme igennem med vore sager, der drejer sig om overenskomststridige konflikter.

Også i forbindelse med konflikten opstod der problemer med medlemmer, der var sygemeldt. DfB meddelte, at alle bryggeriarbejdere, der havde sygemeldt sig 3 dage før konfliktens start, automatisk ville blive opfattet som værende med i konflikten og dermed skulle betale bod.

Forbundet skrev til Bryggeriforeningen og protesterede imod dette. Forbundet trak et enkelt eksempel frem, som drejede sig om en bryggeriarbejder, der havde meldt sig syg til bryggeriet den 8. maj kl. 15.10, altså dagen før konflikten startede.

Den pågældende bryggeriarbejder skulle møde den 8. maj kl. 15.30. DfB meddelte herefter, at man ville ændre reglerne om beregning for, på hvilket tidspunkt man som sygemeldt var med i konflikten. Alle som har sygemeldt sig, efter de har fået meddelelse fra tillidsrepræsentanterne om, at arbejdet ville blive nedlagt, og der skulle være stormøde den 9. maj, har været vidende om, at der ville blive konflikt, hvorfor man ikke kunne acceptere deres sygemelding.

Tilbage står om forbundet skal følge sagen op eller ej. Forbundet modtog jo den 8. maj indkaldelse til fællesmøde på baggrund af, at tillidsrepræsentanterne på DfB har meddelt ledelsen, at der skulle være stormøde den 9. maj.

Det vil gøre det vanskeligt overhovedet at komme igennem med forbundets synspunkter.

DfB ville givet få ret i, at en masse bryggeriarbejdere på Carlsberg og Tuborg ville kunne unddrage sig, når man var vidende om, at der ville blive konflikt. DfB og Bryggeriforeningen ville derfor fastholde deres synspunkt, at alle, der har sygemeldt sig efter meddelelsen, ikke bliver betragtet som syge, men opfattet som værende i konflikt.

Det var formandens opfattelse, at det ikke var hensigtsmæssigt at køre en sag på dette grundlag.

DfB har også opkrævet bod for de borgerstuemøder, der blev afholdt om morgenen den 8. maj, hvor man besluttede, at der skulle holdes stormøde næste dag.

Det fremgår ikke af fællesmødeprotokollatet, at man har indklaget sagen for Arbejdsretten, hvilket forbundet har gjort Dansk Arbejdsgiverforening opmærksom på.

DA tilkendegav, at det var påført de lister, der var fremlagt i Arbejdsretten, da sagen blev behandlet.

Forbundet gjorde her gældende, at ikke alle lister forelå, og der altid var et forbehold for eventuelle fejl i de fremlagte lister. Ved et møde mellem forbundet og DA meddelte DA, at man måtte give forbundet ret i, at sagen ikke var rejst ved et fællesmøde og derfor heller ikke indbragt for Arbejdsretten. Man måtte derfor, hvis man ville have opkrævet bod for møderne den 8. maj, indkalde til et nyt fællesmøde. Da der imidlertid efterhånden var gået lang tid, ville man ikke gøre dette, hvorfor de meddelte, at det skulle trækkes ud af listerne.

Forbundet modtog senere fra de københavnske afdelinger en anmodning om at forsøge en forhandling med Bryggeriforeningen og Dansk Arbejdsgiverforening med henblik på at få ændret bodsstørrelse og opkrævningsformen.

Systemet er således, at da der ingen aftale er mellem LO og DA om opkrævning af bod, henholder DA sig til en byretsdom, der fastslog principperne for dette. Det betyder, at der kan opkræves kr. 300,00 hver 14. dag.

Det er lykkedes forbundet, dels at få lavet et forlig for de sidste strejkedage, som gør, at man sparer en hel del penge for medlemmerne og afdelingerne, og dels en ordning, hvor forbundet deponerer bodsbeløbene i DA og så senere opkræver disse hos medlemmerne.

Formanden havde redegjort for dette på hovedbestyrelsesmødet dagen før dette forretningsudvalgsmøde og ville derfor ikke omtale disse sager igen.

Efter konfliktens afslutning havde der været en drøftelse mellem repræsentanter for de 2 københavnske afdelinger og forbundet om, dels indkaldelse af hovedbestyrelsen for at tage stilling til bodsspørgsmålet, og dels spørgsmålet om afvikling af ferien på

de københavnske bryggerier.

I den forbindelse gjorde afdelingernes repræsentanter opmærksom på, at DfB ville tillade, at de, der ønskede at tilbagedatere deres ferie som afholdt under konflikten, for at kunne få udbetalt deres feriepenge, uden at skulle holde den, kunne få deres feriepenge udbetalt med det samme.

Forbundet tilkendegav, at man principielt ikke kunne have noget imod dette, men at ferien skulle dateres som afholdt under konflikten.

Det var vigtigt, fordi dem, der fik tilbagedateret deres ferie, skulle sidestilles med dem, der fik deres feriepenge og afholdt deres ferie under konflikten, idet de ikke fik bod for denne periode.

Her var der også tale om et hensyn til arbejdsløse.

Det viste sig imidlertid, at gennem indberetninger og referater blev forbundet orienteret om, at man indgik en aftale om tilbagedatering af ferien, og at tillidsrepræsentanterne rejste spørgsmålet, men ikke fik det igennem.

Tillidsrepræsentanterne har taget forbehold, men ordningen er alligevel sat i værk.

Forbundet skrev derfor til de 2 københavnske afdelinger:

»Forbundet har på baggrund af de to afdelingers brev af den 24. ds. om betalingsbetingelser for bod anmodet Bryggeriforeningen om en drøftelse af disse betingelser.

I afdelingens brev er vedlagt et notat fra møde på Carlsberg den 18. juli 1985 på Carlsberg Bryggeriet og et referat af møde på Tuborg, også afholdt den 18. juli 1985 med deltagelse af tillidsrepræsentanter og repræsentanter for bryggeriernes ledelse.

Af notatet og mødereferatet fremgår det, at man også har rejst spørgsmålet om tilbagedatering af ferie, og at dem, der tog imod dette tilbud, så også i ferieperioden skulle være fritaget for bod. Bryggeriets ledelse afviste dette, og tillidsrepræsentanterne har taget forbehold for at videreføre sagen, men accepterer, at ordningen kommer til at fungere alligevel.

På et møde mellem afdelingernes ledelse og forbundets ledelse blev denne situation diskuteret, og forbundet havde ingen bemærkninger til, at man kunne tilbagedatere ferien andet end, at det så måtte betyde fritagelse for bod for denne periode.

Som det fremgår af notatet og referatet, bliver dette ikke opfyldt, og forbundet må derfor meddele afdelingerne, at hvis afdelingerne accepterer

denne ordning, skal man ikke på et senere tidspunkt anmode forbundet om at rejse krav overfor Dansk Arbejdsgiverforening.»

Det er klart, at hvis man, trods sit forbehold, accepterer, at ordningen køber igennem, så vil det være umuligt for forbundet, såfremt sagen senere indbringes af afdelingerne til forbundet, at kunne ændre disse ting.

I forbindelse med konflikten i København, var der en sympatikonflikt på Fredericia Bryggeri i 48 timer.

Der blev afholdt fællesmøde, uden at pålægget derfra blev fulgt. Det betyder, at medlemmerne på Fredericia Bryggeri kan risikere bod, og såfremt det sker, må forbundet søge dette løst på samme måde som de øvrige konflikter.

Om selve konflikten fandt formanden ikke, selvom den fyldte 2 tykke mapper, at der var nogen grund til at komme meget ind på den. Alle er stort set orienteret om, hvad der er foregået.

Gennem hovedbestyrelsesmøder og gennem pressen har man fået kendskab til den meget stærke uenighed mellem den mandlige afdeling i København og forbundet i opfattelsen af, hvorvidt forbundet skulle stille sig bag konflikten eller ej.

Det endte mod slutningen af konflikten med, at der var 2 betingelser, der skulle opfyldes for, at man kunne fortsætte denne, nemlig at forbundet skulle åbne sin strejkekasse, og at Fredericia Bryggeri skulle gå med i konflikten.

Forbundsledelsens opfattelse er, at disse krav blev fremsført for at finde en undskyldning for at genoptage arbejdet, og at man dermed skulle bruge forbundet som prægelknabe.

Diskussionerne på stormøderne var omfattende, hvor man kørte hårdt på forbundsledelsen, på forbundsformanden og det hovedbestyrelsesflertal, der ikke ville åbne for strejkekassen, og endelig har der været kritik mod manglende opbakning fra provinsens side.

Formanden syntes, at faglig uenighed er i orden, men det som havde gjort ham betænkelig ved denne konflikt var argumentet om, at forbundet under alle omstændigheder havde pligt til at stille sig bag konflikten, fordi over halvdelen af forbundets medlemmer var ude i konflikt.

Hvis man ser på forbundets medlemstal, var halvdelen af forbundets medlemmer på intet tidspunkt ude i konflikt, hvilket formanden i øvrigt

også fandt ret ligegyldigt. Det kan ikke være spørgsmålet om en afdelings størrelse, der er afgørende for, om forbundet skal stille sig bag en konflikt.

Man var endvidere af den opfattelse, at forbundet ødelagde konflikten, fordi forbundet tog til genmæle overfor den voldsomme kritik, der kom frem i pressen over forbundets handlinger.

I en situation, hvor forbundet var indklaget med påstand om en alvorlig skærpet bod til forbundet, måtte forbundsledelsen tage offensiven og tilkendegive sin stillingtagen til konflikten.

Kritikken blev ikke holdt inden døre af dem, der kørte konflikten, og kritikken i pressen var samtidig af en sådan karakter, at formanden ville betegne den som stærkt usaglig.

Kritikken gik meget på, at forbundsledelsen skulle væltes, i stedet for at koncentrere sig om, hvorvidt det var hensigtsmæssigt for forbundet at åbne strejkekassen.

Forbundet tilkendegav også på møder, at kritikken om, at forbundet ikke støttede, var uberettiget.

Forbundet tilkendegav, at man måtte være afdelingerne behjælpelig med at finde løsninger for de bøder, de fik, og at forbundet var villig til at diskutere spørgsmålet om økonomi, når konflikten var overstået.

Forbundet modtog meget stærk kritik af ikke at stille os bag konflikten og kritik af, at man fulgte det flertal, der var i forbundet.

Forbundsledelsen finder denne kritik uberettiget, da man ellers ville overtræde forbundets love.

På stormøderne blev der også sagt, at formanden burde holde sin mund, hvad der indbragte stor jubel. Det var nogle af de ting, der gjorde formanden betænkelig, fordi man på denne måde var ved at sætte de demokratiske spilleregler ud af kraft.

Forbundets institutioner, som fungerer demokratisk, blev stærkt kritiseret, og da formanden sagde, at konsekvensen for hans person måtte afgøres på kongressen, stillede man tvivl om, hvorvidt det i det hele taget, ud fra det flertal, som provinsen har, havde sin berettigelse.

Endelig sluttede det med bemærkninger om, at formanden endnu var medlem af mandlig afdeling, men at det kunne ændres.

Som formanden før havde sagt, er det i orden, der er uenighed, men det var et problem, måden det fungerede på. Hvis man havde haft magt som agt,

havde man totalt tilsidesat de demokratiske principper.

Det var der ikke noget at gøre ved, men for formanden var der ingen tvivl om, at denne diskussion sikkert kommer frem mange gange, og sikkert også på kongressen.

Det var formandens opfattelse, at da man sagde nej til det forhandlingstilbud, der forelå fra DfB den 13. maj, og som man selv bad om, da havde man tabt konflikten.

Det er også erkendt og sagt fra kvindelig afdelings side.

Formanden mente også, at man havde været meget dårlig til at vurdere situationen.

På det tidspunkt, hvor DfB trak spørgsmålet om at stille arbejdet frit tilbage, var det fordi de kunne konstatere, at det ikke ville have nogen virkning, og derefter fandt de frem til den virkning, der måtte være den stærkeste, nemlig at sulte de strejkende tilbage.

På det tidspunkt, de lagde deres taktik frem, og man klart kunne se dette, burde man have vurderet, hvad man skulle gøre i en sådan situation.

Forbundet sagde hele tiden, at det ikke var muligt at få forhandlinger, så længe arbejdet var nedlagt.

På det ene møde efter det andet blev det sagt, at blot man fortsatte konflikten kunne man presse DfB til at forhandle, medens arbejdet var nedlagt.

At forbundet fik ret, kan være nok så beklageligt ud fra konsekvenserne, men formanden måtte afvise, at forbundet kunne gøres ansvarlig for dette. De, der må bære ansvaret for, at konflikten ikke førte til resultat, er dem, der på trods af omstændighederne fortsat anbefalede en konflikt.

Holger Foss

Følte ingen anledning til at tage diskussionen om konflikten op med forbundsformanden på nuværende tidspunkt.

Det var en meget overfladisk gennemgang, forbundsformanden kom med, hvilket der måske ikke er noget at sige til på nuværende tidspunkt. Der er mange ting, der skal falde på plads efter en så hård og langvarig konflikt.

Men selvfølgelig kunne formanden være evig forvisset om, at debatten ville komme op på kongressen.

Barbara Kryger

Det er selvfølgelig nødvendigt at prøve på at give en forklaring på, hvorfor det gik, som det gik.

De forklaringer hun fandt mest rimelige for, at man tabte konflikten var:

- 1) Man ikke ved konflikten kunne opnå resultater.
- 2) Man manglede støtte fra fagbevægelsen.
- 3) De to afdelinger evnede ikke at bruge den mulighed, medlemmerne gav dem ved at gå i konflikt.

Mente, at man håndterede situationen dårligt.

Forventede også, at man ville vende tilbage til en diskussion om disse ting. Følte også, at en diskussion var rigtig, idet det var for enkelt at give den begrundelse, at det var medlemmerne på Fredericia Bryggeri og forbundets indstilling, der var årsagen til, at man tabte konflikten.

Det er at undlade at se virkeligheden i øjnene.

Bent Meyer

Ville ikke blande sig i diskussionen om konfliktens førelse og afvikling.

Var enig i det, Holger Foss havde sagt, og selvfølgelig ville det komme op på et senere tidspunkt.

Ville i stedet tage en anden sag op, som havde været omtalt.

Var enig med formanden i, at det ville være svært at undgå bod til de medlemmer, der havde meldt sig syge efter meddelelsen om, at der ville blive iværksat konflikt.

Der måtte dog være undtagelsestilfælde, og i den forbindelse nogle retningslinier at gå efter.

Hvis man kommer med en sygemelding, der vitterlig viser, at man har været syg, eller hvis man har været indlagt på et hospital eller lignende, eller hvis man har brækket benet, så må det i sådanne tilfælde være således, at man fritages for boden.

Hvis det er sygdom, man har fået, netop på det tidspunkt konflikten brød ud, og den kun varer 3-5 dage, så kan man naturligvis ikke klare sig fri for bod, men der måtte være visse undtagelser.

Barbara Kryger

Ville gerne vende tilbage til spørgsmålet omkring tilbagedatering af ferien.

Formanden gør opmærksom på, at hvis afdelingerne har accepteret ordningen, bliver der ingen sag.

Det gik meget stærkt med at få aftalt disse ting. Tillidsrepræsentanterne på Carlsberg-Tuborg indgik aftalen den 2. juli, og samme eftermiddag kontaktede ledelsen på bryggerierne hende for at meddele »for god ordens

skyld«, at aftalen ikke ville medføre bodsfritagelse for den ferieperiode, der blev tilbagedateret.

Barbara Kryger havde meddelt DfB's ledelse, at det ville afdelingerne ikke acceptere, og det var selvfølgelig ud fra den forudsætning, at når tilbagedateringen var sket ved, at man benævnte de 3 uger i konfliktperioden som sommerferie, forestillede hun sig, at man rejste sagerne og argumenterede for, at der selvfølgelig var bodsfritagelse, fordi der var afholdt ferie i de pågældende 3 uger.

Barabara Kryger forstod ikke, at forbundet ikke ville køre sagen, fordi hun ikke mente, at afdelingerne på noget tidspunkt havde tilkendegivet, at man accepterede tilbagedatering af ferie uden bodsfritagelse.

Bent Embo

Forstod ikke spørgsmålet om, hvorfor man ikke kunne opnå bodsfritagelse i forbindelse med afholdelse af ferie, uanset hvordan man end arrangerer det.

Fandt at ferielovgivningen var ganske klar og mente, man burde forsøge at løse dette problem.

Bent Embo havde en fornemmelse af, at det var af praktiske grunde, man foreslog denne ordning, og han kunne ikke være enig i, at man accepterede, at man ikke opnår bodsfritagelse. Det ville jo spare DfB for en del omkostninger.

Formanden

Vedrørende sygdom ved konfliktens start.

Selvom man kan dokumentere sygdom, fritager dette ikke en fra bod under konflikt, hvis man har haft mulighed for at være med til at tage beslutning om etablering af en konflikt.

Man er dermed medansvarlig og kan derfor ikke sygemelde sig under en konflikt.

Kun hvis arbejdsgiverne trækker et medlem, og det sker i nogle tilfælde, kan medlemmet undgå bod ved sygdom, opstået efter konfliktens ikrafttræden.

Vedrørende ferispørgsmålet meddeler Barbara Kryger, at hun ikke forstår, forbundet ikke vil køre sagen.

Da forbundet modtog referaterne fra afdelingerne, gør afdelingerne ikke indsigelse. Når man kører ordningen igennem og så på et langt senere tidspunkt rejser sagen overfor forbundet, så er det ikke rimeligt.

Er man uenig, så skulle sagen være rejst på det tidspunkt, den opstod, således at forbundet fik mulighed for at gøre indsigelse.

Forbundet har tidligere i andre sager sagt, at det er forkert, at man først accepterer, at tingene får lov at køre, og så bagefter indberetter sagen for forbundet. Forbundet har herefter ikke en jordisk chance for at gøre noget ved sagen.

Afdelingerne og forbundet drøftede det kort efter konflikten, hvor formanden overfor afdelingerne lagde forbundets holdning frem, Afdelingerne har fået referaterne om aftalens indhold og ved, hvad der sker på bryggerierne, uden at gøre indsigelse, og man lader ordningen køre.

Det er så ikke rimeligt, at forbundet på et langt senere tidspunkt skal protestere over dette overfor Bryggeriforeningen og Dansk Arbejdsgiverforening.

Til Bent Embo ville formanden gerne knytte nogle bemærkninger.

Det er forbundets principielle opfattelse, at hvis ferien dateres i en konfliktperiode, så må der i alle tilfælde være tale om bodsfritagelse for ferieperioden.

Kunne ikke se, at det gjorde nogen forskel, om ferie aftales før eller efter konflikten.

Når man laver en praktisk ordning som denne, så er det jo én ting, hvad der står i overenskomsten, og så hensynet til den økonomiske situation medlemmerne stod i efter at have været ude i en konflikt i 8 uger. Det er givet, at nogle føler, at de ikke havde råd til at holde ferie, og derfor fandt formanden, at det var i orden, at man aftalte en ordning, som den her omtalte.

Det eneste formanden havde fremhævet som et princip var, at man så skulle fritages for bod i ferieperioden.

Bent Embo

Ved ikke at acceptere bodsfritagelse i ferieperioden kunne nogle af forbundets medlemmer på et senere tidspunkt mene retten til at tage arbejde i ferien.

Medlemmerne diskuterer ofte lovligheden af dette, og når man ikke i denne situation får bodsfritagelse for ferieperioden, så kunne nogle drage en parallel til, at man også kunne arbejde i ferien. Det er ikke aktuelt i denne situation, det var en tænkt situation, som Bent Embo gerne ville have mulighed for at løfte en pegefinger imod.

Inge Jensen

Formanden tilkendegiver, at forbundets betingelser for at godkende en tilbagedatering var, at man fik til-

sagn om, at medlemmerne blev fritaget for bod.

Det er korrekt, at dette blev sagt, men afdelingerne har også overfor DfB rejst dette krav, men DfB har afvist kravet.

Hvis forbundet har den principielle holdning, at ferieperioden skal fritages for bod, så bør man, uanset hvordan sagen indtil nu er forløbet, prøve at køre den.

Formanden siger, at årsagen til at man eventuelt ikke kan vinde en sag omkring godkendelse af en sygemelding under konflikt, er fordi man har været med til at beslutte, at der skulle være konflikt. Den sag, kvindelig afdeling har rejst, går jo netop på, at det er et medlem, der ikke har været med til at beslutte det. Der blev ikke besluttet noget om konflikt den 8. maj. Det blev besluttet den 8. maj, at man skulle holde stormøde den 9. maj, og der tage en beslutning om, hvorvidt man skulle etablere konflikt. Her er altså nogle medlemmer, som ikke har været med til at beslutte en konflikt, og derfor duer argumentet ikke om, at man ikke vil acceptere sygemeldinger i forbindelse med konflikten.

Inge Jensen mente derfor, at man burde køre sagen, hvis der var en mulighed for at vinde den, og så kan man tage en vurdering af det.

Formanden

Mente ikke, at Inge Jensens konklusioner kunne holde.

Meddelelsen om at holde stormøde den 9. maj omfattede alle afdelingens medlemmer på bryggerierne i København.

Det er sagen underordnet, hvem der har truffet beslutningen om en konflikt, fordi alle har fulgt beslutningen og dermed accepteret den.

Det fremgår også af resolutionerne fra stormødet, hvor mange der var til stede, og hvilke krav man havde opstillet.

Tillidsrepræsentanterne havde allerede den 8. maj meddelt ledelsen, at der ville blive stormøde den 9. maj. Derfor kunne man indkalde forbundet til fællesmøde, allerede inden konflikten var iværksat.

Formanden havde tidligere advaret imod, at tillidsrepræsentanterne handlede således.

Det gør situationen på fællesmødet særdeles vanskelig, idet Dansk Arbejdsgiverforening altid vil køre sagen på, at konflikten ikke er spontan, og enhver konfliktsituation vil således automatisk udløse en bod.

Hvis tillidsrepræsentanterne ikke

havde givet DfB besked den 8. maj om stormødet den 9. maj, ville man kunne rejse en sag, som formanden mente også kunne holde, for den person der havde meldt sig syg den 8. maj kl. 15.10.

Men det er erkendt, at tillidsrepræsentanterne allerede om formiddagen den 8. maj meddelte DfB om stormødet den 9. maj.

Formanden kunne derfor ikke anbefale, at man kørte denne sag, da man risikerede at få fastslået nogle principper, som forbundet ikke følte ville være særlig rare at leve med.

Spørgsmålet om fritagelse for bod i ferieperioden havde DfB papir på, at det har været forelagt tillidsrepræsentanterne, der har taget forbehold, men accepteret, at ordningen kører, uden at sagen bliver rejst. Man kan ikke komme og rejse sagen så lang tid efter. Man burde have sagt, at betingelserne for at tilbagedatere ferien er, at man så ikke skal betale bod for perioden.

Hvis DfB ikke ville acceptere dette, så skulle tillidsrepræsentanterne ikke være gået med til dette. Man protesterer mod ordningen samtidig med, at man accepterer den.

Inge Jensen

Så det ud fra den synsvinkel, at da afdelingerne havde taget et forbehold overfor afvisningen om at fritage de medlemmer for bod, der tilbagedatere deres ferie, mente hun, at der var en legal adgang for forbundet til at køre sagen.

Hvis man har den principielle opfattelse, at man bør fritages for bod, så bør man køre sagen.

Bent Meyer

Var enig med Inge Jensen i, at man principielt burde køre denne sag. Nu var det nok rigtigt, at man accepterede ordningen, selvom man ikke fik tilsagn om bodsfritagelse.

Det var ud fra den givne situation rigtigt at lave en sådan ordning, efter at have været ude i en 8 ugers konflikt, og havde man ikke gjort det, havde man nok fået kritik for det. Mente dog, at selvom man accepterede den ene del af denne løsning, så havde man ikke sluppet den anden, at prøve ad fagretlig vej at få bodsfritagelse.

Formanden

Afdelingernes behandling af denne sag undrede ham.

Forbundet blev først orienteret om sagens sammenhæng, da man i forbindelse med en anden sag modtog et referat af aftalen.

Afdelingerne har ikke på noget tidspunkt ønsket, at forbundet skulle køre sagen.

Det er først, da formanden gør opmærksom på problemet, at man beder om, at sagen bliver kørt.

Det var derfor forbundet sendte brevet af 29. juli og gjorde opmærksom på, at det forbehold man havde taget ikke førte til noget, og så kunne man ikke bagefter forvente, at forbundet kunne gøre noget ved dette.

Forbundet har ikke noget at gøre det med, og det vil ikke være andet end et spil for galleriet.

DfB kan dokumentere, at der er en aftale, fordi man har accepteret, at den er blevet sat i værk.

Bent Meyer

Mente det var muligt, at der var begået nogle fejl fra de 2 afdelingers side, men mente ikke, at det udelukkede, at man kunne køre sagen.

han har tidligere set, at tillidsrepræsentanter det ene eller andet sted har lavet en aftale, der er blevet underkendt, hvorefter man har kørt sagen. Mente ikke det var et spil for galleriet, hvis man kørte sagen af principielle årsager.

Det er afdelingernes principielle opfattelse, at når man tilbagedatere ferien, så skal man ikke have bod i den tid.

Man har da i andre situationer af rent principielle årsager kørt en sag, selvom man har stået svagt.

Inge Jensen

Det er rigtigt, at afdelingerne ikke fastholdt betingelserne om fritagelse for bod, hvis man tilbagedatere ferien.

Det er også rigtigt, at forbundet gør afdelingerne opmærksom på dette, da afdelingerne fremsender en anden sag.

At afdelingerne ikke reagerede på daværende tidspunkt var fordi, der kun var én repræsentant til stede i hver afdeling, og det var rimeligt at foretage en diskussion om disse ting i et forum, hvor alle de personer, der har været indblandet i sagen, deltog. Når formanden mener, at det var af principielle grunde man skulle fritages for bod i forbindelse med aftalen, så må man, uanset hvad der er gået forud, forsøge at køre sagen.

Udover dette er der også problemet med bod for sygdomsperioder. Bent Meyer efterlyste undtagelser.

Formanden har redegjort for dette og forklarer, at der ikke kan være undtagelser. Mente at det så var muligt

at få nogle retningslinier for, hvordan det skulle være fremover.

I de situationer, man har været igennem både med påskestrejkerne og den store konflikt, har DfB udstukket retningslinier ud fra, hvad der bekom dem bedst.

Det kan ikke være rigtigt, at medlemmerne skal gå i uvished om, hvorvidt de får sygepenge.

Afdelingerne har overfor DfB protesteret mod dette, da DfB jo ikke overfor medlemmerne har markeret, om de har godtaget deres anmeldelse ved sygdom.

Det kan ikke være rigtigt, at hvis man er så uheldig at blive syg, at man så skal straffes ved at blive inddraget i en konflikt, som de reelt ikke har været med til at tage beslutning om.

Barbara Kryger

Det er uheldigt, at det ikke lykkedes med bodsfritagelse for dem, der fik tilbagedatere deres ferie.

Det undrede hende, at forretningsudvalget ikke gik ind og vedtog, at det var uacceptabelt, at ordningen blev sat i værk på Carlsberg og Tuborg, og at forbundet gik ind og forsøgte at rette op på situationen, når det var principielt med bodsfritagelse.

Det kan godt være, at sagen står dårligt, men af principielle grunde må sagen køres.

Dette var som sådan en invitation til forretningsudvalget til at udtale, at det er noget skidt, at ordningen blev sat i værk. Forbundet bør i hvert fald gå ind og få princippet slået fast.

Poul Erik Guldborg

Med hensyn til aftalen om ferietilbagebetaling og dermed fritagelse for bod, ville han bemærke, at det jo er sådan, at alle aftaler fortsat skal fremsendes og godkendes af forretningsudvalget.

Aftaler er jo under forbehold af forretningsudvalgets godkendelse. Man kunne kort og godt sige, at aftalen ikke var godkendt af forretningsudvalget.

Formanden

Det var ikke en aftale, som lå i forbindelse med overenskomsten. Det var en aftale om afvikling af ferie i forbindelse med en overenskomststridig konflikt, og derfor skal den ikke forelægges forretningsudvalget.

Når formanden ikke ville køre sagen, var det fordi man ville tabe den, og der var ingen grund til at tabe en sag på principper.

Hvis forbundet ikke kan køre sagen, har forbundet heller ikke haft med

den at gøre, og dermed har forbundet heller ikke accepteret den.

Derved vil forbundet kunne rejse lignende sager, uden at man fra modpartens side har denne sag at henvise til.

Det er uacceptabelt, at forbundet skal køre en sag på principper, som vi skal have fortolket, når forbundet ikke har nogle chancer for at vinde sagen. Vedrørende bod under sygdom er man omfattet af konflikten fra det tidspunkt, konflikten bliver aftalt, hvis dette meddeles arbejdsgiveren. Det er jo netop årsagen til, at konflikten ikke kan betegnes som spontan.

Det er rigtigt, at man mangler retningslinier for, hvordan man skal behandle sådanne situationer for tillidsrepræsentanter. Det var formandens opfattelse, uanset hvilken konflikt, der skal køres, at ingen tillidsrepræsentant på forhånd giver meddelelser herom.

Formanden troede, at næste skridt fra arbejdsgiverne ville blive, at når tillidsrepræsentanterne orienterede om en forestående konflikt, så ville man påstå, at tillidsrepræsentanterne har været med til at planlægge den, og så kører man ellers derudad mod tillidsrepræsentanterne.

Når betingelserne er sådan for tillidsrepræsentanter, så må arbejdsgiverne finde sig i dette.

De må ikke have mulighed for at indkalde til et fællesmøde, før konflikten er brudt ud.

Så har de ikke mulighed for at dokumentere, at konflikten er planlagt, med de konsekvenser det kan få på en række områder.

Inge Jensen

Det var beklageligt, at der var sket sådanne kiks, men måtte dog til undskyldning for tillidsrepræsentanterne gøre opmærksom på, at de på daværende tidspunkt var temmelig opskræmte over optræningen fra DfB omkring nålestiksaktioner. Der blev fra DfB's side udstukket nogle retningslinier, hvor man fik at vide, hvad der var tillidsrepræsentanternes rettigheder og pligter, herunder bl.a. at tillidsrepræsentanterne skulle bede sig fri i sådan en situation for ikke at blive knaldet arbejdsretligt. Der var derfor på dette tidspunkt stor forvirring omkring tingene, og det er selvfølgelig beklageligt, at resultatet så bliver dette, men det må man så lære af.

Med hensyn til fritagelse for bod under afholdt ferie, vidste hun ikke, at der ved at køre sagen kunne ske no-

get, da en afgørelse nok ville gå på, at man i denne sag ikke kunne gøre mere ved det. Forventede at en afgørelse ville gå på, at hvis man skulle have bodsfritagelse, så skulle dette fremgå ved indgåelse af aftalen. Med en forventning om et sådant resultat, så hun ingen grund til at lade være med at køre sagen.

Holger Foss

Formanden gør opmærksom på, at årsagen til at man ikke vil rejse sagen er, at vi vil tabe den. Det fik Holger Foss til at stille et spørgsmål: Vil man tabe sagen under alle omstændigheder, eller vil man tabe den, fordi afdelingen ikke har videregivet sagen på behørig måde på trods af, at tillidsrepræsentanterne har taget forbehold overfor det, men alligevel har accepteret, at ordningen kører. Barbara Kryger gjorde jo før opmærksom på, at hun i sin samtale med DfB's ledelse gjorde opmærksom på, at afdelingerne ikke kunne acceptere dette her. Det kan ikke være rigtigt, at en formel fejl – altså et manglende stykke papir om, at vi vil køre sagen – skulle afholde forbundet fra at køre en sag, hvor forbundets principielle opfattelse er, at afdelingerne har ret. Forstod det ikke. Vidste ikke, da der nu har været et afsnit om konflikten, om der skulle komme mere i formandens beretning, men den 22. juli har forbundsformanden sendt et brev ud til afdelingerne, hvor han henleder afdelingernes opmærksomhed på, at Holger Foss i TV og radio har fundet anledning til at kritisere og mistænkeliggøre LO-dommere, som har fungeret i de 2 arbejdsretlige sager omkring konflikten i København.

Formanden gør opmærksom på, at han finder det i orden, at man kritiserer systemet og måden, som Arbejdsretten virker på, men han finder det samtidig uanstændigt at rette kritikken mod LO-dommere, der jo, som han siger, er nødt til at fungere på Arbejdsrettens betingelser.

Han anfører endvidere, at kritikken mod LO-dommerne kan betyde, at de ikke længere ønsker at være dommere, hvor det er forbundets sager, der behandles, og han gør samtidig opmærksom på, at det er en fuldstændig uholdbar situation at bringe forbundet, afdelinger og medlemmerne i. Til sidst beklager han, at det har været nødvendigt at skrive et sådant brev til LO, som jo er med i det, der er udsendt til afdelingerne, men han synes, at forbundet må sikre sig, at vi udviser en vis form for anstændighed overfor den øvrige fagbevægelse.

Holger Foss kunne naturligvis ikke forhindre formanden heri. Det er nu anden gang, det er sket, at formanden har følt anledning til at beklage hans udtalelser. Første gang var i forbindelse med La Cabana-sagen, og nu er den der altså igen, hvor han ikke optræder på en måde, som forbundet bryder sig om. Ikke i nogen af situationerne har han taget forbundet i ed, han har udtrykt det som sin opfattelse, og er heldigvis i den gode situation, at han var meget sikker på, at det ikke *alene* var ham, der har den opfattelse.

Langt de fleste medlemmer i den afdeling, han repræsenterer, er enig i hans synspunkter, men han havde den glæde at vide, at på et vist tidspunkt, og det er jo ved at blive kulegravet, gjorde SID, der jo er et ret stort forbund, opmærksom på, at som Arbejdsretten fungerede, var det et spørgsmål, om man ikke burde trække disse LO-dommere tilbage. Elektrikerforbundet, som jo heller ikke er helt lille, har fornylig gjort opmærksom på en hovedbestyrelsesbeslutning om, at hvis der ikke sker en radikal ændring i den måde, Arbejdsretten arbejder på, så bør LO-dommerne trækkes ud.

Nu peger forbundsformanden i brevet til afdelingerne på, at der er en risiko for, at LO-dommerne måtte trække sig ud, og hvis det virkelig er rigtigt, vil Holger Foss fryde sig over, at sådan noget virkelig kunne ske. Herregud, det er jo det, de fleste ordentlige mennesker ønsker, at LO-dommerne bør gøre i de situationer. SÅ vil det selvfølgelig være meget rart, hvis det skulle være lykkedes ad den vej, men så meget betydning tillagde han altså ikke sin person. Med hensyn til det sidste om at udvise en vis form for anstændighed overfor den øvrige fagbevægelse, så var det måske også passende, at man udviste en vis form for anstændighed dels overfor en afdelingsformand og medlem af forbundets forretningsudvalg, dels overfor de medlemmer, som han repræsenterer, og som han jo er enig med i disse synspunkter.

Vidste ikke, om det var med vilje, at det ikke kom med, eller om det var én af de mindre betydningsfulde sager. Derfor havde han taget den op nu.

Formanden

Til spørgsmålet om afdelingernes indberetning ville dette intet have ændret ved denne situation.

Det var heller ikke det, formanden havde kritiseret. Det var, at afdelin-

gerne ikke havde gjort indsigelse overfor aftalen.

Derfor ville man ikke have nogen chance for at vinde sagen, da der ligger en aftale. Selvom der i aftalen er taget forbehold, så har man accepteret, at den er gennemført.

Angående spørgsmålet om Arbejdsretten og LO-dommerne, som Holger Foss rejste, skulle den måske nok have været med under beretningen i stedet for, som formanden havde regnet med, taget under forskellige sager.

Da sagen nu var rejst, ville formanden gerne kommentere den.

Formanden havde også i sit brev til afdelingerne henvist til, at forbundet har flere sager, der skulle køres i Arbejdsretten, og fandt det derfor ikke særligt heldigt eller smart, at der i disse sager ikke var LO-dommere repræsenteret.

Formanden var ikke enig med dem, der sagde, at man bare skulle trække LO-dommerne ud af Arbejdsretten.

Mente det var en forfejlet diskussion. Mente det var et spørgsmål om, hvorvidt det arbejdsretlige system var retfærdigt eller ej.

Så længe systemet er der, og man bliver dømt derved, må man da vel gøre, hvad man kan, for at have nogle siddende som dommere, der vil tage hensyn til forbundenes synspunkter.

Det er derfor ikke rigtigt at kritisere de LO-dommeren, der sidder der. Forbundet kører jo også andre sager ad arbejdsretlig vej, når forbundet kører sager om fortolkning, der afgøres ved en faglig voldgift.

Forbundet har domsmænd siddende der, og man ved da også omkring faglige voldgiftssager, at de fleste ikke er os venligt stemt, men det kan da ikke få forbundet til ikke at ville have procedør eller voldgiftsrepræsentanter med.

Så længe det arbejdsretlige system er der, og man gør brug af det, må forbundet selvfølgelig også sætte de repræsentanter ind, som skal varetage forbundets interesser.

Diskussionen må derfor gå på, hvad der er galt i det arbejdsretlige system i stedet for at gøre det til et problem omkring bestemte personer.

Da forbundet ikke er medlem af LO, bliver der ikke automatisk udpeget LO-dommere i de sager, forbundet kører i Arbejdsretten. Det er Arbejdsretten, der forespørger, om de vil være dommere i de sager, forbundet har, og formanden kunne da godt forestille sig, at hvis der kom så stærk kritik som tilfældet havde været i

denne situation, så ville de simpelt hen meddele, at det gider de ikke. Så ville forbundet sidde i en situation, hvor man ikke havde arbejderrepræsentanter siddende i Arbejdsretten, når det var forbundets sager, der var til behandling.

Inge Jensen

Hvis forretningsudvalget skal acceptere, at sagen vedrørende fritagelse for bod under ferie ikke skal køres, fordi man taber den, så må det også betyde, at hvis man senere hen kommer i en lignende situation, kan det ikke bruges, at man har accepteret dette.

Holger Foss

Vedrørende feriestøtspørgsmålet var det stadigvæk hans opfattelse, hvad han også havde forstået, han delte med ret så mange andre medlemmer af forretningsudvalget, at forbundet burde køre denne sag.

Mente at det var Inge Jensen, der havde gjort opmærksom på, at hvis man skulle tabe denne sag, var der ikke sket noget ved det. Han turde ikke vurdere, om man tabte eller vandt sagen, men måtte stadigvæk betragte det som værende afgørende for formanden, at sagen ikke var indberettet af afdelingerne.

Poul Erik Guldborg havde i sit indlæg været inde på en anden måde at gøre det på. Det kunne måske gøres på en tredje måde.

Det kunne måske gøres ved, at formanden konstaterer, at på mødet mellem forbundet og afdelingerne blev det aftalt, at forudsætningen for, at man kunne tilbagedatere ferien, var at man blev fritaget for bod.

Denne forudsætning er ikke opretholdt, og så er der to muligheder, enten at sige til medlemmerne, at det vil forretningsudvalget ikke acceptere, eller at man kører sagen, og det mente han, at man kunne, udelukkende endda på baggrund af, at tillidsrepræsentanterne på begge bryggerier havde taget forbehold overfor spørgsmålet om fritagelse for bod.

Når man tager et forbehold, er det selvfølgelig med at køre sagen videre. Syntes at man burde køre denne sag.

Formanden

Det må slås fast, at forbeholdet er taget i en frivillig aftale parterne imellem.

Man kan altid tage et forbehold, hvis arbejdsgiverne med retten til at lede og fordele arbejdet forsøger at tvinge nogle ting igennem.

Det er ikke et spørgsmål om, at sagen er indberettet til forbundet.

Det er et spørgsmål om, at man fra afdelingerne var vidende om, at den frivillige aftale fik lov at køre, selvom man ikke blev fritaget for bod.

Dermed ligger der en aftale, som ikke skulle ind og godkendes i forbundets forretningsudvalg, fordi der er tale om afvikling af ferie i forbindelse med en overenskomststridig konflikt.

Derfor er situationen helt anderledes end, hvis det var et spørgsmål om at gennemtrumfe en fortolkning af en aftale. Forbundet ville derfor helt klart, hvis sagen blev kørt, tabe den. Da forbundet ikke har været inde i sagen, kan man derfor godt senere rejse en lignende sag, uden modparten kan henvise til denne sag.

Man skal lægge mærke til, at der er forskel på, om arbejdsgiverne gennemfører tingene, eller om man laver en frivillig aftale. Der var ingen, der behøvede at acceptere, at man tilbagedaterede ferien.

Det er ingen kritik af tillidsrepræsentanterne, der lavede aftalen, idet det jo er et procedurespørgsmål, men normalt vil det være sådan, at man ikke accepterer frivilligt, at der sættes noget i værk, som denne sag, hvis vores krav ikke er opfyldt.

Derfor er dette forbehold for så vidt ikke noget værd, når man alligevel accepterede, at det blev gennemført.

Dirigenten

Forespurgte om der var flere, der ønskede ordet til denne sag.

Holger Foss

Ville gerne vide, om formandens sidste bemærkninger var konklusionen på sagen omkring bodsspørgsmålet vedr. tilbagedatering af ferie.

Dirigenten

Da ingen andre har bedt om ordet, må det konstateres, at formandens bemærkninger er konklusionen på sagen.

Holger Foss

Ville ikke affinde sig med dette.

Dirigenten

Forespurgte Holger Foss, om han ville stille forslag til, at sagen skulle køres af forbundet.

Holger Foss

Bekræftede, at det ville han.

Formanden

Konklusionen var en indstilling i hans beretning, så der kunne ikke

stilles forslag. Denne sag indgår sammen med de andre sager i beretningen, og så kan man ikke trække det ud og stemme om den enkelte sag.

Dirigenten

Tilkendegav, at det var i orden og bad formanden fortsætte med sin beretning.

Formanden

Med hensyn til det internationale arbejde er forretningsudvalget bekendt med, at forbundet har taget initiativ til afholdelse af en international bryggerikonference i marts 1986.

Deltagerne skulle være fra de vesteuropæiske lande samt Ungarn, Tjekkoslovakiet og Jugoslavien. De organisationer, som havde forberedt og organiseret konferencen skulle også deltage, herunder det franske kommunistiske levnedsmiddelarbejderforbund CGT.

IUL har tidligere spændt ben for sådanne initiativer, fordi de frygtede, at disse konferencer med deltagere udenfor IUL ville blive grundlag for opbygning af alternative internationale organisationer.

I forbindelse med NNF-kongressen i 1984 havde formanden en samtale med IUL's generalsekretær Dan Gallin.

Her forklarede formanden Dan Gallin forbundets motiver med konferencen.

Det blev igen fremhævet, at de multinationale selskaber ikke kender til landegrænser, og man kunne ikke stoppe internationalt fagligt arbejde, fordi en anden faglig organisation, som forbundet skulle samarbejde med, ikke udtrykte den samme fagpolitiske opfattelse som os selv.

Forbundet havde ingen forbehold overfor fagpolitiske holdninger, når det drejer sig om samarbejde internationalt mellem arbejdere. Dan Gallin meddelte, at han ikke var enig i, at det var den måde tingene skulle foregå på, men med visse garantier ville han ikke modarbejde konferencen.

På baggrund af forbundets drøftelser og relationer til det franske CGT foreslog han, at forbundet burde kontakte det franske socialistiske fagforbund (CFDT) og forklare dem, hvad det var, det danske bryggeriarbejderforbund arbejdede med, og forbundet burde også søge samarbejde med CFDT. Dan Gallin gav tilsagn om, at han ville anbefale CFDT at være positive overfor en henvendelse fra det danske bryggeriarbejderforbund.

Gennem kontakter i Frankrig har man konstateret, at Dan Gallin har talt med CFDT, og de virkede positive overfor forslag til en drøftelse mellem CFDT og forbundet.

Forbundet har for længe siden skriftligt indbudt repræsentanter for CFDT til at komme til Danmark og drøfte samarbejdsrelationer, men forbundet har intet hørt fra CFDT.

Efterhånden som parterne, det engelske transportarbejderforbund, det franske CGT, den københavnske mandlige afdeling og forbundet fik konkretiseret indholdet i en bryggerikonference, aftales det også, at det engelske transportarbejderforbunds repræsentant, som sad i IUL's styrelse, skulle orientere IUL om, hvor langt man var kommet i forberedelserne til bryggerikonferencen, så de hele tiden var orienteret om, hvad det var, der foregik.

Forbundet har derfor hele tiden følt, at IUL vidste, hvad der foregik, og at der var helt check på det hele.

Selvom IUL ikke var begejstret for konferencen, så havde de i hvert fald accepteret den, og den måde den skulle køre på.

Forbundets næstformand Anker Skjødt har imidlertid på møder og konferencer rundt omkring i Europa, og sidst på et møde i Den europæiske Levnedsmiddelsonion, mødt stærk kritik af konferencen. Man tilkendegav overfor ham, at man ikke i IUL vidste, hvad det var der foregik, og IUL ikke ville anbefale deres medlemsforbund at deltage i konferencen i Danmark, så længe forbundet fortsat havde samarbejde med andre forbund udenfor IUL.

Forbundsledelsen var naturligvis noget overrasket over denne reaktion ude omkring, og Anker Skjødt fik aftalt, at forbundet fik mulighed for at forelægge sagen for IUL's præsidi-ums møde i Frankfurt den 27.-28. juni d.å.

Inden da havde der foregået en diskussion i den europæiske Levnedsmiddelsonion, og på et møde, hvor man havde talt om det danske bryggeriarbejderforbunds medlemskab af IUL, havde dette medført en stærk reaktion fra formanden for det danske nærings- og nydelsesmiddelforbund. Han tilkendegav, at hvis man ekskluderede DBBMF, så måtte IUL forvente, at det også fik konsekvenser for de øvrige danske forbund.

På mødet i Frankfurt tilkendegav IUL's præsident, at man intet vidste om de forberedelser, der foregik om

en international bryggerikonference i Danmark.

På forbundets henvisning til samtalen med Dan Gallin i 1984 afviste Dan Gallin ikke, at han havde drøftet dette med forbundets formand, men han afviste, at han havde givet tilsagn. Det måtte bero på en misforståelse.

Dan Gallin havde efter samtalen i København drøftet sagen med CFDT. Desværre havde Dan Gallin glemt at referere denne drøftelse tilbage til det danske bryggeriarbejderforbund.

Dan Gallin havde fremlagt forbundets synspunkter om en international bryggeriarbejderkonference.

CFDT havde været stærkt utilfreds med og meget fornærmet over, at det danske bryggeriarbejderforbund lavede internationalt arbejde, ensidigt med det franske kommunistiske forbund CGT.

De tilkendegav endvidere overfor Dan Gallin, at såfremt denne konference blev afholdt med deltagelse af CGT, ville de ikke deltage, og de forventede som medlem af IUL, at IUL ville anbefale deres medlemsforbund ikke at deltage i en sådan konference. Dan Gallin beklagede, at han havde glemt at referere CFDT's holdning tilbage til det danske bryggeriarbejderforbund.

Det engelske transportarbejderforbunds repræsentanter har ikke på noget tidspunkt for IUL's styrelse omtalt konferencen.

IUL's præsidium stillede forbundet overfor valget at gennemføre konferencen som planlagt med en boykot fra IUL's medlemsforbunds side, eller ændre grundlaget for deltagerne, således at konferencen blev afholdt med deltagelse udelukkende af IUL's medlemsforbund, samt at der kunne deltage repræsentanter fra østeuropæiske lande.

Når man fra IUL's side accepterede, at der kunne deltage repræsentanter fra Østeuropa skyldtes det, at der ikke i disse lande var medlemmer af IUL, og derved kom man ikke i karambolage med disse. IUL's opfattelse af samarbejde hviler på, at findes der i et land et IUL-medlemsforbund, så samarbejder man med dem og ikke andre forbund udenfor IUL. Det var derfor fuldstændig udelukket, at IUL kunne acceptere at deltage i en konference sammen med det franske CGT.

Forbundets repræsentanter meddelte IUL's præsidium, at man ikke kunne godtage deres kompromisforslag.

CGT havde været med til at forberede konferencen, det var aftalt, hvordan den skulle køre, så forbundet kunne ikke acceptere, at man skulle koble dem fra lige før konferencen.

Forbundet kunne ikke erklære sig enig i IUL's synspunkt på dette område.

Forbundet lagde imidlertid vægt på at have en opbakning fra de øvrige danske forbund, og fra den nordiske Levnedsmiddelsonion, hvis formand sad i IUL's præsidium.

Han var heller ikke bekendt med samarbejdet mellem det danske bryggeriarbejderforbund, det engelske transportarbejderforbund og det franske CGT.

Han gjorde opmærksom på, at det var vigtigt at finde en løsning, og det ville virke uheldigt på de øvrige medlemsforbund under IUL, at vi hellere ville samarbejde med forbund udenfor i stedet for indenfor IUL.

Situationen i Frankrig tvang IUL's præsidium til en boykot af konferencen.

Det var en noget vanskelig situation, men forbundets repræsentanter måtte afvise IUL's præsidioms kompromisforslag.

I stedet søgte vi en anden løsning, at vi afholdt en konference på et andet og senere tidspunkt, kun med deltagelse af IUL's medlemsforbund, med det formål for hvert forbund, at kunne fremføre nødvendigheden af samarbejde med andre, selvom de er medlemmer af andre internationale organisationer. Såfremt dette synspunkt kunne vinde gehør, ville det ikke kun være vores forbund og det engelske transportarbejderforbund, der ville fremføre disse synspunkter, men også andre medlemsforbund under IUL.

Det er nødvendigt at arbejde på denne måde for at få andre til at forstå nødvendigheden af disse ting.

Denne løsning blev accepteret af IUL's præsidium.

Formanden havde, da han kom hjem fra Frankfurt, sendt en redegørelse til de øvrige danske forbund, der er medlem af NNS (Nærings- og Nydelsessammenslutningen i Danmark) og forklaret situationen og takket dem for opbakningen omkring disse ting.

I slutningen af august i år skal forbundet have møde med det franske CGT og det engelske TGWU.

Et af formålene med mødet må være at bede de engelske repræsentanter om at forklare, hvad de har foretaget sig i denne sag. De gav klart tilsagn om, at der hvor de var repræsenteret

i internationale organer, ville de forklare og tale for denne konference.

Vores forbund har derfor hele tiden været overbevist om, at IUL var orienteret om konferencen og forberedelserne dertil og formålet med den.

Vi skal også forklare de franske repræsentanter fra CGT vor situation og samtidig gøre opmærksom på, at vi vil fastholde og fortsætte samarbejdsbestræbelserne på bilateralt niveau, fordi vi ved, at det er CGT, der har organiseret og fået skabt overenskomst på de bryggerier, hvor vi har haft kontakt i Frankrig.

Hvis bestræbelserne om fagligt internationalt samarbejde skal udvikles, skal vi fortsat have kontakt også med CGT, og det vil vi fortsætte med.

Det er imidlertid åbenbart først nødvendigt at skabe en forståelse indenfor IUL's egne rækker, før vi kan komme så langt, at vi kan afholde en konference med deltagelse fra både IUL og andre, herunder det franske kommunistiske levnedsmiddelforbund.

Forbundsledelsen beklager dette skridt, men at søge en yderligere konfrontation ville medføre, at forbundet ville blive isoleret. Med de tilkendegivelser, der lå, måtte man også forvente, at det ville være svært for de øvrige danske forbund at fastholde en så stejl holdning, at de ville tage konsekvensen af dette.

Det blev dog meddelt fra IUL's præsident, at selvom vi afholdt konferencen med en snæver kreds og imod IUL's ønske, så ville det ikke medføre, at man ville indstille forbundet til eksklusion. Men det er klart, at det ville gøre det meget vanskeligere på et senere tidspunkt at kunne komme igennem med vore synspunkter.

Derfor valgte forbundets repræsentanter denne løsning, da vi fandt, det var mere nødvendigt at blive i IUL og fastholde vore synspunkter og prøve at få fjernet noget af den konservatisme, der er overfor andre.

Det er klart, at den politiske situation i Frankrig, hvor socialisterne og kommunisterne har sprængt deres regeringssamarbejde, spiller en afgørende rolle for de franske IUL-forbunds vægning mod deltagelse af det franske CGT.

Det er ofte disse politiske indre forhold, der er bestemmende for handlinger i den internationale fagbevægelse.

Linien i det internationale faglige samarbejde eller mangel på samme, lægges altså af stærke nationale interesser.

Det danske bryggeriarbejderforbund kan kun beklage denne udvikling og udtrykke det uheldige ved en sådan holdning.

Tilbage står at aflyse den planlagte bryggerikonference i marts 1986 og i stedet forsøge at tage initiativ til at afholde en konference i Danmark med deltagelse af IUL medlemsforbund, med samme indhold og med et emne, som vi må have en diskussion om indenfor IUL, om samarbejdet mellem bryggeriarbejdere i andre lande, som er medlem af andre organisationer.

Dirigenten

Det var afslutningen på formandens beretning. Forespurgte inden afstemning, om nogen ønskede ordet.

Holger Foss

Var nødt til at stemme mod beretningen af hensyn til 2 sager. Den ene sag er sagen omkring afskedigelsen af tillidsrepræsentanten på Tuborg, idet han, hvis han stemte for beretningen, samtidig havde accepteret, det der var sket fra forbundets side i denne sag, og det kunne han ikke acceptere. Den anden sag er spørgsmålet om tilbagebetaling af ferie og bod derved.

Fandt, at det var helt uacceptabelt, at forbundet med de motiveringer, formanden var kommet med, nægtede at tage sagen.

Bent Meyer

Udover de to årsager, som Holger Foss havde nævnt, havde han også en tredje, som han også mente, at Holger Foss havde, nemlig formandens vurdering af den netop afviklede konflikt i København. Den kunne han ikke være enig i. Derfor havde han altså 3 årsager til at stemme imod beretningen.

Afstemning om beretning:

10 stemte for

2 stemte imod.

Beretningen var herefter vedtaget.

3. Regnskab

Hovedkassereren meddelte, at der ikke foreligger regnskab til forretningsudvalget, da kvartalsregnskab foreligger senere.

4. Forskellige sager

Formanden

Efter forretningsudvalgs- og hovedbestyrelsesmøder i juni i år skrev formanden til forbundssekretær Erik Kielberg og meddelte ham, at forbundet accepterede hans sygemelding og tog hans besked om at forlade sin post som taget til efterretning.

Det blev vedtaget skriftligt at bekræfte over for Erik Kielberg, at han får løn til og med september måned 1985.

Der er til afdelingerne udsendt cirkulære vedrørende tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med kurser, ligesom der er udsendt orientering om forbundskursus G 1.

Der er udsendt meddelelser om delegerede til forbundets ordinære kongres. Desværre viste der sig at være fejl i placeringen, og derfor har forbundet også en revideret liste.

I forbindelse med kongressen 1983 søgte forbundet som sædvanlig igennem Bryggeriforeningen om frihed med løn til de delegerede medlemmer, som er ansat på virksomheder, som er medlemmer af Bryggeriforeningen.

Bryggeriforeningen svarede den gang, at da forbundet havde ændret sine perioder fra at være 4-årige til at være 2-årige kongresser, så ville man meddele på forhånd, at man ikke automatisk ville betale løn for de delegerede i 1985.

Formanden har skrevet til Bryggeriforeningen og redegjort for den ændrede struktur, hvor man fremover bruger lørdag og søndag til kongres. Forbundet mener fremover at kunne afholde kongresser som 3-dages møder fredag, lørdag og søndag.

Dette betyder en besparelse i antal arbejdsdage, hvor man tidligere fik fri på 3 arbejdsdage i forbindelse med 4-årige kongresser, skal man med den nye struktur med 2-årige kongresser kun have fri 1 dag pr. kongres.

Desværre er situationen ved den kommende kongres så speciel med et ret så omfattende program, så forbundet er nødt til at starte torsdag, så vi må denne gang anmode om 2 dages fri i stedet for normalt 1 dag.

Da man fremover vil gøre det billigere, forventer forbundet, at Bryggeriforeningen vil være positiv overfor forbundets anmodning.

Forbundet har også sendt den samme anmodning til Spiritusfabrikantforeningen, Foreningen af Depotin-

dehavere i Danmark og udenforstående virksomheder.

Fra Skive afdeling har forbundet modtaget en ny akkordaftale for Hancock Bryggeriet.

Forbundet er begyndt at få overenskomstaftaler ind fra Faxe depoter.

Det er dog forbundet med en hel del problemer.

Forbundet håbede med udsendelse af depotoverenskomsten, at man så ville blive forskånet for nogle af de problemer, man har haft tidligere.

Bent Meyer

Tidligere har Københavns mandlige afdeling selv forhandlet særaftaler for de københavnske depoter med Depotindehaverforeningen. Selvom der er kommet ændringer ind i særaftalerne, skal særaftalerne ikke fornys i 1985. Afdelingen kunne dog godt tænke sig at få en særaftale lignende den man havde i 1983, således at punkterne blev opstillet enkeltvis med de ændringer, der er sket fra 1983 til 1985.

Spurgte om dette kunne lade sig gøre.

Formanden

Afdelingen kan ikke selv forhandle med Depotindehaverforeningen, men forventede på baggrund af nogle drøftelser mellem afdelingen og forbundet i en anden anledning, at man ved et organisationsmøde fik fastslået en forhandlingsstruktur i København.

Depotindehaverforeningen har i deres bestyrelse repræsentanter for København, og man kunne forestille sig, at når afdelingen blev anmodet om at ordne et fagligt problem på et københavnsk depot, kunne de enkelte depotindehavere selv anmode om, at en repræsentant fra Depotindehaverforeningens bestyrelse deltog i mødet sammen med afdelingens repræsentant.

Hvis Depotindehaverforeningens repræsentant i deres sekretariat under DA deltager, så skal forbundet som den modstående organisation også deltage.

Så snart der er et problem på et depot i København, rekvirerer depotindehaveren sekretariatets repræsentant, og han deltager, uden at meddele forbundet dette.

Det er en hel uacceptabel situation, at hver gang der er et problem på et depot, skal hele organisationsapparatet sættes i gang. Som det foregår i dag blokerer sekretariatet for mulige løsninger.

Bent Meyer

Problemet er fortsat, at sekretariatet møder frem, hver gang der er et problem, hvor afdelingen skal forhandle med den enkelte depotindehaver.

Troede ikke på, at man fik lov til at forhandle særaftaler for hele Københavns-området, uden at i hvert fald deres formand for foreningen deltog. Depotindehaverforeningen ville ikke kunne forstå, når de har været med til at forhandle særaftalerne for Københavns-området siden 1963, at der så pludselig sker ændringer.

Depotindehaverforeningen har været inde på, at det er en kotyme, at man altid har kunnet dette tidligere. Afdelingen kommer derfor nok til at anmode forbundet om at få etableret en forhandling, således at man kan få ændret og a'jourført datoer og øvrige, af hensyn til overenskomstfornyelsen 1987.

Formanden

Vedrørende særaftalerne for Københavns-området er det rigtigt, at disse tidligere altid blev forhandlet sammen med hovedoverenskomsten.

Disse ting er imidlertid blevet skilt ad, hvilket gør situationen endnu værre. Da alle aftaler fra 1983 er forlænget ved lov, skulle der ikke være problemer i 1987 om ændringerne som omtalt af Bent Meyer.

Strukturen i København er speciel ved, at afdelingen ikke, som andre steder, underskriver med den enkelte depotindehaver, men at der indgås særaftaler for alle Carlsberg-Tuborg depoterne i Københavns-området under ét. Derfor må man opbygge en Københavnsorganisation af depotindehavere, som så kan forhandle med Københavns mandlige afdeling.

Det kan ikke accepteres, at Depotindehaverforeningen, som laver overenskomst med forbundet, også laver særaftaler med forbundets afdelinger.

Det er i strid med gældende regler.

Bent Meyer

Tidligere har afdelingen rejst sager vedrørende afdelingens ret til at forhandle lokalt, uden indblanding fra Depotindehaverforeningen.

Der har også tidligere været et møde om dette, uden at man fik noget protokollat om dette.

Problemet må tages op igen, da det er i strid med hovedoverenskomstens § 18, der fastslår afdelingens ret til at forhandle lokalt.

Formanden

Var enig med Bent Meyer og foreslog, at afdelingen indbragte sagen for forbundet med henvisning til en konkret sag.

Holger Foss

Af hensyn til protokollen ville han gerne spørge formanden, om det var rigtigt, hvad han havde sagt, at overenskomsten var forlænget ved lov, mente det vist ikke var rigtigt.

Formanden

Svarede, at det gjorde de da, så det er rigtigt nok.

Der er til kredsene og den Københavnske mandlige afdeling sendt meddelelse om fordeling af de kr. 150.000,00, der er til rådighed til depotområdet.

Man må så forvente, at initiativerne kan sættes i gang.

Bent Meyer

Vidste ikke, om der i den forbindelse ville komme nogle bemærkninger fra Anker Skjødts side om det landsdækkende depotudvalgs beslutning desangående.

Bent Meyer havde på udvalgsrådet spurgt om depotklubbens leje af lokaler og installation af telefon kunne accepteres som en aktivitetsudvidelse, og at man derved kunne bruge de kr. 25.000,00, som man havde modtaget til aktivitetsudvidelse for depotarbejdet.

Det havde han fået medhold i på depotudvalgsrådet.

Anker Skjødt

Spørgsmålet var blevet rejst på det landsdækkende depotudvalgs møde, og han havde svaret, at det selvfølgelig var en aktivitetsudvidelse at gøre noget sådant, idet man samtidig tilkendegav, at man fortsat kørte sine weekend-kurser. Beløbet svarede her i størrelsesorden ca. til et weekend-kursus.

Anker Skjødt havde derfor sagt, at hvis der var et akut behov for at etablere sig i disse lokaler, og man bruger midlerne til dette nu, og at man så bruger sine egne midler om et halvt år til et weekend-kursus, så er det ligegyldigt, for så er der sket en aktivitet. Det er jo kun et spørgsmål om at omplacere dem.

Formanden

Fra Danske Gymnasieelevers Sammenslutning er modtaget anmodning om økonomisk støtte til deres arbejde.

Indstillede, at det lå udenfor forbundets område at skulle bevilge økonomisk støtte til dette.

Forretningsudvalget tilsluttede sig dette og henlagde ansøgningen.

Fra »Unge for fred« modtaget anmodning om økonomisk støtte til ungdomskonference, hvor man forventer at være op mod 800 deltagere. Et af emnerne bliver at drøfte samarbejde på tværs af Fredsbevægelsen bl.a. med »Fagbevægelsen for fred«. Man balancerer med et budget på kr. 157.000,00 og forventer et underskud på kr. 22.000,00.

Da initiativet er en del af fredsarbejdet, der går på tværs og søger et bredt samarbejde, foreslås at bevilge kr. 1.000,00.

Forretningsudvalget bevilgede kr. 1.000,00.

Der er igangsat en kampagne vedrørende forringelserne af dagpengene. Der vil i september 1985 køre en kampagne i hele landet, som man forventede, med udgifter til reklame, transport o.s.v., vil komme til at koste kr. 50.000,00.

Det er arbejdsløse fra hele landet, der har taget dette initiativ. Der foreslås en bevilling på kr. 1.000,00.

Forretningsudvalget bevilgede kr. 1.000,00.

Den Sydafrikanske organisation Afrika National Congress (ANC), der er en organisation, der bekæmper apartheid i Sydafrika, har oprettet et kontor i Danmark.

Tidligere har forbundet i forbindelse med et besøg af repræsentanter fra ANC bevilget kr. 5.000,00.

Siden er situationen i Sydafrika blevet endnu værre.

ANC står for en ide, som forbundet absolut må sympatisere med.

Foreslås bevilget kr. 1.000,00.

Forretningsudvalget bevilgede kr. 1.000,00.

Fra SID modtog forbundet den 5. juli i år et brev vedrørende anmodning om at deltage i et solidaritetsprojekt i Nicaragua.

Projektet går ud på sammen med det nicaraguanske landarbejderforbund at bygge en fagforeningsskole for en faglig uddannelse af deres medlemmer.

SID har anmodet en lang række forbund, herunder samtlige forbund under NNS Nærings- og Nydelsessammenslutningen i Danmark.

Fra Socialarbejdernes fællesudvalg har forbundet også modtaget anmodning om støtte til den sandinistiske fagbevægelse i Nicaragua.

Formanden fandt, at det ville være at sprede sig over for meget at deltage i begge dele og foreslog, man gik ind i SID's projektforslag. Der er givet et stort behov for skolen, og det var et projekt, som forbundet hele tiden kunne være i og ville give muligheder for at udbygge kontakten.

En række forbund har givet tilsagn og f.eks. er det arkitekternes fagforening, der har lavet tegninger til skolen.

Det fremgår ikke, hvor meget det vil koste, men SID har alene bevilget over kr. 1,5 mill.

Det svarer til kr. 5,00 pr. medlem.

Selvom man har megen forståelse for projektet, så mente formanden, at situationen er sådan, at man måtte lægge sig et sted, der foreholdene taget i betragtning burde gøre, at man reducerede dette og foreslog, at man bevilgede kr. 15.000,00.

Forretningsudvalget bevilgede kr. 15.000,00.

På det sidste forretningsudvalgs-møde behandlede man et forslag, som betød, at enten købte forbundet et hus, hvor der var bedre plads, eller man undersøgte, om forholdene i forbundets nuværende hus var af en sådan karakter, at man ved ændringer kunne få den behørig plads.

Forbundet bad derfor »Kooperativ Projektering og Planlægning« om at undersøge disse ting.

De har erfaringer og har været med til ombygning i andre forbund. Man har forklaret dem vores situation, og hvilke ønsker man havde.

Der er så foretaget et interview med hver enkelt ansat om deres arbejde og aktiviteter, hvor meget plads de skulle bruge, således at dette kunne indgå i deres vurdering af pladsbehovet.

De skulle altså give en vurdering af:

- 1) Muligheden for at forbedre de fysiske rammer for det daglige arbejde i forbundets nuværende hus.
- 2) Omfang og fordeling af areal ved en i planmæssig henseende mere ideel størrelse, hvis der var mulighed for at erhverve tilstrækkeligt areal.

De har, for at sikre sig et så sikkert prisudsagn som muligt, haft kontakt med en række entreprenører for at fastlægge prisniveauet for forskellige former for ombygning.

Det notat, der er lavet, og de synspunkter, der er gjort gældende fra Kooperativ Planlægning og Projektering (KPP), er ikke søgt endeligt godkendt af forbundets ledelse.

Forbundets ledelse sagde klart til dem, at de måtte lægge tingene frem ud fra, hvad der var normalen andre steder, således at det ikke kun var en vurdering af, hvad forbundets ledelse selv syntes, men at det skulle være ud fra KPP's kendskab til tingene.

Efter en beskrivelse af huset, som roses for ideel og funktionel kontorbygning, især med de nyeste renoveringer, går man videre i notatet til de bestående problemer.

De skriver, at det gode kontorhus til trods, er det ikke muligt kortfattet at give en fuldstændig redegørelse for de funktionelle konflikter og problemer, der i det daglige opstår på grund af en uhensigtsmæssig indretning, og især mangel på plads. Man ville derfor trække nogle iøjnefaldende eksempler frem.

Herefter går rapporten over til at omtale disse eksempler.

Manglende trykkeri, der findes ikke plads indenfor de nuværende rammer.

Utilstrækkelige mødefaciliteter.

Utilstrækkelige personaleforhold, især personalerum for rengøringspersonale og varmemester i varmecentralen.

Ringe kantine- og køkkenforhold.

Ringe omklædnings- og garderobe-forhold.

Uhensigtsmæssig indretning på flere etager.

Ganglinier gennem kontorer.

Sammenblanding af funktioner.

Skærmterminalers placering.

For ringe ventilation af lokaler.

Rapporten går herefter videre, og på baggrund af tidligere erfaringer har man søgt at opstille et muligt program for, hvordan mere ideelle arbejdsbetingelser kunne etableres.

Som grundlag for arealbehovet har man taget de 19 valgte og ansatte kontormedarbejdere i forbundet og A-Kassen, 3 rengørings- og kantinefunktioner og en varmemester, i alt 23 personer.

Kontorlokaler 300 m².

Mødelokaler med toiletforhold og køkken 495 m².

Kantine, garderobe, køkken, toilet til personalet 115 m².

Rum til printer, trykkeri, arkiv, depoter 105 m².

Til dette lægges ca. 30%, der er normalt for gangareal og trapper, i alt bruttoetageareal 970 m².

Dette er en opstilling på det, man kan kalde ideelt.

Rapporten går videre og anfører her- efter løsningsmuligheder.

- 1) Ombygning af eksisterende lokaler.
- 2) Køb af anden ejendom eller bygge et nyt hus.

Alternativ 1

Man anfører, at det er muligt at forbedre eksisterende forhold alene ved ombygning, men det vil være små forbedringer.

Det samlede areal for forbundet er uhensigtsmæssigt placeret, det indskudte areal i stueetagen, man skal udenom, og en stor del af det disponible areal er beliggende i kælderen. Det vil derfor være forbundet med store omkostninger indenfor hele bygningen at skabe mere ideelle forhold, men det kræver også, at det disponible areale inddrages med en etage mere.

Hvis denne model skal gennemføres, er det derfor nødvendigt at forhandle med lejerne, om de er villige til at betale de nødvendige omkostninger, og om de er villige til at afgive det fornødne areal til forbundet.

Man beregner, at en istandsættelse med nye tæpper, maling af gulv og loft, flytning af enkelte vægge, gennemsnitlig vil koste med honorar og moms kr. 3.500 pr. m².

Med et fremtidigt areal på 1.000 m² nyistandsat og indrettet mere hensigtsmæssigt, vil en sådan ombygning koste incl. moms, men eksklusive nye møbler ca. 3,5 mill. kr.

Til dette skal lægges den reducerede lejeindtægt, da forbundet selv skal bruge et større areal af bygningen.

Alternativ 2

En række ældre ejendomme er i de senere år overtaget af fagforbund eller fagforeninger. Disse ejendomme er dog ofte bygget til et andet formål. Efter ombygning fremstår disse bygninger ofte som en tidssvarende og ideel ramme om det, de nu skal bruges til.

Kravene til ombygning og central placering gør, at m²-prisen kan regnes til at være kr. 4.900,00, i alt 1.000 m² kr. 4,9 mill. Ved nybyggeri regnes kr. 7.700,00 pr. m², i alt kr. 7,7 mill.

Endelig KPP-indstilling:

»Ved alene at vurdere på hvilken måde, forbundet i det daglige sikrer sig mere hensigtsmæssige arbejdsbetingelser, forekommer alternativ 2 som det mest fremkommelige. Problemer med lejerne i ejendommen, hvis de dels skal rokere, dels skal af-

give areal til forbundet, kender man ikke, men de forekommer os at kunne blive store. Alene af den grund peger vi på alternativ 2.

En økonomisk vurdering af de forskellige muligheder vil bl.a. afhænge af, hvor meget man skal give for en anden ejendom. Men en umiddelbar vurdering må være, at der vil være overskud, som helt eller delvis vil kunne finansiere en eventuel ombygning og indretning af en anden ejendom ved salg af Lindevangs Alle«.

Hvorvidt forbundet skulle bruge 1.000 eller 900 m² anså formanden ikke som det store problem, det er tendensen i undersøgelsen, der er væsentlig.

Det var forbundsledelsens opfattelse, at dette ikke var muligt indenfor de rammer, man havde i forbundets hus, uden at man så måtte frigøre sig for lejere.

Med Forvaltningshøjskolen har man 2 års opsigelseskontrakt, og de 2 københavnske afdelinger har man ingen kontrakt med, men som tidligere tilkendegivet, havde forbundet ingen ønsker om at sige afdelingerne op.

Man kan ikke vente 2 år, og derfor måtte forbundet ud og købe et andet hus, eller om muligt leje sig ind et andet sted.

Forbundet har orienteret Forvaltningshøjskolen om forholdet, og da de ikke kan undvære lokaler, men i stedet var interesseret i at overtage hele huset, hvis det kunne lade sig gøre, har de anbefalet en køber.

Formanden foreslog herefter forretningsudvalget, at man købte eller lejede sig ind i andre lokaler.

Barbara Kryger

Fandt ikke, at det var nogen særlig gode ide, og det forekom hende lidt paradoksalt, at når forbundet ejer et helt hus, så bliver forbundet nødt til at købe eller leje sig ind andre steder, fordi der er pladsproblemer.

For Barbara Kryger at se måtte det mest oplagte være at opsiges de lejemaal, Forvaltningshøjskolen havde, så ville der være plads nok. Dette ville måske også kunne formidske behovet for forandring i de øvrige lokaler, og så prøve at løse problemet på den måde. Vidste godt, at der bruges argumenter om, at der er en opsigelse på 2 år, men troede ikke, at det ville gå meget hurtigere at etablere sig et andet sted.

Et andet problem, som så også burde gå med i overvejelserne, var spørgsmålet om forbundets usikre fremtid.

Forbundets hus er lige gjort i stand for en masse penge til vedligeholdelse, og det var ud fra den forudsætning, man skulle bo i huset.

Det var for hende noget uoverskueligt at se konsekvenserne af et salg af huset og etablering et andet sted. Hvis forbundet skulle have etableret sig et andet sted, skulle det have været før, man indførte dataanlæg og alle mulige andre ting. Det er forbundet med store omkostninger at flytte. Syntes det var et vildt projekt, og var meget betænkelig ved dette. Syntes det var svært at begrunde flytningen, når man altså havde så god plads i sit eget hus.

Formanden

Man kunne ikke afvente endnu en 2-årig periode. Problemerne skal løses nu og her. Forventede, hvis man besluttede ændringer, at forbundet kunne flytte til nye lokaler i løbet af sommeren 1986. Hvis man ser på forbundets fremtid, er det en fornuftig investering.

Ved salg af forbundets hus kunne man købe et nyt kontant. Dette ville for det første betyde, at der ville være et overskud ved handelen.

For det andet ville det reducere omkostningerne ved køb af andet hus. Forbundets nuværende hus giver stort driftsunderskud. Så køb af et andet hus vil generelt reducere forbundets omkostninger, så hvis man ser tingene på langt sigt, er det for forbundet en hensigtsmæssig investering.

Var ikke enig med Barbara Kryger i, at der var tale om et vildt projekt.

Det var naturligvis paradoksalt, at forbundet var nødt til at flytte fra eget hus, men formanden havde netop gjort opmærksom på problemerne.

Det lange opsigelsesvarsel for Forvaltningshøjskolen eller at smide de 2 københavnske afdelinger ud.

Formanden havde tilkendegivet, at man ikke havde noget ønske om at smide afdelingerne ud, og derfor var der kun alternativet tilbage. Da det på langt sigt er hensigtsmæssigt, også økonomisk, fandt formanden det rigtigt at anbefale dette.

Thomas Olsen

Ville gå ind for forbundsledelsens forslag om at finde et andet hus.

Ønskede ikke at argumentere for forslaget, da han syntes, rapporten og det formanden havde sagt, talte for sig selv.

Barbara Kryger

Ville gerne pege på en ting i rappor-

ten, som hun syntes var lige så modsætningsfyldt, som det var paradoksalt, at forbundet flytter, når man i forvejen har et hus, hvor der var plads nok. Det var spørgsmålet om at tåle pladsmangel i 1 år, fordi det tager 1 år at flytte.

Et andet problem er, at der står i rapporten: »Problemerne med lejerne i ejendommen, hvis de skal rokeres, dels afgive areal til forbundet, kender vi ikke. De forekommer os at blive store. Alene af den grund peger man på alternativ 2.«

Barbara Kryger syntes, dette var selvmodsigende. Konsulentfirmaet udtaler, at de ikke kender problemerne med lejerne, men de formodes, at de kan blive store.

Disse oplysninger må være givet af forbundet til dem, og derfor har konsulentfirmaet anbefalet alternativ 2. Fandt dette var usagligt, og håbede ikke at resten af rapporten hvilede på et lige så usagligt grundlag.

Bent Meyer

Vidste ikke rigtigt, hvad han skulle sige til forslaget. Ville dog gerne foreslå, at hvis man besluttede at sælge huset, at man så sikrede sig, at det kunne udstykes således, at afdelingerne kunne købe de arealer, man havde i dag, altså stueetagen samt kælderarealet.

Troede dette ville blive billigere for afdelingerne end at skulle ud og leje andre lokaler.

Formanden

Først svarer han på Barbara Krygers spørgsmål, uden at få tilbagemelding om, hvorvidt svaret var tilfredsstillende eller ej.

Dernæst går Barbara Kryger videre og henviser til, at det der står i rapporten er selvmodsigende, og mon ikke resten af rapporten er lige så usaglig.

Forretningsudvalget har gennemlæst rapporten og kan der ud fra selv afgøre, om den er usaglig eller ej.

Forbundet har ikke givet udtryk for, at man havde besværlige lejere.

Når konsulentfirmaet skriver, at problemerne med lejerne kan være store, er det fordi, at med forbundets behov for udvidelse af areal og ombygning, og en mere hensigtsmæssig indretning, vil det få konsekvenser for de øvrige lejere.

Man forestillede sig, at afdelingerne kunne flytte et andet sted hen på grund af, at samtidig med, at de skulle have mindre arealplads, skulle de også betale højere leje.

Det er problemer, som er omtalt i rapporten, og det er naturligt, at de dermed forestiller sig, at det må betyde store problemer for lejerne.

Det er der ikke noget som helst usagligt i.

Inge Jensen

I rapporten gives der en vurdering om, at forudsætningen er, at der ikke kan forventes væsentlige ændringer i antallet af beskæftigede i forbundet og heller ikke ændringer af disse personers arbejdsbyrde.

Mente ikke, denne forudsætning holdt, fordi antallet af beskæftigede i forbund og A-Kasse i forhold til forbundets størrelse, sammenlignet med andre forbund af samme størrelse, nok lå i overkanten.

Med dalende medlemstal og med indkøb af EDB-materiel, må det give anledning til en mindre arbejdsbyrde og dermed et mindre antal beskæftigede.

Ville gentage, hvad hun sagde på sidste forretningsudvalgsmøde. Det er en tradition, man bryder, at forbundet og afdelinger ikke længere skal bo sammen. Det gør, at det også er en følelsesmæssig situation.

Med de fremtidsudsigter, der er, mente hun ikke, at man skulle kaste sig ud i et sådant projekt.

Fandt det også uheldigt, at der er foretaget en renovering af ejendommen og købt og installeret EDB, og så kan man ikke være i sit eget hus og flytter.

Kunne ikke se den økonomiske fordel, da det, man skal istandsætte for og flytteomkostninger, vil æde fortjenesten op.

Hvis det var helt umuligt for forbundet at indrette sig i sit nuværende hus, syntes Inge Jensen, at forbundet og afdelingerne sammen fandt et nyt at flytte sammen i.

Formanden

Vedrørende spørgsmålet om antal beskæftigede i forbund og A-Kasse er der flere forhold, der spiller ind.

Det er ikke givet, at lavere medlemstal giver mindre at lave for personalet.

Det er især i A-kassen, at problemerne vil være størst. Der vil fortsat komme flere efterlønsmodtagere, arbejdsløshedstallet vil fortsat være stort, og man får fortsat pålagt endnu flere opgaver fra det offentlige, som A-Kassen skal beskæftige sig med.

Forbundet har indgået overenskomst med det ansatte HK-personale om, at indførelse af ny teknologi ikke må betyde afskedigelser. Indførelse af ny teknologi skal i stedet sikre en mere

hensigtsmæssig arbejdsgang og så måske ad naturlig vej reducere personalet.

Men i første omgang håber man med anvendelse af ny teknologi at kunne stoppe de krav, der hele tiden opstår med udvidede aktiviteter, om mere personale.

Angående spørgsmålet vedrørende de økonomiske vurderinger fremgår det af rapporten, at det overskud, der vil være ved salg og køb, vil kunne finansiere en ombygning og flytning. Formanden forventede selv, at der ville være mulighed for at få langt mere for det nuværende forbundshus, end man skulle bruge ved køb og ombygning af et andet hus.

Men selv med dette vil forbundets omkostninger blive langt færre, fordi omkostninger i et andet hus vil blive langt mindre end i det hus, man har nu, samt at nogle af forbundets aktiviteter vil kunne blive billigere, da de vil kunne holdes i forbundets eget hus. Så alene af den grund er det økonomisk holdbart.

Vedrørende spørgsmålet, rejst af Bent Meyer, om mulighed for, at afdelingerne købte deres nuværende arealer af huset samt kælderarealet med mødesal og arkivrum, kunne formanden ikke givet noget svar, idet bygningsmyndighederne skulle spørges, og spørgsmålet om at finde en køber på disse betingelser.

Bent Meyer

Fandt det var i orden, at man ikke på nuværende tidspunkt kunne svare på dette, men spurgte om forbundet, inden man solgte, ville undersøge mulighederne for at udstykke det således, at de 2 københavnske afdelinger kunne bevare deres lokaler.

Formanden

Bekræftede, at dette ønske kunne efterkommes.

Lone Christensen

Gik ud fra, da alle i forretningsudvalget havde læst rapporten, at man var enige i, at noget måtte der gøres.

I forvejen vidste man godt, hvordan forholdene var for personalet og for forbundets valgte folk, men tænkte, da hun læste rapporten, at havde det været på en arbejdsplads, var det ikke sikkert, at de forhold havde fået lov at eksistere så længe. Så havde de fagligt valgte nok lavet vrøvl over forholdene.

Uanset økonomi og tidsintervaller, så ville forbundets hus aldrig kunne indrettes så praktisk og godt, som et nyt

sted. Man ville ikke kunne få opfyldt forbundets behov i forbundets hus med den etageopdeling, der er på nuværende tidspunkt.

Havde set, hvordan andre havde bygget om og indrettet sig og fandt det betagende, hvordan Kvindelig Arbejderforbunds afd. 1 havde kunnet indrette 700 m².

Forbundets ledelse havde set dette hus og måtte erkende, at det ville ikke kunne indrettes sådan her.

Udover personaleforholdene har forbundet også behov for andre faciliteter bl.a. mødefaciliteter.

Ville gerne erkende, at der kunne være følelsesmæssige argumenter i disse ting, da traditionen var, at forbundet og de 2 københavnske afdelinger boede i samme hus.

Men med forbundets krav til arbejdsforhold, mødefaciliteter og andre behov, er det eneste rigtige enten at købe et andet hus eller leje sig ind et sted, hvor forbundet kan få opfyldt sit behov.

Bent Embo

Havde et par spørgsmål, han gerne ville have lidt mere afklaring på.

Ville Forvaltningshøjskolen acceptere fortsat at være lejere af et mindre areal, end de havde på nuværende tidspunkt.

Da det skønsmæssigt ifølge rapporten er en udvidelse på 50%, forbundet har brug for, vil en enkelt etageudvidelse ikke være nok, og så var det spørgsmålet, om man i det hele taget kunne drøfte dette med Forvaltningshøjskolen.

Spørgsmålet om de økonomiske beregninger, var man nødt til at støtte sig på de tal, der var lavet til rapporten.

Mente det var et spørgsmål, om man kunne finde en bygning, der passede til forbundets behov.

Dette i forhold til et nybyggeri, der kunne bygges og planlægges som man ønskede det.

Disse ting gjorde, at Bent Embo mente, at der var behov for at drøfte disse ting noget nærmere.

Barbara Kryger

Til spørgsmålet om Bent Meyers forslag om at købe en del af huset, var man nødt til at vurdere afdelingernes økonomi, før man gik ind i noget sådant.

Syntes, det væsentligste argument omkring hele projektet og den usikkerhed, det kunne give, var spørgsmålet om forbundets fremtid. Det er det dalende medlemstal og mulighed

for fleksibilitet, som findes i det nuværende forbundshus, med hensyn til udvidet plads på en af etagerne.

Dette er inden for 2 år, og fandt derfor fortsat, at det var en halsløs gerning at kaste sig ud i et sådant kæmpeprojekt.

Omkring pladsforhold er det et spørgsmål om 1 år, da formanden selv siger, at det vil tage 1 år at flytte og etablere sig et andet sted.

Barbara Kryger ville stemme imod, at man går videre i projektet, at forbundet flytter til købte eller lejede lokaler.

Formanden

Et dalende medlemstal gør det mere ansvarligt at købe et andet hus, fordi man ville komme til at sidde billigere end i det nuværende hus.

Hvis man opsagde Forvaltningshøjskolen, kunne man ikke nøjes med udvidelse på den ene etage.

Forvaltningshøjskolen kunne godt bruge hele huset, og derfor er de naturligvis interesseret i at finde en køber, så de kunne blive boende.

Syntes ikke man kunne være bekendt, på baggrund af de påtaler, der havde været, at sige man kunne vente 2 år med dette. Det er nævnt, at nogle af de lokaler, man bruger ville blive kendt ugyldige, hvis Arbejdstilsynet kom og inspicerede dem.

Med de aktiviteter, forbundet har, og med de ting, der skal foregå, kan man ikke vente i 2 år.

Det vil heller ikke kunne være færdigt på 2 år. Ombygningen ville også tage tid, hvor man forventede 1 år, hvis man flyttede i andet hus.

Hvis forbundet skulle blive boende, måtte man tage millioner op af kassen for at bygge om. Man skulle yderligere forøge forbundets omkostninger ved at blive boende.

Alene at flytte ville nedsætte forbundets omkostninger.

Set ud fra en økonomisk betragtning er det hensigtsmæssigt, det man foretager sig, og alene det må indgå stærkt i overvejelserne om, at forbundets ledelse disponerer rigtigt i denne situation.

Holger Foss

Ville gerne gøre opmærksom på, at da forbundet byggede huset, lejede man ud til et kooperativt foretagende og gjorde noget udmærket demokratisk, men nok ikke særligt klogt, at man tog samme kvadratmeterpris over hele huset. Det behøver en ejer altså ikke at gøre.

Man må jo indrette sig efter de for-

hold, som der nu en gang er i samfundet, og det var hans opfattelse, at en ejer i forbindelse med erhvervslejemål stort set kan tage den husleje, der passer én.

Så de yderligere omkostninger, der ville komme ved, at der forsvandt lejere på et vist areal, ville man kunne få ind hos et nyt, måske privat foretagende, som lejer sig ind og så tage en højere kvadratmeterpris.

Man kunne i hvert fald på et vist tidspunkt have gjort det sådan, at man kunne have boet husfrit, men det ønskede man ikke, og det var også helt i orden efter afdelingens indstilling. Forretningsudvalget havde jo tidligere på mødet diskuteret, at der var visse ting, der foregår i samfundet, som er lovligt, og det må man bøje sig for, og det kunne man jo også bruge i denne situation.

Jens Olsen

Havde ikke mange følelser for forbundshuset. Havde kommet jævnlige gennem de 2 sidste år og fandt, at huset ikke var særligt godt indrettet.

Var sikker på, at man sagtens, ved at kigge sig lidt omkring i omegnen, kunne finde et hus, der var betydeligt bedre indrettet, og hvor de fremtidige vedligeholdelsesudgifter var mindre. Troede ikke det nuværende hus kunne indrettes og syntes, det ville være halsløs gerning at blive boende. Støttede forslaget om køb af et andet hus.

Inge Jensen

Når hun fandt, det var bedst, at afdelingerne i København boede i samme hus som forbundet, var det af mange årsager.

Det er 2 store afdelinger, som har mange sager såvel med forbund som med A-Kasse.

Det er langt nemmere at ordne dette, når man bor i samme hus, og det må de fleste erkende.

Hvis man sælger huset og flytter et andet sted hen, bliver forholdene for de 2 københavnske afdelinger mere forringede. Sælger man huset, betyder det, at køberen også skal have kælder og 1. sal, hvor mødelokaler, arkiv, køkken og kantine ligger. Det vil give forringede forhold for personalet og de valgte i afdelingerne. Det er årsagen til, at hun var så stor modstander af dette og holdt fast på, at det var nødvendigt med denne løsning, så flyttede afdelingerne og forbundet et andet sted hen, men sammen.

Dirigenten

Konkluderede på baggrund af formandens bemærkninger, at der til forretningsudvalgsrådet i september undersøges, hvilken pris, forbundet kunne få for huset, og om man fortsat kan påregne at udleje det, og om mulighederne for at sælge stueetagen og kælderen til de 2 københavnske afdelinger.

Barbara Kryger markerede, at hun var imod beslutningen, men ville alligevel tilkendegive, at hun gik ind for, at disse ting blev undersøgt til næste forretningsudvalgsrådsmøde, og at man diskuterer sagen igen.

Fortsat til forskellige sager.

Thomas Olsen

Klubformanden på Fredericia Bryggeri havde været i forbindelse med forbundet om spørgsmålet feriepenge af feriepenge for ferieafløserne, der fratrudder inden den 31. december.

Spurgte om, hvordan sagen blev behandlet, da ferieafløserne ikke får feriepenge af feriepenge.

Formanden

Havde forstået på fællestillidsmanden på Fredericia Bryggeri, at man fra bryggeriets ledelse havde rettet en forespørgsel til De forenede Bryggerier i København, hvor man der havde henvist til en kotyme om, at ferieafløserne ikke fik feriepenge af feriepenge. Formanden havde tilkendegivet, at han ikke kendte til en sådan kotyme, og såfremt man ikke får dette, må man fremsende sagen til forbundet, som så overfor Bryggeriforeningen må gøre gældende, at der er tale om et overenskomstbrud.

Inge Jensen

På hovedbestyrelsesmødet den 12. juni d.å. blev det omtalt, at man havde store problemer med returflasker i Sønderjylland, og man gjorde dengang opmærksom på, at man ville forsøge på at få lavet en aftale.

Ville gerne spørge, om der var lavet en sådan aftale, eller om man var gået i gang med det.

Ville også gerne spørge, om man havde undersøgt, hvornår konferencen for forbundets tillidsrepræsentanter kunne afholdes.

Formanden

I forbindelse med beretningen havde han tilkendegivet, at et initiativ til en konference for tillidsrepræsentanterne om det arbejdsretlige system ville ske efter kongressen.

Der havde ikke været mulighed for dette inden, på grund af de ting, der var sket, og formanden havde også tilkendegivet, at det var endnu mere tiltrængt på baggrund af sagen på Tuborg.

Anker Skjødt

Vedrørende returflasker har forbundet rettet henvendelse til Depotindehaverforeningen, der for en gangs skyld var enige med forbundet i at stå sammen overfor Bryggeriforeningen. Der er imidlertid ikke kommet noget udspil fra Bryggeriforeningen.

Det er deres medlemmer, der skal betale, og derfor også dem der skal komme med udspillet.

Der er altså rettet henvendelse til begge parter fra forbundets side.

Bent Meyer

Ville gerne i den anledning spørge, hvordan enigheden med Depotindehaverforeningen giver sig udtryk.

Anker Skjødt.

At man er enige i, at der skal ske en betaling til forbundets medlemmer, og så skal der selvfølgelig også ske en betaling til Depotindehaverforeningens medlemmer for at tage disse flasker retur.

Mødet slut.

ORDINÆRT FORRETNINGS- UDVALGSMØDE I A-KASSEN

30. oktober 1985.

DAGSORDEN:

1. Referat
2. Beretning
3. Forskellige sager

1. Referat

Der var ingen bemærkninger til referatet.

2. Beretning

Jytte Hansen

Jeg har beretning for juli og august. Samtidig med at jeg er ved beretningen, vil jeg sige, at jeg har planer om at lave det om. Den måde man laver beretning for A-kassen på, falder mig underlig, så fremover forventer jeg, at beretningen vil blive således, at jeg siger noget, i stedet for at der ligger noget på tryk.

Der var ingen bemærkninger til beretningen.

BERETNING FOR JULI 1985

Der er i juli 1985 optaget 37 mænd og 21 kvinder, i alt 58 medlemmer.

Der er udmeldt 45 mænd og 20 kvinder, i alt 65 medlemmer.

BERETNING FOR AUGUST 1985

Der er i august 1985 optaget 19 mænd og 14 kvinder, i alt 33 medlemmer.

Der er udmeldt 19 mænd og 7 kvinder, i alt 26 medlemmer.

Medlemstallet var ved udgangen af august 1985 i København 3218 mænd og 1080 kvinder, i provinsen 2317 mænd og 682 kvinder, i alt 7297 medlemmer.

Den 26. juli 1985 var anmeldt	273 arbejdsløse
Den 30. august 1985 var anmeldt	324 arbejdsløse sådan:
107 arbejdsløse mænd i København	3,3 %
88 arbejdsløse mænd i provinsen	3,7 %
58 arbejdsløse kvinder i København	5,3 %
77 arbejdsløse kvinder i provinsen	11,2 %
324 arbejdsløse	4,43%

Indtægter i august 1985 har været:

Medlemsbidrag	kr. 1.401.172,50
Medlemsbidrag for efterlønsmodtagere	kr. 67.900,00
I alt	kr. 1.469.072,50

Udgifter i august 1985 har været:

Dagpenge	kr. 2.472.562,00
Feriedagpenge	kr. 214.203,00
Efterløn	kr. 5.099.490,00
Frikontingent	kr. 3.325,00
I alt	kr. 7.789.580,00

Medlemstallet var ved udgangen af juli 1985 i København 3237 mænd og 1087 kvinder, i provinsen 2300 mænd og 666 kvinder, i alt 7290 medlemmer.

3. Forskellige sager

Jytte Hansen

Vi har i perioden udsendt 4 cirkulærer, et vedrørende Ansøgning om Specialarbejderkurser og Efteruddannelse. Det er således, at vi har tilsluttet os et system, der hedder CUBUS, og fremover går alle udbetalinger for specialarbejderkurser og efteruddannelse over PBC.

Der er udsendt cirkulære vedrørende frikontingent ved barsel, som det blev besluttet på kongressen. Og så har jeg udsendt et cirkulære vedrørende arbejdsfordeling. Det bunder i, at vi får alt for mange arbejdsfordelingsaftaler ind for sent, ligesom man rundt omkring ikke er klar over, hvordan proceduren er for arbejdsfordelingsaftaler. Det kan ikke fastslås tit nok, at en arbejdsfordelingsaftale skal være godkendt i Arbejdsformidlingen senest 7 dage før, den kan træde i kraft. Alle arbejdsfordelinger skal så også i forbundet, idet det er A-kassen, der styrer udbetalingen af dagpenge. Selvom vi opfordrer til det i cirkulæ-

Den 26. juni 1985 var anmeldt	703 arbejdsløse
Den 26. juli 1985 var anmeldt	273 arbejdsløse sådan:
89 arbejdsløse mænd i København	2,7 %
86 arbejdsløse mænd i provinsen	3,7 %
65 arbejdsløse kvinder i København	6,0 %
33 arbejdsløse kvinder i provinsen	5,0 %
273 arbejdsløse	3,7 %

Indtægter i juli 1985 har været:

Medlemsbidrag	kr. 1.863.461,00
Medlemsbidrag for efterlønsmodtagere	kr. 70.034,00
I alt	kr. 1.933.495,00

Udgifter i juli 1985 har været:

Dagpenge	kr. 6.082.768,00
Feriedagpenge	kr. 168.432,00
Efterløn	kr. 5.188.744,00
Frikontingent	kr. 9.800,00
I alt	kr. 11.449.744,00

rer, må vi desværre sige, at kasserne rundt omkring ikke er påpasselige nok med at markere, at det er arbejdsfordeling, det gælder, når de sender kontrolkortene ind.

Jeg har også udsendt et cirkulære vedrørende medlemskontingentet. Jeg var ked af det i fredags, fordi jeg fik »pretæver« af den kritiske revision, idet de siger, at over 50% af vore afdelinger ikke indsender medlemskontingentet rettidigt! Den statsautoriserede revision har sagt til mig i fredags, at de ikke kunne gøre septemberregnskabet færdigt, fordi man stadigvæk mangler kontingenter fra Næstved afdeling. Jeg synes, det er meget beklageligt, hvis vi skal til at have sådanne slagsmål med afdelingerne for at få kontingenterne ind rettidigt.

Som det står i cirkulæret, skal kontingentet afregnes senest den 10. i den efterfølgende måned, og det er senest den 10. Der er simpelthen ikke noget at komme efter mere. Jeg ved ikke hvilke repressalier, jeg skal bruge, for at få afdelingerne til det, men jeg vil i hvert fald ikke acceptere, at man ikke indsender regnskabet rettidigt.

Inge Jensen

Ja, det er med hensyn til indbetaling af kontingent til hovedkontoret. Det er klart, at vi skal overholde lovene. Jeg synes nok, at det er et lidt uheldigt tidspunkt. Jeg ved, at Københavns kvindelige afdeling er én af de afdelinger, der har været sene til at betale, men jeg synes nok, at den situation, vi har været inde i, med økonomiske transaktioner i forskellige retninger, har gjort det besværligt at overholde de tidsfrister, der nu engang er foreskrevet.

Vi vil selvfølgelig bestræbe os på at overholde det fremover, men der kan måske være nogle gange, hvor det vil være vanskeligt for os. Når jeg siger det, er det fordi, du taler om, at du ikke ved hvilke repressalier, du skal iværksætte, hvis man ikke indbetaler rettidigt. Det ved jeg heller ikke, men jeg synes nok, at hvis man tilkendegiver, at man vil bestræbe sig på at indbetale til tiden, så kan det godt accepteres, at man måske en gang imellem overskrider datoen.

Holger Foss

Jeg ved ikke, om vor afdeling er blandt de 50%, som afregner for sent. Hvis det er tilfældet, har jeg samme forklaring som Inge Jensen. Jeg vil

naturligvis tilslutte mig, at vi gør, hvad vi kan for at overholde fristen.

Bent Embo

Jeg har en gammel travet, som eksisterer fra de to foregående kongresperioder, og som aldrig er blevet løst. Jeg synes, at jeg ved en ny kongresperiodes begyndelse vil rejse spørgsmålet igen. Det hedder 14 dages-kort. Jeg ved godt, at den nye kasserer måske ikke er bekendt med, at spørgsmålet tidligere er rejst, men jeg vil gerne rejse det igen og spørge, hvad der egentlig er sket i den sag? Har man nogen planer om at ændre det fra 8 dages til 14 dages kort? På baggrund af at der sidste gang det blev rejst var en positiv indstilling hertil i forretningsudvalget, vil jeg gerne opfordre kassereren til at undersøge, hvordan mulighederne ligger for at overgå til 14 dages kort indenfor en rimelig tid.

Jytte Hansen

Jeg vil selvfølgelig undersøge, hvorfor vi ikke kører med 14 dages kort, når vi har 14 dages udbetalinger.

Når 50% af vore afdelinger ikke indsender deres mellemregnskab til tiden er jeg nødt til at påtale det her og påtalen er ikke møntet på nogen bestemt.

Bent Meyer

Vedrørende arbejdsfordelingsaftaler ved jeg ikke, om det er Københavns mandlige afdeling, der har givet anledning til, at hovedkassereren har udsendt cirkulæret. Hvis det er tilfældet, er det jo så meget godt.

Det er da også rigtigt, at der bliver trukket nogle linier op om, hvorledes man skal gebærde sig i situationer, hvor vi laver aftaler om noget sådant.

Nu var det jo sådan, at vi den 18. september 1985 lavede arbejdsfordeling på Carlsberg-Emdrup depot og bad depotmanden om at gå videre, således at vi ikke kom ud i den situation, som vi kom i. Desværre nøledes depotmanden, men det er måske også vor fejl, idet vi måske skulle have grebet noget hårdere ind. Han satte arbejdsfordelingen i gang den 1/10 og henvendte sig først til formidlingen den 9/10, og det er selvfølgelig galt. Vi var opmærksom på, at aftalen skulle have været der 7 dage før, den gik i gang. Belært af erfaringen skal vi nok, når vi på et senere tidspunkt laver noget sådant, meddele, at vi selv tager affære, så vi ikke kommer i den situation.

Inge Jensen

Der udover har jeg et spørgsmål med hensyn til feriedage optjent i 1985. Vi får jo et problem i København, idet jeg går ud fra, at når vi var at betragte i et ansættelsesforhold under konflikten, har vi også optjent antal af feriedage svarende til 2½ dag pr. måned. Det vil sige, at når vi får vor ferieopgørelse – vi kan ikke vide det, men det går vi ud fra – så vil der figurere fuld feriedagsoptjening for hele 1985, selv om vi mangler indtjening i 2 måneder. Det vil sige, at folk kommer til at mangle feriepenge for den pågældende periode. Jeg vil gerne vide, om det så er muligt at få feriedagpenge, hvis det er sådan, at bryggeriet opgiver det fulde antal feriedage for 1985?

Jytte Hansen

Hvis der med hensyn til optjente feriedage for 1985 står angivet 30 dage, er der ingen mulighed for at få supplerende feriedagpenge. Det, vi giver supplerende feriedagpenge i A-kassen for, er, når der mangler dage. Men står der, at man har optjent 30 dage, uanset hvad beløbet er, så er der ingen mulighed for at give feriedagpenge.

Mødet slut.

ORDINÆRT FORRETNINGS- UDVALGSMØDE

30. oktober 1985.

Formanden

Bød velkommen til det første forretningsudvalgsmøde efter forbundets ordinære kongres.

Efter kongressen var der sket ændringer i forretningsudvalget. Formanden bød Allan Lund Nielsen velkommen i forretningsudvalget. Bød også Thomas Olsen velkommen, selvom Thomas Olsen havde siddet i forretningsudvalget tidligere, men det var som ny provinssekretær, han bød ham velkommen.

Endelig blev der også budt velkommen til forbundets nye næstformand Arthur Jensen.

Forbundets forretningsudvalg havde således følgende sammensætning:

Forbundsformand

Preben Mortensen

Forbundsformand

Arthur Jensen

Forbundshovedkasserer

Jytte Hansen

Forbundssekretær

Lone Christensen

Provinssekretær

Thomas Olsen

Formand Nordjysk Kreds

Poul Erik Guldborg

Formand Sydjysk Kreds

Allan Lund Nielsen

Formand Fyns Kreds

Jens Olsen

Formand Sjælland-Falster Kreds

Bent Embo

Formand Kbh. kvindelige afd.

Barbara Kryger

Næstformand Kbh. kvindelige afd.

Inge Jensen

Formand Kbh. mandlige afd.

Holger Foss

Næstformand Kbh. mandlige afd.

Bent Meyer.

Formanden ville gerne åbne det første forretningsudvalgsmøde efter kongressen med ønsket om, at man fik et godt samarbejde i kongresperioden. Forbundet havde en lang række store problemer, man skulle have løst, og det løses bedst ved, at det skete i en god kammeratlig samarbejdsånd.

DAGSORDEN

1. Referat
2. Beretning
3. Forskellige sager

Dirigent: Arthur Jensen.

1. Referat

Referat fra ekstraordinært hovedbestyrelsesmøde den 13. august samt forretningsudvalgsmøde den 14. august 1985 godkendtes.

2. Beretning

Formanden

Vedrørende spørgsmålet om bøderne i forbindelse med påskestrejkerne, strejkerne i forbindelse med tillidsmandsfyringen på Ceres Bryggeriet i Århus og strejken på Carlsberg-Tuborg Bryggerierne i København i forbindelse med fornyelse af en rammeaftale, har forbundet den 19. august d.å. lavet forlig omkring bodsbetaling. I forliget er aftalt, at forbundet indbetaler boden for medlemmerne i København og derefter opkræver beløbet af medlemmerne.

Forbundet har til samtlige afdelinger, hvor medlemmer har fået bod for at deltage i en af de omtalte strejker, skrevet og gjort opmærksom på, at arbejdsgiveren ikke må begynde opkrævning af bod, før afdelingen har gennemgået strejkelisterne og godkendt de enkelte medlemmers strejketimer.

Fra Københavns kvindelige afdeling er forbundet blevet orienteret om, at DfB har meddelt afdelingen, at der ikke længere kan ændres i de fremsendte strejkelister. Det var DfB's opfattelse, at med de ændringer, der var foretaget, kunne der ikke ændres mere, og hvis man ønskede dette, så måtte afdelingen lade sagen overgå til forbundet, der så måtte rejse krav om ændringer overfor Dansk Arbejdsgiverforening.

Kvindelig afdeling havde en lang række indsigelser mod fejl i strejkelisterne.

Forbundet har skrevet til Dansk Arbejdsgiverforening og beklaget sig over, at DfB ikke har ville rette fejlene, da det er normal kutyme, at der ved behandling i Arbejdsretten er taget forbehold overfor eventuelle fejl i listerne.

Barbara Kryger

Det undrede hende, at kvindelig afdeling åbenbart var den eneste afdel-

ing, der havde henvendt sig vedrørende fejl i strejkelisterne.

Mente, at de samme fejl måtte være gået igen hos mandlig afdeling. Mente derfor også, at andre af forbundets afdelinger måtte have konstateret fejl.

Mente, at det åbenbart har knebet meget med registrering rundt omkring.

Barbara Kryger havde en fornemmelse af - uden at kunne dokumentere det - at det, at forbundet havde lagt ud for medlemmerne, havde gjort dem mindre interesserede i at få konstateret, hvorvidt vedkommende var pålagt mere bod, end man egentlig var berettiget til. Fandt, at man burde løfte pegefingeren, da det trods alt var store beløb, som skulle udlægges af forbundets strejkemidler.

Formanden

Forstod ikke Barbara Krygers kritik.

Man havde ikke fået tilbagemelding om, at der i afdelinger i provinsen var begået fejl, og kunne derfor ikke forstå, at Barbara Kryger kunne konkludere og bemærke, at man måtte løfte pegefingeren overfor afdelingerne.

Holger Foss

Vidste ikke, om der var fejl i DfB's opgivelse af strejketimer vedrørende Københavns mandlige afdelings medlemmer. Så snart han var gjort bekendt med kvindelig afdelings brev til forbundet, havde han bedt kasseren i afdelingen om at undersøge, om der kunne være tale om de samme fejl i mandlig afdeling. Havde intet hørt til sagen siden og gik derfor ud fra, at der ikke var nogle fejl.

Bent Meyer

Havde tidligere haft en samtale med formanden om en del fejl vedrørende bod til medlemmerne på de københavnske omegnsdepoter. Det var ikke alle, som havde fået bod, der havde været i konflikt, og andre var blevet hjemsendt, og andre igen var blevet blokeret.

Formanden

Man måtte undersøge, på hvilke depoter der var fejl og så derefter meddele dette til DA.

Da forbundet har deponeret pengene for boden, vil forbundet, såfremt DA godkender disse fejl, få godtgjort pengene.

Inge Jensen

Det fremgår ikke af listerne, hvor mange penge, det enkelte medlem

skal betale, og derfor måtte DA kunne fremskaffe specificerede lister med datoer, timer og beløb.

Hovedkassereren

Ville kontakte DA for at undersøge mulighederne for at lave sådanne lister, som Inge Jensen efterlyste.

Formanden

Den 26. september d.å. udsendte Jyske Bryggerier en meddelelse om, at på baggrund af salgsudviklingen indenfor Jyske Bryggerier, de høje afgifter, stagnerende ølsalg, konkurrencevilkår m.v., så man sig nødsaget til at indskrænke antallet af virksomheder og anlæg, og at man derfor fandt det nødvendigt at lukke Urban Bryggeriet i Ålborg.

Det var naturligvis forelagt aktieselskabsbestyrelsen, hvor bryggeriarbejdernes repræsentanter var under stærkt pres, fordi disse oplysninger ikke måtte videregives.

Formanden fik tilbudt at gennemgå Jyske Bryggeriers regnskab vedrørende de økonomiske beregninger ved lukning af Urban Bryggeriet.

Tallene viste klart, at selv med en tilbagegang på over 50% i salgstilbagegang for Thor's ølprodukter, som er det man udelukkende tappede på Urban, ville det alligevel give en forbedring i Jyske Bryggeriers regnskab på adskillige millioner kroner. Jyske Bryggerier havde måske håbet på, at man med Thor øllet ville kunne vinde markedsandele i Nordjylland.

Det har imidlertid vist sig, at dette ikke blev den forventede succes.

Forbundet har i flere år vidst, at det måtte gå galt, når man først stopper for lokalølprodukterne som i 1982, og samtidig ophører med at investere i nyt produktionsanlæg eller tekniske forbedringer.

Før Fredericia Bryggeriets igangsættelse i 1979 lavede Urban Bryggeriet det meste af deres tapperiproduktion. Alle disse faktorer har medvirket til Urbans lukning, hvad der ikke kunne komme som en overraskelse for forbundet.

Formanden havde et par gange været til møde i Ålborg og med medlemmerne drøftet afviklingen, som er fastsat til den 31. januar 1986.

Det er aftalt, at man først lokalt prøver at få aftaler om fratrædelsesgodtgørelse samt spørgsmålet om overflytning til andre virksomheder under Jyske Bryggerier, og dels om en indsats for at få medlemmerne beskæftiget på andre virksomheder.

Der er dog næppe meget håb om at få beskæftigelse andre steder i Ålborgområdet. Arbejdsløsheden i det nordjyske område er højere end gennemsnittet i det øvrige Danmark, og da de fleste af forbundets medlemmer på Urban er ufaglærte, bliver det meget svært at få anden beskæftigelse.

Det er klart, at forbundet stærkt må beklage denne udvikling, men til gengæld måtte man også erkende, at hvis Jyske Bryggerier skulle kunne klare sig og få virksomhederne under Jyske Bryggerier til at fungere rentabelt, så vidste man, at sådan et skridt ville blive foretaget.

Formanden var imidlertid bange for, at der yderligere kunne komme indskrænkninger indenfor Jyske Bryggerier.

Med det salgsgrundlag, Jyske Bryggerier havde, måtte det være meget dyrt at køre med 5 produktionsvirksomheder.

Faxe Hedensted lukkede i foråret 1985, og Urban lukker i januar 1986.

På lige fod med depotkonference og spritkonference er der også forslag til indkaldelse til en bryggerikonference.

Det er nødvendigt, at man på landsplan får diskuteret, om der kan findes frem til nogle foranstaltninger overfor den udvikling, man står overfor for nærværende.

Formanden ville vende tilbage til dette spørgsmål under punktet forskellige sager.

Endnu en arbejdsplads er gået tabt, og forbundet vil dermed få 63 nye arbejdsløse medlemmer.

Holger Foss

Fandt, at det var tragisk med lukningen af Urban. Var enig med formanden i, at det ikke kunne komme bag på nogen, men derfor gjorde det alligevel lige ondt, hver gang det skete. Når han ønskede at kommentere sagen, var det fordi, man i København skal genoptage rammeaftaleforhandlingerne, og at man i månederne forinden havde været til en række orienteringsmøder med DfB om salget efter konflikten.

De første par måneder var der sket en betydelig tilbagegang i salget, medens septembersalget var gået bedre end det foregående år. Man efterlyste det samlede ølkonsumsalg for at konstatere, om der var tale om en stagnation eller tilbagegang for ølsalget i hele Danmark.

Af hensyn til rammeaftalerne var det vigtigt at få konstateret, om DfB bar tilbagegang alene.

Imidlertid er bemærkningerne fra formanden om Jyske Bryggeriers salg åbenbart udtryk for almindelig stagnation.

Ville gerne spørge, om forbundet havde nogle konkrete oplysninger om dette, eller om forbundet havde nogen fornemmelse af dette.

Med hensyn til, at formanden i forbindelse med omtalen af lukningen af Urban talte om, at det kunne være rimeligt med en bryggerikonference, tiltalte dette ham meget, hvis det lykkedes at få arrangeret en sådan konference.

Poul Erik Guldborg

Denne beklagelige situation, som man i mange år havde ventet på, er nu blevet en realitet.

Sagen blev i 1981 rejst af den daværende formand i Ålborg afdeling, og kredsen fik også et møde med Jyske Bryggeriers direktion i 1981.

Man tilkendegav dengang, at årsagen til, at man flyttede Thorproduktion fra Randers til Urban i Ålborg, var for at sikre Urban Bryggeriets fremtid.

Kredsens repræsentanter var også dengang af den opfattelse, at meningen kun var at få Thor kørt ind i det nordjyske område, for så derefter at lukke Urban.

Det afkræftede Jyske Bryggeriers administrerende direktør dengang skriftligt, men senere fremgår det, at man finder det formålsløst at investere i Ålborg og Horsens.

Altså allerede dengang har Jyske Bryggerier haft deres planer til trods for, at de blev ved med at dementere dette.

Troede, at der kom flere lukninger indenfor Jyske Bryggerier i Nordjylland.

Formanden

Var enig med Poul E. Guldborg i, at allerede i 1981 måtte Jyske Bryggerier have gjort sig nogle overvejelser om denne situation, og han frygtede også flere virksomhedslukninger indenfor Jyske Bryggerier.

Med hensyn til udviklingen i ølsalget, var der ingen tvivl om, at der var tale om stagnation i Danmark.

Drøftelser med Bryggeriforeningen om afgiftspolitikken på øl i Danmark, grænsehandelen o.s.v., gør at man forventer en nedgang i salget af dansk produceret øl.

Det er klart, at det behov, der opstod under konflikten er en del af forklaringen på disse ting.

Stagnationen af salg af øl skal også ses på baggrund af forbrugsmønstret.

Man går mere over til at drikke vin i stedet for øl, især på grund af den ændrede prisforskel mellem øl og vin. Det hele hænger sammen og betyder, at forbundet må beskæftige sig langt mere med lovgivning, herunder afgiftspolitikken, EF-harmoniseringen af afgifter, dåseølsproblematikken, grænsehandelen, discountøl-salget og udviklingen indenfor hele detailhandelen, herunder lovgivningen om lukkelovsbestemmelserne.

Formanden mente, at nok virkede det stærkt, hver gang der lukkede en virksomhed i provinsen, men sammenlignede man med udviklingen i København, er ændringerne her langt værre beskæftigelsesmæssigt, men det virker ikke på samme måde. Det giver ikke så store reaktioner, som når det sker i provinsen.

Barbara Kryger

Med hensyn til lukningen af Urban var det ventet, men alligevel beklageligt at miste en arbejdsplads.

Det er korrekt, som formanden siger, at der sker lige så store nedlæggelser i København, men det virker bare ikke lige så chokerende.

Lukningen af Urban viser betydningen af bevaringen af det enkelte bryggeris egne mærker og eget lokale marked.

Man må køre en strategi om at appellere til lokalbefolkningen om at bevare arbejdspladsen og købe det lokale bryggeris egne mærker.

Vedrørende en konference om bryggeriindustrien i Danmark syntes hun, det var en meget god ide, men syntes også det hastede meget at få diskuteret tingene igennem indenfor bryggeriindustrien. Dette skulle selvfølgelig også ses i forbindelse med situationen i København.

Derfor ønskede hun, at konferencen blev afholdt hurtigst muligt.

Allan Lund Nielsen

Mente at vide, at ølsalget i Danmark var gået 3-4% tilbage i sidste regnskabsår.

Om grænsehandelen virker dette anderledes, end man formentlig havde tænkt sig. Man havde beregnet, hvor meget af grænseølet, der ville blive produceret i Danmark, men dette holder ikke. Det er ikke dansk øl, man køber, men tysk øl, der kan fås langt billigere.

Formanden

I beretningsperioden har der været 3 sager behandlet ved faglig voldgift.

Den første var omkring bemandingsaftaler på Tap E, Carlsberg, København. Sagen drejede sig om brug af reserver, hvor bryggeriet var af den opfattelse, at reserverne kunne gå ind på henholdsvis mands- og kvindepladser.

Sagen har tidligere været nøje gennemgået for forretningsudvalget, og formanden ville derfor ikke redegøre for hele sagen, men nøjes med nogle enkelte betragtninger.

Sådan som aftalerne er udformet på Tap E, og senere på Tap H, hvor man aftaler puljer med mænd og kvinder, var der ingen mulighed for at vinde sagen, ud fra arbejdsgiverens påstand og fremlæggelse af sagen.

Hvis man fremover vil undgå fælles brug af reserver på mands- og kvindepladser i den slags puljeaftaler, må det fremgå af listerne, at reserverne er øremærket til bestemte pladser.

De 2 øvrige sager blev kørt sammen, hvilket man fremover ikke bør gøre.

Det fremgår af opmandens præmisser til kendelserne, at han har haft 2 sager umiddelbart i forlængelse af hinanden.

Sagerne var spørgsmålet om erstatning for grundlovsdag i forbindelse med afholdelse af ferie, og spørgsmålet om betaling af højdetillæg ved kørsel med læsning af krantrucks på Tap H, Carlsberg.

I spørgsmålet om erstatning for grundlovsdag i forbindelse med afholdelse af ferie, havde forbundet nedlagt påstand om, at hvis grundlovsdag faldt i ens ferie, og man den pågældende dag skulle have været på skiftehold, hvis man ikke havde haft ferie, skulle man have erstattet grundlovsdag med en hel ekstra fridag i stedet for en 1/2 fridag.

Opmanden gav ikke forbundet ret i deres påstand, men formanden syntes, at opmandens præmisser til kendelsen var noget tynde. Opmanden tager slet ikke stilling til forbundets påstand og er meget overfladisk i behandlingen af hele sagen.

I sagen omkring højdetillægget, hvor sagen kører på, om der er tale om læsning af vogne med kran eller elevator, giver opmanden forbundet ret i, at læsningen foregår med kran, hvorfor den, der betjener kranen, skal have højdetillæg.

Formanden fandt, at det naturligvis var udmærket, at forbundet vandt sagen, men ligesom omkring spørgsmå-

let om grundlovsdag, var præmisserne til kendelsen for dårlige.

Formanden var ikke i tvivl om, at opmanden sikkert var en udmærket jurist, men han syntes at kunne mærke på ham i voldgiftsretten, at han ikke virkede koncentreret.

Det virkede forvirrende, at procedurerne og vidner og andre får lov til at komme med bemærkninger sådan hen over bordet og får lov at tale i munden på hinanden.

Det gør, at opmandens præmisser til kendelserne er langt fra så præcise, som man kunne ønske. Voldgiftskendelser er retningsgivende for aftaler og principper arbejdsmarkedets parter imellem, og derfor skal præmisserne også være præcise og klare. Det kunne i disse 2 sager virke, som om vi kunne vinde 1 sag hver, hvilket ingen kan være interesseret i.

De tyndbenede præmisser og den overfladiske behandling bør medføre, at forbundet ikke længere kan være interesseret i fortsat at bruge den samme opmand, men at forbundet fremover pegede på andre emner.

Reglerne er sådan, at parterne skal være enige om en opmand, ellers udpeger Arbejdsretten en opmand.

Hidtil har forbundet og Bryggeriforeningen kunne blive enige, men netop denne opmand ønskede Bryggeriforeningen ikke at acceptere i den meget principielle sag omkring tillidsmandsafskedigelse på Ceres i Århus. Her ville Bryggeriforeningen have Arbejdsretten til at udpege en opmand, og formanden var overbevist om, at det sikkert var med den samme begrundelse, som han havde brugt, at denne opmand var for overfladisk og for upræcis i sine præmisser og kendelser.

Barbara Kryger

Var enig med formanden i hans betragtninger omkring opmanden. I forbindelse med sagen om højdetillæg på Tap H er problemet ikke løst, fordi forbundet vandt sagen.

DfB har meddelt, at man ikke vil tilbagebetale tillægget fra den dag, man rejste sagen lokalt, men kun fra den dag, kendelsen blev afsagt.

Holger Foss

Var enig med formanden i hans betragtninger omkring opmanden. Problemet er imidlertid at få en opmand, der er objektiv, eller såkaldt »neutral«. De fleste er i reglen miljøskadet på grund af en hel anden baggrund.

De har aldrig nogensinde været på en arbejdsplads og aner ikke, hvordan en arbejder tænker og føler.

I den udstrækning, de kan være det, uden at kompromittere sig selv alt for meget, er de stort set enige i arbejdsgivernes synspunkter.

Fandt, at det var rimeligt og rigtigt at blive ved med at gøre opmærksom på, når man føler, at disse opmænd ikke udfylder deres opgaver.

DfB har så fundet på, at man ikke vil betale højdetillægget fra den dag, sagen blev rejst, hvilket er en helt ny måde at gøre tingene på.

Man har drøftet sagen i mandlig afdelings forretningsudvalg og fundet, at sagen derfor skal køre på 2 ting.

Den første er naturligvis, at DfB skal betale med tilbagevirkende kraft fra den dag, sagen blev rejst.

Den anden er, at sagen bliver indbragt for Arbejdsretten med krav om bod for overenskomstbrud.

Sagen startede med at blive indbragt for Arbejdsretten af forbundet, men her tilkendegav arbejdsretsdømmen, at han måtte efterkomme arbejdsgiverens påstand om først at lade sagen afgøre ved en faglig voldgift.

Nu har den faglige voldgift givet forbundet ret, og derfor bør DfB også idømmes bod for overenskomstbrud.

DfB slæber altid afdelingen i Arbejdsretten, når de kan komme afsted med dette, og derfor bør DfB også idømmes bod, når de begår fejl.

Det var også den fremgangsmåde, man var enige om i starten, da man rejste sagen, og han ville derfor gerne høre formandens mening om dette.

Formanden

Det er korrekt, at forbundet har fået sagen indbragt fra mandlig afdeling vedrørende disse forhold, men forbundet har til afdelingen svaret, at det kræver en vurdering om indbringelse af sagen for Arbejdsretten, da man i en anden sag, hvor forbundet havde tabt, fra Dansk Arbejdsgiverforening havde trukket sagen fra Arbejdsretten.

Vedrørende tilbagebetalingen må dette også drøftes. Mente der kunne være problemer, da man lokalt, efter at sagen var indbragt, har indgået en aftale om et højdetillæg for 3 dage om ugen. Denne aftale er midlertidig, indtil man har fået en kendelse omkring selve sagen.

Men en sådan aftale ville DfB fastholde, at der ligger en aftale, indtil sagen afgøres, og at de derfor først skal betale det fulde tillæg alle 5 dage i ugen, fra den dag kendelsen foreligger. Den

normalt gældende praksis er, at tilbagebetaling sker fra den dag, sagen bliver rejst.

Kravet om tilbagebetaling er for de resterende 2 dage ugentligt, men det kan være, at man skal have en ny faglig voldgift for at få en fortolkning af dette.

Inge Jensen

Var tilfreds med indstillingen omkring opmanden, da man i kvindelig afdeling havde haft den samme diskussion og også fundet, at det ikke var særligt heldigt at have mere end en faglig voldgift ad gangen, og at det heller ikke var særligt heldigt at have den samme opmand.

Fandt også, at det var udmærket, at man nu ligesom prøvede at få en principiel holdning til, hvordan disse ting skulle afvikles. Det var en god start på det arbejde, der skulle være i udvalget omkring Arbejdsretten.

Vedrørende lokalaftalen om højdetillæg, som var indgået samtidig med den faglige voldgift kørte, anførte Inge Jensen, at denne lokale aftale gik på, at man fik højdetillæg for at gå ud på rullebanerne, medens den anden sag gik på højdetillæg for læsning af vogne med kran.

Der er derfor skitseret 2 stykker arbejde i samme område af samme personer, som måtte betyde, at man reelt kunne rejse krav om tilbagebetaling for alle ugens 5 dage. Man kan normalt ikke få det samme tillæg udbetalt 2 gange, men det beviser, at det er 2 forskellige sager, og derfor kan den midlertidige aftale ikke bruges til at undgå at tilbagebetale for den sag, forbundet har vundet.

Formanden

Bemærkningerne, dels om tilbagebetalingen og dels om spørgsmålet om at rejse sagen ved Arbejdsretten, fra forretningsudvalgsmedlemmerne gjorde, at formanden igen foreslog, at hele sagen drøftedes igennem mellem forbundet og de 2 københavnske afdelinger, hvilket forretningsudvalget tilsluttede sig.

Formanden

Forbundet har til Bryggeriforeningen indgivet en sag omkring krav om genetillæg i henhold til kotyme på Tap Syd, Tuborg, for de medlemmer, der har omklædningsrum og badefaciliteter i en skurvogn. Tuborg Bryggeriet flyttede truckførere fra en skurvogn over i en af dem kaldet pavillon under konflikten.

Formanden og forbundets konsulent har været på Tuborg og besigtiget den såkaldte pavillon.

Der er ingen tvivl om, at den ny skurvogn overholder de standardkrav, der kan forlanges, og at man derfor ikke kan stille krav om genetillæg, som i den gamle skurvogn, hvor der manglede en del faciliteter.

Man måtte derfor efter formandens opfattelse stille krav om genetillæg, grundet forskellen i standarden mellem faciliteterne i pavillonen og de øvrige områder på Tap Syd.

Standarden på Tap Syd ved omklædnings-, garderobe- og badeforhold er langt bedre end i skurvognen.

Iøvrigt er der fritidsaktiviteter og pauseforhold, som slet ikke findes for disse truckførere.

Denne store forskel indenfor det samme område bør kompenseres ved et genetillæg.

Formanden havde imidlertid ikke kunne blive enig med den pågældende tillidsrepræsentant for truckførerrådet om, efter hvilke principper man skulle køre sagen, og ønskede derfor, at forbundet, mandlig afdeling og tillidsrepræsentanten drøftede, hvordan sagen videre skulle køres.

På Carlsberg i tankvognshallen har forbundet rejst en sag vedrørende udluftning af slanger.

Carlsberg Bryggeriets ledelse er af den opfattelse, at der ved påfyldning af tankvogne kommer ilt i øllet, og at man derfor, hvis ølslangerne ikke har været brugt 1 times tid, skal lade ølslangerne have en gennemstrømning af øl på et vist antal hl øl, før man begynder påfyldningen af tankbilerne.

Ingen bestred, at dette sikkert var korrekt, men at der så var tale om merarbejde.

Der er arbejdsbeskrivelser i tankvognshallen på Carlsberg, og disse arbejdsbeskrivelser er grundlaget for bemandingsaftalen og akkordbetalingen i området.

Man kan derfor så ikke bare komme og pålægge arbejderne i området merarbejde. Bryggeriet erkender, at der er tale om merarbejde, men at der kun er tale om 5 minutter pr. skift.

Det lyder ikke af meget, og sagen virker derfor som en lille sag, men imidlertid ret så principiel.

Det er ligegyldigt, om der er tale om meget eller lidt merarbejde. Det afgørende er, at bryggeriet ændrer ved et stykke arbejde, der er arbejdsbeskrivelser for.

Man nægter ikke, at dette arbejde

skal og kan udføres, men at bryggeriet så må forhandle dette lokalt og ikke bare ændre det, uden enighed med tillidsrepræsentanten eller afdelingen. Medlemmerne i området kan imidlertid ikke nægte at udføre dette merarbejde, da dette vil være overenskomststridigt og kan medføre bod i Arbejdsretten og afskedigelse.

De arbejdsretlige regler er således, at hvis parterne er uenige, kan sagen afgøres ved en faglig voldgift, men der må ikke aktioneres under behandling af sagen, da arbejdsgiverens ret til at lede og fordele arbejdet er gældende, indtil en faglig voldgift har afgjort sagen.

Forbundet er nødt til at køre sagen, uanset hvor lille den kan være, da forbundets medlemmer ellers ikke ville kunne forstå, hvorfor der bliver lavet aftaler, hvis arbejdsgiverne ensidigt kan ændre dem, som de har lyst til.

Overalt sker der vældige stramninger, og man må reagere, da forbundet ikke kan acceptere, at arbejdsgiverne ensidigt ændrer ved bestående aftaler.

En anden sag på Carlsberg skal også behandles ved faglig voldgift. Det er ved maltudleveringen på Carlsberg, hvor bryggeriet mener, at noget arbejde skal overgå til et fremmed firma. Der findes her tidligere arbejdsbeskrivelser for dette område, og også her ændrer man dette ensidigt fra bryggeriets side.

Arbejdet består i afsyring af forvarmere, som man efter konflikten ikke længere mente, bryggeriarbejderne skulle udføre, da man under konflikten havde fundet et fremmed firma til dette. Iøvrigt var arbejdet udført af en afløser til dem, der arbejdede i maskudleveringen. Da der ikke længere var brug for en afløser til dette arbejde, fandt bryggeriet, at så kunne det godt overgå til et fremmed firma. Grundet konflikten var dette også mere driftsikkert. Naturligvis er dette helt uacceptabelt, og derfor videreføres også denne sag ved faglig voldgift.

Vedrørende valg af sikkerhedsrepræsentanter, har forbundet haft et organisationsmøde med Bryggeriforeningen om dette.

Forbundet har anført, at loven foreskriver, at alle i området skal have mulighed for at vælge sikkerhedsrepræsentant, og at dette kun kan ske på arbejdspladsen.

På grund af holddrift kunne forbundet dokumentere, at det ville være umuligt at foretage valg, uden at det

skete i arbejdstiden. Da valget skulle ske på arbejdspladsen, og for holddrift i arbejdstiden, måtte det også ske med betaling.

Det afgørende i sagen er dog at få en tilkendegivelse af, at valg af sikkerhedsrepræsentant kan ske i arbejdstiden, idet dette ville være et stort fremskridt. DfB ville imidlertid gerne have lov til at vende tilbage til sagen på et senere tidspunkt, idet de mente, at der var nogle juridiske spørgsmål, der kunne trænge til en afklaring.

De var ikke sikre på, at de behøvede at rette sig efter en faglig voldgift, fordi der så var tale om en fortolkning af en lov. Forbundet var enig i, at dette måtte undersøges juridisk, men forbundet var af den opfattelse, at det helt klart af loven fremgik, at uenighed om valg af sikkerhedsrepræsentant skulle afgøres af de arbejdsretlige regler.

Hvis der i det arbejdsretlige system træffes en afgørelse, måtte man så i henhold til loven rette sig efter dette. Det aftaltes, at man i løbet af starten af 1986 ville vende tilbage til sagen, hvor man både havde undersøgt de juridiske aspekter, og dels forsøgt at finde en løsning lokalt. I hvert fald skulle der træffes en afgørelse i løbet af første halvår af 1986, således at en eventuel faglig voldgift kunne nå at træffe en afgørelse, inden normalvalgene i efteråret 1986 på Carlsberg og Tuborg skulle foretages.

Da sagen køres for de virksomheder, der har holddrift, er det ikke en principiel sag for hele forbundets overenskomstområde, men kører udelukkende på de konkrete forhold for skiftehold i København og andre lignende virksomheder.

Fra Fredericia afdeling har forbundet modtaget indberetning om, at Fredericia Bryggeri ikke udbetaler feriepenge af feriepenge til ferieafløserne. Da sagen blev rejst lokalt i Fredericia, meddelte bryggeriets ledelse, at det var en kutyme, de havde overtaget fra Carlsberg-Tuborg i København.

Der har været organisationsmøde i sagen, hvor der blev udfærdiget følgende protokollat:

»Ved et organisationsmøde i Bryggeriforeningen under medvirken af repræsentanter fra nedenstående organisationer drøftedes det af forbundet rejste spørgsmål vedrørende feriepenge til sæsonafløserne på Fredericia Bryggeri.

Fra forbundets side anførtes, at de pågældende i henhold til §16, stk. 2, har ret til feriegodtgørelse af ferie-

godtgørelse. Fra Bryggeriforeningens side gjorde man gældende, at det følger af fast praksis på De forenede Bryggerier og Fredericia Bryggeri, at der ikke betales feriegodtgørelse for sæsonafløserne. Forbundet forbeholdt sig at videreføre sagen efter de arbejdsretlige regler.

Formanden tilkendegav, at selvom Bryggeriforeningen henholder sig til en kutyme, kunne han ikke forestille sig, at forbundet tabte denne sag.

Hvis man laver lokale aftaler, kan en sådan godt være en forringelse, men normal praksis er, at kutymen ikke må være ringere end det, der står i overenskomsten.

Man skal også gøre sig klart, at når der kommer en afgørelse, så vil den naturligvis gælde for hele landet, selvom sagen kører omkring Fredericia Bryggeri.

I Århus har forbundet haft en sag vedrørende organisationsforhold.

Man er ved at bygge en ny lagerhal, og i den forbindelse ønskede tillidsrepræsentanterne på bryggeriet, at Århus mandlige afdeling blev inddraget i forhandlingerne, da man ikke kunne blive enige lokalt.

Ceres Bryggeriernes ledelse mente så, at hvis afdelingen skulle indblandes i forhandlingerne, så var der tale om organisationsforhandlinger, og så måtte forbundet ind i sagen sammen med Bryggeriforeningen.

Forbundet tilkendegav overfor Bryggeriforeningen, at det var utilfredsstillende, at man ikke først forsøgte at løse problemet mellem afdelingen og Ceres Bryggerierne.

Hvis man går uden om afdelingerne, vil der ikke kunne laves sær aftaler og andre lignende ting, og hele systemet ville blive sat ud af kraft.

Der blev afholdt organisationsmøde i Århus med deltagelse af alle parter, og der blev udfærdiget et protokollat, som slog fast, at man ved uoverensstemmelser var enige om, at Ceres Bryggerierne forhandlede med afdelingen, inden sagen gik videre til Bryggeriforeningen og forbundet.

Vedrørende demonstrationen den 5. marts 1985 foran byretten med deltagelse af de fleste medlemmer, beskæftiget på Carlsberg-Tuborg, grundet protest imod sigtelse af chauffører fra Tuborg distributionens aktion på Hans Knudsens Plads, er mandlig afdeling i København indklaget for Arbejdsretten med krav om bod som ansvarlig for demonstrationen.

Demonstrationen gennemførtes, medens sagen behandlede og betød derfor, at arbejdet var nedlagt på brygge-

rierne på overenskomststridig vis. Sagen skal behandles ved et forberedende retsmøde den 28. november 1985.

Det er advokat Søtoft Madsen, der fører sagen for afdelingen, så forbundet gik ud fra, at afdelingen bliver orienteret gennem ham, og at afdelingen møder frem til det forberedende retsmøde. Formanden gik ud fra, at forlig i sagen var udelukket.

Fra Københavns mandlige afdeling har forbundet modtaget en skriftlig forespørgsel vedrørende lokalforhandling, som er ret så principiel.

Afdelingens brev lyder som følger:

»Vedrørende ændring af hovedoverenskomstens bestemmelser om ferie i umiddelbar tilslutning til jule-, nytårs- og påskehelligdage. Afdelingen er orienteret om, at De forenede Bryggerier i cirkulære har meddelt tillidsrepræsentanterne, at ovenstående skal forhandles lokalt i de forskellige afdelinger på bryggerierne. Det er afdelingens opfattelse, at lokalt i den forbindelse er den lokale fagforening, og man udbeder sig forbundets fortolkning.«

Formanden har svaret afdelingen følgende:

»Vedrørende afdelingens brev om opfattelsen af »lokalt« i forbindelse med ferie i umiddelbar tilslutning til jule-, nytårs- og påskehelligdage, anmoder man forbundet om en fortolkning af dette. På ekstraordinært hovedbestyrelsesmøde den 15. november 1984 vedtog man, at forbundet udvider suveræniteten til afdelingen. Forbundet kan kun give afdelingerne større kompetence og ansvar, og »lokalt« betyder for forbundet afdelingerne.

Dette betyder ikke, at man ikke kan give tillidsrepræsentanterne på virksomhederne kompetence og ansvar for tilrettelæggelse af ferie i henhold til hovedoverenskomstens §16, stk. 1, men at en sådan kompetence til tillidsrepræsentanterne gives af afdelingerne og ikke af forbundet.«

Det var principielt at få fastslået forholdet mellem forbundet, afdelingerne og klubber og tillidsrepræsentanter.

Det er afdelingerne, der er ansvarlige overfor forbundet, og derfor er det afdelingerne, der er ansvarlige for de lokale aftaler. Det er derfor også afdelingerne, der afgør, om tillidsrepræsentanter kan indgå aftaler, som f.eks. placering af ferie.

Holger Foss

Vedrørende sagen omkring skurvognen på Tap Syd, Tuborg, var han enig med formanden.

Konsulentens undersøgelse viser, at

standarden er i orden, men alligevel ringere end de øvrige forhold på Tap Syd.

Derfor skal sagen køres på dette, og det må drøftes igennem med tillidsrepræsentanten for området.

Man har i mange år fået genetillæg for at holde til i en skurvogn, og dette skal man fortsat have.

Vedrørende sagen om feriepenge af feriepenge til ferieafløser er det fuldstændigt horribelt, idet der jo ingen steder i overenskomsten står anført, at der gælder andre bestemmelser for afløser. Var enig i, at denne sag skal køres ved en faglig voldgift.

Arbejdsretssagen omkring demonstrationen foran byretten den 5. marts kører videre i Arbejdsretten på normal vis.

Var meget tilfreds med forbundets svar vedrørende ferie i tilslutning til jul, nytår og påske.

Inge Jensen

Vedrørende DfB's ønsker om at ændre i bemandingsaftalerne er det forfærdelige problemer, tillidsrepræsentanterne står overfor. Arbejdsgiverne ændrer arbejdsgangen og meddeler derefter, at man så også er nødt til at ændre bemandingsaftalerne.

Det er vanskeligt for tillidsrepræsentanterne at modbevise arbejdsgiverens påstand om nødvendig ændring, når de lader visse delprocesser overgå til andre.

Vidste ikke hvordan det løses, men det virker underligt, at arbejdsfunktioner, forbundet havde overenskomst for, kunne overgives til andre. Der måtte gøres noget ved dette, da det sker oftere og oftere.

Arbejdsgiverne er også begyndt at indføre nye begreber, som betyder, at bemandingsaftalerne kun gælder i den tid, man kalder produktionstid. Tidligere har man været dækket ind af bemandingsaftaler på kolonnen, uanset om der var stop eller produktion.

Dette ønsker man fra bryggeriets side at ændre, og det giver en masse problemer.

Disse ting må man få diskuteret igenem, for ellers går det helt galt.

Var også tilfreds med forbundets svar til mandlig afdeling om fortolkning af ordet »lokalt«. Det er så op til afdelingerne, om man vil videregive den suveræniteten, forbundet har tildelt afdelingerne.

Kvindelig afdeling har her en anden opfattelse end mandlig afdeling, idet man her har lagt den helt ud i klub-

berne og selvfølgelig ønsker, at den bliver brugt.

Formanden

Der er ingen tvivl om, at man vil forsøge at stramme tingene meget, og hvor det er muligt, vil man ændre i bemandingsaftaler og lade arbejdsfunktioner falde bort eller overgå til andre. I sådanne tilfælde må alle sagerne, uanset om de er store eller små, indbringes for forbundet. Naturligvis vil der ske ændringer, men hvor arbejdsgiveren ensidigt ændrer i bestående aftaler, må man på alle måder hindre dette.

Man kan ikke bare lade tingene ske, og det var formandens opfattelse, at hvis man indbragte alle sagerne, ville dette afholde arbejdsgiverne fra konstant at ændre indgåede aftaler. Forbundets medlemmer ville indse arbejdsgiverens ensidige angreb på bestående aftaler, og det vil til sidst ende i ustabile forhold.

En virksomhed med produktion har brug for stabile forhold, og formanden kunne ikke forestille sig, at f.eks. DfB ønskede forholdene endnu mere ustabile, end de var i forvejen.

I København er situationen særdeles vanskelig, og det var ikke til at vide, i hvilken retning det ville gå.

Afgørende for de fremtidige forhold i København var spørgsmålet, om det lykkedes at opnå at få en ny rammeaftale.

Såfremt dette ikke lykkedes, ville det yderligere skærpe situationen, og det var så spørgsmålet for DfB om at få inddraget så mange funktioner som muligt, for derved at reducere arbejdsstyrken så meget som muligt.

Depotforhold

På flere foretningsudvalgsmøder har man omtalt arbejdsfordelingsaftaler på depoterne.

En del af disse sager har været i København, hvor man ofte ved salgsnedgang afskedigede folk i stedet for, som overenskomstens §11 anviser, først at prøve at løse problemet ved en arbejdsfordelingsaftale.

Depotindehaverne ved DA's hjælp fastholdt imidlertid, at de havde ledelsesretten, og de afskedigede folk, hvis de fandt grundlag for dette.

Forbundet ønskede sagen prøvet ved en faglig voldgift, hvor vi procederede på, at før man foretog afskedigelser, skulle man bruge overenskomsten og først køre en arbejdsfordeling. Det var forbundets principielle påstand, men af hensyn til mulighederne for opmanden til at finde en mel-

lemløsning, foreslog forbundet, som en subsidiær påstand, at hvis man kunne foretage afskedigelser, uden først at have kørt en arbejdsfordeling, skulle opmanden fastsætte, hvor stor en salgsnedgang skulle være på depotet, før man kunne foretage en afskedigelse.

Opmanden udtaler om den principielle og subsidiære påstand:

»At således som bestemmelsen i §11 i parternes hovedoverenskomst er affattet, er der ikke grundlag for at fastslå, at anvendelsen af arbejdsfordeling er obligatorisk, og således begrænser arbejdsgiverens ret til at foretage opsigelser i henhold til §16. Som følge af det anførte, frifindes indklagede for klagerens principielle påstand«.

Videre siger opmanden:

»Allerede fordi en fastsættelse, som angivet i klagerens subsidiære påstand, ikke har hjemmel i parternes overenskomst, tages klagerens subsidiære påstand ikke til følge.«

Med denne afgørelse må det herefter konstateres, at en depotindehaver stilles frit med hensyn til, hvorvidt han ønsker at afskedige en depotarbejder eller ej, grundet salgsnedgang.

Forbundet har tabt sagen, men har samtidig fået vist den holdning, Depotindehaverforeningen havde til arbejdsfordeling. I første omgang var det jo forbundet, der var modstander af en arbejdsfordeling, fordi man følte, at den blev misbrugt af depotindehaverne.

På den anden side måtte man erkende, at den i tilfælde af salgsnedgang kunne være med til at bevare beskæftigelsen. Med kendelsen er det klart afsløret, at en arbejdsfordelingsaftale på depoterne intet er værd.

Hvis en depotindehaver ønsker en arbejdsfordeling for at bevare en arbejdskraftreserve, kan han gøre brug af den, men hvis han hellere vil afskedige folk, ja så kan han bare gøre dette. Aftalen er ensidigt til fordel for depotindehaverne, og så må forbundet tage slagsmålet og få den ud af overenskomsten. Man må så i stedet tage kampen, hver gang depotindehaverne ønsker at afskedige en depotarbejder.

Som tidligere omtalt på forretningsudvalgsmøder, er der konstant problemer med lokalforhandlinger på depoterne, især i Københavnsområdet. Hovedoverenskomstens §18 for depoter siger klart, at uoverensstemmelser på depotet løses lokalt, først af en tillidsrepræsentant for derefter, hvis man ikke kan blive enige, mellem de-

potindehaveren og den lokale afdeling.

Depotindehaveren og Depotindehaverforeningen prøver at komme uden om at forhandle lokalt med afdelingen i København.

Forbundet har modtaget et brev fra mandlig afdeling i København, hvori de gør opmærksom på, at man for at drøfte nogle uoverensstemmelser på Tuborg depotet, Birkerød, havde aftalt et møde på depotet mellem afdelingen og depotindehaveren.

Dansk Arbejdsgiverforenings sekretariat under Foreningen af Depotindehavere mødte også frem til mødet. Dette fik afdelingen til at afbryde mødet, da denne person repræsenterer en hovedorganisation, og derfor skulle den modstående hovedorganisation, nemlig forbundet, også være til stede. Dette er også foregået tidligere, og afdelingen har derfor anmodet forbundet om, at man får åbnet op for forhandlinger på lokalt plan med lokale repræsentanter for Depotindehaverforeningen, således at man får mulighed for at løse faglige lokale problemer, uden at skulle inddrage hovedorganisationerne i de mindste detaljer.

Forbundet rettede herefter henvendelse til Depotindehaverforeningen og gjorde opmærksom på, at man fra Københavns mandlige afdeling havde fået indberetning om, at afdelingen ikke i henhold til overenskomstens §18, stk. 1, afsnit 3, fik lov at søge uoverensstemmelser løst ved lokal forhandling, og henviser til sagen på Tuborg depotet, Birkerød.

Forbundet ønskede derfor afholdt et organisationsmøde.

Depotindehaverforeningens sekretariat svarede forbundet med følgende brev:

»Idet der henvises til forbundets skrivelse, kan det oplyses, at foreningen ikke deltager i lokale møder med fagforeninger. For så vidt angår sekretariatets repræsentants tilstedeværelse på Tuborg depotet i Birkerød skal det oplyses, at depotindehaveren anmodede om sekretariatets bistand og vejledning. Imidlertid var der selvfølgelig ikke tale om, at sekretariatet skulle deltage i en lokal forhandling. Idet der henvises til tidligere aftaler om spørgsmålet, kan det således bekræftes, at Depotindehaverforeningen fortsat respekterer hovedoverenskomstens bestemmelser.«

Depotindehaverforeningen tilkendegiver altså, at de respekterer overenskomsten, samtidig med man må konstatere, at de bryder den ved at delta-

ge i møder af lokal karakter.

Formanden kunne ikke se forskellen på, om foreningens deltagelse i lokale møder kaldes rådgivning, vejledning eller noget andet.

Forbundet har skrevet til mandlig afdeling og meddelt dem Depotindehaverforeningens svar og gjort afdelingen opmærksom på, at man fremover ved møder med depotindehavere gør klart, at mødet afholdes i henhold til overenskomstens §18.

Depotindehaverforeningen har meddelt, at de respekterer overenskomsten, og hvis de deltager i et møde, der er indkaldt i henhold til §18, skal afdelingen indbringe sagen til forbundet, der så vil indkalde til et fællesmøde. Når Depotindehaverforeningen ikke handler i henhold til overenskomsten, er der tale om et overenskomstbrud.

Derfor fællesmøde med henblik på indbringelse af sagen for Arbejdsretten.

Problemet med repræsentanten fra sekretariatet under Depotindehaverforeningen er, at han ikke har nogen form for respekt for lokale forhandlinger eller fagligt arbejde.

Han føler, han er den eneste, der kan rådgive og styre depotindehaverne på en sådan måde, at de ingen indrømmelser giver ved lokale forhandlinger.

Forbundet må her fastholde afdelingens betydning og det meget værdifulde i, at afdelingerne løser de lokale problemer. Det er fastslået i overenskomsten, at sådan er reglerne, så formanden følte, at Depotindehaverforeningen ville komme i klemme i Dansk Arbejdsgiverforening, dels fordi de ikke overholder overenskomsten, og dels fordi DA ikke ville kunne acceptere at skulle bruge tid på alle de lokale problemer.

På forretningsudvalgsmødet i august omtaltes en sag fra Carlsberg depotet i Silkeborg, hvor man havde ansat en funktionær til at overtage depotindehaverens funktioner. Imidlertid kørte denne funktionær som depotarbejder, og efter aftale mellem forbundet og Depotindehaverforeningen skulle sagen inden den 15. september d.å. være bragt i orden. Formanden havde på forretningsudvalgsmødet stillet sig tvivlende overfor, hvorvidt depotindehaveren ville rette sig efter dette. Det viste sig desværre, at depotindehaveren ikke ville rette sig efter dette, og det udløste en konflikt på depotet. Efter nogle kontakter mellem afdelingen, forbundet og Depotindehaverforeningen lykkedes det at få løst pro-

blemet, og alle på depotet er medlem af forbundets Silkeborg afdeling.

En del af forbundsledelsen havde i denne sag været i Silkeborg, og formanden var yderst tilfreds med den opbakning, medlemmerne i Silkeborg havde ydet i denne sag.

Den indeholdt visse principper, og det var derfor nødvendigt med opbakning og nødvendigt med det resultat, man fik.

Man har konstateret, at man på Faxe depotet i Ringsted i lang tid har haft beskæftiget en depotarbejder, der ikke vil overflyttes til vort forbund.

Forbundet har tilskrevet depotet og meddelt, at man inden 7 dage måtte bringe dette forhold i orden.

Man har ikke reageret på forbundets henvendelse, og derfor må man gå videre til selve Faxe bryggeri.

Hvis heller ikke dette hjælper, hvad formanden forventede det ville, måtte man tage skridt til at etablere blokade mod depotet.

Det blev også på forretningsudvalgs-mødet i august omtalt, at der var problemer på depoterne i Vejen med overflytning af depotarbejdere fra SID til forbundets Kolding afdeling.

Der har i perioden været afholdt et møde mellem de 2 forbund og deres afdelinger i Vejen og Kolding, hvor man blev enige om fortsat at lade depoterne i Vejen blive stående under SID. Man havde gennem de seneste år arbejdet meget stærkt på at få ordentlige løn- og arbejdsforhold, og dette var lykkedes. Man var derfor ked af at skulle flyttes. Der var opstået et godt samarbejde mellem depotarbejderne og den lokale SID afdeling. Principperne for overflytning mellem de 2 forbund er, at hvis de lokale afdelinger kan blive enige om at fravige 30-km bestemmelsen i henhold til grænseaftalen, accepterer forbundene dette. Kolding afdeling accepterede, og efterkom SID Vejen afdelings ønsker, som var i overensstemmelse med depotarbejdernes ønsker. Hermed skulle denne sag være bragt i orden.

Vedrørende depoterne i Præstø er det også lykkedes at få overenskomst og sær aftaler, og overflyttet dem fra SID til vort forbund. Formanden mente, at selvom der stadig manglede nogle områder at få i orden, især på Sjælland og Falster, så var der skred i sagerne, og han syntes den nye provinssekretær Thomas Olsen gjorde et udmærket stykke arbejde.

Han optræder kontant, når han er ude og ordne tingene, og det var formandens opfattelse, at det var derfor, man

fik aftalerne i hus og bragt organisationsforholdene i orden.

Vidste godt, at der kunne rejses kritik af stadige mangler i Sjælland-Falster Kreds, men der er aftalt et møde med repræsentanter fra kredsen, således at man kan få løst disse problemer. Man kunne ikke være bekendt overfor andre ikke at have løst disse problemer, og forbundet kan kritiseres for ikke at have fået afsluttet disse sager. Her tænkte formanden på depotsagerne fra Vig og Nykøbing Sjælland.

I forretningsudvalget har der tidligere været refereret til nogle brev mellem forbundet og Depotarbejdernes faglige klub i København vedrørende en sag på Tuborg Holte depot.

Formanden modtog et brev fra mandlig afdeling, der meddelte, at sagen var gået i orden, og at man derved betragtede sagen som ude af verden.

Formanden modtog alligevel herefter et brev fra Depotarbejdernes faglige klub, som var en kritik af formandens behandling af sagen. Formanden har skriftligt svaret depotklubben, og disse breve er oplæst på kongressen, så formanden gik ud fra, at det ikke var nødvendigt at gentage dem i forretningsudvalget.

Ville iøvrigt vende tilbage til en bemærkning fra kongressen, hvor Bent Meyer bemærkede, at det ville være anbefalelsesværdigt, at man tog en drøftelse af problemerne. Ud fra at der er sket en væsentlig ændring i strukturen i København omkring depotforholdene, syntes formanden, at det kunne være rart at få kendskab til, hvad det var, der skete på dette område.

Det var en yderst tilfredsstillende ordning, man havde fundet frem til i København, og en drøftelse og en orientering ville måske kunne medføre, at erfaringerne i København kunne bruges andre steder.

I Sjælland-Falster kreds er man i gang med nogle drøftelser om udviklingen indenfor depotområdet og en principiel diskussion om strukturforholdene indenfor området.

På kongressen havde formanden nævnt, at situationen på depotområdet og ændringerne i de kommende år, gjorde at man måtte være meget opmærksomme og meget aktive.

Formanden var derfor interesseret i at få nogle drøftelser med depotklubben i København og havde også forstået på depotklubbens formand, at der virkelig havde været mulighed for noget opsøgende arbejde, og at der virkelig kunne løses nogle problemer, hvis man frigav noget arbejdskraft til disse ting.

Vedrørende retureballage, udsendte De forenede Bryggerier i oktober d.å. meddelelse om, at der nu skulle være differentierede pantbeløb på kasser og flasker.

Da det er provinssekretær Thomas Olsen, der har kørt sagen, anmodede formanden om, at det blev Thomas Olsen, der til beretningen redegjorde for sagen.

Thomas Olsen

Differentieret pant for kasser er et stort problem. I indberetningen til forbundet fik man at vide, at man fra tankstationer, kiosker og andre, havde truet med at ville finde andre leverandører. Ordningen virker således, at man betaler kr. 8,00 i pant for en kasse med 30 flasker i.

På grund af omposning og lignende får man tomme kasser i overskud, som man så kun får kr. 4,00 for i tilbagebetaling.

Hvis truslerne om boykot gennemføres, vil det betyde væsentlig indtægtsnedgang for medlemmerne på depoterne, samt at arbejdspladser vil kunne komme i fare. Dette forårsagede, at forbundet kontaktede Bryggeriforening og bad om et organisationsmøde. Organisationsmødet viste, at Bryggeriforeningen også havde fået problemer, da de havde modtaget en lang række klager fra kunder, og de var meget opmærksomme på denne udvikling. Der var også klaget til Monopoltilsynet, der ville kulegrave hele sagen, hvilket måske gør, at problemet bliver løst ad den vej.

Der blev udfærdiget et protokollat, hvori Bryggeriforeningen gav forbundet tilsagn om at holde forbundet orienteret om udviklingen i sagen, og hvis det gav væsentlige ændringer, f.eks. grundet boykot, ville man tage ordningen op til en nyvurdering.

Bent Meyer

Det var desværre beklageligt, at man tabte voldgiftssagen om fortolkning af §11 Arbejdsfordeling, især når man mener, at man burde have vundet sagen.

Troede at det nu ville få nogle konsekvenser på de københavnske depoter, idet man i større udstrækning end tidligere vil søge at skaffe sig af med mandskab.

Det er allerede så småt gået i gang forskellige steder, og Bent Meyer ville derfor gerne forklare, hvad det er, der egentlig sker på depotområdet i København.

Man har blandt depotklubbens medlemmer besluttet at have en fastlønnet formand for klubben.

Dette har medført, at formanden for depotklubben har en masse opsøgende arbejde, hvilket igen medfører, at man har en masse forhandlinger lokalt rundt omkring på depoterne.

Dette er selvfølgelig en god ting, og man havde også bemærket, at han er blevet respekteret, og at han har forhandlingsret på depoterne.

I en del tilfælde kommer afdelingen også med i sagerne, og afdelingen får som regel altid et resultat ud af forhandlingerne. Syntes, det var en meget god ordning, man havde fået lavet, men det betød også en stor kontingentstigning til depotklubben. Men det har betydet, at aktiviteterne er gået gevaldigt op, hvilket var en god ting.

Sagen fra Tuborg depotet, Holte, er ligesom Carlsberg depotet, Birkerød, løst ved, at medlemmerne der har tilkendegivet og givet tilsagn om, at man retter sig efter de trufne beslutninger, der er taget i kompetente forsamlinger.

Vedrørende §18-sagen om lokal forhandlingsret kunne man godt leve med den udgang på sagen, som nu er skitseret - at afdelingen har lokal forhandlingsret.

Der er imidlertid nogle problemer tilbage i København, idet alle depoterne i området er underlagt den samme sær aftale. Sommetider skal der ændres i sær aftalen, og derfor ville afdelingen gerne have en ordning med, at afdelingen med københavnske depotindehavere, der repræsenterer Depotindehaverforeningen, kan forhandle om aftaler, herunder sær aftaler.

Selvom sær aftalerne er forlænget uændret fra 1985 til 1987, er der sket visse ændringer, som skal ind i sær aftalerne, selvom det kun er rettelser af aftalens ordlyd.

Dette problem er ikke løst, og derfor ønskede Bent Meyer, at man fik en mulighed for dette.

Formanden

Det af Bent Meyer rejste spørgsmål har været drøftet før, og formanden var enig i, at man kunne bruge den foreslåede model. Problemet for den enkelte depotindehaver er, efter Depotindehaverforeningens oplysninger, at de ikke føler sig trygge ved at sidde alene overfor organisationstrænede folk og ikke vide, hvad man skal gøre. Da der indgås en fælles sær aftale for alle depoterne i Københavnsområdet, ville det også være naturligt, at samtlige depotindehavere i området udpegede repræsentanter, der forhandlede

med den københavnske mandlige afdeling om alle lokale forhold.

Formanden

På De danske Spritfabrikker i Ålborg har man haft en konflikt, der strakte sig over en hel uge.

Årsagen var udnævnelse af et af forbundets medlemmer til arbejdsleder. For at der ikke skal opstå misforståelser, skal det gøres klart, at selvom det var en kvindelig spritarbejder, der blev udnævnt, var det naturligvis ikke årsagen til konflikten.

Der er en del faktorer, der har spillet ind på den utilfredshed, der opstod i forbindelse med udnævnelsen.

Den omtalte kvindelige spritarbejder havde ikke ret lang anciennitet på virksomheden, og kun fordi forbundets afdeling 2 i Ålborg havde påtalt forbigåelsen af denne person ved ansættelser af feriefløser, blev hun genantaget af DDSF.

Det er ikke tidligere sket, at DDSF i Ålborg har udnævnt spritarbejdere til arbejdsledere, og også her begås en fejl, da driftsledelsen naturligvis burde have kontaktet tillidsrepræsentanten og meddelt, at man ønskede at udnævne et par spritarbejdere til arbejdsledere. Man kunne så have drøftet, hvem der var kvalificeret, og begge parter kunne have fremlagt indstilling til udnævnelse.

Man er her fra driftsledelsens side fuldstændig gået uden om tillidsrepræsentanter og samarbejdsudvalget.

Problemet med udnævnelsen af den kvindelige spritarbejder var, at hun ikke blev opfattet som værende kvalificeret til at være arbejdsleder.

Hun var meget dårligt lidt blandt sine kolleger, fordi hun i den korte periode, hun havde været på virksomheden, ikke udviste almindelig anstændig fællesskabsfølelse.

Akkorden i kolonnen er afhængig af, at alle yder en præstation, men hun forlod ofte sin plads og blev væk, så man måtte hente hende forskellige steder.

Ved rengøring ville hun heller ikke tage det kollektive ansvar og blev ofte favoriseret af arbejdsledere.

Disse forhold gjorde, at medlemmerne i de områder, hvor hun havde været beskæftiget, meddelte, at de under ingen omstændigheder ville acceptere, at hun skulle være deres arbejdsleder.

Situationen var meget spændt, da virksomhedens ledelse fastholdt, at udnævnelsen skulle stå ved magt, og forbundets medlemmer på DDSF i Ål-

borg samtidig - med 100% enighed - ikke ville acceptere at have hende som arbejdsleder.

Til trods for virksomhedens tilside sættelse af samarbejdsregler, tilkendegav tillidsrepræsentanten og afdelingen, at de i denne situation accepterede hendes udnævnelse mod, at hun intet havde med spritarbejderne at gøre.

Ledelsen på DDSF i Ålborg fastholdt, at hun skulle fungere som arbejdsleder på normal vis, da arbejdslederfunktionen ingen værdi havde, hvis man ikke måtte have med spritarbejderne at gøre. Medlemmerne stod imidlertid hårdt på dette synspunkt. Konflikten havde betydet, at hun ikke fremover kunne være beskæftiget på virksomheden som spritarbejder, og derfor kunne hun gøres til funktionær eller andet, men hun måtte under ingen omstændigheder have noget med spritarbejderne at gøre.

Forbundet og Spiritusfabrikantforeningen deltog i møder Ålborg, og man var enige om, at parterne burde have sat sig sammen inden udnævnelsen og fastlagt retningslinier for, hvordan udnævnelser skal foregå, når det sker ved udnævnelser af spritarbejdere. Man var klar over i Spiritusfabrikantforeningen og på DDSF i Ålborg, at selvom man stod fast på udnævnelsen, og selvom spritarbejderne efter en lang konflikt bøjede sig, ville enhver form for samarbejde mellem arbejdslederen og spritarbejderne for altid være gået tabt.

Dette var, sammen med den meget markante stillingtagen fra spritarbejdernes side, sikkert afgørende for DDSF's beslutning om at efterkomme kravet om, at hun ikke kunne være arbejdsleder på Spritfabrikken i Ålborg.

Man ville fortsat beskæftige hende på virksomheden, dog ikke som arbejdsleder, men i en eller anden funktionærstilling.

I forbundets forretningsudvalg og hovedbestyrelse har man drøftet og vedtaget visse retningslinier for behandling af arbejdsskadesager.

På Tap Syd Tuborg har forbundet overtaget en sag for et medlem af Københavns kvindelige afdeling. Forbundet skal betale for advokatbistand, når man er enig i, at sagen skal køres ad retslig vej. Sagen har været over 1 år under vejs, og der er stadig ingen afklaring i sagen. Der er rykket for forskellige papirer og andre ting, og det har forsinket sagen alt for meget.

Formanden ønskede ikke at kritisere nogle bestemte personer, men måtte erkende, at man ikke havde kendskab nok til at behandle den slags sager.

Det må kunne lade sig gøre at få sagerne hurtigere og mere smidigt gennem systemet.

Medlemmer, der får sager behandlet ved forbundets hjælp, kan få den opfattelse, at det er forbundet, der på grund af manglende kendskab forsinke sagen.

Det kan betyde, at de mister modet og opgiver at få gjort noget ved sagen.

Det var ikke meningen med beslutningen om, at sagerne skulle indgives til forbundet, at det skulle forsinke behandlingen af disse.

Der er fra konsulentafdelingen udsendt omfattende materiale om, hvordan man skal behandle den slags sager, men det er nødvendigt at se på, om der skal ske en betydelig indskærpelse af reglerne om, hvad man skal foretage sig, når der er tale om anmeldelse af arbejdsskader.

Formanden havde taget sagen med på forretningsudvalgsrådet for at beklage den langsomhed, der havde været, og man havde også skrevet til medlemmet og beklaget dette.

På Faxe Distributionscentral i Glostrup har man haft en konflikt kørende, der har varet over 3 uger.

Sagen har været behandlet af næstformand Arthur Jensen og hovedkasserer Jytte Hansen, så formanden anmodede om, at de fik lov til at forelægge sagen.

Arthur Jensen

Den 10. oktober d.å. startede konflikten på Faxe Distributionscentral.

Han var blevet tilkaldt til et møde med medlemmerne og formanden for Mineralvandsarbejdernes fagforening dagen efter og havde også samme dag møde med Faxe's ledelse.

Årsagen til konflikten var uenigheden om, hvor mange truckførere, der skulle være ansat i sommer- og vinterhalvåret.

Arthur Jensen var noget overrasket over arbejdsforholdene. Ledelsen troede åbenbart, at de kunne behandle folk, som det passede dem.

Det havde været umuligt at opnå et forhandlingsresultat, og medlemmerne tog derefter en skriftlig afstemning, der klart viste, at man ikke ville gå i arbejde, før et tilfredsstillende resultat var opnået.

Man er senere blevet enige om en aftale for forholdene, som ikke helt opfylder kravene fra starten, men Arthur

Jensen fandt, at det var udmærket, man havde opnået en aftale.

Jytte Hansen

Den 22. oktober kontaktede Faxe's arbejdsgiverrepræsentant hende, da formanden og næstformanden var bortrejst, og anmodede om et møde, da man meget gerne ville forsøge at finde en løsning. Ved den første samtale mellem hende, Faxe's ledelse og afdelingsformanden, meddeltes det, at man havde rettet henvendelse til en advokat for at forhøre sig om, hvordan man skulle stille sig overfor bortvisning af nogle af de ansatte på Faxe Distributionscentral, som havde været ude i byen og genere de kørende, og efter sigende skåret dækket op på nogle af Faxe's biler.

Jytte Hansen meddelte, at hun tog afstand fra, at man begik hærværk, men fandt det meget beklageligt, hvis man skred til afskedigelser.

Hvis der skulle foretages noget i sagen, måtte det være advarsler, da man ikke kunne acceptere bortvisning.

I første omgang meddelte Faxe's ledelse, at man tog hendes bemærkninger til efterretning, men senere blandede den administrerende direktør Bent Bryde Nielsen sig i sagen og meddelte, at der ikke måtte være vaklen i geledderne, og der skulle foretages bortvisning af 4 personer.

Jytte Hansen meddelte derefter, at der ingen grund var til at fortsætte forhandlingerne om at få arbejdet normaliseret, men senere meddelte Faxe's ledelse, at det måske var en for drastisk handling, og det kunne måske klares med advarsler.

Jytte Hansen havde samme dag og den efterfølgende dag møde med truckførerne, der berettede, at det var rigtigt, at truckførere og chauffører havde råbt af hinanden, men der havde ikke været tale om ødelæggelse af materiel. Man havde på en enkelt vogn lukket luften ud af dækkene.

Ved det næste møde aftaltes det, at arbejdet blev normaliseret, så man kunne få egentlige forhandlinger i gang.

Forhandlingerne var noget vanskelige, da man allerede ved de første samtaler med Arthur Jensen havde tilbudt en 13. truckfører i 3 måneders forlængelse af sommerperioden, hvilket medlemmerne dengang havde sagt nej til. De stod fast på kravet om, at de fremover skulle være 13 truckførere beskæftiget på Faxe Distributionscentral.

Dette ville Faxe's ledelse ikke acceptere, og forhandlingerne førte til, at der i perioden 1. oktober - 31. december d.å. kørtes med 13 truckførere.

I unormale situationer ved stort fravær, afspadsering og kampagneaktiviteter, trækkes ekstra folk ind.

I perioden frem til 31. december kunne der afspadseres og holdes vinterferie, svarende til højst 8 uger.

Det blev endvidere skriftligt aftalt, at der skulle nedsættes et hurtigtarbejdende udvalg, der skulle se på de miljøproblemer, der var på arbejdspladsen. Især påtalt problemet med spidsbelastningsperioder i nogle timer om dagen, hvor man netop i dette tidspunkt trækker folk ud til at skovle sne, slå græsplæne eller hente aviser til arbejdsstederne.

Netop dette havde været drøftet på mødet forud mellem Jytte Hansen og medlemmerne, og hun havde derfor slået meget på en ordentlig planlægning af arbejdet i spidsbelastningsperioderne. Da man forelagde forhandlingsresultatet, sagde medlemmerne alligevel nej. Jytte Hansen havde ved forelæggelsen lagt vægt på, at undersøgelserne skulle vise, om behovet for en 13. truckfører var berettiget, og anbefalede derfor stærkt forhandlingsresultatet.

Da flertallet sagde nej til resultatet, betød det genoptagelse af konflikten. Imidlertid havde der været nyt møde mellem medlemmerne, og afdelingens formand meddelte, at man accepterede forhandlingsresultatet og normaliserede arbejdet den efterfølgende dag.

Formanden

På forbundets kongres var der fra en delegeret fra Københavns mandlige afdeling nogle bebrejdelser omkring forbundets indstilling til fredsarbejdet.

Formanden havde senere en samtale med mandlig afdelings delegerede, der er afdelingsrepræsentant i Fagbevægelsen for Fred, og havde tilkendegivet, at han gerne endnu engang ville skrive til Fagbevægelsen for Fred og rykke dem for et svar, så man kunne få afklaret det problem, som forbundet har i forhold til Fagbevægelsen for Fred.

Forbundet skrev første gang til Fagbevægelsen for Fred efter forbundets udmeldelse i november 1984 og tilkendegav vores holdning og baggrund for udmeldelsen, men tilkendegav samtidig, at vi fortsat gerne ville samarbejde om fredsarbejde. Derfor anmodede forbundet om at få en obser-

vatørstatus i Fagbevægelsen for Fred, og forbundet ville betale fuldt kontingent.

I løbet af sommeren 1985 har forbundet modtaget en masse materiale fra Fagbevægelsen for Fred, og forbundet skrev derfor til Fagbevægelsen for Fred og rykkede for et svar.

Efter kongressen har formanden endnu en gang skrevet til Fagbevægelsen for Fred og bedt dem meddele os, om de er positive overfor vores anmodning, så forbundets kompetente organer ved, om man har en observatørpost i Fagbevægelsen for Fred eller ej. Det sidste brev er sendt den 23. september d.å. og forbundet har stadig ikke fået noget svar.

Om internationale forhold.

Vedrørende forholdet til den grønlandske faglige organisation SIK er der intet nyt. Forbundet har haft 2 møder med dem om placering af 3 bryggerier på Grønland.

Forbundet har inviteret en delegation til Danmark for at se på danske bryggerier og få kendskab til overenskomstforhold, produktion og beskæftigelse. Man har også tilbudt dem medlemskab af den Nordiske Levnedsmiddelunion, men man har intet svar fået. På et møde i den danske Nærings- og Nydelsesmiddelorganisation har forbundet bedt dem om at kontakte SIK og rykke dem for et svar. Man har tilbudt dem en eller anden form for samarbejdsrelationer, og på visse områder kunne man repræsentere deres synspunkter på internationalt plan, uden at det skal virke som om, man ønsker ensidigt at kontrollere deres forhold.

På NNS' forretningsudvalgsmøde blev der fremlagt et forslag om at deltage i en Unilever demonstration foran hovedkontoret i Rotterdam.

Der kommer repræsentanter fra hele den vesteuropæiske fagbevægelse, og SID er med i et arrangement om et fælles nordisk initiativ. Selvom forbundet ikke har noget direkte at gøre med Unilever, fandt forbundets repræsentanter i NNS' forretningsudvalg, at man burde deltage og støtte dette fælles internationale arrangement med 2 repræsentanter.

Da tilmeldingen skulle ske hurtigt, tog man den beslutning, under forbehold af senere godkendelse i forbundets forretningsudvalg, at tilmelde en repræsentant for hver af de københavnske afdelinger. De 2 afdelinger accepterede forslaget og anmeldte de 2 kasserere Inge Jensen og Torben Olsen.

På NNS forretningsudvalgsmøde besluttede man sig til at støtte oprettelsen af et advokatkontor i Chile.

Siden Allendes fald i 1973 har militærdiktaturet undertrykt enhver form for opposition. Fagbevægelsen i Chile har lige som andre grupper ikke givet op, men faglige ledere bliver arresteret, tortureret og myrdet.

IUL har arbejdet på at få oprettet et advokatkontor, der tager sig af disse ting, og som kan gøre verdens faglige internationale opmærksom på, hvad der foregår. IUL har imidlertid ikke selv økonomiske midler, og NNS' forretningsudvalg besluttede at bevilge kr. 20.000,00, som det koster at etablere dette kontor samt dække omkostninger til en advokat, som man i forvejen har kontakt med, og som slås for genindførelse af menneskerettighederne i Chile.

Det europæiske Levnedsmiddelarbejderforbund har haft kongres i Nice, hvor formanden deltog som forbundets repræsentant. Formanden havde på kongressen brugt mulighederne for at drøfte situationen omkring bryggerikonferencen med repræsentanter for forskellige lande.

På kongressen var der enkelte bemærkninger til konferencen, hvor de franske forbund gjorde opmærksom på, at de under ingen omstændigheder deltog i nogen form for konferencer, hvor det franske kommunistiske levnedsmiddelarbejderforbund (CGT) deltog. Dan Gallin, IUL's generalsekretær, forklarede, at den oprindelige bryggerikonference i Danmark var aflyst, og at man senere ville indkalde til en ny konference med deltagelse af IUL medlemsforbund.

Formanden havde også benyttet kongressen til at tale med repræsentanter fra det engelske transportarbejderforbund (TGWU) og dels forklaret IUL's stillingtagen og dels forklaret årsagen til aflysningen af den aftalte bryggerikonference. Formanden havde også benyttet lejligheden til at give udtryk for undren over TGWU's repræsentanters manglende opbakning i IUL's præsidium og styrelse. TGWU havde været medinitiativtager til bryggerikonferencen, og de har en af IUL's vicepræsidentposter, uden at de havde omtalt forberedelserne til konferencen i IUL's kompetente organer, skønt dette var en aftale mellem de engelske, franske og danske organisationer.

Formanden havde også forklaret spørgsmålet om IUL's stillingtagen og trussel om boykot af konferencen

og dermed årsagen til aflysningen af denne.

De engelske repræsentanter tilkendegav, at de godt forstod vores motiver for at aflyse konferencen, og de var enige i, at der måtte bruges mere tid på at skabe forståelse og opbakning fra øvrige IUL-forbund.

Om selve EAL-kongressen var der 2 sager, som havde specielt de danske og øvrige nordiske forbunds interesse.

Den ene sag var forholdet mellem EF-lande i EAL og dem udenfor, og her specielt de nordiske lande.

Det svenske levnedsmiddelarbejderforbund havde til kongressen fremsendt en resolution, der kritiserede EAL's sekretariat, der ligger i Bruxelles, for at lægge EAL's arbejde an på EF-bestemmelser og administrative betingelser. Man føler, når der rejses et fagligt spørgsmål, at EAL's sekretariat henviser til EF's organers indstilling, herunder EF-kommissionen, før man kan foretage sig noget omkring de rejste spørgsmål. EAL er den europæiske levnedsmiddelunion og kan derfor ikke underlægge sig EF-beslutninger. Den Nordiske Unions delegerede havde et formøde inden kongressen, hvor man drøftede dette vigtige spørgsmål igennem. Flere advarede imod en for direkte kritik af EAL-sekretariatet og mente, at en forsigtig fremførelse af kritikken ville blive bedre modtaget end i den form, svenskerne havde lagt frem i deres resolutionsforslag. Især nordmændene advarede mod en konfrontation mellem forbund udenfor og indenfor EF.

Formanden havde støttet det svenske resolutionsforslag, fordi det fremgik klart af diskussionen, at det svenske levnedsmiddelarbejderforbunds kritik var berettiget, og derfor mente han også, at man burde tage konsekvensen.

På selve kongressen stillede det svenske levnedsmiddelarbejderforbund et ændringsforslag til deres egen resolution for at fjerne den hårdeste del af kritikken. Derefter var det en enig nordisk delegation, der støttede resolutionen, men efter taktiske manøvrer om forståelse for det svenske synspunkt, og fremover, at sekretariatet vil have det med i sine overvejelser i det faglige arbejde, trak svenskerne forslaget, for ikke at tvinge en afstemning og en konfrontation frem på kongressen.

Det andet spørgsmål var kontingentforholdet.

EAL's budget er ikke organisations-

størrelsen taget i betragtning særligt stort. Man betaler 90 øre pr. medlem om året, og forslaget til kontingentstigning var 10 øre, således at kontingentet skulle stige til kr. 1,00 pr. medlem om året.

I forbindelse med dette forslag havde de danske forbund stillet forslag om, at medlemsforbundene betalte kontingent i forhold til de antal medlemmer de havde beskæftiget indenfor levnedsmiddelbranchen.

Således betaler f.eks. SID og Kvindeligt Arbejder Forbund i Danmark kontingent ud fra, hvor mange levnedsmiddelarbejdere, de har organiseret. Det må forekomme indlysende, at det bør være sådan, men på kongressen kom det klart frem, at det er der en del forbund, der ikke gør. Det engelske transportarbejderforbund (TGWU) meddelte, at deres medlemskontingent var sat meget lavt, så medlemmerne havde råd til at betale dette, så selvom de havde 180.000 levnedsmiddelarbejdere som medlem af deres forbund, betalte man kun for 90.000 medlemmer til EAL og IUL.

Man havde ikke råd til at betale en kontingentstigning, og derfor ville det engelske forbund gøre som de plejede, at hver gang der kom en kontingentstigning, de ikke kunne betale, så nedsatte de deres medlemstal til EAL, så de slap lidt billigere. Hvis man derfor støttede det danske forslag, betød denne ændring, at det engelske forbund måtte ekskluderes af EAL-IUL.

Italienerne, der kritiserede EAL for manglende aktivitet, meddelte, at de også var 180.000 levnedsmiddelarbejdere, men at de kun havde råd til at betale for 60.000, og at de også med en kontingentstigning måtte regulere på deres medlemsantal.

Formanden havde følt det temmelig rystende, at nationale forbund omgik deres forpligtelser overfor deres medlemskab af en international faglig organisation ved åbenlyst at tilkendegive, at de ændrede på medlemstallet for at slippe billigere i kontingent. Hvis man skal bruge penge til at lave internationalt fagligt arbejde, så måtte man bruge medlemsantallet som baggrund for beregninger af kontingentets størrelse. Hvis medlemsforbundene derefter kan gå hjem og ændre medlemstallet, så vil der ikke være finansielt grundlag for de aktiviteter, man besluttede, der skulle være, og slet ikke de aktiviteter, som italienerne efterlyste.

Det værste var, at forslaget kom til afstemning, og selvom der var flertal for de danske forbunds forslag, faldt forslaget, da EAL's love foreskriver, at

det skal vedtages med 2/3 flertal. De fremmødte forbund repræsenterede stemmer for 1,2 millioner medlemmer, men ca. 450.000 stemmer var imod. Det betyder, at England og de sydeuropæiske lande stemte imod forslaget, og derved er det vedtaget, at det er legalt at snyde med sit medlemstal overfor EAL-IUL.

Da især de nordiske lande aldrig kunne drømme om at manipulere med medlemstal, bliver det Norden og Tyskland samt få andre lande, der skal betale for de kommende udvidelser i aktiviteterne indenfor EAL.

EAL er en ret ny organisation, dannet i 1981, og derfor er det uheldigt for den europæiske levnedsmiddelunion, at man handler usolidarisk overfor unionen for at slippe billigere. Det var imidlertid formandens opfattelse, at det var IUL's, Det internationale Levnedsmiddelforbunds, slendrian gennem mange år, der nu også slog igenem i EAL. I mange år har IUL vidst, at flere medlemsforbund manipulerede med deres medlemstal, og disse uvaner har de taget med over i EAL.

Spørgsmålet havde været oppe og vende i den nordiske unions styrelse, hvor formanden her sammen med andre var enig i, at problemet måtte løses, og at et differentieret kontingent var en acceptabel løsning. Det kan være urimeligt, at italienerne, der tjener 1/4 af, hvad en dansker tjener, skal betale det samme i kontingent som danskerne.

Såfremt man kunne finde frem til en sådan ordning, måtte det imidlertid så også betyde, at alle medlemsforbund betaler for samtlige medlemmer, der er beskæftiget i levnedsmiddelbranchen.

Formanden havde været temmelig skuffet over den engelske delegations opførsel og argumentationer i debatterne.

Det danske bryggeriarbejderforbund har i de seneste år haft megen kontakt til det engelske TGWU, og derfor var det et noget andet billede, man fik på kongressen.

De engelske repræsentanter mente, at kongressen skulle vedtage resolutioner om EF-politikken på en række områder, der var specielle for England.

De drøftede overhovedet ikke problemerne ud fra et fælles fagligt europæisk synspunkt, men meddelte, at EF medlemskabet ramte England hårdest, og derfor skulle England have store kompensationer for EF's fiskeripolitik, sukkerpolitik og andre områder. De var ikke interesseret i at medvirke til et fagligt europæisk handlingsprogram, men talte helt og aldeles kun om engelske forhold.

Om kontingentforslaget anførte de synspunkter, der fik formanden til at føle sig ilde berørt.

Englænderne, der havde et indgående kendskab til faglig kontingentpolitik i Danmark gennem Bryggeriarbejderforbundet, brugte nu dette på kongressen vendt mod forslaget fra de danske forbund. De anførte, at de danske medlemmer gerne ville betale kontingent til faglige internationale aktiviteter, men at kontingentet er så højt, at kontingent til internationale organisationer kun udgør 2% af det samlede kontingent. Det var derfor let for danskerne at stille et sådant forslag.

Ved kongressens slutning tog en repræsentant fra TGWU ordet og ville forelægge en resolution om Sydafrika. Dette blev afvist, ikke fordi man ikke ville udtale sig om Sydafrika, men fordi en europæisk kongres altid vil være omfattet af så mange sprog, at for at forhindre forkerte oversættelser, som det ofte er sket, kan der ikke vedtages resolutioner, uden de er forelagt de delegerede skriftligt på deres eget sprog. Dette vidste man på forhånd i den engelske delegation, for på IUL-kongressen 1/2 år forud i Geneve, skete nøjagtigt det samme. Resolutionskomiteen havde udsat fristen for resolutioner, og der var ingen undskyldning for at aflevere den, kun 2 minutter før kongressens formand skulle slutte kongressen. Herefter meddelte TGWU, at så måtte kongressens delegerede tage medansvaret for udviklingen i Sydafrika, hvorefter de udvandrede fra kongressen.

TGWU's repræsentanter optrådte ikke særligt internationalt solidarisk, men det skulle naturligvis ikke afholde forbundet fra fortsat at have kontakter med dem, men formanden var klart skuffet over deres opførsel på kongressen.

Efter kongressen har der været møde i IUL's styrelse, hvor formanden for det svenske levnedsmiddelarbejderforbund, der er formand for Nordisk Union og vicepræsident i IUL, blev bebrejdet Nordisk Unions samarbejdsrelationer med det finske levnedsmiddelforbund og de nordiske delegeredes samlede optræden i visse forhold på EAL-kongressen og Nordisk Unions opfattelse af fagligt internationalt samarbejde, især i spørgsmålet øst-vest.

Det har betydet, at man i Nordisk Union vil afholde et seminar om faglig international politik og derved formulere en principiel opfattelse af disse ting.

Andre medlemsforbund i europæiske lande bidrager slet ikke, som de nordiske lande, til IUL. Alene til IUL-kongressen i maj 1985 ydede de nordiske lande 1/4 million kroner ekstra, for at kongressen kunne gennemføres. De nordiske lande er altid positive overfor ekstra økonomisk støtte til en række IUL-projekter og støtter gerne meget økonomisk udviklingsarbejde i de meget fattige asiatiske, afrikanske og syd- og mellemamerikanske lande.

IUL's præsident og generalsekretær er inviteret til et møde med Nordisk Unions styrelse, hvor man vil lægge en samlet strategi og handlingsprogram frem.

Også det danske bryggeriarbejderforbunds konference, som har været kraftigt diskuteret i de internationale faglige organisationer, bør drøftes på et sådant møde, for at fastslå de nødvendige faglige samarbejdsrelationer, uden at dette skal styres fra IUL.

I forbindelse med det finske levnedsmiddelarbejderforbunds kongres fra den 22. - 24. november d.å., som formanden skulle deltage i, ville der samtidig blive afholdt et møde i Nordisk Union. Her ville man begynde at tage hul på denne debat og udstikke nogle retningslinier for, hvilke ting Nordisk Union skulle beskæftige sig med i de kommende år.

Holger Foss

Med hensyn til de mange aspekter, der blev omtalt i formandens beretning omkring det internationale faglige arbejde, ville han ikke gå ind i enkeltheder omkring dette, men ville blot udtrykke skuffelse over, at den af forbundet planlagte bryggerikonference, som forbundet og afdelingen havde lagt så meget arbejde i at få stablet på benene, nu er blevet aflyst. Accepterede det på baggrund af det, der var sket, men man måtte så også konstatere, at Dan Gallin, som han også havde givet udtryk for på forbundets kongres som gæstetaler, er en forbenet anti-kommunist, og også anti-socialist når det kom dertil. Det engelske TGWU har man også altid haft svært ved at finde ud af, og disse 2 ting tilsammen har nok gjort sit til, at denne konference ikke blev til noget.

Om internationalt fagligt samarbejde og formandens bemærkninger til dette, svarede det helt til det, han selv igennem et langt liv havde oplevet. Det at folk ikke kunne være i samme stue, at man anmelder færre medlemmer af hensyn til kontingent, er en frygtelig hemsko for fagligt arbejde,

og han fandt, det var meget godt, hvis man på nordisk plan ville prøve at gøre sin indflydelse gældende.

Barbara Kryger

Fandt, at det var vanskeligt at gå ind i en diskussion om disse ting, og det var svært at overse strukturen i detaljer. Fandt det lød rimeligt at gå ind og prøve at styrke det nordiske samarbejde og optræde som en helhed i IUL.

Var enig i, at der måtte blive enighed om, at der skal samarbejdes på tværs af politiske holdninger indenfor den internationale fagbevægelse.

Åbningen af det juridiske kontor i Chile var udmærket, og man ville gerne fra Københavns kvindelige afdeling have adressen på dette kontor, da afdelingen har adopteret politiske fanger i Chile. Det er et arbejde, afdelingen har haft i gang i over 10 år, men efterhånden er styret i Chile ved at være anerkendt som »stuerent«, og derfor er hjælpen fra den danske ambassade og handelsattachéen i Chiles hovedstad Santiago blevet noget køligere, da det ikke længere er så populært at samarbejde med organisationer, der anfører problemer med politiske fanger.

Formanden

Forbundet må kontakte IUL's generalsekretær og anmode om adressen på det IUL-støttede advokatkontor i Chile. Fandt at det sikkert ville virke som en udmærket støtte, at man anmeldte nogle sager til dette kontor, og dermed viste at der var interesse for sagen.

Herefter blev beretningen enstemmig vedtaget.

3. Forskellige sager

Formanden

I henhold til forbundets love skal de 4 provinskredse og de 2 københavnske afdelinger senest 4 uger efter kongressens afholdelse anmelde, hvem der er valgt til forbundets hovedbestyrelse og forretningsudvalg.

Ang. forretningsudvalgets sammensætning henvises til forretningsudvalgsmødets punkt 2 på dagsordenen.

Til hovedbestyrelsen er følgende valgt:

Nordjysk Kreds

Poul Erik Guldborg, kredsformand/
spritrepr., Grenå

Knud Erik Kvortrup, Randers
Winnie Balsgård, kvinderepr. sprit-
afd., Ålborg
Benny Borke, Silkeborg
Egon Andersen, Skive

Sydjysk Kreds

Allan Lund Nielsen, kredsformand,
Horsens
Erik Michelsen, Fredericia
Christian Strojcek, depotrepr., Sønder-
borg
Dora Rasmussen, kvinderepr., Fredericia
Bjarne Frandsen, Århus md.

Fyns Kreds

Jens Olsen, kredsformand, Odense
Aage Jensen, depotrepr., Svendborg

Sjælland-Falster Kreds

Bent Embo, kredsformand, sprit-
repr., Amager
Kaj Knudsen, mineralvandsrepr.,
Amager
Søren Jørgensen, depotrepr., Næst-
ved
Lis Asghar, kvinderepr., Roskilde
Jack Nielsen, Helsingør

Københavns kvindelige afdeling

Barbara Kryger, formand
Inge Jensen, næstformand
Kirsten Haastруп

Københavns mandlige afdeling

Holger Foss, formand
Bent Meyer, næstformand
Torben Olsen
Kristian Nielsen
Henrik Christensen

Forbundet

Preben Mortensen
Arthur Jensen
Lone Christensen
Jytte Hansen
Provinssekretær Thomas Olsen

Fra Fredericia afdeling modtaget besked om, at afdelingen har valgt ny formand i stedet for Thomas Olsen. Ny formand blev Erik Møller Sørensen.

Til de forskellige kongresudvalg har man endnu ikke modtaget anmeldelse fra Sjælland-Falster Kreds og de 2 københavnske afdelinger.

I forbindelse med tidligere næstformand Anker Skjødts afgang har det været nødvendigt at omlægge opgaverne i forbundets ledelse. Man ønsker ikke som tidligere at specialisere opgaverne, men i stedet prøve at køre en ordning, hvor alle i forbundsledelsen kan køre de sager, der kommer.

Det er klart, at sagerne i provinsen især på depotområdet i første omgang først passerer gennem provinssekretæren, der derefter afgør, om sagerne skal køres videre som organisationssager.

Omkring referatsituationen overtages dette af formanden, hvor det tidligere har været formanden, der skrev beretningen, og Lone Christensen der skrev bemærkningerne. Desværre er man som sædvanlig bagud med disse referater, men man må forsøge at rette det op, og det er også vedtaget, at referaterne skal gøres kortere. Imidlertid går referaterne i hele sin udformning til afdelingerne og hovedbestyrelsesmedlemmerne, men til Prop & Kapsel skal de klart reduceres.

Uddannelser tager Lone Christensen sig af, men i øjeblikket er der en ret så stor pukkel, som gør det nødvendigt, at man til hovedbestyrelsen indstiller, at man får lov at udvide kursusaktiviteten i 1986 med et ekstra Grundkursus 1 og 2.

Der opstår alt for lange ventetider for de medlemmer, der skal i gang med en faglig uddannelse, fordi der på forbundsplan opstår flaskehalsproblemer i adgangssuddannelse fra forbundskurserne.

For den nye næstformand Arthur Jensen er det rimeligt, at han får en tilpasningsperiode, hvor han og formanden får tid til at gå sager igennem, således at han ikke kastes ud i sager, han ikke tidligere har haft kendskab til. Han har ikke tidligere haft med organisationsarbejde at gøre, og man kan ikke på forhånd diskutere situationer igennem og fastslå, hvordan man skal handle i de enkelte situationer.

Vedrørende hovedbestyrelsens sammensætning ville formanden gerne udtrykke skuffelse over, at der ikke i Nordjysk Kreds var valgt en depotrepræsentant.

Meningen med den nye struktur og udvidelse af hovedbestyrelsen var at få en bredere sammensætning geografisk som branchemæssigt. I forbundets love er der en hensigtserklæring med hensyn til at vælge depotrepræsentanter, kvinderepræsentanter, spritrepræsentanter o.s.v.

Det virkede derfor underligt, at man vælger 2 repræsentanter for spritarbejderne, men ingen for depotarbejderne.

Poul Erik Guldborg

Det var korrekt, at der ikke var valgt en depotrepræsentant Nordjysk Kreds til hovedbestyrelsen. Der blev

gjort et ihærdigt forsøg, men det lykkedes ikke.

Kredsens depotrepræsentant er derefter Egon Andersen fra Skive, som er salgschauffør og derfor den, der kommer nærmest depotarbejde.

Formanden

Indstillede forbundsledelsens repræsentanter til følgende udvalg:

Til strukturudvalget:

Hovedkasserer Jytte Hansen
Provinssekretær Thomas Olsen

Til udviklingsudvalget:

Næstformand Arthur Jensen
Provinssekretær Thomas Olsen

Til depotudvalget:

Næstformand Arthur Jensen
Provinssekretær Thomas Olsen.

Når Thomas Olsen er indstillet til de ovennævnte udvalg, er det for at have berøring med de forhold, udvalgene beskæftiger sig med. Både omkring struktur, udvikling og på depotområdet må provinssekretæren være orienteret om, hvad der foregår.

Forretningsudvalget tilsluttede sig formandens forslag til indstilling af repræsentanter til de 3 udvalg.

Omkring det af kongressen nedsatte emneudvalg om kvindepolitisk udvalg, foreslog formanden, at dette udvalg fik samme sammensætning som øvrige forbundsudvalg.

En fra forbundsledelsen.

En fra hver af de 4 provinskredse og en fra hver af de 2 københavnske afdelinger.

Formanden indstillede til dette udvalg fra forbundets ledelse Lone Christensen.

Omkring udvalgets sammensætning ville formanden gerne henstille, at kredsene indstillede kvindelige repræsentanter hertil.

Forretningsudvalget tilsluttede sig formandens forslag om udvalgets sammensætning og indstilling af Lone Christensen.

I 11. time på kongressen besluttedes det også at nedsætte et emneudvalg omkring det arbejdsretlige system.

Foreslog at man også her brugte den samme udvalgssammensætning og indstillede, at formanden blev forbundsledelsens repræsentant i udvalget.

Forretningsudvalget tilsluttede sig formandens forslag.

I NNS, Nærings- og Nydelsesmiddel-sammenslutning i Danmark, havde forbundet tidligere haft en plads i sek-

retariatet, og da sekretariatet koordinerer også det nordiske og øvrige internationale arbejde, foreslog formanden, at såfremt han fortsat fra de øvrige forbund blev anbefalet at træde ind i dette, skulle han modtage posten.

Forretningsudvalget tilsluttede sig forslaget.

I Nordisk Union er det vedtaget, at Danmark ud over de 2 permanente medlemmer altid kan deltage med en ekstra suppleant. Den danske delegation vedtog, at DBBMF's formand skulle deltage, hvilket betød - da et af de permanente danske medlemmer i udvalget udtrådte - at formanden accepterede, at Kvindeligt Arbejder Forbund rykkede ind og fik den permanente plads, da forbundet ved formanden altid kan deltage i Nordisk Unions møder.

I Den Europæiske Levnedsmiddellunion (EAL) havde forbundet tidligere ved Anker Skjødt en plads i EAL's styrelse. Da valget er personligt mistede forbundet denne plads, da SID's repræsentant som suppleant fastholdt sin ret til at rykke ind på Anker Skjødts plads.

Vedrørende Bryggeribrancheudvalget under EF, der har repræsentanter fra arbejdsgivere, arbejdere og myndighederne, ville formanden gerne have, at man på hovedbestyrelsesmødet satte en dag af til at drøfte hele spørgsmålet om EF.

Forbundet har en vedtagelse om forbundets holdning til EF, som er imod EF-medlemskab, men der mangler retningslinier for, hvordan man skal arbejde i EF-udvalg.

I det hele taget manglede man en klar strategi for forbundets repræsentanter i internationale organisationer og udvalg.

Forretningsudvalget tilsluttede sig forslaget om, at hovedbestyrelsen afsætter en ekstra dag til at drøfte internationale forhold, specielt i forhold til EF.

Grundet den tidsmæssige afstand mellem forbundets forretningsudvalgsmøder har det ikke været muligt at forelægge forretningsudvalget indstilling af forbundsrepræsentanter til henholdsvis Kvindeligt Arbejder Forbunds og Hotel- og Restaurationspersonalets Forbunds kongresser.

Man har derfor været nødt til at tilmelde repræsentanter, for derefter at få det godkendt af forretningsudvalget.

Som gæst til Kvindeligt Arbejder Forbunds kongres er tilmeldt Lone Chri-

stensen, og til Hotel- og Restaurationspersonalets Forbunds kongres Jytte Hansen.

Forretningsudvalget accepterede denne indstilling.

Til en konference, der skulle være afholdt i foråret 1985 om globale fødevarerproblemer, anmeldte forbundet Poul Erik Guldborg som forbundets repræsentant.

Konferencen blev udsat, og forbundet har modtaget en ny indbydelse til en konference, der afholdes den 20. - 22. november d.å. Formanden foreslog, at man fastholdt den tidligere indstilling om, at Poul Erik Guldborg deltog i en sådan konference.

Forretningsudvalget vedtog indstillingen.

Fra AOF og LO har forbundet modtaget indbydelse til at deltage i en konference om fagbevægelsens vilkår i Sydafrika. Formanden anbefalede, at Arthur Jensen deltog i konferencen, der skulle foregå den 11. november d.å.

Forretningsudvalget vedtog indstillingen.

På EAL-kongressen i Nice blev formanden kontaktet af IUL's generalsekretær Dan Gallin, som orienterede om, at der skulle være en drikkevarekonference i Columbia i Sydamerika fra den 2. - 6. december 1985.

Man havde i den forbindelse et ønske om at invitere en repræsentant fra DBBMF med for at holde et indlæg om udviklingen indenfor bryggeriindustrien i Europa.

Bryggerier i Sydamerika overtager ofte nedslidte og brugte bryggerianlæg fra Europa, som er meget lidt miljøvenlige.

Konferencen skulle også omhandle miljøspørgsmål, og da man betragtede Danmark som et foregangsland på dette område, og med DfB som et typisk transnationalt selskab, havde DBBMF det fornødne kendskab til at kunne holde et indlæg på en sådan konference om disse ting.

Formanden havde tilkendegivet, at man selvfølgelig ville efterkomme et sådant ønske, men det var ikke muligt at skaffe en dansk-spansk tolk i Columbia, hvorefter formanden havde foreslået, at han fra Danmark tog en dansk-engelsk tolk med.

Formanden foreslog, at forbundets konsulent Henrik Hansen deltog som tolk, samtidig med at han kunne holde et indlæg om arbejdsmiljø og konsekvenser ved indførelse af ny teknologi.

Forretningsudvalget vedtog indstillingen.

Fra en weekend-konference for 3 faglige klubber på Tuborg har forbundet modtaget et forslag om afholdelse af en konference for bryggeriarbejdere fra hele landet, hvor man i fællesskab kunne diskutere bryggeriarbejdernes fremtid, og hvilke skridt der skulle tages for at bevare arbejdspladserne og få indflydelse på indførelse af den nye teknologi.

På grund af arbejdspresset i forbundet vedtog forretningsudvalget, at forbundet i begyndelsen af 1986 afholder en bryggerikonference for ca. 50 deltagere fra samtlige ølproduktionsvirksomheder, hvor forbundet har overenskomst, men at det er de københavnske afdelinger, der arrangerer konferencen.

Bevillingssager.

Fra De uddannelsessøgendes Samarbejdsudvalg har forbundet modtaget ansøgning om økonomisk støtte, idet man på baggrund af den borgerlige regering skal have en lang række aktiviteter i gang omkring uddannelsesforhold.

Formanden mente, at da man tidligere havde vedtaget at prioritere økonomisk støtte til de ting, der havde decideret tilknytning til fagbevægelsen, måtte man fortsat følge denne linie. Var af den opfattelse, at initiativet var udmærket, men at det lå udenfor det område, hvor forbundet skulle bevilge støtte. Ansøgningen blev herefter henlagt.

Fra Ung 85-uge har forbundet modtaget anmodning om økonomisk støtte til en uge, der skulle bruges til at markere ungdommens problemer overfor den borgerlige regering.

Med henvisning til foranstående sag henlægges ansøgningen.

Fra et medlem af Horsens afdeling modtaget ansøgning om økonomisk støtte til vinterskoleophold på Roskilde Højskole.

Kurset, der varer 5 måneder, koster kr. 17.000,00, og stats- og kommunetilskud udgør ialt kr. 8.000,00.

Formanden foreslog, at man fulgte en tidligere beslutning om, at der maksimalt kunne ydes tilskud svarende til, hvad det kostede at deltage i et 2 ugers modulkursus under fagbevægelsens interne uddannelsessystem, svarende til kr. 11.000,00.

Efter betalt afgift vil der så være kr. 2.000,00 i lomme penge, hvilket var det, man tidligere havde ydet for et vinterskoleophold.

Såfremt tilskud fra stat eller kommune oversteg kr. 8.000,00, reduceres forbundets tilskud tilsvarende.

Forretningsudvalget vedtog forslaget og bevillingen.

I 1984 afholdtes en fredsmarch til Moskva, Paris og Washington. Den samme fredsmarchorganisation ønsker at lave en fredsmarch i Mellemerika, hvilket formanden fandt godt kunne være påkrævet. Foreslog, at forbundet støttede marchen med kr. 500,00.

Forretningsudvalget vedtog forslaget om at bevilge kr. 500,00.

Fra Arbejderunionen af indvandrere fra Tyrkiet har forbundet modtaget anmodning om økonomisk støtte til deres indsats og aktiviteter mod racismen i Danmark.

Formanden fandt, at dette initiativ var positivt, men da forbundet bør støtte generelt, hvilket forbundet har gjort ved at yde økonomisk støtte til fællesudvalget for indvandrere, anbefalede formanden, at man henlagde ansøgningen.

Forretningsudvalget vedtog at henlægge ansøgningen.

Fra partierne VS og SF har forbundet modtaget anmodning om økonomisk støtte til kommunevalget.

Da ingen i forretningsudvalget kunne erindre, om det var normalt, at forbundet støttede økonomisk til kommunevalg, undersøges dette, og det overlades til forbundets daglige ledelse at fordele de økonomiske midler imellem arbejderpartierne, ud fra deres repræsentation i folketinget, såfremt det viser sig at være gældende kutyme. Beløbet ville i så fald være kr. 30.000,00.

Fra Socialistisk Folkeparti har forbundet modtaget anmodning om støtte til en ny Weekend-avis, som skal udgives i 1986 under navnet »Socialistisk Weekend«.

Der var flere muligheder for støtte. Enten ved at købe aktier, direkte økonomisk støtte eller tegne abonnement. Formanden foreslog, at man tegnede abonnement til hovedbestyrelsesmedlemmerne.

Forretningsudvalget vedtog forslaget.

Fra Arbejdernes Landsbank har forbundet modtaget anmodning om at tegne aktier for at støtte, at banken fortsat kunne udvide sine aktiviteter. Formanden indstillede på baggrund af den i forvejen pæne aktiebeholdning, man havde i Arbejdernes Landsbank og den nuværende aktuelle økonomiske situation for forbundets strej-

kekasse, at man henlagde ansøgningen.

Forretningsudvalget vedtog at henlægge ansøgningen.

Fra udvalget, der beskæftiger sig med oprettelse af en landarbejderhøjskole i Nicaragua, har forbundet modtaget en ny anmodning om økonomisk støtte, da der endnu i projektet på kr. 2,5 mill. mangler kr. 7-800.000,00.

På et tidligere forretningsudvalgsmøde har man behandlet sagen og støttet projektet med kr. 15.000,00. Ingen er i tvivl om det pres den sandinistiske regering og bevægelse i Nicaragua er udsat for fra den amerikanske regering.

Enhver støtte til udvikling i Nicaragua vil medvirke til at stabilisere forholdene i Nicaragua.

Forbundet har forpligtet sig til at sikre eventuelle driftsmæssige økonomiske underskud i starten, men det er meningen, projektet skal være en gave og økonomisk hvile i sig selv.

SID har givet et tilskud på kr. 5,00 pr. medlem, og formanden foreslog, at forbundet gjorde det samme.

Da man har bevilget kr. 15.000,00, ville dette betyde, at man for at nå op på kr. 5,00 pr. medlem skulle bevilge yderligere kr. 20.000,00.

Forretningsudvalget vedtog at bevilge kr. 20.000,00 ekstra til projektet i Nicaragua.

Forbundets næste ordinære kongres skal afholdes i første halvår af 1988.

Af hensyn til økonomien foreslog formanden, at kongressen lægges i forbindelse med forbundets 90 års jubilæum den 29. april. Kongressen afholdes fra fredag til søndag, og så tæt på København som muligt.

Forretningsudvalget vedtog formandens forslag og vedtog samtidig, at spørgsmålet om arrangementet i forbindelse med kongressen fastlægges på et senere tidspunkt.

Vedrørende kongresbeslutningen om drøftelser med Hotel- og Restaurationspersonalets Samvirke (HRS) har der været det første møde mellem de 3 forbund under HRS og DBBMF.

HRS afholdt et strukturudvalgsmøde over 3 dage, og den sidste af dagene var forbundet ved formand og næstformand inviteret til en orientering om, hvilke tanker de havde gjort sig om et sådant samarbejde.

Man lagde en række synspunkter frem om HRS' indstilling til en lang række af de vigtigste spørgsmål ved en eventuel sammenslutning, og det var absolut positive tilkendegivelser.

Man stillede forslag om, at der blandt de 4 forbund blev nedsat et fællesudvalg med 4 repræsentanter fra hvert forbund, og ud af dette fællesudvalg nedsættes 5 underudvalg med følgende opgaver:

1. Formåls- og arbejdsprogram
2. Faggrænser og uddannelsesforhold
3. Struktur og love
4. Økonomi
5. A-kasseforhold.

Forbundets ledelse føler, at det er et udmærket grundlag for at drøfte disse ting. Hvis der kunne opnås enighed om dette grundlag, forventede man, at disse drøftelser kunne være afsluttet inden efteråret 1986, hvor man skal i gang med forberedelserne til overenskomstforhandlingerne 1987.

Derefter kunne man gå i gang med reelle forhandlinger om sammenslutning, og i efteråret 1987 afholde ekstraordinære kongresser. Forbundets repræsentanter har meddelt, at man først skal have ordinær kongres i april 1988, og før kan der ikke tages stilling til en sammenslutning. Tingene skal ud til en medlemsdebat, og vort forbund skal også tage stilling til medlemsdebat om indmeldelse i LO, så det kan ikke gøres hurtigere.

De andre forbund accepterede dette, og hermed skulle man kunne påbegynde de første undersøgelser forbundene imellem.

Formanden fandt, at det var naturligt, at det var de 4 i forbundsledelsen, der deltog i fællesudvalget, som selvfølgelig havde tilbagemeldingspligt til forbundets forretningsudvalg, og det ville også betyde en planlægning af udvalgsarbejde, uden forøgede omkostninger for forbundet.

Forslag:

Til gruppe 1 om formåls- og arbejdsprogram - Arthur Jensen

Til gruppe 2 om faggrænser og uddannelsesforhold - Lone Christensen

Til gruppe 3 om struktur og love - Preben Mortensen

Til gruppe 4 og 5 om økonomi og A-kasseforhold - Jytte Hansen.

Forretningsudvalget tilsluttede sig formandens bemærkninger og forslag til udvalg og repræsentation i disse udvalg.

Omkring andre lokaler til forbundet og salg af forbundets hus har der været drøftelser med Ingeniørernes Pensionskasseforening, som er interesseret i at købe forbundets ejendom.

Husprisen ville imidlertid være bestemt af, at der var lejere til hele huset, og hvor høj lejeindtægten var.

Med den lejeindtægt, forbundet havde på nuværende tidspunkt, ville husprisen ligge et sted mellem 9-10 millioner kr.

Huslejen pr. m² for Forvaltningshøjskolen og de 2 københavnske afdelinger er ca. kr. 250,00 pr. m², hvilket er langt under den pris, man kan få ca. kr. 600,00 pr. m².

Forbundet har undersøgt lejebestemmelserne og fundet frem til, at der ikke var noget til hinder for at sætte prisen op på lejen i forbundets hus til kr. 600,00 pr. m². Med en højere huspris ville der være et renteafkast til at betale lejen et andet sted + et overskud, samt at de underskudsgivende driftsomkostninger ville blive reduceret.

Vedrørende spørgsmålet om at sælge en del af ejendommen til afdelingerne har det ingen interesse for en eventuel køber. Af hensyn til investering, administration er det et helt hus, man vil købe, og ikke en del af et hus.

Formanden havde ikke haft mulighed for at drøfte det igennem med de københavnske afdelinger, men havde dog forstået, at hvis afdelingerne ikke kan få de samme faciliteter, som man havde tidligere, var man ikke interesseret i at blive boende i forbundets hus. Forbundet er nødt til at fastsætte en leje, der gør at man får en ordentlig økonomi i forbundets hus.

Hvis fagforeningerne alligevel ikke ønsker at bo i forbundets hus på de fremtidige betingelser, var der ingen grund til at tage en drøftelse om dette, da Forvaltningshøjskolen var interesseret i at overtage hele lejemålet.

Formanden mente, på baggrund af samtaler med kendere af erhvervslejemål, at man godt kunne beregne standarden i forbundets hus til kr. 800 pr. m² og en salgspris på op til 13 millioner kr. Var derfor sikker på, at Forvaltningshøjskolen ville betale kr. 600,00 pr. m² for hele huset. Formanden bad om forretningsudvalgets godkendelse af, at man kunne fortsætte forhandlingerne om salg af forbundets hus og overtagelse af et andet lejemål.

Forretningsudvalget vedtog det med alle stemmer mod 2, og 1 der undlod at stemme.

Mødet slut.

ORDINÆRT FORRETNINGS- UDVALGSMØDE I A-KASSEN

6. januar 1986

DAGSORDEN:

1. Referat
2. Beretning
3. Forskellige sager

1. Referat

Der var ingen bemærkninger til referatet.

2. Beretning

Jytte Hansen

Der er tre beretninger med denne dag, for september, oktober og november.

Jeg har ingen bemærkninger til beretningen udover, at når jeg kigger tilbage på de tidligere år, kan jeg se, at arbejdsløshedstallet altid stiger i september og oktober måned.

Der var ingen der ønskede ordet til beretningen.

3. Forskellige sager

Jytte Hansen

Fra 1. januar 1986 er vi overgået til 14. dages dagpengekort.

Så har jeg en kedelig sag. Det har desværre vist sig, at den kasserer, der var i Næstved afdeling, har haft et ret stort forbrug, således at han rent faktisk har tømt hele kassen i Næstved. Han har helt nøjagtig brugt 38.789,60 kr. på 7 måneder.

Det betyder i dag, at Næstved afdeling er fuldstændig rabundus økonomisk set. De kan betale deres kontingent for november måned, og med det, der kommer ind nu den 1. januar, kan de også betale deres kontingenter til forbund og A-Kasse for december måned.

Jeg vil godt søge om en bevilling på et lån til Næstved afdeling i lighed med det, man gav Roskilde afdeling. Jeg vil også godt sige, at min indstilling til, hvordan vi skal inddrive disse penge, er, at vi tager fat i kraven på kassereren, og jeg vil forlange af ham, at vi får hele beløbet på én gang. Jeg mener ikke, at han er så troværdig, at vi kan gå ind i at lave en afdragsordning med ham som person.

BERETNING FOR SEPT. 1985

Der er i sept. 1985 optaget 8 mænd og 9 kvinder, i alt 17 medlemmer.

Der er udmeldt 76 mænd og 9 kvinder, i alt 85 medlemmer.

Medlemstallet var ved udgangen af september 1985 i København 3182 mænd og 1072 kvinder, i provinsen 2285 mænd og 690 kvinder, i alt 7229 medlemmer.

Den 30. august 1985 var anmeldt	324 arbejdsløse
Den 27. september 1985 var anmeldt	355 arbejdsløse sådan:
159 arbejdsløse mænd i København	4,9 %
168 arbejdsløse mænd i provinsen	7,3 %
90 arbejdsløse kvinder i København	8,3 %
138 arbejdsløse kvinder i provinsen	20,0 %
<hr/>	
555 arbejdsløse	7,7 %

Indtægter i september 1985 har været:

Medlemsbidrag	kr. 1.383.525,00
Medlemsbidrag for efterlønsmodtagere	kr. 116.351,00
I alt	kr. 1.499.876,00

Udgifter i september 1985 har været:

Dagpenge	kr. 3.909.523,00
Feriedagpenge	kr. 148.694,00
Efterløn	kr. 6.345.535,00
Frikontingent	kr. 5.040,00
I alt	kr. 10.408.792,00

BERETNING FOR OKT. 1985

Der er i okt. 1985 optaget 6 mænd og 3 kvinder, i alt 9 medlemmer.

Der er udmeldt 57 mænd og 8 kvinder, i alt 65 medlemmer.

Medlemstallet var ved udgangen af oktober 1985 i København 3138 mænd og 1064 kvinder, i provinsen 2278 mænd og 693 kvinder, i alt 7173 medlemmer.

Den 27. september 1985 var anmeldt	555 arbejdsløse
Den 23. oktober 1985 var anmeldt	628 arbejdsløse sådan:
169 arbejdsløse mænd i København	5,4 %
205 arbejdsløse mænd i provinsen	9,0 %
97 arbejdsløse kvinder i København	8,9 %
157 arbejdsløse kvinder i provinsen	22,6 %
<hr/>	
628 arbejdsløse	8,7 %

Indtægter i oktober 1985 har været:

Medlemsbidrag	kr. 1.358.565,00
Medlemsbidrag for efterlønsmodtagere	kr. 68.579,00
I alt	kr. 1.427.144,00

Udgifter i oktober 1985 har været:

Dagpenge	kr. 5.181.178,00
Feriedagpenge	kr. 223.846,00
Efterløn	kr. 5.054.563,00
Frikontingent	kr. 5.250,00
I alt	kr. 10.464.837,00

BERETNING FOR NOV. 1985

Der er i nov. 1985 optaget 4 mænd og 5 kvinder, i alt 9 medlemmer. Der er udmeldt 112 mænd og 20 kvinder, i alt 132 medlemmer.

Medlemstallet var ved udgangen af november 1985 i København 3095 mænd og 1054 kvinder, i provinsen 2213 mænd og 688 kvinder, i alt 7050 medlemmer.

Inge Jensen

Konklusionen er så at der gives en bevilling på et lån til Næstved afdeling på kr. 30.000, dette lån skal betales tilbage indenfor en overskuelig fremtid.

Mødet slut.

Den 23. oktober 1985 var anmeldt	628 arbejdsløse
Den 27. november 1985 var anmeldt	581 arbejdsløse sådan:
171 arbejdsløse mænd i København	5,5 %
180 arbejdsløse mænd i provinsen	8,1 %
106 arbejdsløse kvinder i København	10,6 %
124 arbejdsløse kvinder i provinsen	18,2 %
<hr/>	
581 arbejdsløse	8,2 %

Indtægter i november 1985 har været:

Medlemsbidrag	kr. 1.374.750,00
Medlemsbidrag for efterlønsmodtagere	kr. 69.355,00
I alt	kr. 1.444.105,00

Udgifter i november 1985 har været:

Dagpenge	kr. 5.008.174,00
Feriedagpenge	kr. 103.886,00
Efterløn	kr. 5.066.493,00
Frikontingent	kr. 5.460,00
I alt	kr. 10.184.013,00

Hvis vi ikke kan få hele beløbet på én gang, må vi melde ham til politiet. Jeg vil i hvert fald ikke anbefale, at vi går ind i at lave en afdragsordning, men jeg vil godt bede om en bevilling på 30.000 kr. til Næstved afdeling, således at de har en mulighed for at køre deres aktiviteter videre.

Barbara Kryger

Jeg synes, det er i orden at låne Næstved afdeling de 30.000 kr. efter Roskilde-modellen.

Preben Mortensen

Vi vil stille et forslag til hovedbestyrelsen, at vi får en beslutning, hvorefter hovedbestyrelsen giver daglig ledelse lov til at undersøge en ændret form for kontingentopkrævning. Altså at man i lighed med andre forbund indbetaler kontingent direkte til forbundet, og dermed kan man ikke komme i så store økonomiske problemer, som tilfældet er her, idet forbunds- og A-kassekontingent automatisk ligger i forbundet, og forbundet afregner til afdelingerne deres del af kontingentet.

Det betyder også at forbundet dermed ikke længere har tilsynspligt med afdelingerne.

Bent Meyer

Man kunne nok tænke sig flere forskellige løsninger, men jeg synes, at

den, som forbundsformanden peger på, er den rigtige. Jeg vil da gerne anbefale, at man laver det ens for hele landet, således at kontingenterne for de københavnske afdelinger – jeg skal i den forbindelse kun tale for mandlig afdeling – også går direkte til forbundet, og at man så får afdelingens del tilbage.

Inge Jensen

Jeg synes, at det er et udmærket forslag, som forbundsledelsen vil komme med til hovedbestyrelsen om, at man fra central side trækker kontingentet.

Jens Olsen

Jeg syntes det er en stor mundfuld det her. Jeg ved godt, at der har været problemer i nogle afdelinger. Men i de afdelinger hvor der ikke har været problemer, er der nok nogen, der vil føle sig stødt.

Jytte Hansen

Der er selvfølgelig ikke tvivl om, at flertallet af vore afdelinger sagtens kan klare det, og vi ved da også godt, at der er nogle af vore dygtige kassere, som vil føle sig stødt på manchetterne. Vi gør ikke disse ting for at genere dem, idet det jo netop er dem, der bryder reglerne, vi er nødt til at dæmme op imod.

ORDINÆRT FORRETNINGS- UDVALGSMØDE

6. januar 1986

DAGSORDEN

1. Referater
2. Beretning
3. Forskellige sager

Dirigent: Inge Jensen

1. Referater

Referaterne fra FU møde 30./10.-85 samt ekstraord. HB møde 12. og 14./9.-85 blev godkendt.

2. Beretning

DEPOTFORHOLD

Formanden

I foråret 1985 skrev forbundet til Depotindehaverforeningen vedrørende tom returemballage i det sønderjyske område. Årsagen til dette var, at der blev solgt masser af grænseøl, som medlemmerne på depoterne skulle hjemtage, uden at der var aftalt nogen betaling for dette.

I efteråret 1985 prøvede Bryggeriforeningen en løsning med det tomme returemballage ved at indføre differentierede emballagepris. Dette blev dog underkendt af Monopoltilsynet.

Samtidig modtog forbundet et brev fra Depotindehaverforeningen, hvori de meddelte, at der er lavet en ordning i det sønderjyske område, således at det øl, der bliver solgt som grænsehandel, også skal være omfattet af tom emballage, hvorved man mener, at problemet er løst.

Forbundet har ved Thomas Olsen skrevet til de sønderjyske afdelinger og gjort opmærksom på foreningens brev og forventer at få svar om, hvorvidt problemet derved er løst.

På det sidste forretningsudvalgsmøde drøftedes forholdet omkring overenskomstens § 18 for depoter. Det er spørgsmålet omkring retten til lokalforhandling, hvor det især er i det københavnske område, det er et problem.

Det blev fastslået i skrivelser mellem Depotindehaverforeningen og forbundet, at det var overenskomstbrud, hvis en depotindehaver nægtede at forhandle uoverensstemmelser med fagforeningen i henhold til overenskomstens § 18.

I den forbindelse blev der fra Bent Meyer rejst et spørgsmål om, hvorvidt man kunne lave nogle fællesaftaler for det københavnske område.

Det skulle gå på, at de københavnske depotindehavere havde en selvstændig organisation, som kunne deltage i forhandlinger på det enkelte depot, når fagforeningen var til stede.

Formanden skrev til Depotindehaverforeningens sekretariat og anmodede om et organisationsmøde for at drøfte disse ting.

Som sædvanlig blev formanden ringet op af Dansk Arbejdsgiverforeningens repræsentant i Depotindehaverforeningens sekretariat, der som sædvanlig ikke rigtig havde forstået vores henvendelse og bad forbundet skrive et nyt brev og præcist anføre, hvad det var, man ønskede.

Formanden havde svaret, at man på organisationsmødet ville lægge problemerne på bordet, og så kunne man drøfte og finde frem til en bedre organisationsform for det københavnske område.

Det blev herefter meddelt forbundet, at man på et møde i Depotindehaverforeningens bestyrelse ville behandle forbundets anmodning og senere vende tilbage med et svar. Dette var i november 1985, og forbundet har endnu ikke modtaget noget svar.

Formanden mente, at man skulle overveje at gå direkte til Dansk Arbejdsgiverforening og påpege problemet med sekretariatet for Depotindehaverforeningen.

Repræsentanten i sekretariatet forsøger at sylte alle sager. Forbundet har taget ét initiativ til at løse nogle problemer, men har igen konstateret, at Depotindehaverforeningens sekretariat er en hindring for at få løst op for disse ting.

På Faxe depoter har man haft en lang række problemer med indgåelse af overenskomster og særtaftaler.

Fra Faxe Bryggerierne's direktion har forbundet modtaget et brev, hvori man gør opmærksom på, at man ved indgåelse af særtaftaler på visse Faxe depoter har sprængt lønrammen. Dette ville man fra Faxe's side underkende men ønskede inden da at afholde et møde med forbundet.

Formanden kunne på dette møde godt tænke sig, at man aftalte med Faxe's direktion, at det var Faxe Bryggerierne og forbundet, der indgik hovedoverenskomsten for samtlige Faxe Depoter, på samme måde som forbundet lavede overenskomst med Depotindehaverforeningen. Herved sparede man at skulle ud og

hjemtage over 60 tiltrædelsesoverenskomster. Herefter ville der kun, som på det øvrige overenskomstområde, være afdelingernes forhandling om særtaftaler tilbage.

Bent Meyer

Det var selvfølgelig beklageligt, at afdelingen ikke kunne trække Depotindehaverforeningen ind i deres normale forhandlingssituation.

Det afdelingen kræver, er simpelthen den samme ordning, som afdelingen dagligt har med DfB i København. Afdelingen kræver blot, at når der opstår en kontrovers på et depot, ligesom det sker på et af de lokale bryggerier, så træder afdelingen til først, og kan afdelingen ikke løse problemet, går det så videre til hovedorganisationerne.

Det ville Københavns mandlige afdeling gerne have lov til, og det har afdelingen gjort i mange år. Man måtte også konstatere, at igennem mange år har Depotindehaverforeningens repræsentant været til stede ved sådanne møder. Det har man ikke taget noget særligt hensyn til. Det er sådan set en ændring fra forbundets side, som nu efterhånden giver afdelingen disse problemer, idet man fra forbundets side – hvad Bent Meyer godt kunne forstå – siger, at afdelingerne ikke alene kan forhandle med den modstående arbejdsgiverorganisation.

Afdelingen kræver blot dette ene, at få lov til at forhandle problemerne lokalt på depotområdet, som man gør det andre steder, og kunne derfor ikke se faren ved at få det skrevet på et stykke papir, da Depotindehaverforeningen godt vidste, hvad det drejede sig om.

Var imidlertid bange for, at foreningen ville snøre afdelingen ind i for mange paragraffer, således at repræsentanten i sekretariatet under foreningen kunne sinke hele forhandlingsprocessen, fordi det er hele hans taktik, således at afdelingen hverken kunne opnå den ene eller anden forbedring.

Havde ikke noget imod, at man afventede og så, hvad DA ville foretage sig i denne sag, men man skulle være opmærksom på, at de tilsagn repræsentanten havde givet om at acceptere lokale forhandlinger, dem ville han løbe fra.

Han ønsker simpelthen at deltage i alle lokalforhandlingerne, hvilket Bent Meyer som sådan ikke havde

noget imod, fordi den lokale depotindehaver ikke er så bekendt med overenskomsten, og hvis han ikke var med, gik sagen bare videre til organisationsforhandling mellem forbundet og Depotindehaverforeningen.

Det sinkede hele udviklingen, så Bent Meyer troede, at vi var ved at spænde ben for os selv, så vi ikke kunne gøre ret mange ting.

Formanden

Når forbundets modpart deltager i forhandlinger med afdelingen betyder det, at afdelingens underskrift på en aftale binder forbundet, uden at forbundet er deltager.

Derfor må man fastholde i alle tilfælde, at den hovedorganisation forbundet forhandler med naturligvis ikke kan forhandle med afdelingerne og derved binde forbundet.

Samtidig ved man, hvis det blev en fast kutyme, at Depotindehaverforeningen skulle deltage i lokale møder, at det ville tage op til måneder, før man kunne få etableret et sådant møde. Der må være mulighed for, når der opstår et problem lokalt, at man kan være fleksibel; hvor den enkelte depotindehaver og fagforeningen kan sætte sig sammen til et møde i løbet af en dag eller to.

Det ville altid blive blokeret, hvis Depotindehaverforeningens sekretariats repræsentant skulle deltage.

Man er meget lidt fleksibel, og det mente formanden, man skulle udnytte i denne situation til at foreslå, at man oprettede en københavns organisation af depotindehavere, der laver fælles lokalaftaler og særaftaler med Københavns mandlige afdeling.

Dermed fik man måske også en mere ensartet løsning for depoterne i København, end man havde på nuværende tidspunkt.

Det ville man aldrig få, så længe Depotindehaverforeningen skulle være med. Muligheden var til stede for, at man ad denne vej kunne opnå noget, og derfor fandt formanden, at man skulle prøve dette.

Sagen må også følges op på baggrund af det protokollat, der blev indgået mellem Depotindehaverforeningen og forbundet i slutningen af 1982 eller i begyndelsen af 1983, at foreningen kun må forhandle med forbundet og ikke med afdelingerne.

Det er ligesom om, at foreningen er fuldstændig ligeglad med dette protokollat, hvilket forbundet selvfølgelig

ikke kan acceptere. Formanden fandt, at man skulle fortsætte med at stå fast på, at det er de parter, der indgår aftalerne, der også sætter sig sammen og drøfter de problemer, der opstår i forbindelse med disse aftaler. Det er forbundet, der indgår hovedoverenskomst med Depotindehaverforeningen, og det er afdelingerne, der indgår sær- og lokalaftaler med de enkelte depotindehavere.

Når repræsentanten fra foreningens sekretariat deltager i lokale møder, men gør opmærksom på at det er som rådgiver og observatør, finder formanden det i strid med hovedoverenskomstens § 18, der foreskriver, at der er lokal forhandling, og lokal forhandling er den enkelte depotindehaver og fagforeningen. Det er noget sludder at bruge andre begreber, for når sekretariatets repræsentant deltager, så er det givet, at den enkelte depotindehaver retter sig efter hans anvisninger, og dermed er der ikke tale om en reel lokal forhandling.

Bent Meyer

Det er rigtigt, når formanden siger, at de særaftaler, som Københavns mandlige afdeling laver alene, i og for sig binder forbundet. Men det er ikke noget nyt i forbundets historie, idet det er sket i de sidste 20-25 år, at det er foregået på denne måde. Afdelingen har trods alt opnået nogle fordele derved.

Var bange for, at hvis man fik det i for stramme rammer, så medførte det, at alle på depoterne værende forhandlinger ville stoppe uden resultat og overgivet til hovedorganisationerne, hvilket i sig selv heller ikke var noget at stræbe imod.

Bent Meyer havde sådan set ikke noget imod, at sekretariatets repræsentant deltog som rådgiver og sørgede for, at det kom til at køre, som det skulle. Var interesseret i, at der var en kvalificeret modpart til afdelingen, når den var ude og forhandle.

Det er ligesom om, at så snart den enkelte depotindehaver ikke kan overskue, hvad det er, han er ved at gå med til, så slår han bremserne i, at så går sagen videre. Så skal afdelingen hjem og indberette sagen til forbundet, og så skal sagen gå sin gang.

Kunne godt se, at der var nogle principper i selve sagen, men det kunne være, at man skulle tage problemet op til en vurdering en gang til, for selvfølgelig skulle man ikke bare slippe principperne, men hvis de

lagde hindringer i vejen for at opnå løsninger lokalt, måtte man se på dette.

Syntes, at det var ved at komme dertil, at den holdning, man havde fået igennem de sidste par år, ødelagde mere end den gavtede. Afdelingen har i de foregående år selv lavet aftaler med foreningen, selv skrevet dem under, sendt dem til forbundet og fået dem godkendt, og det er gået udmærket.

Men ville gerne afvente, indtil DA havde været inde i sagen, men troede ikke, at det ændrede noget ved det problem, som er noget reelt i København, og som efterhånden er et stort problem for alle.

Formanden

Med hensyn til særaftaler er det ikke noget problem, den måde de bliver indgået på i København.

Men hvis Depotindehaverforeningen ved alle lokale problemer skulle deltage og være medunderskriver sammen med afdelingen, så binder man samtidig forbundet. Det ville så betyde, at problemerne ikke fra afdelingen kunne føres videre til forbundet, fordi den modpart, forbundet skulle forhandle med, havde afdelingen allerede forhandlet med.

Dermed har man ændret den forhandlingsstruktur, man overfor depotindehaverforeningen har protesteret mod, at de ikke overholdt.

Dengang var Bent Meyer med til at protestere over dette, og Bent Meyer var med til det møde, hvor man fik foreningen til at underskrive et protokollat, hvori de tilkendegav, at de ikke forhandler med afdelingerne men kun med forbundet.

Der er ikke her kun tale om København. Forbundet har protesteret hver gang, man bliver bekendt med problemet. Hvis man nu skal acceptere, at de kan være til stede ved lokale forhandlinger, var der ingen grund til længere at have § 18, der fastslår, at man kan forhandle lokalt. Derfor må forbundet fastholde, at foreningen kun deltager sammen med forbundet og ikke med afdelingerne.

Bent Meyer

Afdelingen har før været i den situation, at hvor afdelingen og Depotindehaverforeningen ikke har kunnet blive enige, at man så alligevel har kunnet give sagen videre til forbundet, som så har interveneret i sagen.

Havde været inde på, at hvis § 18 generede os mere end den gavtede os ja

så var det da en fornuftig ting at tage den op til revision og få den ud af overenskomsten ved først givne lejlighed. Det var for afdelingen, der havde problemet ude på depoterne, et problem at få hevet den enkelte depotindehaver til bordet, og hver gang man kom til et møde, så blev der ingen løsning, hvis den enkelte depotindehaver ikke kunne overskue problemerne. Derfor ville den enkelte depotindehaver gerne have foreningens repræsentant siddende ved møder med afdelingen, for derved følte de, at de ikke blev taget ved næsen.

Formanden

Bent Meyer havde tilkendegivet, at man kunne afvente sagen, indtil DA havde været inde i sagen, men det forekom formanden, som om Bent Meyer var tilhænger af, at Depotindehaverforeningens repræsentant godt kunne deltage, når der var problemer på de københavnske depoter.

Bent Meyer

Var tilhænger af at få problemerne løst for afdelingens medlemmer.

Formanden

Forbundet har på Københavns mandlige afdelings opfordring skrevet til Depotindehaverforeningen og protesteret imod, at deres repræsentant deltog i lokale forhandlinger, og hvis de deltog i lokale forhandlinger, var det et brud på overenskomsten.

Nu kommer afdelingen og tilkendegiver, at de faktisk er tilhænger af, at foreningens repræsentant deltager i lokale forhandlinger. Det er at undergrave hele den måde, man kører organisationerne på, og den måde man laver aftaler på. Formanden forstod ikke, at Bent Meyer pludselig talte for og var tilhænger af, at foreningens repræsentant deltog i lokale forhandlinger i København.

Bent Meyer

Mente, at formanden talte imod bedre vidende. Formanden havde adskillige gange sammen med ham selv ført forhandlinger alene sammen med Depotindehaverforeningen, og hvor de alene havde repræsenteret Københavns mandlige afdeling.

Det har man gjort ved overenskomstforhandlingerne flere gange. Både formanden og han havde begge vidst, at det var forkert, og at man naturligvis skulle prøve at få ændret ved dette forhold, fordi de mente, det ville være til gavn for forbundet og afdelingen. Dette gjorde man og benyttede sig af,

da Preben Mortensen blev forbundsformand.

Det ville Bent Meyer ikke løbe fra, man tidligere havde talt om.

Nu kunne man imidlertid se, at lige siden har afdelingen ikke kunnet få nogen forhandling lokalt, fordi foreningens repræsentant sinker det hele. Det er ligesom om, afdelingen ikke kan få gang i forhandlingsarbejdet, fordi man ikke kunne få løst dette problem, og han troede ikke, at man fik det løst med DA, fordi det er til gavn for dem og det skader os.

Formanden

Ønskede kun at tilføje en enkelt ting. Protokollatet med depotindehaverens underskrift på at følge organisationsforholdene var ikke underskrevet af formanden, men af tidligere forbundsformand Steen Nielsen.

Den 15. november 1985 startede der en konflikt på Carlsberg depotet i Fredericia. Årsagen til konflikten skyldtes, at depotindehaveren mente, at et salg på 7 millioner øl og vand om året, og som DfB ved en markedsanalyse havde fundet frem til ville falde til 6.3 millioner på årsbasis, var for lidt salg til fortsat at beskæftige 5 depotarbejdere.

Depotindehaveren ønskede at reducere mandskabet til 4, hvilket medlemmerne, afdelingen og forbundet fandt var helt uacceptabelt. Depotindehaveren og Depotindehaverforeningen fastholdt imidlertid, at der godt kunne reduceres, hvilket gjorde, at medlemmerne gik i konflikt.

Det var ikke muligt at finde en forhandlingsløsning, og konflikten blev langvarig. Sagen blev behandlet ved Arbejdsretten som hastesag, og i december måned stillede man arbejdet frit.

Formanden og næstformanden tog til møde i Fredericia, men intet hjælp, og medlemmerne fastholdt helt berettiget, at det var uacceptabelt at køre på depotet med 4 mand.

Under konflikten skiftede depotet indehaver. Den nye depotindehaver var interesseret i at finde en løsning, og der blev etableret et møde mellem ham og de tidligere ansatte på depotet. Den nye indehaver gjorde opmærksom på, at der fortsat kun skulle være 4 ansatte depotarbejdere, da han selv ville køre med. Han kunne imidlertid ikke give nogen garanti for, at han kunne køre med på en vogn hele dagen, og han kunne i øvrigt oplyse, at han på nuværende tidspunkt var syg af en discusprolaps.

Herefter mente medlemmerne, at der ingen grund var til at drøfte tingene videre.

Derefter indrykkede Fredericia afdeling en annonce i det lokale dagblad, hvori man gjorde opmærksom på, at der havde været konflikt på Carlsberg depotet i 6 uger, og at arbejdet var fritstillet. Man forklarer, at årsagen til dette var, at der var afskediget mandskab med klare forringelser for kunder og de tilbageværende depotarbejdere til følge. Man opfordrer derfor alle i Fredericia området til ikke at påtage sig strejkeramt arbejde.

Dansk Arbejdsgiverforening indklagede afdelingen for organisationsansvar, fordi afdelingen støttede en overenskomststridig arbejdsnedlæggelse. Det kunne man gøre, selvom arbejdet var stillet frit, og der ikke længere var konflikt på depotet.

Sagen er tragisk for de mennesker, der nu står uden arbejde. De får også 5 ugers karantæne, de har hus, børn og store forpligtelser økonomisk, der bliver svære at klare.

Sagen er principiel derved, at det igen er et spørgsmål om, hvor mange beskæftigede, der skal være på et depot. Depotindehaverforeningen fastholder, at det er depotindehaverens ret at afgøre, hvor mange der skal være ansat. Formanden var af den opfattelse, at sagen i Fredericia ville komme andre steder, og hvis Depotindehaverforeningen fastholdt denne linie, tvang det forbundet til at være mere offensiv af hensyn til medlemmernes interesser og overenskomstmæssige rettigheder. Det kunne betyde, at forbundet blev tvunget til overenskomststridige handlinger, så som at tilkendegive deres forståelse for de aktionerende samt i værste fald at støtte medlemmerne økonomisk.

Forbundet har haft en del problemer med de depoter, der er udlagt fra tidligere distribution på Lolland-Falster Bryghus.

Formanden havde selv 2 gange været til møde på Bryghuset i Nykøbing, hvor direktøren har bekræftet, at hvis de nye depoter ikke vil indgå overenskomst, skulle det blot meddeles til Bryghuset, så skulle de nok sørge for, at der blev indgået overenskomst.

Det har været drøftet flere gange, og tidligere provinssekretær har været til møde med de nye depotindehavere om dette.

Det blev meddelt, at der blot manglede et par småting, så skulle overenskomsten være i orden. Det var derfor med nogen overraskelse formanden modtog et brev fra en depotindehaver fra Nykøbing Bryghus den 16. december 1985. Depotindehaveren skriver, at forbundet venligst omgående bør tilmelde de hos ham ansatte bryggeriarbejdere til gruppelivsforsikringen, som angivet i overenskomsten af 1985 mellem forbundet og Depotindehaverforeningen. Han slutter brevet af med at gøre opmærksom på, at tiltrædelsesoverenskomsten afventer yderligere forhandling. Forbundet skal anmelde til gruppelivsforsikring, men den pågældende depotindehaver havde imidlertid endnu ikke underskrevet overenskomsten, som han skulle have gjort den 1. oktober 1983, da Lolland-Falster Bryghus udmeldte sig af Bryggeriforeningen, og bryggeriets distribution blev udlagt til depoter.

Formanden skrev til afdelingsformanden i Nykøbing Falster og tilkendegav, at forbundet absolut ikke længere kunne acceptere disse forhold. Formanden skrev som svar til den pågældende depotindehaver:

»Forbundet skal hermed bekræfte modtagelsen af Deres brev af den 16. december 1985, hvori De anmoder om, at forbundet tilmelder de hos Dem ansatte bryggeriarbejdere til gruppelivsforsikringsordningen. Opkrævning af gruppeliv sker automatisk når der er indgået overenskomst. Vi kan forstå, at der endnu ikke er indgået overenskomst, og at der ikke i over 2 år har været nogen overenskomst. Forbundet skal derfor med henvisning til Arbejdsretsloven ved lovlige midler meddele, at hvis ikke der inden 7 dage fra dato er indgået en tiltrædelsesoverenskomst, vil vi fremsende strejkevarsel til ikrafttræden den 1. februar 1986.«

Forbundet havde ingen andre muligheder. Det er uhyrligt, fordi forbundet med loven i hånden kan forlænge bestående overenskomster men så konstaterer, at forbundet ikke har nogen overenskomst, der dermed kan forlænges. I stedet må forbundet så bruge et lovligt kampskridt til at få en overenskomst.

Omkring voldgiftssager behandlede på det sidste forretningsudvalgsmøde spørgsmålet om betaling for højdertilæg ved kørsel med kran på Tap H, Carlsberg.

Forbundet vandt den faglige voldgift, men DfB vil ikke betale tillægget fra den dag sagen blev rejst.

Afdelingerne i København rejste først kravet overfor DfB men blev afvist, hvorefter forbundet har overtaget sagen.

Forbundet har derefter anmodet Bryggeriforeningen om et organisationsmøde og såfremt dette møde ikke kan løse spørgsmålet, må sagen afgøres ved en yderligere faglig voldgift.

Bryggeriforeningen og DfB mener, at man først skal betale fra den dag, kendelsen blev afsagt, da Bryggeriforeningen tidligere, da forbundet ønskede sagen behandlet ved Arbejdsretten, tilbød forbundet sagen afgjort ved en faglig voldgift. Dette kunne forbundet naturligvis ikke tage imod, da man var fuldstændig overbevist om, at DfB begik overenskomstbrud og derfor ville få et pålæg af Arbejdsretten om at overholde overenskomstens bestemmelser.

Arbejdsretsformanden meddelte på anmodning fra DA, at han ikke kunne behandle sagen, før DA's anmodning om en faglig voldgift var gennemført.

Forbundet havde derfor ingen anden mulighed end at rette sig efter Arbejdsrettens henstilling.

Opmanden i den faglige voldgift gav forbundet ret i, at højdertilægget skulle udbetales, men han skulle ikke tage stilling til, om der var tale om overenskomstbrud.

Det var derfor formandens opfattelse, at betalingen skal ske fra den dag, sagen blev rejst.

Fra Københavns mandlige afdeling har forbundet fået indberettet en sag, som forbundet ved et organisationsmøde med Bryggeriforeningen har ønsket at få kørt ved Afskedigelsesnævnet.

Det drejer sig om et medlem på mineralvandsfabrikken på Tuborg, der grundet bestemte forhold havde søgt til en anden afdeling, Tap Syd. Her blev medlemmet sat til oplæring på det samme arbejde, han havde søgt væk fra.

Medlemmet mente, at der måtte være tale om en misforståelse, og gik derfor tilbage i sin afdeling for at tale med den arbejdsleder, der havde ordnet sagen. Desværre var den pågældende arbejdsleder ikke til stede, og Tap Syd's ledelse opfattede hans handling som arbejdsvægring, hvorved de afskedigede medlemmet.

Formanden troede på, at afskedigelsen ville blive underkendt som uberegtiget, men var ikke sikker på, at man kunne få en kendelse der betød genansættelse.

Det forberedende retsmøde køres for forbundets side af LO, mens når selve sagen skal procederes, er det forbundet selv, der skal køre sagen.

På Bryggeriet Slotsmøllen havde man i efteråret 1985 en ny tillidsmandssag.

Bryggeriets ledelse indberettede en § 17-sag om afskedigelse af fællestillidsmanden på grund af, at han for tidligt forlod sin arbejdsplads, at han som salgsmedhjælper havde skrevet for meget overarbejde på sin arbejdseddell, og han i øvrigt efter bryggeriets opfattelse optrådte meget selvstændigt og åbenbart gjorde, hvad der passede ham på bryggeriet.

Der blev afholdt mæglingssmøde i Bryggeriforeningen, hvor de enkelte klagepunkter blev gennemgået.

Den pågældende tillidsrepræsentant var normalt hjemmearbejder og var derfor kun i ekstraordinære tilfælde ude og køre.

På et tidspunkt, da han og andre hjemmearbejdere bliver sat ud og køre nogle dage, spørger tillidsrepræsentanten chefen for kørselsafdelingen, hvordan man skal skrive sin arbejdstid og beregne pauser og frokost. Kørselschefen meddeler, at man skal skrive sin arbejdseddell på samme måde, som var man hjemmearbejder. For salgsschaufførerne dækker provisionen overarbejdet, mens dette ikke gælder for salgsmedhjælperne. Da der hverken holdes frokost eller pauser skriver hjemmearbejderne efter 8 timers arbejde de manglende pauser og frokost som overarbejde.

I Bryggeriforeningen påstod man, at kørselschefen havde misforstået spørgsmålet, og forbundet tilkendegav, at der nok ikke var lovhjælp for at skrive overarbejde for manglende pauser, men der var enighed om, at hvis der ikke blev afholdt frokost, var arbejdstiden 8 timer og derefter overarbejdsbetaling.

Vedrørende bryggeriets påstand om, at tillidsrepræsentanten forlod arbejdspladsen for tidligt, var dette delvis rigtigt men absolut noget der foregik med bryggeriets kendskab og tidligere godkendelse. Tillidsrepræsentanten holdt den allersidste pause før fyraften, således at han kunne klæde om og nå sit tog på Kolding station, da han havde over 1 times rejse for at komme hjem. Dette havde driftens le-

delse kendskab til, og dette var foregået i 2 år, uden nogen havde gjort indsigelse mod dette.

Som et 3. punkt i klagen mente bryggeriets ledelse, at tillidsrepræsentanten forlangte hvert år at komme på 4 ugers kursus. Tillidsrepræsentanten var også sikkerhedsrepræsentant og havde derfor stort behov for uddannelse, men havde altid forespurgt om tilladelse til at deltage.

Spørgsmålet om deltagelse i 4 ugerkursus om året var en beslutning som forbundet havde, at alle medlemmer kan ansøge forbundet om 4 ugers uddannelse.

Dette havde tillidsrepræsentanten meddelt driftsledelsen på Slotsmøllen bryggeri, der havde forstået dette sådan, at man skulle give tillidsrepræsentanten 4 ugers fri om året til uddannelse.

Beskyldningerne var ikke tilstrækkelige til, at de kunne holde til at køre en afskedigelsessag.

Man erkendte, at det ikke kunne påvises, at tillidsrepræsentanten havde handlet i strid med § 17, og manglende retningslinier kunne begrunde, at der kunne opstå misforståelser.

Man blev enige om, at retningslinierne for kursus var den, at tillidsrepræsentanten anmodede om frihed til at deltage i kurser, og bryggeriet gav frihed, så fremt driften muliggjorde dette. Forbundet havde ingen problemer med dette, da reglerne foregår på denne måde.

Herefter trak man samtlige anklager mod tillidsrepræsentanten tilbage.

Trods dette har direktøren på Slotsmøllen bryggeri, efter at sagen blev løst i Bryggeriforeningen, og anklagerne mod tillidsrepræsentanten trukket tilbage, hængt tillidsrepræsentanten ud i den lokale presse.

Direktøren genfremsetter i pressen beskyldninger mod tillidsrepræsentanten, som man havde trukket tilbage på mæglingsmødet. Det er personlig forfølgelse, men forbundet havde ikke taget til genmæle i pressen af hensyn til tillidsrepræsentanten. Han skulle fortsat fungere og være ansat i virksomheden, og det var vigtigt at få normaliseret samarbejdsforholdene på bryggeriet igen. Truslen om afskedigelse havde også medført total konflikt på bryggeriet, og denne konflikt fortsatte, indtil truslen var trukket tilbage.

Det var formandens opfattelse, at det var et meget hårdt pres tillidsrepræsentanten i denne sag var blevet ud-

sat for, og formanden frygtede, at det ville præge ham i lang tid.

Hans arbejdsbetingelser på bryggeriet er blevet ændret og sat ham i en svær situation.

Dette kunne forbundet naturligvis ikke acceptere, men bedt bestyrelsen i Kolding afdeling om at arbejde for rimelige faglige forhold på bryggeriet. Formanden ville gerne afvente og se, hvordan forholdene udviklede sig, inden man gik ind i sagen. Det var klart en politisk fyring, og man måtte forhindre den slags personlige forfølgelser.

Denne sag bekræftede, at det var nødvendigt med en konference om tillidsmandsforhold.

Der er klart sket en skærpelse fra arbejdsgiverside overfor tillidsrepræsentanterne. Det var imidlertid spørgsmål om tid, sted og omtale, der gjorde, at man endnu ikke kunne give konkrete datoer for afholdelse af konferencen.

Formanden tilkendegav, at spørgsmålet måtte tages op på forretningsudvalgsmødet i februar.

Igennem de seneste år er der blevet flere og flere problemer med fortolkning af overenskomsten vedrørende hjemsendelse af ferieafløbere.

Som overenskomsten er for nugældende, skal man for at opnå maksimal opsigelse på 8 uger have været beskæftiget uafbrudt i 2 år eller 4 års beskæftigelse.

Visse steder er arbejdsgiverne begyndt at fortolke overenskomsten således, at 4 års beskæftigelse skal udregnes efter antal arbejdsdage, det vil sige, at når man har oparbejdet 4×250 arbejdsdage, har man ret til maksimal opsigelse.

Dette er i strid med overenskomsten, da 4 års beskæftigelse skal beregnes ud fra, om man ved ansættelse genindtræder i sine rettigheder. Genindtræder man i sine rettigheder over en 4 års periode, har man i henhold til overenskomsten ret til maksimal opsigelse. Hvis perioden af arbejdsdage skulle lægges sammen, så man skulle opnå 1000 arbejdsdage for at opnå maksimal opsigelse, så skulle folk være ansat over en meget lang årrække for at opnå dette. Dette er naturligvis ikke korrekt.

Problemerne er især store inden for flere provinsbryggerier, hvor der konstant sker hjemsendelse og antagelse af bryggeriarbejdere med op til 10-12 års anciennitet.

Ud over spørgsmålet om opsigelsesvarsel sker der også misbrug af opsigelsesvarslet i forbindelse med ansættelsesperioder.

Oftentimes tager man ferieafløbere ind i f.eks. 3 måneder, men 1 uge før perioden udløber, meddeler man, at der yderligere er arbejde i 1 uge, og dette gentager sig uge efter uge.

Dette er også i strid med opsigelsesvarsel. Hvis man fortsætter sin ansættelse ud over den periode opsigelsesvarslet gælder, så skal opsigelsen fornyes med det opsigelsesvarsel, men har anciennitet til.

Vedrørende Usserød Bryggeri har der været afholdt et organisationsmøde, hvor det lykkedes at blive enige om indgåelse af en tiltrædelsesoverenskomst.

Under konflikten i København satte DfB's ledelse de ansatte i bedrifts-sundhedstjenesterne til at køre i produktionen, altså overtage strejkeramt arbejde. Efter konflikten skrev tillidsrepræsentanterne til forbundet og bad os protestere overfor de organisationer, der dækkede overenskomsten for de ansatte sygeplejersker og ergoterapeuter i BST.

Forbundet skrev til Dansk Sygeplejeråd og Dansk Ergoterapeutforening og påtalte disse ting.

Dansk Sygeplejeråd, der fungerer som en reel faglig organisation, har svaret og meddelt, at de har fået en aftale med DfB, der fremover forhindrer, at sådanne ting kan gentage sig. Det undrede formanden, at Dansk Sygeplejeråd går ind og laver en lokal-aftale om dette i stedet for at meddele, at de som organisation ikke kan acceptere, at deres medlemmer skal gå ind og overtage strejkeramt arbejde inden for et andet overenskomst-område. Aftalen med DfB hindrer jo ikke, at det så ikke kan ske andre steder.

Dansk Ergoterapeutforening er ikke en faglig organisation men åbenbart mere en selskabelig forening, som ikke har svaret på forbundets brev. Såfremt forbundet ikke modtager svar, har formanden meddelt en tillidsrepræsentant fra DfB, at man så gerne ville rykke foreningen for et svar.

På et tidligere forretningsudvalgsmøde har man behandlet spørgsmålet om sympatikonflikt overfor A/S Hansa Linien, der sejler på Øresund. Sympatikonflikten er varslet, fordi selskabet ikke ville indgå overenskomst med Hotel- og Restaurationspersonalets Samvirke. Som det frem-

går af avisreferater, har situationen udviklet sig temmelig uheldigt, da Sømandsforbundet har indgået overenskomst for alle funktioner på Hansa Linien. Hermed har man gået ind på andre overenskomstråder. I offentligheden opfattes Sømandsforbundet som støtte til Hansa Linien, og dermed opfattes det som om, at de demonstrationer der foregår, også er rettet mod sømandsforbundet, og at der derfor er en konfrontation mellem fagbevægelsens organisationer. Formanden fandt, at det ikke var en særlig smart måde, Sømandsforbundet havde optrådt på i denne situation, men indtil videre er problemet løst, da linien er indstillet. Det er sket ofte, at man stopper linien et stykke tid for igen at dukke op et par måneder senere. Det skete i 1984 og 1985.

Omkring drøftelserne om et fagligt samarbejde og eventuel sammenlægning af forbundet med de 3 forbund under Hotel- og Restaurationspersonalets Samvirke, skulle det første møde afholdes den 30. januar 1986, og retningslinier for repræsentanterne, der skulle deltage i disse drøftelser, ville blive fastlagt af forbundets hovedbestyrelse.

Den 2. december 1985 modtog forbundet følgende brev fra Sydjysk kreds:

»På et ekstraordinært møde i Sydjysk kreds har man drøftet den måde, man på kongressen valgte provinssekretær på, og konstateret, at det ikke var i henhold til forbundets love.

Sydjysk kreds vil hermed bede forbundet om at tage skridt til at sikre, at dette ikke gentager sig ved kommende valg.»

Årsagen til dette brev til forbundet fra Sydjysk kreds skal ses på baggrund af en række begivenheder i kredsen.

Sagen starter ved, at kredsformand, Allan Lund Nielsen, kontakter forbundets formand og gør opmærksom på, at repræsentantskabet i Sydjysk kreds havde ønsket om at få indkaldt til ekstraordinær kongres i forbindelse med valg af provinssekretær.

Formanden meddelte Allan Lund Nielsen, at der ikke kunne indkaldes til en ekstraordinær kongres for at omtage valg af provinssekretær, da det ikke er kongressen, der vælger provinssekretæren. På kongressen ændrede man lovene netop på dette punkt, således at i forbindelse med kongressen kunne de provinsdelegerede vælge provinssekretæren og der-

efter meddele kongressen, hvem man havde valgt.

Formanden erkendte imidlertid overfor Allan Lund Nielsen, at der, inden man skred til valget af provinssekretær, var begået 2 fejl.

- 1) At man ikke afventede valget af provinssekretær, til de øvrige i forbundsledelsen var valgt.
- 2) At man ikke havde valgt provinssekretæren i henhold til forbundets love, altså med kvalificeret majoritet.

Formanden havde, inden meddelelsen blev givet kongressen, fået stemmetallet af Poul Erik Guldborg, og meddelt ham, at han fandt det uheldigt, at man ikke havde valgt i henhold til forbundets love.

Men da man meddelte kongressen valget, var der ingen af de provinsdelegerede, der havde deltaget i valget, der protesterede mod valget og måden, det var foregået på, og dermed måtte den øvrige del af kongressen naturligvis tage valget til efterretning.

Anderledes kan det ikke være, når det ikke er kongressen, der vælger. Den øvrige del af kongressen kan kun gribe ind, hvis der bliver protesteret fra dem, der er med til at vælge provinssekretæren.

Der går nogen tid, og forbundet meddeler, at Thomas Olsen er valgt, og Thomas Olsen fratræder fra sin arbejdsplads på Fredericia Bryggeri. Først derefter opstår der en diskussion om gyldigheden af valget.

Formanden deltog i et kredsbestyrelsesmøde og i et kredsrepræsentantskabsmøde og tilkendegav, at der ikke kunne indkaldes til en ekstraordinær kongres for at foretage omvalg med de begrundelser, som formanden også havde tilkendegivet overfor Allan Lund Nielsen. Hvis man til gengæld udtrykte utilfredshed med Thomas Olsen og ønskede at give ham et mistillidsvotum, var situationen anderledes, da der så var en begrundelse for at sammenkalde indstillede provinsdelegerede til et møde om valg af provinssekretær.

Men da man intet ønske havde om at give Thomas Olsen et mistillidsvotum, accepterede, på nær Århus mandlige afdelings repræsentanter, Sydjysk Kreds's repræsentantskab formandens redegørelse og fortolkning af valget.

Formanden for Århus mandlige afdeling, Bjarne Frandsen, meddelte herefter repræsentantskabet, at på bag-

grund af dette ønskede afdelingen ikke længere at deltage i kredsens aktiviteter eller udvalg, og at afdelingen heller ikke ønskede at sidde i forbundets kompetente organer. Bjarne Frandsen meddelte derfor, at han trak sig ud af hovedbestyrelsen.

Formanden var noget chokeret over denne beslutning, idet Bjarne Frandsen var en af dem, som var opstillet som provinssekretær, og derfor kunne det opfattes som om, det var noget personligt, og at han var fornærmet over, at kredsens repræsentantskab havde accepteret formandens forklaring, så begrundelsen for at skifte Thomas Olsen ud ikke var til stede.

Bjarne Frandsen havde dog sagt på kredsrepræsentantskabsmødet, at man ikke havde sagt nej til at deltage i fagligt arbejde for evigt, men man forventede, at man alligevel skulle flyttes til Nordjysk Kreds, og så kunne man få en hovedbestyrelsesplads der.

Kredsen tog Århus mandlige afdelings bemærkninger til efterretning og valgte et nyt hovedbestyrelsesmedlem.

Vedrørende kredsens indstilling mente formanden godt, at hovedbestyrelsen kunne fastlægge regler for procedure af valg af provinssekretær. Formanden ville gerne have forretningsudvalgets tilslutning til, at man i forbindelse med kongressen i 1988 får fastslået procedure for valg af provinssekretær.

Poul Erik Guldborg tilsluttede sig formandens indstilling.

Måden man havde valgt provinssekretæren på foregik ved, at forsamlingen blev spurgt, om man var enig i, at den af de 4 kandidater, der opnåede det højeste stemmetal, var valgt. Det var der ingen, der protesterede imod.

Da stemmetallene blev oplæst konstateredes, at Thomas Olsen havde fået flest stemmer, hvorefter forsamlingen rejste sig og klappede af valget.

Problemet i Sydjysk kreds, efter havd Poul Erik Guldborg forstod, opstår, da man skal vælge kredsformand. Bjarne Frandsen forventer at blive kredsformand, og da dette ikke sker bruger Bjarne Frandsen valget på kongressen som undskyldning for at trække afdelingen ud af det faglige arbejde.

Holger Foss

Fandt, at det var en noget vanskelig situation, der her var opstået.

Da kredsene har accepteret valget, og protesten først kommer efter, at Thomas Olsen har fratrukket sit arbejde på Fredericia Bryggeri, fandt han, at det var en meget rimelig løsning, man var nået frem til.

Var dog ikke enig i den begrundelse Poul Erik Guldborg brugte om, hvordan det var ved valget, hvor ingen havde protesteret, og alle havde rejst sig og klappet. Det er ingen motivering for at sige, at så måtte det være i orden. De fleste af os ved og må erkende, at langt de fleste af vore medlemmer og dermed også af de delegerede på kongressen ikke har tilstrækkeligt kendskab til, hvad der står i forbundets love, og derfor ikke havde kendskab til, hvordan valget skulle foregå.

Holger Foss havde som alle andre, da resultatet blev meddelt, gået ud fra, at valget var foregået efter de gældende regler for valg på kongressen, uanset om der kun var en del af kongressens delegerede, der deltog i afstemningen.

Syntes godt nok, at det var rimeligt, der blev protesteret, men fandt, det havde været rimeligt, om protesten var kommet på et tidligere tidspunkt. Udgangen af sagen kunne vel ikke være anderledes, og det var klart, at der ikke kunne indkaldes til en ekstraordinær kongres på denne baggrund. Resultatet bliver, at det nu ville blive fastslået i lovene, hvordan disse ting skal foregå.

Bent Embo

Ville gerne give udtryk for, at han ikke mente, at Poul Erik Guldborg, som var dirigent ved mødet om valg af provinssekretær, egentlig begik nogen fejl ved den måde, han ledede mødet på. Hvis man skulle diskutere spørgsmålet om hvilken fejl, der blev begået, kunne der rejses kritik af, at kongressens dirigenter sendte de provinsdelegerede ud og vælge provinssekretær, før de øvrige valg var overstået.

Inge Jensen

Som dirigent på kongressen var hun ikke vidende om, at provinsens delegerede gik til møde for at vælge provinssekretær. Kongressen blev afbrudt, fordi man skulle diskutere ændringsforslag til provinssekretærposten.

Formanden

Hvis man bliver enige om, at valget skal foregå i henhold til forbundets love og efter valget af den øvrige forbundsledelse, så kan man fremover sikre sig at proceduren overholdes ved at pålægge kongressens dirigenter også at være dirigenter på mødet ved valget af provinssekretær.

Allan Lund Nielsen

Det, Sydjysk kreds ønskede med henvendelsen til forbundet, var at undgå, at man kom i en lignende situation fremover.

Af hensyn til Århus mandlige afdelings begrundelse for at træde ud af kredsens og forbundets kompetente organer, måtte det tilføjes, at det ikke var denne sag, men flere sager i Sydjysk kreds, som afdelingen ikke fandt, var behandlet på en rigtig måde.

Det var det, der var afdelingens motivering for ikke at ville fortsætte i udvalg under kreds og forbund.

Herefter blev beretningen enstemmigt godkendt.

3. *Forskellige sager*

For de depoter, der står uden for Depotindehaverforeningen, som stort set er alle andre depotindehavere end Carlsberg-Tuborg depoter i Danmark, indgår forbundet tiltrædelsesoverenskomst.

Det betyder, at forbundet skal fremsende overenskomst til hver enkelt depotindehaver. Det drejer sig om ca. 130-140.

I stedet for at lave overenskomst med hver enkelt depotindehaver foreslog formanden, at man tog initiativ til at få lavet generelle overenskomster for hver enkelt område, f.eks. Faxe, Ceres, Thor, Albani o.s.v.

Hvis man fik lavet generelle overenskomster betød det klare forbedringer for registrering og overenskomstforhold.

På nuværende skal der oprettes ny overenskomst, hver gang der skiftes depotindehaver, og det tager lang tid og meget arbejde at få hevet alle tiltrædelsesoverenskomsterne hjem.

I Nyborg afdeling er formanden trådt tilbage, og som ny formand er valgt Niels Skyggelund.

Forbundet har til afdelingerne udsendt cirkulære om forbundets kursusvirksomhed for 1986-1987.

Hermed har kredsene og afdelingerne mulighed for at planlægge de-

res aktiviteter i forhold til forbundets kursusprogram, således at det ikke, som det ofte er sket tidligere, at de aktiviteter, der sker på forbunds-, kreds- og afdelingsplan, er på samme tid. Det giver for mange afbud og er spild af for mange ressourcer menneskelig som økonomisk.

Indholdet i forbundets kurser på grundkursus 1 og 2 har været drøftet i forbundets ledelse.

Det skal ikke skjules, at der har været forskellig opfattelse af, hvordan forbundskurserne skulle køres.

Der er et vist pensum for G 1-2, som man selvfølgelig skal nå igennem. Dette af hensyn til, at forbundets kursister skal være forberedt så godt som overhovedet muligt, når de sammen med repræsentanter fra den øvrige fagbevægelse skal videre i systemet på G 3-4 og senere i de forskellige moduler under fagbevægelsens interne uddannelsessystem.

Vi kan ikke acceptere, at man risikerer, at man skulle kunne anføre, at forbundets kursister ikke er ordentligt forberedt gennem forbundets egne kurser.

Det var også derfor, at forbundets tidligere underviser på G 1-2 lagde megen vægt på, at man nåede igennem det fastlagte pensum, hvilket betød, at undervisningen havde visse bestemte retningslinier.

Lone Christensen, som har overtaget undervisningen på forbundets kurser, ønsker imidlertid større fleksibilitet i kursusformen og ønsker at kunne lægge større motivering ind i undervisningen. Dette betød, at man måtte undersøge, om der var emner på G 1-2, som kunne udgå eller ændres.

Forbundsledelsen kunne naturligvis ikke acceptere en ændring i kursusformen, uden at man sikrede sig, at det holdt sig inden for det pensum, der var lagt for G 1-2, og at det var en del af en samlet kursusplan.

Lone Christensen har derfor udarbejdet en ændret kursusplan med følgende ændringer:

A-kasseforhold, som optager en hel dag, er gledet ud. Sikkerhedsforhold er ændret fra en hel dag til en halv dag. Samtidig er formen for sikkerhedsemnet ændret, så det ikke længere er lagt an på love og paragraffer, men i stedet lægger mere an på det holdningsmæssige til det sikkerheds- og miljømæssige arbejde.

Tidligere har forbundets formand haft en hel dag til at gennemgå overenskomstforhold, hvilket også er

ændret. Dette er nu lagt ind i undervisningsplanerne, og i stedet bruger formanden dagen til at gennemgå udviklingen inden for de forskellige brancher for øl, mineralvand, spiritus og depot- og distributionsforhold.

Det er vel første gang, man har fået diskuteret kursernes indhold og gennemførelse igennem og dermed fået lagt en undervisningsplan, der forpligter underviseren, og som har medført nogle ændringer, som også skulle motivere kursisterne måske mere end tidligere til også at gå videre og gennemføre G 3 og 4 og de modultilbud, der er i uddannelsessystemet.

På det sidste forretningsudvalgs-møde vedtog man at afholde en bryggerikonference. Man har fået fastlagt, at den afholdes i perioden 17.-21. marts i Dansk Folkeferiecenter i Gilleleje. Der er sendt indbydelser ud til de afdelinger, der har produktionsvirksomheder, og man har påpeget, at det skal være repræsentanter fra disse virksomheder, der deltager.

Grundet udviklingen inden for bryggeribranchen med discountøl, grænseøl, udmeldelse af Bryggeriforeningen fra Harboe Bryggeriet, Skælskør og opsigelse fra Bryggeriet Vestfyn, Assens af deres deltagelse i Bryggeriforeningens kontrahentaftale der alle sammen er ting, der har stor indflydelse på udviklingen, foreslog formanden kvindelig afdeling, der står for den praktiske gennemførelse af konferencen, at man inviterede en repræsentant fra Bryggeriforeningen til en ½ dag til at gennemgå disse ting.

Harboe Bryggeriet og Bryggeriet Vestfyn har stor produktion af discountøl. Kontrahentaftalen er en beskyttelse af de mindre bryggerier, men hvis de mindre bryggerier og dem, der står for produktionen af discountøl, frigør sig fra kontrahentaftalen for derved at opnå produktions- og salgsfordele, tvinges Bryggeriforeningen til at frigøre de øvrige medlemmer af Bryggeriforeningen for kontrahentaftalen. Hvis de større bryggerier og DfB går ind i en sådan konkurrence, så vil der kun være få bryggerier tilbage om nogle få år.

Grænseølsalget er langt større, end man i første omgang havde forventet. Man regnede med, at grænseølsalget var ca. 2-3% af det samlede ølsalg i Danmark, men undersøgelser har vist, at det er op mod 10%. Det er klart, at med stigende discountølsalg, som snart er ved at nå 10%, og græn-

seølsalg på 10% så skrider grundlaget for den depot- og distributionssalgsstruktur, man har for nuværende. Herudover er man nødt til fra Bryggeriforeningens side at tage højde for, at man ved EF-domstolene kan tabe sagen om dåseølsalg i Danmark. Det er temmelig ubehagelige udsigter, og det kan medvirke til, at udviklingen vil gå endnu hurtigere, end man havde regnet med.

Poul Erik Guldborg

Var blevet bekendt med, at Bryggeriforeningen havde nedsat et udvalg med repræsentanter også fra provinsbryggerierne, som beskæftiger sig med ændring af depotstrukturen, der går på, at man laver store terminaler, hvor de store butikker og supermarkedskæder selv kan afhente øl og mineralvand, der så vil gøre øllet og mineralvandet 8-10 kr. billigere pr. kasse. På disse terminaler skulle man kunne købe øl og mineralvandsprodukter fra alle de bryggerier, der er medlem af Bryggeriforeningen. Det vil sige, at man i Bryggeriforeningen er langt fremme med planer om modtræk overfor de bryggerier, der melder sig ud af Bryggeriforeningen.

Formanden

Havde ikke hørt om disse ting før men mente, at disse planer sikkert også havde et andet formål.

Undersøgelserne fra Monopoltilsynet, som ønsket fra Monopolrådet, har netop fokuseret på distributionsforholdene og prisaftaler, og derfor kan disse planer være en modforanstaltning, som vil kunne konkurrere prismæssigt med den distributionsform, som er opstået ved discountølsalg.

Men uanset hvilken form man finder frem til, så vil det betyde store reduktioner af mandskab i depot- og distributionsledet.

INTERNATIONALE FORHOLD

På det sidste forretningsudvalgs-møde omtaltes forholdene omkring det internationale faglige arbejde.

Formanden havde deltaget i Finske Levnedsmiddelarbejder Forbunds kongres. Det finske forbund er ikke medlem af IUL men af Det kommunistiske faglige verdensforbunds levnedsmiddelfdeling, den såkaldte Sofia-Internationale. IUL's generalsekretær Dan Gallin var også gæstedeltager, og Nordisk Unions styrelse be-

nyttede lejligheden til dels at afholde styrelsesmøde og dels af gennemføre en principdiskussion med Dan Gallin om forholdet til det Finske Levnedsmiddelarbejder Forbunds tilknytning til Nordisk Union og dels en principdiskussion om faglige samarbejdsrelationer især øst-vest forholdet.

Diskussionen viste klart, at der er store forskelle i opfattelserne om, hvordan man bør arbejde fagligt internationalt.

Der er ikke særlig stor uenighed i den Nordiske Union, mens der er stor uenighed mellem Nordisk Unions styrelse og IUL's generalsekretær Dan Gallin.

Nordisk Unions styrelse ser en nødvendighed i at have relationer til fagbevægelsen i østeuropa men naturligvis med ret til at kritisere de ting, man mener, der er forkerte, og her naturligvis de manglende demokratiske og frihedsmæssige rettigheder, som IUL lægger meget vægt på. Dan Gallin mener ikke, at relationerne er nødvendige og mener, at østeuropæiske faglige ledere kun ønsker relationer for at påvirke og undergrave den vestlige europæiske fagbevægelse.

Nordisk Unions styrelse bestred ikke, at dette kunne være et motiv fra visse østeuropæiske faglige ledere, men mente, at det kunne de enkelte medlemsforbund selv vurdere. Det ville ikke være til gavn for frihed og fred og undgå nødvendige relationer med østeuropæisk fagbevægelse. Det var også muligt at påvirke ved direkte kontakter.

Drøftelser om disse ting vil fortsætte dels inden for Nordisk Union og dels i en drøftelse mellem Nordisk Union og IUL's præsidium engang i løbet af efteråret 1986.

Forbundets formand og konsulent Henrik Hansen havde i begyndelsen af december 1985 været deltager i en drikkevarekonference for de latinamerikanske lande i Colombia.

Ligeså utilfreds man kan være med IUL og visse forhold i det europæiske faglige samarbejdsforhold, ligeså tilfreds kan man være for IUL's indsats i Latinamerika.

Det var her imponerende at se den indsats, IUL har gjort.

Ved den sidste drikkevarekonference for latinamerikanske lande, der blev afholdt i 1982, lykkedes det at samle 3 lande. Denne gang var der 13 delta-gende lande, og alle betragter IUL som en organisation, der virkelig slås for frihed og demokratiske rettigheder. Der bliver fra IUL taget klart af-

stand fra militærdiktatur, og man handler også derefter.

Den geografiske placering gør så også, at man slet ikke har de samme diskussioner som i Europa, hvor man er opdelt i 2 politiske systemer. Det er ikke noget, de beskæftiger sig med, og derfor ser de ikke det konfliktmæssige i at være kommunist, guerillafrihedskæmper o.s.v. Man accepterer og respekterer, at man fører en kamp for frihed og demokratiske rettigheder på hver sin måde. Men at IUL optræder markant i Latinamerika, er der ingen tvivl om, men det viser også klart, at IUL strategi må være forskellig alt efter forholdene og hvilken verdensdel, man arbejder i. Formanden havde meget store respekt for det, IUL gør i Latinamerika.

I forbindelse med hovedbestyrelsesmøde den efterfølgende dag ville formanden gennemgå hele den faglige internationale situation og der ud fra drøfte en faglig international strategi.

BEVILLINGER

Fra et medlem har forbundet modtaget anmodning om økonomisk støtte til et voksenpædagogisk kursus, som afholdes fra den 25. oktober til den 8. december 1986. Kurset er på 5 week-ends a 20 timer og skal af medlemmet, med erfaringer i det faglige og sikkerhedsmæssige arbejde, bruges på et senere tidspunkt til at videregive dette til andre via denne voksenundervisning. Kurset koster kr. 2.500,-.

Formanden

Forbundets regler er, at man støtter medlemmer økonomisk, der deltager i arbejdsundervisning på arbejderhøjskoler. Forbundet har en gang tidligere givet dispensation for et voksenpædagogisk kursus for et medlem i Fredericia afdeling, hvor det blev fastslået, at kurset skulle bruges af Sydjysk kreds til at køre oplysningsarbejde.

Ansøgningen i dette tilfælde er til støtte for et privat kursus, og derfor anbefalede formanden at man afslog ansøgningen.

Forretningsudvalget afslog ansøgningen.

Fra bladet »notat«, som udgives af Folkebevægelsen mod EF, har forbundet modtaget anmodning om økonomisk støtte.

Hovedbestyrelsen har tidligere besluttet at bevilge kr. 10.000 om året,

hvori et abonnement på Notat til hovedbestyrelsesmedlemmer og afdelinger skulle være inklusiv.

Formanden foreslog, at man ændrede beslutningen til, at man blot besluttede, at forbundet tegnede abonnement på Notat til hovedbestyrelsesmedlemmerne og afdelingerne, da formanden var vidende om at abonnementsprisen i 1986 ville stige til over kr. 10.000 pr. år.

Med den ændrede beslutning ville man ikke fremover skulle forny beslutningerne, når abonnementsprisen oversteg et vist beløb.

Forretningsudvalget tilsluttede sig dette forslag.

Fra Dansk Folke-Ferie har forbundet modtaget anmodning om at binde nogle penge, så Folke-Ferie kan fortsætte sine aktiviteter.

Forbundets hovedbestyrelse har tidligere haft en meget lang diskussion om dette, og hovedbestyrelsen besluttede dengang, at forbundet havde bundet tilstrækkeligt med økonomiske midler i Dansk Folke-Ferie.

Formanden indstillede derfor, at man henlagde ansøgningen.

Forretningsudvalget henlagde ansøgningen.

Fra Arbejderbevægelsens Internationale Center (AIC) har forbundet fået tilbudt deltagelse i en studierejse til USA. AIC står også bag Nicaragua projektet, og de er blevet virkelig udfarende og laver mange gode ting.

Det er en omfattende tur fra den 4. til den 21. marts 1986.

Imidlertid er der ikke virksomhedsbesøg inden for de brancher, hvor forbundet har specielle interesser.

Formanden syntes, AIC's initiativ var godt, men fandt, at forbundet ved deltagelse ikke ville kunne få et så rimeligt udbytte af turen, at det beretigede forbundet til at indstille en deltager.

Forretningsudvalget henlagde AIC's tilbud om deltagelse i studietur i USA!

ARBEJDSMILJØ

Til behandling på hovedbestyrelsesmøde er der fra konsulentafdelingen udsendt et »debatoplæg om en strategi for forbundets indsats omkring arbejdsmiljø og ny teknologi.«

Formanden fandt, at der i oplægget var nye tanker, som det var nødvendigt at få en med i en generel diskussion om arbejdsmiljø.

Forbundet afholder i perioden 21.-23. februar 1986 en sikkerheds- og miljøkonference på Esbjerg Højskole.

Konferencen er en opfølgning af 2 tidligere konferencer, som blev afholdt 1982 og 1984.

Disse 2 konferencer fastlagde forbundets målsætning omkring det fysiske og psykiske arbejdsmiljø, men konferencerne indstillede også, at der bør være en målsætning om uddannelsesforhold og organisationsforhold, samt fastlagde retningslinierne omkring kvartalsmøderne.

Det er forbundsledelsens opfattelse, at man må efterleve kongressens beslutning om ikke at igangsætte flere aktiviteter, men at få de aktiviteter der er sat i gang til at fungere.

Erfaringerne fra de afholdte kvartalsmøder, der skiftevis afholdes som geografiske og branchemæssige, er meget dårlige.

På de møder, hvor det er geografisk repræsentation, er afstanden brancherne imellem for stor til, at man reelt kan få nogle ting op og stå. Det er i orden, at der kan være nogle erfaringer, der kan udveksles, men forholdene er så forskellige, at det reelt ikke kan udmøntes i fælles konkrete initiativer.

Forbundsledelsen vil derfor gerne foreslå, at man tager den fulde konsekvens og gennemfører, at fremtidige kvartalsmøder bliver afholdt som branche-koncernmøder.

Forbundsledelsen har også diskuteret, hvor effektive møderne er. Det er sådan for nuværende, at der afholdes 4 en-dags møder om året. For at kunne effektivisere mødernes indhold, og for at kunne drage langt flere ting ind i møderne og gøre brug af folk og eksperter udefra, foreslår forbundsledelsen, at man ændrer 4 en-dags møder om året, til at være 2 to-dages møder. I forbindelse med den årlige miljøkonference kan man så afholde et møde geografisk for der at udveksle erfaringer.

På branche-koncern møderne får man ved to-dages møder mulighed for at kunne drøfte konkrete initiativer, diskutere erfaringer og målsætning, og i nødvendigt omfang hente ekspertise udefra. Det vil gøre møderne langt mere effektive, end de er for nuværende.

Økonomisk skulle det ikke give nogen problemer.

Ved en ændring i det skæve deltagerantal og lille reducere til 57 i alt vil stigningen i omkostninger ved 2 dages møder tjene sig ind ved mindre

transportomkostninger ved kun 2 rejser i stedet for 4 rejser pr. år.

Forbundsledelsen finder, at det er udmærket med kvartalsmøderne for sikkerhedsrepræsentanter i virksomhedernes sikkerhedsudvalg, men det er vigtigt, at sikkerhedsrepræsentanterne ser deres sikkerheds- og miljøarbejde som en del af det øvrige faglige arbejde. Det har været en tilbagevendende diskussion på konferencerne om kompetencen mellem tillidsrepræsentanter og sikkerhedsrepræsentanter.

Det er derfor vigtigt, at sikkerhedsrepræsentanterne får indblik i, hvordan organisationsarbejdet fungerer, og at sikkerhedsrepræsentanterne bliver en del af dette, ikke i konflikt med den faglige repræsentant men i samarbejde med denne.

I dag er det således, at efter en sikkerhedsrepræsentant har gennemgået det lovpålagte § 9 kursus, der er en indsigt i lovgivningen og regler, og som afholdes af arbejdsgiverne, kan sikkerhedsrepræsentanten søge ind på sikkerhedsmodulet, den såkaldte M linie, i FIU systemet.

Branchevidenskab, målsætning med miljø- og sikkerhedsarbejdet, organisationsvidenskab og viden om, hvordan man proceduremæssigt stiller krav og gennemfører disse, er ting, man ingen viden har om, inden man starter i FIU systemet.

Det må være forbundets pligt at sørge for, at alle disse nødvendige forudsætninger for sikkerhedsrepræsentanter bliver opfyldt.

Derfor vil forbundsledelsen foreslå, at sikkerhedsrepræsentanter, ligesom tillidsrepræsentanter, skal gennemgå et forbundskursus af 1 uges varighed, som alle nyvalgte sikkerhedsrepræsentanter skal gennemgå. Det kan virke som en indskrænkning af den ret til kursustilbud, som sikkerhedsrepræsentanter har i dag.

Men ser man på, hvem der har § 9 uddannelse, og hvor mange der benytter sig af mulighederne for at gå videre i FIU uddannelsen, så er det så få, at der ikke vil være tale om nogen indskrænkning. Til gengæld vil et miljøkursus af 1 uges varighed, som køres af forbundet, kunne få nogle flere til at indse formålet med at uddanne sig i det videre uddannelsessystem.

Den større viden og holdning til tingene vil også styrke den fagpolitiske linie i sikkerheds- og miljøarbejdet.

Forretningsudvalget tilsluttede sig forbundsledelsens forslag med den

tilføjelse, at forbundets kursus skulle lægges, således at nyvalgte sikkerhedsrepræsentanter inden for en kortere periode kunne gennemføre § 9 kursus og forbundskursus.

I forbindelse med overenskomstfornyelsen skulle der nedsættes 2 udvalg, et vedrørende arbejdstidsforkortelse og et vedrørende søgnehelligdagsbetaling. Endvidere skal der for depotområdet nedsættes et udvalg for København, der skal undersøge lønudviklingen mellem de københavnske depoter og distributionen fra Carlsberg-Tuborg bryggerierne med henblik på at søge en udjævning.

Formanden foreslog, at forretningsudvalget indstillede til hovedbestyrelsen, at udvalget om arbejdstidsforkortelse også kunne dække spørgsmålet om helligdagsbetaling.

For bryggeriområdet indstillede forretningsudvalget, at udvalget fik følgende sammensætning:

1 repræsentant fra Københavns mandlige og kvindelige afdeling i København, 1 fra provinsen og 1 fra forbundsledelsen.

For spiritusområdet:

1 repræsentant fra hver af de 4 afdelinger samt 1 fra forbundsledelsen

For depotområdet:

1 repræsentant fra København, 1 fra provinsen og 1 fra forbundsledelsen.

Vedrørende de københavnske depoter udpeger afdelingen selv 3 repræsentanter.

De øvrige forbundsudvalg vil på hovedbestyrelsesmødet blive endeligt sammensat fra de københavnske afdelinger, provinskredse og forbundsledelsen.

På det sidste forretningsudvalgs-møde besluttedes det, at forbundsledelsen kunne tage initiativ til at etablere sig et andet sted og sælge forbundets hus.

Det viste sig imidlertid, at det sted, hvor forbundet skulle etablere sig, var der en lang række faktorer, der var så usikre, at forbundsledelsen til sidst ikke turde binde an med en lejekontrakt.

Forbundet fandt derfor et andet sted med en lejepris på 450 kr. pr. m² i stedet for de 650 kr. pr. m², man skulle have betalt det andet sted + moms. Halvdelen af det, forbundet har fundet frem til at leje, er i forvejen indrettet som kontorlokaler, og resten er gamle produktionshaller, som forbundet kan indrettet stort set, som

man har lyst til. Der er en del, der skulle forhandles i forbindelse med lejekontrakten, dels om retten til at ændre på indretningen, dels spørgsmålet om ombygninger, dels om kantineforhold og overholdelse af brandmæssige sikkerhedsforskrifter.

Kooperativ Planlægning og Projektering, som lavede rapporten om pladsforhold i forbundshuset, har forbundet bedt om at lave tegninger til nyindretningen. De kom i første omgang med et skitseforslag, der betød total ombygning i de nye lokaler. Forbundsledelsen var imidlertid af den opfattelse, at der var rigelig god plads i de nye lokaler, at de bestående kontorlokaler sagtens kunne indrettes til det formål, forbundet havde. Kontorerne var rimelige store, og det med meget små ændringer kunne indrettes i de lokaler, der var.

Med de ændringer, der skal ske, nye installationer, flytning af apparatur, indretning af kantine, ombygning af toilet og badeforhold samt almindelig istandgørelse, da der ikke er gjort i stand i flere år, vil dette beløbe sig til for kontorafdelingen til ca. kr. 1 million.

Ud over dette er der de 2 meget store produktionshaller. Den ene vil kunne indrettes som decideret hovedbestyrelseslokale og det andet som et konferencerum, hvor forbundet vil kunne afholde sine egne konferencer, som man har en del af.

Ud over dette mente forbundsledelsen, at man f.eks. kunne tilbyde de faglige klubber i København, at kunne afholde klubgeneralforsamlinger her. Dermed kunne det også udnyttes på en hensigtsmæssig måde.

Vedrørende salget af forbundets hus og øvrige udlejning, har Ingeniørernes Pensionskasseforening åbenbart troet, at forbundet stod og var i bekneb for likvide midler, og at forbundet havde travlt med at få solgt huset. Selvom forbundet havde fået lejeforhøjelse sat i forhold til dagsprisen, ville de pludselig ikke forhøje deres købspris med henvisning til de nye bestemmelser om skattebetaling for fonde ejet af pensionskasseforeninger.

Forbundet mente ikke, at man på dette grundlag ville forhandle videre. Man var klar over, hvor meget huset var værd, og forbundets økonomi og husets værdi gør, at man indtil videre sætter spørgsmålet om hussalg i bero.

Vedrørende de 2 københavnske afdelinger ønsker de ikke længere at blive boende som lejere i forbundets hus.

Selvom man råder over stueetagen og det meste af kælderetagen, er huset for dårligt indrettet til, at man ønsker at betale en leje på kr. 600 pr. m² for så mange m².

Forbundet og afdelingerne drøftede spørgsmålet og blev enige om, at de 2 afdelinger låner 1 million kr. af forbundet, som indestår som værdier i et hus eller andet, de køber; at de 2 afdelinger resten af 1986 overtager øvrige lokaler i kælderetagen bortset fra fællesarealerne, og at man betaler den samme m²-pris som nuværende, ca. 240 kr. m².

Afdelingerne skal så være flyttet fra forbundets hus inden 1. januar 1987. Hermed vil Forvaltningshøjskolen skulle overtage hele forbundets hus som lejere, hvilket betyder, at forbundet vil kunne forhandle sig til en bedre lejekontrakt, der igen betyder, at forbundets hus vil stige i værdi.

Formanden ville foreslå denne indstilling til hovedbestyrelsen.

Forretningsudvalget tilsluttede sig forslaget.

Til hovedbestyrelsesmødet ønskede formanden, at der tilføjedes et ekstra punkt nemlig gennemgang af LO's pensionsforslag.

En del tydede på, at politikerne både fra regeringen og Socialdemokratiet ønskede dette som en del af 3-partsdrøftelser til overenskomstforhandlingerne. Derfor er forbundets hovedbestyrelse nødt til at diskutere, hvordan man stiller sig til 3-partsdrøftelser og til en pensionsreform.

Forretningsudvalget tilsluttede sig forslaget om at dette behandles som et selvstændigt punkt på hovedbestyrelsesmødet.

Mødet slut.

ORDINÆRT HOVEDBESTYRELSES-MØDE

7. januar 1986

Formanden

Bød velkommen til det første ordinære hovedbestyrelsesmøde efter forbundets kongres i efteråret 1985.

Ønskede godt nytår og bød alle nye hovedbestyrelsesmedlemmer velkommen med ønsket om et godt samarbejde.

Gennemgik hovedbestyrelsessammensætningen, som omtalt i forretningsudvalgsmødereferat fra 30. oktober 1985, med en enkelt ændring fra Sydjysk kreds, hvor afdelingsformand for Århus mandlige afdeling Bjarne Frandsen har trukket sig, og i stedet er valgt John Pihl fra Fredericia afdeling.

DAGSORDEN

1. Beretning
2. Forskellige sager

Udover dagsordenen behandler hovedbestyrelsen 4 emner, som der ikke føres til referat:

- a) Indstilling til samarbejde med Hotel- og Restaurationspersonalets Samvirke
- b) Sikkerheds- og miljøarbejde – arbejds-skader
- c) Internationalt fagligt arbejde
- d) LO's pensionsforslag.

Som dirigent valgtes Inge Jensen, Københavns kvindelige afdeling.

1. Beretning

Forbundets næste kongres skal afholdes i foråret 1988.

Den er fastsat til afholdelse på LO-Skolen i Helsingør i slutningen af april måned, hvor forbundet samtidig vil benytte lejligheden til at fejre forbundets 90 års jubilæum.

Omkring fredsarbejdet har forbundet overfor »Fagbevægelsen for fred« anmodet om observatørstatus, idet der ikke er helt enighed om frihed til fredsarbejde. Forbundet har flere gange, sidst efter kongressen, anmodet »Fagbevægelsen for fred« om et svar på dette, men endnu ikke fået noget svar.

Vedrørende bodsforholdene efter de lange konflikter på de københavnske bryggerier og under Jyske bryggerier er der fortsat problemer med lister og

rettelser, som man efterhånden er ved at få orden på.

Imidlertid er der dog en række spørgsmål, som senere hen må afklares af hensyn til eventuel lignende forhold senere hen.

Det er spørgsmålene om retten til at afholde aftalt ferie under konflikt, om Dansk Arbejdsgiverforenings ret til at udsende lockoutlister over samtlige strejkende bryggeriarbejdere på Carlsberg-Tuborg Bryggerierne i København til samtlige medlemsvirksomheder under DA, samt om depotindehaverens ret til under konflikt at hjemsende og antage depotarbejdere uden overholdelse af overenskomstens bestemmelser.

FAGLIGE VOLDGIFTSSAGER

Der har i beretningsperioden været afholdt en del faglige voldgiftssager. Det var formandens opfattelse, at det stigende antal voldgiftssager var forårsaget af en meget stærkt offensiv fra arbejdsgiverside. Selv ting, som i mange år har været almindelige retligheder, forsøger arbejdsgiverne at ændre.

Da det arbejdsretlige system er til klar fordel for arbejdsgiverne, bliver de fleste voldgiftssager behandling af forhold, hvor forbundet skal procedere på fastholdelse af løn og arbejdsforhold, som man mener, er gældende retligheder.

De omtalte voldgiftssager er følgende:

Fortolkning af grundlovsdag, hvor forbundet havde nedlagt påstand om, at hvis grundlovsdag falder i ens ferie, og man ellers skulle have været på 2. eller 3. skift, så skal man have en hel ekstra feriedag i stedet for som på daghold, hvor man får ½ ekstra feriedag.

Forbundet tabte sagen.

Fortolkning af udbetaling af højdetillæg på tap H, Carlsberg, hvor forbundet havde nedlagt påstand om, at dem der af- og pålæssede vogne gjorde det fra kran, og da en del af arbejdet foregik 4 meter over gulv, skulle de have udbetalt højdetillæg. DfB's ledelse erkendte, at en del af arbejdet foregik 4 meter over gulv, men mente, at læsningen foregik ved elevator og ikke med kran. Forbundet vandt sagen.

Disse 2 voldgiftssager blev kørt samtidigt, hvilket også viste sig i præmisserne til voldgiftskendelserne.

Det virkede som om, opmanden

havde ønsket at dele sagerne op, så hver af parterne vandt en sag hver. Præmisserne er i hvert fald usammenhængende.

Forbundets forretningsudvalg har besluttet, at man ikke længere vil bruge denne opmand, og ikke mere køre 2 sager samtidig.

2 andre sager er tabt ved faglig voldgift, nemlig spørgsmålet om anvendelse af reserver på eksporttapperiet Carlsberg og spørgsmålet om arbejdsfordeling på depotterne. Begge sager er omtalt i forretningsudvalgs-møde-referater.

Der forestår endvidere 3 voldgiftssager:

feriepenge af feriepenge til sæsonaf-løsere,
udluftning af slanger i tankvognshal-len på Carlsberg og
afsyring af pumpe ved maskudleve-ring, Carlsberg.

Sagerne er både store og små, og kon-sekvenserne ofte uoverskuelige, men det er forretningsudvalgets opfattelse, at uanset hvor små sagerne er, så finder man, at vi ikke kan acceptere, at man fjerner de rettigheder, medlemmerne har opnået, og derfor kører sagerne helt igennem

VALG AF SIKKERHEDSREPRÆSENTANT

På Carlsberg-Tuborg Bryggerierne i København har man hidtil valgt sikkerhedsrepræsentanterne på klubge-neralforsamlingerne. Men på den sidste sikkerheds- og miljøkonference drøftede man valget af sikkerhedsrepræsentanter, og fandt, at man burde opprioritere disse valg og sikre sig, at valg af sikkerhedsrepræsen-tanter skal foregå i henhold til lovens bestemmelser.

Sikkerhedsrepræsentanter skal væl-ges af medlemmerne i det sikkerheds-område, hvor sikkerhedsrepræsen-tanterne skal fungere. Dette kan kun ske, hvis valget foregår på arbejds-pladsen og i arbejdstiden. Derfor må arbejdsgiverne give frihed til afhol-delse af valg af sikkerhedsrepræsen-tanter.

Sagen er under behandling på DfB og det aftales, at man i begyndelsen af 1986 skulle vende tilbage og drøfte de juridiske aspekter i sagen, da DfB og Bryggeriforeningen stillede spørgs-målstegn ved, hvorvidt sagen kunne afgøres af de arbejdsretlige instanser. Forbundet ville inden for den nærmeste fremtid anmode om svar for at sik-

re, at der inden de normale valg i ef-teråret 1986 er fastslået retningslin-ner for valg af sikkerhedsrepræsen-tanter.

I den mellemliggende periode har der været en del problemer, fordi der i valgperioden er afgået sikkerhedsrepræsentanter, og der så skal vælges nye. Da der ingen løsning er fundet på problemet om valgordning, har man derfor meddelt DfB, at nytill-trådte sikkerhedsrepræsentanter er udpeget og ikke valgt, for på denne måde at gøre opmærksom på, at man ikke har mulighed for at vælge en sik-kerhedsrepræsentant i henhold til lo-ven.

DEPOTOMRÅDET

Forbundets forretningsudvalg har vedtaget, at man til overenskomstforhandlingerne i 1987 skal forsøge at lave hovedoverenskomst inden for de forskellige bryggerier.

Dette vil sikre, at alle depoter auto-matisk er underlagt en hovedoverens-komst i stedet for som nuværende, at alle depoter uden for Depotindeha-verforeningen i Danmark skal til-træde en hovedoverenskomst, de ikke selv har været med til at for-handle. Forbundet skal ud og hjem-tage op mod 120-130 tiltrædelsesover-enskomster, og det er forbundet med store administrative problemer, at skulle følge med i skiftende ejerfor-hold på de enkelte depoter.

Med de ændrede forhandlingsforhold ved overenskomstforhandlingerne med Byggeriforeningen, Spiritusfa-brikantforeningen og Depotindeha-verforeningen skulle denne forenk-ling nemt kunne lade sig gennemføre.

Forbundet har fra Faxe Bryggerierne fået en positiv tilkendegivelse om, at de er enige i, at man kan lave en gene-rel hovedoverenskomst, og så fortsat lade de enkelte depotindehavere og afdelingerne lave særtaftalerne.

Formanden gennemgik de princi-pielle sager på depotområdet:

§ 18 om lokal forhandlingsret for for-bundets afdelinger, sager i Frederi-cia, Silkeborg, Præstø, København og de generelle forhold for Faxe depotterne, som omtalt i forretningsudvalgsmødereferaterne fra august, okto-ber 1985 og januar 1986.

TILLIDSMANDSSAGER

På Slotsmøllen Bryggeri i Kolding har forbundet haft en ny afskedigel-

sessag for tillidsrepræsentanter i henhold til hovedoverenskomstens § 17 for bryggeriområdet. Sagen er ud-førligt omtalt i forretningsudvalgs-mødereferat januar 1986.

Ved et mæglingsmøde i Bryggerifor-eningen trak man sagen og beskyld-ningerne tilbage mod den pågæl-dende tillidsrepræsentant. Trods dette genfremsatte direktøren for Slotsmøllen Bryggeri dagen efter be-skyldningerne i lopkaltpressen.

Dette var et klart brud på en aftale, da direktøren, efter sagen var truk-ket i Bryggeriforeningen, rettede henvendelse til forbundets og afdelin-gens repræsentanter og anmodede om, af hensyn til Slotsmøllens om-dømme, at man undlod at omtale sa-gen videre i pressen. Dette accepte-rede forbundet og afdelingen, og så handler direktøren direkte i strid med en aftale, han selv bad om.

Det var formandens opfattelse, at di-rektørens handling gjorde den pågæl-dende tillidsrepræsentant utryg og udsatte ham for et unødvendigt hårdt psykisk pres. Var ikke sikker på, at den pågældende tillidsrepræsentant ville fortsætte efter disse ting.

Det har klart svækket tilliden og gjort samarbejdet fremover vanskel-i-gere.

Det har på flere forretningsudvalgs-møder været drøftet at afholde en til-lidsmandskonference, med gennem-gang af tillidsmandsreglerne og det fagretlige system, så tillidsrepræsen-tanterne havde bedre betingelser for at vurdere, om deres handlinger kunne skabe situationer, som gav ar-bejdsgiverne muligheder for at rejse en afskedigelsessag. Forbundets le-delse har lovet, at en sådan konfe-rence vil blive afholdt, men der er en del praktiske problemer, som skal lø-ses i den forbindelse, der gør, at det tager tid at forberede en sådan konfe-rence. Formanden gav tilsagn om, at man vendte tilbage til forretningsud-valget med et forslag om afholdelse af konference i februar måned.

SPRITOMRÅDET

Inden for De Danske Spritfabrikker har der i den senere tid været en lang række problemer, som har givet an-ledning til arbejdsnedlæggelser og store samarbejdsproblemer. Især i Ålborg har der været langvarige ar-bejdsnedlæggelser, som omtalt i refe-rat fra forretningsudvalgs-møde den 30. oktober 1985, som betød, at en samarbejdsudvalgsrejse for alle 4

virksomheder under DDSF, Amager, Roskilde, Grenå og Ålborg blev afløst.

Spiritusfabrikantforeningen og forbundet har drøftet hele denne situation, og man er inden for DDSF blevet enige om at afholde en samarbejds-konference en gang i marts måned 1986 og drøfte problemerne igennem med samtlige samarbejdsudvalgs-medlemmer på de 4 virksomheder med deltagelse af Spiritusfabrikantforeningen og forbundet.

Søren Jørgensen

Redegjorde for situationen i Præstø, hvor medlemmerne er overflyttet fra SiD til vores forbund.

Herefter skulle der indgås særftaler, hvorfor Næstved afdeling hvor Præstø hører under, fremsendte udkast til provisionsaftaler med kr. 2,08 pr. 100 flasker.

Depotindehaverne underskrev udkastet til særftalerne, men senere har Depotindehaverforeningen underkendt særftalen med henvisning til, at særftalerne er forlænget ved lov uændret, og der ikke kan indgås særftaler uden foreningens deltagelse. Forbundet har derfor overtaget sagen, og provinssekretær Thomas Olsen har kontaktet Depotindehaverforeningen, der har foreslået, at man laver en tiltrædelsesoverenskomst på særftalerne lig den, man har i Næstved.

Dette var Søren Jørgensen ikke enig i, da man måtte stille efter, at man havde det samme i årsindtægt, og da salget i Næstved på depoterne er ca. 9-10 millioner flasker, og i Præstø ca. 3 millioner flasker, må provisionen, ud fra hvor meget man distribuerer pr. person, være bestemmende for provisionens størrelse.

I Næstved er provisionen kr. 1,98 pr. 100 flasker, og dette beløb vil være for lille i Præstø, hvis man skal holde den samme indtægt, derfor må provisionen i Præstø være kr. 2,08 pr. 100 flasker.

OPSIGELSESVARSLER

Formanden

Der har på en del provinsbryggerier, især under Jyske Bryggerier, været rejst spørgsmålet om opsigelsesvarslere for ferieafløserne. Forbundet fortolker overenskomsten således, at retten til f.eks. 8 ugers opsigelse, som gives efter 2 års uafbrudt beskæftigelse skal forstås således, at hvis man genindtræder i sine rettigheder 4 år i træk, så har man ret til 8 ugers opsigelse, hvor arbejdsgiverne er begyndt

at fortolke det således, at 4 års beskæftigelse beregnes efter 4×250 arbejdsdage.

Dette kan forbundet naturligvis ikke acceptere, da det vil betyde, at visse ferieafløserne skal vente op til 10-12 år, før man opnår det samme opsigelsesvarsel, som dem der har været uafbrudt ansat 2 år. Såfremt forbundets afdelinger bliver bekendt med, at arbejdsgivere administrerer aftalen imod forbundets fortolkning, skal sagen indberettes til forbundet med det samme, da det er et brud på overenskomsten.

KONGRESSEN

Forbundet har fra Sydjysk kreds modtaget en indsigelse over valget af provinssekretær Thomas Olsen.

Indsigelsen går på, at Thomas Olsen ikke blev valgt med kvalificeret majoritet af kongressens provinsdelegerede. Efter et møde med deltagelse af forbundets formand i Sydjysk kreds's bestyrelse og repræsentantskab trak man indsigelsen tilbage og pålagde derfor i stedet forbundets hovedbestyrelse at sikre, at en sådan situation ikke kunne gentage sig.

Forbundets forretningsudvalg har drøftet spørgsmålet og indstiller til hovedbestyrelsen, at man til kongressen sikrer sig, at valget af provinssekretær sker med kvalificeret majoritet, og for at sikre sig at denne valgprocedure overholdes, deltager kongressens dirigenter på mødet, hvor provinssekretæren vælges.

UDVALGSRAPPORTER

I forbindelse med beretningen er det meningen, at formændene fra udvalgene også aflægger en beretning til hovedbestyrelsen. Det ville ikke være muligt på dette hovedbestyrelsesmøde, da de nedsatte udvalg ikke har været samlet siden kongressen.

Imidlertid havde man drøftet udviklingsudvalgets sammensætning og kommissorium, og formanden anmodede derfor om, at udviklingsudvalgets formand, Erik Ole Nielsen, under dagsordenens punkt 2, forskellige sager, fik mulighed for at komme med nogle bemærkninger om udvalgets arbejde og mulighed for at stille forslag til ændring af udvalgets kommissorium og sammensætning.

Hovedbestyrelsen tilsluttede sig dette.

Herefter blev beretningen ensstemt vedtaget.

2. Forskellige sager

På en række områder afholder forbundet konferencer om miljø- og sikkerhedsforhold, depot- og distributionsforhold, A-kasseforhold, og spritarbejderne afholder også en konference årligt (dog ikke med forbundets støtte).

Efter anmodning fra nogle faglige klubber på Tuborg har forbundets forretningsudvalg bevilget midler til afholdelse af en bryggerikonference. Der er en lang række problemer, der her kan behandles lige fra grænsehandlen, afgiftsforhold, kontrahent-aftaler og salgsudvikling til virksomhedskoncentration og konsekvenser ved indførelse af ny teknologi. Konferencen afholdes fra den 17. til den 21. marts 1986 med deltagelse fra samtlige danske bryggerier, hvor forbundet har overenskomst.

Konferencens deltagerantal bliver 54. Dette er lidt over, hvad man i første omgang havde budgetteret med, men var nødvendigt for at dække alle produktionsvirksomhederne ind.

Indbydelserne er sendt ud til afdelingerne, og det er præciseret i indbydelserne, at det skal være en repræsentant fra en produktionsvirksomhed og ikke en afdelingsformand fra et depot.

Vedrørende afgiftsforhold havde det været et af regeringens mål med et afgiftsbudget at satse på de sædvanlige områder vin, spiritus, øl og tobak.

Udover dette var der i visse politiske partier, især de Radikale ønsker om at indekregulere afgifterne på disse områder for at dæmpe forbruget af hensyn til folks sundhed.

Formanden havde skrevet et langt brev til folketingets skatte- og afgiftsudvalg og forsøgt at redegøre for konsekvenserne af øgede ølafgifter. Ølafgifterne i Danmark er nogle af de højeste i verden. Det har betydet, at grænsehandelen er steget meget stærkt og udgør i dag 10% af det samlede ølforbrug i Danmark.

Det betyder lukning af danske arbejdspladser, og forbundet har forelagt skatte- og afgiftsudvalget de økonomiske og beskæftigelsesmæssige konsekvenser.

Forbundet har i brevet gjort opmærksom på, at vi ikke er imod konkurrence eller ønsker speciel beskyttelse af dansk produceret øl, men protesterer imod den umulige konkurrencesituation, folketing og regering sætter de danske bryggerier i.

De forskellige afgiftsstørrelser i Danmark og Vesttyskland gør, at tysk øl kan sælges ved grænsen for det halve af, hvad det koster at købe dansk øl. Det er urimelige konkurrencevilkår, og det vil være katastrofalt for dansk bryggeriindustri, hvis dette fortsætter, og især hvis ølafgifterne bliver indeksreguleret.

Forbundet gør endvidere opmærksom på, at indeksregulering eller højere ølafgifter ikke, som nogen tror, reducerer ølforbruget, man køber blot øllet et andet sted, hvor det er billigere.

Åge Jensen

Det blev af formanden præciseret, at der ikke kunne være deltagere af depotarbejdere, selvom man eventuelt var formand for en afdeling.

Kunne godt tænke sig at stille forslag om, at det landsdækkende depotudvalg blev inviteret til at deltage i bryggerikonferencen, idet ændringerne for bryggeriområdet også vil berøre depotområdet, og derfor var det interessant også for depotarbejderne at få indblik i de fremtidige forhold på dette område.

Formanden

Var sikker på, at også andre udvalg ville anmode om at få lov til at deltage. Havde gerne set, at hele udviklingsudvalget deltog, men grænsen er 50 deltagere, som allerede er overskredet, og derfor måtte sådanne ønsker afslås, da man ellers skulle op på et langt større deltagerantal.

Var enig i, at det der skete på bryggeriområdet også havde konsekvenser for depot- og distributionsforhold, men det skal behandles på en depot- og distributionskonference, hvor det er medlemmer derfra, der drøfter, hvordan disse ting skal behandles.

Allan Lund Nielsen

Spørgsmålet om afgiftspolitikken i Danmark har været drøftet nogle gange i forbundets forretningsudvalg og hovedbestyrelse.

Mente, at på dette område havde forbundets medlemmer fælles interesser med arbejdsgiverne. Fandt derfor, at man stod stærkere overfor skatte- og afgiftsudvalget, hvis man rettede en fælleshenvendelse til dem.

Det var som om, arbejdsgiverne fik forbundet og tillidsrepræsentanterne manipuleret hen til, at det er forbundet og arbejderrepræsentanter i samarbejdsudvalg, der skal rette henvendelse til arbejderpartierne. Vidste ikke, om bryggeriforeningen gjorde

det samme overfor de partier, hvor de skulle øve indflydelse.

Det måtte være muligt at gøre medlemmerne af skatte- og afgiftsudvalget forståeligt, at hver eneste gang man forhøjer afgifter på øl og mineralvand, koster det danske arbejdspladser.

Mente derfor, at man måtte finde sammen omkring disse ting.

Formanden

Bryggeriforeningen presser på de steder, hvor det er muligt, og de øvede absolut stor indflydelse på de borgerlige partier også inden for regeringen. Man skal imidlertid gøre sig klart, at omkring indeksregulering er det de Radikale og Socialdemokratiet, der fører an, hvorimod de borgerlige partier i regeringen ikke er særlig tilhænger af dette.

Forbundet og Bryggeriforeningen snakker sammen om tingene, og der sker en koordinering når der ønskes foretræde for skatte- og afgiftsudvalget. Fandt dog, at det var rigtigt, at forbundet og Bryggeriforeningen fortsat skulle optræde som 2 organisationer med hver sin opgave overfor folketingets partier.

Der kan være forskellige opfattelser af erhvervs politik, og formanden ønskede helt klart ikke, at forbundets modstand mod skatte- og afgiftspolitikken i Danmark skulle opfattes som en egoistisk handling for at beskytte dansk bryggeriindustri mod udefra kommende konkurrence.

Dansk bryggeriindustri har stort salg i udlandet, og derfor kan interesserne være forskellige, og derfor ønskede formanden, at forbundet selv formulerede sin holdning til disse ting. Offentligheden skal vide, at det ikke er Bryggeriforeningens argumenter forbundet bruger, men at det er forbundets egen politik og argumenter, man fremfører overfor partierne og skatte- og afgiftsudvalg.

Bent Embo

Var blevet orienteret om, at der ikke var nogle afgiftsforhøjelser i vente, hvilket man så i Spiritusbranchen kunne trøste sig med. Ville gerne tilkendegive, at han var dybt uenig i den holdning, der herskede inden for Socialdemokratiet, at hver gang man mangler penge, forhøjer man afgifterne på nogle bestemte varegrupper. Fandt det beklageligt, at der var en lang række afholdsfolk, der havde indflydelse på partiets afgiftspolitik.

Bevillinger

På forretningsudvalgsrådet besluttede man at ændre beslutningen om at yde kr. 10.000 årligt til Folkebevægelsen mod EF's blad »notat« til i stedet at tegne abonnement på »Notat« til samtlige afdelinger og hovedbestyrelsesmedlemmer.

Hovedbestyrelsen tilsluttede sig dette.

I forbindelse med behandlingen af sagen om abonnement på »Notat« førte hovedbestyrelsen en længere debat om abonnement på »Dansk arbejde«. Hovedbestyrelsen besluttede med alle stemmer mod 1, at hvis forbundet havde abonnement på »Dansk arbejde«, skulle dette opsiges.

Vedrørende forbundets nye lokaler og salg af forbundets hus samt aftale med de 2 københavnske afdelinger besluttede hovedbestyrelsen at godkende indstillingen, som forelagt på forretningsudvalgsrådet i januar.

KONTINGENTOPKRÆVNING

Grundet gentagne problemer med visse afdelingers afregning og igen de senere år stærke økonomiske tab for visse afdelinger vil forbundets ledelse og forretningsudvalg foreslå hovedbestyrelsen, at man giver bemyndigelse til at undersøge mulighederne for at gå over til et centralt kontingentopkrævningssystem, således at det bliver forbundet, der modtager kontingentet og afregner med afdelinger, i stedet for som ordningen er for nuværende, at det er afdelingerne, der opkræver kontingent og afregner med forbundet.

Det betyder, at forbundet slipper for sin tilsynspligt overfor afdelingerne, at ingen medlemmer kommer i resistance i forbund og A-kasse, fordi afdelingen ikke har afregnet med forbundet, og at registreringen af medlemmerne bliver mere sikker. Desuden vil afdelingerne ligge inde med en langt mindre formue end tidligere, hvor forbunds- og A-kassekontingent skulle over afdelingerne.

EDB systemet, man har i dag i A-kassen, vil blive udbygget til at kunne køre kontingentregistrering i løbet af 1986, og derfor fandt forretningsudvalget, at det også kunne bruges til kontingentopkrævning.

Der havde for mange gange været problemer i afdelingerne, til at dette kunne fortsætte, og derfor ønskede forretningsudvalget at undersøge

mulighederne for ændring af kontingentopkrævningen.

Hovedbestyrelsen drøftede spørgsmålene om de praktiske ting ved en sådan ændring, og hvordan det skulle finansieres.

Hovedbestyrelsen besluttede, at undersøgelserne kunne iværksættes, og at hovedkassereren på hovedbestyrelsesmødet i juni 1986 fremlægger en indstilling omkring disse ting.

OVERENSKOMSTUDVALG

Vedrørende udvalg omkring arbejdstidsforkortelse og helligdagsbetaling indstiller forretningsudvalget, at man godt kan behandle begge ting i det samme udvalg.

Forretningsudvalget indstiller, at der nedsættes udvalg for de 3 områder bryggeri, depot og spiritus.

Udvalgene foreslås sammensat således:

- 1) Bryggeri 1 fra forbundsledelsen, 1 fra hver af de københavnske afdelinger og 1 fra provinsen.
- 2) Depot 1 fra forbundsledelsen, 1 fra hovedbestyrelsen og 2 udpeget af det landsdækkende depotudvalg.
- 3) Spiritus 1 fra forbundsledelsen og 1 fra hver af de 4 afdelinger.

Udover dette skal der nedsættes udvalg for de københavnske depotforhold, og her foreslås:

1 fra forbundsledelsen, 1 fra mandlig afdeling og formanden for depotklubben.

Indstillingen fra forbundsledelsen til udvalg:

- 1) Bryggeriområdet Lone Christensen
- 2) Depotområdet Arthur Jensen
- 3) Spiritusområdet Preben Mortensen

For de københavnske depoter Preben Mortensen.

Af hensyn til fælles retningslinier ville det første møde formentlig være fælles for de 3 arbejdsgiverorganisationer og repræsentanter for de 3 udvalg.

Forslag til fællesmøde:

de 3 forbundsrepræsentanter og en repræsentant fra hver af de 3 udvalg, i alt fra forbundets side 6 personer.

Barbara Kryger

Undrede sig over den måde, forbundets ledelse var placeret i de forskellige udvalg. Forventede, at der ville blive store problemer inden for bryggeriområdet, hvor der var meget skifteholdsarbejde og især i København,

hvor der er meget 2. og 3. holdskiftarbejde. Man ville uden tvivl få meget svært ved at blive enige med arbejdsgiverne, og undrede sig over, at forbundsformanden ikke sad i udvalget for bryggeriområdet.

Foreslog, at formanden trådte ind i udvalget for bryggeriområdet, og Lone Christensen trådte ind i udvalget for spiritusområdet.

Formanden

Havde efterhånden fået et indgående kendskab til spiritusområdet og kendskab til de 4 afdelinger og den store forskel, der var. Det ville være rimeligt, at han selv tog dette område, i stedet for først at skulle sætte Lone Christensen ind i dette.

Da formanden også havde været med til at lave udligningsprotokollatet i København, var man også af den opfattelse, at han skulle sidde i dette udvalg. Hvis han også skulle sidde i udvalget for bryggeriområdet, skulle han sidde i 3 udvalg. Meningen må imidlertid være, at man fordeler opgaverne og derfor de fremlagte forslag fra forbundsledelsen.

Selve strategien i udvalgene vil blive drøftet på forhånd, så det skulle give de forskellige udvalgsmedlemmer mulighed for at drøfte det både i udvalget og i det fælles udvalg.

UDVALG

Forbundsudvalgene, dels de stående udvalg – strukturudvalg, udviklingsudvalg og depotudvalg samt de 2 emneudvalg om kvindeforhold og fagretlige forhold er blevet sammensat og indsættes bagest i protokollen.

Omkring udviklingsudvalget har forretningsudvalget drøftet, om det var hensigtsmæssigt at få en sammensætning som de øvrige udvalg samt et ændret kommissorium.

Forretningsudvalget ønskede, at disse ting kunne drøftes på hovedbestyrelsesmødet, og at indstillingen og redegørelsen fra udvalget blev givet af udvalgets formand.

Erik Ole Nielsen

Det har i det hidtidige i udviklingsudvalg været således, at man primært har forsøgt at konstatere, hvordan udviklingen forløb på de danske bryggerier. I mindre grad har man været et undersøgende udvalg.

Det man ønsker at indstille fra forretningsudvalget er, at udvalgets arbejde bliver primært at foretage undersøgelser men også et konstate-

rende udvalg. Dette skulle medføre, at udvalget så også blev en del af den fagpolitiske holdning, som skal være den gældende i forbundet.

Hvis dette skal lykkes, må det betyde, at der sker ændringer i udvalgets sammensætning og kommissorium.

Med hensyn til kommissoriet har det hidtil været således:

»Udvalget skal følge udviklingen i bryggeriindustrien. Herudover har udvalget til opgave at sikre en hurtig og effektiv kommunikation mellem de af forbundets afdelinger, der har medlemmer beskæftiget på bryggerier, der tapper for DfB.«

I 1983 tilføjede man til udvalgets kommissorium:

»At følge industriens strukturelle ændringer og fremlægge forslag på forbundets næste kongres med stadig sigte på at gøre forbundet mere slagkraftigt.«

Dette kommissorium forholder sig udelukkende til den øjeblikkelige situation, men gør ikke noget for at komme i offensiven.

Derfor følgenme tilføje til udvalgets kommissorium.

»Udvalget skal følge bryggeriindustrien med det formål at fremkomme med forslag og indstilling om branchernes udvikling til hovedbestyrelsen.«

Vedrørende sammensætningen af udvalget har det hidtidige udvalg været sammensat på følgende måde:

Forbundsformanden, 2 repræsentanter fra kvindelig og mandlig afdeling i København, 2 repræsentanter fra Sydjysk kreds, 2 repræsentanter fra Nordjysk kreds, 1 repræsentant fra Fyn og Sjælland-Falster kreds, formanden for udvalget og konsulent John Pedersen, samt en tilknyttet fra RUC.

Forslag til ændring af udvalgets sammensætning:

1 repræsentant fra hver af de 4 kredse

1 repræsentant fra hver af de 2 københavnske afdelinger

1 repræsentant fra sprit- og depotområdet

2 repræsentanter fra forbundet, samt 1 konsulent

1 repræsentant fra RUC og den nuværende formand for udvalget.

Hovedbestyrelsen vedtog forslagene med tilføjelse til udvalgets kommissorium og ændring af udvalgets sammensætning.

ARBEJDSMILJØ

Udover hovedbestyrelsen får konsulentrapporter om de undersøgelser, der bliver foretaget i beretningsperioden, er der udsendt et »Debatoplæg om en strategi for forbundets indsats omkring arbejdsmiljø og ny teknologi«. Meningen med dette debatoplæg er at drøfte hele konsulentafdelingens og få fastlagt en strategi for dette.

Hovedbestyrelsen vedtog, at debatoplægget drøftes på hovedbestyrelsesmødet i juni 1986, således at det kunne komme til diskussion i kredsene og afdelingerne, og at forbundets sikkerheds- og miljøkonference også kom med en indstilling omkring debatoplægget til hovedbestyrelsesmødet i juni.

Mødet slut.

Strukturudvalget

Forbundet:

Jytte Hansen

Observatør Thomas Olsen

Nordjysk Kreds:

Karsten Jensen, Ålborg II

Sydjysk Kreds:

Dora Rasmussen, Fredericia afdeling

Fyns Kreds:

Niels Skyggelund, Nyborg afdeling

Sjælland-Falster Kreds:

Kim Jørgensen,

Københavns Mineralvandsarbejdere

Københavns kvindelige afdeling:

Inge Jensen

Københavns mandlige afdeling:

Bent Meyer

Udviklingsudvalget

Forbundet:

Arthur Jensen

Observatør Thomas Olsen

Tilforordnet John Pedersen

Formand:

Erik Ole Nielsen

Nordjysk Kreds:

Flemming Frank, Randers afdeling

Poul Erik Guldborg, Grenå afdeling

Sydjysk Kreds:

Allan Lund Nielsen, Horsens afdeling

Fyns Kreds:

Jørgen Eriksen, Odense afdeling

Sjælland-Falster Kreds:

Jack Nielsen, Helsingør afdeling

Københavns kvindelige afdeling

Barbara Kryger

Københavns mandlige afdeling

Finn Sørensen

Observatør Uffe Sæby

Depotudvalget

Forbundet:

Arethur Jensen

Thomas Olsen

Henrik Hansen

Nordjysk Kreds:

Egon Andersen, Skive afdeling

Sydjysk Kreds:

John Pihl, Fredericia afdeling

Fyns Kreds:

Aage Jensen, Svendborg afdeling

Sjælland-Falster Kreds:

Søren Jørgensen, Næstved afdeling

Københavns mandlige afdeling:

Henning Steffensen

Det Kvindepolitiske udvalg

Forbundet:

Lone Christensen

Nordjysk Kreds:

Inge Møller, Randers afdeling

Sydjysk Kreds:

Kirsten Jørgensen,

Århus kvindelige afdeling

Fyns Kreds:

Connie Nielsen, Odense afdeling

Sjælland-Falster Kreds:

Lis Asghar, Roskilde afdeling

Københavns kvindelige afdeling:

Kirsten Haastrup

Københavns mandlige afdeling:

Finn Sørensen

Det Arbejdsretlige udvalg

Forbundet:

Preben Mortensen

Nordjysk Kreds:

Poul Erik Guldborg, Grenå afdeling

Sydjysk Kreds:

Erik Michelsen, Fredericia afdeling

Fyns Kreds:

Ulla Rasmussen, Odense afdeling

Sjælland-Falster Kreds:

Bent Embo, Københavns Brænderi-
arbejdere

Københavns kvindelige afdeling:

Barbara Kryger

Københavns mandlige afdeling:

Torben Olsen

ORDINÆRT FORRETNINGS- UDVALGSMØDE I A-KASSEN

13. februar 1986.

DAGSORDEN:

1. Referat
2. Beretning
3. Forskellige sager

1. Referat

Der var ingen bemærkninger til referatet.

2. Beretning

Jytte Hansen

Der er en ret stor stigning i vore arbejdsløse for december måned, det er over 1%, det er steget på landsbasis, og det er temmelig meget. Jeg vil også omkring beretningen sige, at man må forvente, at der vil være en kraftig stigning fremover i de efterlønnede. Vi har alene for de to københavnske afdelinger siden sidst i december og til nu fået ca. 200 nye efterlønsmodtagere. Så der vil komme en ret stor stigning her.

Inge Jensen

Med hensyn til stigningen fremover i såvel arbejdsløse som efterlønnede er det jo sådan, at det antal medlemmer, vi kan få i 1986, som kan gå på efterløn, er 394. Det er det højeste antal, der må gå på efterløn, og derudover kommer der jo så de mennesker, som bliver ledige på grund af den reduktion, der skal finde sted.

3. Forskellige sager

Inge Jensen

I dag skal afdelingerne afregne det faktiske medlemstal hver måned til A-kassen. Ifølge A-kasse lovgivningen er der bestemte terminer hvor der skal rykkes for restancerne og hvornår der skal slettes. Med det kontingentsystem afdelingen kører, kan vi komme i den situation at vi efter 3 måneders restance må slette et medlem, så har afdelingen en bet på 3 mdr. kontingenttab til forbund og A-kasse.

Jytte Hansen

Jeg har selvfølgelig talt med vor revisor om det, og revisoren siger, at det, man kan få refunderet, også i forhold

BERETNING FOR DEC. 1985

Der er i dec. 1985 optaget 5 mænd og 1 kvinde, i alt 6 medlemmer.

Der er udmeldt 61 mænd og 30 kvinder, i alt 91 medlemmer.

Medlemstallet var ved udgangen af december 1985 i København 3072 mænd og 1043 kvinder, i provinsen 2181 mænd og 671 kvinder, i alt 6.967 medlemmer.

Den 27. november 1985 var anmeldt	581 arbejdsløse
Den 27. december 1985 var anmeldt	671 arbejdsløse sådan:
167 arbejdsløse mænd i København	5,4 %
239 arbejdsløse mænd i provinsen	10,9 %
112 arbejdsløse kvinder i København	10,7 %
153 arbejdsløse kvinder i provinsen	22,8 %
<hr/>	
671 arbejdsløse	9,6 %

Indtægter i december 1985 har været:

Medlemsbidrag	kr. 1.366.950,00
Medlemsbidrag for efterlønsmodtagere	kr. 68.676,00
I alt	kr. 1.435.626,00

Udgifter i december 1985 har været:

Dagpenge	kr. 5.219.873,00
Feriedagpenge	kr. 117.222,00
Efterløn	kr. 6.266.117,00
Frikontingent	kr. 3.080,00
I alt	kr. 11.606.292,00

til Direktoratet er det, man må være lovligt i restance med, altså 2 måneder. Man kan heller ikke slette folk på grund af restancer mere end 2 måneder tilbage. Man kan altså kun få re-

funderet det, der svarer til de lovpligtige restancer, altså 2 måneder.

Mødet slut.

ORDINÆRT FORRETNINGS- UDVALGSMØDE

Den 13. februar 1986

DAGSORDEN

1. Referater
2. Beretning
3. Forskellige sager

Dirigent: Barbara Kryger

1. Referat

Referaterne fra forretningsudvalgsmøde den 6. januar og hovedbestyrelsesmøde den 7. januar 1986 blev godkendt.

2. Beretning

DEPOTFORHOLD

Formand for Næstved afdeling og hovedbestyrelsesmedlem Søren Jørgensen er den 27. januar d.å. afskediget fra Carlsberg depotet i Næstved.

Søren Jørgensen har på det seneste været en del fraværende fra depotet på grund af sygdom. Sygdomsperioden, som inden for det sidste år har været på 14-15 uger, er forårsaget af, at han har pådraget sig en rygskade sidste vinter ved fald under udførelse af sit arbejde. Da Søren Jørgensen efter endnu en sygdomsperiode genoptog arbejdet den 27. januar, meddelte depotindehaveren, at han ikke kunne bruge ham længere med den begrundelse, at han har været for meget syg. Forbundet kan ikke acceptere denne begrundelse for afskedigelse og har derfor ønsket sagen prøvet ved Afskedigelsesnævnet.

På et tidligere forretningsudvalgsmøde har man drøftet spørgsmålet om forsyningsforholdene til depoterne.

I København var man af den opfattelse, at DfB var ved at ændre i forsyningsleverancerne til depoterne. DfB ønskede at lade Trans overtage leveringen til depoterne, således at det ikke længere var forbundets medlemmer men private vognmænd, der stod for leverancer af øl og mineralvand fra bryggerierne til depoterne.

Det aftales, at Københavns mandlige afdeling selv forsøgte i første omgang at få drøftelser med DfB om dette med henvisning til et tidligere tilsagn fra DfB, at hvis DfB ønskede ændringer i forsyningsformen til de-

poterne, skulle Københavns mandlige afdeling og forbundet informeres om dette.

Mandlig afdeling har haft kontakt med DfB, der bekræfter overfor afdelingen, at man vil overholde de tidligere givet tilsagn.

Imidlertid kan afdelingen underrette forbundet om, at der ikke inden for københavnsområdet er planer om at ændre ved forsyningsituationen, mens man til gengæld åbenbart har planer om at ændre på det øvrige sjællandske område. Afdelingen mener derfor, at DfB har brudt løftet til forbundet i brev af 22. januar 1982 om information før ændringerne foretages.

Formanden foreslog på denne baggrund, at man tog spørgsmålet op på Sjælland-Falsters depotkonference den 19. marts, således at man fik koordineret hele spørgsmålet mellem afdelingerne i Sjælland-Falster kredsen.

Bent Embo

Ville gerne støtte forslaget om, at man på kredsens depotkonference drøftede spørgsmålet om forsyningsituationen på Sjælland-Falster.

Vedrørende Søren Jørgensens afskedigelsessag var det hans opfattelse, at den måtte køres, da han ikke kunne forestille sig, at forbundet kunne tabe denne sag.

BRYGGERIFORHOLD

Højdetillægget på Tap H, Carlsberg har nogen gange været drøftet på forretningsudvalgsmødet.

Forbundet vandt en faglig voldgift om betaling af højdetillæg, men DfB mener ikke at skulle betale tillægget fra den dag, sagen blev rejst. Efter afdelingerne lokalt selv har prøvet at finde frem til en løsning uden resultat, har forbundet overtaget sagen og rejst spørgsmålet overfor Bryggeriforeningen, der har svaret forbundet, at man ikke mener, højdetillægget skal betales bagud, men fra den dag voldgiftskendelsen blev afsagt.

Forbundet har foreslået afdelingen en drøftelse om sagen for at tage stilling til, om man skal tage en ny faglig voldgift for at få en kendelse om, fra hvilket tidspunkt højdetillægget skal udbetales, eller om man skal acceptere Bryggeriforeningens argument om, at den midlertidige aftale erstatte perioden frem til voldgiftskendelsen, og spørgsmålet om sagens be-

handling ved Arbejdsretten.

Forbundet har fået en ny fortolkningssag fra København.

På laboratoriet Tap Syd, Tuborg er der opstået uenighed om, hvilket arbejde på laboratoriet der hører under bryggeriarbejdere, og hvilket der hører under laboranter.

I forbindelse med rammeaftalen på Carlsberg-Tuborg Bryggerierne i København er der fastslået nogle nedskæringer, som skulle forhandles lokalt. I forbindelse med nedskæringer på laboratoriet mente DfB, at man blot kunne overgive bryggeriarbejderfunktioner til andre grupper.

Det er afdelingernes opfattelse, at nedskæringer ikke betød bortfald af funktioner men spørgsmål om, hvor mange bryggeriarbejdere der skulle være om at betjene disse funktioner.

AFSKEDIGELSESNÆVN

Vedrørende afskedigelsessagen fra Tuborg har der været afholdt forberedende møde, som ikke førte til nogen løsning.

Man tilbød som kompromisløsning medlemmet en afskedigelsessum på kr. 40.000.

Dette blev selvfølgelig afslået, da både LO's repræsentant, forbundet og afdelingsrepræsentanten var overbevist om, at afskedigelsen ville blive erklæret for uberettiget. Spørgsmålet er så om, hvorvidt Afskedigelsesnævnet ville afgive en kendelse, der betyder genansættelse. Formanden fandt DfB's tilbud useriøst, da man tilbyder medlemmet genansættelse, mod at han selv siger op og får kr. 40.000 i fratrædelsesgodtgørelse. Ifølge rammeaftalen er der tilbud til folk, der selv afgår fra bryggerierne, på kr. 40.000, så reelt er der ikke tale om nogen omkostning for DfB.

Tilbage er spørgsmålet om, hvem der skal procedere sagen for forbundet. LO har meddelt, at det er normalt, at det er forbundene selv, der procederer sagerne i Afskedigelsesnævnet. Formanden var af den opfattelse, at det var betænkeligt første gang, man skulle køre en sag i Afskedigelsesnævnet, at man selv procederede og foreslog derfor, at man fandt frem til en person, som havde kendskab til den slags sager.

Vedrørende Byretssagen den 5. marts 1985 omkring blokaden med Tuborgs distributionsvogne blev sagen behandlet i Landsretten den 23.

januar d.å. Landsretten underkendte Byretten ved at fastslå, at nok var der tale om overtrædelse af politivedtægten og færdselsloven, men frafaldt spørgsmålet om en strafferetssag.

Der var den 23. januar arbejdsnedlæggelser visse steder, hvilket gjorde, at sagen blev behandlet på et fællesmøde, hvor Dansk Arbejdsgiverforening igen ønskede at gøre organisationsansvar gældende. Sagen fra den 5. marts 1985 skal behandles i Arbejdsretten i marts måned, og så må man her afvente Arbejdsrettens kendelse vedrørende organisationsansvar for demonstrationerne foran Byretten. Såfremt DA får ret, vil de nok bruge denne kendelse til at rejse en ny sag for den 23. januar 1986.

Inge Jensen

Vedrørende laboratoriesagen på Tap Syd, Tuborg bør det oplyses, at samme afdeling forsøgte de samme ting på etiketmagasinet. Her forsøgte man også at lægge noget arbejde over til en gruppe, hvorved man kunne spare kvindelige bryggeriarbejdere.

Man fik lavet en aftale, der fastslog, at arbejdet skulle føres tilbage til bryggeriarbejderne på etiketmagasinet.

Holger Foss

Vedrørende afskedigelsessagen på Tuborg foreslog han, at forbundsformanden procederede sagen i Afskedigelsesnævnet.

Med hensyn til Landsretssagen mod de kolleger på Tuborg, som spærrede Hans Knudsens plads af i 1984, vandt man sagen forstået på den måde, at man kun blev dømt for overtrædelse af politivedtægten.

Fandt det rimeligt af hensyn til forbundets annaler at gøre opmærksom på, at man i Københavns mandlige afdeling havde en tydelig fornemmelse af, at når man vandt sagen i Landsretten, så var det ikke mindst på baggrund af Søren Søltofts helt eminente forsvar, hvor han simpelt hen dyngede retten til med udvalgsbetænkninger, som var baggrund for lovens tilblivelse i sin tid. Søren Søltoft kunne påvise, at man dels ikke havde tanker om at kriminalisere almindelige faglige kampe, da man lavede loven, og dels at siden 1920'erne var der ingen ret i Danmark, der havde fundet det betimeligt at kritisere den slags ting. Synes Søren Søltoft havde gjort det strålende, og man var meget lykkelig over dette resultat, og at det virkelig er no-

get, der betyder noget i fremtiden med hensyn til arbejdskampe, hvor man kan bruge forskellige metoder. Det betyder formodentlig noget, at anklagemyndigheden har fået en på tuden, således at man bliver mere forsigtig med, hvad man rejser sager om.

ARBEJDESTIDSFORKORTELTSE

Forbundet har skrevet til Bryggeriforeningen, Depotindehaverforeningen og Spiritusfabrikantforeningen vedrørende arbejdstidsforkortelsen og nedsættelsen af et paritetisk nævn.

Forbundet har foreslået, at man afventer behandlingen af spørgsmålet i de paritetiske nævn for at få fastslået retningslinierne, indtil man har set, hvordan man tilpasser arbejdstidsforkortelsen inden for andre områder.

Selvom LO vandt sagen om placeringen af arbejdstidsforkortelsen for holddrift, er der alligevel fortolkningsspørgsmål inden for de forskellige områder, der gør, at man må køre nogle nye fortolkningssager vedrørende holddriftaftaler.

INTERNATIONALE FORHOLD

Forbundet skal sammen med IUL drøfte afholdelsen af den internationale konference på Roskilde Højskole fra den 25.-30. januar 1987.

IUL har ønsket at få drøftet konferencen og det samarbejde, der i den forbindelse skal være forbundet og IUL imellem. Det første spørgsmål bliver konferencens indhold, hvor forbundet ønsker, at emnerne bliver de samme på denne konference som den konference, der skulle være afholdt i marts 1986.

Det andet spørgsmål er antal deltagere og fra hvilke lande.

IUL ønsker dette drøftet, da de vil være behjælpelig med indkaldelse for at sikre sig, at de inviterede IUL forbund deltager. Omkring tolkningsforhold vil EAL søge EF-kommissionen om økonomisk dækning af dette, hvilket vil give store besparelser i forbundets omkostninger ved afholdelse af konferencen.

Vedrørende samarbejdet med det franske CGT og det engelske GTWU ville englænderne indkalde til et møde for at forklare franskmændene situationen og for at drøfte samarbejdsrelationerne fremover. Forbundet havde endnu intet hørt fra GTWU, og da mødet skulle have væ-

ret afholdt i anden halvdel af februar 1986, må det konstateres, at et sådant møde ikke bliver til noget.

HOTEL- OG RESTAURATIONS-PERSONALETS SAMVIRKE

Der har været afholdt det første møde og ført de første drøftelser om en sammenlægning mellem Samvirkets 3 forbund og vort forbund.

Der var enighed om først og fremmest at undersøge, om de fire forbund kunne finde frem til en fælles målsætning og struktur. Hvis dette var muligt, måtte alle de andre ting senere drøftes og indrettes efter dette.

Der var enighed om, at disse drøftelser skulle være afsluttet inden første halvår af 1986, så hovedbestyrelsen kunne tage stilling til dette på det ordinære hovedbestyrelsesmøde i juni 1986.

Hvert forbund skulle fremkomme med et udkast til et fælles formål og handlingsprogram, hvorefter det må drøftes og sammenfattes til en helhed, hvis det er muligt. Der er enighed om, at der ikke kan ske en offentliggørelse af forbundets udkast, før det er drøftet igennem alle 4 forbunds kompetente organer, og kun hvis forbundene kan blive enige om et fælles formål og handlingsprogram, kan det offentliggøres.

Beretningen blev herefter enstemmigt vedtaget.

3. Forskellige sager

Provinssekretær Thomas Olsen har været til møde på Saltum-Houlbjerg og fået tilsagn om, at der kan indgås overenskomst. Hermed skulle det endelig være lykkedes at få bragt både aftale- og organisationsforholdene i orden. En del af de beskæftigede var medlemmer af SiD, og de vil nu blive overflyttet til vort forbund.

Det vil også betyde, at man vil kunne få Saltum-Houlbjerg ind som en del af forbundets faglige arbejde, og at dens sikkerhedsrepræsentanter kan deltage i forbundets sikkerheds- og miljøarbejde og deltage i forbundets arbejdsmiljøkonference.

Der er udsendt cirkulære vedrørende forbundets flytning, der sker fra mandag den 3. marts d.å. I den forløbne uge vil forbundet have lukket for telefonerne.

Det betyder ikke, at sagerne, der kommer, ikke bliver ekspederet, men

der vil være et vist flytterod, der gør, at man må nøjes med at ordne det mest nødvendige.

Forbundet skulle afholde forretningsudvalgsmøde den 5. marts, men det vil på grund af flytningen være upraktisk. Resten af marts måned er optaget af konferencer, og derfor foreslog formanden, at man sprang forretningsudvalgsmødet i marts måned over.

Bent Embo

Hvade fået flere henvendelser, om det var muligt at komme i kontakt med forbundet, hvis der opstod en situation, hvor der var behov for dette.

Formanden

Telefonerne i forbundet bliver først tilsluttet ugen efter.

Forretningsudvalget besluttede, at næste forretningsudvalgsmøde afholdes den 2. april 1986.

Om selve lokalerne, som forbundet skulle flytte ind i, var der et ugentligt byggemøde, hvor man drøftede og kontrollerede, at det hele foregik efter planerne.

Omkring økonomi havde forbundet fået en pris i entreprise på første etape på 1 til 1,1 million kr. Ved gennemgang af projektet i faste priser viste det sig imidlertid, at prisen var meget højere. Forbundet havde bedt Kooperativ Projektering og Planlægning om at være dem, der forhandlede og ordnede aftalerne med Tømrersvendenes Aktieselskab, ud fra tidligere erfaringer med byggeprojekter i forbundets eget hus, hvor omkostningerne i 1983-1984 blev 1 million kr. højere end den aftalte pris.

Imidlertid viste det sig, at de skulle have kr. 125.000 for at være mellemled ved entreprisforhandlinger.

Ud over dette var der også omkostninger ved tegninger og godkendelse af disse ved de offentlige myndigheder, som dog var inde i prisen på kr. 125.000, men som man ikke havde gjort opmærksom på i det økonomiske overslag.

Forbundets ledelse blev temmelig overrasket over dette, men KPP anførte, at entreprisen var for håndværksudgifterne, og de kunne ikke se det store problem, da de omkostninger de skulle have dækket, skulle forbundet under alle omstændigheder have været af med, hvis det var Tømrersvendenes Aktieselskab, der skulle have lavet tegninger og føre tilsyn med byggeriet.

Forbundet accepterede dette, også ud

fra at det trods alt betød at håndværksudgifterne denne gang blev overholdt.

Af ekstra omkostninger kan komme ændringer ved bygningsvedtægter omkring toiletforhold, hvor myndighederne forlanger nødvendige ændringer før godkendelse. Reglerne er, at man ikke kan forlange ændringer, før der kommer nye lejere, hvilket er sket for forbundets vedkommende. Man forlanger bl.a. at der skal installeres handicaptoilet.

Der er også løbet ekstra omkostninger på, fordi man i forbindelse med de øvrige lokaler, som skal bruges til konferencer, har udbygget ledninger til de toiletforhold, der til den tid skal etableres. Forbundet har ønsket dette, så man ikke skal have godkendt tegninger og have bygningsomkostninger ved dette arbejde 2 gange.

Endelig er entrepriserne beregnet uden moms, da man aldrig beregner dette, da det er normalt, at firmaer altid kan få refunderet momsen.

Da forbundet af skattemæssige grunde ikke er momsregistreret, er det ekstra omkostninger. Undervejs er det lykkedes at indføre nogle besparelser i henhold til projektet, men alligevel betyder det, at projektet for første etape, som er kontorafdelingen, kommer til at koste 1,4-1,5 million kr.

Bent Embo

Ville gerne vide, om det var et helt hus, man havde lejet, eller om det var et vist antal etager.

Formanden

Man har lejet 1 etage på 1400 m², hvoraf kontorafdelingen udgør de 700 m².

Bent Meyer

Havde forstået, at kontorafdelingen er på 700 m² af de 1400 m², og det koster mellem 1,4 og 1,5 million kr. at sætte i stand. Ville gerne vide, om man kunne give et bud på, hvor meget det ville koste at få lavet de sidste 700 m² i stand.

Formanden

Det kommer an på, hvor meget man ville ofre på at indrette dette. De sidste lokaler er tidligere produktionshaller, og derfor skal ombygning og isolering godkendes af myndighederne.

Det er forbundet med store omkostninger at ændre ved de elektriske installationer og godkendelse af tegningerne.

Det er af praktiske grunde, at man udbygger i etaper, fordi hvis man skulle have godkendt hele projektet på en gang, så skulle brandtilsynet også godkende ombygningen i kontorafdelingen.

I kontorafdelingen er der flyttet vægge, og det havde betydet øget omkostninger, hvis brandtilsynet skulle have godkendt dette.

Det er derfor ikke muligt på nuværende tidspunkt at give et overslag på, hvad det vil koste at gøre de øvrige lokaler færdige. Det er et spørgsmål om prioritering, hvordan man vil indrette de øvrige lokaler, hvilket man vil vende tilbage til, når man har tilbud på, hvad det vil koste for ombygning, isolering, elektriske installationer og godkendelse af myndighederne.

BEVILLINGER

Formanden

Fra Depotudvalget er ankommet en anmodning om økonomisk støtte til et projekt omkring konsekvenser for indførelse af EDB-systemer på depotvogne.

Formanden anmodede forretningsudvalget om tilladelse til, at konsulent Henrik Hansen forelagde projektet.

Henrik Hansen

På en lang række områder, hvor man forsker i konsekvenser ved indførelse af EDB teknik, er det muligt at gennemføre projekter med offentlig støtte. Depotudvalget har drøftet mulighederne for at undersøge konsekvenserne ved indførelse af EDB terminaler i vognene.

Da det er muligt at få støtte til sådanne undersøgelser, vil man foreslå, at man bevilger økonomiske midler til gennemførelse af et sådant inden for distribution og depotområder. Problemet er imidlertid, at få accept på et sådant projekt er at man udfærdiger et forskningsprojekt, hvortil det er nødvendigt at have professionel bistand.

Det er muligt at få assistance til dette fra mennesker, der er villige til at udforme en ansøgning omkring disse ting, men det kræver et stort forarbejde og megen tid.

Til at foretage sådanne undersøgelser vil det med møder med depotarbejdere og udfærdigelse af projektet koste et sted mellem kr. 30.000-50.000, som forbundet skal betale.

Hvis projektansøgningen bevilges vil det beløbe sig til 1-1,5 million kr.,

hvilket forbundet ikke skal udrede noget til økonomisk.

Formålet med projektet er

- 1) At gennemføre en proaktiv teknologivurdering af muligheder og begrænsninger i anvendelse af computer-assisteret kommunikationsmidler i distributionen af øl og mineralvand.
- 2) At kvalificere grundlaget for at indføre ny teknologi i distribution, herunder hvilke vilkår der er for at inddrage de ansatte i processen.

Efter en længere diskussion om formålet med projektet og mulighederne for at bruge projektets resultater til gavn for forbundets medlemmer i distribution og på depoter, bevilgede forretningsudvalget kr. 50.000 til udfærdigelse af projektansøgningen.

Formanden

Fra Fredericia har forbundet modtaget ansøgning om økonomisk støtte til et TV-grundkursus. Forbundets princip er støtte til kurser under FIU, hvor alle medlemmer har ret til at søge med de forudsætninger og kvalifikationer, man skal have.

Da ansøgningen indkom til forbundet, og da det lå uden for det forbundet normalt støttede, meddelte formanden afdelingen, at det måtte behandles i forretningsudvalget.

Afdelingen gør i sin ansøgning opmærksom på, at det kan være til gavn for andre og bruges også af andre uden for afdelingen i forbindelse med undervisning og øvrige ting.

Den pågældende person, man søger for, har virket ved det lokale Fredericia TV og har meget stor interesse for dette.

Esbjerg Højskole har netop udsendt tilbud om TV-mediekurser, hvor man har nedsat kursusafgiften fra kr. 4.000 pr. uge til kr. 2.700, ligesom det koster at deltage i et FIU kursus.

Forbundets ledelse synes, at ideen er god, men at det har en meget lokal interesse, som afdelingen bør finansiere. Det ligger i øjeblikket uden for det område, forbundet normalt betaler for kurser. Hvis det på et tidspunkt bliver af så almen interesse, så det indgår i FIU uddannelsen, vil situationen være en anden, og derfor vil formanden anbefale, at man siger nej til ansøgningen.

Thomas Olsen

Da han i sin tid sad i klubbestyrelsen på Fredericia Bryggeri, drøftede man meget, den interesse man kunne

have i at uddanne medlemmer inden for TV-mediet.

Dengang fandt man, at det var væsentligt og af lokal betydning, at man fik nogen uddannet i TV grunduddannelsen.

På daværende tidspunkt kørte der nogle kurser på Bornholm, som klubbestyrelsen bevilgede midler til.

Nu har man ændret strukturen i denne uddannelse, så man kører kurserne på Esbjerg Højskole. Mente, at den en gang lokale bevilling stadigvæk må være gældende, og fandt derfor, at man skulle finansiere det lokalt, og det har man også sagt ja til, at man ville.

Forretningsudvalget vedtog at afvise ansøgningen.

Vedrørende folkeafstemning om ja eller nej til EF-pakken førte forretningsudvalget en meget lang diskussion om, hvorvidt man fra forbundets forretningsudvalg skulle anbefale medlemmerne at stemme ja eller nej. Grundlaget for diskussionen var, om EF-pakken kunne have positive eller negative tendenser omkring arbejdsmiljø og omkring dåseølssalg i Danmark.

Forretningsudvalget konkluderede, at forbundet udsendte en opfordring til at støtte arbejderpartierne anbefaling om at stemme nej.

Forretningsudvalget besluttede endvidere at bevilge kr. 30.000 til Folkebevægelsen mod EF's valgkampagne.

Bent Meyer

Forespurgte, hvordan det gik med spørgsmålet om de problemer og forhold, man havde for depotområdet i København.

Man havde ønsket et snævert udvalg til behandling af disse ting overfor Depotindehaverforeningen.

Formanden

Forbundet havde ønsket om, og rettet henvendelse om, et møde med Depotindehaverforeningen for at få drøftet hele spørgsmålet om organisationsforholdene igennem.

For Københavns vedkommende havde man ønsket en forhandlingsform, hvor afdelingen kunne ordne tingene med depotindehaverrepræsentanter for de københavnske depoter. Man har stadigvæk ikke fået nogen tilbagemelding fra Depotindehaverforeningen, det vil sige sekretariatet for foreningen, der styres under Dansk Arbejdsgiverforening.

På et senere tidspunkt må samtlige sager samles sammen, og så må for-

bundet anmode om et organisationsmøde med Depotindehaverforeningen uden deltagelse af sekretariatets repræsentant, der blokerer for mulige løsninger.

Inge Jensen

Som de fleste er bekendt med, har København et kvinde-krisecenter, som hedder Grevinde Danner-huset. De er økonomisk voldsomt trængt og har derfor rettet henvendelse til fagforeninger i København om økonomisk støtte.

Kvindelig afdeling har på grund af begivenhederne i 1985 ikke den bedste økonomi for nuværende men har alligevel bevilget kr. 1.000. Man syntes, at det også burde indstilles til forbundets forretningsudvalg at bevilge økonomisk støtte til centret. Man har prøvet at lave en statistik på overnatninger, og i 1984 havde der været 4.569 overnatninger for kvinder og 2976 overnatninger for børn. Ifølge statistikken har man konstateret, at 50% af de kvinder, der har brugt centret, er medlem af fagforeninger, og 20% er bistandsmodtagere, som tidligere har været medlem af en fagforening. Anbefalede, at man bevilgede et beløb og overlod det til forretningsudvalget at finde frem til, hvor stort dette beløb burde være.

Thomas Olsen

Havde sympati for forslaget men mente det lå uden for forbundets område.

Hvis forslaget bliver vedtaget, ville han stille forslag om også at bevilge et beløb til kvinde-krisecentret i Fredericia, og så forestillede han sig, at også andre ville stille forslag til andre kvinde-krisecentre i andre danske byer.

Man kan ikke begynde at bevæge sig ind på disse ting, da det er lokalt og ligger uden for forbundets område.

Formanden

Man kunne ikke sige, at det lå uden for forbundets område, da forbundet bevilgede kr. 5.000 til Grevinde Danners oprettelse.

Det var nu lykkedes, heldigvis, at få oprettet kvinde-krisecentre i en lang række danske byer.

Var enig med Thomas Olsen, at det nu måtte være et lokalt anligende at støtte disse centre, da man ellers fra forbundets side må gå ind og støtte samtlige centre, hvor der er underskud.

Mente, hvor beklageligt det end måtte være, at man måtte fastholde

princippet om, at lokale initiativer bliver støttet lokalt.

Kvindelig afdeling trak herefter forslaget.

Mødet slut.

ORDINÆRT FORRETNINGS- UDVALGSMØDE I A-KASSEN

2. april 1986.

DAGSORDEN:

1. Referat
2. Beretning
3. Forskellige sager

1. Referat

Der var ingen bemærkninger til referatet

2. Beretning

Jytte Hansen

Jeg må desværre beklage, at jeg ikke har nogen beretning med fra A-kassen. Vi har desværre ikke fået bogholderiets EDB-anlæg klart, det bliver først tilsluttet på torsdag. Jeg vil til gengæld samtidig stille forslag om, at jeg fremover laver en anden beretning. Jeg vil gerne fremover lave en kvartalsberetning. Det er jo sådan, at vi afregner til Arbejdsdirektoratet hver 3. måned, og derfor vil jeg gerne med hensyn til ledighedstal o.lign. fremkomme med disse hver 3. måned og selvfølgelig lave parantestal fra tilsvarende kvartal året før. Det kan selvfølgelig være svært i første omgang at gøre det sådan, men det er min hensigt, således at man kan sammenligne kvartalerne.

Bent Meyer

Jeg kan godt tilslutte mig, at man går over til kvartalstal vedr. medlemsbevægelser.

Dirigenten

Konklusionen er så at vi går over til kvartalstal vedr. medlemstal og bevægelse.

3. Forskellige sager

Jytte Hansen

Vi har netop fået færdiggjort vort årsregnskab i A-kassen og har afleveret det til Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikring.

Revisionsinstituttet har følgende bemærkninger til A-Kassens regnskab.

»Vi har revideret foranstående regnskab bestående af refusionsregnskab, resultatopgørelse, status, noter og beretningsdel for 1985 for Bryggeriarbejdernes Arbejdsløshedskasse.

Revisionen er udført i overensstemmelse med foreliggende revisionsinstruks fra DFA. Den del af Arbejdsløsheds-kassens virksomhed, der vedrører tilskud og refusionsmidler er revideret i overensstemmelse med god revisionsskik.

Revisionen af Arbejdsløsheds-kassens øvrige virksomhed er revideret i overensstemmelse med god revisionsskik.

Vi henviser til revisionsprotokollen og til årsregnskabet.

Revisionsinstituttet af 1920«

Der er igen i år lavet en administrationsaftale mellem forbund og A-Kasse som er sendt til DFA, vi venter blot på godkendelsen.

Der afholdes kassererkonference den 9. til 11. maj. Der er kommet henvendelse fra nogle af afdelingerne om at få hjælpe-kassererne med på kassererkonferencen.

Det kan ikke lade sig gøre på den der skal afholdes nu. Men i 1987 skulle der være nogle andre muligheder da vor egen konference-sal så er færdig.

Mødet slut.

ORDINÆRT FORRETNINGS- UDVALGSMØDE

Den 2. april 1986.

Formanden bød velkommen til det ordinære forretningsudvalgsmøde for april måned.

Meddelte, at forbundets næstformand ikke var til stede på mødet grundet ferie. Da formanden selv ugen efter skulle have ferie, var det nødvendigt at afvikle ferien således, at næstformanden ikke kunne deltage.

Selvom forbundet ikke havde fået noget officielt brev om, at Finn Sørensen var valgt som formand for Københavns mandlige afdeling, gik formanden ud fra, at Finn Sørensens tilstedeværelse var som tiltrådt afdelingsformand.

Igennem mange år har der altid været diskussioner i forbundets forretningsudvalg om forholdet og holdningerne mellem forbundet og Københavns mandlige afdeling.

Formanden ville gerne gentage, hvad han havde sagt på kongressen, »man må acceptere og respektere, at man har forskellige holdninger og kunne samarbejde alligevel«. Det skulle også være i den ånd, formanden ville byde Finn Sørensen velkommen til et forhåbentligt godt samarbejde i forretningsudvalget.

Forbundet har nogle kolossale opgaver foran sig, og hvis forbundet skulle kunne løse dem på en tilfredsstillende måde, og ud fra hvad forbundet optimalt har af kræfter, så kan disse kun bruges på den bedste måde ved at det foregår i samarbejde mellem forbundet og afdelingerne. Men hertil skulle også tilføjes, at samarbejdets pris ikke måtte være, at man absolut altid skulle være enige. Man må have ret til at være uenig, men man må prøve, så langt man kan, at bøje synspunkterne imod hinanden af hensyn til helheden og dermed for medlemmernes skyld.

Formanden sluttede af med et velkommen til Finn Sørensen.

Finn Sørensen

Ville gerne takke formanden for hans velkomst. Var ikke klar over årsagen til, at der ikke var sendt en officiel henvendelse til forbundet, men det var i hvert fald gået op for forbundsformanden, hvem han var, hvilket var udmærket.

Kunne godt tilslutte sig formandens bemærkninger om samarbejdets ånd og nødvendigheden af at løse tingene i fællesskab og også respektere hinandens forskelligheder.

Hvad angik hans holdninger, havde han sagt det mange steder og ville også gerne sige det i forretningsudvalget, at det, at der var kommet en ny formand i Københavns mandlige afdeling, ikke betød en ny politisk eller en ny faglig linie fra afdelingens side.

Han havde stillet op til valget som afdelingsformand ud fra et ønske om at fortsætte og udvikle den faglige linie, som afdelingen havde haft i mange år, og han ville bestræbe sig på, at dette ville fortsætte, men selvfølgelig også ud fra de ønsker, som både formanden og han selv havde om, at man måtte løse problemerne i fællesskab og i et samarbejde. Takkede for velkomsten.

Formanden

For kvindelig afdeling var Kirsten Haastrup mødt i stedet for Inge Jensen.

På Bryggerikonferencen i Gilleleje fra den 24.-28. marts d.å. afholdtes et ekstraordinært forretningsudvalgsmøde vedrørende bevilling til ombygning af forbundets nye lokaler – 2. etape.

Årsagen til at man måtte hasteindkalde forretningsudvalget, og ikke hele forretningsudvalget kunne være til stede og træffe beslutningen om bevillingen var, at man ikke kunne nå at blive færdig med ombygningen til hovedbestyrelsesmødet i juni 1986. Forbundet kunne ikke acceptere, når man havde fået så meget ny plads, at man så alligevel skulle holde hovedbestyrelsesmøde i lejede lokaler ude i byen. Forbundets ledelse blev klar over problemet, da man i forbindelse med ombygningen af kontorafdelingen kom ud for væsentlige forsinkelser.

Det var meget irriterende for alle i forbundet, og på byggemøder udtrykte forbundets ledelse stærk utilfredshed overfor arkitekterne med, at byggeplanerne gik langt ud over tiden.

Der har været en lang række tekniske problemer, og man var heller ikke med hensyn til placering af materialet blevet helt færdige. Forbundet skulle dog efterhånden være ved at nå op på fuld kraft igen.

Ombygningen af de nye lokaler kræver langt flere godkendelser fra myndighederne og brandtilsynet, og der-

for måtte tegningerne allerede fremsendes i god tid.

Netop det, at man kunne åbne op for bevillingerne og sætte de sidste ombygninger i gang, gør, at man kan lade de folk, der har været med i ombygningen af kontorafdelingen, fortsætte med de sidste lokaleombygninger.

Det betyder, at hovedbestyrelseslokalet står færdig til 1. juni og konferencelokalet færdig til 1. august. Det vil sige, at man allerede til efteråret skulle kunne afholde konferencer i forbundets egne lokaler.

De konferencer, der er aftalt, kan ikke ændres, men fremover kan man afholde konferencer med op til 100 personer i forbundets konferencelokaler. Oprindeligt havde man regnet med plads til 150 personer med bordopstilling, men det krævede for mange omkostninger af hensyn til brandsikkerhedsbestemmelserne.

DAGSORDEN

1. Referat
2. Beretning
3. Regnskab
4. Forskellige sager

Som dirigent valgtes Poul Erik Guldborg

1. Referat

Referatet fra forretningsudvalgsmødet den 13. februar 1986 blev godkendt.

2. Beretning

Fra Århus mandlige afdeling har forbundet modtaget følgende brev: »Afdelingen har på et ekstraordinært bestyrelsesmøde den 3. marts drøftet referatet af forretningsudvalgsmødet den 6. januar 1986. Afdelingen ønsker i den forbindelse et møde med forbundets ledelse, provinssekretæren samt formanden for Sydjysk Kreds. Vi foreslår mødet afholdt i afdelingens lokaler, Christiansgade 20, Århus, snarest.«

Formanden har svaret afdelingen, at da det ikke i brevet er anført overhovedet, hvad sagen drejer sig om, må forbundets ledelse derfor afvise at holde møde med nogen afdeling eller i øvrigt andre om forretningsudvalgsmødereferater.

Det er forbundets forretningsudvalg, der godkender forretningsudvalgsmødereferaterne, og forretningsudvalget må naturligvis afvise et sådant

møde, når det ikke er præciseret, hvad det drejer sig om.

Formanden gik ud fra, at hvis det var noget bestemt, afdelingen tænkte på, ville forbundet nok modtage en ny henvendelse, og så måtte forretningsudvalget tage stilling til dette, når den tid kommer.

Med hensyn til afgiftsbuketten, der blev vedtaget før påske med stigende øl- og spiritusafgifter, havde dels Bryggerforeningen og dels forbundet foretræde for skatte- og afgiftsudvalget.

Forbundet havde tidligere i et brev til skatte- og afgiftsudvalget gjort opmærksom på konsekvenserne af øgede ølafgifter. Der kan sikkert ventes flere indgreb, og også indeksering af ølafgifter er ligeledes muligt.

Alle disse ting er selvfølgelig med til at øge hele problemet omkring grænsehandelen.

Disse ting blev også drøftet på bryggerikonferencen, som formanden senere ville omtale, hvor det klart viste sig, at forbundet er nødt til at være mere offensiv konkret rettet imod myndighederne omkring disse ting samt folketinget og regeringen.

Arbejderpartiernes repræsentanter i folketingets skatte- og afgiftsudvalg må forbundet have kontakt med. Det er ikke nok bare at møde frem for udvalget, det er nødvendigt at samle en masse materiale sammen og så indbyde disse repræsentanter til et møde og der lægge hele sagen frem.

Det er imidlertid også nødvendigt at få fastslået, at det ikke er en særskilt beskyttelse af dansk bryggeriindustri, forbundet ønsker.

Man kan ikke på den ene side være med til at acceptere, at dansk øl sælges i udlandet næsten 3 gange mere end hvad der forbruges i Danmark og så forlange beskyttelsesforanstaltninger, fordi der vælter tysk øl ind over grænserne til Danmark.

Det er ikke den fri konkurrence forbundet er imod, men det er den danske afgiftspolitik, forbundet vender sig imod, fordi den forhindrer, at danske bryggerier kan konkurrere med tyske bryggerier.

Dette forhold forringes yderligere med afgiftsforhøjelser på det danske øl.

Man har beregnet, at 10% af det øl der sælges i Danmark er grænsehandel-øl, som især har været i stærk stigning i det sidste 1½ år.

Det er klart, at de sidste afgiftsstigninger vil øge grænsehandelen. Forbundet bliver nødt til at forklare poli-

tikerne de beskæftigelsesmæssige konsekvenser af afgiftsforhøjelserne, samt at hvis afgiftsforhøjelserne betyder større grænsehandel, vil det reelt betyde mindre indtægter til den danske stat, hvilket altså giver den stik modsatte virkning af, hvad meningen var med afgiftsforhøjelserne.

Ud over disse forhold foregår der i øjeblikket en undersøgelse i Monopoltilsynet, som skal kulegrave hele den danske bryggeriindustri lige fra Bryggerforeningens kontrahentaf-tale til distributions- og salgsformer.

Også her må forbundet være i offensiven og gøre sin indflydelse gældende.

Både omkring afgiftspolitikken og overfor Monopoltilsynet og Monopolerådet bør der udpeges repræsentanter fra forbundet, der beskæftiger sig med disse ting og sørger for at knytte kontakter, udfærdige materiale, arrangere møder og publicere forbundets synspunkter.

Finn Sørensen

Var enig i de forslag formanden havde stillet med hensyn til at påvirke diskussionen både overfor skatte- og afgiftsudvalget, primært gennem arbejderpartierne, og også i spørgsmålet om at tage kontakter i forhold til Monopoltilsynet.

Var vidende om og havde kendskab til de spørgeskemaer Monopoltilsynet havde udsendt til købmandsorganisationerne.

Deres opfattelse er den samme som forbundets vedrørende ændringer i salgsstruktur og konsekvenser vedrørende discountøl. Var også af den opfattelse, at en del af Monopolerådets repræsentanter mener, at ændringer som først foreslået fra Monopoltilsynet ville få meget negative tendenser for butikstrukturen.

Fandt, at man skulle lægge alle kræfterne sammen, og at så mange som muligt engagerer sig i disse ting. Der var ingen tvivl om, at det ville få enorm betydning for beskæftigelsen og andre ting.

Det er virkelig et samfundsspørgsmål, man skulle engagere sig i, og kunne tilslutte sig, at man gjorde noget ved dette.

Poul Erik Guldborg

Var enig i de bemærkninger, der var faldet omkring afgiftspolitikken.

Fakta er, at depotarbejderne i det sønderjyske område enten bliver arbejdslose eller mister omkring 20% af deres provisionsindtjening.

Vedrørende forholdet til arbejderpar-

tiernes repræsentanter i skatte- og afgiftsudvalg og kontakt til Monopoltilsynet og -rådet samt eventuelle møder, foreslog han, at forbundet forhørte sig hos SiD og konstaterede, hvordan de så på det. SiD organiserer trods alt mange depoter i det sønderjyske vestområde.

Bent Embo

Med hensyn til afgiftspolitikken fandt han, det var meget vigtigt, at repræsentanter fra spritområdet fik lov til at gøre deres synspunkter gældende overfor skatte- og afgiftsudvalget og i særdeleshed overfor de politiske repræsentanter især fra Socialdemokratiet, hvor visse afholdsfolk medvirker til, at afgifterne bliver højere end egentligt nødvendigt.

Formanden

Var enig med Bent Embo i, at der også burde være repræsentanter fra Brænderiarbejderne med i arbejdet med skatte- og afgiftsudvalget.

Var af den opfattelse, at man kunne og skulle sikre en så bred dækning som muligt. Foreslog, at udvalgenes sammensætning blev behandlet under dagsordenspunktet, forskellige sager. Vedrørende SiD var det formandens opfattelse, at forbundet selv skulle formulere sin politik på disse områder og ikke afvente SiD's holdning, da man tidligere ikke har de bedste erfaringer med SiD's interesse for disse ting.

DEPOTFORHOLD

Som omtalt på tidligere forretningsudvalgs møder har sagen vedrørende konflikten i november-december 1985 på Carlsberg depotet i Fredericia igen været behandlet i Arbejdsretten for den sidste del af konfliktperioden.

Forbundet indgik forlig og sparede derved kr. 2,50 pr. time pr. person.

Vedrørende afskedigelsen af afdelingsformanden i Næstved, der arbejdede på Carlsberg depotet i Næstved, har forbundet på organisationsmøde taget forbehold overfor at videreføre sagen for Afskedigelsesnævnet. Sagen vil blive drøftet på Sjælland-Falster kredsens repræsentantskabsmøde den 19. april.

Med kredsens repræsentanter skal også drøftes spørgsmålet om den ændrede forsyningsrytme fra DfB til Carlsberg-Tuborg depoterne på Sjælland-Falster.

Det er DfB's planer, at alt transport

fra Bryggerierne til depoterne skal foregå med Trans.

Man forventede, det kunne betyde bortfald af 6 afhentervogne og derved overflødiggørelse af 6 depotarbejdere. Det var formandens opfattelse, at det ville få større konsekvenser for beskæftigelsen, hvilket måtte drøftes med afdelingsformændene inden for kredsen.

DfB begrundede ændringen med nødvendigheden af at påvise overfor Monopoltilsynet, at den distributions- og forsyningsform, man havde, kunne konkurrere på priserne med de supermarkeds-kæder, der selv ønskede at afhente øl og mineralvand på bryggerierne.

På Tuborg depotet i Århus har der været en del problemer med overtidsbetaling. Sagen skulle nu endelig være gået i orden ved lokal forhandling, og forbundet har anmodet Depotindehaverforeningen om bekræftelse på dette, hvilket er sket.

Forbundet har videreendt denne til Århus mandlige afdeling, og da man intet har hørt, går forbundet ud fra, at sagen er i orden,

Den 25. februar d.å. blev der afholdt et fællesmøde grundet en klage fra DA over Depotklubben i København. Årsagen var, at Depotklubben havde udsendt en pjecce eller løbeseddel om indkaldelse til et møde, hvor der ville blive udbetalt penge. Pjeccen kunne forstås således, at de penge, man fik udbetalt på mødet, var en erstatning for den bod, man fik i forbindelse med strejkerne omkring påske. Forbundet gjorde gældende, at de penge, man havde fået udbetalt på mødet, var diæter. Vedrørende boden var situationen den, at det, man opkrævede medlemmerne for, ikke var i overensstemmelse med de lister, der var sendt ud, og derfor havde man anbefalet medlemmer at tage deres lønningssedler med for at kontrollere, at det var det rigtige beløb, de var opkrævet.

Forbundet gjorde også gældende, at i de tilfælde, hvor der var opkrævet for meget bod, ville man senere vende tilbage til og forlange det tilbagebetalt. Arbejdsgiverne tog forbehold for at indbringe sagen for Arbejdsretten.

Københavns mandlige afdeling har også indbragt en sag vedrørende depotoverenskomstens § 18.

Det drejer sig om ændrede emballageformer, hvor afdelingerne har ønsket dette forhandlet lokalt, men hvor depotindehaveren har meddelt afdelingen, at den så måtte drøfte

dette med Depotindehaverforeningen.

Forbundet har skrevet til Depotindehaverforeningen og henvist til § 18, der klart siger, at der skal forhandles lokalt, og depotindehaverne kan ikke afvise at forhandle med afdelingen.

Dette problem har forbundet tidligere rejst overfor foreningen og gjort opmærksom på, at det er brud på overenskomsten. Forbundet kan ikke acceptere, at man ikke vil forhandle lokalt.

Bent Meyer

Vedrørende lokal forhandling, som i den konkrete sag var fra et Søllerød depot, har man også andre forhold.

Carlsberg depotet Hedehusene har afdelingen også forsøgt at få en lokalforhandling omkring provisionsforhold, hvor depotindehaveren selv tager provision, af det han sælger, hvilket er i strid med overenskomsten.

Han vil heller ikke forhandle med afdelingen. Det er frustrerende med de mange problemer, der er på depoterne, at afdelingen ikke får mulighed for at tale sig til rette med depotindehaveren, hverken på den ene eller den anden måde.

Han måtte derfor bede forbundet om endnu en gang, måske mere drastisk, hvis det kunne gøres mere drastisk, at sætte alle kræfter ind på at få en løsning på disse problemer.

Formanden

Såfremt depotindehaveren ikke vil forhandle med afdelingen, må sagen indbringes for Arbejdsretten, da dette er et brud på overenskomsten. Hvis Depotindehaverforeningen ikke kan få sine medlemmer til at rette sig efter overenskomsten, er det eneste, der er tilbage, at bruge de arbejdsretlige regler.

Forbundet har fra Faxe Bryggerierne modtaget besked om, at Faxe distributionscentral i Glostrup skal lukke, og de depotbestyrere, der kører der i dag, skal overgå til selvstændige depoter.

Man forventede, at der ville blive oprettet 18 depoter med ca. 60 vogne.

Dem, der skal køre på vognene, bliver salgsschauffører, og med en overenskomst med forbundet så de fleste af de 63 depotbestyrere, der kører i dag på Faxe, overgår til forbundet.

Forbundet har imidlertid 12 lagerarbejdere beskæftiget på Faxe Glostrup og ca. 15 reserver til distributionsvognene. Man forventer, at de fleste af reserverne får beskæftigelse som salgsschauffører på et depot, mens det

bliver noget vanskeligere at få placeret lagerarbejderne, som hovedsagelig er truckførere.

Man er fra Faxe's side, hvis det kan lade sig gøre, indstillet på at uddanne lagerarbejderne med stort kørekort, så de får mulighed for beskæftigelse på et af Faxe depoterne. Men det blev fastslået, at Faxe ikke vil tvinge de enkelte depotindehavere til at ansætte de folk, der er beskæftigede på Faxe Glostrup i dag.

Med hensyn til fratrædelsesgodtgørelse vil man give det samme som ved lukning af Faxe Hedensted – kr. 1.000 for hvert års ansættelse. Man forventer at lukke Faxe Glostrup ved udgangen af 1986, med løbende udflytning af depoterne.

Lagerfolkene er alle lovet beskæftigelse frem til 1. oktober 1986, men alle har fået deres opsigelse.

Forbundets ledelse har været til et par møder med medlemmerne på Faxe Glostrup, uden at dette kunne betegnes som have været succesfyldte. Det er imidlertid aftalt at der optages forhandlinger lokalt om afviklingen mellem Faxe og Mineralvandsafdelingen samt et par talsmænd fra chaufførmedhjælperne og lagerfolkene.

Det eneste positive man kan sige om lukningen af Faxe Glostrup er, at forbundet nu endelig får overenskomst for Faxe distribution i København, og dermed får en række nye medlemmer.

Bent Meyer

Der kunne nok være mange ting at sige om Faxe Glostrup.

Man har altid været utilfreds med den situation, der har været omkring distributionsforholdene. Det hedder sig, at det er selvstændige depotindehavere, hvilket han opfattede som noget fiktivt. Faxe depoterne i København var at sammenligne med Den frie Købmand. De var fri for at holde 5 ugers ferie, mange af dem holdt kun 14 dage, de var fri for at holde frokost, og de var fri for næsten alle de ting, andre havde overenskomst om, Syntes derfor, det var godt, at man fik overenskomst for salgsschaufførerne.

Havde det ønske, at nok var provisionen betydelig større på Faxe, end den er på de øvrige depoter, hvad den jo også var nødt til at være, da de jo ikke sælger så meget, men at man overholder forbundets formål om en så høj fast løn som overhovedet muligt og en så lille variabel løn som muligt.

Det er, hvad man på forbundets depotkonferencer har prøvet at få slået fast.

Syntes derfor, det var en god udvikling, hvis man fik en overenskomst indeholdende normalløn, konjunkturtillæg, medhjælpertillæg, chaufførtillæg og øvrige tillæg, så man kommer op på kr. 2.700 om ugen, og så ganske vist kun får kr. 2,31 pr. 100 flasker.

Provisionens størrelse gør ikke så meget, når salget er af den størrelsesorden, som det er. Det er ikke der, det kan ryste os ret meget, men så har man slået hul på, at man skal have en så høj fast løn som muligt og en så lille variabel løn som muligt, som er forbundets målsætning både på depoterne og i distribution.

Thomas Olsen

I forbindelse med La Cabana-konflikten drøftedes spørgsmålet om organiseringen af Carlsberg depotet i Herning. Depotarbejderne på Tuborg depotet er medlemmer af vort forbund, og derfor var der flere henvendelser til SiD om at få en ordening på dette problem. Det er indtil nu ikke lykkedes, men La Cabana-konflikten viste, at det er uholdbart, at SiD og DBBMF organiserer depotarbejde i samme by. Thomas Olsen har derfor endnu en gang taget initiativ til at få dette bragt i orden, og Silkeborg afdeling, hvor Herning hører under, er enig i, at enten overflyttes Carlsberg depotet i Herning til vort forbund, eller også må Tuborg depotet flyttes tilbage til SiD.

Situationen er den, at Herning ligger ud over de 30 km og skulle derfor ifølge grænseaftale være under SiD, hvis ikke man lokalt blev enige om noget andet.

På Tuborg depotet i Silkeborg har der været en del problemer, hvor der sker en række overtrædelser af overenskomsten. Thomas Olsen har skrevet til depotindehaveren og givet en frist på 3 uger til at få bragt tingene i orden sammen med afdelingen.

Depotindehaveren har ikke svaret på henvendelsen, og derfor må forbundet anmode om et organisationsmøde hurtigst muligt for at få bragt disse forhold i orden.

Thomas Olsen havde fra de mandlige tillidsrepræsentanter på Ceres Bryggeriet, Århus modtaget en henvendelse vedrørende forholdet mellem Århus mandlige afdeling, forbundets organer, kredsen o.s.v. De er kede af den måde, det kører på. De mener ikke, at de har den indflydelse, som de

burde have, og har derfor bedt Thomas Olsen om at komme til et møde, hvor man kan drøfte de ting, der har været problemer med og prøve at få dem løst, således at man i afdelingen kan tage de beslutninger, der skal tages med hensyn til at få tingene til at fungere.

Man har stadigvæk en del problemer på Faxe depoter, dels om tiltrædelsesoverenskomster og dels om overholdelse af overenskomsterne. Der skal senere afholdes et møde mellem Faxe Bryggerierne og forbundet om dette, og Thomas Olsen forventede, at man på dette møde ville få bragt disse ting på plads.

Endvidere er der stadigvæk problemer med at få ordnet organiseringen af depotarbejdere mellem SiD og DBBMF. Thomas Olsen retter i de enkelte tilfælde henvendelse til SiD og regner dermed med at få bragt orden i disse ting.

På Bryggeriet Fuglsang i Haderslev har Thomas Olsen anmodet bryggeriets ledelse om en ændring i særtafalten for bryggeriets chauffører. Årsagen er, at man for 3-4 år siden var enige om at indføre et nyt aflønningssystem, og det blev af afdelingen indsendt til forbundet, der skulle vurdere dette.

Afdelingen har aldrig modtaget noget svar fra forbundet, men Thomas Olsen har nu skrevet til bryggeriet og anmodet om en drøftelse af planer vedrørende salgsforholdene for bryggeriets distribution.

På Sjælland ligger der en række gamle sager, som ikke er gjort færdige. Thomas Olsen havde fået en aftale med kredsformand Bent Embo og kredsens næstformand Søren Jørgensen om, at man afholder et møde den 11. april d.å., og samler de ting op og aftaler, hvordan man løser disse problemer.

Det er naturligvis uacceptabelt for medlemmerne, f.eks. omkring depotforholdene i Vig, at der ikke er sket noget i 3½ år. Man vil afholde dette møde og forsøge at få disse sager bragt i orden.

Bent Meyer

Omkring depotforholdene i Herning mærkede man under konflikten den forskel, der var ved, at Carlsberg og Tuborg depotet var organiseret henholdsvis under SiD og vort forbund. Ville gerne vide, om der var nogle overenskomstmæssige forskelle mellem de 2 depoter.

I Thomas Olsens beretning bliver der

gjort opmærksom på overtrædelse af overenskomsterne på depoter. Mente, at man i sådanne tilfælde burde handle hurtigt og indklage sagerne for Arbejdsretten som brud på overenskomsten. Mente, at forbundet på et tidspunkt havde taget dette op som sin strategi, så man allerede 24 timer efter, at man havde konstateret brud på overenskomsten, kunne få behandlet klagen. Syntes, at man skulle prøve dette.

Kunne mærke, at der var mange problemer i særdeleshed på depoterne. Mente også, at Depotindehaverforeningen forsøgte at sylte sagerne, så forbundet ikke kunne komme igennem med sine synspunkter.

Bent Embo

Der er for Sjælland-Falster kredsen lavet en rapport om depotforhold.

Den viser, at der er en række forhold, hvor depotindehaveren ikke overholder overenskomsten.

Gik ud fra, at Bent Meyer var bekendt med denne rapport, da han har siddet i det landsdækkende depotudvalg.

Var enig med Bent Meyer i, at det burde indbringes for Arbejdsretten, men var af den opfattelse, at man så ikke kun burde indbringe enkelte sager som forsøgssager, men at man så tog alle sagerne med uanset konsekvenserne af dette.

Bent Meyer

Kendte ikke noget til den af Bent Embo omtalte rapport, men var enig i, at alle sager, hvor man ikke overholdt overenskomsten, skulle indbringes for Arbejdsretten, som også formanden på et tidligere tidspunkt havde givet udtryk for.

Formanden

Til spørgsmålet om indbringelse af sager for Arbejdsretten, skal der altid forud for dette være rejst en konkret sag, som man lokalt har konstateret, er et brud på overenskomsten.

Rapporten fra Sjælland-Falster kredsen omtaler en lang række forhold, men de er ikke indbragt for forbundet.

I samme øjeblik der konstateres brud på overenskomsten skal dette påtales overfor den enkelte depotindehaver, og såfremt han nægter at rette sig derefter, skal sagen indbringes for forbundet, som så vil indbringe sagen som fællesmøde og derefter for Arbejdsretten. Dette må være fremgangsmåden, da det ellers vil tage for lang tid; og det er reglerne, når der er tale om overenskomstbrud.

Barbara Kryger

Mente, at det kunne lyde som om, der var nogen tvivl om, hvordan sagerne skulle køres, når der var tale om brud på overenskomsten. Spørgsmålet er, om afdelingsformændene var klar over proceduren. Mente, at forbundet måske skulle tage initiativ overfor afdelingerne for at få sagerne rejst. Det var nødvendigt at få disse ting gjort klart, også i forbindelse med tiltrædelsesoverenskomster.

Formanden

Mente, at vedrørende tiltrædelsesoverenskomsterne var der ingen problemer med overholdelse af disse, problemet var at få dem underskrevet. Noget af dette problem løses ved, som f.eks. at man får en landsdækkende overenskomst for Faxe Depoterne, hvilket man også håber, at kunne få for de øvrige områder. Mente ikke, at afdelingsformændene var i tvivl om, hvordan sagerne skulle køres, det var mere et spørgsmål om, afdelingsformændene var energiske nok til at undersøge, om overenskomsten blev overholdt.

Thomas Olsen

Syntes, at man i Sydjysk kreds havde valgt en god fremgangsmåde. Her havde man bevilget penge til undersøgelse af depotforhold. Når undersøgelsesresultaterne forelå, skrev man til den enkelte afdelingsformand og gjorde opmærksom på problemerne i området. Afdelingsformændene skulle så inden for en måned svare på, hvilke problemer de havde løst, og hvilke sager der skulle sendes videre til forbundet. Det betød, at ca. 2/3 af de omtalte problemer var løst.

Formanden

Forbundet har afholdt en bryggerikonference i Gilleleje Feriecenter, som formanden syntes havde været positiv. Der havde været nogle gode drøftelser om problemerne, og deltagerne havde tilkendegivet, at man fremover afholdt disse konferencer permanent. Udviklingen går meget stærkt, og hvis man skal holde sig orienteret om dette, koordinere kravene osv., er det nødvendigt at afholde en årlig konference ligesom inden for depot- og brænderiområdet. Spørgsmålet om dette ville formanden vende tilbage til under forskellige sager. Også spørgsmålet om observatører fra depotrepræsentanter blev rejst, men dette måtte man vende tilbage til på et andet tidspunkt.

På konferencen blev der til udtalelse stillet et ændringsforslag, som gik på organiseringen eller rettere, hvem der skulle have overenskomst for bryggeri-, depot- og mineralvandsområdet.

Ændringsforslaget gik på, at DBBMF skulle organisere alle inden for dette område.

Det var en underlig diskussion, fordi alle var enige om, at DBBMF var de bedste til at lave overenskomst for disse områder, men man har en grænseaftale med SiD, og derfor mente man, at det var en konflikt med SiD, man med forslaget lagde op til.

Flertallet valgte den diplomatiske løsning ud fra, at man ikke ønskede at udfordre SiD.

Alle ved, at SiD ikke på nuværende tidspunkt ønsker at afgive medlemmer frivilligt på grund af diskussionen om industriforbund, der vil ramme SiD meget hårdt, og derfor bør forbundet afvente organiseringen af disse ud fra industriforbundstanken og ikke forcere, så det fra SiD kan opfattes, som om forbundet er på standhugst. Flertallet mente, at man bør respektere grænseaftalen med SiD og afvente den naturlige udvikling.

MILJØKONFERENCEN

Hovedbestyrelsen havde til konferencen fremlagt forskellige forslag, som formanden anmodede forretningsudvalget om, at konsulent Henrik Hansen fik lov at redegøre for.

Henrik Hansen

Der er udsendt referat fra miljø- og sikkerhedskonferencen, så det ville han ikke gå nærmere ind på, men i stedet trække nogle ting frem som skal drøftes og også give nogle generelle vurderinger.

Et af problemerne er spørgsmålet om tid til sikkerhedsarbejdet. Det er et generelt problem overalt, og diskussionen om dette mandede ud i, at forbundet må overveje, om det skal rejses som et overenskomstkraft for at sikre bare et minimum af tid til sikkerhedsarbejdet.

Et andet problem, som blev rejst, var spørgsmålet om en undersøgelse, som var foretaget af Socialforskningsinstituttet, der dokumenterede, at der blandt bryggeriarbejdere var en overdødelighed. Det er ikke klart fastslået, hvad årsagen til dette kunne

være, men det mente man, der måtte foretages en undersøgelse af.

Vedrørende brugen af de mange kemikalier på arbejdspladserne blev det foreslået, at forbundets konsulentafdeling opretter et kemikaliekartotek, hvor alle kemikalier og deres skadevirkning registreres.

Konferencen tilsluttede sig hovedbestyrelsens forslag om at ændre kvartalsmøder til 2 årlige møder af 2 dages varighed, samt en årlig miljø- og sikkerhedskonference. Konferencen foreslog endvidere, at der på møderne deltager faglige repræsentanter, fordi man følte, at det var et problem, at sikkerhedsrepræsentanter alene sad og vurderede ting, og der manglede kontakt til det faglige system.

Man indstillede ligeledes, at der også til alle eksisterende sikkerhedsrepræsentanter udsendes en introduktionsmappe, som omfatter forskellige oplysninger omkring forbundets arbejdsmiljøarbejde og indsats og sikkerhedsrepræsentanternes arbejdsmuligheder.

Konferencen tilsluttede sig også hovedbestyrelsens forslag om, at nyvalgte sikkerhedsrepræsentanter skal gennemgå et ugekursus arrangeret af forbundet, før de kan gå videre i FIU systemet. Konferencen indstillede også forslag til, hvad ugekursuset skulle indeholde af emner.

Konferencen indstiller også, at der under forbundet nedsættes et arbejdsmiljøudvalg til at lede arbejdsmiljøindsatsen på forbundsplan. Dette forslag vil senere blive behandlet under dagsordenens punkt, forskellige sager.

Som sidste punkt var der spørgsmålet om teknologiens betydning for arbejdsmiljøet og sikkerhedsrepræsentantens indsats. Debatten gik på de spørgsmål, som var formuleret i oplægget, som også hovedbestyrelsen har fået »strategi for arbejdsmiljø og ny teknologi«. Det var en lidt usikker diskussion, men der var en positiv indstilling overfor nogle af de hovedkonklusioner, der lå omkring ansvarsudvidelse, jobudvidelse og uddannelse som nogle af de væsentligste punkter for det fremtidige arbejde.

Det var klart, at man ikke på konferencen nåede frem til en helt klar indstilling omkring disse punkter for strategioplægget, og det bliver så liggende til beslutning på hovedbestyrelsesmødet i juni.

Finn Sørensen

Var enig i, at det var en positiv bryggerikonference, og det var hans indtryk, at specielt gruppearbejdet fungerede godt. Vedrørende diskussionen om organiseringen inden for bryggeri-, brænderi- og mineralvandsområdet var grunden til den lidt underlige diskussion den, at det jo klart fremgår af det første punkt i forbundets love, at det er forbundets målsætning at organisere alle, der har med dette at gøre. Man undrede sig derfor over, at dette ikke kunne komme ind i konklusionen.

Kunne ikke se, at det skulle virke hverken mere eller mindre som en krigserklæring end det, der i forvejen står i forbundets love om målsætningen.

Ville gerne spørge om, hvad konklusionen blev vedrørende initiativ overfor SiD for at få rejst spørgsmålet om de punkter, hvor de organiserer folk, der rettelig burde være medlemmer af vort forbund.

Barbara Kryger

Ville gerne vide, om orienteringen vedrørende miljøkonferencen var til debat på forretningsudvalgsmødet, eller om dette skulle vente til hovedbestyrelsesmødet i juni.

Formanden

Indstillingen fra miljøkonferencen skal behandles på hovedbestyrelsesmødet.

Bent Meyer

Vedrørende bryggerikonferencen syntes han også, den havde været god, og man skulle forsøge at fortsætte med sådanne konferencer. Var også stort set enig i konklusionen men mente, at man godt kunne have strammet den lidt op.

I København føler man, at det ikke er vores forbund, der går på strandhugst hos SiD, men at det er SiD, der ufrivilligt kommer til at gå strandhugst hos os.

Der er ingen, der ønsker krigslignende tilstande med SiD, og strandhugstproblematikken havde ikke været nødvendig, fordi det står i forbundets love, at man skal prøve at organisere alle inden for disse områder. Ved overenskomstforhandlingerne i 1985 stillede forbundet det forslag på bryggeriområdet, at al transport og distribuering og af- og pålæsning skal udføres af forbundets medlemmer. Årsagen til dette er, at selskabet »Trans« ikke alene distribuerer til depoterne, men de af- og pålæsser Transvognen på depoterne.

Det var nogle af de ting, man ønskede at komme til livs, og man kunne godt leve med det kompromisforslag, som blev fremsat af Barbara Kryger. Det betyder, at man tager en drøftelse med SiD og prøver at finde frem til en fornuftig løsning.

Formanden

Omkring SiD vedtog konferencen følgende:

»DBBMF skal tage kontakt med SiD med det formål at finde løsninger på organisering af arbejdet inden for øl- og mineralvandsindustrien samt for transportområdet.«

Nogle gør opmærksom på, at de ikke kunne se problemet ved en skærpet udtalelse, fordi det står i forbundets formålsparagraf.

Denne paragraf har man haft hele tiden, men det har ikke forhindret forbundet i at indgå en grænseaftale med SiD. SiD må forvente, at vort forbund respekterer denne aftale, og derfor ville det virke på SiD som en fravigelse af aftalen, hvis man vedtog fra konferencen, at forbundet skulle arbejde på at organisere alle inden for branchen også inden for de områder, der i dag hører under SiD.

Vedrørende miljøkonferencen ønskede formanden at gøre nogle bemærkninger.

Debatoplægget om strategi for forbundets indsats omkring arbejdsmiljø og ny teknologi, var hovedbestyrelsen enig om, skulle behandles på miljøkonferencen.

Der var sikkert gået rygter om, at formanden meget diktatorisk forsøgte at få nogle synspunkter igennem; hvad formanden gerne ville have rettet.

Han havde ikke diktatorisk forsøgt at få nogle bestemte synspunkter igennem, men han havde diktatorisk forsøgt at få konferencen til at tage stilling til strategioplægget. Formanden ville erkende, at gruppespørgsmålene kunne misforstås, men da man kom tilbage fra gruppearbejdet, kunne man ikke give noget konkret svar om strategioplægget. Formanden havde overfor konferencedeltagerne gjort opmærksom på, at man bruger flere penge på kvartalsmøder og miljøkonference, end man bruger på forbundets uddannelse, og derfor efterlyser man effektivitet og resultater, og så måtte det være således, at når hovedbestyrelsen beder om en indstilling fra konferencen, så må man i hvert fald komme med en sådan.

Formanden havde været chokeret over, at der var nogen, der ikke ville tage stilling til tingene.

Da forbundet bruger over 1 million kr. om året på miljøarbejde, må man forvente, at deltagerne på en miljøkonference kan tage stilling til spørgsmål, der vedrører arbejdsmiljøforhold.

Formanden var blevet sur og bedt grupperne gå tilbage endnu en gang og behandle spørgsmålet.

Det gav anledning til bitterhed, da formanden meddelte, at hvis man ikke kunne få en indstilling fra konferencen, så måtte de affinde sig med, at det så var de faglige repræsentanter – hovedbestyrelsen – der lagde retningslinierne for, hvordan arbejdsmiljøprogrammet skulle være.

Ville erkende, at tiden var knap til at få en ordentlig drøftelse af tingene, og gruppespørgsmålene burde have været formuleret anderledes.

Håbede, at de organisatoriske ændringer mellem sikkerhedsrepræsentanter og de faglige repræsentanter ville forbedre miljøarbejdet, fordi et miljøudvalg ville kunne koordinere tingene, så de nødvendige indstillinger til beslutninger kunne nå hurtigt frem til forbundets forretningsudvalg og hovedbestyrelse.

Bent Meyer

Mente at kunne huske, at grænseaftalen med SiD blev indgået før overenskomsten 1985.

Denne aftale har ikke kunnet afholde forbundet fra at stille forslag til overenskomsten om, at alt transport af øl og vand skulle udføres af bryggeriarbejdere.

Hvis forbundet var kommet igennem med sine synspunkter, så ville man være kommet ud i en strid med SiD. Mente ikke, at tingene hængte sådan sammen.

Mente derfor godt, at man kunne stramme det op, i særdeleshed da man mærker i København, at det går den modsatte vej.

Formanden

Mente ikke, at forslaget til 1985 overenskomsten omkring transport var sådan formuleret, som Bent Meyer udtrykte det, og mente heller ikke, at det skulle forstås sådan, at det betød, at forbundet skulle dække det overenskomstområde, man havde aftaler med SiD om; bestemt ikke.

Bent Meyer

Mente helt klart, at det skulle forstås, som han udlagde det. På den første depotkonference i Nyborg formulerede

rede man netop forbundets målsætning, netop fordi Trans overtog læsning og kørsel fra bryggeri- og depotarbejderne, at forbundet helt skulle have dette område.

Det var helt klart konferencens målsætning, ellers havde han og det landsdækkende depotudvalg fuldstændig misforstået tingene.

Formanden

Det er den samme diskussion, som man også havde på bryggerikonferencen. Mente, at Bent Meyer talte om de arbejdsområder forbundet har overenskomst for i dag, og dette var formanden enig i, at det kunne man ikke acceptere overgik til SiD. Derfor har man stillet det som overenskomstkrav, at på de virksomheder, hvor forbundet har overenskomst, er det forbundets medlemmer, der udfører transport og læsarbejdet. Forslaget på konferencen betød, at man skulle overtage alt det arbejde, der ligger uden for forbundets overenskomstområde for transport og læsning.

Formanden havde på kongressen i sin beretning sagt, at vi er det eneste forbund, der kan skaffe ordentlige løn- og arbejdsforhold for samtlige depot-, mineralvands- og bryggeriarbejdere i Danmark. Det viser, at principielt er der enighed om, at det bør være vort forbund, der har overenskomst på disse områder, men at man må respektere aftaler med SiD og så ved argumenter prøve at overbevise SiD om det rigtige i at flytte hele overenskomstområdet ind under vort forbund.

Herefter blev beretningen enstemmigt vedtaget.

3. Regnskab

Jytte Hansen

Jeg vil gerne foreslå forretningsudvalget, at vi går over til kvartalsregnskaber.

Jeg vil også lave 1 årige budgetter, som f.eks. er med på hovedbestyrelsesmødet i juni måned.

Bent Embo

Kan godt gå ind for det men vil gerne foreslå, at ved både regnskab og budget skrives det foregående års tal også, så der er et sammenligningsgrundlag

Jytte Hansen

Det er en god ide og kan sagtens lade sig gøre.

Forslaget blev godkendt.

Jytte Hansen

Når vi i forbundet udbetaler arbejdstab, er der lige så mange sats, som vi har medlemmer. Den sats, som vi bruger på kurser, er ikke det faktiske arbejdstab, men en sats der hedder kr. 80,65 pr. time incl. feriepenge.

Den sats er der stor utilfredshed med rundt omkring. Jeg vil derfor foreslå, at man kun kører med en sats, uanset om man er til et møde i forbundsregi, eller man er på kursus.

Der var stor debat om forslaget. Nogle gav udtryk for, at det ville blive meget dyrt, andre at det skulle undersøges nærmere, andre igen syntes, det var et godt forslag.

Konklusionen blev, at der skal udbetales efter en ensartet sats, som dækker arbejdstab for konferencer, møder og kurser, hvor forbundet skal betale arbejdstab.

Grundlaget for denne sats er gennemsnitslønnen for Københavns mandlige bryggeriarbejdere tillagt feriepenge.

4. Forskellige sager

Fra Kolding afdeling har forbundet modtaget ny akkordaftale for Bryggeriet Slotsmøllen.

Der er indgået overenskomst med Faxe depotet i Vejle.

Der er indgået særaftaler for Albani depotet i Langeskov på Fyn.

Fra Odense afdeling har forbundet modtaget besked om, at afdelingsformand Jens Olsen er valgt som tillidsrepræsentant i bryggeriafdelingen.

Viborg afdeling har valgt ny formand – Jan G. Jensen.

I Århus kvindelige afdeling er Gerda Nielsen efter mange år som formand gået af, og som ny formand er Ragnhild Rasmussen valgt.

I Frederiksværk afdeling har man genvalgt tidligere formand Steen Thomsen.

PROP OG KAPSEL

Vedrørende den journalistiske medarbejder på PROP OG KAPSEL har forbundet måtte optage nye forhandlinger om løn og arbejdsvilkår.

Forbundet er medlem af Sammenlutningen af Faglige Tidsskrifter, som er dannet af LO, og som indgår

aftaler for de freelance journalister, der arbejder for eller laver artikler til fagbladene.

Da man indgik aftalen med den nuværende journalistiske medarbejder, indgik man aftale om, at han fik kr. 5.000 for hvert nummer, han lavede af PROP OG KAPSEL. Ud over dette kunne der være en del opsøgende arbejde, som han kunne lave i de 2 måneder, bladet ikke udkom, men hvor dette arbejde kunne være forberedelser til bladet.

Der aftaltes derfor et engangsbeløb pr. år. på kr. 60.000.

Den journalistiske medarbejder mødte imidlertid en dag op og meddelte, at LO havde indgået en overenskomst med Journalistforbundet der betød, at enten betalte man efter anslag svarende til kr. 230 pr. skrevne A 4 side eller en løn svarende til mindst kr. 7.200 for 40 timers arbejde. Han gjorde opmærksom på, at han forventede, at forbundet ville overholde overenskomsten med løn, feriepenge osv.

Han foreslog samtidig, at man ændrede beregningen således, at han fik kr. 7.200 pr. nummer af PROP OG KAPSEL samt feriepenge osv. 10 gange om året, således at stigningen ikke blev så stor som den gamle ordning med 12 gange beløbet om året. Formanden meddelte, at det under alle omstændigheder var en uacceptabel stigning i omkostninger ved journalistisk bistand til PROP OG KAPSEL.

Formanden ønskede at få mulighed for at drøfte det igennem med forbundsledelsen for derefter at drøfte det igennem med ham inden forretningsudvalgsmødet.

Det var forbundsledelsens opfattelse, at man ikke ville øge omkostningerne ved PROP OG KAPSEL, og man i stedet reducerede de 40 journalisttimer pr. nummer til 20 timer. Den journalistiske medarbejder er ikke ansat, men dækket af en freelance aftale, og den ville forbundet stå fast på. Hvis man ikke kunne nå til enighed om dette, så måtte samarbejdet ophøre. Formanden mente, at det var nødvendigt med en journalistisk medarbejder men til omkostninger, der stod i forhold til bladets størrelse og antal medlemmer. Det er i forvejen meget dyrt at lave fagbladet, og omkostningsstigning af sådan størrelse ville kunne medføre, at forbundet så i stedet kunne købe artikler og anden ekspertise.

Bent Meyer

Var enig med formanden og var endda ved at mene, at man gik for langt ved at tilbyde det alternative forslag, fordi det ville blive meget få timer, der ville kunne bruges, og så var det ligesom ikke noget værd. Mente man burde benytte lejligheden til at takke for samarbejdet og finde en anden journalistisk medarbejder.

Formanden

Uanset om det er den ene eller anden person, skal der aftales en økonomisk ramme, og forbundet må selvfølgelig acceptere, at der er en overenskomst. Frygtede ikke, at redueringen af timetallet ville skade så meget.

Man må have en begrundelse overfor det forbund, han er medlem af, og som man har overenskomst med, hvorfor man ikke længere ønskede at beskæftige ham.

Mente, at problemet var betaling og det timeantal, der skulle bruges til at lave PROP OG KAPSEL.

Såfremt man ikke kunne blive enige, var situationen en anden, og derfor mente formanden fortsat, at forretningsudvalget skulle give forbundsledelsen mulighed for at finde en forhandlingsløsning, og hvis ikke det var muligt at blive enige i en sådan forhandling at opsigte samarbejdet.

Forretningsudvalget gav tilslutning til dette.

KREDSSTRUKTUR

Forbundet var blevet orienteret om, at Nordjysk, Sydjysk og Fyns Kredsen havde afholdt det første møde vedrørende den nye kredsstruktur, som besluttet på forbundets kongres, hvor de 3 kredse skulle indskrænkes til 2 kredse.

På mødet meddelte imidlertid Århus mandlige afdeling, at de under ingen omstændigheder ville flyttes fra Sydjysk til Nordjysk Kreds. Dette betyder, at det vil være umuligt at ændre ved kredsstrukturen, hvilket jo var en afgørende forudsætning for vedtagelsen om ændring og reduering af hovedbestyrelsesmedlemmer.

Det har fået Fyns Kreds til at reagere, og de har meddelt forbundet, at hvis Fyns og Sydjysk Kreds sammenlægges, og dermed får et langt større medlemsantal end Nordjysk Kreds, og samtidig skal reducere deres hovedbestyrelsesmedlemsantal, så er forudsætningerne ændret, og derfor kan man risikere at skulle afholde en ekstraordinær kongres.

Formanden mente ikke, at det kunne være rigtigt, at nogen på forhånd hverken ville det ene eller det andet, idet en forhandlingsituation så ikke længere var mulig. Det er derfor aftalt i forbindelse med forretningsudvalgsmødet, at forbundsledelsen tager et møde med de 3 kredsformænd og drøfter tingene igennem og prøver at finde frem til et forslag, som kan løse problemet.

Allan Lund Nielsen

Havde ikke det indtryk, at Århus mandlige afdeling kategorisk har afvist at flytte til en anden kreds. Man følte derfor, at det var nødvendigt at drøfte disse ting igennem med forbundsledelsen. Følte også, at Århus mandlige afdeling og Nordjysk Kreds var kommet skævt ind på hinanden i denne sag.

Der var ingen problemer med Århus kvindelige afdeling, der syntes, at det var en rimelig fordeling, medlemsmæssigt set, at Århus afdelingerne flyttes til Nordjysk Kreds. Mente efter en drøftelse mellem forbundet og kredsen, at disse ting ville falde på plads.

Jens Olsen

Fra Fyns Kreds var man noget skuffet over mødet mellem de 3 kredse. Man var også forbitret over, at Nordjysk Kreds kom med et forslag om, at de ikke ville tage hverken Århus eller andre afdelinger ind i kredsen.

Man havde ikke fra Fyns Kreds sagt noget som helst om, at man ikke ville være sammen med andre.

Man gik fra Fyns Kreds ind i et åbent samarbejde og glæder sig til at få et samarbejde med en større kreds.

Det var rigtigt, hvad formanden havde sagt, at hvis ikke Nordjysk Kreds vil flytte grænserne længere sydpå og få et større medlemsantal, så er forudsætningerne for fordelingen af hovedbestyrelsesmedlemmer, som man besluttede på kongressen, forkert. Derfor ville Fyns Kreds tage forbehold for at indkalde til en ekstraordinær kongres.

Poul Erik Guldborg

Man skulle have et møde senere om dette, og mente, at man skulle drøfte disse ting videre der. Med hensyn til hovedbestyrelsesmedlemmerne kommer det ikke til at berøre dette i denne kongresperiode, hvilket klart fremgår af forbundets love.

Formanden

Fra LO har forbundet modtaget indbydelse til at deltage i en konference den 21.-22. april d.å. om »veje til at modvirke kvindernes store arbejdsløshed«. Emnerne er om erhvervsvalg, uddannelsespolitik, teknologi m.m. Foreslog, da det inden for forbundet omkring kvindebeskæftigelse er et specielt problem i provinsen, at provinssekretær Thomas Olsen deltager

Forretningsudvalget tilsluttede sig dette.

Fra Det Vesttyske Levnedsmiddelarbejderforbund har forbundet modtaget indbydelse til at være gæst på deres kongres den 7.-12. september d.å. Provissekretær Thomas Olsen har deltaget i 2 kurser i Vesttyskland afholdt af deres forbund og kan tysk og vil derfor have muligheder for at udbyde kontakterne til det vesttyske forbund og derfor foreslog formanden, at man anmeldte Thomas Olsen som forbundets repræsentant til deres kongres.

Forretningsudvalget tilsluttede sig dette.

Fra Det Spanske Nærings- og Tobaksarbejderforbund har forbundet modtaget indbydelse til at være gæst på deres kongres den 30.-31. maj og 1. juni d.å.

Årsagen til indbydelsen mente formanden lå i den internationale konference, forbundet skulle have i januar 1987.

Københavns mandlige afdeling har igennem mange år arbejdet internationalt og skabt en del kontakter, og det er vigtigt at fastholde disse og udbygge dem. Følte derfor, at man kunne dels ved at repræsentere forbundet og dels ved fortsat at skabe kontakter, at det ville være rigtigt at foreslå formanden for Københavns mandlige afdeling, Finn Sørensen som forbundets repræsentant.

Forretningsudvalget tilsluttede sig dette.

Forretningsudvalget tilsluttede sig også, at forbundet betalte for en tolk, der kunne støtte Finn Sørensen i drøftelser og kontakter med repræsentanter fra den spanske fagbevægelse.

Fra Den Danske komite for Arbejderkonferencer, som bliver administreret og organiseret igennem Østtyskland, har forbundet modtaget anmodning om at støtte Arbejderkonferencen 1986 ved at deltage med en delta-

ger i den 27. Arbejderkonference den 27.-28. juni d.å. i Østtyskland. Komiteen, som består af Østersølandene samt Norge og Island, har i de senere år især fokuseret meget på fredsarbejdet, og selvom man kan være uenig i opfattelserne, syntes forbundets ledelse, at det altid er sundt og godt at der foregår kontakter mellem disse lande, og mener også, at disse kontakter skal fortsætte.

Forbundets ledelse ville derfor indstille, at man bevilger et beløb, der svarer til, hvad det vil koste at have en deltager med, nemlig kr. 1.300, men indstiller samtidig, at man ikke deltager i konferencen.

Formanden ville gerne begrunde dette.

Den ene ting er omkring fagbevægelsen i Østtyskland, hvor man kan diskutere, at den principielt slet ikke opfylder de betingelser, som man har i Danmark.

Den anden ting er, at i det tættere samarbejde forbundet kommer til med Østeuropa og især til Ungarn, hvor man kritisk vurderer hinanden men også respekterer hinandens forhold, er der nogle afgørende ting omkring fredsarbejdet, man må forholde sig til, og som står i forhold til de ting, man i forbundets kompetente organer har diskuteret i forholdet til Fagbevægelsen for Fred.

I 1984 gik man i Østtyskland og Tjekkoslaviet med de samme fredsparoler som i Danmark, men forskellen var, at i Østtyskland og Tjekkoslaviet arresterede man disse demonstranter og satte dem i fængsel.

Forbundet har som parole, at der skal være frihed til fredsarbejde. På Komiteens konference i Østtyskland skal man drøfte fredsarbejde, og når forbundet støtter økonomisk, giver man udtryk for at støtte fredsarbejde, der går i den rigtige retning. Men man undlader at deltage, indtil man i hvert fald respekterer spørgsmålet om frihed til fredsarbejde i alle lande.

Bent Meyer

Mente man burde sende en repræsentant og ikke bare nøjes med at betale, da man ved at deltage kunne blande sig i debatten og gøre sine synspunkter gældende.

Var sikker på, at man dernede og i andre lande ikke havde de samme synspunkter, som formanden havde. Men hvis det var forbundets holdning, så mente han, at man skulle sende en repræsentant, hvad man også gjorde i 1985, som desværre ikke kom til at deltage.

Formanden

Det var forbundsledelsens opfattelse, at sendte man en repræsentant for at fremsføre forbundets synspunkter, måtte det opfattes, som man kun kom for at sabotere konferencen.

Man kunne se af indholdet i konferencen, at der sker en bevægelse og at spørgsmålet om atomvåbenfri zoner diskuteres frit, men det er klart, at den der deltager normalt har sympati for nogle bestemte politiske holdninger. Det fandt formanden var i orden, men det er klart, at i selve spørgsmålet om frihed til fredsarbejde har de ikke som en officiel holdning en respekt for dette.

Det kunne derfor opfattes som en provokation, at forbundet mødte op for at kritisere dette, og hvis der ellers var en mulighed for bevægelse, som det måske så ud til, var der ingen grund til at provokere en diskussion frem, der så kunne stoppe en sådan udvikling.

Finn Sørensen

Ville gerne sige, at han ikke var helt uenig i den kritik som formanden havde af, hvordan fredsarbejdet kørte i disse lande.

På den anden side måtte man vel gå ud fra, at de kendte forbundets officielle holdning omkring disse ting, og da man har inviteret forbundet, måtte man vel være klar over, at der så fra forbundets repræsentant kunne være en risiko for at der fremførtes en kritik.

Troede derfor ikke, at dette ville blive opfattet som sabotage. Ville gerne støtte forslaget om, at forbundet sendte en repræsentant til konferencen.

Nævnte endvidere, at Københavns mandlige afdeling i lighed med tidligere har modtaget en indbydelse og deltager med en repræsentant, og ville derfor stemme for, at også forbundet gjorde dette.

Poul Erik Guldborg

Havde mange gange været i Østtyskland og Polen og havde kendskab til forholdene der.

Man blive behandlet forskelligt, alt efter om man kommer som officiel person eller som almindelig arbejder.

På den konference, der skal være i Rostock, får man puttet en masse blå i øjnene, som ikke har noget med virkeligheden at gøre. Hvis forbundet kunne udtale sig frit, og østlandene kunne udtale sig frit, så kunne man opnå noget ved dette, men dem, som forbundet skal være sammen med,

får i hvert fald ikke lov til at udtale sig frit.

Støttede derfor formandens forslag om kun at bevilge økonomisk støtte men ikke sende nogen deltager.

Finn Sørensen

Kunne fremføre kritik af systemer, som måske er langt hårdere, end den kritik Poul Erik Guldborg kom med, men var af den opfattelse, at det ikke var det, man skulle diskutere.

Det er spørgsmålet om, hvorvidt man skal deltage i konferencen og lægge sine synspunkter frem. Afdelingen møder op andre steder, hvor man er stærkt uenige med de folk, man sidder i konference og møder med, og her lægger afdelingen sine synspunkter frem.

Lone Christensen

Tidligere debatter har resulteret i en holdning og grundlag for deltagelse i fredsarbejdet, så hovedbestyrelsen vedtog dette efter en indstilling fra et lille underudvalg.

De grundholdninger, som arbejdsudvalget kom frem til, og som hovedbestyrelsen tilsluttede sig, gør, at dette grundlag ikke er til stede på denne konference, og syntes derfor ikke, at forbundet skulle deltage

Bent Meyer

Fagbevægelsen for Fred i Danmark har de samme synspunkter som formanden, netop at man i alle lande skal have frihed til at arbejde for fred, og det ville formanden også kunne konstatere, hvis han havde været sammen med repræsentant for Fagbevægelsen for Fred, Jacob Sølvhøj, der ventede på formanden på Carlsberg, hvor der var aftalt møde.

Det var netop det, som forbundets kompetente organer tidligere havde været enige om, at den undersøgelse af samarbejdet mellem forbundet og fagbevægelsen for Fred lige skulle afklares først, inden forbundet ville tilmelde sig som fuldgyldigt medlem.

Måske kunne forbundet og Fagbevægelsen for Fred have fået ryddet nogle af de sten af vejen, hvis formanden havde været den dag på Carlsberg, hvor man sad og ventede på ham.

Formanden

Forretningsudvalget drøftede spørgsmålet om deltagelse i Arbejderkonferencen, men Bent Meyer skulle åbentbart have luftet noget om et møde på Carlsberg, hvor der klart er givet besked til mødelederen, tillidsrepræsentant Per Eriksen, om årsagen til,

at formanden ikke deltog i dette møde.

Måtte gendrive Bent Meyers påstand om, at Fagbevægelsen for Fred går ind for forbundets synspunkter. Forbundet har 2 gange rykket Fagbevægelsen for Fred om et svar, og forbundet har tilkendegivet overfor Fagbevægelsen for fred, at de ikke har som holdning, at der skal være frihed til fredsarbejdet. Dette blev konstateret på fredskonferencen den 7.-8. april 1984, hvor Fagbevægelsen for Fred med flertallet var enig i, at man ikke kunne stemme for et sådant forslag, tværtimod skulle man trække forslaget. Det kom til afstemning, om forslaget kunne komme til afstemning eller ej, og her var Fagbevægelsen for Fred med til at anbefale, at forslaget om frihed til fredsarbejde ikke skulle nyde fremme.

Forbundet har gjort Fagbevægelsen for Fred opmærksom på, at det er forbundets betingelser for at indtræde, men forbundet har endnu ikke fået noget svar, om Fagbevægelsen for Fred vil acceptere dette.

Om Arbejderkonferencen er grundlaget for verdensfreden, og det bliver der gjort klart opmærksom på i indledningen, og at det er USA, der har frembragt den spændte politiske situation grundet situationen, som USA har skabt i Nicaragua, hvori- mod Sovjetunionens invasion i Afghanistan f.eks. slet ikke omtales. For at skabe en balance måtte man starte en diskussion om dette, og det fandt formanden ikke var rimeligt, ud fra at deltagerne kendte dette stykke papir og grundlaget for konferencen, og under de forudsætninger ønskede de at deltage.

Det er ikke forbundets forudsætning, men forbundet stiller sig positivt over for, at man drøfter fredsarbejde, ved at være med til at finansiere afholdelsen af konferencen.

Bent Meyer

Vidste, at Fagbevægelsen for Fred har de synspunkter, som forbundet har, så det er ikke rigtigt, når formanden trækker konferencen den 7.-8. april 1984 frem, som foregik på B & W, ikke havde de synspunkter med. Det ville Fagbevægelsen for Fred gerne, men som det også tidligere er blevet sagt, var modstanden i forsamlingen for stor til, at man kunne få ændret det og få alle synspunkterne med. Men Fagbevægelsen for Fred står for disse synspunkter, og Bent Meyer var sikker på, at de også denne gang ville blive fremført, og det ville derfor

være meget fornuftigt, hvis forbundet sendte en repræsentant og bakkede den bevægelse op, som formanden selv taler om, således at man fik mere bevægelse i fredsarbejdet.

Ville gerne sige til formanden, at han ikke havde noget, han skulle have luftet, men syntes bare, at det havde været rigtigt, at formanden havde været på Carlsberg den dag. Han havde ikke fået noget at vide af Per Eriksen; havde bare fået at vide, at Per Eriksen havde sendt formanden et harmdirrende brev over, at formanden ikke kom, eller at formanden ikke gav meddelelse om, at han ikke kom. Det andet anede han ikke noget om.

Dirigenten tog herefter Finn Sørensen og Bent Meyers forslag om at sende repræsentant til Arbejderkonferencen under afstemning.

Forslaget blev forkastet med 2 stemmer imod.

Forretningsudvalget vedtog herefter at sende et økonomisk bidrag til afholdelse af konferencen på kr. 1.300.

Formanden

Formanden har fra Folkebevægelsen mod Fremmedhad modtaget anmodning om økonomisk støtte.

Det er et initiativ taget i København, og forbundets opfattelse er, at man støtter centrale organisationer og ikke lokale initiativer, og derfor foreslog formanden, at man ikke bevillgede til organisationen.

Forretningsudvalget tilsluttede sig dette.

Forbundet har modtaget anmodning om økonomisk støtte til en sydafrikansk oplysningskampagne, som er startet i Sverige og hedder KAP.

Formanden fandt, at det var et godt initiativ, men forbundet har tidligere givet 2 bevillinger til organisationer mod apartheid i Sydafrika, dels Afrika National Kongres – ANC – og dels til ANC's nyoprettede kontor i Danmark.

Mente fortsat, at ANC var den største og mest landsdækkende organisation i Sydafrika, der var imod apartheid, og mente derfor, at forbundet fortsat skulle give bidrag til denne organisation. Foreslog derfor, at man henlagde ansøgningen.

Forretningsudvalget tilsluttede sig forslaget om henlæggelse af ansøgningen.

Fra en forældregruppe i Holbæk har forbundet modtaget anmodning om

økonomisk støtte til et socialt eksperiment, som er et forsøg på at få mere tid til at være sammen med børnene. Mente, at dette initiativ lå uden for forbundets bevillingsområde.

Forretningsudvalget var enige i dette.

FORBUNDETS HUS I LINDEVANGS ALLÉ

Forhandlingerne mellem forbundet og de københavnske afdelinger om udflytning skulle være faldet på plads. Hvilken model, man vil bruge, er ikke helt klart endnu, men der er enighed om, hvilken fremgangsmåde man vil benytte.

Det er muligt, at der ikke bliver tale om lån men i stedet, at forbundet finansierer køb af hus til afdelingerne mod betaling af husleje. Når det blev omtalt på forretningsudvalgsmødet, var det fordi, at man på hovedbestyrelsesmødet i juni 1986 skal have en drøftelse om placering af forbundets midler. Hele fondsbeskatningsproblemet gør, at forbundet må finde ud af at placere de økonomiske midler legalt og lovligt, således at man på samme måde som alle andre undgår en hårdere beskatning af de kampmidler forbundet har.

Ved en fornuftig disposition må man sikre sig at bevare formuen, så de kan benyttes til deres formål.

Vedrørende forbundets hus må der også undersøges lånemuligheder for ikke at have et overskud, som kan nedbringes ved lån, som går ind i forbundets formue.

Forbundets hus udgør et aktiv og giver en indtjening, der gør, at man sidder gratis i forbundets nye lokaler, samt har et overskud på ca. kr. 250.000 om året.

Men selve forslaget behandles på forbundets hovedbestyrelsesmøde senere.

UDVALG

Miljøudvalg

Udvalget skal sammensættes af faglige repræsentanter fra hver af de koncerner, der udgør kvartalsmødedeltager sammensætningen. De enkelte koncerner vælger selv deres repræsentant.

Fra forbundets ledelse vælges en repræsentant, og forbundets ledelse indstiller at formanden tiltræder miljøudvalget.

Udvalg vedrørende skatter og afgifter
Udvalget sammensættes således:

1 repræsentant fra brænderiarbejderne
2 repræsentanter fra DfB, heraf 1 fra København og 1 fra Fredericia
1 repræsentant fra Jylland og
1 repræsentant fra forbundet.
Repræsentanterne til dette udvalg meddeles på forbundets næste forretningsudvalgsmøde.

Udvalg vedrørende Monopoltilsynet og Monopolrådet

Udvalget sammensættes således:

1 repræsentant udpeget af det landsdækkende depotudvalg
1 repræsentant fra den københavnske distribution og
1 repræsentant fra forbundet.

ANDRE SAGER

Bent Meyer

Københavns afgående formand Holger Foss blev 60 år den 10. marts d.å., og han havde besluttet at gå af som formand denne dag.

Afdelingen bemærkede selvfølgelig, at der ikke var nogen officielle repræsentanter fra forbundet til receptionen. Man bemærkede godt, at der var hilsener fra individuelle personer fra forbundet, og det var noget forbavsende for afdelingen.

Man havde ugen i forvejen, hvor et af afdelingens hovedbestyrelsesmedlemmer, Christian Nielsen, havde en mærkedag, set, at forbundets repræsentanter var ude og gratulere og overrække ham en gave. Det fik selvfølgelig Bent Meyer til at fundere over, hvilke kriterier forbundet bruger, når man giver gaver, som forbundet har købt ind efter vedtagelse i hovedbestyrelsen om, at det skal man købe og udlevere ved forskellige lejligheder til både arbejdsgivere og til andre, som har runde dage. Det er ikke ud fra spørgsmålet om man kan lide disse personer eller ej, men fordi man møder op som repræsentant fra forbundet.

Holger Foss havde været medlem af forbundets forretningsudvalg og hovedbestyrelse i 28 år, og derfor var man noget forbavset over, at der ikke kon nogen og sagde til lykke på hans fødselsdag og takkede ham. Det kunne man sige på mange måder for den tid, han har repræsenteret en stor del af forbundets medlemmer og blevet enstemmigt valgt igennem mange år. Det forbavsende afdelingen og derfor ville man gerne vide, hvilket kriterium forbundet bruger, når man giver gaver.

Formanden

Meddelte, at der ikke var noget kriterium for disse ting.

Bent Meyer

Ville så gerne foreslå, at man over for Holger Foss, som har været medlem af forbundets hovedbestyrelse, sender en repræsentant fra forbundet ud og overrækker den gave, som man normalt giver alle andre.

Formanden

Forbundet giver normalt ikke til alle andre.

Formanden for Nykøbing Falster afdeling Verner Johnsen, som også har været hovedbestyrelsesmedlem, er lige blevet 50 år, og en anden afdelingsformand havde også lige haft rund dag, og der var forbundsledelsen heller ikke til stede.

Forbundsledelsen har normalt mødt op, hvis man blev inviteret. Mente ikke, at det var et spørgsmål om, hvor lang tid man havde været formand, eller hvilken afdeling man kom fra. Det kan ikke være afgørende for, om forbundet skulle møde op eller ej.

Finn Sørensen

Det var jo sådan, at det rent faktisk var en stor dag for Holger Foss og også for afdelingen, og der var mange medlemmer til stede, og de noterede sig selvfølgelig, at de repræsentanter, der var fra forbundets ledelse, gjorde opmærksom på, at de ikke kom som repræsentanter fra forbundet.

Det er en kendsgerning, at mange af afdelingens medlemmer undrede sig over, at forbundet ikke mødte op en sådan dag og ligesom viste Holger Foss den ære.

Vidste godt, at der havde været en masse uoverensstemmelser mellem Holger Foss og forbundsledelsen, både den nuværende og tidligere, men uanset dette har Holger Foss trukket på samme hammel som forbundet som sådan, og trods skarpe meningsudvekslinger er han i hvert fald ikke af den nuværende forbundsledelse blevet beskyldt for at være en, der modarbejdede forbundets medlemmers interesser. Mente det ville gavne klimaet, hvis man fulgte Bent Meyers forslag.

Troede, det ville blive opfattet som, at man ligesom sagde tak for den indsats, han havde ydet, på trods af man havde været uenig med ham mange gange.

Mente, det ville blive opfattet som en storsindet handling fra forbundets side, hvis man fulgte forslaget og må-

ske neddæmpe noget af den kritik og mumlerier, der er i krogene over, at forbundet ikke var repræsenteret denne dag.

Vedrørende invitation til receptionen er det rigtigt, at afdelingen ikke havde inviteret forbundet, men der var ingen, der var inviteret, og alligevel var der nogle hundrede mennesker, som kom, fordi de var gjort bekendt med dette ved annoncering i arbejderpressen.

Allan Lund Nielsen

Havde tidligere rejst dette problem overfor hovedkassereren i forbindelse med afgang fra hovedbestyrelsen.

Det har man gjort tidligere, at udsende gave til afgående hovedbestyrelsesmedlemmer, og syntes derfor, at man burde benytte lejligheden til at sende en sådan gave til Holger Foss.

Bent Meyer

Det har været annonceret i PROP OG KAPSEL, så formanden havde i hvert fald set, at der var reception.

Man inviterer ikke til en reception, men der står, at alle er velkommen, og derfor kan man ikke forstå, at forbundet skulle hænge sin hat på, at man ikke havde sendt en speciel invitation til forbundet.

Holger Foss har gjort det, han kunne igennem 28 år, og som han har fået anerkendelse for i sin egen afdeling, og alene af den grund syntes han, at forbundet havde en forpligtelse til at møde op denne dag. Der bliver sagt, at der ikke er nogle generelle retningslinier. Det er imidlertid rigtigt, som Allan Lund Nielsen siger, at frem til 1983 fik alle afgående hovedbestyrelsesmedlemmer, uanset hvor længe de havde siddet, en eller anden anerkendelse med inskription, at de havde været medlem af hovedbestyrelsen.

Syntes, det var for dårligt, at man ikke her gik ud og sagde til lykke og tak for den tid, der var gået, til Holger Foss. Det er trods alt en af forbundets største afdelinger.

Syntes også, det var i modstrid med, hvad formanden indledningsvis havde sagt i sin velkomsttale til Finn Sørensen, om at man skulle arbejde sammen, uanset om man har forskellige synspunkter og holdninger. Selvfølgelig måtte samarbejdets pris ikke medføre, at man skulle være enige om alt, men deri lå der da, at uanset om man ikke kan lide vedkommende eller ej, så lader man sig repræsentere ved en sådan dag.

Mente, at formanden mange gange havde påberåbt sig, når afdelingen på forskellig måde havde givet udtryk for sin uenighed med formanden, at det var personligt, det afdelingen gjorde.

Mente stærkt, at det var personligt fra formandens side, når man ikke ville møde frem og overrække en gave fra forbundet. Det behøvede ikke at være forbundets formand men blot en repræsentant fra forbundets ledelse, så Bent Meyer ville fastholde sit forslag.

Barbara Kryger

Ville gerne støtte Bent Meyers forslag, fordi hun syntes, det var rimeligt, at forbundet viser den gestus overfor Københavns mandlige afdelings medlemmer, at man går ud og takker af med den forrige formand for afdelingen, både som afdelingsformand og som tidligere hovedbestyrelsesmedlem.

Formanden

Kunne forstå meningen med forslaget hvis det gjaldt alle. Det gør det ikke, man hænger sig kun i, at det er den store afdeling, og det er en, der har været i 28 år.

Det er fuldstændig sagen uvedkommende, hvilken afdeling man kommer fra, og hvor længe man har været i hovedbestyrelsen.

Forbundet har netop fået at vide, at f.eks. Gerda Nielsen, formand for Århus kvindelige afdeling er gået af, og hun har siddet i forbundets forretningsudvalg og hovedbestyrelse i mange år. Der er også andre, der er gået af, og i perioden fra 1983-85 havde man en stor udskiftning af hovedbestyrelsesmedlemmer. Man får at vide, at der er reception, men man må beklage, at forbundsledelsen ikke kan overkomme at skulle klare disse ting.

Kunne derfor slet ikke støtte forslaget om, at man nu skulle sende en repræsentant ud til Holger Foss, som om det var noget med at komme plaster på såret.

Kunne slet ikke acceptere, at det dermed skulle gøres til et diskussionsgrundlag for, hvordan samarbejdet var mellem forbundet og Københavns mandlige afdeling, og at det dermed skal inddrages om viljen til et samarbejde.

Der er ikke gjort forskel på Holger Foss og så mange andre. Man har, hvis man blev inviteret, deltaget, og så har man, hvis man er blevet under-

rettet om det, mødt frem hos tillidsrepræsentanter på de københavnske bryggerier.

Det var en ordning, der fungerede, før formanden blev valgt, og netop for ikke at nogen skulle kunne sige, at det holdt man op med på grund af forholdet mellem afdelingen og forbundet, har man fortsat med dette.

Det er korrekt, at indtil 1983 gav forbundet gaver til afgående hovedbestyrelsesmedlemmer. Men på kongressen 1983 udvidede man hovedbestyrelsen, og siden, altså i 2½ år, har forbundet ikke givet gaver. I denne periode er der afgået 5 eller 6. Man kunne måske kritisere, at man ikke dengang drøftede spørgsmålet, men linien har været fulgt siden.

Formanden mente, at uanset hvor mange der stiller forslag, ville han anbefale, at man absolut ikke vedtager, at forbundet skulle være specielt forpligtet overfor en bestemt afdelingsformand. Så vil der i hvert fald være gjort forskel i forhold til alle andre, hvor forbundet heller ikke har været.

Lone Christensen

Var godt klar over, at man selvfølgelig kunne diskutere forbundets handlinger i forbindelse med repræsentation ved fødselsdage, afgang som afdelingsformænd, hovedbestyrelsesmedlemmer, kasserere og mange andre.

Ville imidlertid godt advare imod, at forretningsudvalget begyndte at sidde og tage stilling til, hvor forbundet skulle gå ud og repræsentere.

Det kan nemlig ikke – som formanden siger – være et isoleret spørgsmål i forhold til Københavns mandlige afdeling eller personer fra mandlig afdeling. Så må det være en debat om generelle regler.

Allan Lund Nielsen

Det, han efterlyste, var en konklusion af denne diskussion, da Holger Foss jo ikke var det eneste tilfælde.

Der er afgående hovedbestyrelsesmedlemmer, som rejste spørgsmålet i forbindelse med kongressen på Nyborg Strand 1985. Åbenbart har hverken forbundets forretningsudvalg eller hovedbestyrelse taget stilling til en ændring af denne procedure.

Lone Christensen

Tidligere, da hovedbestyrelsesmedlemmerne blev valgt på kongressen, holdt man et fælles møde lige efter kongressen og hilste her de nye hovedbestyrelsesmedlemmer velkom-

men og takkede af til dem, der afgik. Nu er hovedbestyrelsesvalgene lagt ud i kredsene og afdelingerne, og det kan være i den forbindelse, at man har afskaffet gaven til afgående hovedbestyrelsesmedlemmer.

Bent Meyer

Syntes også, det skulle gøres generelt, og syntes også, at det ikke kun er Holger Foss, der skulle have en gave, men selvfølgelig også andre. Vidste ikke, hvornår dette system er blevet ændret. Ville gerne spørge, om der er nogen arbejdsgiver, der har fået i perioden 1983 og frem til nu, eller hvem andre har fået, og hvorfor har de fået. Hvorfor har Christian Nielsen fået.

Kunne godt se, at forbundet ikke kunne overkomme alt, men der var 4 repræsentanter fra forbundet til Holger Foss's reception, så dette argument kunne ikke bruges i dette tilfælde. Man kunne meget let have haft en gave med, som en af forbundets repræsentanter kunne have givet til Holger Foss på forbundets vegne.

Mente stadig, at det var noget personligt, som lå til grund for, at Holger Foss ikke skulle have en gave.

Ville gerne sige, selvom det godt kunne være forretningsudvalgsmedlemmerne blev sure, men han syntes ikke, at Holger Foss var en hvem-som-helst.

Ville gerne være med til at gøre forskel på en Holger Foss, der havde siddet 28 år i forbundets forretningsudvalg og hovedbestyrelse, og så en der har siddet i 2 eller 4 år.

Når Holger Foss havde været formand i så lang tid, syntes Bent Meyer, at forbundet havde en pligt til at komme ud og sige til lykke og takke for den tid, der var gået, uanset om man havde elsket hinanden eller ej. Mente, at blive væk smagte af noget personligt.

Ville fortsat stille forslag om, at en repræsentant fra forbundet tager ud og overrækker afdelingens tidligere formand gaven.

Det er ikke så meget Holger Foss, det er afdelingen for 3000 medlemmer, man skal give en anerkendelse for det arbejde, der er foregået i mange år.

Finn Sørensen

Mente ikke, det var et spørgsmål om procedure, men at forbundet ikke bare kunne lade som om, denne dag ikke eksisterede.

Man burde på en eller anden måde have tilkendegivet, at man havde bemærket denne dag.

For at komme ud over al denne bal-

lade følte han, at hvis man fulgte Bent Meyers forslag, så havde man tilbagevist den mistanke, at der lå noget personligt mid og nag i det.

Hvis det gav konkrete problemer i forhold til andre, der var blevet snydt, var han villig til at diskutere dette, for han syntes, det var rimeligt, at man viste en anerkendelse overfor folk, der igennem mange år havde ydet et stykke arbejde for forbundet. Det var rimeligt med en beskeden gave, men i øvrigt var det ikke gaven størrelse, det kom an på.

Allan Lund Nielsen

Ville gerne meddele, at hvis det kom til en afstemning, og det skulle være så personfikseret, som dette her var, ville han stemme imod. Syntes ikke, at man kunne lave de her ting kun gående på Holger Foss. Der er sket nogle ændringer igennem de sidste 2½ til 3 år, og det blev man nødt til at debattere; hvis Holger Foss skulle have, måtte man tage op, hvad der skulle ske for de andre, der var afgået inden for denne periode.

Barbara Kryger

Var enig med Allan Lund Nielsen, at det skal diskuteres, hvad der er sket de sidste år. Det er åbenbart ikke særlig klart, hvad der er besluttet omkring repræsentation efter at hovedbestyrelsesmedlemmerne vælges af kredsene.

Det er derfor nødvendigt at få dette fastslået under en eller anden form. Men ville stadigvæk fastholde forslaget om, at forbundet lader sig repræsentere overfor den forhenværende formand for mandlig afdeling.

Det er en gestus overfor afdelingens medlemmer, som hun fandt var meget nødvendig.

Bent Meyer

Man kan ikke bare give til en og så ikke til en anden. Troede man havde en fast linie men syntes, at man har gjort det meget værre nu ved at give nogen og ikke til andre.

Han havde stillet et spørgsmål tidligere, og han ville gerne vide, hvem der havde fået gaver; der må da være et eller andet kriterium. Var bange for, at hvis man ikke giver, ikke alene Holger Foss men også andre, der har gjort en indsats for forbundet, en gave, så skal man hver gang, man skal give en gave, igennem sådan en debat.

Det mente han var utåleligt. Men det blev da konsekvensen, da afdelingen i København jo også var med til at betale gaverne.

Formanden

Kunne ikke huske, hvem man havde givet til, men ved, at man har givet de steder, hvor man har været inviteret. Hvem, man havde mødt af arbejdsgrupperrepræsentanter, vidste han ikke, men det var sådan, at forbundet mødte op hos dem, der mødte op hos forbundet.

Det har bestemt ikke noget at gøre med, at man holdt af dem.

Det var ikke muligt at rejse rundt i hele landet og tage sig tid til at sige farvel til afgående hovedbestyrelsesmedlemmer og afdelingsformænd, men man har været nødt til at tage sig tid, når man har sendt en speciel invitation.

Mente ikke, det vil være realistisk at stille et forslag om, at forbundet skulle påtage sig at rejse rundt og besøge alle dem, der gik af.

Kunne forstå forslaget om gave, hvis det gik på alle, men det går forslaget overhovedet ikke på, det går klart på Københavns mandlige afdelings tidligere formand, og forbundsformanden ville derfor naturligvis på enhver måde gå imod et sådant forslag, som er rettet så snævert ind, som der her er tale om. Man har gjort klart, hvor personfikseret det er, dels at medlemmer tænker sådan, hvilket formanden mente var forkert, og så gør man det ikke rigtigt ved, at forretningsudvalget skulle rette sig efter dette.

For det andet er det netop nævnt, at man nok mener, at der er forskel på Holger Foss og andre.

Finn Sørensen

Kunne fornemme, at man ikke kom nogen vegne, men ville alligevel gerne kommentere de sidste bemærkninger fra formanden.

Formanden forklarede selv, hvorfor forslaget ikke er formuleret som et forslag om, at man skulle ud og besøge alle dem, der var gået af, fordi det måtte medføre en lang diskussion om, hvor langt man skulle gå tilbage i tiden.

Det var naturligvis uoverskueligt.

Det var vel naturligt, at det var medlemmer af Københavns mandlige afdeling, der reagerede på dette. Det var dem, der oplevede det sådan, og på samme måde måtte man mene og også finde naturligt, hvis medlemmer fra andre afdelinger reagerede på tilfælde, som de kendte og mente, var forkerte.

Anderledes kan det ikke være, man må stille forslag ud fra de oplevelser og erfaringer, men selv kommer ud for. Det fandt han var naturligt.

Syntes derfor, det var ærgerligt, at formanden ligesom ikke ville gå ind i en diskussion om mandlig afdelings repræsentanters bevæggrunde til at stille forslaget, men bare affejede det med, at afdelingens medlemmer tager fejl.

Syntes det var en forholdsvis naturlig reaktion, når man kender de vanskeligheder, der har været igennem adskillige år og i adskillige situationer mellem forbundet og afdelingen. Så er det naturligt, at medlemmerne studser over, at forbundet ikke møder op. Det ville have været en stærk handling, hvis man havde gjort det, selv om man ikke var inviteret.

Dirigenten tog herefter Bent Meyers forslag til afstemning: »at man skal sende en repræsentant fra forbundets daglige ledelse til Holger Foss med en afskedsgave«.

For forslaget stemte 3. Imod stemte 5 og 4 undlod at stemme. Herefter var forslaget nedstemt.

ØVRIGE SAGER

Barbara Kryger

Ville gerne omtale sagen vedrørende rengøringspersonalet i forbundet, som hidtil har været organiseret i Københavns kvindelige afdeling frem til 1. april d.å.

Da forbundet skulle flytte til nye lokaler, meddelte forbundet kvindelig afdeling og rengøringspersonalet, at deres ansættelsesforhold kunne fortsætte under forudsætning af, at man accepterede ændringer, som gik på organisationsforhold og med hensyn til selv at dække en del af sygefravær.

Forbundet ønskede, at rengøringspersonalet blev overflyttet til Husligt Arbejderforbund, og at der blev sat begrænsninger på for hvor meget, forbundet skulle bruge af vikarer ved sygefravær.

Kvindelig afdeling og forbundet har kunnet forhandle sig til enighed om en ny overenskomst, som såvidt Barbara Kryger kunne se, ville betyde rimelig arbejdsdag for rengøringspersonalet, men selvfølgelig noget præget af, at rengøringspersonalets fortsatte ansættelse var betinget af, at man accepterede forbundets forudsætninger.

Barbara Kryger ville kritisere forbundet og ønskede, at forretningsudvalget skulle vide, at kvindelig afdelings bestyrelse har taget meget stærk afstand fra den personalepolitik, forbundet har brugt overfor ren-

gøringspersonalet, dels ved at true dem på deres brød, så man på den baggrund har været nødt til at acceptere ting, som er en forringelse af deres overenskomst, og dels at de har været nødt til at ændre deres organisationsforhold, således at de ikke længere er organiseret i Københavns kvindelige afdeling men i Husligt Arbejderforbund.

Det er begrundet på forskellig måde fra forbundets side overfor kvindelig afdeling, om hvorfor forbundet forlangte, at rengøringspersonalet skulle flytte til Husligt Arbejderforbund. Man kunne for så vidt godt sige, at begrundelsen var rimelig nok. Det var uhensigtsmæssigt, at hvis der var en overenskomstkonflikt for rengøringspersonalet, så var det arbejdsgivernes strejkefond, der skulle udbetale strejkeunderstøttelse til dem.

Det var det ene argument. Det andet var forholdet til andre forbund. Man mente, det var rimeligt, at rengøringspersonalet skulle være organiseret der, hvor det arbejde, de udførte, hørte til. Kvindelig afdeling kunne godt forstå disse argumenter, men man ønskede, at organisationsforholdet kunne køre videre indtil overenskomstfornyelsen, så var der ligesom en naturlig anledning til at ændre deres tilhørsforhold. Men dette kunne ikke lade sig gøre. Sagen er slut for så vidt angår rengøringspersonalets organisationsforhold og aftaleforhold, men sagen er ikke slut i kvindelig afdelings medlemsrækker, hvad angår forbundets personalepolitik overfor afdelingens tidligere medlemmer. Der har været oprør i kvindelig afdelings rækker over dette, og Barbara Kryger var pålagt at påtale dette overfor forbundsledelsen og sige, at man er opmærksom på, at der er ført en sådan personalepolitik overfor 3 af kvindelig afdelings medlemmer.

Formanden

Da man flyttede til nye lokaler, kunne forbundet ikke længere bruge 3 rengøringsdamer.

Der var visse ting, som forbundet måtte frigøre sig for, når man flyttede. Hvis man ser på løn og personaleomkostninger for rengøring, havde de en sådan karakter, at man var nødt til at foretage sig et eller andet. Forbundet mente ikke, at der var beskæftigelse til 3 personer i de nye lokaler, og man er da også blevet enige om i forhandlingerne, at der reelt kun er arbejde til 2 personer. Formanden havde selv nævnt overfor kvindelig

afdeling, at overkomsten er forlænget ved lov, og det er klart, at den eneste måde, man kunne ændre ved overenskomsten, var at frigøre sig fra den, hvilket kunne gøres, fordi forbundet flyttede til andre lokaler. Det var den ene ting.

Man fandt en løsning, som dels skulle sætte fraværskostningerne på et mere rimeligt niveau, end de havde været tidligere, og dels kunne det også være med til at yde en bedre service i bestemte situationer i de nye lokaler. Ud over dette havde formanden lagt vægt på noget meget vigtigt, nemlig at det var uholdbart, at man har medlemmer af forbundet, som man har overenskomst med, og såfremt man ikke kan blive enige om en overenskomst, skal have penge af forbundets strejkekasse.

De samme personer, man sidder og forhandler overenskomst med overfor arbejdsgiverne, skal man også sidde og forhandle overenskomst med omkring beskæftigelse i forbundet.

Det er en uholdbar situation, at man i forbundets forretningsudvalg kan diskutere ting, hvor man pludselig har modsatte interesser.

Det er baggrunden for de ting, der er sagt, sket og gjort i forbundets tidligere lokaler, der gjorde, at man fandt det rigtigt, når man alligevel skulle frigøres fra overenskomstforholdet, at man tog den samme konsekvens, som man for øvrigt var enige om dengang, da man overflyttede forbundets altnuligmand og varmemester fra Københavns mandlige afdeling til Ejendomsfunktionærernes Forbund. Formanden fandt kritikken uberettiget, fordi man slet ikke har set på de motiver, der lå bag.

Det var belastende for forbundet og kvindelig afdeling, at skulle have en overenskomst med hinanden. Dette kunne løses ved at indgå overenskomst med et andet forbund. Alle disse ting havde formanden forklaret mere end en gang, og at han fandt det underligt, at man syntes, det var naturligt at overflytte andre grupper, men ikke syntes det, når det drejede sig om rengøringspersonalet.

Mente, at forbundet havde handlet ansvarligt ved at meddele omkostningerne ved rengøring samt at meddele, at der ikke var beskæftigelse til 3 fuldtidsansatte rengøringsdamer. Netop for ikke at man skulle tro, at man ville forringe eller snyde rengøringsdamerne, var det kvindelig afdeling, der forhandlede den nye overenskomst i forbundets nye lokaler,

som så Husligt Arbejderforbund måtte overtage. Mente, forbundet havde handlet anstændigt både overfor rengøringspersonalet og overfor afdelingens medlemmer. Man har indgået en aftale, der giver beskæftigelse i de nye lokaler, som man havde i de gamle lokaler.

Barbara Kryger

Problemet er ikke spørgsmålet om organisationsforhold eller indholdet af overenskomsten. Troede godt, man kunne være blevet enige om dette uden at have den trussel hængende over hovedet, at rengøringspersonalet mistede deres arbejde, hvis man ikke blev enige. Problemet er den personalepolitik, forbundet har ført overfor en gruppe af de ansatte i forbundet ved at fortælle dem, at hvis de ikke accepterede de betingelser, som forbundet opstillede, så ophørte deres ansættelsesforhold.

Det er ikke en rimelig måde at forhandle på og slet ikke inden for en faglig organisation.

Man har ikke gjort det over for andre grupper ansat af forbundet, f.eks. HKerne, hvor nogle af dem også har fået ændret, ikke deres arbejdsindhold men arbejdsdag.

Kritikken går altså på den personalepolitik, forbundet fører.

Bent Meyer

Det var naturligvis rigtigt, at man som forbund skal føre en ordentlig personalepolitik, men vidste ikke rigtigt, hvordan det var foregået i dette tilfælde, men hvis der var foregået noget forkert, så skal der da råbes vagt i gevær, således at det ikke sker fremover.

Der var en ting, han imidlertid gerne ville vide, og det var formandens argumentation om, i tilfælde af rengøringspersonalet kom ud i en konflikt, så skulle forbundet betale strejkeunderstøttelse til dem. Ville gerne have, at formanden sandsynliggjorde, hvordan noget sådant kunne ske, da han ikke rigtig kunne følge med i det.

Formanden

Hvis forbundet ikke kunne forny overenskomsten med rengøringspersonalet, så skulle de have strejkeunderstøttelse, og det er også forbundet, da de er medlemmer af forbundet.

Forbundet skal forhandle med sig selv, forbundet skulle varsle konflikt overfor sig selv, og når man ikke kunne blive enige med kvindelig afdeling, så måtte forbundet selvfølgelig udbetale strejkeunderstøttelse.

Det er en fuldstændig barok situation. Formanden havde hele tiden været af den opfattelse, at det vil være uholdbart, hvis forbundet skulle forhandle med sig selv, og hvis de medlemmer, man forhandler med, ikke kan blive enige, så skal de have strejkeunderstøttelse af forbundet.

Bent Meyer

Mente naturligvis, at det ville være noget skidt, men troede nu nok, at det var en tænkt situation.

Kunne ikke forestille sig andet, end at den overenskomst, som man forhandlede sig frem til på bryggerierne, og som forbundets medlemmer stemte om, måtte rengøringspersonalet også acceptere. Hvis man får en lønforhøjelse på f.eks. 2 kr. i timen på bryggerierne, så kunne det da ikke nytte noget, at rengøringspersonalet kom og bad om 4 kr. i timen.

Det måtte da afvises, da det har været til urafstemning. Mente at vide, at rengøringspersonalet har stemt med ved urafstemningen sammen med bryggeriarbejderne. Det er jo ikke sådan, at de er gemt til bagefter og har skullet forhandle overenskomst med forbundet.

Jytte Hansen

Rengøringsafdelingen sorterede under hende, og hun følte ikke, det var rigtigt, hvad Barbara Kryger havde sagt om, at rengøringsdamernes arbejdsforhold var blevet forringet.

Det var hendes indtryk, at de egentlig havde fået nogle forbedrede arbejdsbetingelser, fordi hele forbundet nu ligger på en etage. Man har set på tingene, og følt at arbejdet skulle normeres til 2 funktioner. Forbundet har imidlertid taget alle 3 rengøringsdamer med, mod at de selv skulle dække det ud over 13 ugers sygdom.

Det er heller ikke rigtigt, når Barbara Kryger siger, at der ikke er andre grupper i forbundet, der ikke er blevet stillet overfor de samme betingelser. Der har også været møde med HKerne omkring overenskomsten, hvor man har omlagt deres arbejdstid.

Med fagforeningens øjne kan man måske så også sige, det er en dårlig arbejdsgiverpolitik, men på den måde det er omlagt, har man taget hensyn både til HKerne og forbundets medlemmer. Forbundet meddelte, at hvis de ikke ville indrette sig efter det, forbundet mente var det rigtige og forhandle det ind i en ny overenskomst, ja, så måtte man lade være med at tage med ud i de nye lokaler. Så forbundet har altså talt med HKerne også.

Barbara Kryger

Den forringelse af arbejdsforholdene, hun talte om, var spørgsmålet om, at rengøringsdamerne selv skulle dække fravær i et vist omfang. Det er en forringelse i forhold til den tidligere overenskomst, hvor rengøringsdamerne kun selv dækkede fravær den restende del af en uge.

Var godt klar over, at hovedkassere- ren sammenholdt det med normeringerne og en mindre arbejdsbyrde, men der var så kommet andre opgaver, som man ikke havde haft tidligere, f.eks. omkring service, mad osv.

Det gik nogenlunde op med den konkrete forringelse af overenskomsten vedrørende fraværet.

Ville fastholde, at HKerne ikke har forhandlet deres situation under forudsætning af, at hvis man ikke blev enige, var man opsagt. Det var udgangspunktet for handlingerne omkring rengøringsdamerne.

Formanden

Hvis en af de 2 rengøringsdamer blev syg, vidste forbundets ledelse, at det ville give et problem for den anden, når man skulle møde op alene om morgenen.

Formanden havde derfor foreslået, at man lavede en aftale, der indeholdt ansættelse af 3 rengøringsdamer, mod at forbundet så ikke fik de samme omkostninger, som man havde haft tidligere ved fravær.

Der er sket væsentlige ændringer i rengøringsarbejdet, som i hvert fald i forhold til tidligere har betydet, at de 3 rengøringsdamer arbejdsmæssigt har fået det betydeligt bedre, end de

havde i forbundets hus i Lindevangs-Allé.

Mente derfor, at det var fuldstændig demagogisk at sige, at rengøringsdamerne havde fået forringet forhold omkring sygefravær. De skulle sagtens kunne have fravær, og 2 rengøringsdamer kunne klare arbejdet.

Aftalen går på 2 funktioner, så formanden forstod ikke helt kritikken. I samme øjeblik, der er sygdom, der gør, at man ikke er 2 rengøringsdamer, vil der automatisk træde en reserve ind.

Forbundet tilbød endda, selv om det ikke var nødvendigt, at der blev ferieaflysning for alle 3.

Vedrørende truslen om rengøringsdamernes beskæftigelse havde formanden overfor Barbara Kryger sagt, at kunne man ikke blive enige om rengøringspersonalets arbejdsforhold, så de var tilpasset forbundets ønsker, som f.eks. ændret mødetider, så man møder fra kl. 7.00-15.00, hvilket ville give en langt bedre service også ved hovedbestyrelsesmøder, så kunne det få beskæftigelsesmæssige konsekvenser.

Kvindelig afdeling kunne modsætte sig enhver ændring ved at fastholde overenskomsten. Forbundet kunne så kun frigøre sig fra dette ved simpelthen at henvise til, at da man flyttede til et andet sted, er man frigjort fra overenskomsten.

Det var udtrykkeligt blevet sagt fra formandens side, *hvis man ikke kunne blive enige*, så måtte det have den konsekvens, at de pågældende rengøringsdamer ikke kunne flytte med, fordi man ikke samtidig kunne beskæftige alle 3.

Men formanden havde forstået, at det ikke længere var spørgsmålet om, at rengøringsdamerne var flyttet til en anden organisation.

Det finder kvindelig afdeling var naturligt, men det var måden, forbundet gjorde det på.

Formanden kunne dertil kun sige, at forbundet ikke havde andre muligheder.

Mødet slut.

PROP & KAPSEL

7/86

MEDLEMSBLAD FOR DANSK BRYGGERI-, BRÆNDERI- OG
MINERALVANDSARBEJDER FORBUND

DBBMF

PROP & KAPSEL

ISSN 0900-8446

Medlemsblad
for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Preben Mortensen (ansvarsh.)

Forbundets adresse
Tomsgårdsvej 19¹
2400 København NV.
Tlf. (01) 19 05 77

Forbundsformand
Preben Mortensen

Næstformand
Arthur Jensen

Hovedkasserer
Jytte Hansen

Forbundssekretær
Lone Christensen

Provinsssekretær
Thomas Olsen

Konsulenter
John Pedersen
Henrik Hansen

Journalist
Steen Cadan

Produktion
Hølbæk Fotosats ApS

personalia

VI GRATULERER

*25 års jubilæum på
Carlsberg Bryggerierne*

2. september
Anni Holm
Kildebrøndevej 19 B
2700 Brønshøj

3. september
Einar Nielsen
Husumgade 27, 2. th.
2200 København N

*25 års jubilæum på
DDSF, Aalborg*

1. september
Erik Johnsen
Rughaven 57
8000 Aalborg

Reception

I anledning af Skælskør afdelings
40 års jubilæum

afholdes reception i gæstestuen på
Harboes Bryggeri A/S, Skælskør

onsdag den 24. september 1986
mellem kl. 13-17.

INDHOLD

Leder	3
Levnedsmiddelarbejder- kongres i Spanien	4- 5
Vi vandt afskedigelses- sag	6- 8
Konsulenttjenesten	9-12
Lønstatistik	12
Ordet er frit	13
Arbejderdigter	
Introduktion	14
Fredssangen	15
Solidaritet til Nicaragua	16-19

Indlæg til næste nummer af

PROP & KAPSEL

Skal være redaktionen i hænde senest
5. september 1986.

LIGHED!

Arbejdsløshedstallene i Danmark er under den borgerlige regering blevet forbedret væsentligt, men om det er den borgerlige regerings økonomiske politik, der er hovedårsagen til dette, eller om det er de midlertidige konjunkturforbedringer udefra, der allerede var på vej i 1982, som udgør hovedårsagen til dette, får man nok aldrig rigtigt at vide.

Påvirkninger udefra skaber altid ændringer enten i positive eller negative retninger.

Beviser for en regerings duelighed og dygtighed er, hvordan det lykkes den at få påvirkningerne rettet ind, så det passer ind i regeringens økonomiske politik.

Der er gjort mange politiske tiltag til at reducere arbejdsløsheden, men et væsentligt problem er ikke løst eller forbedret, men tværtimod forværret, nemlig arbejdsløshedstallene for kvinder.

Selv om der sikkert kan findes mange forklaringer og en del undskyldninger, så er arbejdsløsheden for kvinder, der nu udgør $\frac{2}{3}$ af den samlede arbejdsløshed, et typisk udtryk for en manglende ligestilling mellem mænd og kvinder.

Reelt er der lighed for loven både til uddannelse og job, men kvinders rolle i samfundet forhindrer dem i at gøre brug af disse muligheder.

De naturlige årsager ligger ved hjemmets forpligtelser gennem graviditet, fødsel, barselsorlov, børnepasning, hvor moderens rolle som regel bliver den, der er den mest engagerede over for disse forpligtelser.

Hjemmet og børnene er en forpligtelse for os alle, men kan af bestemte årsager ikke altid fordeles ligeligt og retfærdigt.

At ændre rollemønstret er nødvendigt, men forudsætningen for at sikre ligestilling er ikke kun et problem, der skal løses inden for familiens egne rammer.

Vi må alle også samtidig arbejde på at indrette samfundet, således at man her tager hensyn til kvindernes specielle rolle. Positiv særbehandling må ikke ske, blot fordi man er kvinde, men positiv særbehandling er acceptabel, hvor der er tale om at sikre kvindernes ligestilling.

Derfor er det også naturligt, at også fagbevægelsen arbejder for ligestilling, og netop her kan der skabes resultater ved lokal indsats.

De københavnske bryggeriarbejdere har netop ved en urafstemning besluttet at slutte kvindelig og mandlig afdeling sammen den 1. januar 1987.

I den ny fagforening er der i lovene sikret kvinderepræsentation i de kompetente organer, men hvad der er historisk, er et protokolat indgået mellem de to fagforeninger og DfB, Carlsberg og Tuborg, om,

at målsætningen i en fremtidig personalepolitik er at nå frem til en bryggeriarbejderstyrke på DfB, hvor der er lige mange mænd og kvinder ansat.

Dette protokolat må være en inspiration til hele forbundet om ved fremtidige overenskomstfornyelser at prioritere dette krav meget højt.

De kvindelige medlemmer af forbundet må nu forvente, at vi ikke kun i ord men også i handling vil arbejde for at sikre den reelle ligestilling, hvad angår muligheder for beskæftigelse på lige fod med mændene.

Tre-fire nye medlemmer om året

I dagene 30.-31. maj og 1. juni i år holdt det spanske Nærings- og Tobaksarbejderforbund sin 4. kongres i Pamplona i Nordspanien (Baskerlandet). DBBMF var også repræsenteret ved formanden for mandlig afdeling i København, Finn Sørensen, der her videregiver sine indtryk.

3-4 nye medlemmer om året

»Jeg hverver vel 3-4 nye medlemmer om året. Der kommer ganske vist nogle få stykker derudover, som gerne vil være medlem. Men jeg siger til dem, at vi kun har brug for folk, som vil gå helt ind for sagen. Det betyder selvfølgelig ikke, at vi kun varetager medlemmernes interesser. Vi forsvarer alle arbejdere på fabrikken«. Ordene kommer fra en ældre spansk bryggeriarbejder, som jeg mødte under kongressen – lad os kalde ham José – der har været aktiv så længe, han kan huske tilbage. Hans krop er lidt træet, men øjnene er levende og optimistiske. Han arbejder hos en lille filial af UNION CERVECERA (De forenede Bryggeriers spanske datterselskab) sammen med cirka 200 andre. Af disse 200 er kun ca. 40 medlemmer af fagforeningen, Så det var jo lidt svært at forstå, at han var så kræsen med hensyn til at optage nye. Men han fik mig til at forstå, at demokratiseringen af det spanske samfund efter Francos død stort set var stoppet ved fabriksporten. Ganske vist var de fascistiske, statslige fagforeninger opløst, og arbejderne havde fået lov at vælge delegerede til deres egne »arbejdskomiteer« (comite empresa). Men arbejdsgivernes ret til at forfølge og fyre

folk for de mest latterlige småting var stort set uindskrænket. Så det krævede ikke så lidt at være faglig aktiv!

Lille organisationsprocent

Den lave organisationsprocent gælder ikke kun for José's lille arbejdsplads. I hele levnedsmiddel-sektoren er der 370.000 ansatte (i højsæsonen 100.000 mere). Heraf organiserer Nærings- og Tobaksarb.forbundet ca. 32.000, altså en organisationsprocent på lidt mere end otte! Hertil skal dog lægges små 50.000 medlemmer af de konkurrerende forbund, så vi når op på, at lidt mere end 20% af arbejderne i levnedsmiddelindustrien er medlemmer af en fagforening. (Et tal som ikke er meget større i andre industrier). Hertil kommer det meget store antal små arbejdspladser som en yderligere vanskelighed i det faglige arbejde. 70% af levnedsmiddelindustriens 47.000 virksomheder har under fem ansatte.

Politisk splittelse

Et andet stort problem er den politiske splittelse af den spanske fagbevægelse. Nær.- og Tobaksarb.forbundet er tilknyttet landsorganisationen UGT, der arbejder tæt sammen med det spanske socialistparti (PSOE), med formand Felipe Gonzales). Det fik vi et tydeligt udtryk for på kongressen. Vi overværede alle de officielle talere ved åbning og afslutning, og blandt dem var politikere på alle niveauer, lige fra den lokale borgmester til økonomiministeren. Og alle talte de om nødvendigheden af at styrke socialistpartiet i den kommende valgkamp (der som bekendt fandt sted den 22. juni, hvor PSOE

Nærings- og Tobaksarbejderforbundets formand Blanca Urunuela.

tabte lidt terræn men beholdt regeringsmagten). Den største landsorganisation ved siden af UGT er »Arbejderkommissionerne« (CCOO), der er tilknyttet den kommunistiske bevægelse. »Arbejderkommissionerne« var den stærkeste kraft i oppositionen mod Franco og den nærmeste tid derefter, men i de senere år er UGT vundet stærkt frem. Herudover findes der kristelige, anarkistiske og nationalistiske (det sidste især i Baskerlandet) fagforeninger og forbund, men deres betydning er svindende. Det ville være synd at sige, at dette alvorlige problem med konkurrerende forbund blev behandlet særligt indgående, i hvert fald i den officielle del af kongressen, som vi overværede. Her blev det kun berørt af økonomiminister C. Salchaga, der mente, at »med kommunister kan man ikke samarbejde!«

Ostefabrikken, hvor 30.000 oste bliver vendt hver anden dag – med hånden.

Spændinger i forholdet til PSOE

Men selv om UGT arbejder tæt sammen med PSOE er det ikke gnidningsløst. Forholdet mellem partiet og fagforeningerne optog talerne en hel del, og der var betragtelig spændvidde i synspunkterne. På den ene side økonomiminister *Salchaga*, der mente, at nu var Spanien placeret der, hvor det hørte hjemme, nemlig i EF og NATO, at de spanske arbejdere var nødt til at spænde livremmen ind lang tid endnu, og at de arbejdspladser, der skulle skabes, skulle være »rigtige arbejdspladser« – i modsætning til offentlige arbejdspladser, som han betegnede som »brød til i dag, sult til i morgen«. På den anden side en sekretær fra UGT's forretningsudvalg, *José Maria Zufiaur*, der syntes, at der blev talt for meget om at begrænse lønningerne og for lidt om profitterne. Han advarede mod den udvikling, han så i resten af vesteuropa, hvor en tredjedel af befolkningen blev stødt ud i kulden som »sociale tabere«, og han talte om nødvendigheden af fagforeningernes selvstændighed og ret til kritik af regering og socialistparti. Meget klar var også Nærings- og Tobaksforbundets kvindelige formand *Blanca Urunuela*, der sluttede kongressen med at opsummere dens klare krav til en overenskomst: Kortere arbejdstid, højere løn, begrænsning af arbejdsgivernes ret til at fyre folk.

Den ny teknik

Spørgsmålet om den ny teknik optog også talerne en del. Og det

med god grund. En af årsagerne til Franco-styrets sammenbrud var jo ganske enkelt, at det ikke sørgede for fornyelse af produktionsapparatet, og specielt levnedsmiddelindustrien er meget tilbagestående. Det fik vi et eksempel på ved besøg på en ostefabrik. Ostene blev opbevaret i store kølerum. I sådan et rum lå der 30.000 oste på smalle hylder, i reoler på ca. fem meters højde. Disse oste skulle vendes hver anden dag, og det skete **med hånden**. Det er næsten overflødigt at sige, at det var kvinder, der var sat til dette kolde og ikke helt ufarlige arbejde. Over for denne teknisk tilbagestående situation var der to linjer. Regeringsrepræsentanterne, der nærmest sagde »ny teknik for enhver pris«, og så de faglige repræsentanter, der havde opmærksomheden henledt på medaljens bagside. Det officielle syn, regeringens, fik vi en levende illustration af på en »bodega« (der ikke er et værtshus, men en vingård). Den var finansieret af staten, og for skatteydernes penge havde man netop fået installeret en stor fin maskine med knapper i alle farver, mimick-tavle og det hele, til at transportere den færdige vin op til tappemaskinen. – Direktøren fortalte os stolt, at denne maskine havde erstattet 29 arbejdere.

De multinationale

Forholdet til de multinationale selskaber var et andet stærkt omtalt emne. Også her var man tydeligt delt. Der var dem, der mente, at de multinationale

skulle være drivkraften i det økonomisk opsving i Spanien, og dem der så de farer, som ligger i det. De spanske bryggeriarbejdere, jeg talte med, kunne fortælle, hvordan store udenlandske bryggerier sloges om det spanske ølmarked. Giganten **San Miguel** (med hovedsæde på Filipinerne) har jo haft »foden inden for« i mange år og er den 4. største bryggerikæde i Spanien. **El Aguila** er den største men blev for nylig overtaget af Heineken, der startede med at nedlægge tre produktionssteder og reducere dem til lagre. DfB forsøgte også at få fat i El Aguila, men måtte nøjes med den sjette-største kæde **UNION CERVECERA**, hvor man ifølge José havde de dårligste aftaler i bryggeribranchen, når man så bort fra bryggeriet i Madrid. Men problemet med de multinationales voksende kontrol gælder naturligvis ikke kun bryggeribranchen. I flyet på vej hjem læste jeg i en udenlandsk avis, at den spanske stat netop havde solgt SEAT-fabrikkerne til Volkswagen, så al bilfabrikation i Spanien nu er på udenlandske hænder.

Kontakt med spanske bryggeriarbejdere

Men som sagt er det mit indtryk, at der er mange gode kræfter i det spanske levnedsmiddelforbund og i UGT som helhed, der vil bekæmpe farerne ved denne udvikling. Vi får forhåbentlig også lejlighed, til yderligere kontakt specielt med den halve snes bryggeriarbejdere, som jeg talte med, og som var meget interesserede i vort forbunds hovedoverenskomst og de to københavnske rammeaftaler. Jeg fik også besked på at sige hjemme, at hvis danske bryggeriarbejdere skal på ferie i Spanien, må de endelig kigge ind til de spanske kolleger, som jeg fik adresserne på. Mere officielt viderebragte jeg en invitation fra vort forbund til et venskabsbesøg af en delegation fra det spanske levnedsmiddelforbund. Det blev meget venligt modtaget af formand Blanca Urunuela.

Vi vandt afskedigelsessag

Den 1. april havde forbundet og Dansk Arbejdsgiverforening en sag til behandling i Afskedigelsesnævnet vedrørende afskedigelse af et medlem på Tuborg Bryggerierne i København.

Forbundet vandt sagen, og i pressen har den været omtalt, fordi forbundet, trods Dansk Arbejdsgiverforenings påstand om manglende samarbejdsmuligheder mellem medlemmer og arbejdsleder, alligevel vandt sagen med pålæg til virksomheden om at genansætte medlemmet.

Tilsyneladende er der en del forvirring hos pressen, der har bedt LO-repræsentanter om at udtale sig om sagen, skønt det er forbundet selv, der har procederet sagen.

Der har været en udmærket opbakning og ros fra LO, men i præmisserne for kendelsen er der flere ting, der burde vurderes, og heri kendelsen og præmissernes betydning i fremtidige sager.

Det samme gør sig gældende hos forbundets medlemmer og tillidsrepræsentanter, hvor der åbenbart også er misforståelser om sagens rette sammenhæng.

Den historiske udvikling

Sagen starter den 28. oktober 1985.

Medlem NN, der arbejder på mineralvandsfabrikken (MVF) på Tuborg, blev denne dag udlånt for en ubestemt periode til øltapperiet Syd ligeledes på Tuborg. Årsagen til udlånet er, at NN, der har været ansat på Tuborg siden 1972, ønskede at komme fra MVF til Tap Syd i håb om, at han så senere kunne komme på det faste nathold på Tap Syd.

NN havde i en del år arbejdet på fast nathold på MVF, men efter produktionsændringer på MVF ophørte natarbejdet på MVF.

NN kom derefter på henholdsvis dag- og aftenarbejde, men mod tidligere, hvor han lavede alt mu-

ligt arbejde især rengøring, blev han nu sat til monotont stillesiddende arbejde, og her specielt som skyllerimand = keglerejser.

NN blev derfor enig med en forvalter på MVF om, at han skulle prøve noget nyt, og derfor fik forvalteren ordnet det således, at NN blev udlånt til Tap Syd i et stykke tid for at se, om det var noget for ham.

Da NN startede op om morgenen den 28. oktober på Tap Syd, bliver han efter visse udsættelser sat i lære ved skyllerimaskinen, altså som keglerejser.

NN bliver noget forbavset over dette, da det netop er et sådant job, han er søgt væk fra på MVF. NN gør den formand, der sætter ham i arbejde, opmærksom på, at der må være tale om en misforståelse. Formanden var ikke klar over sammenhængen og fastholder, at NN skal i lære som keglerejser.

NN meddeler herefter, at han vil gå tilbage til MVF for at få dem til at rette henvendelse til Tap Syds ledelse og forklare dem årsagen til NN's udlån til Tap Syd.

Formanden indberetter sagen til driftsledelsen på Tap Syd. Driftsledelsen er af den opfattelse, at NN har foretaget en arbejdsvægning og skal derfor afskediges med det samme.

Da NN kommer over på MVF, er den forvalter, som NN har ordnet sagen med, på kursus, og den fungerende arbejdsleder giver NN besked på at sætte sig i pauserummet, indtil han har fundet ud af, hvad der skal ske.

Efter en halv times tid bliver NN bedt om at gå tilbage på Tap Syd og kontakte driftslederen. Først da han kommer tilbage på Tap Syd bliver han gjort opmærksom

på, at man anser hans handling for arbejdsvægning og afskedigelsesgrund.

Derefter tager både tillidsmanden på Tap Syd og MVF fat i sagen, der nu er endt hos produktionsledelsen på Tuborg, der imidlertid står fast ved afskedigelsen.

Den 1. november afholdes et møde med fagforeningens deltagelse, uden at dette medfører nogen ændret holdning fra Tuborgs ledelses side.

Sagen overgår herefter til forbundet, der anmoder Bryggeriforeningen om et organisationsmøde.

Dette møde bliver afholdt den 10. december, uden at arbejdsgiverne ændrer indstilling til sagen.

Herefter indgiver forbundet sagen til Afskedigelsesnævnet.

Sagen i Afskedigelsesnævnet

Afskedigelsesnævnet er et organ nedsat af DA og LO til behandling af urimelige afskedigelsessager.

Den 24. januar 1986 afholdtes et forberedende møde i Afskedigelsesnævnet under forsæde af Dansk Arbejdsgiverforening og LO. Man fremkom med tilbud om, at NN blev genansat men derefter selv sagde op, og som erstatning fik kr. 40.000.

NN, fagforeningen og forbundet var enige om at afslå tilbuddet.

Herefter skulle sagen procederes i Afskedigelsesnævnet, og forbundets forretningsudvalg besluttede, at forbundet selv skulle procedere sagen.

Problemet med afskedigelsen af NN var ikke, at man ikke troede,

at man kunne få afskedigelsen underkendt og erklæret uberettiget, men om man kunne få en kendelse på, at NN skulle genansættes. – Normalt vil man ikke kunne få en kendelse om genansættelse, hvis arbejdsgiveren nedlægger påstand om, at det vil skade samarbejdet at genansætte den afskedigede arbejder.

Arbejdsgiveren havde netop gjort gældende, »at en annullering af afskedigelsen ville medføre store gener for arbejdslederne, der fremover ikke kunne fremstå med den autoritet og respekt der kræves omkring hans arbejde. Alene af den grund vil en eventuel genansættelse medføre store gener for de der arbejdende formænd«.

Fra forbundets side var det altafgørende at få afskedigelsen kendt urimelig.

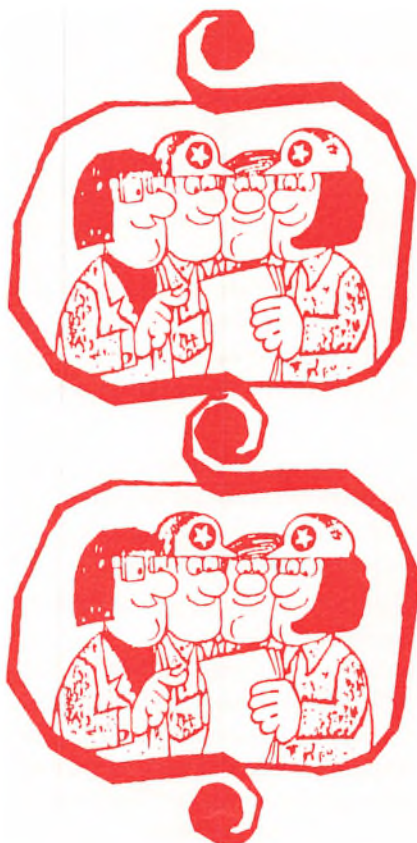
Om selve påstandene fra de to parter – DA og DBBMF – samt proceduren er der ingen grund til at komme nærmere ind på, men i stedet for gengive Nævnets formands kendelse og præmisserne for denne.

Nævnetsformandens konklusion

Opmanden siger:

»Et flertal af de organisationsvalgte nævnsmedlemmer har fundet, at NN efter de fremkomne oplysninger ikke har gjort sig skyldig i en så grov krænkelse af sine arbejdsforpligtelser, at der har været grundlag for at bortvise ham uden varsel, og at han derfor har krav på løn i opsigelsesperioden på 8 uger. Der er derimod ikke blandt disse nævnsmedlemmer opnået flertal for afgørelserne om, hvorvidt afskedigelsen har været urimelig efter Hovedaftalens § 4, eller om de eventuelle følger heraf, og disse spørgsmål må derfor afgøres af Nævnets formand, der udtaler:

Det må efter de afgivne forklaringer lægges til grund, at NN efter aftale med forvalteren på MVF havde søgt om overflytning til Tap Syd for at komme bort fra arbejdet som keglerejser og for om

muligt at komme på nathold igen.

Det er på denne baggrund forståeligt, at NN troede, at der forelå en fejltagelse, da han efter ankomsten til Tap Syd blev sat i lære som keglerejser, og at han ønskede at tale med forvalteren på MVF herom. Dette gav ham dog ikke nogen ret til på egen hånd at forlade Tap Syd for at gå over på MVF, og hans bemærkninger i den forbindelse til formanden i Tap Syd har nok været lidt provokerende.

Når reaktionen på hans handle måde blev så kraftig som en øjeblikkelig bortvisning, har det utvivlsomt sin forklaring i, at formanden i Tap Syd ikke var blevet underrettet om den særlige baggrund for NN's udlån til Tap Syd, hvad der ville have været naturligt.

Beslutningen om bortvisningen – og dermed også om afskedigelse – blev truffet uden forudgående forhandling med tillidsrepræsentanten, og den blev fastholdt, da tillidsmanden efter en samtale med NN kort efter kunne oplyse, at der forelå en misforståelse, og at NN var villig til at gå i arbejde også som keglerejser.

Det er herefter formandens opfattelse, at NN's handle måde den 28. oktober 1985 nok kunne begrunde en kraftig påtale, men at den ikke har kunnet give rimeligt grundlag for afskedigelse af en mange-årig medarbejder. Afskedigelsen findes således urimelig og ikke begrundet i arbejdstagerens eller virksomhedens forhold.

Efter tillidsrepræsentant EE og forvalter JJ's forklaringer findes det at måtte antages, at NN vil kunne vende tilbage til MVF – eller til en anden afdeling end Tap Syd på den meget store virksomhed – uden at samarbejdet mellem ham og virksomheden vil lide skade derved.

Klagernes påstand om underkendelse af afskedigelsen tages derfor til følge, således at det pålægges bryggeriet at genantage NN.

Der afsiges herefter sådan

KENDELSE:

De forenede Bryggerier, Tusborgs Bryggerier A/S, bør genansætte NN og bør betale løn til ham i 8 uger fra den 28. oktober 1985 at regne.

Sagens omkostninger betales af de indklagede.

En epokegørende kendelse

Som det fremgår af kendelsen, skulle NN genansættes, hvilket i sig selv var en epokegørende kendelse.

Naturligvis er forbundet stolt over kendelsen, og den ros forbundet har fået fra andre, men endnu mere interessant er Nævnets formands præmisser for sagen, som meget overraskende ingen har beskæftiget sig med.

Det første interessante er, at et flertal af de organisationsvalgte nævnsmedlemmer har fundet, at NN efter de fremkomne oplysninger ikke har gjort sig skyldig i en så grov krænkelse af sine arbejdsforpligtelser, at der er grundlag for at bortvise ham uden varsel.

Ud over formanden for Nævnet, som var højsteretsdommer Erik Bjerregaard, sidder der 2 nævnsmedlemmer fra Dansk Arbejdsgiverforening og 2 fra arbejderside, hvoraf 1 er fra LO og 1 fra forbundet, i dette tilfælde hovedkasserer Jytte Hansen. Man bemærker sig, at flertallet af de organisationsvalgte nævnsmedlemmer ikke mente, at der var grundlag for at bortvise NN uden varsel. Det betyder, at en af DA's Nævnsmedlemmer var enige i forbundets ene påstand, at bortvisningen var urimelig.

Det næste i præmisserne er NN's udlån, hvor Nævnets formand ser på motivet for NN's reaktion, hvor der bebrejdes virksomheden manglende information om NN's situation og derfor delvis forståelse for NN's handling, selvom Nævnets formand finder, at NN's bemærkninger til arbejdslederen er provokerende, og fastslår, at det giver dog ikke NN ret til på egen hånd at forlade Tap Syd for at gå tilbage til MVF.

Bemærkninger om NN's handling ved at forlade Tap Syd er naturlige, da både forbundet og Københavns mandlige afdeling lige fra starten af sagen har erkendt, at NN har begået en fejl ved egenhændigt at tage en beslutning om at forlade Tap Syd, men samtidig fastholdt, at handlingen ikke kunne begrunde en afskedigelse.

Det viser sig nu bagefter, at afdelingen og forbundet ved denne erkendelse har vurderet rigtigt. Hvis afdelingen og forbundet fra starten havde fastholdt, at NN intet forkert havde foretaget sig, så havde det været let og enkelt for DA, Bryggeriforeningen og Tuborg Bryggerierne at vinde sagen, da det blot ville have kørt på dette.

Tillidsrepræsentantens rolle

De næste bemærkninger i præmisserne er uhyre interessante, for her tager Nævnets formand fat på tillidsrepræsentantens rolle.

Han skriver:

»Beslutningen om bortvisningen – og dermed også om afskedigelsen – blev truffet uden forudgående forhandling med tillidsrepræsentanten, og den blev fastholdt, da tillidsrepræsentanten efter en samtale med NN kort efter kunne oplyse, at der forelå en misforståelse, og at NN var villig til at gå i arbejde også som keglerejser.«

Der lægges altså her vægt på, at beslutningen er truffet *uden forudgående forhandling med tillidsrepræsentanten*.

Nævnets formand gør her tillidsrepræsentantens rolle op i forhold til de ansatte, i dette tilfælde NN. Virksomheden Tuborg skal i sådanne situationer først forhandle problemet med tillidsrepræsentanten, og her fastslås tillidsrepræsentanternes interesse og kompetence overfor virksomhedens ledelse, samt hvilke retigheder og beskyttelse medlemmerne har gennem deres tillidsrepræsentanter.

NN's rolle – set i sin helhed

Nævnets formand fortsætter med, at det er hans opfattelse, »at NN's handlemåde nok kunne begrunde en kraftig påtale, men at den ikke kunne give rimeligt grundlag for afskedigelse af en mange-årig medarbejder.

Afskedigelsen findes således urimelig og ikke begrundet i arbejdstagerens eller virksomhedens forhold.«

Den kraftige påtale til NN er en naturlig konsekvens af erkendelsen af, at NN har handlet forkert, men ikke tilstrækkeligt grundlag for afskedigelsen. Nogle har gjort et stort nummer ud af den kraftige påtale uden at se på sagen som en helhed og uden at skele til det principielle og analysere og vurdere præmisserne som helhed.

Nævnets formand lægger vægt på forholdene, og det meget interessante ved dette afsnit er vurderingen, hvor afskedigelsen

ikke kan begrundes i virksomhedens forhold.

Nævnets formand tager dermed ikke hensyn til virksomhedens påstand om hensynet til arbejdslederens autoritet og respekt over for arbejderne, eller at virksomheden kunne påvise produktionsmæssige eller økonomiske tab ved NN's handling.

Nævnets formand har dermed også tilsidesat det ensidige i kun at anskue tingene fra arbejdsgiverside men lader parternes interesser være ligestillede og har hermed ikke fundet virksomhedens interesse krænket.

I konsekvens af dette tager Nævnets formand forbundets fulde påstand til følge og ikke kun underkender Tuborg Bryggeriernes afskedigelse af NN men også pålægger bryggeriet at genansætte NN.

Naturligvis er forbundet tilfreds med denne kendelse, men også her er præmisserne interessante, da Nævnets formand her lægger vægt på, at forvalteren på MVF og tillidsrepræsentanten på MVF begge forklarer, at NN kan vende tilbage til MVF eller en anden afdeling på Tuborg, uden at samarbejdet mellem NN og virksomheden vil lide skade derved.

Igen lægger man meget vægt på tillidsrepræsentantens vurdering, og igen tilkendegiver Nævnets formand tillidsrepræsentantens rolle ved afskedigelsen og genansættelsen.

Disse meget vigtige præmisser for sagen bør gennemgås og vurderes meget nøje, og hele spørgsmålet om tillidsrepræsentanternes rolle bør måske lægges til grund for ændrede og bedre regler vedrørende advarsler og afskedigelser.

Afskedigelsesnævnets kendelse og dens præmisser har klart forbedret mulighederne for større tryghed samt forringet arbejdsgivernes muligheder for urimelige afskedigelser.

Preben Mortensen

Fremover vil vi her i »PROP & KAPSEL« bringe korte referater fra de møder, der 2-3 gange om året holdes med sikkerhedsudvalgsmedlemmer og -suppleanter fra alle produktionsvirksomheder under forbundet.

Møderne afholdes koncernvis, således at der holdes særskilte møder med henholdsvis DfB-koncernen, Jyske, DDSF og så de resterende bryggerier.

Derudover holdes der særskilt møde med repræsentanter fra kredsens depotudvalg.

Møder for sikkerhedsudvalgsmedlemmer

Forbundet afholdt i juni måned møder med sikkerhedsudvalgsmedlemmer og suppleanter fra hele landet.

Som noget nyt strakte møderne sig over to dage. Dette gav tid til hyggeligt samvær, til besøg på Ceres i Horsens og til at have tilstrækkeligt med tid til for alvor at få gennemdiskuteret problemerne.

Som fælles punkt på alle møderne havde vi indbudt Torben Elving, der er tilsynsførende fra Arbejdstilsynet i Århus amt, til at orientere om Arbejdstilsynet og til at besvare spørgsmål.

Elving orienterede om økonomiske nedskæringer, der betyder, at Arbejdstilsynet på landsplan i 1987 kun vil omfatte 800 personer, dette inkluderer alle beskæftiget inden for Arbejdstilsynets forskellige dele. I Århus amt er der 40 ansatte, men af disse er der kun 12 tilsynsførende til at dække 14.000 virksomheder.

Århus Kreds modtager årligt ca. 8.000 tilskadekomstanmeldelser, og af disse bliver kun 300 nærmere undersøgt.

Kun tre procent af Arbejdstilsynets besøg på virksomheder sker på Arbejdstilsynets eget initiativ. På forespørgsel understregede Elving, at Arbejdstilsynet er for-

pligtet til at fastholde en klagers anonymitet og ikke direkte eller indirekte overfor arbejdsgiveren give udtryk for, på hvilken måde eller fra hvilke personer en anmeldelse er fremkommet.

Elving gennemgik proceduren med ulykkesanmeldelser og understregede betydningen af, at skemaet blev fyldestgørende udfyldt. Understregede vigtigheden af, at skemaet til virksomhedens interne ulykkesanalyse (bagsiden af side 2) blev udfyldt, således at Arbejdstilsynet på forlangende kunne konstatere, hvordan en tilskadekomst var blevet behandlet i sikkerhedsorganisationen.

Udover denne, lidet opmuntrende, gennemgang af Arbejdstilsynets muligheder, diskuterede man, hvorledes det stod til med arbejdsmiljøet på de forskellige virksomheder. Der var her desværre langt mellem de gode erfaringer og eksempler på vellykket sikkerheds- og arbejdsmiljøindsats. Det gennemgående træk var, at arbejdsgiverene er tunge at danse med. Ja næsten umulige, når det gælder deres pligt til at inddrage sikkerhedsrepræsentanten i planlægningen, når der skal ske omlægninger eller købes ny teknologi.

Sluttelig godkendte mødedelta-

gerne en skitse fra konsulentafdelingen til, hvorledes forbundet kan opbygge et kartotek over alle farlige kemikalier, der bruges på arbejdspladserne. Når dette kartotek er færdigudbygget, bliver det hurtigt og let at skaffe sig viden om, hvilke farlige egenskaber et kemikalie eventuelt kan have.

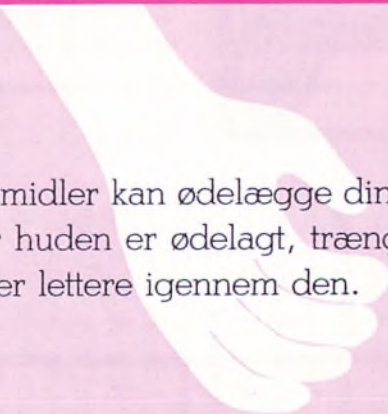
Konsulentafdelingen

Rengøringsmidler kan skade dig,

hvis du ikke bruger dem rigtigt.

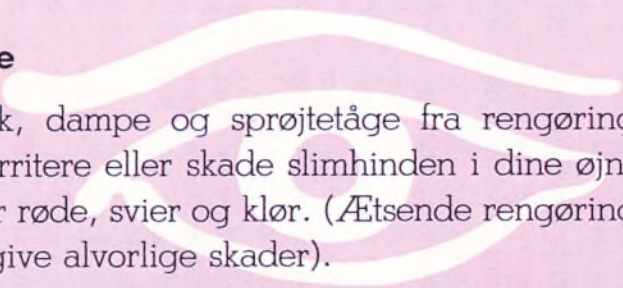
Hud

Rengøringsmidler kan ødelægge din hud og give dig eksem. Når huden er ødelagt, trænger de sundhedsfarlige stoffer lettere igennem den.

Øjne

Stænk, dampe og sprøjtetåge fra rengøringsmidler kan irritere eller skade slimhinden i dine øjne, så de bliver røde, svier og klør. (Ætsende rengøringsmidler kan give alvorlige skader).

Arbejdsgiveren har pligt til at oplyse dig om sundhedsfarerne ved rengøringsmidlerne og at instruere dig i, hvordan du udfører dit arbejde sikkert og sundt. Et produkt kan godt være sundhedsfarligt, selv om det ikke er mærket.

Forlang at få en brugsanvisning til de produkter, du arbejder med.

Lær af andres erfaringer.

Det er bedst helt at undgå rengøringsmidler med farlige stoffer. Arbejd derfor kun med produkter, hvor du kender indholdet, og hvor der er så få forskellige stoffer i som muligt.

Undgå produkter:

- som kombinerer rengørings- og desinfektionsmidler - snarset skal væk inden desinfektionen, eller
- som indeholder parfume, konserveringsmidler, farvestoffer og andre stoffer, som kan fremkalde allergi, eller
- som indeholder organiske opløsningsmidler, eller
- som er stærkt sure eller basiske (dvs. pH under 3 og over 11).

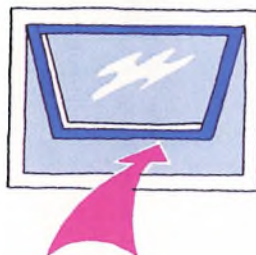

Vælg den arbejdsmetode, som nedsætter påvirkningen fra rengøringsmidlerne mest. Lad derfor så vidt muligt være med at højtrykrense eller bruge spraydåser. Brug arbejdsmetoder, hvor din hud

Rengøringsmidler kan angribe dine luftveje. Hvis du indånder dampe eller sprøjtetåge, kan slimhinderne i luftvejene irriteres. Sundhedsskadelige stoffer, f.eks. organiske opløsningsmidler, kan også optages i blodet gennem huden og lungerne og skade andre organer i kroppen. De første tegn kan være hovedpine, træthed og svimmelhed.

Allergi

Nogle rengøringsmidler indeholder stoffer, som giver allergi, f.eks. parfume, farvestoffer og konserveringsmidler. De allergifremkaldende stoffer kan angribe huden og give eksem eller angribe slimhinderne i øjnene og luftvejene. De første tegn kan være rindende øjne og næse, på længere sigt kan det udvikle sig til astma.

> Det er meget vigtigt at dosere rigtigt, det kan være farligt at overdosere. Bland aldrig rengøringsmidlerne, hvis ikke det udtrykkeligt er angivet.

> Sørg for god ventilation. Hvis der er et ventilationsanlæg, kan du kræve, at det fungerer, mens du arbejder. Hvis der ikke er noget anlæg, så åbn vinduet.

> Brug gode, egnede handsker, hvis du ikke kan undgå, at huden kommer i kontakt med rengøringsmidlet.

> Hvis du højtryksspuler, skal du altid bruge ånde-rætsværn og beskyttelsesdragt. Luftforsynet ånde-rætsværn vil ofte være nødvendigt.

> Rens altid huden for rester af rengøringsmidler. Hold huden hel og smidig. Brug en mild sæbe og fugtighedscreme.

> Undgå at dit arbejdstøj bliver vådt, og pas på, at du ikke får stenk på benene.

> HUSK! Hvis du har fået en arbejdsbetinget sygdom, skal din læge anmelde den til arbejdstilsynet eller sikringsstyrelsen.

Hvis du er i tvivl, så brug din sikkerhedsrepræsentant og

Båndsmøringsmidler i luften

I foråret havde de fleste aviser kortere eller længere artikler om, at bryggeriarbejdere gik rundt og blev syge på grund af giftige stoffer fra båndsmøringsmidlerne, som svævede rundt i luften som tåger – aerosoler.

Også i PROP & KAPSEL (nr. 4/86) blev historien omtalt, men her lidt mindre dramatisk.

Baggrunden var en rapport, som tre studerende fra Danmarks Tekniske Højskole var ved at udarbejde efter opfordring fra miljøgruppen på mineralvandsfabrikken på Tuborg.

Rapporten er nu færdig, og forbundet har købt et antal, som er udsendt til vore sikkerhedsudvalgsmedlemmer.

Rapporten er en meget grundig gennemgang af hvilke stoffer, der indgår i de velkendte båndsmøringsmidler. Det forklares, hvorfor de enkelte stoffer indgår i båndsmøringsmidlerne, og hvilke der er de farligste.

Et afsnit af rapporten forklarer, hvad aerosoler er, og hvorfor kemikalier bliver farligere i aerosolform.

Endelig har de tre studerende forslag til, hvad båndsmøringsmidler ikke bør indeholde og til, hvordan aerosoler undgås.

Det har gennem de senere år stået stadig mere klart, at der er et eller andet i vore tappehaller, der gør folk syge. Hudlidelser er udbredte, og vi hører tit om ho-

vedpiner og problemer med uaturlig træthed.

Årsagerne til lidelserne er stadig ukendte, og måske mageartede, men med rapporten om de farlige egenskaber ved aerosoler har vi nu et veldokumenteret udgangspunkt for at gennemføre nøjere undersøgelser af muligheden for en sammenhæng mellem båndsmøringsmidlerne og de mange gener.

Konsulentafdelingen

»Aerosoler – et arbejdsmiljøproblem«
Af: Merete Skov – Jack Bech Nielsen – Torben Ravn Rasmussen
Institut for arbejdsmiljø og videnskabsbutikken v. DtH 1986.

Lønstatistik

for oktober kvartal 1985

Uddrag af Dansk Arbejdsgiverforenings lønstatistik

Område og kategori	Antal arbejdere ved kvrt. udgang	Akk. timer i % af samtl. timer	Gennemsnitlig timefortjeneste			Forskellige tillæg			Feriepenge og søgnehelligdagsbetal.	Fortjeneste i alt 4. kvartal	Fortjeneste i alt ekskl. overtidstillæg 4. kvartal	
			Ak-kord-løn	Tid-løn	Til-sammen	Heraf					1985	1984
						I alt	Over-tids-till.	Hold-drifts-till.				
Hovedstaden Bryggeriarb. mænd	2521	99	79,20	72,08	79,16	5,01	0,51	3,71	13,47	97,64	97,13	95,28
Samtlige ikke-faglærte mænd	26963	43	82,28	70,41	75,53	3,81	1,35	1,73	12,69	92,03	90,68	86,70
Hovedstaden Bryggeriarb. kvinder	872	100	76,44	68,23	76,40	5,99	0,25	5,20	13,18	95,57	95,32	94,97
Samtlige ikke-faglærte kvinder	12001	28	74,06	63,88	66,73	1,51	0,40	0,95	10,92	79,16	78,76	76,41
Provinsen Bryggeriarb. mænd	1068	75	74,85	68,86	73,36	4,78	1,30	3,10	12,49	90,55	89,25	86,46
Samtlige ikke-faglærte mænd	90220	28	75,32	64,97	67,82	3,78	1,90	1,42	11,45	83,05	81,15	77,42
Provinsen Bryggeriarb. kvinder	462	85	76,37	66,38	74,83	4,35	0,49	3,71	12,67	91,85	91,36	88,42
Samtlige ikke-faglærte kvinder	45672	30	65,33	59,21	61,02	1,91	0,48	1,25	10,07	73,00	72,52	69,69

Hvem læser loven og overenskomsten?

I overenskomsten mellem forbundet og Bryggeriforeningen er der i § 15 (afsnittet om supplement til sygedagpenge) en del unøjagtigheder, som jeg mener, at forbundets medlemmer skal have kendskab til.

I § 15 stk. B, punkt 3, side 12 øverst henvises der til bestemmelserne i sygedagpengelovens §§ 6 og 7 vedrørende anmeldelse og dokumentation af sygdomstilfælde.

Disse paragraffer er så aftrykt på samme side forneden, og det er her, det kikser.

Her står der i § 6:

»Sygdomstilfælde skal uden ugrundet ophold anmeldes til arbejdsgiveren, medmindre særlige omstændigheder foreligger.«

Dette er imidlertid en forældet lovtæst. Den korrekte, der trådte i kraft den 1. juli 1975, lyder således:

»Sygdomstilfælde skal hurtigst muligt anmeldes til arbejdsgiveren. Undladelse heraf medfører bortfald af krav på dagpenge fra arbejdsgiveren, medmindre særlige omstændigheder foreligger. Kravet på dagpenge fra arbejdsgiveren består dog, hvis arbejdsgiveren ikke hurtigst muligt gør sin indsigelse vedrørende anmeldelsen gældende over for lønmodtageren.«

I § 7, stk. 1, er det også galt. Her står:

»Arbejdsgiveren kan forlange, at lønmodtageren dokumenterer, at fraværet skyldes sygdom.«

Dette er også en gammel lovtæst, der også er blevet erstattet af følgende pr. 1. juli 1975:

»Arbejdsgiveren kan forlange, at lønmodtageren inden en rimelig frist dokumenterer, at fraværet skyldes sygdom. Opfylder lønmodtageren ikke kravet om dokumentation, uden at der foreligger særlige omstændigheder, bortfalder retten til dagpenge fra arbejdsgiveren.«

Videre i § 7 står stk. 2, som det skal, nemlig:

»Under sygdom af mere end to ugers varighed kan arbejdsgiveren kræve, at lønmodtageren fra sin egen læge eller fra en specialist, som er valgt af lønmodtageren, fremskaffer nærmere oplysninger om sygdommens varighed. Udgifterne afholdes af arbejdsgiveren. Opfylder lønmodtageren ikke denne pligt, uden at der foreligger fyldestgørende begrundelse herfor, bortfalder retten til dagpenge fra arbejdsgiveren.«

I stk. 3 står der:

»Forpligtelsen til at yde dagpenge bortfalder, såfremt den sikrede mod lægens opfordring hertil

nægter at lade sig indlægge på sygehus eller at deltage i hensigtsmæssig optræning for at generhverve arbejdsevnen.«

Dette er også rigtigt. Det er lovens oprindelige § 7, stk. 3, men det er pr. 1. januar 1981 ændret til stk. 4 og et nyt stk. 3 er indpasset i loven:

»Krav på dagpenge fra arbejdsgiveren består, hvis arbejdsgiveren ikke hurtigst muligt gør sin indsigelse gældende over for lønmodtageren.«

Når jeg synes, at det er vigtigt at bruge spalteplass på disse misforhold, skyldes det, at det må være sløseri, at man i forbundets daglige ledelse ikke har reageret på de ændringer, der er kommet i loven så langt tilbage som i 1975 og 1981. Det er immervæk nogle overenskomster, der har været fejltrykt.

Er det ikke lovpædanteri, vil nogle måske spørge?

Det er det ikke, idet det er Bryggeriforeningen, der sender overenskomsterne til gennemlæsning i forbundet, før de lader dem trykke. Samtidig giver disse lovændringer, der her er tale om, arbejdsgiverne nogle forpligtelser, som ikke står det vigtigste sted, som tillidsfolk og medlemmerne i øvrigt har brug for at læse det, nemlig i overenskomsten.

Det kan bl.a. have betydning for medlemmerne, der i flere tilfælde bliver snydt for dagpenge.

I øvrigt kan jeg henvide interesserede til en skrivelse, der er udsendt af Sikringsstyrelsen den 1. november 1984, der som hovedtekst hedder: »Anmeldelse af sygdom m.m.« og med undertitlen: »Vejledning om bestemmelserne i dagpengelovens §§ 6 og 7 (om anmeldelse af sygdom og dokumentation for sygdom og dens varighed i arbejdsgiverperioden).«

Her kan man godt finde nogle guldkorn, og det er jo egentlig ikke så dårligt.

Sven-Erik Knudsen,
Københavns mdl. afd.

Digte er et godt udtryksmiddel

I de næste fem numre af PROP & KAPSEL vil vi hver gang bringe et digt af Anker Hansen, som arbejder på Carlsbergs H-kolonne. Tre af digtene har som sange tidligere været fremført i Carlsberg-revyer, hvor de er blevet rost, så også derfor vil fagbladet gerne gøre dem kendt for et bredere publikum.

– Allerede fra min skoletid har jeg fundet det naturligt at udtrykke mig i digte, siger den 33-årige Anker Hansen til PROP & KAPSEL. Og han tilføjer:

– Da jeg var lille, stammede jeg og havde svært ved at tale, men de digte, som jeg skrev og sang til egne melodier hjalp mig, idet man ikke kan synge og samtidig stamme. Ja, således kom jeg faktisk i gang med at skrive. Når jeg netop skriver digte, skyldes det, at jeg ikke har tålmodighed til at skrive større ting, og et digt skal så kort som muligt udtrykke det, man har på hjertet.

– Når jeg har fået en eller anden idé, som jeg synes skal omsættes i et digt, gennemarbejder jeg den, hvorefter jeg ubesværet nedskriver digtet. Måske er nogle af mine arbejder lidt for lange, og det er jeg faktisk også blevet kritiseret for. For eksempel synes nogle, at »Fredssangen« har for mange vers, men jeg mener ikke, at der er noget, som kan stryges i den sang.

Er der nogle i dine omgivelser, der har støttet eller inspireret dig til at skrive digte?

– Næh, det er der sådan set ikke. –

Joh, i min skoletid var der en lærerinde, som, efter at jeg havde fyldt en hel stilebog, sendte den til en forfatter, der skrev et pænt brev, hvori han opfordrede mig til at blive ved med at skrive digte.

– Endelig har jeg også haft den glæde, at publikum spontant begyndte at synge med på omkvædet, altså de to sidste linier af hvert vers, da jeg sang »Fredssangen« ved Carlsberg-revyen i 1983. Men ellers er jeg ikke så udadvendt, at jeg går og viser mine digte frem til andre.

– Tjah, så ved jeg jo også, hvad publikum sagde til digtet »Big Brother« og »Kampsangen«, der begge blev fremført ved Carlsberg-revyen i 1984. – Men jeg har aldrig henvendt mig til et forlag for at få dets mening om mine digte.

– Når man har noget på hjertet, er man glad for, at andre beskæftiger sig med ens produkt, og jeg håber at kunne give PROP & KAPSEL's læsere noget at tænke over, måske noget de kan bruge i deres tilværelse. Dog er jeg bestemt ikke ude på at omvende nogen til et eller andet, og læserne må bestemt gerne enten rose el-

ler kritisere, for jeg elsker ærlige mennesker.

Hvorfor skal der være digte i et fagblad?

– Digte går for eksempel lige ind til kernen på et problem, formen er kort, koncis og præcis og ikke så bred som journalisters, idet der ikke er plads til omsvøb i et digt, for ellers gider ingen læse det.

– Og så synes jeg i øvrigt, at fagblade er et godt forum for arbejderklassens kultur. Forfatteren, arkitekten, multikunstneren Poul Henningsen sagde en gang »Kultur er et våben«, og da jeg synes, at arbejderne skal være med til at skabe en kulturel arbejderbevidsthed, så er det vel også rimeligt, at vi benytter de kanaler, som vi nu en gang har adgang til, altså også PROP & KAPSEL. Således vil jeg opfordre fagbladet til også at bringe anden arbejderkultur end mine digte og sange, så det er vore egne erfaringer, der bliver offentliggjort.

– I øvrigt må et af de fornemmeste mål for et fagblad vel være at støtte os arbejdere, så vore tanker og kunstneriske udtryk kommer bredt ud til vore andre kammerater.

Fredssangen

Jeg sjunge vil en vise
før det hele er for sent
at vor sikkerhed er truet
det er skam alvorligt ment
derfor vi køber bomber
og alskens isenkram
og gemmer os bag fjernsyn
eller drikker os en dram.

Se Goebels stod og råbte
vil I ha' bomber eller smør
vi vælger selv de mennesker
og ved også hvad de gør
en falleret gammel cowboy
mod en efterretningsmand
det lyder som en vittighed
men den er bare sand.

Spørg folk i øst og vest
og ingen af dem vil ha' krig
det ved vi mens vi si'r
at vi har sandt demokrati
vi er trods alt de kloge
bevidst med videnskab
for vi har giftgas, bomber
og alskens djævelskab.

Hver gang når der er valg
så skal vi frelles fra vor nød
imens de bruger pengene
og producerer død
det statsmandskab er dække
for alskens hyklery
de taler fred med munden
mens de ruster sig til krig.

Der er præster der velsigner
dem der slogs for fredens sag
det gjorde man i Vietnam
det gør man den dag i dag
de mennesker der vil dø
når en statsmand bliver vred
så ynkes vi så inderligt
de si'r de slås for fred.

Vi rige laver bomber
mens de andre dør af sult
det er fordi vi rige
så ofte bli'r forfulgt
og hvorfor bruge penge
for at slå fattige ihjel
de har forstået meningen
de dør jo af sig selv'.

Vi blir dygtigere og bedre
i vor krigsmaskineri
til at smadre alle byer
så det hele blir forbi
eksperterne er sikre
det hele er banalt
vi kan roligt være stolte
det er os selv der har betalt.

Og taler man om freden
ja så er sagen klar
først produceres bomberne
så kommer man med svar
for når der skal forhandles
fra en styrke position
så bruger vi raketterne
som vores fredssymbol.

Det sidste man har lavet
er en genialitet
det dræber alt af liv
med størst effektivitet
neutronbombens mirakel
er det sande paradys
der er mennesketomme byer
at få til udsalgspis.

Se min farfar han kan huske
om den første verdenskrig
jeg selv ved noget om
hvordan den anden blev forbi
men før end det blir godt
ja så skal det blive slemt
men efter 3. verdenskrig
så er det hele glemt.

De si'r de vil beskytte
vort samfundsmaskineri
vi vil hellere beskyttes
imod at blive lig
vor sikkerhed er blevet
en stor og falsk attrap
de smadrer hele jorden
ved at trykke på en knap.

Spør'g vi om det er farligt
så får vi den besked
at det hele er en hem'lighed
som fjende ikke ved
det foregår i stilhed
men ender med et brag
jeg håber der gror blomster
på Europas massegrav.

Sunget på melodien: Vort modermål er dejligt. Tekst: Anker

Solidaritet til Nicaragua

Af forbundssekretær Lone Christensen

ATC Landarbejderskolen: Nicaraguanerne har området under opsyn for contra'er.

Nicaragua's demokratiske udvikling

Her i 1986 fejrede Nicaragua 7. årsdagen for den sandinistiske revolution.

Syv år er en meget kort periode til genopbygning af et land, der i 50 år har været styret af et brutalt militært diktatur.

Et diktatur, hvor få familier havde enevælde og sad på udnyttelsen af landets ressourcer.

En udnyttelse, hvor befolkningen blev holdt på et minimum af et eksistensgrundlag, hvor hver dag var en kamp for at overleve,

uden nogen form for rettigheder, ej heller ret til skolegang og uddannelse.

Hvor man i dag, syv år efter revolutionen, stadig savner myrdede og forsvundne ofre fra Somoza-diktaturets tid.

Det er utroligt at opleve det, der sker i Nicaragua. Indtrykkene fra et syv-dages besøg i landet er mangfoldige. – Befolkningens glæde og optimisme og arbejde for, at den demokratiske udvikling i Nicaragua gennemføres, er stor og klart en af betingelserne for, at man klarer løsrivelsen fra det kapitalistiske samfund til det

sandinistiske samfund.

Det er også et klart indtryk fra rejsen rundt i landet, at der er mange spændende genopbygningsprojekter i gang landet over. Projekter der er sat i gang og gennemføres som internationale solidaritetsprojekter i samarbejde med nicaraguanerne.

Det er projekter som kaffe- og mejerikollektiver, skolebyggeri i landsbyerne, opbygning af læge-/ sundhedssektoren, uddannelsesprojekter for alle områder, igangsætning af organisationsarbejdet og mange andre spændende projekter. Disse projekter,

ATC Landarbejderskolen: Nicaraguanske bygningsarbejdere.

Hovedstaden Managua: Boligområde.

Hovedstaden Managua: Revolutionspladsen.

ja hele genopbygningen, er totalt afhængig af international støtte og solidaritet.

Ingen befolkning i verden kan eller bør stå alene og lide nederlag i kampen for et demokratisk samfundssystem.

I et land som Nicaragua, hvor man simpelthen mangler alt, forstår man efter et besøg i landet, at den støtte og opbakning sandinisterne ønsker, at vi skal tilbyde, må være for os utraditionelle støtteformer, der tager udgangspunkt i landets situation.

AIC, Arbejderbevægelsens Internationale Center i Danmark, som er begyndt at være opmærksom på behovet for konkrete U-landsprojekter, har specielt fulgt situationen i Nicaragua, og som tidligere omtalt her i fagbladet, tog SiD sammen med AIC på et tidspunkt initiativ til at gå ind i et konkret solidaritetsprojekt i Nicaragua. Projektet var målrettet bygning af en landarbejderskole til kursusvirksomhed.

Vort forbund gik med i projektet, og vi tilsluttede os SiD's oplæg til projektets indhold. Til det økonomiske bevilgede vi 5 kr. pr. medlem til gennemførelse af dette solidaritetsprojekt. I alt var der 14 danske forbund, der støttede og stod bag skolens opførelse.

Sammen med SiD vil forbundet fortsat gå med i den støtte, der er behov for i forbindelse med brug af skolen.

Opbygningens barske hverdag

Den Socialistiske Internationale lægger stor vægt på, at man besøger Nicaragua og dermed tilkendegiver støtte til sandinisterne. Når vi fra Vesteuropa ved sådanne besøg gør opmærksom på, at vi støtter den politik, der føres i Nicaragua, kan dette måske bevare en balance, som afholder USA fra en direkte militærinvasion i Nicaragua.

Med blandt andet dette formål tog AIC initiativ til et besøg i Nicaragua. Da vort forbund fik tilbud om at deltage i besøget med

en repræsentant, tilsluttede hovedbestyrelsen sig, at forbundet blev repræsenteret i besøget til støtte for Nicaragua.

Sandinisternes styrke til at gennemføre revolutionen i 1979 byggede på, at man i det skjulte for Somoza og hans nationalgarde arbejdede tæt sammen med befolkningen ude i landsbyerne og i bjergene.

Når man besøger Nicaragua, modtages man som solidaritetsarbejder. Man kommer utroligt tæt på hverdagen i landet, netop fordi sandinisternes arbejde før og efter revolutionen bygger på samværet med befolkningen i landsbyerne og bjergene.

Alle steder udfolder der sig et varmt og åbent samvær, hvor livsoptimisme har hovedoverskriften, og jeg skal love for, at nicaraguanerne har brug for at bekræfte hinandens optimisme igen og igen.

Præsident Daniel Ortega har defineret hverdagens situation meget enkelt. I forbindelse med fremlæggelse af den økonomiske plan for 1986 var kommentarerne: »I den øjeblikkelige situation kan vi hverken tænke på genopbygning eller udvikling men kun på overlevelse.«

Hverdagen i Nicaragua er tydeligt ramt af USA's handelsblokade og indirekte krig igennem støtte til contra-partisanerne. Der er daglig mangel på fødevarer som ris, kød, mælk eller bønner.

Man kan ikke skaffe reservedele til maskiner og biler, og benzin er der mangel på. Den offentlige transport fungerer næsten ikke, folk går i flere timer frem og tilbage til arbejdet.

Der er daglige strømafbrydelser; dage med få timers vand, eller helt uden vand.

Man har ikke råd til at bygge sikre el-værker eller at udnytte vandet fra de store indsøer.

Boligforholdene er hytter af ler eller sammenflækket træ, hvor gulvene og de omkringliggende

arealer omdannes til mudder i regntiden.

Selvom der er en livlig aktivitet ved hvert et lille vandløb, hvor man ligger og vasker tøj, og hestene er travlt beskæftiget med at trække vand op af brøndene i perioderne med vand, ja, så er betingelserne for minimal hygiejne frygtelige.

Alle betingelser for sygdomme er til stede. Få dage før vi kom til hovedstaden Managua, hvor vi boede under besøget, havde man lukket samtlige skoler – der var flueplage med diarre- og miningitisepidemi.

Godt halvdelen af statsbudgettet bruges til at forsvare landet og ca. 11% på sundhed og uddannelse. Importen er tre gange så stor som eksporten. Man er nede på at eksportere for 300 millioner dollars årligt.

USA modarbejder demokratiet

Dagen før vi ankom til Nicaragua havde USA's præsident Reagan fået en bevilling igennem i Repræsentanternes hus på 100 millioner dollars. Planen er, at contra'erne forsynes med våben for 70 millioner dollars, og resten går til deres forsyninger og udstyr.

Det er rystende, at USA, ja et hvert land uanset hvor i verden det sker, tillader sig at tilside-sætte et demokratisk folkevalg af det politiske system, man ønsker indført i det enkelte land ved at støtte lejermordere som contra'erne. USA's indgriben i Nicaragua kan ikke fordømmes hårdt nok.

I hverdagen kan bevillingen til contra'ernes terror betyde, at nicaraguanerne nu må bruge flere midler til at forsvare landet med. USA's handelsboykot mod et land som Nicaragua, der stort set har hele deres marked rettet mod USA, er katastrofal. Man forsøger selvfølgelig at finde andre lande at eksportere til, men med landets geografiske beliggenhed er dette svært.

Et eksempel herpå er statslagteriets eksportsalg. Før handelsboykotten blev kødet hentet af

amerikanske køleskibe, nu må man selv fragte det til en havneby på Østkysten, hvorfra det så skal sejles videre til Canada. Man har kun frysekapacitet til opbevaring af 15 dages produktion.

Kølebilerne risikerer overfald fra contra'er, fordi fragtvejen går igennem zonerne, hvor de opererer.

Der er mangel på maskiner og reservedele, da maskinparken er af USA-fabrikat. Man må derfor skåne maskinerne mod en hurtig slitage. Dette betyder nedsættelse af produktionshastigheden. Produktionen er på to år faldet med 40%.

Udover, at nicaraguanerne selvfølgelig forsøger at samarbejde med lande, som dels vil aftage deres varer og omvendt vil levere de varer, man mangler, forsøger de en politisk dialog og løsning med USA.

Kommandant Jaime Wheelock er en af de 9 sandinistkommandanter, der siden revolutionen har siddet i ledelsesgruppen, som styrer landet. Jaime Wheelock er landbrugsminister med ansvar for landbrugssektoren, et område der har stor betydning for Nicaraguas økonomi.

Vi havde et kort møde med landbrugsministeren, hvor han understregede, at sandinisterne søger freds- og venskabsaftaler også med USA, og at man konstant søger kontakter med de kræfter i USA, der tager afstand fra Ronald Reagans personligt ledede kamp mod Nicaragua.

En kamp, der giver store problemer, fordi der skal bruges kræfter på at forsvare landet – kræfter, der burde bruges til at afskaffe fattigdommen i Nicaragua.

Jaime Wheelock omtalte det vigtige i den solidaritet og støtte, der kom fra mange lande og organisationer til Nicaraguas kamp. Tilkendegivelser som er nødvendige for, at man kan fastholde det folkevalgte sandinistiske folkestyre.

Resultatet af et solidaritetsprojekt i Nicaragua

Fredag den 27. juni 1986 blev dansk arbejderbevægelses solidaritetsgave, landarbejderskolen i Sancta Emilia i det nordlige Nicaragua, indviet og videregivet til ATC, Det Nicaraguanske Landarbejder Forbund.

En folkefest

Nicaragua ligger i den sydlige del af Nordamerika imellem Stillehavet og Det Karibiske Hav med omkringliggende lande som Mexico, Belize og El Salvador i det nordlige, Costa Rica og Panama i det sydlige.

I denne del af verden er det »vinter« i juni – ikke vinter med koldt vejr, tværtimod er det meget varmt, men vinter betyder regntid, med en naturfrodighed på landet, i skovene og i bjergene, som er overvældende flot og ubegribelig.

Landarbejderskolen er omgivet af bjerge til alle sider og ligger i det meget smukke Matagalpa-område. Som en af bygningsarbejderne sagde: »Det er simpelt hen den smukkeste byggeplads, jeg nogen sinde har arbejdet på.«

Når man bevæger sig ind i området som gæst, kontaktes man af bevæbnede sandinister, som alvorligt gør opmærksom på, at det er et farligt område, man tager ind i. – De amerikansk støttede contra'er opererer i bjergene 12 til 15 km fra skolen.

Vi ved alle fra pressen samt radio og TV, at ultra-konservative politikere, med USA's præsident Reagan i spidsen, støtter lejesoldaterne, de såkaldte contra'er, for at de kan bekæmpe det nicaraguanske folks ret til frihed og demokrati.

Deres metoder er terror – hvor huse og afgrøder brændes af, og kvinder, børn og mænd myrdes. Deres mål er ofte solidaritetsprojekter som landarbejderskolen og kollektiver.

På trods af disse barske realiteter var indtrykket, at samtlige bebo-

ere i lokalområdet var mødt op for at gøre skoleindvielsen til en folkefest, der understregede, at kun ved solidaritetsprojekter og international opbakning vil revolutionens mål – demokrati og frihed – kunne gennemføres i Nicaragua.

Uddannelse er helt bevidst det højest prioriterede punkt i arbejdet for genopbygningen af landet.

Det er rystende at tænke på, at arbejderne i Nicaragua, ja i mange U-lande, aldrig vil få mulighed for at modtage viden og uddannelse, aldrig vil kunne læse en avis eller en bog, hvis ikke vi i I-landene udmønter vores solidaritet til kontante handlinger som det at gøre det muligt at bygge og bruge en skole.

Under festen ved skoleindvielsen kom der mange hilsener og tak til arbejderne i Danmark, der har gjort det muligt at bygge landarbejderskolen.

Jeg vil viderebringe hilsenerne med ordene, som en af landarbejderne sagde:

»Nu har vi vores egen skole og kan for første gang lære noget. Før var vi landarbejderslaver, og undervisningen var kun til de privilegerede, nu kan målet »undervisning til alle« opfyldes.«

Hele skoleprojektet fremstår meget harmonisk, og det er tydeligt, at det tætte samarbejde, der har været imellem nicaraguanske og danske arbejdere, har skabt en skole, hvor de lokale traditioner for byggeri og den høje teknologi, vi har inden for byggeriet, er tilpasset hinanden til en harmonisk og meget anvendelig skole, som kan opfylde det store lokale behov, der er for undervisningstilbud til arbejderne.

Umiddelbart efter revolutionen lavede man en alfabetiseringskampagne med det resultat, at antallet af indbyggere i Nicaragua, der blot kunne læse, steg fra ca. 15 til 85%.

Skolen ved Matagalpa skal dække et stort område, da der i dette område aldrig før har været tilbud om uddannelse til arbejderne.

Det er planen, at undervisningen starter op i september 1986. Undervisningen vil omfatte emner som organisationsarbejde i fagbevægelsen, almen uddannelse og landbrug.

Det første hold kursister har i lang tid været tilmeldt og parate til at tage skolen i brug.

Fremtiden

Det er første gang, at vi som forbund har deltaget i denne form for U-landsprojekter.

Efter en rundrejse i et U-land som Nicaragua, hvor man har lejlighed til at besøge og se brugen af de forskellige solidaritetsarbejder, der er i gang, kommer man hjem fast bekræftet i, at vi som fagbevægelse – udover vore traditionelle støtteformer – skal medvirke til, at U-landsprojekter som landarbejderskolen kan lade sig gøre.

Hvis vi ser på fagbevægelsen i andre lande, som er gået ind i U-landsprojekter, ja, så har blandt andet den svenske fagbevægelse alene i Nicaragua 25 til 30 projekter i gang.

Det burde også politisk være nationale regerings pligt aktivt at støtte sådanne projekter. – Danmark har ikke et eneste projekt i gang i Nicaragua. Et andet solidaritetsarbejde vi så i Nicaragua, hvor Danmark deltog, havde som udgangspunkt Den danske Nicaragua-komite. Mere herom i næste fagblad.

Landarbejderskolen er opført for ca. 6 millioner kr. Heraf har de danske forbund, der har deltaget i projektet, ydet ca. halvdelen. – EF har ydet ca. 2,2 millioner kr. og Danida ca. 1 million kr.

I næste nummer af PROP & KAPSEL vil jeg blandt andet omtale forbundets kontakter og støtte til AMNLAE – Nicaraguas første kvindeforbund.

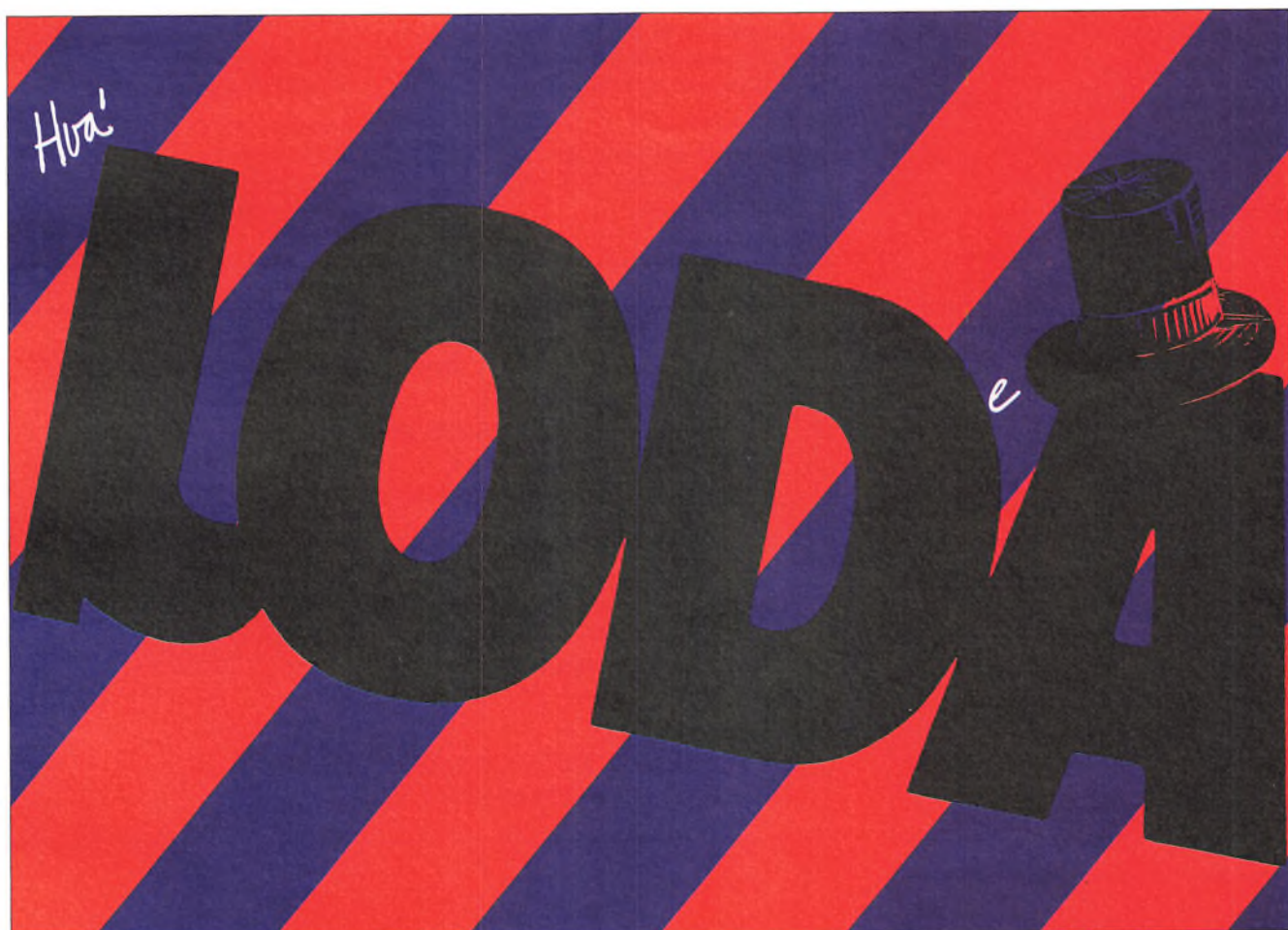
Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund har på sit hovedbestyrelsesmøde den 12.-13. juni 1986 vedtaget at opfordre samtlige af forbundets medlemmer til at følge LO og de nordiske landes faglige sammenslutning om på FN-dagen den 24. oktober at være aktiv deltager i en 5 minutters fredsdemonstration fra kl. 11.55 til kl. 12.00.

Demonstrationen er planlagt således, at det sker ved en arbejdsstandning, og forbundets hovedbestyrelse forventer, at der tages initiativ til lokale aktiviteter, så arrangementet bliver en enig og stærk manifestation af fagbevægelsens fredskrav.

På forbundets hovedbestyrelses vegne

Preben Mortensen

PROP & KAPSEL

8/86

MEDLEMSBLAD FOR DANSK BRYGGERI-, BRÆNDERI- OG
MINERALVANDSARBEJDER FORBUND

PROP & KAPSEL

ISSN 0900-8446

Medlemsblad
for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Preben Mortensen (ansvarsh.)

Forbundets adresse
Tomsgårdsvej 19¹
2400 København NV.
Tlf. (01) 19 05 77

Forbundsformand
Preben Mortensen

Næstformand
Arthur Jensen

Hovedkasserer
Jytte Hansen

Forbundssekretær
Lone Christensen

Provinssekretær
Thomas Olsen

Konsulenter
John Pedersen
Henrik Hansen

Journalist
Steen Cadan

Produktion
Holbæk Fotosats ApS

INDHOLD

Personalia	2
Leder	3
Internationalt fagligt samarbejde	4-8
Fremtiden for forbundet ...	9-10
Nyt fra A-kassen	11-13
Nicaragua Vi har et medansvar ...	24-25
Solidaritet til Nicaragua ...	16-18
Livs-erfaring	19
Nyt fra konsulenttjenesten	20-21
Ann.	22-23
Ordet er frit	24

personalia

VI GRATULERER

40 års jubilæum på
Carlsberg Bryggerierne

4. oktober
Kaj V. E. Stemann Rasmussen
Boeslundvej 108
2700 Brønshøj

Oktober
Erik Johs. Jensen
Baunevej 10, 1. th. 2650 Hvidovre

25 års jubilæum på
Carlsberg Bryggerierne

2. oktober
Jørgen Engel Johansen
Telemarksgade 31, 4. th.
2300 København S

6. oktober
Poul Erik Sofus Bjergø
Prinsessevænget 16, 2. th.
4100 Ringsted

25 års jubilæum på
Tuborgs Bryggerier

23. oktober
Inger J. Knudsen
Emdrupvej 111, 1. dør 1
2400 København NV

30. oktober
Kaj Arne Andersen
Øster Farimagsgade 14 B,
3. tv.
2100 København Ø

40 års jubilæum på
Ceres Bryggerierne

2. oktober
Frede Christensen
Hovmarksvej 37
8700 Horsens

25 års jubilæum på
Albani Bryggerierne

16. oktober
Birthe Jensen
Krogsbøllevvej 157
5450 Otterup

Frederiksberg, den 25. august 1986

Meddelelse til pensionister og eftertilmodtagere i Københavns Kvindelige afdeling

Sæsonkort til Fællesorganisationens underholdningsarrangementer i Folkets Hus i sæsonen 86/87 kan afhentes i afdelingen, Lindevangs Alle 6, st. Mandag, onsdag, torsdag og fredag kl. 8.30 til 12.00. Torsdag tillige kl. 14.00 til 17.00. Sæsonkort kan også rekvireres pr. telefon 01 86 06 56.

Barbara Kryger

**KVINDELIGE BRYGGERIARBEJDERES
FORENING I KØBENHAVN**

Indlæg til næste nummer af
PROP & KAPSEL
skal være redaktionen i hænde senest
6. oktober 1986.

» Køreplanen «

De første tiltag er taget til overenskomstfornyelsen 1987.

Normalt aftaler man »kørselsreglerne« ca. ½ år før udløb af overenskomsterne, men for første gang i mere end 50 år har man ikke kunnet blive enige mellem Da og LO om disse retningslinier.

Kørselsreglerne betyder, at DA og LO udtager visse krav, der er generelle og skal forhandles mellem DA og LO, og hvilke krav der skal forhandles af de enkelte forbund og branchearbejdsgiverforeninger.

Såfremt man ikke kan blive enige, betyder det, at forbundene selv forhandler alle krav med den modstående arbejdsgiverforening. Det vil sige, at LO og Da holdes ude fra forhandlingerne, hvilket har sine ulemper, men også sine fordele.

Det er en svær vurdering, om det er det centrale eller decentrale forhandlingssystem, der er bedst.

Det fuldkomment centrale forhandlingssystem havde man ved overenskomstforhandlingerne i 1985. Det viste sig, at det klart havde sine svagheder, da de enkelte forbund aldrig nåede at komme til forhandlingsbordet. Det betød også, at storkonflikten brød ud og afsluttedes uden at konstatere, om der ud over de generelle krav, kunne være opnået enighed om en lang række lokale forhold.

De lokale aftaler spiller en meget stor rolle i hele overenskomstsyste­met, og derfor skal man sikre, at de lokale parter kommer til at forhandle.

At gøre hele overenskomstsyste­met decentralt har afgørende ulemper, da nødvendige principper omkring overenskomsterne skal bibeholdes som et solidarisk hele for hele fagbevægelsen, og dette kan ikke ske udelukkende ved det decentrale overenskomstsyste­met.

Lavtlønsværn, mindstelønsstigninger, dyrtid, uddannelsesbidrag til uddannelsesfonden, arbejdstidens længde og ferie kræver koordinering og fælles indsats.

Det logiske må derfor være en kombination af få vigtige centrale krav, og at lade det øvrige klares ved lokale forhandlinger.

Det er klart, at DA's medlemmer ikke kan leve med et for centralt forhandlingssystem, som forhindrer lokale aftaler, der kan tilpasses de enkelte brancher og den enkelte virksomhed. Det kan kun opnås ved frie forhandlinger, og derfor er dette sikkert årsagen til, at DA ønsker alle kravene forhandlet lokalet.

Imidlertid er DA's love formuleret således, at DA skal godkende alle lokale aftaler, og dette forhindrer egentlig den fleksibilitet i aftaleforholdene, som virksomhederne ellers gør opmærksom på, de har så hårdt brug for.

DA kan ikke på den ene side forvente forståelse for nødvendigheden af decentrale overenskomstforhandlinger, når de på den anden side i henhold til deres love forlanger, at alle resultater af decentrale forhandlinger skal godkendes centralt.

LO har ikke den bestemmelsesret overfor deres medlemsforbund, som DA har overfor deres medlemmer.

Netop denne suverænitet mangler DA's medlemmer, og først når den er til stede, vil man kunne gennemføre de frie forhandlinger, som både DA og LO lægger så megen vægt på at bevare.

Desværre findes der i den danske fagbevægelse repræsentanter, som i frustration over manglende frihed til selv at løse problemerne er begyndt at snakke om at ændre LO's love, således at de enkelte forbund ikke længere skal bevare deres suverænitet. Dette vil netop forhindre det frie forhandlingssystem, og er helt i strid med demokratiske organisationsprincipper om central koordinering, men decentral styring.

I enhver organisation skal der være en rimelig fordeling af ansvar og kompetence, og det er der traditioner for i den danske fagbevægelse. Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund må derfor tage afstand fra ethvert forslag om at lægge kompetence og ansvar for overenskomstforhandlinger over til LO's øverste kompetente organ.

At DA ikke har en så demokratisk organisationsopbygning som LO er ikke en begrundelse for at gøre LO's organisationsopbygning udemokratisk.

Internationalt fagligt arbejde

Denne artikel er den 4. i rækken om faglige internationale forhold.

De tidligere artikler har behandlet forbundets forhold til de internationale faglige organisationer, som forbundet er medlem af, Den internationale Levnedsmiddelunion (IUL), Den europæiske Levnedsmiddelunion (EAL/IUL) og Nordisk Nærings- og Nydelsesmiddelunion (NNN).

Disse organisationer er som en helhed med i Frie Faglige Internationale (FFI), som politisk betragtet er socialistisk = socialdemokratisk.

Artiklerne har omhandlet forbundets rolle i forsøget på at få indkaldt til en europæisk bryggerikonference med deltagelse af repræsentanter fra andre faglige internationaler, der organiserer bryggeriarbejdere, som for eksempel det franske kommunistiske faglige forbund (CGT), og fra de østeuropæiske lande. De har omhandlet forbundets stillingtagen til øst-vest relationer, herunder samarbejdsrelationer med kommunistiske forbund, der er medlem af det verdenskommunistiske forbund. De har omhandlet forbundets situation i forhold til IUL på grund af forbundets stillingtagen til internationalt samarbejde på tværs af de internationale faglige organisationers interesseområder.

I efteråret 1985 modtog forbundet en indbydelse til en drikkevarerekonference for de Mellem- og Sydamerikanske lande, som skulle afholdes i Columbia.

Konferencen skulle behandle udviklingen indenfor drikkevarerindustrien i disse lande samt behandle spørgsmålet om den teknologiske udvikling og arbejdsmiljø, og naturligvis en diskus-

sion om organisationsforhold og internationale faglige forhold i disse lande.

Man havde inviteret repræsentanter med fra USA samt sekretæren fra IUL's Nordamerikanske region, der omfatter USA og Canada.

Fra Vesteuropa havde man også inviteret repræsentanter, hvor man havde anmodet det danske bryggeriarbejderforbund om at deltage.

Årsagen til, at det blev det danske forbund, der blev inviteret, var med baggrund i det verdensomspændende transnationale selskab, DfB, Carlsberg-Tuborg.

DfB er et af de transnationale bryggerier i verden, der har oprettet de fleste licensaftaler og bryggerier.

DfB er kendt for sine forsknings- og udviklingsresultater, teknologiske fornyelser og for en miljøstandard, som kan sælges som know-how.

Forbundets forretningsudvalg var enige om at modtage indbydelsen og vedtog, at formanden og konsulent Henrik Hansen skulle deltage.

Det var ikke muligt at skaffe en spansk-dansk tolk, hvorfor Henrik Hansen skulle være engelsk-dansk tolk samtidig med, at han

skulle holde indlæg på konferencen om teknologi og miljø.

Det er klart, at en rejse til et Sydamerikansk land i sig selv er en fantastisk oplevelse, rig på indtryk og oplevelser. At berette om konferencens indhold og resultater bør selvfølgelig være vores opgave, men rejsen indeholdt så mange oplevelser og gav indblik og forståelse for de specielle forhold i denne verdensdel, at vi føler, at vi vil berette om hele turen på godt og ondt.

For at forstå de politiske og faglige forhold er det også nødvendigt at fortælle om den politiske situation i selve Columbia, hvor konferencen blev holdt, og også lidt historie om IUL.

Turen startede fra Kastrup Lufthavn lørdag den 30. november kl. 15.00.

Efter planen skulle vi lande i Columbias hovedstad Bogota 25 timer senere – dansk tid kl. 16.00, lokal tid kl. 7.00.

Turen gik først til Paris, hvor der skulle være et ophold på fem timer.

Vi fandt, at i stedet for at sidde i Lufthavnen og vente i fem timer kunne vi lige så godt tage en tur ind til Paris og gå en tur på Champs Elyses og lade os fotografere ved Triumfbuen.

Det blev imidlertid en sightseeing tur, der gav os oplevelser, vi gerne ville have været foruden.

Ingen af os regnede nogen sinde med at se Danmark igen, da vi begyndte at køre i taxi til Paris. Chaufføren kendte ikke til færdselsregler eller hastighedsgrænser, og at vi slap helskindet til Paris var et utroligt held. Stærkt rystede blev vi sat af ved Triumfbuen men først efter adskillige appeller om at stoppe bilen. Efter et par timers afslappet tur på Champs Elyses, med fotografering af Triumfbuen og livet i Paris, begyndte vi at ville hyre en taxi tilbage til lufthavnen.

Imidlertid havde vi ikke taget højde for, at det var lørdag aften. I sig selv var det svært nok at få en taxi, men at komme ud af Paris var et problem.

Vore nerver hang nærmest i laser, men vi nåede da frem i tide, for kun at konstatere, at flyet var forsinket.

Næste stop var Madrid i Spanien, hvor der var nogle timers ophold, men belært af erfaring veg vi ikke fra Transithallen. Efter et par timers forsinkelse lettede vi endelig med kurs mod Caracas Lufthavn i Venezuela i Sydamerika.

Vi ankom lokal tid søndag morgen, og vi skulle blot forlade flyet ca. 15-30 minutter, for at få fyldt brændstof og andre fornødenheder om bord. Vi fik en slags boardingpas og skulle blot ud og strække benene. Det var ikke nødvendigt overhovedet at tage nogen ting med. Vi havde netop forladt flyet, da et skybrud brød løs, og det korte ophold blev til timer. Uden en øre på lommen og i en lufthavn, hvor der ikke var nogen mulighed for at gå rundt og se på noget oplivende, ingen ting at læse i, ingen at snakke med, sneglede tiden sig af sted.

Endelig kom vi af sted, og efter 1½ times flyvetid var vi i Bogota, Colombias hovedstad. Efter 1 times tid kom vi endelig gennem paskontrollen, men til vor forbløffelse skulle vi udfylde papirer, der sikrede, at vi kunne

komme ud af landet igen. Disse papirer skulle for at være gyldige stemples af paskontrollen. – Vi var nu klar over, hvorfor der var store køer på begge sider af paskontrollen. – Ved middagstid blev vi så indkvarteret på et hotel i Bogotas centrum, og efter et par timers hvil, gik vi os en tur i byen.

For at danne sig et indtryk af den verdensdel, det land og den by vi var kommet til, er det nødvendigt at fortælle lidt om Columbia.

Det er et Sydamerikansk land med en spansktalende befolkning og med en historie, der stort set ligner de øvrige Sydamerikanske lande. En fattig landbefolkning med alt for små landbrug og så de store godsejere er et typisk træk i hele Sydamerika, og også i Columbia. I landsbyerne er arbejdsløsheden og fattigdommen stor, og i de større byer og naturligvis i hovedstaden Bogota er forskellen mellem den bedre stillede del af befolkningen og de dårligst stillede, meget stor.

De typiske tegn på store sociale forskelle i et samfund er klart til stede i Columbia. Få, men dyre og flotte palæer – men boligkarreer, hvor stort set det meste er slum. Få mennesker er velklædte – men de fleste er dårligt klædt. Få forretninger med ordentlige varer – men mange boder og gadehandlere.

De sanitære forhold er ringe, og den offentlige forsorg er meget dårlig.

Sådanne tilstande giver normalt grundlag for store sociale spændinger ofte med voldsomme sammenstød mellem magthaverne og dem, som lider under dårlige sociale og økonomiske forhold.

Da samtidig det politiske system er korrupt, grundet manglende tradition for parlamentariske og demokratiske tilstande i stedet for militærstyre eller provisoriske regeringer, skaber dette en modreaktion, hvor politiske organisationer griber til våben for at indføre retfærdige reformer og demokratiske tilstande.

I Columbia har man en slags par-

lamentarisk styre, hvor parlamentet har givet stærke politiske beføjelser til præsidenten og regeringen. Deres lyst til at lave rimelige økonomiske og sociale reformer er meget lille, hvilket – med tidligere tiders manglende politisk forståelse og vilje til at skabe en samlet velstandsudvikling for hele befolkningen – har skabt en militær, politisk venstreorienteret organisation M 19.

Organisationen har hovedsagelig opereret i den nordvestlige del af landet, men i efteråret 1985 dukkede den pludselig op i Bogota. Ca. 100 partisaner besatte justitspalæet, som vender ud imod byens hovedtorv, hvor også parlamentsbygningen og byens rådhus ligger. Efter nogle dages besættelse stormede militæret bygningen, som gik i brand, hvilket betød at samtlige partisaner og gidsler blev dræbt. Denne begivenhed skabte naturligvis usikkerhed overalt i Columbia og betød en skærpelse af overvågningen ved alle offentlige bygninger.

Overalt sås bevæbnet politi og militær, og private bevæbnede vagtværn tog sig af overvågning af private bygninger, som banker, forsikringsselskaber, hoteller og virksomheder.

Det var dette bybillede, der mødte os, da vi søndag eftermiddag gik tur i Bogotas centrum. Vi lagde naturligvis vejen rundt om det udbrændte justitspalæ, hvor der var ret stort militæropbud. Man følte overalt en vis usikkerhed ved de mange mennesker, der bar våben: Vor professionelle interesse for øl gjorde, at vi faldt ind på en restaurant, eller rettere discotek, hvor vi bestilte et glas øl af det lokale. Vi fik hver en liter øl, som næsten var udrikkelig, da det ikke var afkølet. Efter at have set på gadelivet, gik vi tilbage på hotellet, som lå på hovedboulevarden. Vi konstaterede, at gik vi op ad trapper eller opad i terrænet, blev vi hurtigt forpustede. Bogota ligger over 2500 m over havet, og derfor er luften meget tynd. Der går nogle dage, før ens legeme og lunger har

vænnet sig til dette.

Om aftenen havde vi møde med generalsekretæren for de syd- og mellemamerikanske levnedsmiddelforbund, og kl. 24.00 gik vi til køjs. Da var klokken 9.00 mandag morgen dansk tid, og endelig efter starten lørdag eftermiddag i Kastrup Lufthavn kunne vi komme til at sove i en rigtig seng.

Om mandagen skulle der være en åbningshøjtidelighed for konferencen, hvor minister, internationale gæster og andre holdt tale, og hvor der var storslået optræden af columbianske folkedansere. Omkring midnat måtte vi med vore kufferter og øvrige oppakning begive os ud i ventende busser, der skulle bringe os 150 km sydpå til et meget smukt conferencecenter.

Vi skulle op over et par bjergkæder, og selvom der ingen vejbelysning var eller nogen særlig vejafmærkning, kørte chaufføren alt, hvad den kunne trække. Selv på bjergvejene med de mange serpentinersving, kørte han med speederen i bund.

Kl. 4.00 om morgenen nåede vi endelig frem til centret, hvor vi fik diner kl. 5.00 om morgenen. Tirsdag morgen vågnede man op i et tropisk klima. I Bogota i december var der køligt om aftenen, men nede i Syd-Colombia er der tropisk varme på mellem 30-40 graders varme, med den kendte cikadesang hele natten og smukke colibrier om dagen.

Endelig tirsdag eftermiddag den 3. december åbnedes konferencen med følgende emner:

Teknologisk udvikling i drikkevareindustrien.

Arbejds miljøforhold.

Kvindes beskæftigelsesforhold.

Transnationale selskaber.

Konferencen blev afholdt af IUL i samarbejde med IUL-forbund i de latinamerikanske lande.

Alene det, at konferencen kunne afholdes, var en præstation, men for at forstå dette er det også nødvendigt i korte træk at fortælle om fagbevægelsens rolle og mu-

ligheder i disse lande og om IUL's rolle i den forbindelse.

Fagbevægelsen i Syd- og Mellemamerika har helt andre vilkår og arbejdsbetingelser, end dem vi har i Europa.

I Syd- og Mellemamerika er de politiske forhold ikke særlig stabile, hvor militærdiktaturer regerer i flere lande og i lange perioder. Militærstyre har ikke den grundlæggende respekt for menneskerettighederne, og besværlige personer som socialister og fagforeningsledere bliver arresteret og ofte henrettet. Militærregimerne har ofte støtte i det bedre borgerskab, og især hos arbejdsgiverne, der opretter private vagtværn, og med støtte fra magthaverne forfølges og myrdes aktive faglige arbejdere.

Disse vaner aflægges ikke automatisk, når man går fra militærstyre over til civil styre, og i de fleste tilfælde er det civile styre mere eller mindre infiltreret med

de samme alliancer som militærregimet. Derfor ses der gennem fingrene, når private arbejdsgivere bevarer deres vagtværn og metoder overfor fagforeningsrepræsentanter og aktive arbejdere.

Under disse forhold kræver det ofte stort mod at turde oprette fagforeninger og forlange anstændige løn- og arbejdsvilkår.

Når det så endelig lykkes at få oprettet en fagforening, er det et problem at sikre dens forbliven som organisation.

Medlemmerne trues på deres brød med afskedigelser, og fagforeningsledere og aktive medlemmer sortlistes af arbejdsgiverne.

Da det som regel er blandt de mest fattige og ufaglærte arbejdere, det lykkes at få oprettet fagforeninger, er det et problem at få skabt et økonomisk grundlag for fagforeningens virke. Det er begrænset, hvad arbejderne kan betale i kontingent, og der er ingen arbejdsløshedsforsikring, strejkekasse eller nogen form for konfliktstøtte eller sociale ordninger.

Fagforeningernes indsats er derfor meget lokalt præget, og med meget sparsomme ressourcer er det naturligvis vanskeligt at få opbygget en landsdækkende organisation. Alligevel vokser fagforeningerne og forbund i antal, og flere og flere arbejdere organiserer sig.

At man så også har kræfter til at få etableret internationalt fagligt samarbejde er imponerende.

Naturligvis har man i denne verdensdel en afgørende fordel, for eksempel sammenlignet med Europa, hvor der skal tolkes mellem 10-15 forskellige sprog på en international konference. I Syd- og Mellemamerika er stort set alle landene spansk-talende. Kun Brasilien, som et af de store lande, taler en andet sprog, nemlig portugisisk.

Men dette til trods er det en præstation at kunne afholde en international drikkevarekonference

med deltagelse af repræsentanter fra Mexico, Guatemala, Panama, El Salvador, Porto Rico, Venezuela, Ecuador, Uruguay, Argentina og Columbia, samt endvidere gæster fra Danmark og USA og IUL's generalsekretær og IUL's sekretær for Nordamerika.

For at forstå udviklingen i det faglige arbejde kan man sammenligne med en drikkevarekonference, man afholdt i Syd- og Mellemamerika i 1976, hvor kun 3 lande deltog.

En afgørende medårsag til denne fremgang er IUL's store arbejde i denne del af verden.

IUL's indsats i Guatemala og i USA omkring Coca Cola-konflikten, og IUL's merkante holdning til frihed og menneskerettighederne, og organisationernes direkte indsats og støtte til fagforeninger og forbund, har betydet en kolossal stor tilgang til medlemsforbund under IUL. Man mærker en helt anden holdning og opbakning til IUL end i Europa.

Man føler stolthed ved sine organisation, uanset om det er den lokale fagforening, det nationale forbund eller den internationale faglige union. Man skelner heller ikke til politiske opfattelser, når man er medlem af en fagforening.

Man danner ikke en socialdemokratisk eller kommunistisk fagforening, men man organiserer sig for at handle i fællesskab og beskytte sig mod den åbenlyse rovdrift på billig arbejdskraft og mod virksomhedernes manglende respekt for overholdelse af rettigheder, som for eksempel retten til at organisere sig og retten til at aktionere for at få en overenskomst.

Det bliver derfor interessant at følge IUL's arbejde i Syd- og Mellemamerika i de kommende år samt sammenligne udviklingen i disse lande med de historiske erfaringer, IUL har haft siden sin start i 1920.

Mere om dette i næste nummer.

Preben Mortensen

FREMTIDEN for forbundet

På forbundets ordinære kongres i september 1985 vedtog man, at forbundet skulle indlede drøftelser med de tre forbund under Hotel- og Restaurationspersonalet Samvirke (HRS) om et samarbejde, enten i Samvirket eller ved en sammenslutning.

En sådan indstilling skulle forelægges kongressen 1988, og hvis kongressen vedtog dette, skulle det lægges ud til en urafstemning.

Forbundets ledelse har i det første halvår af 1986 ført en række drøftelser med HRS.

Disse drøftelser har vist, at forbundene under HRS – Tjenerne, Gastronomerne og Hotel- og Restauration – samt vort forbund alle var positive overfor en sammenslutning.

Naturligvis er der en lang række forhold, der skal være på plads, hvis en sådan sammenslutning skal kunne gennemføres, men først og fremmest må man være enige om målsætningen ved sammenslutningen.

Man må være enige om et formåls- og arbejdsprogram, om hvilken struktur et fælles forbund skal have, og hvilken kompetence en fælles forbundsledelse, hovedbestyrelse vil have omkring overenskomstforhold.

I drøftelserne viste det sig hurtigt, at der ikke var den store forskel i opfattelsen af disse ting.

I maj måned afsluttede man de første forhandlinger omkring disse ting, og forbundets hovedbestyrelse godkendte på sit ordinære møde i juni det første forhandlingsresultat.

Da samtlige fire forbunds kompetente organer har tilsluttet sig det første forhandlingsoplæg, er det aftalt, at de resterende forhold skal forhandles færdig i den

første uge i november, og det skal her afgøres, om alle fire forbund kan gå ind for en sammenslutning, eller om de resterende forhandlinger ikke kan give den nødvendige enighed, så man kan anbefale en sammenslutning.

Der er dog almindelig forventning om – da enigheden om formål, struktur og kompetence er på plads – at de resterende spørgsmål derfor også kan løses.

For at sikre en så korrekt gengivelse af hovedbestyrelsens beslutning som muligt, bringes forhandlingsresultatet i sin fulde ordlyd:

Indstilling fra udvalg 1 og 3

I efteråret 1985 indledtes drøftelserne mellem de tre forbund under Hotel- og Restaurationspersonalets Samvirke og Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund om et eventuelt fagligt samarbejde, der kunne føre til en sammenslutning af disse forbund.

Man enedes om at nedsætte fem udvalg, som skulle tage sig af følgende:

1. Definition af formålsparagraf samt et fælles forbunds arbejdsprogram.
2. Faggrupper, herunder grænse spørgsmål samt uddannelse.
3. Struktur og love.
4. Økonomi.
5. A-Kasse.

På et møde den 4. februar 1986 med samtlige repræsentanter fra alle fem udvalg enedes man om, at udvalgene, der beskæftigede sig med definition af formåls- og handlingsprogram samt struktur og love, måtte undersøge mulighederne for, om et fælles grundlag som forudsætning for et fagligt samarbejde var til stede.

For at sikre sig, at den nødvendige sammenhæng mellem formål, struktur og kompetence var til stede, besluttedes det, at udvalgene 1 og 3 holdt fælles møder for at sikre sig denne koordinering.

Udvalgene har haft tre møder, hvor de vigtigste emner til formåls- og arbejdsprogram har været drøftet.

Emnerne har været følgende:

1. Løn- og arbejdsforhold.
2. Sikkerhed og arbejdsmiljø.
3. Uddannelse.
4. Teknologisk udvikling.
5. Internationalt fagligt arbejde.
6. Organisering og oprettelse af overenskomster.
7. Overenskomstforhold og kompetence, centrale og lokale forhandlinger.
8. Forligsmandsloven, herunder sammenkædning.
9. Arbejdsret og hovedaftale.
10. Fagbevægelsens struktur.
11. ØD
12. Ligestilling.
13. Turistpolitik.
14. Lovgivning om restaurations- og hotelvirksomhed i Danmark.
15. Beskæftigelsespolitik.
16. Indvandrerpolitik.
17. Arbejdstagernes socialpolitiske forhold.
18. A-kasselovgivning og sygedagpengeordning.
19. Pensionsordninger.
20. Fredspolitisk arbejde.

Til en del af emnerne har de enkelte forbunds repræsentanter fremlagt deres indstilling, uden at dette har vist den store forskel i opfattelserne af de mest generelle spørgsmål.

En del af emnerne har ikke været berørt som et specielt emne til drøftelse i udvalget, men er medtaget, fordi det er udvalgets opfattelse, at de skal indgå i et formåls- og arbejdsprogram.

Udvalget har, for at konstatere om grundlaget for et fagligt samarbejde er til stede, fundet spørgsmålene om det organisatoriske, overenskomstmæssige og kompetenceforhold for så generelle og principielle, at disse overordnede

spørgsmål må afklares først og forelægges de enkelte forbunds kompetente organer.

Udvalgets indstilling til dette er følgende:

Struktur

At der ved oprettelse af et fælles forbund mellem de fire forbund vælges en fælles forbundsledelse.

At et fælles forbund inddeles i fire grupper, sammensat således at hver af de i dag enkelte forbund udgør hver sin gruppe.

Gruppen vælger selv sin ledelse og styrer selv sine indre anliggender, herunder forhandler overenskomst for gruppens medlemmer.

Grupperne sammensættes af afdelinger ud fra geografisk placering, der kan være opdelt lokalbymæssigt, distrikts-amtsmæssigt eller landsdels-kredsmæssigt.

Sammenlægning af afdelinger kan kun ske frivilligt, men må gerne ske på tværs af grupperne, men at der i sådanne tilfælde bør sikres brancheklubber.

Af hensyn til en fælles koordinerende faglig indsats, bør et fælles forbund vælge eller ansætte distriktssekretærer, som dækker alle fire grupper.

Fællesledelsen vælges af kongressen.

Kongressen sammensættes af delegerede fra de fire grupper efter gruppernes størrelse.

Hovedbestyrelsen sammensættes af forbundsledelsen og repræsentanter fra de fire grupper efter deres størrelse. Under kongressen holder de fire grupper separate møder. Her vælges gruppeformænd og gruppebestyrelser, samt gruppemedlemmerne til hovedbestyrelsen.

Forretningsudvalget sammensættes af forbundsledelse og lige stor repræsentation fra de fire grupper.

I et fælles forbund nedsættes faste sekretariater.

1. Juridisk sekretariat med fastansat/valgt jurist.

2. Uddannelsessekretariat med fastansat/valgt uddannelsessekretær.
3. Oplysningssekretariat med fastansat/valgt oplysningssekretær.
4. Fagbladssekretariat med fastansat/valgt redaktør.
5. Arbejds miljøsekretariat med fastansatte/valgte konsulenter.

I et fælles forbund oprettes der en fælles strejkefond.

Overenskomstforhold

Hovedbestyrelsen udtager de generelle krav.

Hovedbestyrelsen godkender de enkelte grupper eller branchers overenskomst – forhandlingsresultat, men dette skal altid forelægges medlemmerne til godkendelse ved urafstemning, før det er gyldigt.

Hovedbestyrelsen skal godkende, at der kan iværksættes en i Arbejdsrettens forstand lovlig konflikt, som f.eks. manglende forhandlingsresultat ved overenskomstfornyelsen.

Hovedbestyrelsen træffer afgørelse om fremsendelse af konfliktvarsler eller sympatikonfliktvarsler.

Der er fra Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsar-

bejder Forbunds side taget forbehold for, at der i en overgangsperiode kan etableres konflikt i forbindelse med overenskomstfornyelse af den enkelte gruppe, uden godkendelse af hovedbestyrelsen, hvis gruppen selv finansierer konflikten.

Såfremt de enkelte forbunds kompetente organer godkender udvalgets indstilling, bør der indledes reelle drøftelser om et fælles forbund i alle fem udvalg.

Tidsperspektiv

Tidsperspektivet for sammenlægning til et fælles forbund vil være en sammenlægning, således at et fælles forbund vil kunne fungere som en enhed senest fra og med 1. januar 1990.

Dette indebærer, at strukturudvalgsarbejdet skal være afsluttet i indeværende år, således der kan foreligge et grundlag for en kvalificeret medlemsdebat i 1987.

Hovedbestyrelsen skal den 12.-13. november have forelagt det endelige forhandlingsresultat. Det vil sige, at forbundets medlemmer inden udgangen af 1986 ved, om man er nået frem til et forhandlingsresultat, der så drøftes i tiden frem til kongressen 1988.

Nye regler fra 1. august 1986:

Undervisning og ret til dagpenge

Hvis du er arbejdsløs og får dagpenge, skal du altid være parat til at tage arbejde og aktivt søge arbejde.

Det betyder, at du egentlig mister dagpengene, hvis du begynder på en uddannelse. Men loven giver dig visse muligheder for at beholde dagpengene og samtidig modtage undervisning.

Denne pjecce handler om dine muligheder for at deltage i undervisning, mens du er arbejdsløs og får dagpenge.

Dag- og aftenregler

Der er forskellige regler for, hvilken undervisning du må tage uden at miste dagpengene. De afhænger af, om undervisningen foregår om dagen eller om aftenen, på lørdage og søn- og helligdage.

Fælles for reglerne er, at de kun gælder, når du er arbejdsløs og aktivt søger arbejde. Hvis du er under uddannelse kan du under ingen omstændigheder få dagpenge. Du kan heller aldrig få dagpenge og SU. (Statens Uddannelsesstøtte) samtidig. Du kan se reglerne i loven på bagsiden pjecen.

Hvad må jeg om dagen?

Om dagen – og det vil sige inden kl. 16.00 – må du deltage i al undervisning, der ikke berettiger til SU. Hos din arbejdsløshedskasse kan du få nærmere besked om, hvilke uddannelser det er.

Men der er en vigtig undtagelse.

Du må gerne følge undervisning svarende til folkeskolens 8.-10. klassetrin om dagen, uden at du mister dine dagpenge, selv om den er SU-berettiget.

Du må også gerne gå til HF i enkeltfag om dagen i op til 19 timer om ugen. Hvis du får denne undervisning i mere end 19 timer om ugen, be-

rettiger den til SU, og så mister du dagpengene.

Til gengæld kan du både tage de 19 undervisningstimer i HF-enkeltfag og samtidig følge 8.-10. klasses undervisning om dagen. Og du kan også kombinere de 19 HF-timer i enkeltfag med anden undervisning om dagen, hvis den ikke er SU-berettiget.

Det er kun om dagen, der er begrænsninger for hvor mange HF-timer i enkeltfag, du må tage uden at miste dagpenge. Om aftenen kan du tage så mange, du vil.

Loven giver dig også lov til at gå på højskole, uden at du mister dine dagpenge. Det gælder alle højskoler i Danmark og de danske folkehøjskoler i Sydslesvig.

Arbejdsmarkedsuddannelser, der giver ret til kursusgodtgørelse, kan du ikke følge, uden at du mister dagpengene. Her skal du i stedet søge om kursusgodtgørelse. Men også her er der en undtagelse. EIFU- og EIFL-kurser – erhvervsintroducerende kurser – kan du følge og stadig modtage dagpenge.

Hvad må jeg om aftenen?

Når det gælder undervisning om aftenen, er reglerne lettere. Du må nemlig deltage i enhver form for undervisning. Her spiller det ingen rolle, om den er SU-berettiget eller ej. Du mister ikke dagpengene med mindre du får SU.

Det samme gælder også undervisningen om lørdagen og på søn- og helligdage.

Det er dog en betingelse, at undervisningen rent faktisk foregår på disse tidspunkter. Du kan f.eks. ikke som privatist eller selvstuderende lægge din studietid om aftenen, hvis undervisningen foregår om dagen. Som selvstuderende sidestilles du med de andre, der følger den almindelige undervisning.

Sig ikke nej til arbejde

Hvis du vil deltage i undervisning, mens du er arbejdsløs, skal du være opmærksom på, at der er visse betingelser, du skal opfylde for at beholde dagpengene.

1. Du skal være til rådighed for arbejdsmarkedet.

Det betyder, at du ikke kan sige nej, hvis du får tilbudt arbejde. Du skal hele tiden være parat til at afbryde undervisningen for at tage arbejde.

Det gælder også, selv om du har betalt for din undervisning. Siger du nej, mister du dine dagpenge – så sig ikke nej til et tilbudt arbejde.

(fortsættes side 13)

ANSØGNING
om godtgørelse af lab af indtægt, samt befordringstilskud under deltagelse i kursus under uddannelsesloven af 18. maj 1960.

Se vejledningen side 4 om udfyldning og tidsfrister for ansøgningens rettidige indgivelse.
Ansøgeren udfylder punkter A, B og C. Punkt D er reserveret for arbejdsgiveren.
Skilret arbejdsgiveren betaler løn under kurset. **Såfremt arbejdsgiveren påtegnes af arbejdsgiveren inden kursets påbegyndelse.**

Punkt A. Personlige oplysninger

Hvor mange stilling og fagområde: af samme af samme af samme af samme af samme

Nærmeste arbejdsformidling: Arbejdsbureauet Arbejdsgiveren Arbejdsløshedskassen Andet: _____

Hvilket kursus søger Du? af samme af samme af samme af samme af samme

Har Du tidligere deltaget i kursus under uddannelsesloven? Ja Nej

Forbøhold kursusskolen: Ansøgningen skal indlægges på skolen 4 uger før kursets start.

Ansigelsen modtaget af skolen: Ja Nej

Kurset for (sæt kryds): Specialarbejdere Efteruddannelse Læringsbudd Ombygning

Brancher-kursuskode: _____

Kursusbetegnelse: _____

Tidrum (både dage og timer): _____

Kursuslederen (sæt kryds): Ja Nej

Løstimer (både dage og timer): _____

Løstimer løstimer og nævnte særlige dage på skolen: _____

Løstimer løstimer og nævnte særlige dage på skolen: _____

Ansøgeren har tidligere deltaget i følgende kurser på skolen: _____

Punkt B. Befordringstilskud.

Tilskud ydes såfremt den samlede strækning som ansøgeren skal reise på grund af undervisningen, er mindst 14 km pr. dag. Udgift til offentlig befordringsmiddel revideres med læsken for billette og med sættransportmidler. Abonnement- eller OSB-taxi for mindst 1 uge. Hvor flere deltagere anvender samme private befordringsmiddel, ydes kun godtgørelse for den af deltagere.

Hvilket befordringsmiddel benyttes? Jernbane Rullebil Eget transportmiddel

Månedskort: Ja Nej

Ugekort: Ja Nej

Klippekort, poster: Ja Nej

Doublebillet: Ja Nej

Egen bil/cykkel/andret: Ja Nej

Punkt C. Godtgørelse for lab af indtægt.

Oplysning om indtægt: Indtægt i de sidste 4 uger før ansøgningens indsendelse til skolen: Ja Nej

Indtægt i de sidste 4 uger før ansøgningens indsendelse til skolen: Ja Nej

Lønindtægt incl. skat: Ja Nej

Arbejdsbetælgninger eller trykudgifter: Ja Nej

Selbstændig, socialpension, bestandsløn etc.: Ja Nej

Arbejdsgiveren: Ja Nej

Erskort skal forevises: Ja Nej

Har Du forskot: Ja Nej

Skat trækkes i henhold til skatteloven § 48 A eller en fastsat skat, men kan betragtes som skattekort, så længe procent højst 23. Nærmere oplysning fås hos arbejdsformidlingen/Arbejdsløshedskassen.

Begæret individuelt skattefræk oplyses, ugentlig løn: _____

Arbejdsgiverens underskrift: _____

Dit navn og adresse med gade, husnummer, postnummer og by skrives her!

Husk dit personnummer med alle 10 cifre.

Her skrives din stilling og fagområde.

Navnet på nærmeste AF-kontor skrives her.

Her krydses der af for medlemskab af fagforeningen.

Her skriver du »Bryggeriarbejdernes Arbejdsløshedskasse«.

Du skal også udfylde, hvilken afdeling af A-kassen, du hører til, se i din medlemsbog!

Dit medlemsnummer er de 10 cifre i dit CPR-nummer.

Du skal her skrive hvilket kursus emne, du vil følge, hvornår kurset starter og slutter samt hvilket trin, det har, og navnet på kursusstedet.

Har du tidligere deltaget på et kursus under uddannelsesloven, skal du skrive dato, år, kursus emne samt kursusstedets navn i disse felter.

Under punkt B (befordringstilskud) skal du udfylde feltet med hvilket befordringsmiddel, du benytter for at komme frem til kursusstedet.

Hvor fra og hvor til.

Hvad billetprisen for den offentlige transport beløber sig til (bilaget skal fremvises på kursusstedet).

I hvor mange dage transporten mellem bopæl og kursussted har fundet sted, og endelig hvor mange kilometer rejsruten har været. – Ved brug af eget transportmiddel (bil/cykel/knallert) skal kilometer afstanden også opgives i disse felter.

Selve befordringstilskudet er forskelligt afhængigt af, hvor du er indkvarteret, mens du går på kursus:

Kursister, der hver dag rejser frem og tilbage mellem bopæl og kursussted, får – såfremt den samlede strækning mellem disse to steder er mindst 20 km pr. dag (men højst 140 km) – et tilskud på 0.40 kr. pr. km.

Dog fratrækkes der 20 km for hver kursusdag, uanset hvor mange kilometer – mellem 20 og 140 – du har kørt. Det maksimale befordringstilskud kan således kun blive (140-200 km × 0.40 kr. = 48 kr. pr. kursusdag, ligesom den mindste kørselsgodtgørelse vil blive på 0,40 kr. pr. kursusdag, hvis afstanden mellem bopæl og kursusstedet er minimum 21 km.

Tilskuddet er det samme, hvad enten der benyttes offentligt – eller eget transportmiddel.

*Kursister, der indkvarteres på kursusstedet, ydes en godtgørelse i form af betaling for dokumenterede faktiske udgifter med billigste offentlige transportmidler. (Billetterne skal forevises på kursusstedet.) – Her ydes der **ikke** befordringstilskud, hvis man benytter sit eget transportmiddel (bil/cykel/knallert).*

»Indkvarterede« kursisters rejsetilskud dækker transporten til

og fra kursussted ved kursets start og afslutning, ved påske og jul samt hver weekend i kursusforløbet.

Ved hver returrejse (altså fra kursusstedet) trækkes der et beløb på 8 kr. (svarende til 20 km a 0,40 kr.) fra rejsegodtgørelsen.

Kursus på den virksomhed, hvor kursisten er ansat, giver ikke ret til befordringstilskud.

Under punkt C (godtgørelse for tab af indtægt) skal du oplyse hvilken indtægt, du har haft i de sidste fire uger, inden dette skema sendes til kursusstedet (med angivelse af datoerne for din indtægt (lønindtægt, dagpenge o.s.v.).

I kolonnerne (felterne) 1, 2 eller 3 skal du opgive det nøjagtige kronebeløb før kildeskat, altså bruttointdægten.

Hvis du er i arbejde, skal du oplyse navn og adresse samt evt. telefonnummer på din arbejdsgiver.

På spørgsmålet om frikort krydser du JA eller NEJ.

Husk endelig at oplyse dit *ugentlige* skattefradrag og din trækprocent korrekt.

Nederst på denne side skriver du dit telefonnummer, husk alle otte cifre. Endvidere skal du huske din underskrift og datoen for blanketudfyldelsen.

(fortsat fra side 11)

Du kan heller ikke sige et arbejde op for at begynde en uddannelse. Hvis du gør det, vil du blive betragtet som uddannelsessøgende og ikke som arbejdssøgende. Resultatet bliver, at du mister dagpenge – så sig ikke dit arbejde op.

2. Du skal stadigvæk søge arbejde.

Når du er på dagpenge, forventer man, at du aktivt søger arbejde.

Så bliv ikke så glad for din undervisning, at du glemmer at søge arbejde. Glemmer du det, kan det nemlig betyde, at din arbejdsløshedskasse betragter dig som uddannelsessøgende og ikke som arbejdsløs. Og så kan du ikke længere få dagpenge.

Husk at give besked

Du har pligt til at give din arbejdsløshedskasse besked om ethvert forhold, der kan have betydning for din ret til dagpenge. Det gælder også, når du deltager i undervisning.

Da det er forskelligt, hvilken undervisning du må følge om dagen og om aftenen, er det vigtigt, at arbejdsløshedskassen får besked om, hvornår du går til undervisning. Hvis du går til undervisning om aftenen, skal du over for arbejdsløshedskassen kunne bevise, at der er tale om aftenundervisning.

Arbejdsløshedskassen skal også vide, hvilken slags undervisning du går til og hvor mange timer, det drejer sig om.

Arbejdsløshedskassen skal altså have besked om:

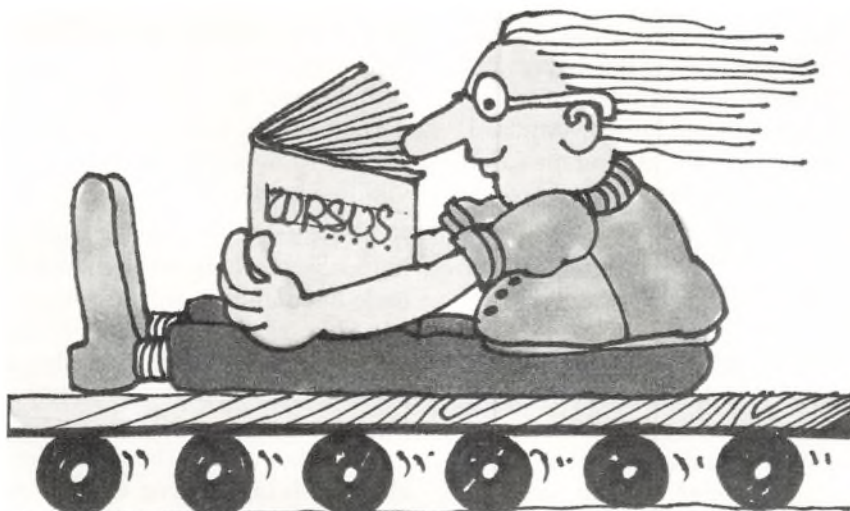
- hvornår du går til undervisning,
- hvilken slags undervisning, du går til,
- hvor mange timer, du får undervisning.

Desuden skal din arbejdsløshedskasse have at vide, hvor undervisningen foregår. Det kan have betydning, hvis du f.eks. går på højskole i en anden del af landet.

Endelig skal arbejdsformidlingen have at vide, at du deltager i undervisning.

Er du i tvivl?

Har du spørgsmål eller er du i tvivl om dine muligheder, så spørg din arbejdsløshedskasse eller arbejdsformidlingen.

Vi har et medansvar:

Vi skal støtte et uafhængigt Nicaragua

»PROP & KAPSEL« har talt med international sekretær i SiD, Claus Jensen, om betydningen af at lave solidaritetsprojekter i Den tredje Verden.

– Efter vor succes med opførelsen af landarbejderskolen i Nicaragua bør vi inden for fagbevægelsen fortsætte med at lave flere solidaritetsprojekter, siger Claus Jensen, og fortsætter:

– Jeg tror, at de implicerede forbund har fået mere mod på lignende projekter, men vi skal være opmærksom på, at LO og FTF har nogle overvejelser om sammen at oprette et bistandssekretariat. I den forbindelse er det utrolig vigtigt at motivere de enkelte forbund og deres medlemmer på en sådan måde, at de ikke »uengageret« kan købe sig fri ved at give et årligt beløb til et fællesorgan i bevægelsen.

– Vi er nu i gang med en udvikling, hvor vi vil komme til at se flere og flere danske solidaritetsprojekter fra fagbevægelsens side. Og det vil være en god kombination, hvis nogle, som er gode til at »køre« solidaritetsprojekter, fortsat gør det samtidig med, at LO går ud og laver solidaritetsprojekter på hele fagbevægelsens vegne.

– Udover at skabe engagement hos medlemmerne og give solidaritetsarbejdet en ny dimension, får arbejderbevægelsen en langt stærkere central placering blandt solidaritetsbevægelserne. Hvor der for eksempel er sket mest på solidaritetsfronten, skyldes det arbejderbevægelsen. Jeg tænker her især på Sydafrika-aktionen, hvor fagbevægelsen dels gennem en faglig aktion og dels gennem formuleringen af en politik sikrede

en totalboycot af Sydafrika.

– Arbejderbevægelsen bør leve op til sin målsætning om at lave noget på solidaritetsområdet og gøre det konkret. For gør vi det, vil vort arbejde få en langt større bredde, få langt flere med og få langt større slagkraft.

De ikke-industrialiserede landes manglende udviklingsmuligheder

– Det gælder om at forklare sammenhængen mellem folks hverdag her og den hverdag, der eksisterer andre steder. Sult og krise et sted i verden virker også ind på disse menneskers evne til at købe fra os, samtidig med at det virker ind på stabiliteten i hele verden. Der er også en utrolig stor sammenhæng mellem de forskellige sociale muligheder. Ser vi for eksempel på industriudviklingen på den nordlige halvkugle, så er denne sket på bekostning af den sydlige halvkugles udviklingsmuligheder, idet vi enten har tyvstjålet råvarerne eller har pålagt importvarerne lave priser, så vi selv har kunnet få en høj levestandard. Det har betydet, at landene i Den tredje Verden får lov til at leve på et niveau nær sultegrænsen uden udviklingsmuligheder, mens vi andre sammenlignet med dem lever i »vild luksus«.

– Så det er klart, at fagbevægelsen må forklare den enkelte, hvor solidariteten skal ligge. Skal man lave noget om, hvad enten det er her eller andre steder, må man sætte sig

i bevægelse og lave noget sammen med andre. Det har altså en vis indflydelse, hvad vi laver til støtte for Den tredje Verden. Når for eksempel et professionelt konsulentfirma, der betales af en eller anden multinational organisation et eller andet sted i verden, smadrer den gennem tiderne opbyggede faglige virksomhed, så virker de erfaringer, som man får, selvfølgelig ind på os – for næste gang angår det måske os i Danmark. Vi er derfor ligesom nødt til at være med til at tage et medansvar ud fra en solidarisk holdning og sige »De svage i denne verden – ligesom de svage i dette samfund – må vi vise solidaritet.« Og det er ikke noget, som vi blot klarer med almisser.

Landarbejderskoleprojektet har gjort indtryk i hele Latinamerika

Hvilken afsmittende virkning får vort byggeri i Nicaragua?

– I første omgang betyder det, at flere landarbejdere får mulighed for i bred forstand at få en mere grundlæggende uddannelse og dermed et løft, som gør dem bedre i stand til at skabe en positiv udvikling i landet.

– ATC-skolen er som bygningskompleks det største enkeltstående udenlandske solidaritetsprojekt i Nicaragua, selvom der er andre organisationer, der har lavet projekter, som totalt set er større. Derfor taler man i Nicaragua meget om den opførte landarbejderskole i Matagalpa, og det har vi

grund til at være stolte af.

– Jeg ved, at man også taler om dette projekt mange andre steder, hvor det har gjort indtryk, at vi så massivt har givet en håndsrækning på denne måde. I alt for mange tilfælde er man vant til, at den udenlandske støtte kun består i solidaritetserklæringer og eventuelt i pengebeløb.

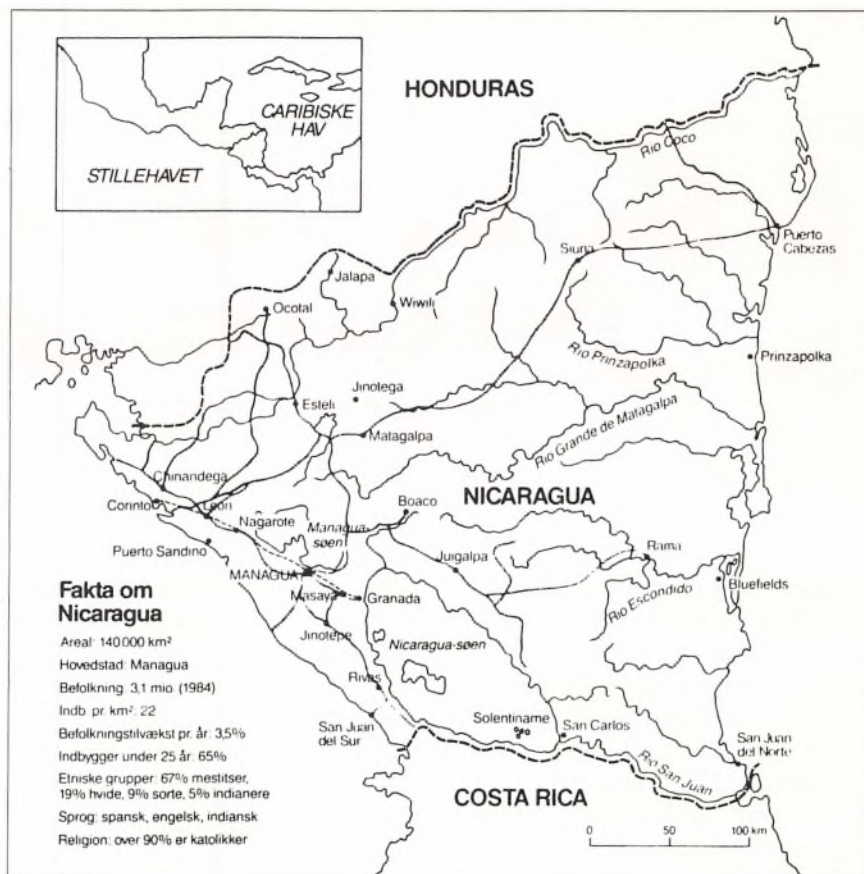
Hvilken afsmittende virkning får et sådant projekt i de andre latinamerikanske lande?

– Landarbejderforbundet ATC havde på et eller andet tidspunkt en drøm om, at man kunne gøre skolen i Matagalpa til et latinamerikansk uddannelsescenter for faglige og politiske organisationer. Og det ville også være glimrende med en sådan mellemamerikansk højskole, men som situationen er nu, er det ikke særligt sandsynligt, at det bliver en realitet, da det vil kræve nogle ressourcer, som ikke er til rådighed i dag, hvor Nicaragua skal forsvare sig mod de amerikanske støttede, højre-orienterede contra'er.

– Ser vi på reaktionen hos andre faglige organisationer i Latinamerika, så er der i hvert fald udtrykt glæde over, at vi så konkret er gået ind og har hjulpet Nicaragua. For man synes, at det, der netop nu er ved at ske i Nicaragua, stort set er det samme, som skete i Chile, hvor Allende-regeringen fuldstændig blev undermineret af USA. Derfor betragter man det som utrolig væsentligt, at det er flere faglige organisationer fra et lille land, som på denne måde har gennemført et stort solidaritetsprojekt.

Dansk fagbevægelses solidaritet fortsætter med nye projekter

– Men vor solidaritet er ikke kun forblevet ved opførelsen af landarbejderskolen. Da vi i Nicaragua stadig har en del teknisk understøtning, værktøj, maskiner og en lastbil, som blev benyttet ved byggeriet, overvejer vi sammen med landarbejderforbundet ATC at oprette et kooperativt byggefirma. De mere praktiske planer om dette projekt skal drøftes ved

et møde i november, hvor vi så vil inddrage det Kooperative Fællesforbund for at trække på dette forbunds erfaringer.

– Et andet projekt går ud på at drive landbrug og gartneri i forbindelse med landarbejderskolen, blandt andet af hensyn til fødevarerforsyningen til skolens elever. Til et sådant projekt vil vi nok involvere folk, der har forstand på gartneri- og landbrugsproduktion; dels folk fra SiD og dels fra Landbohøjskolen samt andre eksperter på dette felt.

– Vi tror på, at vi – ligesom når andre har støttet Nicaragua med bistandsprojekter – styrker arbejderbevægelsen, fagbevægelsen og de folkelige organisationer, som repræsenterer noget demokratisk og solidarisk. Og jeg håber, at det er lykkedes os at hindre, at Nicaragua igen kommer til at havne i et reaktionært system; men personligt er jeg noget nervøs for det nuværende systems beståen, efter at der er bevilget flere amerikanske penge til contra'ernes undermineringsarbejde i Nicaragua.

Støtter vi ikke – støtter Sovjetunionen

– Men risikoen ligger i, at støtter de vesteuropæiske lande, arbej-

derbevægelsen og de folkelige organisationer i Vesteuropa, som har ressourcerne til det, ikke massivt, så har de stakkels folk i Nicaragua intet valg. Enten er de nødt til at lade sig slagte ned og overlade det hele til amerikansk støttede højre-orienterede, eller så er de tvunget til at slås og bygge landet op. Hvis vi svigter, er der kun et sted at hente hjælp, nemlig Østeuropa. Her vil Sovjetunionen ud fra et globalt synspunkt have en strategisk interesse i at få fodfæste i Mellemamerika. Men det ønsker sandinisterne i Nicaragua ikke, de ønsker at udvikle landet uafhængigt af stormagtsinteresser – og ikke at bytte en amerikansk afhængighed ud med en sovjetisk.

– En anden ikke uvæsentlig afsmittende virkning er, at overlever Nicaragua som en politisk uafhængig stat, så er der givet »grønt lys« for, at en tilsvarende samfundsudvikling kan komme til at finde sted i andre latinamerikanske lande, og så vil der blive behov for et utal af solidaritetsprojekter i stil med dem, dansk fagbevægelse har støttet eller selv gennemført i Nicaragua, slutter international sekretær Claus Jensen denne samtale med »PROP & KAPSEL«.

Solidaritet til Nicaragua

Af forbundssekretær Lone Christensen

I sidste nummer af »PROP & KAPSEL« omtalte jeg resultatet af det solidaritetsprojekt i Nicaragua, som forbundet har støttet – bygning af landarbejderskolen i Santa Emilia (nær Matagalpa) i det nordlige Nicaragua. Men forbundet yder også støtte til arbejdet for de nicaraguanske kvinders udvikling.

Som tidligere omtalt i »PROP & KAPSEL« havde forbundet i foråret besøg af Maria Lourdes Bolanos, der arbejder med at forbedre kvindernes rettigheder i Nicaragua. På baggrund af hendes besøg besluttede forretningsudvalget at igangsætte et samarbejde til støtte for dette projekt med at forbedre kvindernes rettigheder i Nicaragua. Forbundets Nordjyske kreds har tilbudt at stå for den lokale kontakt til støtte for dette arbejde.

Projekterne til forbedring af kvindernes rettigheder i Nicaragua tager deres udgangspunkt i kvindeorganisationen AMNLAE, som er det første kvindeforbund, der er dannet efter revolutionen i Nicaragua.

AMNLAE arbejder med at bevidstgøre de nicaraguanske kvinder om deres rettigheder, og forbundet har lokale afdelinger med repræsentanter på arbejdspladserne. Formanden for forbundets ca. 90.000 medlemmer sagde ved mit besøg i Nicaragua:

– Det er svært at arbejde med rettigheder for kvinder i et land, hvor alle i lang tid har været undertrykt – men vi er på rette vej. Hun mener, at undertrykkelsen under Somoza-styret har skabt

verdens mest mandschauvinistiske samfund, men kvindernes aktive deltagelse i kampen for revolutionen har nu skabt forståelse og respekt for, at kvinderne skal have plads i samfundsudviklingen. – Der er dog lang vej igen.

En af de største skuffelser efter revolutionen har været, at der ikke var plads i den kampagne, som skulle afskaffe analfabetismen i Nicaragua. – Det var mange steder mædede, der lærte at læse og ikke så meget kvinderne.

Et af de fremskridt, som kvindeforbundet fremhæver, er, at kvinderne for første gang i 1984 kunne bruge deres stemmeret. Ganske vist havde man haft stemmeret fra 1956, men ved valgene var der ikke stemmesedler til kvinder. De kom først frem ved valget i 1984.

Arbejdsgruppe under AMNLAE

Maria Lourdes Bolanos leder en af de arbejdsgrupper, som forbundet har dannet. Gruppen arbejder med uddannelse, juridisk bistand til kvinder, samt med forslag til en lovgivning mod mishandling af kvinder.

I forbindelse med mit besøg i Nicaragua fik jeg mulighed for at besøge forbundets hus og følge det samarbejde op, som Maria Lourdes Bolanos startede.

Arbejdet for kvindernes rettigheder er en del af sandinisternes officielle politik. Grundholdningen er, som på mange andre områder, at arbejdet tager sit udgangspunkt i et tæt samarbejde ude i befolkningen – i deres hverdag og

ved folkemøder.

Det første og meget store problem er mishandlingen af kvinder. TV bringer i AMNLAE's tre ugentlige udsendelser kampagner mod mishandlingen af kvinder. Man underviser også på de militære kaserner i forebyggelse af mishandling, ligesom man diskutere problemerne på folkemøder.

Følgende uddrag af Maria Lourdes Bolanos tale på en kvindekonference i år giver et stærkt udtryk for, hvor stort problemet er:

»Det er i dag en historisk dag for såvel kvinder i Nicaragua som for kvinder i hele verden, der kæmper for deres rettigheder, og som i dag retter deres øjne mod Nicaragua som et eksempel på værdighed og mod.

Det er nu ca. syv år siden, at det lykkedes hæderlige mænd og kvinder i Nicaragua at ødelægge det apparat, der støttede det kriminelle Somoza-diktatur, men med den 19. juli indledtes samtidig en ny opgave for os: Genopbygningen – ikke kun den økonomiske, men også den sociale og moralske genopbygning af vort folk, hvilket nødvendiggør, at vi nøje må overveje alle de værdier, normer, sædvaner, holdninger, myter og overbevisninger, som historisk set har været støttet af en borgerlig, klassebestemt og samtidig mandschauvinistisk ideologi, der har begunstiget og givet manden magten.

I vort daglige arbejde som kvindelige advokater konstaterer vi disse udtryk for magt, når vi be-

AMNLAE

AMNLAE er det første kvindeforbund, der er dannet i Nicaragua, dette skete efter revolutionen.

handler sager for kvinder, som er slået så brutalt, at de har fået hjernerystelse, blot fordi de har

bedt om mad til deres børn eller har udført en revolutionær opgave som at vaccinere om søndag.

Disse kvinder har bedt om retfærdighed, men den kan de ikke opnå, for der er ingen lov, der

beskytter dem.

Vi er kommet langt, men der er et godt stykke vej endnu. Det skal understreges, at kvindemishandling er et socialt problem. Det er det mest brutale udtryk for mandschauvinisme. Ifølge oplysninger fra avisen »el Nuevo Diario« har 70-80 procent af de ægtepar, der er i forbindelse med INSSI, dette problem. På den anden side viser undersøgelser foretaget her i landet, at mænd, der mishandler kvinder, findes inden for alle samfundslag og på forskellige uddannelsesniveauer, herunder også universitetsuddannede. Hermed afvises den antagelse, at det kun er mentalt syge eller samfundsmodstandere, der slår deres koner eller samleveresker.

Undersøgelserne viser også, at mishandling forekommer, fordi der er en så stor forskel mellem mand og kvinde i parforholdet. Mens det anses for normalt, at manden arbejder og for eksempel deltager i det politiske liv, er kvindens udfoldelsesmuligheder begrænset til hjemmet, det vil sige, at normale aktiviteter for manden er motiv for mishandling af kvinden.

Denne forskel betyder ikke blot, at kvinden får dobbelt arbejde, men også at manden har retten over hende og kan straffe hende, hvis hun ikke udfylder den rolle, han har tildelt hende.

De mænd, som mishandler kvinder, beskyttes af den borgerlige lovgivning, der betragter familieforhold som et privat anliggende. Under dække af, at ingen kan blande sig i, hvad der foregår inden for hjemmets fire vægge, benytter manden alle former for frihed til at underkaste kvinden – inklusive mishandling – som allerede omtalt.

Da man stadig har den opfattelse, at kvinden skal være underkastet manden, og da der ikke findes nye love herimod, er det normalt, at man ikke tager sig af kvindens anmeldelser. Ofte får en kvinde, der anmelder mishandling, det svar, at det kan man ikke tage sig

af, fordi det drejer sig om et ægteskabeligt problem.

De mænd, der har mishandlet deres koner eller samleveresker, griner og sige, at de kan gå, hvorhen de vil med deres anmeldelser, for mændene ved, at de bliver beskyttet af den lovgivning og mandschauvinistiske ideologi, der stadig eksisterer.

Med henblik på at realisere respekten for det menneskelige væsens værdighed på alle de sociale livs områder beder vi om, at man i arbejdet med indholdet til landets grundlov i forbindelse med »familiens rettigheder« indføjer følgende paragraf:

»Familieforhold skal baseres på principper om respekt og solidaritet mellem alle dens medlemmer. I særdeleshed skal kvinders og børns fysiske, psykiske og moralske integritet respekteres.«

Det må understreges, at det er nødvendigt at indføje denne paragraf i grundloven, fordi kvindemishandling kan få betydning for hele familien og i mange tilfælde føre til mishandling af mindreårige.«

Denne tale med forslag til familiens grundlovssikrede rettigheder vakte stor debat omkring indholdet af den nye grundlov.

AMNLAE's forventninger til sandinisterne er, at debatten ender med, at grundloven vedtages – med dette afsnit.

Som et eksempel på hvor svært det er at angribe alle de områder, hvor der er mangler vedrørende kvinders rettigheder, fortalte Maria Lourdes Bolanos, at det nicaraguanske samfund ikke accepterer, at der findes kvinder, som er alene med deres børn. For at kunne modtage støtte og hjælp til børnenes opvækst og udvikling, skal det dreje sig om en familie, bestående af far, mor og børn.

AMNLAE kæmper for at få legaliseret, at der rent faktisk i samfundet er mange enlige kvinder med børn, som har brug for støtte og hjælp.

Uden solidaritet – ingen projekter

Mange af AMNLAE's aktiviteter er totalt afhængige af støtte fra arbejderbevægelsen i den vestlige verden. Her som for andre genopbygningsaktiviteter i Nicaragua er det vigtigt at gå konkret ind i projekterne med handling.

AMNLAE's projekter har fået international støtte, dels i form af praktisk solidaritetsarbejde i Nicaragua og dels i form af penge midler.

Med baggrund i mit møde med Maria Lourdes Bolanos har vi sendt de mest almindelige kontormaterialer, som AMNLAE har brug for. Det drejer sig om materialer, der ikke findes i Nicaragua. Vi skrev:

Gode venner,
Med Maria's og mit møde mandag den 30. juni 1986 i Managua som baggrund sender Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund mange varme hilsener i solidaritet med jeres arbejde for revolutionen; målet for kvinderne, børnene, ja familiens andel i revolutionens mål for et sandinistisk samfund.

Som start på vor støtte til jeres projekt har vi afsendt en pakke indeholdende materialer efter de ønsker og behov, som I har tilkendegivet.

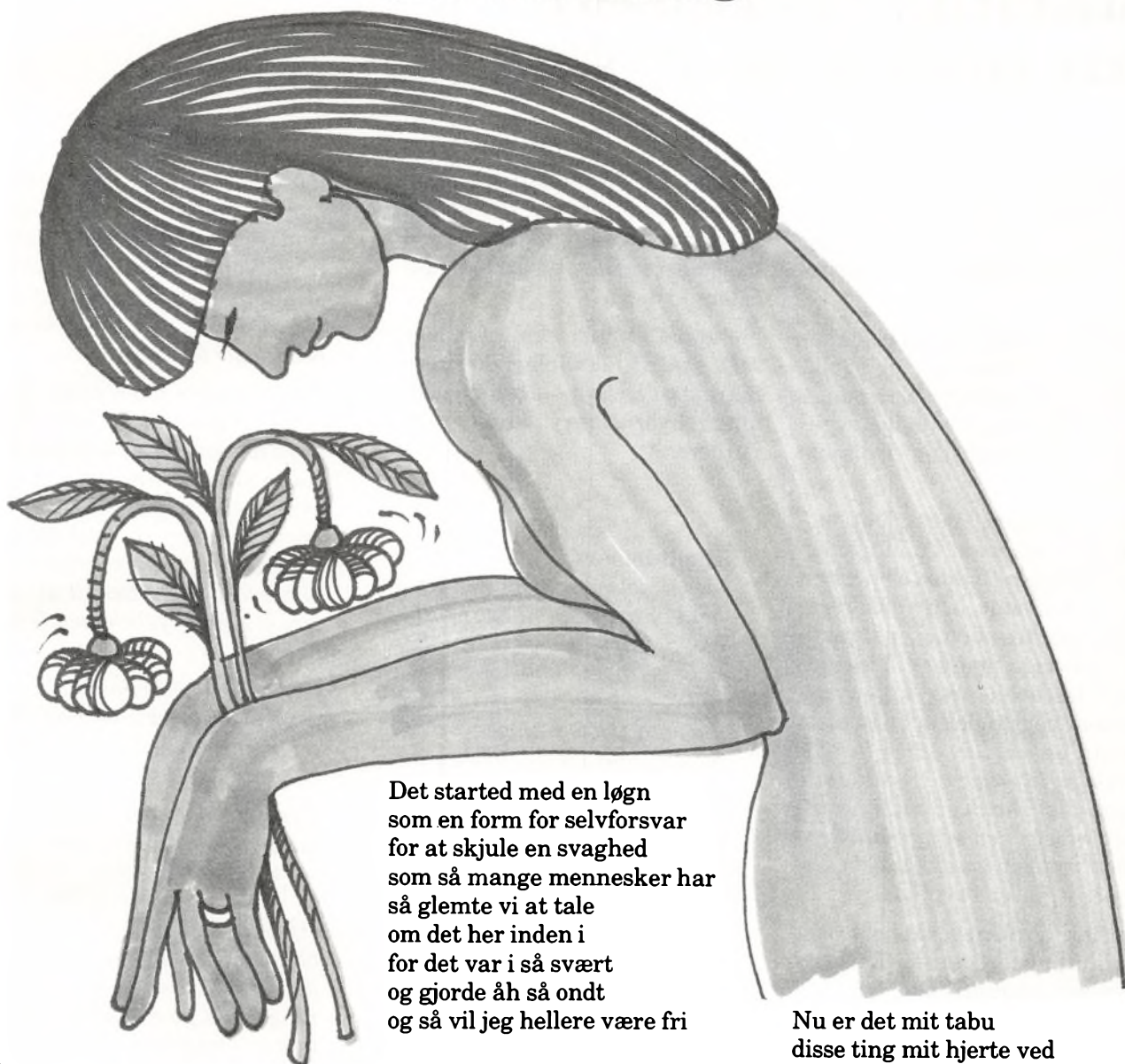
De videre rammer for vort samarbejde vil vi vende tilbage til, efter at vi har hørt fra jer som aftalt på mødet med Maria den 30. juni d.å.

Med kammeratlig hilsen
Lone Christensen
Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund.

Forbundets videre rammer for at deltage direkte i solidaritetsprojekter – i et samarbejde med AMNLAE – vil blive taget op til debat i forretningsudvalget, med udgangspunkt i AMNLAE's behov for støtte til forbundets aktiviteter.

Livs-erfaring

(En kvindesang)

Jeg var ung pige
da jeg sprang ud fra alfar vej
verden den lokked
og jeg ledte efter dig
og fyrene de sagde
hun er vel nok en dejlig tøs
det var de rige
og de smukke
og ham der gjorde mig nervøs

Og midt i hele vrmlen
ja tænk engang jeg blev gravid
så vi blev hurtigt gift
og jeg fik noget for hans flid
men tænk engang han troed'
at jeg var hans ejendom
så han kom fuld og sent
slog og sagde
at han ku' ikke laves om

Det started med en løgn
som en form for selvforsvar
for at skjule en svaghed
som så mange mennesker har
så glemte vi at tale
om det her inden i
for det var i så svært
og gjorde åh så ondt
og så vil jeg hellere være fri

Og når jeg føler tomheden
presse som et savn
så har jeg det som skibe
der søger mod den trygge havn
så finder jeg en prins
fyldt med drøm og trylleri
som hvisker blidt
og føler ømt
og siger ting jeg godt kan li'

Men trylledrømme brast
da jeg sku' lempes ud
og trygheden og varmen
måtte pludselig stå for skud
jeg søgte kun min tilflugt
i kærlighedens surrogat
og da jeg gik derfra
så vidste jeg
at det var ikke spor privat

Nu er det mit tabu
disse ting mit hjerte ved
det skjuler jeg for verden
den får ikke spor besked
mens jeg søger efter lykken
i blandt drøm og trylleri
er der no'en ting
mit hjerte sir
som jeg ikke helt kan li'

Kære børn før I svinder
af sted fra alfar vej
hvis I tror I vinder
så prøv engang at lyt til mig
I finder ikke lykken
og I blir heller ikke fri
hvis I la'r verden om
at dræbe det
der findes inden i

Tekst/musik: Anker

Sikringsstyrelsen om nedslidte rygge

Et tilbagevendende problem er, hvorfor folk med rygskeer har så svært ved at få erstatning efter arbejdsskadeforsikringsloven.

I vores forbund er det specielt distributionschauffører og folk, som har kørt gaffeltruck i mange år, der lider af forskellige ryglidelser som for eksempel discusprolaps.

Det er velkendt, at distributionsfolk må slæbe øl af i umulige arbejdsstillinger, og det er næsten lige så velkendt, at truckføreres rygge belastes af truckens rystemer og øvrige mangler. På trods heraf fastholder Sikringsstyrelsen som begrundelse for at afslå erstatning »at der efter det for styrelsen foreliggende materiale endnu ikke skønnes at være godtgjort nogen entydig sammenhæng mellem specielle arbejdsformer – fag – og ryglidelser«.

For ligesom alligevel at holde fast i fornuften fortsætter Sikringsstyrelsen opmuntrende:

»Styrelsen søger dog hele tiden at holde sig orienteret om resultaterne af igangværende og kommende undersøgelser med henblik på optagelse af rygsøjlelidelser – formentlig inden for bestemte fag – på fortegnelsen (Red.: over erhvervs sygdomme, der giver erstatning).«

Altså på den ene side afviser man at give erstatning, fordi det endnu ikke er bevist, at ryglidelser kan skyldes arbejdsforholdene. På den anden side erkender man samtidig, at en sammenhæng formentlig snart vil blive bevist.

Hvem sagde noget om, at tvivlen bør komme den svage part til gode?

Eller mener Sikringsstyrelsen, at det er arbejdsgiverne, der er den svage part og skal beskyttes mod stigende præmier på arbejdsskadeforsikringen?

For at det nu ikke skal være helt sort, skal vi i det følgende citere Sikringsstyrelsens egen vejledning i, hvorledes ryglidelser skal vurderes:

Ryglidelser

»Ryglidelser, som for eksempel hold i ryggen, lumbago og discusprolaps, kan være traumatisk betinget. Ofte opstår de imidlertid pludseligt, uden at der kan påvises nogen årsag, og i så fald vil de ikke kunne anerkendes som en arbejdsskade efter arbejdsskadeforsikringsloven.

For at kunne henføre sådanne ryglidelser under loven, jfr. lovens § 9, nr. 1, må det kræves, at vedkommende har været udsat for et egentligt ulykkestilfælde og at lidelsen har manifesteret sig i umiddelbar tilslutning hertil.

Det er således ikke tilstrækkeligt til at anerkende tilfælde som en arbejdsskade, at lidelsen viser sig i forbindelse med løft af mere eller mindre tunge byrder eller anden form for rygbelastende arbejde. Der skal være indtruffet en fra arbejdets sædvanlige gang afvigende begivenhed.

Som ulykkestilfælde regnes tillige tungt løftarbejde, hvis arbejdsforholdene ekstraordinært tvinger til, at løftet må foregå i helt akavede stillinger, for eksempel på grund af pladsforholdene.

Ryglidelser vil undtagelsesvis kunne anerkendes som arbejdsskade efter lovens § 9, stk. 2, der omhandler kortvarig skadelig påvirkning af en vis varighed, men dog ikke ud over nogle få dage.

For at kunne anerkende efter denne bestemmelse må der være tale om helt ekstraordinære situationer, således for eksempel hvis en forsikret, der normalt ikke er beskæftiget med rygbelastende arbejde, i nogle få dage sættes til at udføre et stærkt rygbelastende arbejde.

Der er kun beskedne muligheder for at anerkende ryglidelser som erhvervs sygdomme efter lovens § 9, nr. 3 og § 10.

Rygs sygdomme som sådan omfattes ikke af Sikringsstyrelsens bekendtgørelse nr. 670 af 17. december 1982 om erhvervs sygdomme, se dog ovenfor om sene- og muskellidelser. Ligeledes vil afrivningsbrud på rygsøjlelens torn-tappe forårsaget af overanstrengelse kunne anerkendes som erhvervs sygdom.«

Det er altså trods alt muligt at få rygskeer anerkendt, især hvis det kan bevises at årsagen er det, der kaldes ekstraordinære omstændigheder.

Med andre ord: Den daglige nedslidning gennem mange års slæben kasser i umulige arbejdsstillinger vil kun sjældent give erstatning, men glider man en dag ned i en kælderhals med 6 kasser over sig – først da er der mulighed for at få erstatning.

Konsulentafdelingen

Anmeld rygskader

Som det fremgår i dette nummer af PROP & KAPSEL, vil det oftest være næsten umuligt at få anerkendt en nedslidt ryg som en erhvervssygdom.

Man kunne derfor let foranlediges til at tro, at det ikke nytter at anmelde sin ryglidelse til Sikringsstyrelsen.

Men der er i hvert fald to gode grunde til at gøre det alligevel.

1. Jo flere anmeldelser af ryglidelser – jo lettere er det at dokumentere, at der er en klar sammenhæng mellem nedslidning af ryggen og belastende arbejde, som for eksempel arbejdet som depotchauffør.

Når dokumentationen af sammenhængen bliver klarere, får Sikringsstyrelsen også tilsvarende svært ved at undlade at optage ryglidelser på listen over erhvervssygdomme, der giver erstatning.

2. Når erhvervssygdomslisten bliver ændret, således at en nedslidt ryg kan give erstatning, vil det sandsynligvis blive sådan, at tidligere afviste anmeldelser vil kunne tages op til ny behandling.

En tidligere anmeldelse kan altså senere betyde, at man kan få erstatning.

HUSK:

Læger har pligt til at anmelde formodede erhvervssygdomme – som en nedslidt ryg – men mange læger glemmer denne pligt.

Anmeld derfor selv en erhvervssygdom til Sikringsstyrelsen.

Der kræves ingen specielle formularer, kun en skriftlig henvendelse til Sikringsstyrelsen.

Opgiv navn og adresse samt, at man ønsker sin sag behandlet efter lov om arbejdsskadeforsikring.

Sendes til:

Arbejdsskadeforsikringen
Æbeløgade 1
2100 København Ø
Telf. nr. 01 29 95 33.

Penge til lidt ekstra

En lønkonto med betalingservice i Arbejdernes Landsbank giver dig bedre styr på økonomien, sparer dig for en masse besvær og sikrer dig en reservekapital på 10.000 kr. til uforudsete udgifter. Din løn overføres til lønkontoen, og efter aftale med dig trækker vi et fast beløb hver måned til f.eks. husleje, el, telefon, aviser, afbetaling, kontingenter. Du behøver ikke længere stå i kø på posthuset, men kan lade os betale alle de udgifter, du ønsker. Du får ingen måneder, der er hårdere end andre, for

alle udgifter er jævnt fordelt - også de, der skal betales hver termin eller hvert kvartal. Så ved du, hvad du har at holde dig til og får lettere penge til overs til lidt ekstra. Kig ind og lad os tale om det.

 **ARBEJDERNES
LANDSBANK**

- for familiens trivsel

Ferie på Malta i forbundets egne huse

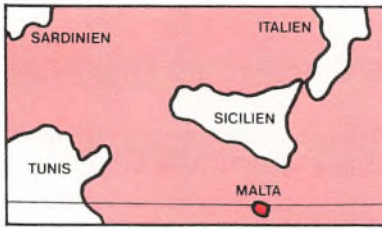
Forbundet har i samarbejde med Dansk Folke-Ferie muliggjort det for medlemmerne at holde ferie i Mellieha Feriecenter, til en meget favorabel pris.

Her er Malta.

Solskinsøen i det sydlige Middelhav, er en selvstændig stat som består af 3 små øer: Malta, Gozo og Comino.

Her bor 300.000 maltesere, som udover deres eget sprog også taler engelsk.

Ø-gruppen ligger på samme breddegrad som Tunis og har dermed en behagelig temperatur i vinterhalvåret.

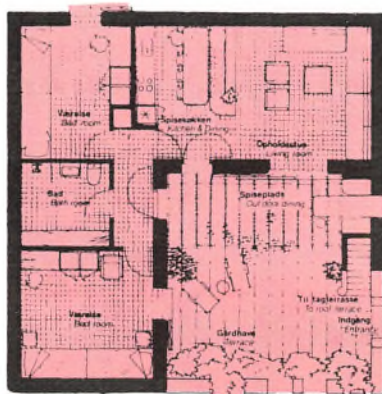
Mellieha Feriecenter.

150 dejlige gårdhavehuse på den spændende Middelhavsø Malta. Feriecentret ligger på den nordlige del af øen på en skråning ned mod Maltas bedste badestrand, med en storslået udsigt over Middelhavet og til den gamle by Mellieha, som ligger kun 5 minutters buskørsel fra centret.

Få minutters kørsel fra centret ligger ligeledes den lille havn, hvorfra færgen går til nabøen Gozo flere gange om dagen.

Feriecentret består af: Supermarked, møntvaskeri, restaurant, barer, hobbyrum, bordtennis, stor swimmingpool og soppebassin for børn.

Gårdhavehusene består af 2 soveværelser, bad og toilet, moderne spisekøkken, stor opholdsstue med direkte adgang til dejlig gårdhave og skyggefuld pergola.

Hvorfra en indvendig trappe går op til det private soltag med milevid udsigt over det blå Middelhav.

Klima.

Ideelt klima hele året. Selv i vintermånederne januar og februar kan man opleve dagtemperaturer omkring 17-18° og 5-6 timers solskin.

Den varmeste tid er fra midt i juli til midt i september med max. temperatur i august omkring 33°.

Den friske brise fra Middelhavet gør, at varmen ikke føles generende trykkende.

Sådan kommer man til Malta.

Fly hver tirsdag og lørdag fra Kastrup og Billund.

Behagelige fly som på 3 timer og 30 minutter sørger for din transport. Ombord på flyet får du serveret en lille anretning inden du lander på solskinsøen Malta.

Priser for fly:

Kastrup: Hver tirsdag 1390,- t/r.
Billund: Hver tirsdag 1390,- t/r.

Herudover kommer den til enhver tid gældende statsafgift, for tiden kr. 305,- samt eventuelle olieretillæg.

Børnerabatter til alle under 15 år.

Børn mellem 0- 2 år gratis
Børn mellem 2-15 år kr. 200,- rabat

Priser for bungalow.

Ugepris pr. hus. Max 6 personer incl. linned, el og rengøring.		
Kr. 1295,-	18. oktober	- 20. december
Kr. 2195,-	20. december	- 03. januar
Kr. 795,-	03. januar	- 07. februar
Kr. 1395,-	07. februar	- 11. april

Priser der er til at betale

Priseksempel:

6 pers. fra Kastrup 2 voksne + 4 børn.
Afrejse tirsdag 13.1. i 2 uger.

Bungalow i 2 uger: à kr. 795,-	1590,-
Fly, far	1390,-
Fly, mor	1390,-
Storesøster 14 år	1190,-
Storebror 12 år	1190,-
Lillesøster 7 år	1190,-
Lillebror 1 1/2 år gratis	-
		7940,-
Statsafgift 305,- kr. × 5	1525,-
		9465,-

Eller 1578,- kr. pr. person i 2 uger incl. statsafgift.

OBS: De angivne priser er specialpriser og gælder kun for forbundets medlemmer.

Udfyld kuponen med ferieønsket og send den til forbundet snarest, dog senest d. 15.10.86 såfremt det drejer sig om plads i skolebørnenes ferier, hvor vi traditionen tro må holde lodtrækning.
Udenfor disse perioder som er efterårferie, juleferie og februar-ferien plejer vi at kunne efterkomme ønskerne.

Alle praktiske oplysninger vedr. rejsen bedes henvendt til Dansk Folke-Ferie, tlf. 01 93 05 00.

Ansøgning om et feriehus på Malta

Ansøgningen gælder i perioden 18.10.1986-11.4.1987.

Navn: _____ Tlf. dag: _____

Adresse: _____ Tlf. aften: _____

Postnr.: _____ By: _____

Cpr. nr.: _____ Aldeling: _____

ønsker et hus i Mellieha Feriecenter
fra den / til den / - eller fra den / til den /

Fly fra Kastrup Billund

Antal voksne _____ Antal børn _____ alder _____

Antal flysæder _____ (Børn over 2 år skal have deres eget flysæde).

Dansk Bryggeri, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund

Tomsgårdsvej 19, 1.sal, 2400 København NV.

Vi halter bagud!

Som bryggeriarbejder er det efterhånden ret så frustrerende at se, hvorledes vores lønninger efterhånden står i stampe sammenholdt med andre ufaglærte overenskomstgrupper.

Sammenligner vi os for eksempel med de offentlige ansatte, som alle har så travlt med at ynke, så står det skraldt til med vores lønudvikling. Ved den sidste over-

enskomst fik vi de samme procentvise lønstigninger, som de offentlige ansatte, takket være den borgerlige regerings indgreb i overenskomsterne. Imidlertid har mange faggrupper – i tiden siden – været i stand til at tilkæmpe sig lønstigninger, der langt overstiger regeringens lønramme.

Så der er grundt til at ynke de offentlige ansatte, men der er endnu mere grund til at ynke bryggeriarbejderne. For mens de offentlige snatte her pr. 1. oktober 86 får en efterregulering på ca. 1,5 procent, på grund af de gennemsnitlige store lønstigninger på det private arbejdsmarked, så får vi bryggeriarbejdere ikke en skid. Tværtimod er der udsigt til, at vi kan »rose« os af, at vi må have Danmarksrekorden i lave lønstigninger.

De tider, hvor det også var et lønmæssigt aktiv at være bryggeriarbejdere, kan hurtigt få en ende, hvis vi fortsat passivt ser på, at alle andre faggrupper overhaler os inden om.

Det må vi gøre noget ved, og her kunne »PROP & KAPSEL« også yde et betydelig bedre bidrag, end bladet gør i dag. Der er mange bryggeriarbejdere, som går rundt og egentlig tror, at de hvad lønnen angår er nogenlunde med de øvrige faggrupper. Her er det, at »PROP & KAPSEL« kunne hjælpe os andre med at belyse, hvad det egentlig er, der er sket med bryggeriarbejdernes løn de sidste fire år.

Hvorfor laver I for eksempel ikke en statistik/kurve, som klart kan illustrere udviklingen i A-kassekontingentet sammenholdt med lønstigningerne på det private arbejdsmarked og lønstigningerne inden for det offentlige samt bryggeriarbejdernes lønudvikling.

Hvad lønstigningerne angår, gerne frem til OK 87, således at den regulering på 1,5 procent, som de offentligt ansatte får til oktober, også indgår.

Henning Troelsen,
TR på Fredericia Bryggeri

PROP & KAPSEL

9/86

MEDLEMSBLAD FOR DANSK BRYGGERI-, BRÆNDERI- OG
MINERALVANDSARBEJDER FORBUND

PROP & KAPSEL

ISSN 0900-8446

Medlemsblad
for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Preben Mortensen (ansvarsh.)

Forbundets adresse
Tomsgårdsvej 19¹
2400 København NV.
Tlf. (01) 19 05 77

Forbundsformand
Preben Mortensen

Næstformand
Arthur Jensen

Hovedkasserer
Jytte Hansen

Forbundssekretær
Lone Christensen

Provinsssekretær
Thomas Olsen

Konsulenter
John Pedersen
Henrik Hansen

Journalist
Steen Cadan

Produktion
Hølbæk Fotosats ApS

BOG nyheder

**Sikkerheds-
lommehåndbogen
kommer igen:
Sikkerhed/87**

Arbejds miljøfondet og AOF har i fællesskab udgivet 18. årgang af den uhyre nyttige lommehåndbog SIKKERHED/87 med aktuelle oplysninger om sikkerhed og miljø på arbejdspladsen.

På lommebogens 232 sider sættes der spot på en lang række relevante forhold. Således behandler håndbogen i en overskuelig form emner som asbestholdige materialer, grænseværdier, kemikalier, psykiske belastninger på arbejdspladsen og indeklimasager.

Endvidere gennemgår SIKKERHED/87 loven om arbejdsmiljø, sikkerheds- og sundhedsarbejde, ansvar og pligter, hviletidsbestemmelser og meget, meget andet.

Den lille lommebog samler – på en overskuelig måde – en række konkrete oplysninger, uddrag af love, bekendtgørelser, der ellers er fordelt i en række forskellige udgivelser. Samtidig giver den gode råd om, hvordan ulykker undgås, og hvordan helbredet beskyttes under arbejdets udførelse.

SIKKERHED/87, der koster 70 kr. incl. forsendelse, kan rekvireres ved henvendelse til enten AOF på telefon 01 29 60 66 eller til Arbejds miljøfondet på telefon 01 22 52 52.

INDHOLD

Bognyheder	2, 20
Leder	3
Solidaritet til Nicaragua	4-5
Internationalt fagligt samarbejde	6-9
Kvinderne betaler teknologiens pris	10-12
Beretning fra NGG's 10. ordinære kongres	13-14
Nicaragua Komiteen	15-16
Lønstatistik	16
Kampsang	17

Indlæg til næste nummer af
PROP & KAPSEL
skal være redaktionen i hænde senest
6. november 1986.

Distributionsformen til revision

Der er for tiden et vældigt røre på øl- og mineralvandsmarkedet vedrørende distribution af disse produkter.

Det meste af det øl, der udbringes til detailhandelen, leveres direkte fra bryggeriet enten ved distribution fra bryggeriet eller fra et depot, der udelukkende sælger et bestemt bryggeries produkter.

De bryggerier, der er medlem af Bryggeriforeningen, er underlagt en kontrahentaftale, som betyder, at bryggeriernes produkter leveres til samme pris til alle detailhandlere, uanset hvor meget de aftager, og uanset hvor i landet de ligger.

Dette giver de mindre detailhandlere de samme serviceydelser, som der gives til de store supermarkeder. De store butikskæder, herunder FDB, mener imidlertid, at de enten bør have mængderabat eller selv få mulighed for at afhente produkterne på bryggerierne, da dette kan gøres billigere end ved den distributionsform, bryggerierne bruger i dag.

Monopoltilsynet undersøger på nuværende de forskellige distributionsformer, og truslen om ophævelse af kontrahentaftalen er en mulighed.

Man mener, at ophævelsen af kontrahentaftalen vil give bedre konkurrencevilkår og gøre ølprodukterne billigere for forbrugerne.

Det er korrekt, at man i de store butikskæder vil kunne få billigere øl end hos de mindre handlende ved en anden distributionsform, men det vil medvirke til en fortsat lukning af de mindre detailhandlere, hvis de mistede ølsalget som en del af deres omsætning.

FDB og de større butikskæder stiler mod et monopol for detailhandelen, og FDB, der også er en af de største grossisthandlere, truer direkte med at gå til det tyske marked, hvis de ikke bliver favoriseret med rabatorbninger fra bryggerierne.

En sådan rabatorbning vil være ødelæggende

for dansk bryggeriindustri, da de store bryggerier vil have den største fordel ved dette.

Det betyder ikke, at alt blot skal forblive, som det er. Det er nødvendigt at finde frem til distributionsmetoder, der sikrer, at FDB og andre ikke får mulighed for at dokumentere, at bryggeriernes distributionsform er langt dyrere end den, FDB og andre kunne gøre det til.

Det betyder, at der i de kommende år sikkert vil ske ændringer, men forsttsat, at distributionen sker gennem depoter. Denne ændring og omlægning vil betyde store forandringer for depotarbejderne, og det kræver et samarbejde mellem alle parter. Det bliver nødvendigt med aftaler om bemanning på depoterne, og det bliver nødvendigt med aftaler om, hvilke faktorer der skal indgå som grundlag for aftalerne, f.eks. trafikforhold, antal km, afbæringsforhold osv.

Forbundet har over for Foreningen af Depotindehavere i Danmark anmodet om en drøftelse af disse ting, men Depotindehaverforeningen har blankt afvist at forhandle dette.

Hvis Depotindehaverforeningen fastholder denne ny politik, vil der uvilkårligt komme konfrontationer, og såfremt man i 1987 får frie forhandlinger, vil der ikke kunne opnås enighed om en ny overenskomst på depotområdet, hvis ikke der bliver enighed om større tryghed i beskæftigelsen for depotarbejdere ved bemandingsaftaler på grundlag af arbejdets mængde og karakter.

Forbundet ønsker ikke konflikt på depotområdet, men forbundet kan ikke længere acceptere den manglende samarbejdsvilje fra Depotindehaverforeningen til at løse de vigtige opgaver, som vi har og får i de kommende år.

Forbundet ønsker derfor allerede nu, inden overenskomstkravene udveksles, at man vil man ikke tage hensyn til de beskæftigede på depoterne, vil det automatisk udløse en konflikt ved overenskomstfornyelsen i 1987.

Solidaritet til Nicaragua

Af forbundssekretær Lone Christensen

Som det sidste indtryk fra syv dages solidaritetsbesøg i Nicaragua vil jeg fortælle om et besøg i landsbyen »La Piedra«.

»La Piedra« er et landsbysamfund, hvor livet er samlet om hytter, der ligger tæt sammen på et lille område.

Indbyggerne – kvinder, mænd og børn – lever med de forskellige husdyr i et tæt fællesskab. Selv de fritlevende papegøjer har knyttet sig til menneskene og lever med dem i det daglige liv som halvtamme husdyr.

En søndag i »La Piedra«

Vi besøgte landsbyen en søndag formiddag. På samlingspladsen stod middagsmaden, en gris, tøjret til en pæl klar til slagting.

Her som andre steder i landområderne kan man selvfølgelig ikke slagte middagsmaden, før end

det er tid til at stege maden over bålet, for gjorde man det, ville varmen og fluerne hurtigt gøre et slagtet dyr uspiseligt for mennesker.

Livet i landsbyen foregik »for os« i en tidsperiode, som for længst er historie. Beboerne lever i åbne hytter. Man trækker ved hjælp af heste vand op af brønden. Man laver mad over bål, hvortil man samler brænde fra de fritliggende områder.

Og så midt i det hele viser man med stolthed landsbyens skole frem.

Dansk solidaritetsprojekt

Indtil kort tid efter revolutionen i 1979 var skolegang utænkelig for landsbyens beboere. Men takket være den danske Nicaragua-komités aktiviteter i Nicaragua har »La Piedra« og andre landsbyer i dag skoler, hvor beboerne for

første gang kan lære at læse, skrive med mere.

Når Nicaragua-komiteen har udført sin del af et planlagt skoleprojekt, forlader man området, hvorefter de lokale beboere står for den daglige drift. Dog bevarer man kontakten for at støtte og yde hjælp, når bygningerne skal renoveres på grund af almindelig slitage.

Da vi besøgte skolen i »La Piedra«, var man netop begyndt på at planlægge en renovering af skolebygningen.

En sundhedsklinik

Et andet projekt, som vel indirekte havde baggrund i kontakten med Nicaragua-komiteens udsendinge, var, at landsbyens beboere havde besluttet at bygge en sundhedsklinik.

Landsbyen har omkring 700 indbyggere, hvoraf langt de fleste er børn. Der er stor brug for et forebyggende sundhedsarbejde, idet beboerne og især børnene i »La Piedra« som i alle andre landområder rammes af sygdomme, der har deres rod i de dårlige betingelser for et minimum af hygiejne. De mest udbredte sygdomme er således diarré og indvoldsorm, som begge giver en høj børnedødelighed, men som kan forebygges ved en større hygiejne.

»LA PIEDRA«
Travlhed
ved
landsbyens
brønd

I erkendelse af dette havde landsbyens beboere i fem år samlet penge sammen ud af de sparsomme midler, som man har »til dagen og vejen«, og var så gået i gang med bygningen af en sundhedsklinik.

Da vi gik rundt i landsbyen og kom forbi pladsen, hvor byggeriet var sat i gang, fik vi historien om sundhedsklinikken:

»Beboerne i landsbyen var selv begyndt på opførelsen af sundhedsklinikken, men havde brugt alle de penge, som man igennem fem år havde sparet op til bygningen, og man var kun nået tre sten over jorden. Man havde ikke udset sig til nogen sinde at bygge klinikken færdig, da det ville koste 1.000 dollars (altså ca. 10.000 kr.)«.

SiD's forretningsudvalg, der var stærkt repræsenteret i den danske gruppe, bevilgede på stedet de manglende 10.000 kr., som det ville koste at bygge sundhedsklinikken færdig, så nu får »La Piedra« sin egen sundhedsklinik.

Vi danske må rystes over de tilfældigheder, der kan råde for menneskers overlevelseshetninger.

Koordinator for sundhedsklinikken i »La Piedra« er Bo Simonsen, der i forvejen er koordinator for Nicaragua-komiteens projekter i Nicaragua.

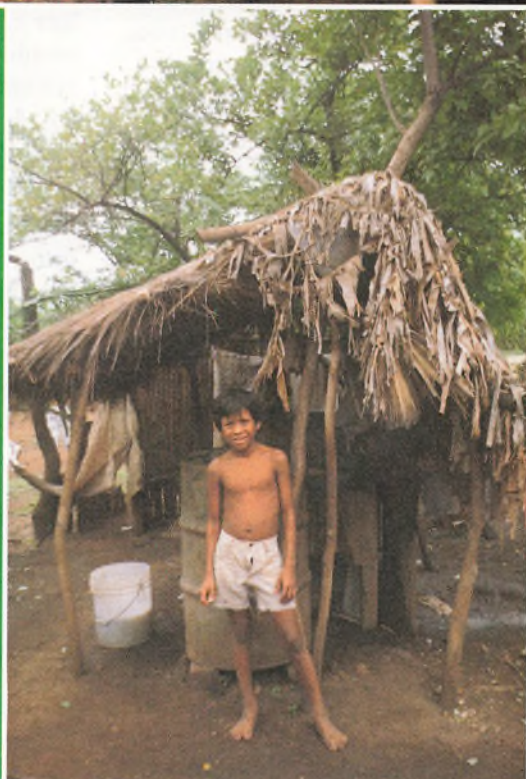
Solidaritet nytter

Efter syv dages solidaritetsbesøg i et u-land som Nicaragua er det selvfølgelig et svært valg at sortere de oplevelser og indtryk, der er så forskellige og mangfoldige, og som man i ivrighed bobler over for at videregive til andre.

Målet med ovenstående gengivelse af oplevelsen i »La Piedra« samt med artiklerne i de to foregående numre af PROP & KAPSEL har været at sige, at solidaritet nytter. Enhver moralsk og økonomisk solidaritetshandling har en vigtig effekt for u-landenes betingelser og de rettigheder, der bør være deres fremtid.

»LA PIEDRA«
Landsbyens
boliger
for mennesker
og dyr

Internationalt fagligt arbejde

I sidste nummer af PROP & KAPSEL var der den 5. artikel om internationale forhold.

Artiklen omhandlede den internationale drikkevarekonference for de syd- og mellemamerikanske lande, som afholdtes i det sydamerikanske land Columbia under IUL.

Artiklen omtaler konferencens emner, om de faglige politiske forhold i Syd- og Mellemamerika, samt om situationen i Columbia.

IUL (Den internationale Levnedsmiddelsonion) har først i de sidste 25 år fået rigtigt fodfæste i Syd- og Mellemamerika.

IUL startede i 1920, men blev i 1958 slået sammen med det internationale Tobaksarbejderforbund, og i 1961 med det internationale Hotel- og restaurationsforbund.

Ved udgangen af 1985 havde IUL 2,1 mill. medlemmer, fordelt over 64 lande og 212 medlemsforbund.

Vesteuropa er absolut IUL's stærkeste bastion med et medlemsantal på ca. 1,2 mill. medlemmer, eller 55%.

Derefter kommer Nordamerika med USA og Canada på ca. 320.000 medlemmer, eller 15%.

Derefter Asien og Oceanien på ca. 270.000 medlemmer, eller 13%, Afrika på ca. 190.000 medlemmer, eller 9%, og sidst Syd- og Mellemamerika med 170.000 medlemmer, eller 8%.

Med den større faglige bevidsthed, som overalt vinder frem i de latinamerikanske lande, er der næppe tvivl om, at der i de kommende år vil ske en stærkt øget medlemstilgang til IUL, hvis IUL fortsat står for en markant linie, der kæmper for overholdelse af menneskerettighederne, og som kompromisløst fornægter enhver

form for samarbejde med lande, regeringer og organisationer, der ikke respekterer frie fagforeninger og retten til at organisere sig frit.

I de senere år har der i visse syd- og mellemamerikanske lande været hårde faglige kampe, hvor arbejdsgivere i samarbejde med korrupte politikere og ministre har sat militæret ind imod strejkende arbejdere og henrettet deres ledere.

I flere af disse faglige kampe har IUL støttet moralsk som økonomisk, og i flere tilfælde sat en verdensomspændende kampagne i gang for at lægge pres på en regering eller transnationalt selskab, som f.eks. i 1984, hvor IUL satte en verdensomspændende kampagne i gang omkring Coca-Cola strejken i Guatemala.

På konferencen vist netop en film, optaget i Guatemala ved Coca-Cola fabrikken, hvor der igennem de sidste 3-4 år har været heftige kampe mellem strejkende arbejdere og politi og militær. Der var et interview med en kone til en tidligere fagforeningsformand, der var tortureret til døde. Der var ingen hjælp eller forståelse fra myndighedernes side for hende eller hendes børn. Fagforeningsledere er en politisk trussel mod et militærdiktatur eller en militærstøttet regering, og derfor allierer disse sig med arbejdsgivere, så man i faglige kampe sikrer arbejdsgiverne, at de kommer af med en aktiv fagforeningsrepræsentant, og regeringen kommer af med en farlig demokratisk modstander.

Især de transnationale selskaber, som ikke kender til landegrænser eller nationalt ansvar, handler ofte meget kynisk og har ofte ingen moralske skrupler ved at bruge militær eller villige lejermordere til at nedkæmpe strej-

kende arbejdere og myrde deres ledere.

Konferencen drøftede konsekvenserne af de transnationale selskabers indflydelse på udviklingen indenfor drikkevareindustrien.

Især i Syd- og Mellemamerika trænger store amerikanske transnationale selskaber sig ind overalt.

Disse selskaber er imod fagforeninger og imod enhver form for overenskomster.

De kan lægge pression på de enkelte landes regeringer ved at true med at trække sig ud af landet og placere deres fabrikker i andre lande. De kan tilføre landene store økonomiske investeringer, men forlanger til gengæld frie tøjler på næsten alle områder. Et fattigt forgældet land falder for det meste for fristelsen til at få tilført industri og kapital og accepterer så de negative sider, som dette medfører.

De transnationale selskaber bliver ofte en magtfaktor, som de enkelte landes regeringer ikke kan stille noget op overfor. De respekterer ikke nogen form for aftaler eller begrænsninger i deres personalepolitik eller produktionsformer. De overholder ofte ikke almindelige arbejdsmiljøbestemmelser og nægter at acceptere regler for begrænsninger i at ødelægge natur og miljø. De udleder stoffer i floder, søer og have som er absolut ødelæggende og de tilsviner luften uden hensyn til den lokale befolknings sundhed og helbred.

Det er denne kynisme, der giver de alvorlige sammenstød mellem arbejdere og arbejdsgivere, især når det drejer sig om de transnationale selskaber. Det giver politiske konfrontationer, hvor demokratiske organisationer og

partier på den ene side ikke vil eller kan acceptere disse forhold, hvorimod på den anden side overklassen, militæret, politikerne og regeringen med økonomisk støtte fra de transnationale selskaber, tilsidesætter sociale økonomiske reformer og undertrykker alt hvad der er af opposition.

Konferencen beskæftigede sig også med udviklingen omkring ølforbruget.

Ølforbruget i verden er gennemsnitlig 25 liter pr. person om året. Dette forbrug er stigende, men dog mest i de dårligst økonomisk stillede lande verden over.

I Syd- og Mellemamerika, Afrika, Mellemøsten og det fjerne Østen er der en betydelig fremgang, men sammenlignet med Europa og Nordamerika er der fortsat stor forskel i ølforbruget. I Europa og Nordamerika er ølforbruget gennemsnitligt over 100 liter pr. person pr. år.

Disse lande forbruger ca. 70% af verdens ølforbrug, men udgør under 20% af verdens befolkning.

Det er altså i de øvrige verdensdele ekspansionsmulighederne ligger, og her er det af stor interesse at få et samarbejde i gang for at sikre ordentlige arbejdsforhold. Især er der stor interesse for arbejdsmiljøforhold, da bryggerier i de økonomisk dårligt stillede lande importerer bryggerianlæg fra Vesteuropa, der i forvejen er 10-20 år gamle. Det er anlæg med store arbejdsmiljøproblemer, og de erfaringer, man har i Vesteuropa og især i Danmark, kan være en stor hjælp for andre.

I Columbia er Bryggeriet »Bavaria« langt det største bryggeri, som også er begyndt at ekspandere i flere lande i Sydamerika.

På konferencen beskæftigede man sig netop med dette bryggeri og de arbejdsmiljøproblemer, de havde, og hvad man gjorde for at løse disse.

Repræsentanter fra bryggeriet forelagde konferencen resultater af deres bestræbelser for et bedre arbejdsmiljø.

Vi var ærlig talt noget imponeret over de mange foranstaltninger, man havde etableret på deres bryggerier, og sammenlignet med forholdene på danske bryggerier var miljøforholdene på »Bavaria« ret så gode.

Vi var derfor lidt uforstående overfor den kritik man fremførte mod arbejdsmiljøforholdene på bryggeriet.

Senere skulle man på besøg på bryggeriet, og her viste det sig, at den megen ros, ledelsen havde fremført af deres indsats omkring arbejdsmiljøforholdene, i hvert fald i tapperierne var det rene sludder.

Man havde 1 tappehal med 7-8 tappemaskiner, som teknisk set var nogenlunde rimelige, men støjen var så høj, at man måtte råbe meget højt for at tale med hinanden.

Der var utrolig dårlig ventilation. Selvom der var etableret en vis form for ventilation, fungerede dette meget dårligt, og luften var meget røgtæt. Henrik og undertegnede var forbløffet over denne ringe standard og forstod ikke, hvordan ledelsen på bryggeriet kunne rose sig af den gode arbejdsmiljøstandard, som vi ved egne øjne og ører kunne konstatere ikke var rigtig.

Da de fleste bryggerier i denne verdensdel har en endnu ringere miljøstandard end Bavaria, er der en kæmpeopgave at gå i gang med omkring sikkerhed og arbejdsmiljø.

På konferencen viste Henrik en lysbilledserie om ny teknologi, og hvordan man med tekniske foranstaltninger kan forbedre arbejdsmiljøet.

Men serien viste også konsekvensen af indførelse af ny teknologi vedr. beskæftigelsen.

Serien viste bryggeriindustrien i Vesteuropa før og nu, og hvordan den vil se ud om få år.

Serien viste bryggerier årtier tilbage, hvor der var meget manuelt arbejde, og udviklingen op til i dag hvor arbejdet var overtaget af maskinerne, og hvor arbejds-

funktionerne var blevet til overvågning af maskinerne, og endelig i fremtiden, hvor EDB-styringen lagde tappehaller og brygsideområder mennesketomme.

Der var meget stor interesse for det afsnit af serien, der viste de nye tappeanlæg, hvor støjen var bragt langt ned. Til gengæld frygtede man de beskæftigelsesmæssige konsekvenser. Overalt i Syd- og Mellemamerika er der stor arbejdsløshed, hvilket præger løn- og arbejdsvilkår. Det kræver derfor stor indsats fra fagforeninger og forbunds side at få oprettet overenskomster og få arbejdere til at organisere sig. Som tidligere omtalt sker det ofte, at arbejdsgivere afskediger arbejdere, der melder sig i fagforening eller forlanger overenskomst.

Konferencen havde også et emne om ligestilling, herunder kvindernes vilkår på arbejdsmarkedet. Familiemønsteret i denne verdensdel er meget markant. Det er kvindernes ansvar, at hjemmet fungerer, herunder ansvar for børnene.

Da der ikke findes nogen særlig offentlig hjælp, er familien overladt til at klare sig selv. Kvindernes muligheder for at komme ud på arbejdsmarkedet er derfor stærkt begrænsede. De kan få de private servicejobs som rengøringskoner o.lign.

Der er meget få kvinder i industrien, og kun piger fra bedre stillede hjem får en uddannelse.

Fagbevægelsens muligheder for at ændre ved dette problem er stærkt begrænsede. Der skal reelt et politisk systemskifte til for at skabe et rimeligt retfærdigt samfund. De sociale og uddannelsesmæssige forhold er så dårlige, at størstedelen af befolkningen automatisk vil leve hele deres liv i fattigdom. Denne uretfærdighed, som rammer hele arbejderklassen, og som stiller kvinderne i en dobbelt undertrykkende rolle, er en situation som gør, at det næsten ser håbløst ud. Konferencens deltagere var næsten udelukkende mænd, og selvom de er-

kendte kvindernes situation, kunne man ikke finde frem til en konklusion, som specielt tog hensyn til dette.

Som så mange andre konferencer om ligestilling og kvindernes rettigheder, nåede man heller ikke her frem til andet end at konstatere kvindernes situation, men noget handlingsprogram fik man ikke vedtaget.

Dette skal ikke opfattes som en speciel kritik af de mandlige faglige kammerater i disse lande. Deres familiemønster er fastlagt i traditioner og er en del af deres kultur og forskellen i opfattelse af dette familiemønster adskiller sig ikke ret meget fra, hvad man ser andre steder incl. Europa og Danmark.

Konferencecentret lå i det sydlige Columbia og i et dejligt tropisk område. Men det var et problem at forlade centret. Overalt i Columbia ser man militær, politisk og private vagtværn. Dette gjaldt også ved centret. Hvis vi ville forlade området skulle vi forbi bevæbnede vagter, og man skulle legitimere sig både ved udgang og indgang til centret.

Konferencecentret var meget flot indrettet med swimmingpool, flotte restauranter og store flotte værelser. Kun 5 minutter fra centret lå imidlertid en typisk sydamerikansk landsby, og en enkelt dag fik Henrik og undertegnede selv lov til at gå ned i denne. Folk var korrekt venlige, men opfattede os sikkert som de rige yankier fra USA, der strøg om sig med dollars, og i øvrigt var ligeglade med, hvordan de havde det.

I hovedstaden Bogota havde vi set fattigdom ved siden af storrigdom. I denne landsby var der ikke den store forskel. Alt så faldefærdigt og meget fattigt ud. Denne fattigdom ved siden af det overdådige konferencecenter virkede helt urimeligt, og gav os en følelse af mismod.

Selv i en så lille landsby var der militær overalt, og man fik en fornemmelse af magtesløshed og manglende tro på, at politikerne

og regeringen ville skabe normale tilstande.

Det skaber utryghed med militær og private bevæbnede valgtværn overalt, og det præger befolkningens muligheder for at kunne være politisk og fagligt aktiv og hæmmer muligheder for en fri debat.

Efter en uges forløb skulle vi tilbage til Bogota. Vi skulle over et par bjergkæder, og denne gang fik vi mulighed for at se landet ved dagslys. Da vi kørte ned til konferencecentret, var det om natten, men hjemad fik vi set en del af Columbias storslåede natur. Over bjergene kom vi op i 4.000 meter højde, med en bred flod løbende neden for bjerget. Vi nød den smukke natur på bagsædet ved konstant at kigge ud af bagruden. Buschaufføren var åbenbart den samme, som da vi kørte ud. Han trådte speederen i bund, uanset hvor vi var, og vi turde simpelthen ikke kigge fremad.

Efter nogle timers kørsel nåede vi tilbage til hovedstaden Bogota, og straks kunne vi mærke vejrforandringen. Fra tropisk varme, hvor man sad i skjortærmer om natten ude ved søen og hørte køn latinamerikansk musik, var vi kommet op i et køligt bjergområde. Vi skulle på Bavaria bryggeriet lørdag formiddag, og turen gennem Bogota tog meget lang tid. Byen er slet ikke indrettet til den megen trafik. Vi var dog noget forundrede over, at de mange meget gamle og faldefærdige lastbiler og personvogne kunne køre endnu. Da der også stadig var hestevogne og folk, som trak med vogne i alt for små gader og boulevarder, tog det en time at køre få kilometer.

Det var med bange anelser, vi så frem til eftermiddagen, da vi skulle flyve hjem kl. 17.00.

Da vi nåede frem til bryggeriet, skulle vi først passere den stærkt bevogtede indgang, hvorefter vi i grupper blev vist rundt på bryggeriet. Bryggeriets standard var rimelig, forholdene taget i betragtning, men vi fik ikke mulig-

hed for at snakke med bryggeriarbejdere.

Medens vi var på bryggeriet satte et uvejr ind, som senere viste sig at kunne have fået alvorlige konsekvenser for vor hjemrejse. Der blev holdt en stor afskedsmiddag, hvor Henrik og undertegnede uafsladelig gjorde værterne opmærksom på, at vi skulle nå vores fly.

De smilede venligt og nikkede og viste, at alt var under kontrol. Endelig kom vi af sted, men først for her for alvor at opdage, at vi umuligt kunne nå vores fly til Europa. Det havde regnet i flere timer, og da man i Bogota ikke har kloakering, var der flere steder oversvømmelser.

Vandet lagde sig som store søer i den lavtliggende del af byen, og netop sådan et sted skulle vi passere. Bilerne gik i stå, da vandet nåede op over motoren, og vi havde opgivet at nå flyet. Selv i denne situation, da vi hang fast midt i en trafikprop, smilede man stadig og nikkede, som om alt var i den smukkeste orden.

Da vi endelig nåede frem skulle vort fly allerede være lettet. Til alt held var det et par timer forsinket, så lørdag aften satte vi kurs over Atlanten og nåede søndag morgen til Paris.

Her begyndte en frygtelig tanke at opstå, at man havde fået noget at spise, man ikke kunne tåle, og at man havde pådraget sig et maveonde. I Columbia spiste vi ofte dinner kl. 22.00-23.00 om aftenen i fri luft, hvor store madgryder stod ude uden overdækning og tæt ved den pragtfulde sø.

Desværre viste mistanken sig at være rigtig. Trods 2 besøg på seruminstitutet med vaccination for alt muligt og med stik i bryst, skulder og lår, pådrog vi os et maveonde, og undertegnede en tyfus. Først 3 uger efter hjemkomsten kunne man igen få lov at spise dansk mad. Men intet af dette kunne ødelægge minderne om en fantastisk oplevelse. Man møder åbne og dygtige faglige kammerater, der trods forhold,

(fortsættes side 17)

Kvinderne betaler teknologiens pris

Rapport fra LO's konference om veje til at modvirke kvindernes store arbejdsløshed.

Der er ikke enighed i samfundet om, hvorvidt teknologiens fremstormen øger arbejdsløsheden i Danmark, selvom vi ved, at når teknologien kommer ind på virksomhederne, ryger folk ud. På grund af landets ret høje teknologiske status giver udviklingen en række arbejdspladser til erstatning for den teknologiske arbejdsløshed.

Én ting kan man i hvert fald ikke være uenige om: De kvinder, som overflødiggøres på grund af teknologien, får i meget ringe grad gavn af de nye arbejdspladser, som opstår i teknologiproduktionen.

I 1981 var den mandlige og kvindelige arbejdsløshed procentvis lige stor, men nu i starten af 1986 er den kvindelige arbejdsløshed ikke mindre end 86 procent større end mændenes. Tendensen har været særlig stor fra 1983 til 1986, og der er ingen tegn på, at den udvikling vil standse.

Denne udvikling er baggrunden for konferencen, som blev afholdt på Kvindelig Arbejderforbunds smukke konference- og kursuscenter i Karrebæksminde i dagene 21.-22. april 1986.

Konferencens formål var at afdekke problemerne og søge veje til ligestilling for mænd og kvinder på arbejdsmarkedet. Blandt deltagerne var politikere, forbundsrepræsentanter, deltagere fra forskellige ligestillingsudvalg fra lokale FO o.m.a.

KAD's formand Lillian Knudsen bød velkommen og åbnede konferencen, og derefter gennemgik LO-sekretær Ib Wistisen udviklingen, som blev betegnet som dyster og alvorlig. – Ib gav udtryk

for, at konferencen skulle være startsignalet til en kampagne for at ændre denne udvikling.

Statistik kan misbruges

Vøgg Løwe Nielsen fra Danmarks Statistik gennemgik den statistiske udvikling og redegjorde for de undersøgelser og undersøgelsesmetoder, der anvendes. Det var naturligvis interessant, ikke mindst fordi man fik mulighed for at gennemskue de borgerliges muligheder for at misbruge det statistiske materiale, som udgår fra Danmarks Statistik.

Vi fik at vide, at den sæsonkorrigerede ledighed for februar 1986 var 10,6 procent for kvinder og 5,8 procent for mænd.

De brancher, som i disse år har fremgang, er de tekniske, hvor der er beskæftiget ret få kvinder. Desværre søger kvinderne stadig de kønsbestemte uddannelser og er dermed selv medvirkende til den skæve udvikling. En anden – og større årsag – er den borgerlige politik, hvor man bevidst skærer ned på de offentlige aktiviteter, hvor kvinderne altid har haft stor beskæftigelse, som for eksempel plejehjem, børneinstitutioner og hospitalsvæsen.

I 1985 var der i gennemsnit 255.700 ledige, men der var 741.000, som på et eller andet tidspunkt var registreret, som arbejdsløse. På spørgsmål fra salen, oplyste Vøgg, at undersøgelser viste, at der var en »skjult« arbejdsløshedsstyrke på ikke mindre end 59.000, og at der var 350.000 personer, som var hjemmegående uden nogen form for støtte – alle, folk, som var interesseret i at få en eller anden form for tilknytning til arbejdsmarkedet.

Der blev stillet mange spørgsmål til Vøgg, som imponerede med sin

viden om arbejdsmarkedet og kvindeproblemer. De ting, som hun ikke umiddelbart kunne svare på, havde hun materiale med om, så alle fik svar på deres spørgsmål. Der var en del ønsker om ændrede/nye opgørelsesmetoder, og Vøgg kunne fortælle, at der var nogle ændringer på vej, så man bedre kunne anvende materialet i en målrettet indsats for bestemte aldersgrupper. Problemerne har nemlig vist sig størst for de »voksne« kvinder, altså dem mellem 40 og 60 år.

Mænd er for stive

Socialrådgiver i SID, Ann Gamst, havde et indlæg om, hvordan man kunne ændre det skæve erhvervsvalg mellem mænd og kvinder.

Hun sagde, at der var mange barrierer og fordomme, som skulle overvindes, ikke mindst for de voksne kvinders vedkommende. Der er sagt og skrevet meget om disse problemer, og Ann Gamst mente, at der var lys i sigte. Hun nævnte blandt andet EFG-uddannelsen, som et eksempel. Daghøjskoler var også vigtige i arbejdet mod barrierer og fordomme, men der er desværre mangel på bevillinger og når der lå bevillinger, var det vigtigt at målrette indsatsen til de steder, hvor problemerne er, så midlerne bruges på de kvinder, som har størst behov.

Der er mange fordomme, som gør sig gældende, når kvinder søger arbejde. Det nytter ikke noget bare at sige, at der er mandsdominerede områder, som man ikke vil søge ind på eller at kræve flere institutioner, hvor kvinder kan få arbejde. Man må nedbryde de barrierer, som hedder kønsroller, man må ændre opfattelsen af, at kvinden har større

forpligtelser i forælderrollen end manden og endelig må man også ændre mange mænds opfattelse af, at kvinder på arbejdspladsen er kønsobjekter med de modsætninger, det giver.

Målet er naturligvis, at der ikke findes kønsopdelte jobs. – Det bliver dog svært uden ligestilling både i hjemmet, samfundet og på arbejdsmarkedet. Det er jo desværre sådan, at kvindernes arbejde traditionelt betragtes, som mindre betydningsfuldt, mindre vigtigt – altså en lav status, som også resulterer i lav løn.

Uden denne diskriminering ville mange kvinder vælge at være pionerer på arbejdsmarkedet og gå ind i jobs på det, som anses for at være mandsarbejde. Der kræves derfor et stort pædagogisk arbejde, som ved eksmplets magt vil give kvinderne kollektiv selvtilid.

Det er ikke kun kvinderne, som skal bevæge sig, men i lige så høj grad mændene, ja måske endda mere.

For at nå frem til dette ønskemål, må der en ændret politisk holdning til gavn for kvinder på arbejdsmarkedet og til uddannelsen af arbejdskraften. Ikke mindst til de voksne kvinders situation, hvor der ikke er en alvorlig politisk vilje til at ændre forholdene. Der satses ganske enkelt ikke på denne gruppe, som man gerne ser forlade arbejdsmarkedet. Der er ingen forståelse for denne gruppes ønske om en specialarbejderuddannelse/faglig uddannelse.

Ann Gamst påpegede det vigtige i, at fagbevægelsen medvirkede til nye uddannelser, som for eksempel korte introduktionskurser. Hun nævnte et projekt, som hun ventede sig meget af, nemlig oprettelsen af »Fremtidsskoler«, hvor man indlevede sig i et idealsamfund. Når det var sket, skulle man sammen søge at finde veje, så dette kunne overføres til samfundet uden for skolen. Dette krævede konstant opfølgning og nye initiativer og krav til arbejdsgiverne, uddannelsesstederne og

ikke mindst politikerne. Sådanne »Fremtidsskoler« burde være et område, hvor flere fagforbund gik sammen om løsningen.

Afskaffelse af ledigheden – mangler politisk vilje

Henning Tjørnehøj, LO-konsulent, var næste punkt på programmet med et indlæg om teknologiens indflydelse på kvindernes arbejdsløshed – og fremtidens arbejdsmarked. Hennings indlæg var interessant, ironiserende og fantastisk inspirerende. Han viste en lang række avisoverskrifter over emnet og morede os med lystige bemærkninger, alt i mens han påpegede modstridende oplysninger i artiklerne. Han sagde, at det for arbejderne kunne være et problem, når deres faglige ledere konstant holdt fast i, at de ikke var maskinstormere. Det betød nemlig, at det var umuligt at opnå resultater ved faglige aktioner, og han citerede Graversen fra Danmarks Teknologiske Institut: Bryggeriarbejdernes konflikt i sommeren 1985, var det sidste forsøg i Danmark på at kæmpe mod teknologien.

Den teknologiske udvikling er

bestemt af profithensyn og er ikke af ny dato. Der har i mange, mange år været problemer, men nu rammer det bredere i industrien og især på de områder, hvor kvinderne traditionelt har været beskæftiget. Medvirkende hertil er, at udviklingen også har betydet, at den nye teknologi bliver stadig billigere.

Hvad gør vi ved det og hvad kan vi uddanne de arbejdsløse til i den toårige uddannelse, som erstatter 2. jobtilbud?

Henning fokuserede meget på, at vi ikke kun kan afskaffe arbejdsløsheden ved at uddanne os. Arbejdsløshedens afskaffelse er en beslutningssag. Den dag, politikerne beslutter sig til det, løses problemet, men den politiske vilje er ikke tilstede. – Det arbejde, der er, skal fordeles – og det skal lønsummen også!

For ganske få år siden viste undersøgelser, at folk anså arbejdsløsheden, som det største samfundsproblem, men nu er det desværre sådan, at problemet er røget ned på 4. pladsen. Dette er også med til, at de ansvarlige politikere gør mindre ved det, og det er farligt, i en tid, hvor kvindernes ledighed er stærkt stigende.

Hennings indlæg gav anledning til en masse spørgsmål og i svarene gav han en uddybning af sit syn på arbejdsløshed contra uddannelse. Han har naturligvis ret i, at man ikke løser arbejdsløsheden bare ved at sende folk på kurser, for hvis man kunne forestille sig, at alle de ledige bliver godt kvalificerede, vil de blot skubbe andre ud fra arbejdsmarkedet. Den eneste løsning er en politisk holdningsændring.

75 procent af de ledige er kvinder

Lotte Valbjørn, som er afdelingsleder på Teknologisk Institut, beskæftigede sig i et indlæg om kvindernes muligheder for beskæftigelse gennem uddannelse. Hun sagde, at det er utroligt vigtigt, at der etableres overenskomstmæssig efteruddannelse for at fastholde kvindernes beskæftigelse. Hun beskæftigede sig især med kontorområdet, montage- og computerindustrien og tekstilindustrien, hvor det er kvindernes traditionelle arbejde, som bortrationaliseres. Hvis ikke kvinderne uddanner sig til de ændrede krav, er der andre, som går ind og overtager arbejdet.

Også de økonomiske nedskæringer i den offentlige sektor omtalte hun, og også her går det i høj grad ud over kvinderne, når der skal spares på hospitaler, plejehjem og hjemmehjælp. En få år gammel prognose viser, at i 1990 vil 75,4 procent af alle ledige være kvinder, men hvis der ikke nu gøres en stor indsats, vil vi overhale prognosen, for allerede nu er tallet 61 procent.

Selvom den borgerlige regering gør sig mange anstrengelser for at få kvinderne til at gå hjemme og passe hus, mand og børn, går udviklingen den anden vej, for kvinderne ønsker kontakt med andre mennesker, socialt samvær og ikke mindst økonomisk uafhængighed.

Jytte omtalte forskellige former for efteruddannelse og gennemgik ret nøje det uddannelsesprogram, som er under udvikling på

Danfoss, – et resultat af den langvarige konflikt. Selvom man på Danfoss ofrer store summer på efteruddannelse, er der problemer, for uddannelsen giver kun kvalifikationer til de næste 2-3 år, og hvad så? Det er i hvert fald et projekt, som bør følges nøje, da der kan læres meget heraf, ikke mindst af fejlene.

Investeringer skal »villes«

Helle Degn, MF, formand for Ligestillingsrådet havde et indlæg, som hed: »Hvad kan der gøres politisk for at nedbryde kønsopdelingen på arbejdsmarkedet«.

Hun mente, at Danmark havde bragt sig i klemme i industriudviklingen og den 2-delte beskæftigelsestruktur, forstået på den måde, at i stedet for at satse på at blive hovedleverandør af den nye teknologi satser man på underleverancer, som forøger afhængigheden. – I øvrigt var dansk industri for orienteret mod hjemmemarkedet.

Helle Degn omtalte de stadig stigende avancer, bankernes og forsikringsselskabernes overskud på 20 mia. kr. i 1985 og de manglende investeringer. Hun sagde, at vi må fortsat ville en investeringspolitik, og at det var særdeles nødvendigt at der satsedes på investeringer til produktudvikling. På det sidste område er metalindustrien gået i gang, men det går langsomt.

Arbejdsløsheden er en politisk beslutning, det vil sige, at den kan afskaffes, hvis man vil tage en beslutning om det. Det kan blandt andet ske ved at omlægge erhvervsstøtteordningerne, så der tages hensyn til industriens omstilling til andre produkter og til følgeindustrien.

Konferencen har vist, at det er på høje tid at der sættes ind mod kvindernes stigende ledighed, og det kan gøres ved at der stilles krav i forbindelse med støtteordninger.

Egnsudviklingsstøtten skal også ændres, så den fremmer industriomstillingen og ikke mindst bruges til uddannelse af den lokale arbejdskraft.

Udviklingen af den offentlige sektor må fremmes, men det er svært under et borgerligt styre. Her kunne der skabes mange arbejdspladser samtidig med, at der kunne udvikles nye systemer, som ville kunne eksporteres. I hele den offentlige sektor findes der så mange forskellige muligheder for at få kvinder i arbejde, men man skærer bare ned.

Kvindearbejdsløsheden er et samfundsproblem, og derfor bør samfundet træffe de beslutninger, som løser problemerne.

Konferencen sluttede med en paneldiskussion mellem kontorchef i Dansk Arbejdsgiverforening, Hanne Simonsen, LO sekretær, Ib Wistisen og ligestillingskonsulent i AF, Bente Stig.

Bente Stig omtalte initiativer til omskoling af voksne piger til arbejdsopgaver som traditionelt udføres af mænd. Med voksne piger, mener man piger, som har passeret de 40. Det er dem, som har sværest ved at komme tilbage til arbejdsmarkedet. I samarbejde med specialarbejderskolerne forsøger man at løse nogle påtrængende opgaver, men da disse skoler til stadighed rammes af nedskæringer, er det meget svært.

Vi er ansvarlige

Indlæggene og spørgsmålene fra salen gjorde problemerne tydeligere. Jeg tror, at alle tog fra konferencen med den indstilling, at vi alle er ansvarlige for at afhjælpe den skæve udvikling, ikke bare for kvindernes skyld, men også fordi kvinderne er en kvalificeret arbejdskraft, som samfundet har brug for på alle niveauer. Der skal gøres en stor indsats på alle arbejdspladser for at vende udviklingen, men det er ikke nok. Følgerne af de borgerlige politik har vist, at et vigtigt led i ligestillingen på arbejdsmarkedet er krydset på stemmesedlen!

Hvordan ser det ud på din arbejdsplads?

Thomas Olsen
Provinssekretær

Beretning fra NGG's 10. ordinære kongres

v/provinssekretær Thomas Olsen

Den 25. januar 1987 er der valg til forbundsdagen i Bonn, og det satte naturligvis sit præg på det Vesttyske Levnedsmiddelarbejderforbunds kongres. Lige som i Danmark lider arbejdere, arbejdsløse, studerende og pensionister under en borgerlig koalitionsregering, men der er lagt op til et spændende valg, da SPD, de tyske socialdemokrater, har opnået flotte resultater ved de sidste valg i de enkelte forbundslande.

Åbningen af NGG's (Nahrung – Genuss – Gaststätte) kongres var anderledes end det, vi kender fra vores forbund. Efter en velkomsttale af forbundsformanden Günter Döding, talte Hamborgs overborgmester Klaus von Dohnanyi. Han fortalte om Hamborgs fortid og nutid og fremhævede især, at det ikke var tilfældigt, at NGG havde hovedkvarter i byen, idet forbundet havde rødder tilbage til de første organiserede arbejdere i Tyskland, nemlig tobaksarbejderne i Hamborg, som dannede en fagforening for 120 år siden.

Allerede i overborgmesterens tale begyndte valgkampen, men den blev forstærket i de næste tre indlæg, nemlig af arbejdsminister Norbert Blüm, CDU, oppositionsfører og tidligere kanslerkandidat Hans Jochen Vogel, SPD, og formanden for DGB – det tyske LO – Ernst Breit. Det virkede meget forfriskende med disse indlæg, for den tyske tradition – også i parlamentet – med tilråb fra salen gjorde det til en særdeles livlig forestilling.

Den sidste taler var Dan Gallin, generalsekretær for IUL – den internationale union af levnedsmiddelarbejdere. Ud over at han næsten skamroste Günter Dö-

ding, talte han meget – og godt – om betydningen af internationalt samarbejde. Når man hørte ham sige alle disse flotte og rigtige ord, undredes man over, at for Dan Gallin standser solidaritet og samarbejde ved grænsen mellem øst og vest.

Nå, men det er en anden historie, som man kan få mere at vide om ved at læse Preben Mortensens artikler i »PROP & KAPSEL« tidligere i år.

Efter disse taler erklæredes kongressen for åbnet.

Organisering fra top til arbejdsdrenge

NGG har 56 afdelingskontorer i Vesttyskland og godt 270.000 medlemmer. Fagbevægelsens opbygning gør, at man på levned- og nydelsesmiddelvirksomheder samt i restaurationsbranchen organiserer alle, lige fra arbejdsdrenge og til betroede funktionærer. Det har naturligvis fordele og ulemper; men kendetegnende var, at det var dygtige og engagerede delegerede, som deltog i kongressen. Der var 209 stemmeberettigede delegerede, hvoraf 41 var kvinder, svarende til 19,7 procent.

På kongressen havde mange ordet til netop kvindernes situation, både på arbejdsmarkedet og i organisationen. Der blev uddelt mange øretæver til mændene over, at der ikke var flere kvinder med – set i lyset af, at næsten 40 procent af NGG's medlemmer er kvinder. Der var dog enighed om, at man ikke for tiden ville indføre kønskvotering, men ændres fordelingen ikke, tror jeg, at den vil blive foreslået. – En stor del af dem, som tog ordet på kongressen, var netop kvinder. De markerede sig godt og stærkt, som vi kender det hos os selv.

En nøje beskrivelse af hele kongressens forløb vil være alt for omfattende, så jeg vil nøjes med at komme ind på de vigtigste og mest interessante af de behandlede emner. Jeg vil heller ikke dele det op i skriftlig/mundtlig beretning og indlæg, men sammenfatte kongressens holdning.

Der var mange drøje hug til Kohl-regeringen for dens nedskæringspolitik. Ved dens tiltrædelse i 1982 lovede arbejdsministeren, at man i 1985 ville have halveret arbejdsløsheden til en million. Dette er ikke sket; arbejdsløsheden er derimod steget 26 procent de sidste fire år. Vilkårene for de ledige er endnu værre i Tyskland end hos os, og der er sket yderligere forringelser. – Ud over de 2,3 millioner registrerede arbejdsløse, mener man, at der er 350.000 flere ledige, som ikke lader sig registrere, da de ingen økonomisk hjælp kan få. Kongressen krævede en aktiv politik for at hjælpe alle disse arbejdsløse, man henviste blandt andet til forslag fra fagbevægelsen.

Naturskatteforslag

Der var især et konkret forslag, som jeg fandt særdeles betydningsfuldt, nemlig en afgift på tre pfennig pr. ltr. benzin. Disse penge skulle anvendes til genopretning af naturen. I visse områder er skovdøden over 70 procent, så der er behov for en indsats. Ud over den gavnlige virkning på naturen, ville forslaget skabe mindst 300.000 arbejdspladser.

Man krævede også yderligere nedsat arbejdstid og bedre muligheder for førtidspension for at mindske ledigheden. Netop på disse to områder, har NGG markeret sig stærkt. Ingen NGG'ere

har over 39 timer om ugen, og medlemmerne har mulighed for at gå på pension, når de bliver 58 år. Nu er netop spørgsmålet om pension et problem i Tyskland, da man ikke har en folkepension som i Danmark. Man sparer op på den måde, at der trækkes syv procent af lønnen til pensionen, og pensionens størrelse afhænger så af, hvor meget man har sparet op. Det betyder, at millioner ikke har opsparingsmuligheden og må leve af socialhjælpen på nogle få hundrede DM. – Kongressen krævede forbedringer for pensionisterne, men fastholdt princippet om opsparingsformen (!?!).

Det emne, som gav den største – og længste – debat på kongressen, var spørgsmålet om placering af arbejdstidsnedsættelsen. I NGG er der samlet mange brancher, og de har naturligvis forskellige forhold at tage hensyn til. Derfor var der fra forbundsledelsen forslag om, at man branchervis skulle kunne aftale, om nedsættelsen skulle placeres på kortere daglig, ugentlig eller månedlig arbejdstid. Der var utrolig mange indlæg til emnet, og ikke mange var enige i ledelsens forslag, men efter en hel eftermiddags debat, blev forslaget vedtaget med meget få stemmer imod. Efter debatten at dømme skulle forslaget have været forkastet, men man har jo da stadig lov til at blive overrasket.

I forbindelse med denne debat markerede kongressen sig som stærk modstander af en ændring af lukkeloven, som meget ligner den i Danmark. Argumenterne var de samme som hos os, nemlig stærkt forringede forhold for de ansatte og uoverskuelige konsekvenser for de små detailhandlere.

Krav om mindst 4 procent

NGG er et af de forbund i Tyskland, som lønmæssigt har klaret sig bedst gennem kriseårene, bl.a. har man fået nedsat arbejdstiden uden løntilbagegang. Ved de kommende overenskomstforhandlinger forlanger man mindst fire procent lønstigning

og sikring af reallønnen. I stedet for at forlange fuld lønkompensation for nedsat arbejdstid forlanger man, at der sikres nyansættelser. Det forlanger man også, når folk går på førtidspension, – her har der kun været mellem 40 og 50 procent genansættelse, men ordningen har naturligvis også betydet, at man har undgået afskedigelser.

Den nuværende førtidspensionsordning er gældende til 1988. Den er aftalt på arbejdsmarkedet, men det krævede en række lovændringer i forbundsdagen. Fra NGG's hovedledelse var der tanker fremme om, at arbejdsgiverne havde sagt ja i den overbevisning, at regeringen ikke ville lave den nødvendige følgelovgivning. At det så skete alligevel, var fordi regeringen havde brug for den forbedring i ledighedstallene, som ordningen ville give.

Regeringen ønsker en svag fagbevægelse

At Kohl-regeringen gør alt for at svække fagbevægelsen, viser 2 eksempler:

Man giver arbejdsgiverne mulighed for at ansætte »korttidsarbejdere« i helt op til 1½ år. Disse arbejdere opnår hverken opsigelsesfrist eller andre rettigheder, som fastansatte har.

Det andet eksempel er den forhadte § 136, som forbyder udbetaling af strejkeunderstøttelse til arbejdere, som må sendes hjem på grund af andres konflikt. I Tyskland har man tradition for »Warnstreiks«, altså strejker af kort varighed under forhandlingsfasen for at vise, at der er magt bag kravene.

Disse og andre stramninger blev skarpt fordømt, og SPD har lovet at bringe tingene tilbage i normal tilstand ved en valgsejr.

Traditionelt er NGG et af de mindst politisk markante forbund i Tyskland, og det vakte derfor nogen opsigt i pressen, at forbundet markerede sig endnu skarpere end det tyske LO i spørgsmålet om atomenergi. Kongressen krævede en omgå-

ende nedlæggelse af A-kraftværkerne.

Fredspolitikken var også en mærkesag, og også her var markeringen meget skarpere end normalt, idet man klart gav udtryk for, at USA ikke mere skulle forventes, at man i Tyskland blindt fulgte, hvad USA ville. Man krævede Stjernekrigsprogrammet (SDI) standset og krævede raketter og kemiske våben fjernet fra Europa.

Der var klar afstand til Bonn-regeringens ønske om en stramning af flygtningepolitikken, og man fortalte med glæde, at der var flere og flere udenlandske kolleger, som tog aktivt del i det faglige og organisatoriske arbejde.

NGG rykket til venstre

Jeg talte med en journalist, som mente, at NGG var rykket et stort stykke til venstre på den politiske arena.

I sin afskedstale på de udenlandske gæsters vegne nævnte Lage Andreasson fra det svenske levnedsmiddelarbejderforbund, at NGG på sin kongres havde vist vejen for hele arbejderbevægelsen ved at tage så konkret fat i samfundsproblemerne og drage dem ind i fagbevægelsen som et naturligt og nødvendigt arbejdsområde.

Når man ser på kongressens forløb og de beslutninger, der blev taget, virkede det helt naturligt, at Günter Döding fra den israelske delegation modtog et dokument, som viste, at man i GünTERS navn havde plantet 56 træer i Fredens Skov på hans 56 års fødselsdag fornylig.

Under kongressen havde jeg lejlighed til at gense tre kursuskammerater fra Oberjosbach, hvor Steen Hansen, Albani, og jeg har været i fire uger. Også skolens forstander og undervisere var til stede. En af kursuskammeraterne, Helmuth Ohne-sorge fra Stuttgart præsenterede mig for formanden for afdelingen i Stuttgart. Vi tre talte om den internationale bryggerikonferen-

(fortsættes side 17)

Nicaragua Komiteen

Byggebrigade i arbejde.

Nicaragua Komiteen blev dannet i 1980, og kort efter opstod ideen med at sende byggebrigader til Nicaragua ud fra følgende:

- * Det var svært at have fingeren på pulsen i forhold til oplysningsarbejdet (komiteens vigtigste opgave).
- * Man ville gerne inddrage for eksempel fagforeninger og i det hele taget andre grupper end de »traditionelle solidaritetsarbejdere« i komiteen.
- * Pengeindsamlinger ved salg af klistermærker på »Strøget« battede ikke rigtigt noget.
- * Kort efter revolutionen i 1979 rejste mange danskere til Nicaragua med en forventning om at yde et stykke arbejde. Den nicaraguanske administration havde ikke ressourcer til at placere enkeltpersoner.

Hvorfor lave brigader?

I Nicaragua Komiteen har man gjort sig en lang række tanker om, hvad der kan komme ud af at sende brigader af sted. Nogle mål er mere indlysende end andre, og ofte oplever man, at nogle deltagere overser alt det, der ligger uden om selve byggeriet. Derfor er det vigtigt at forklare ideerne for brigaderne:

Konkret u-landshjælp

At bygge en skole er naturligvis en håndsækning til de folk i Den tredje Verden, som forsøger at forbedre deres egen situation. For at en ny skole skal være en hjælp, kræves det, at nogen vil skaffe en lærer, og at regeringen og det lokale borgerskab vil acceptere, at folk lærer at læse (man har eksempler på det modsatte). Nicaragua er et af de lande, som selv har gjort meget for at sætte noget i gang inden for

uddannelse, sundhed og ernæring, og der er således grund til at tro, at vor hjælp kan være til nytte.

Politisk støtte til revolutionen

Den sandinistiske revolution blev især gennemført af byernes slumbeboere og jordløse bønder i visse områder. Andre områder var nærmest uberørte, hvorfor folkene dér fik et ret materialistisk forhold til de politiske omvæltninger.

Sandinisterne tog fat med en alfabetiseringskampagne, jordreform og sikring af billige fødevarer til alle, og på det mere langsigtede plan – en opbygning med et net af veje, skoler, sundhedsklinikker med mere, som skulle udjævne de enorme forskelle mellem land og by. Nogle af de steder, hvor vi har bygget, har skolen været det første virkelige resultat af de politiske omvæltning-

ger og derfor været af stor betydning for udbredelsen af revolutionen.

Med optrapningen af USA's økonomiske og militære angreb på landet har skolebyggerierne sammen med andre »internationale« projekter yderligere fået en betydning som en international manifestering af den brede støtte til Nicaragua. Man regner også med, at USA vil have sværere ved at invadere et land, hvor der befinder sig adskillige tusinde vesteuropæere og amerikanere.

Moralsk støtte til Nicaragua

Netop i den meget trængte situation, som Nicaragua befinder sig i nu, er det af stor betydning for nicaraguanerne at opdage, at det langt fra er hele verden, der er imod den. Internationalister bruges ofte ved møder og indvielser, og aviserne har dagligt beretninger om, hvad udenlandske brigader foretager sig.

For landsbyernes indbyggere kan brigadernes tilstedeværelse betyde en bedre forståelse af, at

verden går længere end til nærmeste by og dermed give en mulighed for at forstå de politiske konflikter, som landet står over for.

Hjælp til selvhjælp

Ved at deltage i skolebyggeriet skulle landsbybeboerne gerne lære noget om at organisere fælles projekter og helst også noget konkret om byggeteknik. Denne ballast skal bruges til at igangsætte andre aktiviteter til gavn for byen. Dette oplæringsarbejde er nok brigadernes sværeste opgave og i hvert fald en af dem, der volder flest problemer. Dels når man sjældent synlige resultater på blot 3-4 måneders ophold, dels har mange – især håndværkere – svært ved at acceptere det arbejdstempo, der følger med at forklare en flok nybegyndere en byggeproces på spansk.

Oplysningsarbejde i Danmark

Ved at leve og arbejde sammen med nicaraguanerne gennem et stykke tid får man nogle erfaringer, som kun danskere er i besiddelse af. I Nicaragua Komiteen

tror man, at det er meget afgørende for overhovedet at kunne hjælpe Den tredje Verden. Brigadisterne oplever også på nært hold den nicaraguanske revolution og de problemer, den står overfor, og kan blive en slags vidner mod de amerikanske løgnehistorier, som i stort tal fremføres i præsident Ronald Reagans hadske kampagne mod det sandinistiske styre i Nicaragua.

Nicaragua Komiteens brigader i 1986

Der arrangeres tre forskellige brigader til Nicaragua i 1986:

- * En brigade, der skal bygge landsbyskoler.
- * En brigade, der skal bygge en del af de større kooperativer.
- * En brigade, der skal deltage i kaffehøsten.

Henvendelse kan om disse brigader rettes til

Nicaragua Komiteen
Fredensgade 34
8000 Århus C

eller på telefon 06 13 09 44
mandag-torsdag kl. 15-17.

Lønstatistik

for januar kvartal 1986

Uddrag af Dansk Arbejdsgiverforenings lønstatistik

Område og kategori	Antal arbejdere ved kv. udgang	Akk. timer i % af samtl. timer	Gennemsnitlig timefortjeneste			Forskellige tillæg			Feriepenge og søgnehelligdagsbetal.	Fortjeneste i alt 1. kvartal	Fortjeneste i alt ekskl. overtidstillæg 1. kvartal		
			Akkord-løn	Tid-løn	Til-sammen	I alt	Over-tids-till.	Hold-drifts-till.			1986	1986	1985
Hovedstaden Bryggeriarb. mænd	2403	99	78,85	73,18	78,81	5,07	0,53	3,85	13,42	97,30	96,77	94,99	
Samtlige ikke-faglærte mænd	26186	42	81,53	70,52	75,12	4,04	1,41	1,86	12,67	91,83	90,42	85,43	
Hovedstaden Bryggeriarb. kvinder	820	99	76,68	70,25	75,65	6,13	0,23	5,31	13,24	96,02	95,79	95,05	
Samtlige ikke-faglærte kvinder	11502	29	74,59	64,16	67,16	1,37	0,31	0,91	10,97	79,50	79,19	76,26	
Provinsen Bryggeriarb. mænd	1043	74	74,96	69,78	73,63	4,74	1,27	3,14	12,54	90,91	89,64	86,17	
Samtlige ikke-faglærte mænd	87123	28	74,67	65,36	67,95	3,71	1,73	1,58	11,46	83,12	81,39	77,39	
Provinsen Bryggeriarb. kvinder	474	86	75,78	67,88	74,70	4,51	0,57	3,77	12,67	91,88	91,31	88,11	
Samtlige ikke-faglærte kvinder	46683	31	66,01	59,68	61,63	1,78	0,44	1,21	10,15	73,56	73,12	69,86	

Internationalt fagligt samarbejde

(fortsat fra side 9)

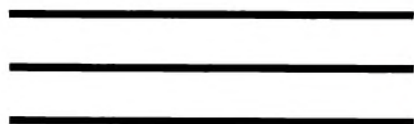
som er os fuldstændig fremmede, kæmper for retfærdighed, uanset omkostningerne.

Vores besøg i denne verdensdel har endnu mere overbevist os om nødvendigheden af internationalt samarbejde og solidaritet. Konferencen har også vist, at det kan nytte at have internationale faglige organisationer, da disse organisationer med hjælp fra alle lande kan forbedre arbejdernes vilkår og får arbejderne til at føle sig mere sikre på sin sag.

Hvor de politiske demokratiske rettigheder ikke eksisterer, er det netop fra fagbevægelsen, den folkelige rejsning sker. Det er ofte fagforeningers ledere, der taler diktatorer imod, og det er ofte fra dem, presset for retfærdige sociale og økonomiske vilkår kommer. Det er dem, der får etableret demonstrationer, og dem der fører an i kampen for frihed og demokrati.

De har brug for støtte for at gennemføre disse ting, og deres kamp er så retfærdig, at vi altid bør betragte det som en selvfølge, at hjælp til dem er en solidarisk forpligtelse.

Preben Mortensen

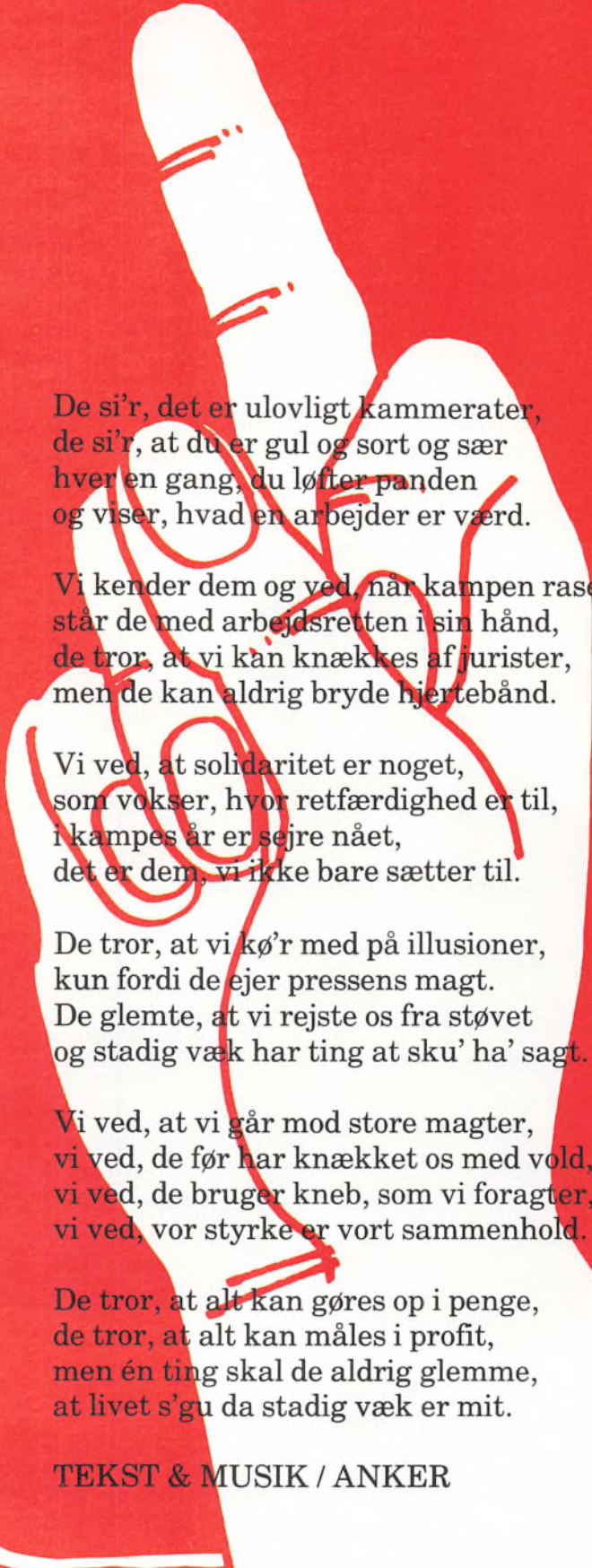

Beretning fra NGG's 10. ordinære kongres

(fortsat fra side 14)

ce, vort forbund står for på Roskilde Højskole i januar; der var klar forståelse for nødvendigheden af, at man skabte kontakter til/mellem bryggeriarbejdere, uanset politiske holdninger. I den forbindelse nævnte Stuttgart-formanden, at han ville invitere mig til Stuttgart, hvor der er tre store og et mindre bryggeri. Han var meget interesseret i nærmere kontakt med DBBMF og de danske arbejdspladser.

Kampsang

De si'r, det er ulovligt kammerater,
de si'r, at du er gul og sort og sær
hver en gang, du løfter panden
og viser, hvad en arbejder er værd.

Vi kender dem og ved, når kampen raser
står de med arbejdsretten i sin hånd,
de tror, at vi kan knækkes af jurister,
men de kan aldrig bryde hjertebånd.

Vi ved, at solidaritet er noget,
som vokser, hvor retfærdighed er til,
i kampes år er sejre nået,
det er dem, vi ikke bare sætter til.

De tror, at vi kø'r med på illusioner,
kun fordi de ejer pressens magt.
De glemte, at vi rejste os fra støvet
og stadig væk har ting at sku' ha' sagt.

Vi ved, at vi går mod store magter,
vi ved, de før har knækket os med vold,
vi ved, de bruger kneb, som vi foragter,
vi ved, vor styrke er vort sammenhold.

De tror, at alt kan gøres op i penge,
de tror, at alt kan måles i profit,
men én ting skal de aldrig glemme,
at livet s'gu da stadig væk er mit.

TEKST & MUSIK / ANKER

I vores alder kan vi få familieforsikring hos Alka til 1/2 pris

Hos Alka har vi det princip, at forsikringer kun koster det, de skal koste. Efterlønsmodtagere og pensionister over 60 år betaler f.eks. kun cirka det halve af den i forvejen lave pris for en familieforsikring. Vi synes nemlig, det skal komme de ældre årgange til gode, at de har færre og mindre skader.

Sådanne principper er Alka ret ene om.

Men vi er også kun til for at gi' lønmodtagerne den bedste og billigste forsikring. Over 1 million danskere ved, at vi har en solid tradition for service - også når skaden er sket. Det praktiske med at flytte forsikringerne ordner vi gerne helt uden besvær for dig.

Ring til din lokale Alka-assurandør eller vort hovedkontor på 01-11 57 10 og be' om Familieforsikring. Så står du stærkere når uheldet er ude.

ALKA forsikring

- dit eget forsikringsselskab

I Arbejdernes Landsbank er vi ikke bange for at få snavs på fingrene

Arbejdernes Landsbank er lønmodtageres bank. Det kan enhver selvfølgelig komme og sige. Men vi har mere end ord at ha' det i. Gennem vore arbejdspladskonsulenter og kontaktfolk, har vi direkte forbindelse til de tusinder af arbejdspladser i Danmark.

Og vi er ikke bange for at komme ud og fortælle om, hvordan lønmodtagerne kan få mest ud af deres penge.

Det er ikke tilfældigt, at det er Arbejdernes Landsbank, der har en særdeles fordelagtig lønkonto - Superløn.

Med høj rente, 100 gratis checks om året og et hævekort, der er brugbart i samtlige landets banker, uden at det koster en øre.

Vi har også udviklet en Solskinskonto, der gør det muligt for almindelige indkomster at spare op til ferie, eller andre solskinsdage, uden at det går ud over trygheden i økonomien.

Hvad enten det er klubben, foreningen eller dig selv, der har brug for én, der ved noget om almindelige menneskers penge, så få fat på Arbejdernes Landsbank. Vi arbejder nemlig for dig.

**ARBEJDERNES
LANDSBANK**

- din økonomipartner

Medier er magt

Når BT engang skrev, at SiD udbetalte hver blokadvagt 20.000 kr., er det klart, at avisen havde et skjult budskab, som den skulle afsætte til forargede læsers frokost. Virkeligheden var, at bladet var bekendt med, at nogle strejke- og blokadvagter fik udbetalt tabt arbejdsfortjeneste og mødediæter på 864 kr. om dagen. Beløbet så ganget op med et passende antal dage, så BT fik en rigtig »blafirer« hjem.

Denne og andre spændende beviser på, at medier er og har magten, findes i AOF-bogen »Medier er magt«, som er skrevet af informationschef i SiD, Bent Hansen, der for øvrigt tidligere har været chefredaktør på dagbladet AKTUEL.

Bogen, som er velskrevet og yderst interessant læsning, blander nutidige emner/problemer med avisernes historiske udvikling frem til de æterbårne medier på yderst elegant, ordknap måde.

Når vi i dag ikke længere har et »firebladsmønster« med en konservativ Stiftstidende, en venstre Tidende, et radikalt Venstreblad og en socialdemokratisk Socialdemokraten i hver by, skyldes det blandt andet annoncestrommen, der efter Anden Verdenskrig var med til at skabe en oplagsspiral. Meget læste aviser fik flere annoncer, hvorved de fik flere læsere og dermed flere annoncer, og på den måde steg oplaget, og flere af arbejderaviserne måtte bukke under i kampen om annoncerne.

I dag er den skrevne dagspresse helt borgerligt domineret, og hvad kan arbejderne så gøre ved det? Forfatteren giver i sin bog en vejledning på, hvad man så kan gøre for at komme til orde, idet han blandt andet peger på, at fagbevægelsens blade har det største oplag (ca. 1,5 millioner eksemplarer alene til LO-forbundenes medlemmer) i Danmark, og gennem disse kan arbejderbevægelsens tanker komme til udtryk.

Men Bent Hansen standser ikke hermed, idet han beskriver, hvordan man ellers kan komme til orde i de andre medier. Man kan indrykke annoncer og indsende læserbreve (og dermed selv styre indholdet af sit budskab) eller formidle en nyhed til avisen, lade

sig interviewe, give journalisten såkaldt baggrundsstof eller indkalde til pressemøde (i dette tilfælde styrer man ikke selv hele indholdet af sit budskab).

I øvrigt indeholder »Medier er magt« mange facts. Vidste du for eksempel, at kun 11 procent af de adspurgte lønmodtagere i en AIM-undersøgelse ville udtale sig til BT om forholdene på deres egen arbejdsplads – og at 53 procent overhovedet slet ikke ville udtale sig.

Bogen, der kun koster 55 kr. plus forsendelse, giver så mange gode råd, at den er værd at eje. Den kan fås ved henvendelse til AOF's Forlag, Teglværksgade 27, 2100 København Ø, eller telefon 01 29 60 66.

PROP & KAPSEL

10/86

MEDLEMSBLAD FOR DANSK BRYGGERI-, BRÆNDERI- OG
MINERALVANDSARBEJDER FORBUND

PROP & KAPSEL

ISSN 0900-8446

Medlemsblad
for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Preben Mortensen (ansvarsh.)

Forbundets adresse
Tomsgårdsvej 19¹
2400 København NV.
Tlf. (01) 19 05 77

Forbundsformand
Preben Mortensen

Næstformand
Arthur Jensen

Hovedkasserer
Jytte Hansen

Forbundssekretær
Lone Christensen

Provisinssekretær
Thomas Olsen

Konsulenter
John Pedersen
Henrik Hansen

Journalist
Steen Cadan

Produktion
Holbæk Fotosats ApS

Sociale goder

Ledelsen indenfor Jyske Bryggerier er særdeles lærenem, når det gælder om at efterleve den nedskæringspolitik, den borgerlige regering fører for øjeblikket indenfor den sociale sektor.

Vi har bedt om nogle hårdt tiltrængte reguleringer på vore sociale goder. Sociale goder, der gennem årene har gennemgået en »harmonisering« – sådan hedder det vist nok med et fint ord – som bestemt ikke har været til gavn for medarbejderne. Der har været en vis tendens til at overføre de for medarbejderne dårligste løsninger fra Ceres til Thor og omvendt, hvor det har passet bedst ind i ledelsens kram.

Vore meget rimelige ønsker, der kunne imødekommes for et beløb

på under 50.000,- kr. pr. år, er blevet afvist. Til gengæld er der pludselig forsvundet gaver ved 50 års jubilæer samt julegaver.

Det er noget, vi kan tale om fra gang til gang – det behøver ikke blive nedfældet på et stykke papir – som det så smukt hedder.

Jo, tak – vi kender melodien. Der var engang, et ord var et ord – men i dagens Danmark er det desværre nødvendigt at få under-skrift på alt, hvis man skal gøre sig håb om, at reglerne overholdes.

Vi læser jævnlige om, hvorledes andre firmaer belønner veltjente medarbejdere. Det giver et godt ry i befolkningen. Det ville være rart, hvis Jyske bryggerier igen kunne få det skudsmål, at her er en virksomhed, der virkelig gør noget for deres medarbejdere.

Det er god reklame, og den er så godt som gratis.

*Fællesudvalget under
Jyske Bryggerier*
Den 6. oktober 1986

Udtalelse

fra ansatte på
Albani Bryggerierne:

Ansatte på Albani Bryggerierne var samlet på FN-dagen for at udtrykke, at også vi ønsker fred i verden.

Vi ønsker Norden som atomfri zone.

I stedet for krigslegetøj, ønsker vi fredelig sameksistens.

INDHOLD

Leder	3
Ny samarbejdsaftale – en aftale om samarbejde	4
Fred og solidaritet for arbejdere	5
Konsulenttjenesten: Månedens Kemikalie- portræt	6
Sikkerhedssko	8
Ny håndbog	8
Big Brother	9
Ideen, der blev en bevægelse	10
Amnesty	11

Indlæg til næste nummer af
PROP & KAPSEL
skal være redaktionen i hænde senest
6. december 1986.

Regeringens slingrekurs

Når disse linier skrives, er Folketinget i gang med at behandle Finansloven for 1987.

Regeringen vil fortsat lægge forslag frem, og få dem vedtaget, om en stram udgiftspolitik, der ikke giver mulighed for ret meget til de arbejdsløse, syge, pensionister o.s.v.

Den danske befolkning er begyndt sit 5. år med en borgerlig regering, der økonomisk har spillet fallit.

Der er ikke en sammenhæng i regeringens økonomiske politik.

Man laver det ene forlig efter det andet, og alligevel stiger betalingsbalanceunderskuddet. Skattetrykket er det højeste, der nogensinde er set i Danmark, og arbejdsløsheden er igen begyndt at stige.

Det held, den borgerlige regering havde med sig de første år på grund af bedre konjunkturer udefra, er nu for alvor ved at vende. Kartoffelkuren vil dæmpe den økonomiske aktivitet meget, og en stigning i arbejdsløsheden er uundgåelig. Oliepriserne er faldet til knap $\frac{1}{3}$ af, hvad de var for 2-3 år siden, og den stærke dollar er faldet betydeligt, hvilket også skulle være en stor fordel for handelsbalancen, da mange danske handelsordrer betales i dollars.

Naturligvis ville en anden regering også have problemer med at styre økonomien men aldrig så usammenhængende som det, den borgerlige regering har vist gen-

nem de sidste par år. Det har været regeringens mærkesag at tage fra dem, der ingenting har, og give til dem, der i forvejen har meget. Regeringen har konsekvent skåret ned de steder, hvor det i forvejen stod dårligst til. Denne politik har ført til at øge købekraften hos andre grupper. Regeringen har derved fået balance i sit finansregnskab men et rekordstort underskud i betalingsbalancen.

Regeringen har så måttet stramme endnu mere, og Danmarks økonomi ser for 1987-1988 meget syg ud. Der vil ske et fald i betalingsbalancen, men med næsten 35.000 flere arbejdsløse vil dette igen give et underskud på finansloven.

Det værste er, at investeringerne vil gå i stå, og erhvervslivet vil både på det indenlandske og udenlandske marked have en stærk tilbagegang.

Efterhånden som et valg vil nærme sig, vil regeringen slingre endnu mere fra side til side i håb om vælgernes gunst.

Ingen bør lade sig narre af dette. Et valg kan komme hurtigere, end man havde regnet med, men senest i efteråret 1987. Her bør den danske arbejder klart vælge side.

Den sociale genopretning er og bliver nødvendig, men det skal ske i en langsigtet økonomisk politik.

Disse ting kan kun forenes ved en arbejderregering, som bør og skal have regeringsmagten ved næste valg.

Den ny samarbejdsaftale – en aftale om et samarbejde

Den 1. juli 1986 trådte en ny samarbejdsaftale mellem DA (Dansk Arbejdsgiverforening) og LO (Landsorganisationen i Danmark) i kraft.

Denne aftale erstatter den tidligere samarbejdsaftale af 1. oktober 1970 samt tillægsaftalen om teknologi af 1. marts 1981.

Den nye samarbejdsaftale har ingen ændringer, der er revolutionerende, eller ændringer, der kan kaldes reformgennembrydende.

Det har heller ikke været parternes mening med en ny samarbejdsaftale at ændre vedstående styrkeforhold mellem arbejdere og arbejdsgivere.

Skal styrkeforholdene ændres, og skal LO have indrømmelser af den slags, skal dette ske igennem Hovedaftalen og ved overenskomsternes indhold og ordlyd.

Samarbejdsaftalen skal være grundlaget for samarbejdet i virksomhederne imellem arbejdsgivernes repræsentanter ved virksomhedsledelsen og arbejderne repræsentanter ved tillidsrepræsentanter eller andre arbejderrepræsentanter.

Spørgsmålet om arbejdsgivernes ret til at lede og fordele arbejdet er ikke et anliggende, der skal forhandles i en samarbejdsaftale men et punkt, der hører hjemme under Hovedaftalen.

Det betyder ikke, at samarbejdsaftalen ikke beskæftiger sig med dette spørgsmål men kun som en fortolkning af, hvordan et sådant forhold kan administreres.

Set ud fra disse muligheder er der i den nye samarbejdsaftale absolut forbedringer.

Arbejdsgivernes pligt til at samarbejde og give informationer om virksomhedens planlægning og

drift er forbedret. Som noget nyt er også indført bod til den part, der har begået brud på aftalen.

I langt de fleste tilfælde er det ledelsen i virksomhederne, der overtræder samarbejdsaftalen ved ikke at give informationer og slet og ret at undlade enhver form for samarbejde.

Hvorfor indgår DA en samarbejdsaftale med LO, der forpligter de enkelte arbejdsgivere til at give mere information og forbedre samarbejdsrelationerne mellem virksomhedernes ledelse og de ansatte?

Hvorfor indgår DA en samarbejdsaftale, hvor der åbnes for muligheder til at give bod ved overtrædelse af aftalen?

Der kan ikke gives noget entydigt svar, men sikkert er det, at dansk industri og øvrige erhverv ikke kan udvikles og gøres konkurrencedygtigt, hvis ikke virksomhedernes ledelse bedre forstår at udnytte de muligheder, der er ved inddragelsen af alle ansatte i arbejds- og beslutningsprocesserne.

Der ligger uanede ressourcer i virksomhedernes ansatte til forbedring af arbejdets tilrettelæggelse og organisering grundet disses viden, indsigt og erfaring. Skal denne bruges rigtigt, skal virksomhedsledelserne bedre kunne motivere og udygge et samarbejde mellem alle ansatte i virksomhederne. For at sikre anvendelse og udvikling af ny teknologi skal der ifølge aftalen skabes større trivsel og tryghed for de ansatte, og dette vil give de ansatte større arbejdstilfredshed og være en afgørende forudsætning for virksomhedernes konkurrenceevne.

Visse personer i DA har altså indset og vurderet mulighederne ved inddragelse af arbejderne i

virksomhedernes produktion og planlægning.

Det er klart, at en virksomhed vil få langt bedre udnyttelse af sine investeringer, hvis de ansatte er motiverede for anvendelse af ny teknologi, og hvis de ansatte er langt mere engagerede i virksomhedens drift og salgsarbejde.

Imidlertid er dette ikke nok.

En decentralisering i virksomhedernes organisationsopbygning og uddelegering af ansvar til den enkelte ansatte eller gruppe er en nødvendig og naturlig udvikling. Naturligvis vil de ansatte i en virksomhed være interesserede i, at virksomheden klarer sig godt, – ikke af hensyn til virksomhedens ejer men af hensyn til deres egen beskæftigelse. Disse interesser forsøger man i den nye samarbejdsaftale at forene ved at tale om samarbejde men ikke om medbestemmelse.

Den nye samarbejdsaftale giver de ansatte større medindflydelse, og tillidsrepræsentanternes rolle i virksomhederne bliver endnu mere betydningsfuld, medindflydelse betyder kun retten til at blive hørt inden beslutningerne tages til forskel for medbestemmelse, hvor parterne skal være enige om beslutningerne.

Selvom den ny samarbejdsaftale pålægger virksomhedernes ledelse til mere og bedre information og til at sikre et bedre samarbejde, er der stadig langt til demokrati på arbejdspladsen. Arbejdsgiverens ret til at lede og fordele arbejdet er fortsat lige ukrænkelig, men kan ikke administreres diktatorisk. Den ny samarbejdsaftale sikrer større medbestemmelse i retten til at administrere ledelsen af virksomhederne, og er derfor et redskab, der bør udnyttes for at sikre større trivsel og tryghed for de ansatte.

Preben Mortensen

Den ny samarbejdsaftale er optrykt i pjecer og kan rekvireres gennem virksomhedernes samarbejdsudvalg eller ved forbundet gennem fagforeningen, klubben eller tillidsrepræsentanten.

Fred og solidaritet for arbejdere

Da Arbejderbevægelsens Internationale Center (AIC) blev stiftet for fire år siden, havde ingen drømt om, at denne organisation inden for bevægelsen skulle få så stor indflydelse, som det i dag er tilfældet. PROP & KAPSEL har talt med Kirsten Jensen, der i foråret blev valgt til formand for AIC (som ikke må forveksles med det heden-gangne AIC, Arbejderbevægelsens Informations Central, der havde helt andre opgaver).

Kirsten Jensen

AIC-solidaritet bør være en selvstændig funktion

– I »koncernen AIC« har vi flere divisioner, og en af dem er AIC-solidaritet, som gerne snart skulle blive et selvstændig bi-stands- og solidaritetsorgan inden for AIC's rammer. På den måde vil vi få bedre mulighed for også at operere med statslige- og EF-midler til nogle projekter i Den tredje Verden.

– Man er dog gået i gang i nogle

amter, hvor man har valgt sig ind i nogle projekter. Således er AIC-Århus amt meget interesseret i at gå ind i et projekt i Nicaragua, og AIC-Ribe amt har allerede igennem længere tid haft et undervisningsprojekt løbende i Indien, hvor man lønner et par lærere.

– Men nu er det at lave et solidaritetsarbejde ikke bare noget, som man blot gør en lørdag eftermiddag, hvor man føler, at man har lidt overskud. Det er noget, som man forpligter sig til at deltage i over en længere periode. Derfor er det meget naturligt at benytte AIC som den organisation, der kunne få offentlige tilskud til dette arbejde, hvorved solidaritetsarbejdet kunne få større slagkraft.

I dag er Arbejderbevægelsens Internationale Center et tværpolitisk og -fagligt forum for freds- og solidaritetsarbejdet i arbejderbevægelsen, hvor medlemskredsen består af 26 fagforbund, 350 lokale foreninger samt 500 individuelle medlemmer.

– Vi skal kunne give vore medlemmer nogle tilbud om at få omsat holdninger og aktiviteter, siger AIC-formanden. Idet vi er en organisation, hvor man uformelt kan mødes og foretage sig noget, der har betydning for fagligt aktive og partiaktive i bevægelsen.

AIC skulle være mødestedet

– Da Arbejderbevægelsens Internationale Center blev stiftet, skyldtes det blandt andet, at der var kommet mange flygtninge og indvandrere til Danmark. Der fandtes ikke rigtigt noget sted, hvor danskere havde mulighed for at møde dem. Derfor kom ordet »center« ind i denne organisation. Man ville gerne lave nogle aktiviteter med de nytilkomne.

– Men AIC har udviklet sig med de medlemmer, som man har fået, og med deres interesse for at lave forskelligt internationalt arbejde.

Vi har dog stadig ikke fundet noget »være-sted«, hvor vi fælles kan gå i gang med denne oprindelige del af vort program. Jeg må dog sige, at med vor decentrale struktur, hvor vi i hvert amt har en AIC-afdeling, er det i dag en opgave for vore amtsorganisationer at invitere flygtninge og indvandrere til at være med i det politiske arbejde. På baggrund af denne videntilførsel om forholdene i udlandet må man så finde ud af, hvordan disse erfaringer så kan omsættes og benyttes.

AIC-studierejser arrangerer billige ture

– En anden selvstændig del af Arbejderbevægelsens Internationale Center er AIC-studierejser, som har gennemført rejser til USA, Frankrig, Vesttyskland, Israel samt Sovjetunionen, og som i 1987 vil gennemføre rejser til Ungarn, Portugal og Malaysia. Formålet med studieturene, som arrangeres direkte for AIC's medlemmer, er med en dansk rejseleder at skabe en ramme for nogle gode aktive oplevelser. Vi satser stadig hårdt på, at vore rejsearrangementer skal være så billige som muligt, så de ikke bliver dyrere end, at vore medlemmer individuelt kan deltage, selvom de selv skal betale for at deltage på studieturene.

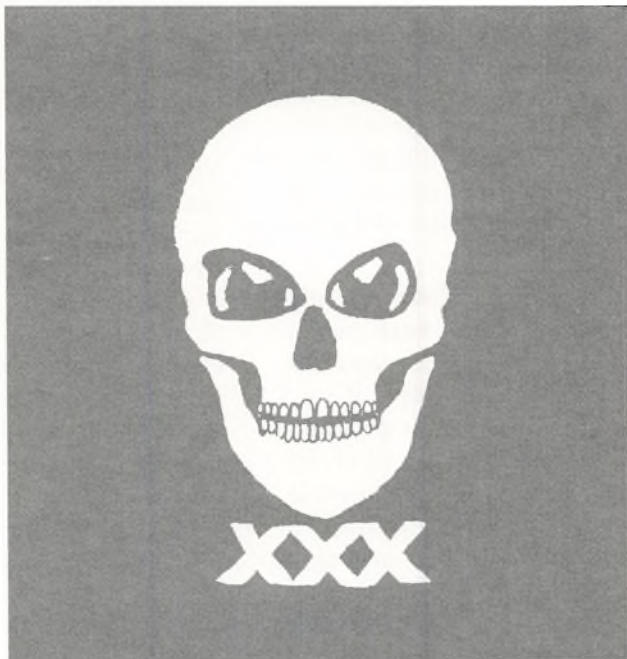
Fredsarbejde er noget centralt i AIC

– En ting, som »koncernen« ikke kan divisionere, er AIC's fredsarbejde. Det er noget ganske fundamentalt tværgående i alt vort arbejde, derfor opstiller vi også centralt målene for AIC's fredsar-

(fortsættes side 10)

Månedens kemikalieportræt

»Alkylbenzoldimethylammoniumchlorid«

Bag dette velklingende navngemmer der sig et stof, som er velkendt på bryggerierne, når det drejer sig om at slå bakterier ihjel, det vil sige et middel til desinfektion.

Stoffet leveres i sin rene form som et 10% eller 50% koncentrat i en vandig opløsning, og stoffet er mest kendt under handelsnavnet Rodalon, som forhandles af firmaet Ferro-san.

Alkylbenzoldimethylammoniumchlorid kendes også under følgende synonymer og handelsnavne: Benzalkoniumchlorid, Rodalon, BTC, Ammamyx, Barquat, Benirrol, Calamin, Germitol, Triton K 60.

Beskrivelse

Stoffet er hvidt og med aromatisk lugt.

Stoffet tilhører gruppen tensider, som er meget anvendt i alle former for rengøringsmidler.

Stoffet er et kationisk tensid og hører under hovedgruppen: de kvaternære ammoniumforbindelser, som er bakteriedræbende.

Når benzalkoniumchlorid, som vi for en nemheds skyld vil kalde stoffet i resten af dette portræt, indgår i forskellige rengøringsmidler som en mindre del af midlet, vil det ofte ikke fremgå af etiketten på varen eller af databladet eller brugsanvisningen, at der er tale om benzalkoniumchlorid.

I stedet vil det sandsynligvis fremgå, at rengøringsmidlet blandt andet indeholder: kationisk tensid – eller: kvaternære ammoniumforbindelser. Dette tilslører effektivt overfor brugerne, hvad der i virkeligheden er tale om.

I den efterfølgende omtale er oplysningerne baseret på benzalkoniumchlorid opløst i vand, og med en enkelt undtagelse har vi ingen viden om, hvordan stoffet reagerer med andre kemikalier i forhold til giftvirkning på mennesker.

Stoffets skadeeffekt på mennesket

Ethvert stof, som er i stand til at dræbe mikroorganismer (= levende celler), har også en effekt på mennesket, hvilket til overmål er tilfældet med benzalkoniumchlorid.

Lad os derfor se på, hvordan stoffet er klassificeret og dernæst på, hvad der findes af oplysninger om stoffets giftighed.

Klassifikation

Stoffet er ikke optaget på den danske grænseværdiliste, men er placeret i Miljøstyrelsens liste over farlige stoffer med pligt til mærkning med faresymboler samt angivelse af risiko- og sikkerhedsforeskrifter.

Benzalkoniumchlorid skal mærkes på følgende måde i forhold til forskellige koncentrationer:

Koncentration

Fast stof
Opløsning, indeholdende mere end 15% benzalkoniumchlorid
Opløsning mellem 5% og 15%
Opløsning mellem 1% og 5%

Faresymbol

ætsende
ætsende
sundhedsskadelig
lokalirriterende

Risikoangivelser

For fast stof og opløsninger med mere end 15% benzalkoniumchlorid skal produktet mærkes »ætsningsfare« samt »farlig ved berøring med huden og ved indtagelse«.

Opløsninger på 5% til 15% skal mærkes »irriterer øjnene og huden«, samt »farlig ved berøring med huden og ved indtagelse«.

Endelig skal opløsninger mellem 1% og 5% mærkes »farlig ved berøring med huden« og »irriterer øjnene og huden«.

Sikkerhedsforeskrifter

Følgende sikkerhedsforeskrifter gælder for arbejde med fast stof og opløsninger over 15%.

1. Undgå kontakt med huden og øjnene.
2. I tilfælde med stof i øjnene – skyl straks grundigt med vand og **søg læge**.
3. Tilsmudset tøj tages straks af.

Ved arbejde med opløsninger mellem 5% og 15% er kun angivet en enkelt sikkerhedsforeskrift:

»undgå kontakt med huden og øjnene«.

Oplysninger om stoffets giftighed

Benzalkoniumchlorid optages dårligt gennem ubeskadiget hud, men let fra mavetarmkanal, lunger og slimhinder.

Den dødelige dosis for mennesker antages at være 1-5 gram af en koncentreret opløsning eller uopløst stof.

Man har iagttaget forandringer i lever og nyrer efter forgiftningstilfælde hos mennesker.

Efter indtagelse kan benzalkoniumchlorid give kvalme og op-

kastning samt åndenød på grund af lammelse i luftvejene.

Opløsninger på kun 0,1-1,0% kan virke irriterende på øjne og slimhinder. Forsøg med kaniner med koncentrationer mellem 2,5-6% gav betændelsesreaktioner og nedbrydning af øjets regnbuehinde.

Hvis man vil undgå påvirkning af tensider (benzalkoniumchlorid), skal øjet skylles godt med rent vand senest 20 sekunder efter kontakt med stoffet.

Hvis afskylningen sker mere end 2 minutter efter, at skaden er sket, er afskylning uden effekt.

Opløsninger på 10-15% virker ætsende på øjne og slimhinder. Opløsninger på 10% (ofte mindre) kan virke irriterende på huden; stærkere opløsninger er ætsende.

Langtidspåvirkning af fortyndede opløsninger kan være årsag til udvikling af toksiske eksemmer.

Der er set flere tilfælde af allergiske reaktioner, hvor stoffet har været anvendt i lægemidler eller efter kontakt med stoffet på arbejdspladsen.

En allergisk reaktion kan hos overfølsomme personer udløses af meget lave koncentrationer – under 0,25%. Virkningen bliver forstærket, når der samtidigt arbejdes med EDTA (se næste nummer af Prop og Kapsel).

Endeligt skal nævnes, at benzalkoniumchlorid i sig selv fremkalder histaminfrigørelse, en proces, der normalt er et led i en allergisk reaktion.

Leverandørens oplysninger

Leverandørens oplysninger om stoffets farlighed for mennesker

fremgår af en lille lækker salgspjece samt et produktdatablad, som firmaet Ferrosan har udgivet for handelsmærket »Rodalon«.

Det hedder heri, at der kun kendes meget få dødeligt forløbne forgiftninger for mennesker, og dødelig dosis kendes ikke men skønnes forsigtigt at være 1-3 gram i form af koncentrerede opløsninger.

Rodalon brugsopløsninger kan normalt betragtes som ugiftige, men almindelige retningslinier for medicinforgiftning bør tages i anvendelse siger firmaet!!

Koncentrerede Rodalon opløsninger (10% og 50%) kan, når de kommer direkte på huden, fremkalde voldsom irritation med blæredannelse.

Herudover anfører firmaet, at man skal skylle øjnene grundigt og langvarigt med vand, samt at Rodalon anvendt i de anbefalede fortyndinger kun undtagelsesvis giver hudirritationer!

Firmaet Ferrosan har pligt til ifølge bekendtgørelsen om stoffer og materialer at medlevere en leverandørbrugsanvisning med Rodalon. Denne regel trådte i kraft den 1. november 1983.

Ved telefonisk henvendelse til firmaet oplystes, at der ikke fandtes brugsanvisninger på stoffet, idet man mente, at oplysningerne i pjecen og produktdatabladet var tilstrækkelige.

Dette er ikke rigtigt, og virksomhedernes sikkerhedsudvalg må derfor kræve at der medleveres en brugsanvisning, hvis man ikke med baggrund i foranævnte oplysninger foretrækker at erstatte (substituere) stoffet med et mindre farligt.

Sikkerhedssko kan være nødvendige

Ølafbæring – et hårdt job, der kræver ordentligt fodtøj.

På forbundets møde med repræsentanter for kredsens depotudvalg om sikkerhed og arbejdsmiljø på depoterne blev spørgsmålet om sikkerhedssko på ny diskuteret.

Deltagerne refererede til en række ulykker, hvor folk fik kasser og paller ned over tærne. De fortalte, hvorledes de ofte havde problemer med at bakke kasserne op og ned af trapper uden at få fødderne i klemme, og depotfolkene nævnte problemer med at stå fast på den smalle kant på vognens lad.

Der er derfor god grund til lige kort at citere, hvad Arbejdsministeriets bekendtgørelse om personlige værnemidler (altså sikkerhedssko) siger:

§ 3

»Hvis arbejdet ikke på anden måde kan udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt, må arbejdsgiveren kun lade arbejdet udføres, såfremt der anvendes særligt arbejdstøj og personlige værnemidler.«

Stk. 2.

»Arbejdsgiveren skal forsyne den ansatte med særligt arbejdstøj og personlige værnemidler.«

Altså, hvis man ikke kan ændre ved, hvordan der afbæres fra vognene, således at ingen får noget ned over tærne, ja så vil Arbejdstilsynet påbyde, at der anvendes sikkerhedssko.

§ 5

»Arbejdsgiveren afholder udgifterne til anskaffelse, vedligeholdelse og renholdelse af særligt arbejdstøj og personlige værnemidler og har ejendomsretten dertil.«

Som det fremgår, er sikkerhedssko arbejdsgiverens ejendom, præcis som for eksempel salgsvognen er det. Sko er altså ingen gave til de ansatte og lige så lidt noget, der skal forhandles ved en overenskomst.

Der er altså alle muligheder for at undgå de mange skader, som manglende sikkerhedssko medvirker til.

Kan man ikke umiddelbart forklare sin arbejdsgiver, at sikkerhedssko er nødvendige, må man tilkalde det lokale Arbejdstilsyn og få dem til at give et påbud om, at afbæring kun må ske, hvis fødderne er sikret med sikkerhedssko.

(Arbejdsministeriets bekendtgørelse om arbejdstøj og personlige værnemidler efter lov om arbejdsmiljø – nr. 32 af 29. januar 1979).

Luftforurening ved højtryksrengøring på slagterier

Anvendelse af rengøringsmidler i industrien er forbundet med en række sundhedsmæssige problemer.

Der har været – og er stadig – megen usikkerhed med de anvendte midler og specielt den skadevirkning, som midlerne kan forvolde når de anvendes ved højtryksrengøring.

Der er nu af Arbejdsmiljøinstituttet udarbejdet en rapport om luftforureningen ved højtryksrengøring, og selvom rapporten beskæftiger sig med forholdene på slagterierne, er det stort set de samme stoffer og materialer (kemikalier), der arbejdes med i bryggeri- og brænderiindustrien.

Rapportens forfatter, læge Jette Nielsen og cand. scient. Kirsten Graa, foretager i rapporten en toksikologisk vurdering af rengøringsmidlerne og af luftforureningen ved højtryksrengøring.

Der er udarbejdet toksikologiske datablade (oplysning om giftstoffer) for 48 af de mest anvendte kemikalier indenfor rengøringssektoren, og det er noget af det bedste materiale, der endnu er set, idet forfatterne også har medtaget oplysninger om stoffernes synergistiske effekt, det vil sige om virkningen forstærkes ved kombination med andre stoffer.

Rapporten kan købes ved henvendelse til Arbejdstilsynet, tryksagsafdelingen, tlf. 01 18 00 88, og prisen er 25,- kr. pr. stk. incl. moms og forsendelse.

Det er helt oplagt en god idé at foreslå virksomhedens sikkerhedsorganisation at anskaffe et eksemplar af rapporten til hver sikkerhedsgruppe/område, hvor der arbejdes med kemiske stoffer og materialer.

Big Brother

Ny håndbog til sikkerhedsgruppen

Som et led i uddannelsen af sikkerhedsrepræsentanter, den såkaldte paragraf 9-uddannelse, udleveres der til hver deltager en håndbog for sikkerhedsgruppen.

Denne håndbog er et uundværligt led i sikkerhedsrepræsentantens arbejde, da den giver svar og anvisninger på løsninger af spørgsmål og problemer i forbindelse med sikkerheds- og miljøarbejdet på virksomhederne.

Det er nu en del år siden, at Arbejdsmiljøfondet udsendte 1. udgave af den nyttige håndbog, og efter et længerevarende revisionsarbejde har Fondet nu udsendt 4. udgave af håndbogen dækkende det generelle område.

Da revisionen har været meget omfattende, forudsættes det af Arbejdsmiljøfondet, at de tidligere udgaver udskiftes.

Arbejdsmiljøfondets bestyrelse har derfor besluttet at iværksætte en særlig rabatordning, så håndbøgerne af arbejdsgivere kan købes til rabatpris 30,- kr. incl. moms (normalprisen er 80,- kr. incl. moms).

Forbundet forudsætter, at håndbogen udleveres vederlagsfrit af virksomhederne til sikkerhedsrepræsentanterne.

Det skal i øvrigt oplyses, at håndbogen indgår i undervisningen på paragraf 9-uddannelsen fra uge 41/1986.

Konsulentafdelingen

Tekst: Anker

Der er trøstesløse kammerater
der lægger sin vej her forbi
men jeg har mine referater
de er mit alibi
det er mig som der bestemmer
jeg ved hvad I har stemt
for jeg har lagt taktikken
så ingenting blir glemt
hvis du tror at du er noget
og du har noget at sku' ha' sagt
så glemmer du da helt min ven
at jeg er i vanens magt.

Jeg bestemmer karrieren
med ros og med tyranni
det er mig der uddeler æren
i en selvopfyldende profeti
jeg kender til intriger
mit speciale er fraktion
tror du på demokratier
det er kun en illusion
min magt er bag hver valg
min stemme bag hver dåd
når folket er så tåbeligt
at det spørger mig om råd.

Jeg kender oppositionen
den er så fandens rød
jeg lever af at jorde den
folkets magt det er min død
det værste som jeg kender
er at de afsører min strategi
men jeg har selvkøbte venner
og jeg kan demagogi
men ok en gang imellem
så føler jeg mig træt
når min samvittighed fortæller mig
at det er dem som der har ret.

Jeg taler om demokratier
i andre lande naturligvis
jeg har mine teorier
om det polske paradisis
når jeg står på talerstolen
ved jeg nøjagtigt hvad de skal
for jeg har lagt parolen
der er ikke noget valg
men folket her ja heldigvis
er da ikke spor bevidst
så jeg bruger af metoder
der er brugt af en facist.

Jeg går her og beregner
hvad vej kvæget det skal gå
det er mig som der har overblik
det må de ku' forstå
ved hjælp af procedurer
der spiller jeg et spil
som skægt nok altid ender med
at jeg får det som jeg vil
på taktikkens alter ofrer jeg
i idealets vilde flugt
klarer mig ved egen styrke
når folkets tillid er brugt.

Den dag jeg forsvinder
til min strandvejsvilla til en million
så må I leve videre
i en andens illusion
demokrati bygger på tillid
og det var den som jeg tog bort
da jeg smadrede det indefra
gjorde det til en hjælpeløs abort
men i mit magtbegær er jeg godt tilfreds
med min egen person
som pamper lever jeg latent
i hver en organisation.

(fortsat fra side 5)

bejde for derefter at prikke til forskellige folk og få dem til at gøre noget med det. Det vil læserne af vort blad »International Horisont« også have bemærket, ligesom de vil have noteret sig, at bladet giver et godt baggrundstof for alle de internationale spørgsmål, som vi beskæftiger os med, ikke mindst fred.

– Vi agiterer selvfølgelig for at få nye medlemmer, fortsætter AIC's formand, Kirsten Jensen. Og vort kontingent på 100 kr. om året for enkeltmedlemmer kan vel ikke virke afskrækkende, når man samtidig får »International Horisont«, der ellers koster 60 kr. om året for fire numre.

– Jeg har i alle tilfælde et ønske om, at alle i bevægelsen vil slutte op omkring Arbejderbevægelsens Internationale Center og det arbejde, som AIC står for.

ER DU RIENTERET

Vil du være internationalt godt orienteret?

-International Horisont- udgives 4 gange årligt af Arbejderbevægelsens Internationale Center i samarbejde med Arbejderbevægelsens U-landsudvalg, Arbejderbevægelsens Solidaritetsfond og SIH's internationale udvalg.

-International Horisont- er et kvartals-tidskrift, der i hvert nummer beskæftiger sig med et aktuelt internationalt tema som for eksempel:

-International Horisont-

Undertegnede anmoder herved om abonnement på -International Horisont-.

Abonnementspris kr. 60,- pr. år.

Vedlægger check på beløbet.

Ønsker oplysning fremadtil.

For organisationer og foreninger, som aftager mere end 10 eksemplarer af -International Horisont-, er abonnementsprisen kr. 50,- pr. år. -Kontakt venligst vort kontor-.

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr. _____ By _____
(Benyt venligst blokbogstaver).

Sendes til:
Arbejderbevægelsens Internationale Center,
Roskildevej 147, 2620 Albertslund.
Telefon: 02 64 08 60.

Ideen, der blev en bevægelse

Amnesty International har eksisteret i 25 år. Det hele startede med en avisartikel.

Ideen var enkel. Overalt i en splittet verden fængslede statsmagten mennesker for det, de troede på. Regeringer udsatte deres egne borgere for tortur og henrettelse. Ideen var: »Stands dem.«

Kampen var ligetil. Der skulle fremskaffes kendsgerninger, der skulle gang i den offentlige debat. Der skulle skabes et pres for at hjælpe ofrene og deres familier.

Det begyndte i den engelske avis »The Observer« den 28. maj 1961. Den dag var kronikken skrevet af den britiske advokat Peter Benenson, og den hed »De glemte fanger«. Han bad om offentlighedens hjælp, og på mindre end en måned fik han over tusinde henvendelser. Det, der begyndte som en avisartikel skulle snart blive en voksende bevægelse – Amnesty International.

Inden der var gået et år, havde medlemmer organiseret sig i Belgien, Frankrig, Vesttyskland, Irland, Holland, Sverige og England. Danmark kom med i 1964. Der blev dannet små lokale grupper, som skulle presse på for at få frigivet fanger i andre lande. Der blev lagt vægt på politisk uafhængighed og streng upartiskhed.

Allerede det første år blev der sendt protestdelegationer til 4 lande, DDR, Ghana, Tjekkoslaviet og Portugal.

Amnesty International efter 25 år

Den internationale ånd er stadig i live. I dag er der mere end en halv million medlemmer i over 50 lande. Over hele verden arbejder aktive grupper for fanger i andre lande.

Siden starten har bevægelsen undersøgt over 30.000 fangesager for at vurdere, om fangerne var samvittighedsfanger, det vil sige, om de udelukkende var fængslet på grund af deres overbevisning eller oprindelse – uden at have brugt vold eller opfordret til det. Det er Amnesty Internationals krav, at de bliver løsladt øjeblikkeligt og betingelsesløst. I dag er der hele tiden over 4.000 fangesager i gang.

Der bliver hele tiden sendt delegationer og observatører til forskellige lande for at undersøge menneskerettighedssituationen og møde regeringsrepræsentanter. I 1985 blev der sendt 54 delegationer til 32 forskellige lande.

Undertrykkelsen

Politisk undertrykkelse antager mange former. Derfor må Amnesty International også udvikle forskellige teknikker for at bekæmpe den. De aktive grupper arbejder stadig – ligesom i starten – for at få frigivet samvittighedsfanger. Og de giver ikke op, før fangen er fri.

Men når fanger udsættes for tortur eller risikerer at dø i fængslet, skal der reageres hurtigt. En hastekation bliver sendt på telex fra hovedkontoret i London til frivillige koordinatore i mere end 60 lande, som straks sender protestbreve- og telegrammer af sted. Der tikker i gennemsnit en hastesag ind på telex'en hver dag.

Det er umuligt at skabe et fuldstændigt billede af torturens omfang. Nogle lande lukker helt af for omverdenen, og andre skræmmer og censurerer befolkningen, så kendsgerningerne ikke kommer frem. Men Amnesty International har kendskab til, at fanger udsættes for systematisk tortur i mere end 60 lande i verden – og det er kun toppen af isbjergtet.

129 lande tillader dødsstraf. Opgørelsen for 1985 viser, at mindst 1125 fanger blev henrettet i 44 lande, og de rigtige tal er utvivlsomt langt højere.

Det koster penge

Udfordringen er uhyre stor. Der findes antagelig samvittighedsfanger i næsten halvdelen af verdens lande. I over 50 lande holder man politiske fanger fængslet uden, at de bliver anklaget eller stillet for en domstol i måneder, ja ofte i år.

Jo flere oplysninger der strømmer ind, og jo flere sager der aktioneres i, desto flere penge skal der bruges. Da Amnesty International af princip ikke modtager penge af regeringer for at sikre uafhængigheden, skal pengene skaffes ad privat vej. I 1962 var de samlede udgifter på 90 tusinde kr. I 1986 er det internationale budget anslået til det tusind-dobbelte: 90 millioner kr. Men selv dette store beløb er kun en brøkdel af, hvad regeringer bruger på fangeleje, hemmelige torturcentre og »dødspatroljer«.

Kravet, til at Amnesty Internationals oplysninger altid er korrekte og nøjagtige, har ikke ændret sig. Der er ikke råd til at begå fejl. Derfor er også over halvdelen af de 250 ansatte på hovedkontoret i London beskæftiget med efterforskning.

Ideen er den samme

Der er sket meget for Amnesty International de sidste år. Ideen er den samme: »Stands undertrykkerne.« Medlemstallet er femdoblet, og den energi, der lægges i kampen for menneskerettighederne, er vokset i takt hermed. I dag kan hundredvis af telegrammer være på vej få timer efter, at en rapport om tortur er indløbet. En regering, som svarede på en appel fra Amnesty, har fortalt, at den modtog 10.000 breve bare om en enkelt sag.

Fungerer det så?

Af de mere end 30.000 individuelle sager, der er blevet taget op siden 1961, er de 25.600 afsluttet. Mange fanger blev løsladt før tiden, andre var med i generelle amnestier.

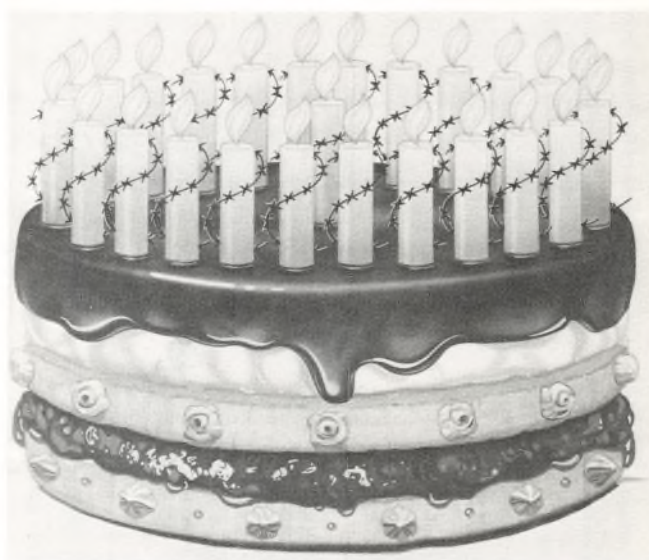
Men Amnesty International tager aldrig æren for løsladelsen af en eneste fange. Man kan ikke måle successen ved at tælle personer. Nogle af de adopterede fanger udstod deres fulde fængselsstraf, andre døde eller blev dræbt i fængslet og nåede således ikke at vende tilbage til samfundet.

Vil man endelig måle værdien af arbejdet, er den mest indlysende målstok, at postudet hver dag kommer med beviser for, at der er brug for bevægelsen. Hver dag bringer han nye råb om hjælp, nye budskaber fra fængslet, nye vidnesbyrd fra nye ofre.

Opmuntringen til at fortsætte arbejdet kommer også i brevene. »Jeg er fri,« skrev en fange fra Benin den dag han blev løsladt. »Jeg er lige blevet løsladt her til aften. Jeg forsikrer Dem om, at jeg skyl-

der Dem min frihed. Jeg overlevede takket være Dem. Det er sandt, at man aldrig må fortvivle her i livet. Denne sejr er helt Deres, De som har arbejdet utrætteligt. Fra dette øjeblik er et nyt blad i mit liv blevet vendt.«

Amnesty International fylder 25 år

Livet er langt fra lutter lagkage.

I halvdelen af verden er menneskerettigheder og organisationsfrihed fremmedord. Aktive fagforeningsmedlemmer bliver fængslet, udsat for tortur eller henrettet, fordi de mener noget andet end magthaverne. I 25 år har Amnesty International kæmper for at få dem fri.

Hver dag løslades 5 personer, Amnesty har arbejdet for. Det kunne være flere. Men det koster penge. Send fangerne en tanke gennem en check eller et girokort.

Så bliver der mere at råbe hurra for.

Ja, jeg støtter Amnesty's 25-års indsamling.

- Jeg vedlægger en check på kr. _____
 Jeg indsætter kr. _____ på giro 7 40 00 20.
 Jeg ønsker oplysninger om medlemskab.

Navn _____

Adresse _____

Postnr./By _____

Amnesty International
Frederiksborggade 1
1360 København K Tlf. 01 11 75 41

Kursustilbud fra forbundet

Forbundet afholder et Intro-kursus først i 1987.

Kurset afholdes på Roskilde Højskole i dagene 9.-11. januar 1987. Medlemmer fra hele landet kan tilmelde sig til Intro-kurset, hvis man ikke tidligere har deltaget på kurser i Fagbevægelsens Interne Grunduddannelse. Intro-kurset starter fredag og slutter søndag. Opholds- og rejseudgifter samt løn- og tab dækkes af forbundet.

Intro-kurserne er optaktskurser, hvor vi snakker om arbejderbevæ-

gelsens sammensætning og indflydelse i samfundet, og har man efter dette kursus lyst til at fortsætte aktivt i fagbevægelsens uddannelse, vil der være mulighed for at fortsætte på forbundets ugekurser (G 1 og G 2).

Tilmelding til Intro-kurset sker gennem fagforeningen. Kurset har FIU nr. 040-87-037.

Tilmeldingen skal være fagforeningen i hænde **senest den 15. december 1986.**

PROP & KAPSEL

11/86

MEDLEMSBLAD FOR DANSK BRYGGERI-, BRÆNDERI- OG
MINERALVANDSARBEJDER FORBUND

PROP & KAPSEL

ISSN 0900-8446

Medlemsblad
for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Preben Mortensen (ansvarsh.)

Forbundets adresse
Tomsgårdsvej 19
2400 København NV
Tlf. (01) 19 05 77

Forbundsformand
Preben Mortensen

Næstformand
Arthur Jensen

Hovedkasserer
Jytte Hansen

Forbundssekretær
Lone Christensen

Provinssekretær
Thomas Olsen

Konsulenter
John Pedersen
Henrik Hansen

Journalist
Steen Cadan

Produktion
Holbæk Fotosats ApS

INDHOLD

Leder	2
Tillidsrepræsentanter	
Adresser	3
Arbejderdigt - Personalia	4
Selvangivelsen	5-9
Arbejdermuseet	
"For liv og brød"	10-12
AOF-konference	13-14
Depotarbejdere	14-15
Sydafrika, boganmeldelse	15
Nyt fra A-kassen	
Delpension	16
Bidrag til A-kasse	17
Aktuelle sager	17
Ordet er frit	18-20
Konsulenttjenesten	21-23
Fremmedhad i Danmark	
Boganmeldelse	24

LEDER

1987

Et nyt år står for

For medlemmerne af Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund bliver 1987 et år med mange spændende ting, hvor visse afgørelser skal træffes, som på positiv eller negativ måde kan være medbestemmende for forbundet og dets medlemmers fremtid.

For alle medlemmerne vil 1987 blive en styrkeprøve omkring overenskomstfornyelsen.

Der er en række punkter, hvor det bliver nødvendigt at fastholde disse som højt prioriteret, og som skal efterkommes for at kunne forny overenskomsterne.

Undersøgelserne, som Monopoltilsynet foretager omkring ølleverancer og kontrahentaftale, kan med en afgørelse i 1987, som giver grossister og store supermarkeder ret til selv at afhente øl og mineralvand, være fuldstændig ødelæggende for distributions- og depotstrukturen for den danske bryggeriindustri og for de mindre detailhandlende.

Forbundet må her gå aktivt ind i debatten og advare mod de tendenser, der er om discountøl, hvor det er og bliver supermarkeds kæderne og grossisterne, der skal bestemme, hvilke ølsorter kunderne skal have.

Den teknologiske udvikling, virksomhedskoncentrationer og afgiftspolitik er også en trussel mod beskæftigelsen inden for de brancher, hvor forbundet har overenskomst, og derfor må forbundet også her gå aktivt ind i samfundsdebatten, og her må kravene om uddannelse og tilpasning være højt prioriteret.

Endelig er der også den politiske front, hvor et valg skal afgøre, om Danmark fortsat skal have en borgerlig regering eller en arbejderregering.

Der er store opgaver foran os, som kræver sammenhold og arbejdsindsats fra alle forbundets medlemmer, hvis det skal lykkes os at opnå resultater og forbedringer.

Med ønsket om fremgang for alle forbundets medlemmer ønskes alle

ET GODT NYTÅR!

Da **PROP & KAPSEL** ikke udkommer i januar måned, skal indlæg til førstkommende nummer være redaktionen i hænde senest 6. februar 1987.

Fagligt valgte tillidsrepræsentanter

Hovedbestyrelsens adresser

Forbundsformand:

Preben Mortensen, Vigerslevvej 11, st. th., 2500 Valby 01 16 74 56

Næstformand:

Arthur Jensen, Gøgevej 3, 4130 Viby Sj. 02 39 39 24

Hovedkasserer:

Jytte Hansen, Sdr. Fasanvej 80 A, 4. th., 2000 Frederiksberg 01 46 66 75

Forbundssekretær:

Lone Christensen, Korallvej 41, 2650 Hvidovre 01 77 04 57

Provinsssekretær:

Thomas Olsen, Holbergvej 22, st.tv., 7000 Fredericia 05 93 38 60

Finn Sørensen, Amager Boulevard 125, 3. th., 2300 Kbh. S. 01 58 77 86

Bent Meyer, Gillesager 224, st. tv., 2650 Hvidovre 01 75 16 46

Barbara Kryger, Ingolfs Alle 9, 2300 København S 01 59 87 80

Inge Jensen, Vibekegade 25, 1., 2100 København Ø 01 29 37 69

Poul Erik Guldborg, Elmevænget 1, 8444 Balle 06 33 74 72

Allan Lund Nielsen, Lollandsgade 30, 8700 Horsens 05 62 03 16

Jens A. Olsen, Klokkens Kvarter 33, 5220 Odense Ø 09 14 58 07

Bent Embo, Vinkelhuse 5, 3., 2770 Kastrup 01 52 15 03

Ovenstående danner forretningsudvalg

Kirsten Haastrup, Vigerslev Allé 184, 2500 Valby
Torben Olsen, Ved Lindelund 49, 2650 Hvidovre
Henrik Christensen, Leen C 4, 1. tv., 2630 Tåstrup
Kristian Nielsen, Horsevænget 228, 2610 Rødovre
Flemming Frank, Georgsminde 10, 8900 Randers
Winnie Balsgård, Skælbækvej 24, 9000 Aalborg
Benny Borke, Ejdervej 35, 8600 Silkeborg
Egon Andersen, Granvænget 86, 7800 Skive
John Pihl, Skansevej 48, 7000 Fredericia
Dora Rasmussen, Skansevej 25, 7000 Fredericia
Erik Michelsen, Erritsøgårdsvej 57, 7000 Fredericia
Arne S. Juhl, Fjelstrup Nørrevej 47, 6100 Haderslev
Aage Jensen, Lundtoftevej 25, 5700 Svendborg
Kim Jørgensen, Liflandsgade 15, st.th., 2300 Kbh. S.
Jørgen Hyrup, Pilevej 8, 4390 Vipperød
Jack Nielsen, Esrumvej 9 B, Lejl. 25, 3000 Helsingør
Lis Asghar, Ølsemaglevej 76, 4623 Lille Skensved

Konsulenter:

Henrik Hansen, Bybækpark 21, 3520 Farum
John Pedersen, Hegnet 21, 2., 2600 Glostrup

FORBUNDETS KREDSE

Nordjysk Kreds

Formand: Poul Erik Guldborg, Grenå afd.

Kasserer: Karsten Jensen, Aalborg II

Sydjysk Kreds

Formand: Allan Lund Nielsen, Horsens afd.

Kasserer: Hans Madsen, Horsens afd.

Fyns Kreds

Formand: Jens A. Olsen, Odense afd.

Kasserer: Jens Larsen, Odense afd.

Sjælland-Falster Kreds

Formand: Bent Embo, Brænderiarb. Kbh.

Kasserer: Steen Thomsen, Frederiksværk afd.

Revisorer:

Torben Tolstrup, Godthåbsvej 44, 7000 Fredericia
Solveig Jørgensen, Elsdyrvej 2, Ejby, 4223 Lille Skensved

Kampen

Opfyldt af idealets styrke
trodsende trusler
kæmpes kampen.

Års nedværdigende ydmygelser
af bedrevdende arroganter
der sagde »Jeg« før De sagde
»VI«
skal nu vaskes af

Dem der sagde
vi intet var værd
skal æde deres ord
før vi stopper

»Om de træder min selvrespekt
under fode
skal de vide
at jeg bliver tuen
der vælter deres læs«

I kampen for menneskeværd
kan vi kun vinde
eller alle tabe

Dem der kæmper imod
kæmper imod sig selv..

Tekst: Anker

personalia

Vi gratulerer

40 års jubilæum på
Tuborg Bryggerierne

5. december
Elly Marie E. Paulsen,
Kobbelvænget 27, 4. th.,
2700 Brønshøj

25 års jubilæum på
Tuborg Bryggerierne

23. januar 1987
Else Marie W. Frederiksen
Gl. Kalkbrænderivej 19, 2. tv.,
2100 København Ø

7. februar 1987
Harry Johansen
Bille Brahes Vej 3, 2. tv.,
1963 Frederiksberg C

40 års jubilæum på
Carlsberg Bryggerierne

27. december
Børge Jensen
Egehøj 14
2605 Brøndby

31. januar 1987
Richard Emil Kronquist
Stradellasvej 28, st. tv.,
2450 København SV

PROP & KAPSEL

ønsker alle

godt nytår

Selvangivelsen for året 1986

Selvangivelsen for 1986 viderefører den såkaldte erklæringsordning, der betyder, at skatteyderne ikke behøver at udfylde de gule rubrikker i selvangivelsen, som skattevæsenet allerede har oplysnin- ger om. Det er en lettelse for skattevæsenet, hvis skatteyderne ikke udfylder disse rubrikker. Man skal dog skrive hele det beløb, som man ønsker lagt til grund for ansættelsen, hvis det afviger fra, hvad skattevæsenet har fået oplyst.

Ændringer i selvangivelsen i forhold til sidste år

Der er sket en udvidelse af den kreds af skatteydere, der kan anvende selvangivelsen S 13, idet der på S 13 er tilføjet to nye punkter. Punkt 19 »formue og indkomst vedr. skibsanparten« og punkt 24 »udenlandsk indkomst«. Hvis man udfylder disse punkter, skal man samtidig huske at give supplerende oplysninger ved udfyldelse af hjælpeskemaet S13A. Som det fremgår af vejledningen til S 13 A, punkt 24, er det ikke alle udenlandske indkomster, der skal anføres i punkt 24. Det er normalt kun indkomster, som er beskattet i udlandet. Andre indkomster fra udlandet beskattes lige som danske indkomster og skal medtages i de normale punkter på selvangivelsen.

Man behøver ikke længere på sin selvangivelse anføre et eventuelt underskud i ægtefællens skattepligtige indkomst for at få fradrag herfor – Det klarer skattevæsenet nu selv.

Man skal heller ikke længere selvangive et eventuelt underskud for tidligere år, men sætte et kryds i punkt 28. Man får så tilsendt et særligt skema fra skattevæsenet, hvorpå man skal redegøre for underskud vedrørende tidligere år. Hensigten hermed er, at skattevæsenet på et senere tidspunkt vil gøre denne oplysning erklærlig, således at man ikke behøver at selvangive disse oplysninger.

For skatteydere, der har firmabil, som også anvendes til privat kørsel, er hjælpeskemaet S 13 A, punkt 4, udvidet med rubrikker til oplysninger om bilmærke, anskaffelsessum, kilometersats og antal kilometer til privatkørsel.

Selvangivelsesgenparten til eget brug

Hvis man senere vil kontrollere årsopgørelsens tal, skal man huske at udfylde side 2 på genparten.

Hvis man selv vil beregne sin sluskat, er det nødvendigt også at overføre beskatningsprocenter m.v. fra den originale selvangivelses forside, inden den sendes til skattevæsenet. Der er særlige rubrikker

til dette på genpartens side 4. Så har man imidlertid også alle de nødvendige tal til beregning af slutskatten stående på samme papir, nemlig genpartens side 2 og side 4. Hvis man herefter følger vejledningen på side 3, skulle det normalt ikke volde vanskeligheder selv at regne ud, om skattevæsenet har fået for mange eller for få penge i løbet af 1986. Man behøver normalt ikke selv at kunne foretage denne beregning for at foretage en frivillig indbetaling inden 1. juli 1987 og dermed slippe for procenttillægget, idet man har modtaget årsopgørelsen forinden.

Årsopgørelsen, restskat eller overskydende skat

Årsopgørelsen udsendes denne gang allerede i løbet af april-maj måneder. Den viser, hvordan skattevæsenet har opgjort den skattepligtige indkomst og formue – og har beregnet skatten.

Man har herefter mulighed for, uden at skulle betale tillæg, at indbetale eventuel restskat. Det kan man nemlig gøre indtil 1. juli 1987. Frivillig indbetaling på mere end 25.000 kr. skal dog ske inden 1. februar.

Hvis man har betalt for meget i skat, bliver det overskydende beløb + godtgørelse på 4 pct. tilbagebetalt i perioden 1. maj til 1. oktober 1987.

I. Fuldt fradragsberettiget del af rejse-/befordringsgodtgørelse fra arbejdsgiveren

På selvangivelsen (S 13) punkt 5, kan lønmodtagere fuldt ud uafhængigt af det faste lønmodtagerfradrag fradrage godtgørelser fra arbejdsgiverne efter følgende regler:

Der kan anføres rejse- og befordringsgodtgørelser, der er beregnet med f.eks. et beløb pr. rejsedag eller pr. kilometer. Derimod kan faste tilskud, når de gives uden hensyn til hvor store udgifter, man faktisk har haft, ikke fradrages under punkt 5.

Det beløb, der opføres på selvangivelsen S 13 i punkt 5, kan ikke overstige den faktiske udgift ved rejse eller befordring, og det kan ikke overstige den modtagne godtgørelse. Overstiger udgiften den modtagne godtgørelse, kan den dokumenterede merudgift i stedet fradrages under lønmodtagerfradraget efter de almindelige regler, der her gælder.

Under punkt 5 kan således også fradrages de nævnte godtgørelser fra arbejdsgiveren, hvor der er tale om befordring mellem skiftende arbejdssteder eller flere samtidige arbejdssteder for samme arbejdsgiver.

SELVANGIVELSE FOR ÅRET 1986

Ved »rejse« forstås i denne sammenhæng rejser ud over den kommune, hvori det sædvanlige arbejdssted ligger, – dog mindst 4 km fra dette. Rejse anses dog altid at foreligge, når den pågældende må tage ophold mere end 15 km fra sit normale arbejdssted, eller vedkommende som led i sit arbejde har tilbagelagt mindst 30 km i løbet af den pågældende dag. De nævnte ophold behøver ikke at være forbundet med overnatning.

Specielle regler om fuldt fradragsberettiget rejse- og befodringsgodtgørelse

A. Udepenge

Udepenge, som betales for udeophold, der medfører overnatning udenfor hjemmet, skal medregnes ved indkomstopgørelsen. Et tilsvarende beløb kan fradrages som medgået til dækning af merudgift ved udeopholdet i det omfang, det ikke overstiger 180 kr. pr. døgn. Derudover kan dokumenterede udgifter til hotelophold fradrages. Såfremt overnatning kan dokumenteres, men udgiften ikke dokumenteres tillades merudgiften til fortæring og overnatning fradraget med 265 kr. pr. døgn.

Modtages udepenge for dage, hvor modtageren overnatter i hjemmet anses udepengene ikke for medgået efter deres bestemmelse – og falder derfor ikke ind under reglerne for fuldt fradragsberettiget godtgørelse.

Men der kan være adgang til under lønmodtagerfradrag B at få fradrag på 22 kr. pr. dag, hvis arbejdet udføres under sådanne vilkår, at ekstra forplejningsudgifter er en nødvendig følge heraf (se nærmere nedenfor i afsnit II.D.6 og II.D.7).

B. Dagpenge og diæter til fagforbundenes funktionærer og tillidsmænd m.v.

Dagpenge og diæter til fagforbundenes funktionærer og tillidsmænd m.v. medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Under hensyn til, at disse ydelser fastsættes til dækning af de pågældendes merudgifter på rejse og ved deltagelse i møder m.v., anses de at medgå til deres formål. Der indrømmes derfor fradrag med samme beløb, som godtgørelsen udgør, dog højst:

Ved rejser, der medfører natophold uden for den pågældendes opholdskommune. Udgiften til natophold samt 180 kr. pr. rejsedag med overnatning.

Hvis betalingen for overnatning indbefatter betaling for morgenmåltid, nedsættes fradraget for overnatningsudgiften med 30 kr.

Ved heldagsmøder: 150 kr.

Ved halvdagsmøder: 75 kr.

Det samlede fradrag pr. mødedag uden overnatning kan ikke overstige 150 kr.

Såfremt overnatning kan dokumenteres, men udgiften ikke dokumenteres, tillades merudgiften til fortæring og overnatning fradraget med 265 kr. pr. rejsedag med overnatning.

Frdrag af større beløb end de her nævnte kan alene indrømmes efter dokumentation af samtlige afholdte udgifter.

Frdrag af større beløb end de nævnte kan alene indrømmes efter dokumentation af samtlige afholdte udgifter.

C. Ydelser, der holdes udenfor indkomstopgørelsen

Ved offentlige hverv medregnes dagpenge og diæter samt køre-, time- og sejlpenge som hovedregel ikke i indkomstopgørelsen (jfr. statskattelovens § 5d.).

II. Det faste lønmodtagerfradrag eller fradrag for faktiske udgifter i stedet for (Selvangivelsens punkt 6).

Det faste lønmodtagerfradrag udgør 5 pct. af lønnen m.v., dog højst 3.200 kr.

Såfremt lønmodtageren ønsker at fradrage de faktiske udgifter til befodrning, udgifter til arbejdstøj, værktøjspenge m.v., samt udgifter til fagforeningskontingent og arbejdsløshedskasse i stedet for det faste lønmodtagerfradrag, fordi det samlede beløb hertil overstiger 3.200 kr., kan dette gøres efter følgende regler, punkterne A-G.

A. Befodringsudgift mellem hjem og arbejdsplads

Udgifter, der er nødvendige for, at den skattepligtige kan blive befodret mellem sin sædvanlige bopæl og arbejdspladsen, kan fratrækkes på selvangivelsen efter følgende regler – også selvom befodrningen ikke sker dagligt. Men dog kun for arbejdsdage.

Ordningen tager simpelt hen sit udgangspunkt i, hvor langt der er fra boligen til arbejdsplads og hjem igen, når man kører i bil. Og det uanset, om man kører en helt anden vej på klippekort, netkort eller transporterer sig på anden måde.

Det er altså »bilvejen«, der er udgangspunktet. Og »bilvejen« er den naturlige vej, man ville vælge, hvis man kørte i bil. Det nytter ikke at komme med snurrige omveje for at gøre kilometertallet større.

De første 20 km af den »daglige bilvej« tur/retur giver ikke noget fradrag. De næste 34 km giver et fradrag på 1,10 kr. pr. km. Og kilometerne derudover giver et fradrag på 27½ øre.

SELVANGIVELSE FOR ÅRET 1986

Et eksempel

Pedersen bor i Helsingør og rejser hver dag med kystbanen. Der er 90 km ad motorvejen til arbejdspladsen i København og hjem igen.

Han kan trække følgende fra:

De første 20 km	0 kr.
De næste 34 km:	
1,10 × 225 arb.dage × 34 km. . .	8.415,00 kr.
De sidste 36 km:	
27½ × 225 arb.dage × 36 km . .	2.227,50 kr.
I alt	10.643,50 kr.

Har man flere arbejdsdage end 225 eller færre, skal man naturligvis bruge det rigtige antal.

Man skal i øvrigt være opmærksom på, at transportudgifterne stadig er en del af lønmodtagerfradraget. Man kan altså ikke trække *både* det faste fradrag og transportudgifter mellem hjem og arbejde fra. Man må vælge.

I øvrigt kan det understreges, at der ikke er ændring i reglerne for folk med skiftende arbejdssteder eller flere samtidige arbejdspladser.

Der er sket en tilpasning for folk, der efter de hidtidige regler har kunnet eller ville kunne få befodringsfradrag for bil, fordi offentlige transportmidler ville give urimelig lang transporttid eller ventetid. De får stadig kilometertaksten, der nu er 1,05 kr. pr. km, idet dog de første 20 km af den daglige tur/retur kørsel er på egen regning. Det er en forudsætning, at egen bil faktisk benyttes.

Endvidere kan en skattepligtig, såfremt han dokumenterer, at han som følge af invaliditet eller kronisk sygdom har særlige udgifter til befodrning mellem hjem og arbejdsplads, som er nødvendige for at opretholde indtægtserhvervelsen, fratrække normal befodringsudgift i det omfang, den overstiger 2.000 kr. samt den del af den faktiske befodringsudgift, der overstiger normal befodringsudgift i det pågældende tilfælde.

B. Befodringsudgifter

Befodringsudgifter, der er nødvendiggjort ved *skiftende arbejdssted* eller flere samtidige arbejdssteder, kan fradrages med det faktisk afholdte beløb ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, såfremt den skattepligtige har haft 2 eller flere arbejdssteder udenfor sin bopæl eller dennes umiddelbare nærhed.

For så vidt angår erhvervsmæssig kørsel i egen bil gælder følgende satser:

1. januar 1986 til 30. juni 1986:

Kørsel indtil 12.000 kr. i ét år	182 øre
Kørsel udover 12.000 kr. i ét år	105 øre

Med virkning fra 1. juli 1986

er satserne ændret således:

Fra 182 øre til 189 øre.

Fra 105 øre til 107 øre.

C. Fagforeningskontinger

Kontingenter til faglige organisationer og arbejdsløshedsforsikring kan fradrages med de faktisk betalte beløb.

Kontingentet til *forbundet* var i 1986 i alt 4.931 kr. for heltidsforsikrede. For efterlønsmodtagere var det i alt 2.465 kr.

Dette beløb sammen med kontingent til *lokalafdeling* kan således fradrages under pkt. 6 i stedet for det faste lønmodtagerfradrag.

D. Fortæringsudgifter

1. Dobbelt husførelse

Frdrag for dobbelt husførelse kan benyttes af enlige forsørgere, der har børn under 18 år, samlevende og gifte, der på grund af erhverv midlertidigt opretholder dobbelt husførelse, et frdrag til dækning af merudgifter til kost og bolig.

Bor skatteyderen ved arbejdsstedet under pensionatsforhold eller ved privat indkvartering eller under tilsvarende forhold, gives frdrag uden dokumentation på 400 kr. pr. uge. Ønskes frdrag udover dette beløb, skal der foreligge dokumentation.

Gifte gæstearbejdere, der opretholder bolig for familien i hjemlandet, må anses for berettigede til frdrag efter reglerne for dobbelt husførelse for en periode svarende til de første 24 måneders ophold her i landet. Der er således ikke længere mulighed for frdrag vedr. dobbelt husførelse for gæstearbejdere, hvis ophold i Danmark har strakt sig ud over 2 år.

2. Natarbejde

Herved forstås arbejde, hvoraf en væsentlig del – ikke under 3 sammenhængende timer – udføres i tiden fra kl. 18.00-06.00.

Der tillades uden dokumentation et frdrag for afholdte udgifter som følge af natarbejde på 20 kr. pr. nat.

For skatteydere, der har fast natarbejde eller spiselokale til rådighed, kan der dog uden dokumentation *kun* gives et frdrag på 2.200 kr. årligt.

Har natarbejdet været forbundet med overarbejde, der berettiger til frdrag, indrømmes der kun frdrag for natarbejde, såfremt der, bortset

SELVANGIVELSE FOR ÅRET 1986

fra 3 timers overarbejde, er udført mindst 3 timers arbejde i sammenhæng inden for tiden kl. 18.00-06.00.

3. Natpenge

Natpenge (kl. 17.00-06.00) til statsansatte medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Halvdelen af det modtagne tillæg kan fradrages, dog højst 4 kr. pr. time fra kl. 17.00-22.00 og højst 6 kr. pr. time fra kl. 22.00-06.00. Har den pågældende spiselokale til rådighed eller arbejdsforhold, der kan sidestilles hermed, kan fradraget dog ikke overstige 20 kr. pr. døgn eller 2.200 kr. årligt.

4. Forskudttid

Herved forstås arbejde, der udføres i tiden fra kl. 17.00-06.00.

Skatteydere, der oppebærer *forskudttidstillæg*, kan for arbejde, udført mellem kl. 17.00-06.00, opnå fradrag på halvdelen af det modtagne tillæg, dog maksimalt 4 kr. pr. time i tidsrummet kl. 17.00-22.00 og maksimalt 6 kr. pr. time i tidsrummet kl. 22.00-06.00.

For skatteydere, der har spiselokale til rådighed eller arbejdsforhold, der kan sidestilles hermed, kan fradraget ikke overstige 20 kr. pr. døgn eller 2.200 kr. årligt.

Fradraget beregnes pr. påbegyndt halve time med henholdsvis 2 kr. (17.00-22.00) og 3 kr. (22.00-06.00).

Der kan ikke *samtidig* opnås fradrag for natarbejde, forskudttid eller natpenge.

5. Overarbejde

Fradrag kan kun indrømmes, når overarbejdet er i tilslutning til normal arbejdstid og af mindst 3 timers varighed. Det skal endvidere have været nødvendigt at indtage et måltid uden for hjemmet. I sådanne tilfælde ydes uden dokumentation for de med overarbejdet forbundne merudgifter et fradrag på 35 kr. pr. dag, såfremt arbejdsgiver ikke betaler et måltid.

6. Udearbejde

Hvor arbejdet udføres under sådanne vilkår, at ekstra forplejningsudgift er en nødvendig følge heraf, kan uden dokumentation fradrages 22 kr. pr. dag.

Det samlede årlige fradrag kan ikke overstige 4.400 kr.

7. Udepenge

Udepenge, der betales efter faglig overenskomst ved udeophold, der ikke medfører natophold

uden for hjemmet, ydes i almindelighed dels som tillæg til løn, dels til dækning af særlige udgifter. Sådanne udepenge medregnes derfor i indkomsten, medens der for de med udeopholdet forbundne merudgifter til sædvanlig forplejning på samme levestandard som hjemme, indrømmes et fradrag med halvdelen af de modtagne udepenge.

Den faglige overenskomst forudsættes at bygge på nøje kendskab til de merudgifter, arbejdet medfører, og at tilsigte dels at give dækning for udgifter til befordring samt merudgifter til forplejning, dels at indeholde vederlag for medgået tid udover almindelig arbejds- og befordringstid. Udepenge, der betales efter lokale aftaler for dage, hvor modtageren overnatter i hjemmet, anses *ikke* for medgået efter deres bestemmelse. Fradraget i forbindelse med disse udepenge kan derfor ikke ansættes til halvdelen af udepengene, men der indrømmes uden dokumentation for størrelsen af den faktiske udgift fradrag med 22 kr. pr. dag for merudgifter til forplejning. Det er en forudsætning, at der ikke på arbejdspladsen findes adgang til marketenderi, skur eller lignende. Endvidere gives fradrag for udgifter for befordring, medens udepengene i deres helhed medregnes i indkomsten.

I tilfælde, hvor de efter den lokale aftale udbetalte udepenge ikke overstiger de beløb, som den faglige overenskomst ville føre til, behandles beløbene efter anvisningen om udepenge, der betales efter faglig overenskomst.

E. Værktøjspenge

Værktøjspenge skal medregnes i indkomstopgørelsen. Værktøjsudgifter kan fradrages efter afskrivningslovens regler: Dvs. fuldt ud straks, hvis anskaffelsesprisen er under 4.000 kr., eller værktøjet har en levetid på under 3 år.

F. Uniform og andre krav om særlig arbejdsdragt

Det gælder for alle skatteydere, der skal holde sig selv med uniform i den daglige tjeneste, at de i den skattepligtige indkomst kan fradrage den merudgift, de påføres ved pligten til at bære uniform. Dette gælder, uanset om de modtager uniformstilskud.

Hvor en skatteydere arbejde medfører stadig anvendelse af ren hvid kittel eller lignende beklædning, indrømmes *et årligt fradrag på 590 kr.*

G. Ekstraordinært slid og ødelæggelse af arbejdstøj

I almindelighed indrømmes der ikke fradrag for udgifter til anskaffelse, vedligeholdelse og renholdelse

SELVANGIVELSE FOR ÅRET 1986

af arbejdstøj. I enkelte tilfælde, hvor en skatteydere arbejde er af ekstraordinær smudsig karakter, eller hvor arbejdstøj slides eller ødelægges i en væsentlig højere grad end normalt, indrømmes dog visse fradrag.

Skatteydere, der godt gør, at de oppebærer særligt *smudstillæg*, kan fradrage dette, *dog ikke ud over 1.040 kr. årligt*.

Frdraget kan også opnås for en række faggrupper under Specialarbejderforbundet. Arbejdere organiseret under andre fagforbund end Specialarbejderforbundet, der udfører arbejde, som, hvis det var udført af arbejdere under Specialarbejderforbundet, gav ret til fradrag for arbejdstøj på 1.040 kr. årligt, er også berettiget hertil.

Arbejdere, der inde i olietanke, krumtaphuse og lignende oliefyldte rum udfører rensearbejde, indrømmes et fradrag på *halvdelen* af det i den anledning modtagne smudstillæg, dog højst et samlet fradrag for smudsigt arbejde på *1.780 kr. årligt*. Der kan ikke samtidig opnås smudsfradrag på 1.040 kr.

Uanset, om de er berettigede til de ovenfor nævnte fradrag, har skatteydere, hvis arbejdstøj er udsat for at blive ødelagt ved *brænding eller af ætsende stoffer*, ret til et særskilt fradrag, dvs. ved siden af et eventuelt smudsfradrag. Dette andrager *450 kr.* for skatteydere, der er beskæftiget med ætsende stoffer, der beskadiger deres beklædning væsentligt.

Udleveres arbejdstøj af arbejdsgiveren, nedsættes ovennævnte fradragsbeløb, som er begrundet i unormalt slid eller ødelæggelse, til *halvdelen*.

Alle tillæg og fradrag for uniform og arbejdsdragt anvendes, hvor beskæftigelsen kun har været en del af året, med et i forhold hertil udregnet beløb.

III. Fradrag for forsikringer, opsparingsordninger m.v.

Den enkelte lønmodtager fradrager ikke eget bidrag til pensions- eller forsikringsordninger, hvor til bidraget er tilbageholdt af arbejdsgiveren og som er led i ansættelsen. Denne regel gælder også løbende ATP-bidrag.

Bidragene til pensioner er allerede frdraget i arbejdsgiverens opgivelse af lønnen til skattemyndighederne.

Frdrag indenfor 2.000 kr.'s reglen – selvangivelses pkt. 7:

Under dette punkt frdrages indbetalinger til følgende ordninger i 1986:

1. Præmier til livsforsikringer med kapitaludbetaling.
2. Indskud på børneopsparings- og selvpensioneringskonti.

3. Kontingent til fortsættelsessygekasse, præmier til syge- og ulykkesforsikringer, der ejes af den forsikrede.

4. Præmier til renteforsikring og pensionskasse, hvor der er *valgt* begrænset fradragsret. Selvom ordninger af denne art er led i ansættelsesforhold, og arbejdsgiveren betaler bidrag hertil, betragtes den samlede indbetaling dog som lønindtægt for den pågældende lønmodtager.

Hvis ægtefællerne har levet sammen i hele indkomståret, og den ene ægtefælle har fradragsberettigede præmier eller bidrag, der overstiger 2.000 kr., medens den anden ægtefælle ikke har forsikringsudgifter m.v. eller disse er mindre end 2.000 kr., kan den første ægtefælles ikke-udnyttede fradragsbeløb overføres til den anden ægtefælle og frdrages af denne i det omfang, der er plads inden for 2.000 kr.'s grænsen.

Pensionsordninger m.v. med fuld fradragsret – pkt. 8:

Under dette punkt frdrages egne indbetalinger til privat tegnede pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer i pensionsøjemed samt indekstrakter.

To personfradrag.

»Nødvendigt underhold« i henhold til kildeskattelovens § 37 B.

I medfør af kildeskattelovens § 37 B kan der efter ansøgning indrømmes to personfradrag ved skatteberegningen for enlige, der har afholdt udgifter til uddannelse af børn over 17 år, såfremt barnet ikke selv har været i stand til at afholde mindst 50 pct. af udgiften til det nødvendige underhold med tillæg af eventuelle særlige uddannelsesudgifter.

Ligningsrådet har for indkomståret 1986 ansat udgiften til det nødvendige underhold til 34.000 kr.

For liv og brød

*Af journalist Steen Cadan
Fotos ved Mikael Hjuler*

Den historieundervisning, som de fleste af os fik i skolen, var meget sporadisk, når det har drejet

sig om arbejderbevægelsens spæde begyndelse. Det meste handlede om konger og helte samt senere om det radikale borgerskabs ønske om at få en grundlov. Hvordan det gik vore bedste- og oldeforældre, da de flyttede fra landet ind til »storbyen« for at blive industriarbejdere, blev der ikke ofret mange linier eller ord på. – Dette har Arbejdermuseet i København forsøgt at råde bod på med udstillingen »For liv og brød – De første arbejdere«.

Med udstillingsplakatens billede »Foran banegården« fra 1887 og malt af Erik Henningsen har museet taget sit udgangspunkt i opbygningen af denne spændende udstilling og gået tilbage i tiden for at skildre, hvad der egentlig skete, når en landarbejderfamilie kom til »storbyen«. Ydmygt henvender man sig til »øvrigheden«, mens den industrialiserede håndværker, bødkersvenden, studerer sine kommende kammerater på arbejdsmarkedet.

Mødet med »storbyen«

I perioden fra 1870'erne med en spirende industri i byerne søgte især landarbejderne men også håndværkerne arbejde på de nye arbejdspladser. Kom man fra landet, var det første indtryk så nogenlunde det samme som på denne udstilling. Flyttelæset, myndighederne i form af en betjent og fristelserne/»lykkegiverne« i svære stunder, drikkestedet og luderen.

Det var svært for den gammel-dags uddannede håndværker, på udstillingen skomageren, at klare sig. Et årsregnskab fra 1880 viser, at familien med ham som svend og med hustruens indtægt fra fabriksarbejde i alt havde tjent 675 kr., mens deres udgifter havde været på 703 kr.

Overgangen til industriarbejde lå langt lettere for et fag som bødkernes, idet der blandt andet var et behov for emballeringen af industriens produkter, for eksempel til margarineindustrien.

kunnet deltage i hele produktionsforløbet, nu kom de som industriarbejdere kun til at arbejde med en del af et produktionsforløb. Denne fremmedgørelse, det sociale og kulturelle kaos, udnyttelsen af børnene i industrien og de socialistiske ideer om »Lighed, Frihed og Broderskab« beskrives i den sidste del af Arbejdermuseets udstilling. Her fokuseres der især på »Slaget på Fælleden« den 5. maj 1872, hvor det borgerlige samfund satte militær og politi ind mod en i enhver henseende *lovlig* arbejderdemonstration og derved forhindrede »en voldsom omstyrning af de bestående samfundsforhold«.

En dengang otte-årig dreng, Sofus Bresemann, har senere beskrevet sin oplevelse af det skete: »Da vi sammen med de mange mennesker kom ud for Sankt Johannes Kirke ved Sankt Hans Torv, sprængte en flok husarer menneskemængden, og mor og jeg flygtede op i en gadedør på Blegdamsvej. Herfra kunne vi selv i sikkerhed se, hvorledes husarerne i susende galop red frem imod mænd, kvinder og børn og hensynsløst red dem ned...«.

Skolens historiebøger har nådigst fortalt os, hvordan det gik demonstrationens ledere, men

Den elendige bolig

Men de tusindvis af landarbejdere, som i 1870'erne søgte til blandt andet København, fandt dog ikke lykken i industrien, hvor de måtte arbejde 12-14 timer i døgnet til en ussel løn og måtte tage til takke med ofte små og elendige spekulationslejligheder på 25 m² i lange korridorer i de københavnske brokvarterer. (Lignende boligmiljøer opføres stadig, senest set i arbejderkvartererne i Gdansk – red.).

Hjemme-industrielt arbejde i opholdsstuen var nødvendig for familien, hvis den skulle overleve

økonomisk. Plads var der ikke meget af, og tit måtte far og mor dele sengeplads med deres børn, hvis børnene da ikke blev henvist til at sove i køkkenet. Endvidere var der efter nutidige forhold ualmindeligt mørkt i korridorlejligheden, som kun blev oplyst af petroleumslamper og levende lys samt lyset fra kakkelovnen. Korridorlejlighederne med 20-30 lejemål på hver etage ud til den samme gang var således fantastiske brandfælder.

Arbejderbevægelsen

Tidligere havde folk arbejdet med helheder, hvor de havde

om den karmosinrøde fane – red.). – I øvrigt forsøgte politiet i 1873 at få fanen konfiskeret, idet man ønskede ordet »Broderskab« erstattet med »Broderånd«. Det lykkedes ikke, da fanen blev gemt væk, og først i 1880 dukkede den op igen.

Den anden interessante detalje er en forside af »Socialdemokraten« fra 1874, hvor arbejderbevægelsens udbredelse og organisering vises. Det var faktisk sådan, at *dengang* var det »Socialdemokraten«, der holdt gang i arbejderbevægelsen.

ikke hvor svært det var for myndighederne at finde noget, som man kunne »straffe« dem for. Demonstrationen var nemlig helt igennem lovlig ifølge Grundloven. Det var helt andre forhold, nemlig »formodninger«, som Geleff og Pio kom til at sidde i fængsel for. I øvrigt betalte politiet dem senere med midler fra industrien, så de kunne blive »eksporteret« til USA, i håb om, at man kunne blive en arbejderorganisering kvit på denne måde.

Detaljer fra udstillingen

På udstillingen er der blandt mange spændende detaljer også denne: Den første socialistiske fane fra 1872 med inskriptionen »Lighed, Frihed og Broderskab« var mørkere, nærmest blårød. Først fra 1890'erne bliver arbejderfanerne dannebrogsrøde. (Tænk, hvor mange arbejdersange, der skulle have haft en anden tekst, hvis »min moder så manende og stille« skulle have talt

»Uden fortid – ingen fremtid«

Det historiemæssige hul, som vi – bevidst eller ubevidst – fik i vor skoletid, fylder Arbejdermuseet i København meget fint ud med denne udstilling, som kan anbefales. Ligesom de to andre udstillinger »Arbejderfamilien i 50'erne« (omtalt i »PROP & KAPSEL« 6/85) og »Trange tider« om 30'erne (omtalt i »PROP & KAPSEL« 4/86), der begge stadig vises i museet.

Udstillingen vises i Arbejdermuseet, Rømersgade 22, Kbh., hver dag kl. 11-16 samt onsdag til kl. 20.

Indtryk af AOF's konference om »fritiden i fremtiden« den 4. december 1986 på Roskilde Højskole.

FRITIDEN I FREMTIDEN

BLIV SYNLIG!

Hele sommeren 1986 har AOF (Arbejdernes Oplysnings Forbund) haft et cirkustelt på turne i hele landet. Teltet skulle danne ramme om alle de aktiviteter, man lokalt havde lyst til at gå i gang med, garneret af enkelte indslag fra professionelle kunstnere.

Cirkusteltet var starten på en kulturoffensiv fra AOF, som skal videreføres i de kommende år for at aktivere fagbevægelsen og dens medlemmer omkring fritiden og kulturlivet.

Konferencen skulle vurdere sommerens aktiviteter, drage erfaringer heraf og diskutere fremtidens indsats.

Dagen begyndte med, at nogle af de lokalt ansvarlige AOF-folk fortalte om aktiviteterne i deres eget område, samtidig med, at der vistest film og lysbilleder fra lokalområdernes aktiviteter.

Der har været helt utrolig gang i den! I alt har der været 6-700 forskellige aktiviteter og langt de fleste med lokale amatører. Der har været børneteater, sang og musik, ballet, revyer, foredrag, debatmøder, fællesspisning o.m.a.

Rammerne var cirkusteltet. De lokale AOF-organisationer skulle fylde rammerne ud i samarbejde med fagbevægelsen og de tilsluttede organisationer.

Aktiviteterne har engageret en masse mennesker, som man aldrig har set aktive i den sammenhæng, og det er vigtigt, at disse folk også får mulighed for at udfolde sig fremover.

Om nogle af forbundets medlemmer enten har været direkte involveret eller blot har overværet aktiviteterne, ved vi ikke. Skulle det være tilfældet, ville det være udmærket med et indlæg herom i »PROP & KAPSEL«, så vi også får de selvoplevede indtryk med.

Alle fortalte om det fantastiske samarbejde mellem fagbevægelsens forskellige grene, cirkusteltet havde været årsag til ude i landet. Et samarbejde, som man håber at kunne bygge på, også på andre områder.

Gennemgangen af sommerens arrangementer gav et så levende indtryk af liv, glæde, fest og sammenhold, at man ønskede, at man havde været med.

LO – en kulturorganisation

LO-sekretær Bodil Mogensen gav os et indblik i LO's holdning til kulturlivet. Hun mente, at LO faktisk er Danmarks største kulturorganisation. Ser man på organisationens opbygning, formål og aktiviteter er der nok noget om sagen. Bodil garanterede, at LO i årene fremover ville forstærke indsatsen, så medlemmerne kan leve et godt liv med ret til at deltage i de ting, der kan give den enkelte livsindhold.

Skuespilleren Kjeld Kirkegaard havde været med i teltet en hel måned. Han gav et oplæg om ideen til et »Arbejderbevægelsens rejsende Teater«, som skulle fungere sådan, at man lokalt kunne hente hjælp til manuskript, instruktion og afvikling af revyer, forestillinger og andet, som man ville sætte i gang i klubber, fagforeninger og foreninger. Nogle – bl.a. ARTE – var meget imod ideen. Man mente, at man før havde prøvet noget lignende, men absolut uden held. Andre syntes, at det bare var om at komme igang. En enkelt troede, at det ville skræmme folk væk, hvis det skulle hedde »arbejderbevægelsens rejsende teater«, han foreslog, at man fandt et andet navn, HT, som kunne stå for »Holdningsmæssigt Teater«. Kjeld havde intet mod betegnelsen HT, men så skulle det stå for »Heavy Tjald«.

Projektet koster naturligvis mange penge, og det lader ikke til, at viljen til at skaffe dem er stor. Kjeld brænder imidlertid så meget for ideen, at han erklærede, at ville andre ikke føre ideen ud i livet, ja så ville han selv.

Vi syntes, at der skal arbejdes videre med ideen. Det kan være med til at gøre lysten til at lave aktivt kulturarbejde, i stedet for at sætte sig i stolen og se de professionelle boltre sig.

Der var megen beklagelse over, at cirkusteltet ikke mere skal turnere, men der er ikke penge og arbejdskraft til det i AOF's landsforbund. Dermed er det dog ikke slut med offensiven – tværtimod. Erfaringerne fra 1986 skal bruges. Der er masser af lokaler, som kan tages i brug til kulturaktiviteter i fagbevægelsen, forsamlingshuse, medborgerhuse, fælleslokaler i boligforeninger m.m.

Det er meget vigtigt, at man giver folk mulighed for at udfolde sig, som én sagde *at blive synlige!* Mange går rundt med skjulte evner, og det er fagbevægelsens pligt at give dem chancen for at bruge og udvikle disse evner.

Der kom stærke opfordringer til at støtte initiativer i fagforeninger, klubber og på arbejdspladser. Flere og flere steder opstår der arbejdspladsrevyer, som kun kan overleve, hvis der – på en eller anden måde – støttes økonomisk.

Dagen sluttede med, at HK's næstformand Liselotte Knudsen fortalte om kulturarbejdet i dette forbund. Man arbejdede på en bred front, lige fra udgivelse af plader, bånd og bøger til udsendelse af forestillinger og støtte til lokale initiativer.

Der var enighed om, at HK gjorde det godt, men at man burde samordne disse ting, så det kom ud til en bredere kreds i fagbevægelsen.

I AOF's landsforbund vil man nu skabe en handlingsplan for kulturoffensiven de kommende år. Der vil blive mange aktiviteter – også i det område. Vi vil stærkt opfordre til, at forbundets medlemmer tager del i dette, engagerer sig i kulturarbejdet – **bliver synlige!**

Arthur Jensen og Thomas Olsen

Depotarbejderne ved godt, hvad det drejer sig om

Det er efterhånden ved at være nogle år siden, at man i forbundets ledelse erkendte, at man måtte forstærke indsatsen for medlemmerne på depoterne.

I 1981 vedtog kongressen, at vælge en provinssekretær, der som hovedområde skulle beskæftige sig med depotforhold.

Siden da er der sat mange ting i gang. Der har været afholdt konferencer for depotarbejdere. Det landsdækkende Depotudvalg er nedsat med repræsentanter fra kredsenes depotudvalg og Depotklubben i København, der afholdes møder om sikkerhedsarbejde for depotarbejdere og ikke mindst, er strukturen i forbundets hovedbestyrelse ændret, så depotarbejderne er godt repræsenteret.

Nu er det jo ikke sådan, at der i forbundet ikke tidligere har været vilje eller evne til at varetage depotarbejdernes interesser, men det har været et særdeles vanskeligt område at arbejde med, da holdningen til fagforening, forbund og fagligt arbejde har været endog meget slap.

Depotarbejdere skal også være aktive

Det er umuligt at lave et godt stykke fagligt arbejde, hvis de kammerater, man skal samarbejde med, enten er ligeglade eller modvillige. Naturligvis har der hele tiden været en del depotarbejdere, som har villet yde en indsats for kollegerne, men de har været i mindretal, og så er det svært at komme igennem.

Efterhånden, som kritikken fra depotarbejderne tog til: »forbundet gør intet for os, de vil bare have vores kontingenter«, blev de før omtalte initiativer sat i værk. Ikke som færdigpakke-

løsninger, for det er umuligt, men som et tilbud. Værsgo, her er nogle instrumenter, som kan være med til at forbedre jeres forhold, men det kræver jeres aktive medvirken!

Hvordan ser det så ud nu, her ved indgangen til 1987, som er et år, hvor vi skal forhandle overenskomster og særtafter? Ja, jeg har forsøgt at pejle mig frem til, hvor vi står. På depotkonferencer i Nordjylland og på Fyn har jeg haft mulighed for dette gennem indlæg og gruppearbejde. Spørgsmålene til grupperne er gået på den nuværende situation og på holdningen til sikkerhedsmæssigt og fagligt arbejde på de stordepoter, som den igangværende strukturændring vil medføre. For Fyns vedkommende endvidere på, om man har vilje til at stå fast på kravene ved overenskomstforhandlingerne i 1987.

Der er stadig mange uløste problemer på området, men man mærker en voksende vilje til at stå fast på sine rettigheder. Lykkes det ikke lokalt på depotet, kender man udmærket de muligheder, man har for at bringe sagerne videre i systemet – og i større og større omfang bruges disse muligheder.

Færre, men større depoter

Der nedlægges/sammenlægges stort set depoter hver uge. Dette bevirker, at vi får arbejdspladser af en sådan størrelse, at det bliver betydeligt lettere at lave fagligt arbejde. Man går ikke få mennesker og ned af mester længere, og man har ret til at vælge sikkerheds- og tillidsrepræsentanter, som er sikret beskyttelse i deres arbejde.

Gruppensvarene var enstemmig for, at man skulle vælge faglige

repræsentanter, og der var ingen tvivl om, hvad man ville opnå med disse valg. Større sammenhold, sikring af de overenskomstmæssige rettigheder og indflydelse på arbejdets tilrettelægning og udførelse. Alt dette er jo meget godt, men kan man finde nogle, som vil lade sig vælge? Ellers er vi jo lige vidt! Også her viste svarene, at vi er nået endog meget langt. Over 90% af deltagerne på begge konferencer var villige til at lade sig vælge og yde en indsats til glæde og gavn for kammeraterne. Man var enige om, at skulle dette arbejde lykkes, var det absolut nødvendigt med kollegernes fulde opbakning.

Det var virkelig en tilfredsstillende, at så mange var rede til at yde en aktiv indsats, det lover godt for fremtiden. Jeg vil derfor kraftigt opfordre kollegerne på depotterne til at vælge både tillids- og sikkerhedsrepræsentanter, og ikke mindst til at bakke de valgte op og bruge dem.

Støt de valgte kammerater

Det har altid været arbejdsgiverernes våben at så splid mellem arbejderne, enten gennem bagtæller eller ved »små aftaler« med enkelte. Har man valgt kammerater, skal de bruges som talerør, og man må slutte op om de krav, disse fremfører, og kollegialt holde de aftaler, de opnår.

På Fyn blev grupperne også spurgt, om de var klar til at gå i konflikt for kravene til foråret. Der var ingen vaklen i geledderne, og der var også en vis tro på, at kollegerne hjemme på arbejdspladserne ville have samme holdning. Det stemmer godt overens med den vilje, depotarbejderne på Carlsberg og Tuborg depotterne viste den 28. november. Alle disse depoter lå stille for kravet om bemandsaftaler og rimelige arbejdsforhold.

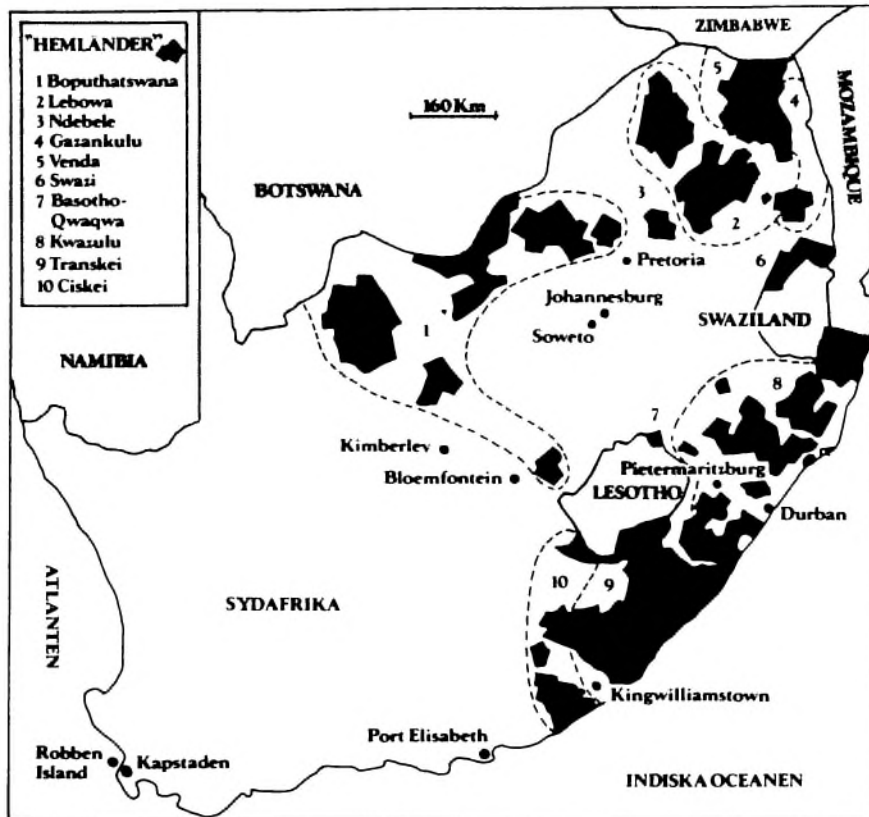
Tryghed i ansættelsen blev nævnt gang på gang i debatterne, men det kommer ikke af sig selv. Viljen til at kæmpe for denne tryghed er til stede.

Der er sket et holdningsskred blandt depotarbejderne. Den forstærkede indsats er lykkedes – ikke for forbundet, men for depotarbejderne, som har forstået at gå ind i arbejdet for at ændre nogle urimelige arbejdsforhold og alt for lave lønninger. Der er in-

gen tvivl om, at mange depotindehavere vil blive overrasket over, at folkene i 1987 står fast på deres krav og ikke lader sig nøje med et par håndører. Jeg glæder mig til at se resultaterne fra særtaftaleforhandlingerne.

Thomas Olsen, provinssekretær

Det sorte Sydafrika

En fremragende lille bog »WOZA!« (Rejs dig!) har fundet vej til anmelderens bord. Her skildres spændende og letlæst den sydafrikanske fagbevægelses allernyeste historie.

Man pløjer sig lynhurtigt igennem de 88 sider og afskrækkes af det undertrykkelsesregime, der på enhver måde har kuet og terroriseret den sydafrikanske befolkning med en brutalitet, som kun fantasien sætter grænser for.

Her skildres ved personlige historier og kolde facts, hvordan det trods alt er lykkedes de sorte arbejdere at organisere sig og få mere end 10-doblet medlemstallet. Ganske vist kræver det solidaritet fra vor side, hvis sydafrikanerne skal vinde deres kamp

imod det fanatiske hvide apartheid-system, men den sydafrikanske, sorte fagbevægelse har en meget central position den dag, hvor den endelige kamp skal stå.

Fagbevægelsen erkender denne magtposition og ved, at den kan få hele industrien til at stå stille, og derfor kan tiden heller ikke skrues tilbage til ugunst for de sydafrikanske arbejdere. – Således er det væsentligste mål at få fjernet det blodige apartheid-system og få skabt et demokrati, der bygger på et ligeværd og en ligeret uanset hudfarve.

Bogen »WOZA!«, der koster 35 kr., kan købes på AOF's Forlag, Teglværksgade 27, 2100 København Ø. Telefon 01 29 60 69. Ekspeditionstid kl. 10.00-15.30. St

Delpension

Loven om delpension træder i kraft den 1. januar 1987, men inden man går ind i sådan en pensionsordning, er der mange problemer, som skal overvejes.

Hvad er delpension?

Efterlønsordningen har bestået siden 1979, og der er næsten 100.000 tilsluttet. Denne ordning er baseret på, at man skal forlade arbejdsmarkedet, og er forbeholdt medlemmer af de statsanerkendte arbejdsløshedskasser, og der kræves en vis anciennitet.

Selvom efterlønsordningen således har været en stor succes, har man nu vedtaget loven om delpension, som giver den enkelte mulighed for en lempeligere omstilling fra arbejdslivet til pensionisttilværelsen.

Delpension kan kun opnås, hvis der er opnået deltidsarbejde, men det vil ikke være muligt indenfor alle fagområder, og der vil derfor opstå forskelsbehandling.

Tilknytningen til arbejdsmarkedet bevares, men delpensionen bevilges og udbetales af socialforvaltningen.

Fagbevægelsen har en kritisk holdning til delpension. Det skyldes den sammenblanding af arbejdsmarkedsområdet og det sociale område.

Hvem kan få delpension?

I princippet kan alle lønmodtagere og selvstændige få delpension i alderen 60-67 år, når arbejdstiden nedsættes. Der er dog visse betingelser, som skal være opfyldt:

- Man skal have arbejde her i landet.

- Man skal have fast bopæl her i landet indenfor de seneste 20 år.
- Man skal have indbetalt bidrag til ATP, der svarer til mindst 10 års fuldt bidrag.
- Inden for de sidste 12 måneder skal man have arbejdet som lønmodtager i mindst 9 måneder.
- Arbejdstiden skal nedsættes. Den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid skal nedsættes med mindst 9 timer eller ¼ af den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid, udregnet indenfor de sidste 9 måneder før overgang.
- Arbejdstiden skal efter nedsættelsen være mindst 15 timer og højst 30 timer pr. uge.
- Den a-kasse som man er medlem af, skal have deltidsforsikring (**det har vor a-kasse ikke**).
- Både fuldtids- og deltidsforsikrede har mulighed for at få delpension, men for det deltidsforsikrede medlem, skal den gennemsnitlige arbejdstid have været mindst 20 timer pr. uge.

Hvor lang tid kan der udbetales?

Der vil her nok blive svaret, til det fyldte 67 år, men det vides på nuværende tidspunkt ikke bestemt. Der vil også, som i efterlønsordningen ske en aftrapning af delpensionen.

Hvorledes udbetales delpension

Delpension udbetales ikke som efterløn gennem a-kassen, men

ansøgning skal indgives til det sociale udvalg i bopælskommunen, som så træffer afgørelse. Det er ligeledes det sociale udvalg, der skal påse, at den gennemsnitlige arbejdstid svarer til den angivne nedsatte arbejdstid.

Da forudsætningen for delpension jo er, at man har opnået deltidsbeskæftigelse, og at a-kassen overhovedet har deltidsforsikring, bør man dog altid rette henvendelse til sin fagforening/a-kasse.

Hvis man som efterlønsmodtager overvejer af skaffe deltidsarbejde og gå på delpension, skal man huske på, at efterlønsordningen er et éngangstilbud, og man kan, som tidligere anført risikere at blive ladet tilbage som ledig, med dagpengeret alene som deltidsforsikret.

Alle, der opfylder alders- og beskæftigelseskravet, har ret til delpension, idet der ikke kræves medlemskab af en a-kasse.

Hvis man som medlem af vort forbund/a-kasse overvejer, at gøre brug af tilbudet om delpension, er der visse ting der skal gøres klart.

Vor a-kasse er ikke deltidsforsikret, og man kan derfor ikke få deltidsarbejde inden for kassens område.

Der kan derfor ikke advares kraftigt nok imod, en eventuel udmeldelse af forbund/a-kasse, for derfor at kunne få delpension. Det kunne jo ske, at man mistede det deltidsarbejde, som pensionen var baseret på.

Medlemskabet af forbund/a-kasse sikrer enten dagpenge eller efterløn.

I delpensionen er der ingen sikkerhed, hvis man ikke er medlem af forbund/a-kasse.

Der er alt for mange minusser ved loven om delpension, og som den ser ud nu, kan det ikke anbefales, at man benytter sig af tilbuddet om delpension. Jytte Hansen

Så gjorde 'de' det igen

Et flertal i folkettinget har besluttet at forhøje forsikringsbidraget til A-kassen pr. 1. januar 1987, så det nu udgør 8 gange dagpengesatsen, nemlig 8 gange 342,- kr. = 2.736,- kr.

Den første store stigning på forsikringsbidraget kom 1. januar 1983, hvor det månedlige bidrag steg med 70,- kr. Der er i perioden januar 1983 til januar 1987 kommet yderligere tre stigninger i forsikringsbidraget, så det er i alt steget 130,- kr.

pr. måned, i samme periode er højeste dagpengesats steget fra 335,- kr. til 342,- kr. en stigning på 7,- kr. pr. dag.

Det har hidtil været praksis, at skulle forsikringsbidraget stige, så betalte arbejdsgiverne en hvis del af stigningen, men det er de fritaget for denne gang.

Vi må selv betale det hele, og med »Vi« menes der selvfølgelig først og fremmest vore ledige kammerater.

Det er helt klart, hvad den borgerlige regering med Poul Schlüter i spidsen mener, når der siges, det skal blive lettere at være dansker. Det er i hvert fald ikke blevet lettere, at være dansker for de svage i vort samfund.

Lidt positivt er der dog sket, 70 procent-satsen for efterlønsmodtagerne er bortfaldet. Så der i efterlønsordningen nu kun er to satser 90 procent-satsen og 80 procent-satsen. *Jytte Hansen*

AKTUELLE SAGER FRA FORBUNDET

Forslag til OK-forhandlingerne

Forbundet har til Bryggerforeningen, Foreningen af Depotindehavere i Danmark, Foreningen af danske Spiritusfabrikanters Arbejdsgiver-Afdeling og øvrige udenforstående virksomheder fremsendt opsigelse af samtlige overenskomster med protokollater og særaftaler til udløb den 30. april 1987.

Ifølge forbundets regler er det kredsene og de to københavnske afdelinger, der skal behandle forslagene til såvel hovedoverenskomster som særftaler og derefter indsende dem til forbundets hovedbestyrelse.

Ændringsforslagene til hovedoverenskomsterne skal indsendes for hvert af områderne bryggeri, depot, brænderi og øvrige.

Ændringsforslagene til særftalerne skal indsendes for hver produktionsvirksomhed eller depot for sig.

Af praktiske grunde bedes ændringsforslagene til de enkelte overenskomstområder samt særftaler indsendes på hvert sit ark papir.

Samtlige ændringsforslag fra kredsene og de to københavnske afdelinger skal være forbundet i hænde senest den 27. januar 1987.

Det er op til kredsene selv at meddele deres respektive afdelinger, hvornår kredsene skal have ændringsforslagene i hænde.

Afdelingerne skal som hidtil først selv behandle ændringsforslagene før de sendes videre til kredsene.

Udtalelse fra Carlsberg- og Tuborg depotarbejdere, samlet til møde i Odense 28. november

Vi mener, at den tavshed, der er fra De Forenede Bryggeriers side omkring en sammenlægning af depoter, ikke giver megen motivation i det daglige arbejde.

Vi føler, at beslutningerne bliver taget hen over hovedet på os.

Vi må konstatere, at den tilbageholdenhed – udvist fra De Forenede Bryggeriers side omkring forhandlingsmuligheder for beemandingsaftaler og en beskæftigelsesgaranti for de ansatte på Carlsbergs og Tuborgs depoter – vil vi ikke fortsat finde os i.

Da vi på mødet har konstateret 100 procent fremmøde fra alle på Fyn, må vi sige, at stemningen viser, at får vi ikke gang i forhandlingerne snarest, vil denne form for aktion blive gentaget – men med kortere varsel og over en længere periode.

Arbejds-skader og de sociale følger

Under dette tema afholdt Syd-jysk kreds den 25. og 26. oktober et weekendkursus på Hjarnø Kursuscenter med Erik Michelsen og Ragnhild Rasmussen som kursusledere og Bente Sørensen og Henrik Hansen som undervisere.

Erik Michelsen bød velkommen, hvorefter Bente Sørensen fik ordet til et indlæg om arbejds-skader og deres anmeldelse.

En arbejds-skade kan defineres som

en **ulykke** på arbejdspladsen – ved rygs-kader skal der være tale om en »afvigende begivenhed«

en kortvarig skadelig påvirkning på fra 3-4 timer til højst fem dage, ved et uvant arbejde eller ved gentagne ensformige bevægelser

en **erhvervssygdom**, som er anerkendt som »liste-sygdom«

andre sygdomme, der ikke er anerkendt af »videnskaben«. – Her skal den syge selv bevise sygdomsårsagen – kan kræves forelagt erhvervssygdomsudvalget.

Rygs-kader ved ulykker er ikke svære at bevise, men rygs-kader ved slid er ikke anerkendte. Ved et hold i ryggen, skal der være sket noget særligt, som for eks-

empel at ens fod er gledet. – Et hold i ryggen betragtes ikke som en ulykke; derfor er det vigtigt at få alle deltager med ved beskrivelse af ulykker og særlige begivenheder. Eventuelt også med vidneudsagn.

Anmeldelsesregler

Arbejdsgiveren er kun ansvarlig, såfremt han har overtrådt nogle sikkerhedsregler ellers ikke.

Anmeldelse af ulykker, forgiftninger m.v.

Denne anmeldelse skal ske til Arbejdstilsynet senest 9. dagen, ved mere end én dags fravær. – Det er arbejdsgiveren, der skal anmelde.

Anmeldesskemaer, der kun bruges statistisk, er i fire eksemplarer til henholdsvis Arbejdstilsynet, sikkerhedsorganisationen, den tilskadekomne og arbejdsgiveren.

Arbejdsgiveren skal anmelde en forsikrings-skade, såfremt han **skønner**, at der skal udbetales ydelser efter loven, og såfremt den tilskadekomne har været syg i tre måneder. – Forsikrings-selskabet skal videresende anmeldelsen til Sikringsstyrelsen efter samme retningslinier.

Hvis man vil gøre arbejdsgiveren ansvarlig, skal man altså selv bevise det – helst med skriftlige vidneudsagn.

Man kan selv anmelde sagen til Sikringsstyrelsen eller få fagforeningen til at gøre det (se her artiklen »Hvordan få erstatning efter arbejds-skade?« – red.).

Anmeldelse af erhvervssygdomme

Det drejer sig om alle sygdomme, der formodes at skyldes arbejdet. Anmeldelsespligten ligger hos læger på hospitalsskadestuer og i øvrigt på hospitaler samt privatpraktiserende læger, tandlæger og arbejdsgiveren.

Desuden kan anmeldelsen foretages af en selv, sikkerhedsrepræsentanten, fagforeningen, socialforvaltningen, familie/venner.

Bente Sørensen anbefalede i denne forbindelse pjecen »Sygdomme er ikke hver mands herre«, som kan fås gennem Fremads Forlag, telefon 01 33 40 40.

Efter frokost tog vi fat på Arbejds-skadeloven og Erstatningsansvarsloven. (En arbejds-skadeforsikring er lovpligtig, og en ansvarsforsikring er frivillig). Her pointerede Bente Sørensen nok en gang, at ved udfyldelse af skemaer er det meget vigtigt at få alle detaljer omkring ens arbejde med.

Arbejds-skadeloven dækker varige men over fem procent, tab af erhvervsevne over 15 procent, sygebehandling, helbredende (ikke smertestillende) medicin, transport og hjælpemidler, samt tab af forsørger med en engangssum på 33.500 kr.

Arbejds-skadeloven dækker ikke tabt arbejdsfortjeneste, erstatning for svie- og smerte, ødelagt tøj, ur, sko og lignende. Dog kan disse forhold kræves, hvis arbejdsgiveren har ansvaret for skaden.

Varige men er gener, som man skal leve med resten af tilværelsen. Disse er omtalt i SiD's pjece »Arbejds-skader«. Tabet af mere end 15 procent af ens erhvervsevne dækkes kun, hvis det forhindrer en i at lave det samme arbejde som tidligere. Sager vedrørende varige men på mere end fem procent og tab af erhvervsevne på over 15 procent kan genoptages indtil fem år fra det tidspunkt, hvor sagen er blevet afgjort.

Enstatningsansvarsloven

For at få tabt arbejdsfortjeneste samt erstatning for svie og smerte skal der være en, der har et ansvar. Man får ikke automatisk erstatning. Man skal over for Arbejdstilsynet, politiet eller ved fotos kunne bevise, at man har krav på erstatning.

Derefter gik vi i gang med et gruppearbejde om en arbejds-ulykke, hvor vi skulle finde ud af, hvordan vi ville tackle den.

Næste dag fortalte Henrik Hansen, hvordan man i forbundet behandler arbejdsskadesager. Derefter fik vi kopi af en standard-skrivelse fra et forsikrings-selskab, et eksemplar af en sag fra Tuborg, samt kopi af proceduren ved arbejdsskadeanmeldelser. Henrik Hansen kom også med eksempler på, hvordan vi kan tackle disse sager.

Så tog Bente Sørensen ellers fat i emnet »de sociale følger af en arbejdsskade«. Her fik vi at vide, hvad der var vor forbandede pligt over for mennesker, som af den ene eller anden grund er sat uden for systemet. Ligesom hun stærkt pegede på vore holdninger til dem, der lider af såkaldt »usynlige« sygdomme (dårlige rygge og andet).

Inden for det sociale system fik vi at vide, at der i menerstatninger aldrig måtte modregnes for bi-standshjælp, børnepenge, skat og lignende. Engangsbeløb er normalt skattefrie.

Menerstatningen skal udbetales, selvom man vil klage over afgørelsen.

Derefter var der et afsluttende gruppearbejde om vor holdning til emnet.

Weekendkurset sluttede med, at vi fortalte hinanden om alt det, som vi gør for vore langtidssyge medlemmer, og hvad vi eventuelt kunne gøre bedre i fremtiden.

Konklusion

Kursusvurderingen bragte det frem, at vi gerne vil starte kursus om fredagen samt have flere konkrete opgaver at tage stilling til. Ellers var deltagerne generelt særdeles tilfredse med kurset, hvor oplæggene havde været gode. Dog ville man gerne have haft mere tid til gruppearbejde med konkrete sager.

Bente Sørensen syntes, at vi havde været hyggelige at være sammen med, og så sluttede Erik Michelsen kurset af. – Deltager-nes kvittering var at rejse sig og klappe af undervisere og kursusledere.

*Kirsten Jørgensen,
referent.*

Med 2.800 til freds- kongres

I anledning af det internationale fredstår blev der i dagene 15.-19. oktober afholdt en verdensfreds-kongres i København under mottoet at sikre freden og menneskehedens fremtid.

Formålet med denne kongres var at bringe folk sammen til en diskussion af en fredelig verden, våbenkapløbet og nedrustningsprocessen samt at skabe et forum i den offentlige mening om verdenssituationen og endelig at fremme det internationale samarbejde gennem De forenede Nationer.

Kongressen åbnede den 15. oktober, og over 2.800 fredsfolk fra hele verden myldrede frem ved indgangen til Bella Centret. De var der allesammen – fredsfolket, aristokraterne, teknokraterne og fodfolket.

På åbningsplenarmødet blev der budt velkommen af organisationssekretær Jens Clausager, og forretningsordenen blev forelagt. På forhånd havde man udpeget den 91-årige tidligere minister Hermod Lannung som kongressens ansvarlige, det vil sige kongressens præsident. – Han blev nu efter min mening nærmest kapret som gidsel for verdenskongressen.

FN's generalsekretær Peres de Quellar var ikke selv tilstede men sendte kongresdeltagerne en hilsen pr. video. Til gengæld var FN's vicegeneralsekretær tilstede, og han åbnede talerækken af indledere.

Allerede under kongresåbningen forekom der tumulter. En gruppe demonstranter sprang op foran podiet og udfoldede et banner med teksten »Dette er KGB's fredskongres«. Demonstranterne blev hurtigt pågrebet af de frivillige sikkerhedsfolk og smidt ud – imens halvdelen af salen råbte »CIA go home!«. Efter min mening var det helt uacceptabelt at demonstrere på denne måde. De kunne udmærket være kommet til orde på en lidt mere fredelig facon.

Spændende emnecentre

Om eftermiddagen åbnede emnecentrene, hvor man diskuterede syv vigtige emner, der indgik i FN's program:

1. Fred og retfærdighed

Fortsættelse af kampagner og initiativer.

2. Nedrustning

At vække den offentlige mening om våbenkapløbet.

3. Fred og frigørelse

Afskaffelse af racediskrimination og apartheid.

4. Fred og menneskerettigheder

De vigtigste fjender blev identificeret: Udbytterne, krigsmagerne, racisterne, kolonialismen og imperialismen.

5. Fred og menneskelige behov

Vedtagelse gennem FN af et 10 år for fred og nedrustning.

6. Et liv i fred

International informationsorden i samarbejde med FN og UNESCO.

7. Fred og tillid

Diskussionerne blev præget af ønsket – et skridt på vejen til en våbenfri verden.

Om aftenen var der mulighed for forskellige kulturelle arrangementer.

Torsdag fortsatte arbejdet i emnecentrene.

Desuden var der to særlige møder: »Ofre for radioaktiv bestråling som følge af militære bombardementer« og »Midler til fremme og styrkelse af De forenede Nationer.«

Udover emnecentrene var der i hele kongressens åbningstid et særligt kvindecener, hvor kvinder fra hele verden mødtes for at diskutere målsætningen for FN's kvinde-10-år.

Ligeledes var der en ungdomsklub, hvor de unge fik lejlighed til at møde hinanden for at organisere forskellige diskussioner og arrangementer.

Afværgelse af en atomkrig

Fredag den 18. oktober var hele dagen helliget møder om en afværgelse af en atomkrig, men hvor man også diskuterede, hvordan man kunne afskaffe kemiske og andre masseødelæggelsesvåben. Ligeledes diskuterede man regionale konflikter, nedlæggelse af militærbaser og tilbagetrækning af tropper – under netop dette punkt diskuterede man en virkeliggørelse af alle principperne og forholdsreglerne i slutakten fra Helsinki-aftalerne.

Lørdag formiddag mødtes grupper med fælles interesser, videnskabsmænd, læger, fredsforskere, fredsbevægelsens græsrodsaktivister, religiøse kredse, undervisere, kunstnere, forfattere og andre kulturarbejdere omkring deres bidrag og aktiviteter til at forhindre en atomkrig.

Eftermiddagen gik med workshops, hvor man blandt andet arbejdede med følgende emner:

Samarbejde mellem freds- og miljøbevægelsen, hvor der blev diskuteret et fredeligt samarbejde om det ydre rum, anvendelse af atomenergi samt udviklingen af militære og økonomiske aktiviteter til bevarelse af naturen.

Fredsbevægelsernes kampagner og informationsvirksomhed, hvor man blandt andet diskuterede en ny international informationsorden.

Desuden var et særligt fagforeningsforum åbent hele dagen. Her blev der arrangeret møder med danske fagforeninger og besøg på fabrikker og institutioner.

Verdensfredskongressen sluttede søndag den 19. oktober med et plenarmøde, hvor referaterne fra emnecentrene blev forelagt, og hvor kongressens arbejde skulle sammenfattes. – Der kunne ikke vedtages resolitioner i nogen af kongressens forsamlinger.

I de afsluttende rapporter gik man blandt andet ind for at starte en kampagne med SDI-projektet samt at få gennemført et totalt stop for atomprøvesprængninger i verden. – Man har fra dansk side besluttet at sende en delegation til USA for i samarbejde med den amerikanske fredsbevægelse at få gennemført et stop for atomprøvesprængningerne i Nevada-ørkenen.

Midt under afslutningsceremonien sprang 50 demonstranter op på scenen og krævede, at Sovjetunionen skulle ud af Afghanistan. – Der opstod tumult og slagsmål mellem de frivillige sikkerhedsfolk og demonstranterne, som var kommet ind i Bella Centret med stjalne identitetskort. – Personligt tager jeg til hver en tid skarp afstand fra disse terrorist-lignende handlinger og mener helt bestemt, at det er uacceptabelt at demonstrere på denne måde.

Kongressen var for ensidig

I min vurdering af kongressen i sin helhed vil jeg tage udgangspunkt i kongressens formål – at bringe folk sammen til diskussion om fred og nedrustning. Det var et ensidigt sovjetisk shownummer, hvor diskussionerne gik på, hvad Vesten kan gøre for at imødekomme freden.

Jeg ser således ingen grund til, at andre politiske partier og organisationer deltager officielt, så længe man fra forberedelseskomiteens side skal diktere, hvil-

ken fredsparole de pågældende kan få med.

Verdensfredskongressen kunne uden tvivl have været en succes, hvis man fra forberedelseskomiteen havde accepteret den ønskelige fredsparole »Fred over alle grænser«.

Ole Holm,
Horsens afdeling

Skal alle have lige meget?

Nu da vi hastigt nærmer os overenskomstforhandlingerne og dermed en eventuel konflikt, er der et par spørgsmål, som jeg godt vil have afklaret:

Hvis det ikke er alle vore medlemmer, der bliver omfattet af konflikten, skal de, der så fortsat er i arbejde, også understøttes af strejkekassen?

Skal Strejkekassens midler bruges på denne måde til at dele sol og vind lige – så alle medlemmer uanset hvad får lige mange penge af kassen?

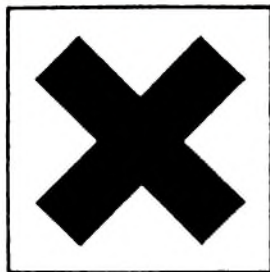
Ulla Rasmussen, Odense

Svar:

Det forekommer forbundsledelsen besynderligt, at Ulla Rasmussen ønsker at bruge spaltepads i PROP & KAPSEL til disse spørgsmål.

Hvis der bliver konflikt i forbindelse med overenskomstfornyelserne, skal medlemmer, der ikke er omfattet af konflikten, og som er i arbejde, naturligvis ikke have understøttelse fra strejkekassen.

På forbundsledelsens vegne
Preben Mortensen

Sundhedsskadelig

Månedens kemikalieportræt

EDTA

eller på godt dansk:

»Ethyldiamintetra-
eddikesyre«

Dette kemikalie er en kvælstofholdig organisk syre, som indgår i mange rengørings- og opvaske-midler som kompleksdanner.

Med kompleksdanner menes der et stof, som er i stand til at binde kalken i vandet, så den ikke udfældes. Dermed øges rengøringsmidlets effektivitet.

Klassifikation

EDTA er ikke på Miljøstyrelsens liste over farlige stoffer og materialer, men dette er ikke ensbetydende med at stoffet er ufarligt.

Arbejds miljøinstituttet karakteriserer nemlig i en rapport stoffet

som sundhedsskadeligt og stiller som forslag, at stoffet mærkes »farlig ved indtagelse« og »mulig fare for uheldelig skadevirkning«.

Oplysninger om stoffets farlighed

Mennesker

Hvad ved vi om stoffets farlighed? Der er ikke så mange oplysninger, når det drejer sig om mennesker. Man ved, at tetranatriumsaltene af EDTA virker irriterende ved øjen- og hudkontakt.

Endvidere, at EDTA og natriumsaltene heraf optages dårligt i organismen fra mave- tarmkanalen og der forekommer sandsynligvis ingen optagelse igennem hud- og slimhinder.

EDTA har dog den uheldige egenskab at den forøger optagelsen af andre stoffer i organismen.

Dyreforsøg

EDTA og saltene heraf er fundet fosterbeskadigende i flere forsøg. Hos rotter er der fundet misdannelser i organsystemerne hos afkommet.

Der er dog ikke fundet større kræfthyppighed, ved forsøg med rotter og mus, end hos en tilsvarende kontrolgruppe.

Derimod har man fundet, at EDTA har givet anledning til kromosomforandringer i kulturer af celler fra mus, det vil sige stoffet kan påvirke arveanlæggen.

Hvad gør vi på virksomheden?

Det er klart, at noget af det første må være, at konstatere om der indgår EDTA i de kemiske produkter, som anvendes på virksomheden.

Det er en klar regel, at et stof eller materiale, der kan forringe sundheden ikke må anvendes hvis det kan erstattes af et ufarligt, mindre farligt eller mindre generende.

Dette indebærer, at »nogen« skal foretage en vurdering af om det er muligt, at erstatte de kemiske produkter hvori EDTA indgår med andre. Denne »nogen« er arbejdsgiveren, som har pligt til at vurdere om et stof er mindre farligt end et andet.

Virksomhedens sikkerhedsorganisation – og dermed sikkerhedsrepræsentanterne – skal tages med på samråd når der skal træffes afgørelse om et stof skal erstattes, og afgørelsen skal træffes ud fra en konkret vurdering af forholdene.

Konsulentafdelingen

Lønstatistik

for april kvartal 1986

Uddrag af Dansk Arbejdsgiverforenings lønstatistik

Område og kategori	Antal arbejdere ved kv. udgang	Akk. timer i % af samtl. timer	Gennemsnitlig timefortjeneste			Forskellige tillæg			Feriepenge og søgne-hellig dags-betal.	Fortjeneste i alt 2. kvartal 1986	Fortjeneste i alt ekskl. overtidstillæg 2. kvartal		
			Ak-kord-løn	Tid-løn	Til-sammen	Heraf					1986	1986	1985
						I alt	Over-tids-till.	Hold-drifts-till.					
Hovedstaden Bryggeriarb. mænd	2311	99	80,58	75,42	78,81	5,86	0,53	4,58	13,83	100,24	99,71	–	
Samtlige ikke-faglærte mænd	28293	42	84,68	71,84	77,26	4,60	1,81	1,91	13,10	94,96	93,15	88,37	
Hovedstaden Bryggeriarb. kvinder	779	99	77,42	71,52	77,39	6,96	0,26	6,01	13,50	97,85	97,59	–	
Samtlige ikke-faglærte kvinder	12181	27	75,47	65,16	67,95	1,58	0,38	1,02	11,12	80,65	80,27	77,11	
Provinsen Bryggeriarb. mænd	1114	76	76,21	70,38	74,80	5,58	1,44	3,81	12,86	93,24	91,80	88,89	
Samtlige ikke-faglærte mænd	95607	29	77,10	66,81	69,74	4,26	2,30	1,51	11,84	85,84	83,54	79,56	
Provinsen Bryggeriarb. kvinder	531	87	76,90	68,22	75,77	4,48	0,40	3,91	12,84	93,09	92,69	90,00	
Samtlige ikke-faglærte kvinder	48468	30	67,07	60,84	62,73	1,94	0,49	1,29	10,35	75,02	74,53	71,69	

Hvordan få erstatning efter arbejds- skade?

Tilskadekomster sker dagligt på vore arbejdspladser. Alt for mange steder sparer arbejdsgiverne, når der skal gives penge ud til forbedret sikkerhed og arbejdsmiljø.

Sker tilskadekomsten, er det den uheldige og ikke arbejdsgiveren, der straffes.

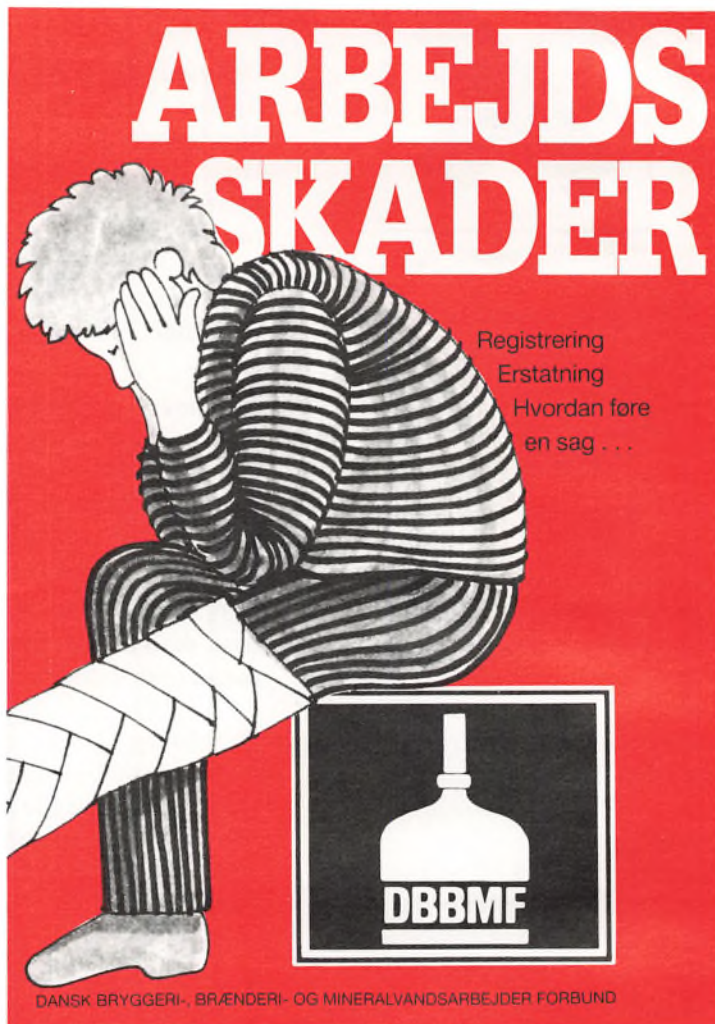
Den tilskadekomne har smerten og ubehaget at slås med, og oven i hatten sætter man løn til ved at være sygemeldt.

I efteråret 1985 udsendte forbundet en pjece om arbejdsskader.

Pjecen har betydet, at mange afdelinger har rejst sager om dækning af arbejdstab, og en del kolleger har fået klækkelige erstatninger igennem.

Forbundet har alligevel besluttet at gøre proceduren for at rejse erstatningssager mere direkte.

I samråd med advokat Benny Rosberg, som fører erstatningssagerne for forbundet, er der udsendt et anmeldelsesskema til afdelingerne.

Kommer man til skade på arbejdet, og har det indtægtstab til følge, skal man rekvirere et sådant anmeldelsesskema fra sin sikkerhedsrepræsentant eller fra afdelingen.

Det udfyldte skema sender man direkte til forbundet, der sender det videre til advokaten.

En sag skal altså ikke længere rejses lokalt af afdelingen, før den kan sendes til forbundet.

I stedet sikrer skemaet, at alle sager bliver rejst over for forbundets advokat, og at advokaten dermed rejser kravet om dækning af tabt arbejdsfortjænte over for arbejdsgiveren.

Siderne 22-23 i forbundets arbejdsskadepjece er således uaktuelle.

Overfor har vi derfor optrykt de nye sider 22-23 – lige til at klippe ud og klæbe ind over de gamle sider.

KLIP UD!

Hvordan gennemføres et krav om erstatning

Sker der en tilskadekomst med indtægtstab til følge, det være sig stort eller lille, så skal sagen snarest muligt rejses direkte gennem forbundets advokat.

Forbundets advokat rejser kravet over for arbejdsgiveren. Arbejdsgiveren vil dog oftest lade sagen afgøre af sit forsikringssselskab.

Det er forbundets holdning, at alt fravær, der giver sig udslag i løntab, og som kan henføres under arbejdsgiverens ansvar for sikkerheden og sundheden på arbejdspladsen i henhold til Arbejds miljøloven, skal søges erstattet.

Forbundet afholder alle udgifter til advokat og retsbehandling.

Således kan en sag forløbe:

1. Arbejdsskaden sker, eller erhvervssygdommen erkendes.
2. Den tilskadekomne aftaler med sin sikkerhedsrepræsentant eller en repræsentant fra afdelingen, at der skal rejses krav om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste m.m.
3. Den tilskadekomne udfylder sammen med sikkerhedsrepræsentanten eller afdelingen et anmeldelsesskema, der sendes direkte til forbundet.
4. Forbundet kontrollerer, at skemaet er rigtigt udfyldt og sender det så videre til forbundets advokat.
5. Advokaten indhenter supplerende materiale fra Arbejdstilsynet, Sikringsstyrelsen, politiet og indstiller til forbundet, hvorvidt en sag kan gennemføres med held.
6. Forbundet beslutter, hvorvidt der skal rejses en sag.
7. Advokaten indhenter fra den tilskadekomne dokumenterede oplysninger om det faktiske løntab og andre udgifter, der skal søges dækket.

Advokaten opstiller derpå et krav og fremsender dette til arbejdsgiveren.

8. Såfremt sagen ikke klares mellem advokaten og arbejdsgiveren, eller som det vil være i de fleste tilfælde, arbejdsgiverens forsikringssselskab, udtager advokaten stævning mod modparten, og sagen behandles civilretligt.
9. Eventuelle forligsmuligheder afgøres af forbundet efter indstilling fra advokaten.

Det afgørende for et godt resultat er, at det kan dokumenteres, at arbejdsgiveren på en eller anden måde kunne have handlet anderledes, således at skaden kunne være undgået.

Det beløb, der kan kræves erstattet, indeholder:

1. Det direkte løntab, det vil sige forskellen mellem sygedagpenge, og hvad der er sandsynligt, at den tilskadekomne ellers ville have indtjent (herunder feriepenge, kapitalpension m.m.).
2. Svie og smerte. Dette opgøres som et fast beløb pr. dag. P.t. udgør det 110 kr., hvis man er sengeliggende, og 50 kr., hvis man er oppegående. Der regnes med 7-dages uge.
3. Dokumenterede udgifter i forbindelse med sygdommen/arbejdsskaden, der ikke dækkes gennem Sikringsstyrelsen eller af Sygesikringen.
Dette kan inkludere medicin, bandager, specielt tøj, kost samt transport.

Hvornår skal kravet rejses?

Kravet bør rejses over for forbundet i form af at indsende skemaet *straks* efter, at arbejdsskaden er sket, eller erhvervssygdommen er erkendt.

Sagsbehandlingen kan i de mere komplicerede tilfælde trække ud, og skal sagen for en domstol, kan der gå lang tid, før et resultat er nået.

Det er derfor vigtigt, at der snarest muligt rettes henvendelse til forbundet om at rejse en erstatningssag.

Jo hurtigere, man går i gang, jo lettere er det også at fremskaffe den fornødne dokumentation, der kan bevise arbejdsgiverens ansvar.

Solidaritetslæsning

Fremmedhad i Danmark

Fra efteråret 1984 fik vi pludselig flere flygtninge til Danmark, hvilket rent faktisk kom bag på de danske myndigheder.

Det medførte, at regeringen under et ikke ønsket pres nu har ændret sin flygtningeholdning, så det i dag for flygtninge er vanskeligere at komme ind i landet. Ja, reelt skal man helt tilbage til forrige århundrede for at finde en tilsvarende holdning.

Men et er regeringens holdning, noget andet er danskernes holdning til flygtninge. Dette har Socialforskningsinstituttet foretaget en undersøgelse af, og resultatet kan læses i pjecen »Fremmedhad i Danmark – mere myte end virkelighed«.

Instituttet har i maj og august 1984 og oktober 1985 stillet omkring 2.000 personer over for en række udsagn, der afdækker deres forhold til flygtninge. Skønt holdningen til indvandrere i løbet af det ene år er blevet en anelse mere positivt, kan der beklageligvis konstateres en tendens til polarisering af holdningerne i samfundet. I 1984 var der 56 procent, der mente, at forholdet mellem danskere og indvandrere var blevet forværret inden for de sidste 10 år. I 1985 udgjorde denne gruppe desværre 70 procent.

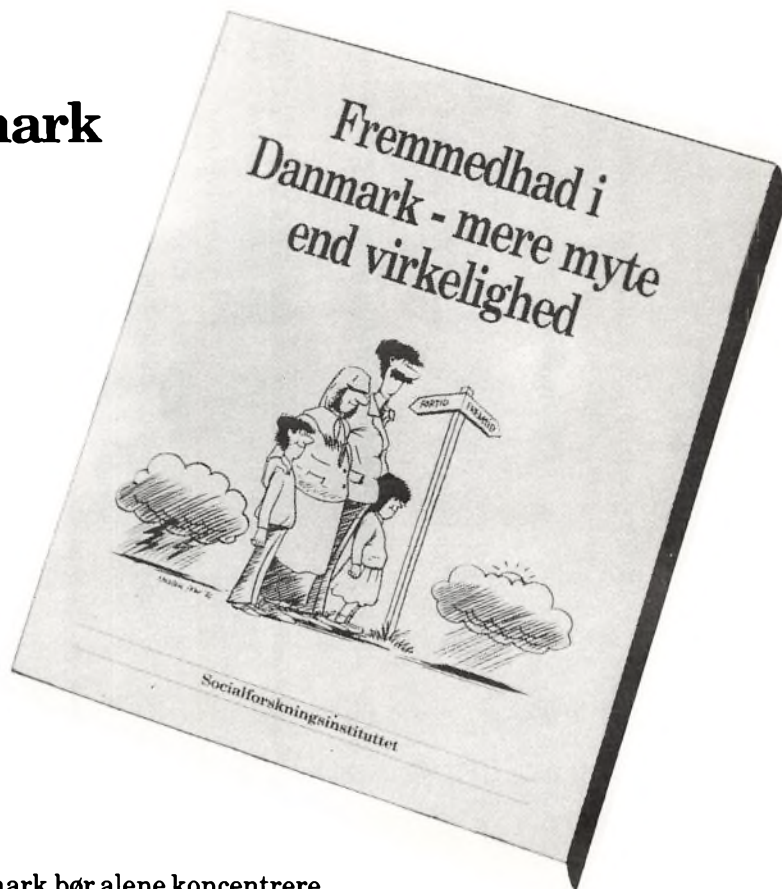
Det store antal flygtninge og den efterfølgende til tider stærkt følelsesladede debat har altså tilsyneladende skabt en myte, som henvend tre fjerdedele af befolkningen har taget til sig.

Men på undersøgelsens mere konkrete spørgsmål viser svarene noget helt andet. Således afviste 60 procent følgende påstand

»Danmark bør alene koncentrere sig om at tage imod flygtninge fra kulturer, der ligger nær vores egen«, – og 31 procent var enige i påstanden. 54 procent gik imod, og 34 procent var enige i udsagnet »De fleste flygtninge kommer her i virkeligheden for at få uddannelse eller arbejde.« – Altså en lille men ikke særlig overbevisende afvisning.

Omvendt er der stor opbakning til de positive udsagn af typen »Danmark bør tage imod mennesker på flugt, uanset fra hvilken del af verden, de kommer.« 83 procent var enige i udsagnet og kun 12 procent uenige.

Socialforskningsinstituttets konklusion er, at mediernes ensidige fremhævelse af konflikter, diskrimination og episoder med undertoner af kultursammenstød uimodsagt og gentaget tilstrækkeligt mange gange får en selvforstærkende virkning, så

negativiteten opfattes større, end den virkelig er.

Derfor er denne pjeces, en journalistisk bearbejdelse af selve Socialforskningsinstitut-undersøgelsen »Os og de andre«, meget interessant læsning for fagforeningsfolk, som går ind for solidarisk støtte til underprivilegerede befolkningsgrupper i Den tredje Verden.

Socialforskningsinstituttets pjeces nr. 17 »Fremmedhad i Danmark – mere myte end virkelighed« koster 45 kr., og publikation nr 153 Eszter Kormendi »Os og de andre – Danskernes holdninger til indvandrere og flygtninge« koster 120 kr. og fås i enhver boghandel.

Steen Cadan

